

MUSLIMOVA ZBIRKA HADISA - izbor
KNJIGA 2

Naslov originala:

**MUHTE SAR
SAHIH MUSLIM**

Autor:

hafiz hadisa Zekijuddin Abdu-l-Azim el-Munziri ed-Dimiški

Obrada i bilješke uz tekst:
Muhammed Nasiruddin el-Albani

Prevodilac:

dr. Šefik Kurdić

Recenzija:

- dr. Fuad Sedić
- dr. Sulejman Topoljak
- Odsjek za verifikaciju i naučna istraživanja "Kuće mudrosti" na čelu sa Elvedinom Huseinbašićem, prof.

Lektor i redaktor:

Midhat Kasap, prof.

DTP:

Ninel Hodžić

Design korice:

Salih Tufekčić

Fotoliti:

JORDAN Studio

Izdavač:

Kuća mudrosti

Štampa:

AMOS-GRAF, Sarajevo

Za štampariju:

Fahrudin Korjenić

CIP-Katalogizacija u publikaciji Nacionalna i univerzitetska biblioteka Bosne i Hercegovine, Sarajevo

297.15

el-MUNZIRÎ, Zekijjudin ebu Muhammed Abdula'zîm bin Abdullkavijj bin Abdullah bin Selameh bin Sâ'd el-Munziri eš-Šaffî' eš-Šâmî

Muslimova zbirka hadisa: izbor / Zekijuddin Abdu-l-Azim el-Munziri ed-Dimiški; [prevodilac Šefik Kurdić]. – Zenica: Kuća mudrosti, 2004.-

– Knj. <-2> ; 24 cm.

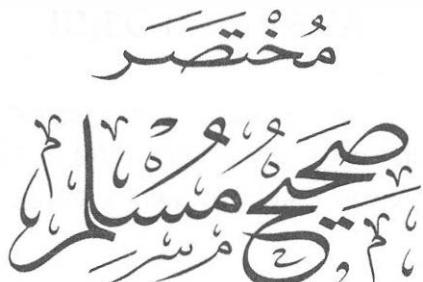
Prijevod djela: Muhtesar Sahihu Muslim. – Tekst na bos. i arap. jeziku. – Bilješke uz tekst. – Dosadašnji sadržaj: Knj. 2. – 2004. – 520 str.

ISBN 9958-9244-0-4

I. el-Munziri, Zekijuddin Abdu-l-Azim ed-Dimiški vidi el-Munzirî, Zekijjudin ebu Muhammed Abdula'zîm bin Abdullkavijj bin Abdullah bin Selameh bin Sâ'd el-Munziri eš-Šaffî' eš-Šâmî

COBISS.BH-ID 12117766

Na osnovu mišljenja Federalnog ministarstva kulture i sporta br. 03-15-677/04 od 22.03.2004 godine, ovaj proizvod je oslobođen plaćanja poreza na promet.

MUSLIMOVA ZBIRKA HADISA

(izbor)

KNJIGA 2

hafız hadisa Zekijuddin Abdu-l-Azim el-Munziri ed-Dimiški

Izdavač:

Zenica, 2004. god.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

U ime Allaha Milostivog Samilosnog

RIJEČ IZDAVAČA

Hvala Allahu, od Njega pomoć i oprost tražimo, kajemo Mu se i utječemo od zala duša i loših djela naših, koga Allah uputi niko ga u zabludu odvesti ne može, a koga u zabludi ostavi niko ga uputiti ne može:

Prvi put na bosanskom jeziku na svjetlo dana izlazi kapitalno djelo:

MUSLIMOVA ZBIRKA HADISA /IZBOR/

Ova zbirka hadisa i Buharijina zbirka čine najvjerodostojnije knjige hadisa. Sunnet, koji nam je Allah naredio da slijedimo i koji je na više mjestu, zajedno sa Svojom knjigom spomenuo, zasniva se na Poslanikovim, ﷺ, hadisima.

Izbor iz Muslimove zbirke hadisa priredio je imam muhaddis Abdu-l-Azim el-Munziri, o kome imam Subki u djelu *Tabekatu-š-šafijje* kaže: *Bio je, Allah mu se smilovao, jako bogobojazan i skroman, veliki poznavalac fikha. Što se hadisa tiče, nema sumnje da je, u vremenu u kojem je živio, bio najučeniji. Slovio je za velikog poznavaoca vjerodostojnih i slabih hadisa. Imao je izuzetno pamćenje kad su u pitanju imena prenosilaca hadisa i njihove biografije. Također je bio veliki poznavalac tekstova hadisa, različitih dijalekata i analize teksta.*¹

Prevod ovog kapitalnog djela trebalo bi da zadovolji potrebe imama, hatiba i daija, te svakog onog ko želi da nauči što više o svojoj vjeri, a ne poznaje arapski jezik, da im pomogne u spoznaji vjerodostojnih predaja koje su prenesene od Poslanika, ﷺ, i da im bude svjetlo u cjelokupnom životu.

¹ *Tabekatu-š-šafijje*, IV tom, str. 386

Velika želja da ovo djelo bude prevedeno na bosanski jezik realizovana je tako što je izdavač, *Kuća mudrosti*, povjerio taj posao dr. Šefiku Kurdiću.

Recenziju je izvršila grupa stručnjaka koji su se specijalizovali za hadis i fikh na čelu sa: dr. Fuadom Sedićem, dr. Sulejmanom Topoljakom te stručni tim Odsjeka za verifikaciju i naučna istraživanja *Kuće mudrosti* na čelu sa Elvedinom Huseinbašićem.

Redakturu prevoda na bosanski jezik obavio je Midhat Kasap.

Prevod je urađen na osnovu knjige koju je na arapskom jeziku priredio šejh Muhammed Nasiruddin el-Albani, koji je napisao i izuzetno vrijedne bilješke uz tekst.

Kuća mudrosti ima čast da prva štampa ovo djelo na bosanskom jeziku, uz molbu Allahu da njeni odgovorni ljudi služe Allahovoj vjeri, širenju Njegove knjige i sunneta Njegovog Poslanika, ﷺ.

Planirano je da drugi dio ovog djela bude štampan kao jedna knjiga, ali s obzirom na obim i broj hadisa koje bi sadržavao drugi dio, bit će štampana dva toma. Ispred sebe imate drugi tom Muslimove zbirke hadisa - *izbor*, a uskoro iz štampe će izaći i treći, završni, dio ovog kapitalnog djela.

Molimo Allaha da učini ovu knjigu korisnu muslimanima i da nagradi one koji su doprinijeli njenom izlasku iz štampe. Gospodaru naš, primi naše dove jer Ti sve čuješ i sve znaš! Naša posljednja dova je: *Neka je hvaljen Allah, Gospodar Svetova!*

Izdavač:
Kuća mudrosti

NAPOMENA IZDAVAČA

U ovoj knjizi nastojali smo da se pridržavamo sljedećih pravila:

- Navodili smo hadis na arapskom jeziku, a potom njegov prevod na bosanski jezik.
- Ubacivali smo ajete na arapskom jeziku i njihov prevod na bosanski jezik.
- Ponekad se u tekstu hadisa navodi samo dio ajeta. U tom slučaju pridržavali smo se teksta hadisa, ali smo u fusnoti naveli cijeli ajet s prevodom.
- Fusnote koje nisu označene sa *op. prev.* su Albanijeve.
- Fusnote koje su označene sa *op. prev.* su prevodiočeve ili fusnote šerijatskih recenzentata.

Subhanehu ve teala - ﷺ - Ove riječi spominju se uz Allahovo ime, a znaće: *Neka je Slavljen i Uzvišen*.

Azze ve dželle - ﷺ - Ove riječi spominju se uz Allahovo ime, a znaće: *Neka je Uzvišen i Veličanstven*.

Sallallahu alejhi ve sellem - ﷺ - Spominje se uz Poslanikovo, ﷺ, ime, a znaći: *Neka je Allahov salavat i selam na njega*. Allahov salavat na Poslanika, ﷺ, znači njegov spomen i pohvala u uzvišenom društvu.

Alejhi-s-selam - ﷺ - Spominje se uz ime nekog drugog poslanika, a znači: *Neka je selam na njega*.

Alejha-s-selam - ﷺ - Spominje se uz imena žena, poput Merjeme, a znači: *Neka je selam na nju*.

Alejhima-s-selam - ﷺ - Spominje se uz imena dvojice poslanika, a znači: *Neka je selam na njih dvojicom*.

Alejhimu-s-selam - ﷺ - Spominje se uz imena drugih poslanikâ, a znači: *Neka je selam na njih*.

Radijallahu anhu - ﷺ - Spominje se uz ime nekog od ashaba, a znači: *Neka je Allah zadovoljan s njim*.

Radijallahu anha - ﷺ - Spominje se uz ime sahabijke, a znači: *Neka je Allah zadovoljan s njom*.

Radijallahu anhuma - ﷺ - Spominje se uz imena dvojice ashaba, uglavnom oca i sina koji su ashabi, znači: *Neka je Allah zadovoljan s njima dvojicom*.

Radijallahu anhum - ﷺ - spominje se uz imena trojice ili više ashaba, a znači: *Neka je Allah zadovoljan s njima*.

Recenzija knjige
MUSLIMOVA ZBIRKA HADISA – IZBOR
hafiza El-Munzirija u prijevodu doc. dr. Šefika Kurdića

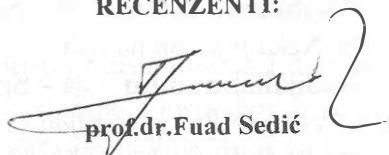
Knjiga koja je pred nama predstavlja skraćenu verziju Muslimovog «*Sahiha*», koja se, uz Buharijin *Sahih*, nakon Kur'ana, smatra najautentičnijom knjigom pod svodom nebeskim. Muslimov *Sahih* rezimirao je hafiz El-Munziri, inače, jedan od velikih hafiza hadisa i izvanredni stručnjak u raznim hadiskim disciplinama. On je, u djelu koje se nalazi pred nama, izostavio hadise koji se u Muslimovoј zbirci ponavljaju ili koji imaju slično značenje. Uz to, izostavio je i lance prenosilaca hadisa, navodeći samo ime ashaba koji dotični hadis prenosi od Allahovog poslanika, Muhammeda, ﷺ, što čitaocima olakšava čitanje i korištenje ovih hadisa.

Knjigu je sa arapskog na bosanski jezik preveo doc. dr. Šefik Kurdić, jedan od naših najvećih eksperata u oblasti hadisa i hadiskih znanosti. Inače, profesor Kurdić je poznat široj čitalačkoj publici po izuzetnom spisateljskom i prevodilačkom opusu, pa je ovaj izuzetno kvalitetan prijevod samo još jedna potvrda njegova dometa.

Ova knjiga umnogome će koristiti edukaciji čitalaca raznih profila, što će, uz veoma veliku dozu moralnih poruka koje emaniraju iz nje, dobro doći za odgojno-pedagoško profiliranje naših učenika i studenata, onih koji će obrazovati i odgajati naše buduće generacije.

Toplo preporučujemo ovu knjigu našim imamima, učenicima i studentima ali i svim čitaocima željnim novih spoznaja.

RECENZENTI:

prof. dr. Fuad Sedić

doc. dr. Sulejman Topoljak

كتاب الديوع

POGLAVLJE O KUPOPRODAJI

باب بنع الطعام بالطعام مثلاً بمثلٍ

٩٠٨ - عن معمر بن عبد الله، أنه أرسَلَ عَلَمَةً بِصَاعَ قُبْحَ، فَقَالَ: بِغَهْ ثُمَّ اشْتَرَ بِهِ شَعِيرًا. فَذَهَبَ إِلَيْهِ الْقَلَامُ، فَأَخَذَ صَاعاً وَزِيَادَةً بَعْضِ صَاعٍ، فَلَمَّا جَاءَهُ مَغْمُرٌ، أَخْبَرَهُ بِذَلِكَ، فَقَالَ لَهُ مَغْمُرٌ: لَمْ يَفْعَلْ ذَلِكَ؟ انْظَلِقْ فَرَدَةً، وَلَا تَأْخُذْ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ؛ فَإِنِّي كُنْتُ أَسْمَعُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «الطَّعَامُ بِالطَّعَامِ مِثْلًا بِمِثْلٍ». قَالَ: وَكَانَ طَعَامُنَا يَوْمَئِذٍ الشَّعِيرُ. قَيْلَ لَهُ: فَإِنَّهُ لَيْسَ بِمِثْلِهِ. قَالَ: إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُضَارِعَ.

PRODAJA HRANE ZA HRANU ISTE VRSTE I U ISTOM OMJERU

908. Ma'mer b. Abdullah prenosi da je poslao svog slugu sa jednim sa'om pšenice i da mu je rekao: Prodaj je, za ječam. Sluga je otišao i kupio za pšenicu ječma više od jednog sa'a. Obavijestio ga je o tome. Ma'mer ga je upitao: Zašto si to uradio? Idi i vrati to. Uzmi ječma onoliko koliko si dao pšenice. Ja sam zaista čuo Allahova Poslanika,^ﷺ, da je rekao: **HRANA ZA HRANU U ISTOJ MJERI** - od iste vrste. Naša hrana u to vrijeme je bio ječam. Rečeno mu je: To nije ista vrsta. Rekao je: Bojim se da nisu previše slični.^١

باب النَّهْيِ عن بنع الطعام قبل أن يستوفى

٩٠٩ - عن ابن عباس رضي الله عنهم، أن رسول الله ﷺ قال: «من ابتاع طعاماً؛ فلا ينفع حتى يستوفينيه». قال ابن عباس: وأخيسب كل شيء بمثله.

ZABRANJENO JE PRODAVATI HRANU PRIJE NEGO ŠTO SE PREUZME

909. Ibn Abbas,^{رضي الله عنه}, prenosi da je Allahov Poslanik,^ﷺ, rekao: **Ko kupi neku hranu neka je ne prodaje prije nego što je potpuno preuzme.**

^١ Pa da se na njih ne primjenjuje isti propis.

Ibn Abbas je rekao: U to ja ubrajam sve stvari.

٩١٠ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ أنه قال لموزان: أخللت بَيْعَ الرِّبَا؟ فقال مروان: ما فَعَلْتُ. فقال أبو هريرة: أَخْلَلْتَ بَيْعَ الصَّكَاكِ، وَقَدْ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ بَيْعِ الطَّعَامِ حَتَّى يُسْتَزَفِي. قال: فَخَطَبَ مَرْوَانُ النَّاسَ، فَنَهَى عَنْ بَيْعِهَا. قال سليمان: فَنَظَرْتُ إِلَى حَرَسِي يَأْخُذُونَهَا مِنْ أَيْدِي النَّاسِ.

910. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je rekao Mervanu: Zar si dozvolio trgovinu sa kamatom?

Mervan je upitao: Šta sam učinio?

Ebu Hurejre je rekao: Dozvolio si prodaju mjenica. Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio prodaju hrane prije nego što se potpuno preuzme.

Nakon toga Mervan se obratio ljudima i zabranio im da prodaju mjenice.

Sulejman je rekao: Gledao sam stražare da ih vraćaju iz ruku ljudi.

باب نَقلُ الطَّعَامِ إِذَا بَيَعَ جِزَافًا

٩١١ - عن ابن عمر رضي الله عنهما؛ أنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ اشترى طَعَاماً؛ فَلَا يَبْغُهُ حَتَّى يَسْتَزِفِي». قال: وَكُنَّا نَشَرِّي الطَّعَامَ مِنَ الرُّبَّانِ جِزَافاً، فَنَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ بَيْعَهُ حَتَّى تَقْلَهُ مِنْ مَكَانِهِ.

PRENOŠENJE HRANE, AKO SE KUPI NE MJEREĆI

911. Ibn Omer, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Ko kupi neku hranu neka je ne prodaje prije nego što je potpuno ne preuzme.

Rekao je: Kupovali smo hranu, ne mjereći, od karavana koji su dolazili pa nam je Allahov Poslanik, ﷺ, zabranjivao da je prodajemo sve dok je ne prenesemo sa mesta na kojem smo je kupili.

باب بَيْعُ الطَّعَامِ الْمَكِيلِ بِالْجِزَافِ

٩١٢ - عن ابن عمر رضي الله عنهما؛ قال: نهى رسول الله ﷺ عن المُزابنة: أن يبيع ثمن حائطه إن كانت تخلاً بتصرف كنلاً، وإن كان كنلاً أن يبيعه بزبيب كنلاً، وإن كان زرعاً أن يبيعه بكتل طعام؛ نهى عن ذلك كلّه.

PRODAJA HRANE ODREĐENE KOLIČINE, ZA HRANU NEODREĐENE KOLIČINE

912. Ibn Omer, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio el-muzabene: to je da neko proda plodove svog palminjaka za određenu količinu suhih hurmi. Ili da proda plodove vinograda za određenu količinu suhih grožđica. Ili da proda prihode nekog polja ili njive za određenu količinu hrane. Sve te oblike prodaje Poslanik, ﷺ, je zabranio.

باب بَيْعُ التَّمْرِ مِثْلًا بِمِثْلٍ

٩١٣ - عن أبي هريرة وأبي سعيد رضي الله عنهما؛ أنَّ رسول الله ﷺ بعث أخاهبني عدياً الاتصاري، فاستعمله على خبير، فقدم بتصرير خبير، فقال له رسول الله ﷺ: «أكُلْ تَمْرٌ خَبِيرٌ هَكَذَا؟». قال: لا والله يا رسول الله! إنا لنشتري الصاع بالصاعين من الجماع. فقال رسول الله ﷺ: «لا تتفعلوا، ولكن مِثْلًا بِمِثْلٍ، أَوْ بِسِعْوا هَذَا وَاشْتَرُوا بِشَمَانِهِ مِنْ هَذَا، وَكَذِيلَكَ الْمِيزَانُ». [١]

PRODAJA ISTE KOLIČINE HURMI ZA ISTU KOLIČINU

913. Ebu Hurejre i Ebu Se'id, ﷺ, prenose da je Allahov Poslanik, ﷺ, poslao brata Benu 'Adija el-Ensarije u Hajber i postavio ga za namjesnika.

Donio je hurme dobre kvalitete. Allahov Poslanik, ﷺ, ga je upitao: *Jesu li sve ovakve hurme u Hajberu?*

Rekao je: *Nisu, tako mi Allaha, Allahov Poslaniče. Mi kupujemo jedan sa' kvalitetnih hurmi za dva sa'a hurmi manjeg kvaliteta.*

Allahov Poslanik, ﷺ, je, tada, rekao: *Nemojte to činiti. Nego kupujte za istu količinu, ili prodajte ove i za njihovu cijenu kupite ovih. Ovo pravilo važi i za ostale kamatne robe.*

باب بَيْعُ الصُّبْرَةِ مِنَ التَّمْرِ

٩١٤ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما، قال: نهى رسول الله ﷺ عن بَيْعِ الصُّبْرَةِ مِنَ التَّمْرِ لَا يَعْلَمُ مَكِيلُهَا بِالْكَيْلِ الصَّمَدِيِّ مِنَ التَّمْرِ.

PRODAVANJE HURMI NE MJEREĆI

914. Džabir b. Abdullah, ؓ، je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio prodavanje nepoznate količine hurmi za poznatu količinu hurmi.¹

باب لَا يَبْاعُ الثَّمَرُ حَتَّى يَطِيبَ

٩١٥ - عن جابر رضي الله عنه، قال: أَوْ: نَهَا نَهَا رسول الله ﷺ عن بَيْعِ الثَّمَرِ حَتَّى يَطِيبَ.

PLODOVI SE NE PRODAJU SVE DOK NE SAZRIJU

915. Džabir, ؓ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio, ili zabranio nam je da prodajemo plodove sve dok ne sazriju.

¹ Učenjaci su rekli: Nepoznavanje količine u ovom slučaju smatra se kao i razlika u količini zbog riječi u hadisu: ...osim iste količine za istu količinu... Nevevi (op. prev.)

٩١٦ - عن أبي البختري؛ قال: سأله ابن عباس عن بيع التخل؟
قال: نهى رسول الله ﷺ عن بيع التخل حتى يأكل منه، أو يُوكِلَّ،
وحتى يوزَن. قال: فقلت: ما يوزَن؟ فقال رجلٌ عنده: حتى يخزَر.

916. Ebu-l-Bahteri je rekao: Pitao sam Ibn Abbasa o prodavanju hurmi, pa mi je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ je zabranio prodavanje hurmi sve dok se ne počnu jesti ili dok se ne mognu jesti i vagati.

Upitao sam: Šta znači dok se ne mognu izvagati?

Čovjek koji je bio kod njega je rekao: Dok se ne mogne procijeniti njihov urod.

باب النهي عن بيع الثمر حتى يندو صلاحة

٩١٧ - عن ابن عمر رضي الله عنهما؛ أن رسول الله ﷺ نهى عن بيع التخل حتى يزهرو، وعن السُّبُل حتى يبيض ويأمن العاهة، نهى البائع والمُشتري .

ZABRANJENO JE PRODATI PLODOVE ČIJI SU KVALITET I ISPRAVNOST UPITNI

917. Ibn Omer, رضي الله عنهما, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, zabranio prodaju hurmi dok ne pocrvene i požute, i žita dok ne pobijeli i bude zaštićeno od bolesti i pošasti. To je zabranjeno i prodavcu i kupcu.

باب بيع المزابنة

٩١٨ - عن بشير بن يسار مؤلى بني حارثة؛ أن رافع بن خديج وسهل بن أبي حتمة حدثاه؛ أن رسول الله ﷺ نهى عن المزابنة؛ الثمر بالثمر؛ إلا أصحاب الغرابة؛ فإنه قد أذن لهم.

MUZABENE PRODAJA

918. Bušejr b. Jesar, oslobođeni rob Benu Harisa, prenosi da su mu Rafi b. Hadidž i Sehl b. ebi Hasme pričali da je Allahov Poslanik,

﴿، zabranio muzabenu, tj. da se svježi plodovi hurmi prodaju za suhe plodove, osim vlasnicima 'araja¹. Njima je to dozvoljeno.

بَابْ بَعْضِ الْعَرَائِيْبِ بِخَرْصِهَا

٩١٩ - عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَجُلًا فِي الْعَرَيْبَةِ؛ يَأْخُذُهَا أَهْلُ الْبَيْتِ بِخَرْصِهَا تَمَرًا، يَأْكُلُونَهَا رُطْبًا.

'ARAJA - PRODAJA PREMA PROCJENI

919. Zejd b. Sabit, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, dozvolio 'araja² prodaju, kako bi vlasnik suhih hurmi mogao njihovu težinu pojesti u svježim hurmama.

¹ Znaj da su Arapi u vrijeme suše i nestošice siromašnim davali plodove palme ili palmi iz svojih palminjaka zadržavajući stabla u svom vlasništvu. Takva palma nazivana je 'arijom. Olakšica u vezi s tim pitanjem je došla zbog ulaska novih korisnika - siromaha u palminjake imućnih u skladu s potrebama, što je štetilo vlasniku palminjaka. Ili, siromasi nisu mogli čekati da plod sazrije, pa su plodove prodavalici, dok su bili na stablu, za već otrgane i suhe plodove. Te plodove na grani kupovali su vlasnici palminjaka da bi otkloniti tu štetu. Zna se da je upravo to muzabene prodaja koju je Poslanik, ﷺ, zabranio.

Međutim kada je Poslanik, ﷺ, zabranio muzabene prodaju, dozvolio je vrstu kupoprodaje zvanu 'anja, da bi ih sačuvao štete pod uslovom da se procijene hurme na stablu i da se daju suhe i ubrane hurme u procijenjenoj količini.

Nevevi je rekao: 'Arija je kupoprodaja gdje se procijeni urod palmi, npr. da se kaže: Ove svježe hurme na grani, kad se uberi i osuše, iznosiće tri evsuka. Zatim to proda za tri evsuka suhih i ubranih hurmi, sve to preuzmu prilikom dogovora. Kupac predra suhe hurme a prodavac predra svježe hurme na grani.

To je dozvoljeno ako je količina manja od pet evsuka, sve što je preko nije dozvoljeno, a ako je tačno pet evsuka, u šafijskom mezhebu ima dva mišljenja: ispravno je mišljenje da nije dozvoljeno.

'Araya prodaja ima mnogo oblika čije pojašnjenje je u većim djelima. Ithaf-l-kiram, t'alik 'ala bulugi-l-meram Safijurrahman el-Mubarekfuri (op. prev.).

² Pogledaj prethodni hadis (broj 918) i fusnotu (op. prev.).

باب في قدر ما يجوز بيعه من العرايا

٩٢٠ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم رخص في بيع العرايا بعزمها فيما دون حسنة أو سقى أو في حسنة (يسأل داود؛ قال: حسنة، أو: دون حسنة؟).

O KOLIČINI KOJA JE DOZVOLJENA U 'ARAJA PRODAJI

920. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, dozvolio 'araja¹ prodaju u težini do pet evsuka², ili pet evsuka. Davud nije bio siguran i rekao je: *Pet ili do pet.*

باب الجائحة في بيع الثمر

٩٢١ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما، قال: قال رسول الله ﷺ: «النون بعث من أخبك ثمرة، فأصابتهجائحة؛ فلا يحل لك أني تأخذ منه شيئاً، بم تأخذ مال أخيك بغير حق».

UTICAJ POŠASTI ILI PRIRODNIH NEPOGODA NA PRODAJU PLODOVA

921. Džabir b. Abdullah, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Ako prodaš svom bratu plodove pa ih zadesi neka pošast ili prirodna nepogoda, nije ti dozvoljeno da od njega išta uzmeš. Kako da uzmeš bespravno imetak svog brata?!*³

¹ Pogledaj hadis broj 918 i fusnotu (op. prev.).

² Evsuk iznosi pet devinih tovara. Vesek iznosi šezdeset sa'a ili tovar deve, što je 612 kg, kaže Ibn el-Usejmin u djelu *Eš-Šerhu el-Mumti'a* (op. prev.)

³ Tibi je rekao: Zabrana u ovom hadisu odnosi se na mekruh, čime se podstiče na visok moral a značenje riječi u hadisu: *Nije ti dozvoljeno, je da je bliže bogobojažnosti ako ne uzmeš imetak u slučaju da plodovi propadnu* (op. prev.).

بابُ مِنْهُ، وَأَخْذُ الْغُرَمَاءِ مَا وَجَدُوا

٩٢٢ - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه؛ قال: أصيّب رجلًا في عهد رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه في ثمار ابتهاعها، فكثُرَ ذيئته، فقال رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه: «تَضَدُّقَا عَلَيْهِ». تَضَدُّقَ النَّاسُ عَلَيْهِ، فلم يَلْعَنْ ذلِكَ وفَاءَ ذَيئَةً، فقال رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه لثُرمَانِي: «خُذُوا مَا وَجَدْتُمْ، ولِبْنَكُمْ إِلَّا ذَلِكَ».

ZAJMODAVCI UZIMAJU ONO ŠTO NAĐU

922. Ebu Se'id el-Hudri, رضي الله عنه, je rekao: Za vrijeme Allahovog Poslanika, صلوات الله عليه وآله وسلامه, neka pošast je zadesila plodove jednog čovjeka koje je bio kupio, pa mu se tako dug uvećao.

Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلامه, je tada rekao: *Sakupite mu sadaku!*

Ljudi su mu počeli davati sadaku, ali to nije bilo dovoljno da vrati dug. Tada je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلامه, rekao njegovim zajmodavcima: *Uzmite što nađete, jer vam samo to pripada.*

بَابُ مَنْ بَاعَ نَخْلًا فِيهَا ثَمَرٌ

٩٢٣ - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهم؛ قال: سمعتُ رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه يقول: «مَنْ ابْتَاعَ نَخْلًا بَعْدَ أَنْ تُؤَيَّرَ، فَشَرَّطَهَا لِلَّذِي بَاعَهَا، إِلَّا أَنْ يُشَرِّطَ الْمُبْتَاعَ».

KO PRODA PALMU NA KOJOJ IMAJU PLODOVI

923. Abdullah b. Omer, رضي الله عنه, je rekao: Čuo sam Allahovog Poslanika, صلوات الله عليه وآله وسلامه, kada je rekao: *Ko proda palmu nakon što da urod, njeni plodovi će pripasti onom koji ju je prodao, osim ako kupac ne uslovi drugačije.*

باب بَيْعُ الْمُخَابِرَةِ وَالْمُحَاكَلَةِ

٩٢٤ - عن زيد بن أبي أثينة؛ قال: حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الْمَكِّيُّ، وَهُوَ جَالِسٌ عَنْدَ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ تَهْنِي عَنِ الْمُحَاكَلَةِ وَالْمُزَابَنَةِ وَالْمُخَابِرَةِ، وَأَنَّ تُشَرِّي التَّخْلُ حَتَّى تُشَفِّهَ.

وَالإِشْقَاهُ: أَنْ يَخْمَرَ أَوْ يَصْفَرَ أَوْ يُؤْكَلَ مِنْ شَنَّاء.

وَالْمُحَاكَلَةُ: أَنْ يُبَاعَ الْحَقْلُ بِكَلِيلٍ مِنَ الطَّعَامِ مَغْلُومٍ.

وَالْمُزَابَنَةُ: أَنْ يُبَاعَ التَّخْلُ بِأُوسَاقِي مِنَ الشَّعْرِ.

وَالْمُخَابِرَةُ: الْثُلُثُ وَالرُّبُعُ وَأَشْبَاهُ ذَلِكَ.

قَالَ زَيْنُدٌ: قَلْتُ لِعَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ: أَسْمَغْتَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَذْكُرُ هَذَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ؟ قَالَ: نَعَمْ.

MUHABERE I MUHAKALE PRODAJA

924. Zejd b. ebi Unejsete je rekao: Ispričao nam je Ebu-l-Velid el-Mekki, dok je sjedio kod 'Ataa b. ebi Rebaha, od Džabira b. Abdullahe, da je rekao da je Allahov Poslanik, zabranio muhakale, muzabene, muhabere i da se kupi palma prije nego što joj plodovi pocrvene, ili požute ili se mognu jesti.

Muhakale je kada se prodaju neobrani plodovi sa njive¹ za određenu količinu hrane.

Muzabene je kada se svježi plodovi hurmi prodaju za suhe plodove hurmi.

Muhabere je kada se zemlja dâ na korištenje za trećinu ili četvrtinu uroda, ili slično tome.²

¹ U klasu ili nezreli plodovi (op. prev.).

² Pogledaj o ovom hadisu i fusnotu o muzare'i pod brojem 975.

Propis za muhaberu i muzareu je isti, od njih ima i dozvoljenih i zabranjenih oblika, štaviše dio učenjaka smatra da su to sinonimi (op. prev.).

Zejd je upitao 'Ataa b. ebi Rebaha: Jesi li ti čuo Džabira b. Abdullaха da ovo prenosi od Allahovog Poslanika, ﷺ?

Rekao je: Jesam.

باب بنع المعماومة

٩٢٥ - عن أبي الزبيـن وسعيـد بن مينـاء، عن جـابر بن عبدـالله رضـي الله عـنـهـمـا؛ قال: نـهـى رسـول الله ﷺ عـنـ الـمـحـاـقـلـةـ، والـمـزـابـنـةـ، والـمـعـاـوـمـةـ، والـمـخـابـرـةـ (قال أـخـدـهـمـاـ: بـنـيـ الصـنـينـ هـيـ الـمـعـاـوـمـةـ)، وـعـنـ الشـيـاـ، وـرـأـخـصـ فـيـ الـعـرـاـيـاـ.

MU'AVEME PRODAJA

925. Ebu Zubejr i Se'id b. Mina' prenose od Džabira b. Abdullaха, ﷺ, da je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio muhakale, muzabene, mu'aveme i muhabere.¹

Neko od njih dvojice je rekao: Mu'aveme je zakupljuvanje nečega na duži period.

Poslanik, ﷺ, je zabranio da se proda nešto i od prodatog izuzme neki dio koji nije definisan². Međutim, dozvolio je 'araja³ prodaju.

٩٢٦ - عن جـابر رضـي الله عـنـهـ؛ قال: نـهـى رسـول الله ﷺ عـنـ بـنـيـ الصـنـينـ. وـفـيـ رـوـاـيـةـ اـبـنـ أـبـيـ شـيـبـةـ: عـنـ بـنـيـ الـثـمـرـ سـيـنـيـ.

926. Džabir, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio da se nešto iznajmi na duži period.

U predaji koju prenosi Ibn ebi Šejbe se kaže: Zabranio je da se plodovi zakupe na duži period.

¹ Pogledaj prethodni hadis i fusnotu o muhaberi (op. prev.).

² Kao npr. da neko kaže: Prodao sam ti ovu gomilu nečega, osim jednog njenog dijela. Ili, prodao sam ti ova stabla, plodove ili odjeću, osim neke od njih, ne definišući koje. Ovo se zove sunija.

³ Pogledaj hadis broj 918 i fusnotu.

بابٌ بَيْنَ الْعَبْدِ بِالْعَبْدَيْنِ

٩٢٧ - عن جابر رضي الله عنه، قال: جاء عبد، فبأيَّ النبي ﷺ على الهِجْرَةِ، ولم يُشْعِرْ أَنَّهُ عَبْدٌ، فجاء سَيِّدُهُ يُرِيدُهُ، فقال له النبي ﷺ: «يُغْنِيهِ». فأشترىهُ عَبْدَيْنِ أَسْوَدَيْنِ، ثُمَّ لَمْ يُبَايِعْ أَحَدًا بَعْدَ حَتَّى يَسْأَلَهُ أَعْبَدُ هُوَ؟

PRODAJA JEDNOG ZA DVOJICU ROBOVA

927. Džabir, ﷺ, je rekao: *Došao je neki rob Vjerovjesniku, ﷺ, i dao mu prisegu na hidžru. Poslanik, ﷺ, nije znao da je on rob.* Potom je došao njegov vlasnik tražeći ga.

Vjerovjesnik, ﷺ, mu je rekao: *Prodaj mi ga!, pa ga je kupio za dva cma roba.* Nakon toga, ni od koga nije primao prisegu dok ga nije upitao da li je rob ili nije.

بابُ الْهَفْيِ عَنْ بَيْعِ الْمُصَرَّأَةِ

٩٢٨ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، أنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قال: «مَنْ ابْتَاعَ شَاءَ مُصَرَّأَةً؛ فَهُوَ فِيهَا بِالْخِيَارِ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، إِنْ شَاءَ أَمْكَحَهَا، وَإِنْ شَاءَ رَدَهَا وَرَدَ مَعَهَا صَاعَانِ تَنْزِيرٍ».

ZABRANA PRODAJE DANIMA NEPOMUZENE ŽIVOTINJE

928. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Ko kupi danima nepomuzenu ovcu ima pravo izbora tri dana. Ako hoće - da je zadrži, ili da je vrati i da s njom dadne jedan sa' hurmi.*¹

¹ Zabrana je došla zbog vida prevare tako da se skupi mlijeko u vimenu, koje bude veliko da kupac misli da je to uobičajeno stanje životinje, podižući joj tako cijenu. Nevevi (op. prev.).

باب تحرير بيع ما حرم أكله

٩٢٩ - عن ابن عباس رضي الله عنهما، قال: بلغ عمر أن سمرة باع حمرأ، فقال: قاتل الله سمرة! ألم يعلم أن رسول الله ﷺ قال: «لعن الله اليهود، حرموا عليهم الشحوم، فجملوا فباورها».

ZABRANJENO JE PRODAVATI ONO ŠTO JE ZABRANJENO I JESTI

929. Ibn Abbas, ﷺ, je rekao: Do Omera je doprla vijest da je Semure prodao alkohol,¹ pa je rekao: Allah ubio Semurea, zar ne zna da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Allah je prokleo Židove. Njima je loj bio zabranjen, pa su ga topili i prodavali.

¹ Za Semureovo prodavanje alkohola učenjaci imaju tri tumačenja. Prvo, da je uzeo alkohol od sljedbenika knjige kao džizju, zatim ga prodao smatrajući to dozvoljenim. To je prenio Ibn el-Dževzi od Ibn Nasira i rekao da je ispravno.

Drugo: El-Hattabi je rekao: Moguće je da je prodao voće onome ko će od njega praviti alkohol, a voće koje je namijenjeno za alkohol u arapskom jeziku naziva se alkoholom, kao što se grožđe naziva vinovom lozom. Nezamislivo je da bi Semure prodavao alkohol nakon što je zabrana obraznjena.

Treće: Alkohol je pretvorio u sirće i prodao ga. Omer je to smatrao zabranjenim, što je stav i većine uleme, dok je Semure to smatrao dozvoljenim i na osnovu toga prodao sirće.

Ismaili u svom djelu Medhal navodi još jednu mogućnost: Moguće je da je Semure znao da je alkohol zabranjen, ali nije znao za zabranu prodaje alkohola, na što ukazuje i to da ga je Omer samo pokudio a nije ga kaznio. Fethu-l-Bari (op. prev.).

باب تحرير بيع الخمر

٩٣٠ - عن عبد الرحمن بن وغلة السبئي (من أهل مصر)؛ أَنَّهُ سَأَلَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَمًا يَعْصُرُ مِنَ الْعِنْبِ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: إِنَّ رَجُلًا أَهْدَى لِرَسُولِ اللَّهِ رَبِيعَةً خَمْرًا، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ: «هَلْ حِلْتَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ حَرَمَهَا؟» قَالَ: لَا. قَالَ: فَسَارَ إِنْسَانًا، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ: «بِمَا مَازَرْتَهُ؟» قَالَ: أَمْرَتُهُ بِبَيْعِهَا. قَالَ: «إِنَّ الَّذِي حَرَمَ شُرْبَهَا حَرَمَ بَيْعَهَا». قَالَ: فَفَتَحَ الْمَرَادَةَ حَتَّى ذَهَبَ مَا فِيهَا.

ZABRANJENO JE PRODAVATI ALKOHOL

930. Abdurrahman b. Va'le es-Sebeijji, Egipćanin, prenosi da je pitao Abdullaха b. Abbasa, ﷺ, o onome što se cijedi iz grožđa.

Ibn Abbas mu je rekao: Neki čovjek je poklonio Allahovom Poslaniku, ﷺ, bocu sa alkoholom. Allahov Poslanik, ﷺ, ga je upitao: Jesi li saznao da ga je Uzvišeni Allah zabranio?

Čovjek je odgovorio: Nisam. Potom je drugom čovjeku nešto došapnuo.

Allahov Poslanik, ﷺ, ga je upitao: Šta si mu šapnuo?

Rekao je: Naredio sam mu da ga proda.

Poslanik, ﷺ, je rekao: Onaj ko je zabranio njegovo konzumiranje zabranio je i njegovu prodaju.

Čovjek je potom otvorio bocu i prolio njen sadržaj.

باب تحرير بيع الميّة والأضنام والخنازير

٩٣١ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما، أنه سمع رسول الله ﷺ يقول عام الفتح وهو يمكّه: «إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَمَ بَيْعَ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ وَالْخِنْزِيرِ وَالْأَضْنَامِ». فقيل: يا رسول الله! أَرَأَيْتَ شَحْوَمَ الْمَيْتَةِ؟ فِإِنَّهُ يُطَلَّى بِهَا السُّقُنُ وَيَدْهُنُ بِهَا الْجُلُودُ وَيَنْتَضِجُ بِهَا النَّاسُ؟ فَقَالَ: «لَا، هُوَ حَرَامٌ». ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ ذَلِكَ: «قَاتَلَ اللَّهُ الْبَهُودُ، إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، لَمَّا حَرَمَ عَلَيْهِمْ شَحْوَمَهَا؛ أَجْمَلُوهُ، ثُمَّ باعُوهُ، فَأَكَلُوا ثُمَّةً».

ZABRANJENO JE PRODAVATI STRVINU, KIPOVE I SVINJE

931. Džabir b. Abdullah, رضي الله عنهما, prenosi da je čuo Allahovog Poslanika, ﷺ, da je na dan oslobođenja Mekke, dok je bio u gradu, rekao: Allah i Njegov Poslanik su, uistinu, zabranili prodaju alkohola, strvine, svinja i kipova.

Upitan je: Allahov Poslaniče, šta veliš za mast strvine. Njom se podmazuju lađe i koža i ljudi je koriste za rasvjetu?

Rekao je: Ne može, ona je haram!

Potom je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Allah ubio Židove. Nakon što im je Uzvišeni Allah zabranio loj, topili su ga a zatim prodavali i jeli zaradu od njega.

باب النَّهْيِ عن ثَمَنِ الْكَلْبِ وَمَهْرِ الْبَغْيِ وَحُلْوَانِ الْكَاهِنِ

٩٣٢ - عن أبي مَسْعُودِ الْأَسْنَارِيِّ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ، وَمَهْرِ الْبَغْيِ، وَحُلْوَانِ الْكَاهِنِ.

ZABRANJEN JE NOVAC DOBIJEN PRODAJOM PSA, TE ZARADA PROSTITUTKE I VRAČARA

932. Prenosi Ebu Mesud el-Ensari, رضي الله عنهما, da je Allahov Poslanik, ﷺ, zabranio novac dobijen prodajom psa, te zaradu prostitutke i vračara.

باب النهي عن ثمن السئور

٩٣٣ - عن أبي الزبير، قال: سأله جابرًا رضي الله عنه عن ثمن الكلب والسئور؟ قال: زجر النبي ﷺ عن ذلك.

ZABRANA PRODAJE MAČKE

933. Ebu Zubejr je rekao: Pitao sam Džabira, ﷺ, o prodaji psa i mačke, pa je rekao: To je Vjerovjesnik, ﷺ, zabranio.

باب كسب الحجام خبيث

٩٣٤ - عن رافع بن خديج رضي الله عنه، عن رسول الله ﷺ، قال: «ثمن الكلب خبيث، ومهر البغى خبيث، وكسب الحجام خبيث».

KUPIČAREVA ZARADA JE NEČISTA

934. Prenosi Rađi b. Hadidž, ﷺ, da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Prodaja psa i zarada prostitutke su ružni, kao i zarada kupičara.*¹

¹ Kupičar je osoba koja lijeći puštanjem krvi. Učenjaci su se razišli u mišljenju kada je riječ o kupičarevoj zaradi. Većina učenjaka iz prijašnjih i kasnijih generacija smatra da je ta zarada dozvoljena i slobodnom i robu što, je općepoznato u Ahmedovom mezhebu... U slučaju hadisa koji govore o zabrani, protumačili su da se oni odnose na lakši vid zabrane – *mekruh*, kojim se čovjek podstiče na ostavljanje neprimjerne zarade i da se okiti pohvalnim osobinama. Nevevi (op. prev.).

باب إِبَاحةُ أَجْرَةِ الْحَجَّامِ

٩٣٥ - عن ابن عباس رضي الله عنهما؛ قال: حَجَّمَ النَّبِيُّ ﷺ عَنْدَ لَبَنِي بَيَاضَةَ، فَأَعْطَاهُ النَّبِيُّ ﷺ أَجْرَهُ، وَكَلَمَ سَيِّدَهُ، فَخَفَّفَ عَنْهُ مِنْ ضَرِبَتِهِ، وَلَوْ كَانَ سُخْتَهُ، لَمْ يُغْطِهِ النَّبِيُّ ﷺ.

DOZVOLJENO JE KUPIČARU PLATITI USLUGU

935. Ibn Abbas, رضي الله عنه, je rekao: Vjerovjesniku, رضي الله عنه, je uradio hidžamu¹ rob plemena Benu Bejada. Vjerovjesnik, رضي الله عنه, mu je platio uslugu. Razgovarao je sa njegovim vlasnikom da mu snizi preuzete obaveze. A da je to zabranjena zarada Vjerovjesnik, رضي الله عنه, mu je ne bi dao.

٩٣٦ - عن حُمَيْدٍ؛ قال: سُبْلَ أَنْسُ بْنُ مَالِكٍ رضي الله عنه عن كَنْبِ الْحَجَّامِ، فقال: اخْتَبِرْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، حَجَّمَهُ أَبُو طَيْبَةَ، فَأَمْرَزَ لَهُ بِصَاعِنَيْنِ مِنْ طَعَامٍ، وَكَلَمَ أَفْلَهَ قَوْضَعُوا عَنْهُ مِنْ خَرَاجِهِ، وَقَالَ: إِنَّ أَفْضَلَ مَا تَدَاؤْنُتُمْ بِهِ الْعِجَامَةَ - أَوْ - هُوَ مِنْ أَنْثَلِ دَوَائِكُمْ.

936. Humejd je rekao: Enesa b. Malika, رضي الله عنه, upitali su o kupičarevoj zaradi pa je rekao: Allahov Poslanik, رضي الله عنه, je uradio hidžamu. Uradio mu ju je Ebu Tajbe, pa je naredio da mu se daju dva sa'a² hrane. Razgovarao je sa njegovim vlasnikom pa mu je snizio obaveze.

Poslanik, رضي الله عنه, je rekao: Hidžama je, zaista, najbolje čime se možete liječiti, ili, to je vaš najbolji lijek.

¹ Hidžama je puštanje krvi radi liječenja (op. prev.).

² Ibn Usejmin kaže da sa'a iznosi oko dva kilograma i četrdeset grama (op. prev.).

بابُ بَيْعِ حَبَلِ الْحَبْلَةِ

٩٣٧ - عن ابن عمر رضي الله عنهم، قال: كان أهل الجahيلية يباعون لحم الجزور إلى حبلى الحبلة.

وَحَبْلُ الْحَبْلَةِ: أَن تُتَّسَّعَ الثَّاقَةُ، ثُمَّ تَحْمِلَ الَّتِي تُتَجَّهُ، فَتَهَا هُنْ رسول الله ﷺ عن ذلك.

HABELU-L-HABELE PRODAJA

937. Ibn Omer, رضي الله عنه, je rekao: Ljudi u džahilijetu su prodavali devije meso uz odgodu plaćanja sve dok se ne oteli devino mladunče.

A *habelu-l-habele* je da se oteli deva a zatim da to njeni mladunči zatrudni. Tu vrstu prodaje zabranio im je Allahov Poslanik, ﷺ.

بابُ النَّهْيِ عَنْ بَيْعِ الْمُلَامَسَةِ وَالْمُنَابَدَةِ

٩٣٨ - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، قال: نهانا رسول الله ﷺ عن بيعتين ولبسرين: نهي عن الملامسة والمنابدة في البيع.

والملامسة: لمس الرجل ثوب الآخر بيده بالليل أو بالنهار، ولا يقلبه إلا بذلك.

والمنابدة: أن ينشد الرجل إلى الرجل بثوبه، وينشد الآخر إليه ثوبه، ويكون ذلك بينهما، من غير نظر ولا تراض.

ZABRANA MULAMESE I MUNABEZE PRODAJE

938. Ebu Se'id el-Hudri, رضي الله عنه, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, nam je zabranio dvije vrste prodaje i dvije vrste odjeće.

Zabranio nam je *mulamese* i *munabeze* prodaje.

Mulamese je da čovjek opipa svojom rukom, bilo to noću ili danju, odjeću drugog čovjeka, ne gledajući je detaljnije, i tako se zaključi prodaja.

A munabeze je da čovjek svoju odjeću baci drugom, a taj drugi opet svoju odjeću baci prvom i na taj način se upotpuni prodaja bez zagledanja i obostranog zadovoljstva.

باب بَيْعِ الْغَرِيرِ وَالْحَصَاءَ

٩٣٩ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: نَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
عَنْ بَيْعِ الْحَصَاءَ، وَعَنْ بَيْعِ الْغَرِيرِ.

GARER I HASAT PRODAJA

939. Ebu Hurejre, ؓ، je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio hasat¹ i garer prodaju.

باب الْهَنْيِ عَنِ التَّجْشِ

٩٤٠ - عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَا
عَنِ التَّجْشِ.

ZABRANA NEDŽŠA

940. Ibn Omer, ؓ، je rekao da je Allahov Poslanik, ﷺ, zabranio nedžš.²

¹ Hasat je prodaja, prema najprihvatljivijem tumačenju, kada prodavač kaže kupcu: *Svu robu na koju će pasti kamenčići, nakon što ih bacim, prodao sam ti.*

Garer prodaja je svaka prodaja u kojoj se prodaje nešto što je nepoznato, što se ne posjeduje, što se ne može predati itd (op. prev.).

² Nedžš je da se prodavač neke robe dogovori tajno sa nekim da na licitaciji podiže cijenu toj robi ne želeći je kupiti nego da bi druge potakao da je što više plate i onda kupe.

باب بَيْنِ الرَّجُلِ عَلَى بَيْنِ أَخِيهِ

فيه حديث عقبة، وقد تقدم في كتاب النكاح. [الحديث: ٨٠٠].

NADMETANJE NA KUPOPRODAJU SVOGA BRATA

Na ovu temu se odnosi hadis koji prenosi 'Ukbe. Već je naveden u poglavlju o braku. (hadis broj 800)¹

باب التَّهْنِي عَنْ تَلَقِي السُّلْطَانِ

٩٤١ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، أنَّ رسول الله ﷺ قال: «لا تلقو الرجال، فمن تلقاه، فأشترى منه، فإذا أتى سيدة السوق؛ فهو بالخيار». فهو بالخيار.

ZABRANJENO JE PRESRETATI TRGOVCE S ROBOM

941. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Nemojte presretati one koji dovoze robu na pijacu. Ko ih presretne i kupi od njih, onda vlasnik te robe, kada dođe na pijacu i vidi kako se kreću cijene, ima pravo izbora: da vrati ili ne vrati prodatu robu.*

¹ Od Abdurrahmana b. Šumase prenosi se da je on čuo 'Ukbe b. 'Amira, ﷺ, na minberi, kako govori da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Vjernik je brat vjerniku. Zato mu nije dozvoljeno nametati se na kupovinu svoga brata, niti zaručivati osobu koju je zaručio njegov brat, sve dok (njegov brat) sam ne odustane* (op. prev.).

باب لا يَبْعَدُ حاضِرٌ لِيَادِ

٩٤٢ - عَنْ أَبْنَى عَبَّاسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَهِيَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنْ تُتَلَقَّى الرُّكَابُ، وَأَنْ يَبْعَدُ حاضِرٌ لِيَادِ.

قَالَ طَاوِسٌ: فَقُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ: مَا قَوْلُهُ: «حاضِرٌ لِيَادِ»؟ قَالَ: لَا يَكُونُ لَهُ بِسْرًا.

NIJE DOZVOLJENO ČARŠINLIJI DA PRODAJE ZA SELJAKA

942. Ibn Abbas, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio presretanje karavana i da čaršinlija prodaje seljaku.

Tavus je upitao Ibn Abbasa: Šta znači da čaršinlija ne prodaje seljaku?

Rekao je: Da ne bude njegov mešetar.

باب النَّهْيِ عَنِ الْحُكْمِ

٩٤٣ - عَنْ مَغْمِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: فَالْ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: «مَنْ اخْتَكَرَ، فَهُوَ خَاطِئٌ».

فَقِيلَ لِعَيْدِ بْنِ الْمُسَيْبِ: فَإِنَّكَ تَحْكِمُ؟ قَالَ سَعِيدٌ: إِنَّ مَغْمِراً الَّذِي كَانَ يُحَدِّثُ هَذَا الْحَدِيثَ كَانَ يَحْكِمُ.

ZABRANA HUKRE

943. Ma'mer b. Abdullah, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: **Onaj ko se bavi ihtikarom¹ je grijesan.**

Rečeno je Se'ido b. Musejebu: Pa ti to radiš?!

Rekao je: M'amer koji je prenio ovaj hadis je to radio.²

¹ Nevevi je rekao: *Hukra (ihtikar)* je kupovanje hrane za trgovanje uz odgodu prodaje dok mu cijena ne poraste (op. prev.).

² Oni su gomilali zalihe ulja, a smatrali su da se hadis odnosi na hranu u vrijeme oskudice.

بابَ بَيْنِ الْخَيَارِ

٩٤٤ - عَنْ أَبْنَىٰ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؛ أَنَّهُ

قَالَ: «إِذَا تَبَيَّنَ الرِّجْلَانِ؛ فَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِالْخَيَارِ، مَا لَمْ يَتَقَرَّرَا، وَكَانَا جَمِيعاً، أَوْ يُحِيطَّ أَحَدُهُمَا الْآخَرُ، فَإِنْ خَيَرَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، فَتَبَيَّنَ عَلَى ذَلِكَ؛ فَقُدِّرَ وَجَبَ الْبَيْنَ، وَإِنْ تَفَرَّقَا بَعْدَ أَنْ تَبَيَّنَا، وَلَمْ يَنْتَرِكَا وَاحِدٌ مِنْهُمَا الْبَيْنَ؛ فَقُدِّرَ وَجَبَ الْبَيْنَ».

SLOBODA IZBORA U KUPOPRODAJI

944. Ibn Omer, رضي الله عنهما, prenosi da je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وسلم, rekao: *Kada dva čovjeka nešto pazare, svaki od njih ima pravo da to prihvati ili odbaci sve dok se ne razidu¹, nakon što su bili zajedno, ili sve dok jedan drugom ne dâ pravo izbora.*

Pa, ako jedan drugom dâ pravo izbora i na toj osnovi pazare nešto, onda je nakon tog roka trgovina obavezujuća.

A ako se razidu i niko od njih ne odbaci kupoprodaju drugog, tada ta kupoprodaja postaje obavezujućom.²

¹ Tj. tijelima. U jednom Muslimovom rivajetu Nafi' je rekao: *Ibn Omer, kada bi nešto kupio ili prodao, ne želišti to vratiti ustao bi, malo se odmakao od njega i zatim se vratio*. Prenosilac hadisa je spomenuto razilaženje u hadisu shvatio kao "razilaženje tijelima" i uistinu je čudan postupak učenjaka hanefijskog mezheba što nisu uzeli u obzir način na koji je to razumio prenosilac iako je on znaniji od drugih o onome što je prenio, mada je njihovo pravilo da uzimaju mišljenje prenosioca, ako bi postupio suprotno onom što je prenio, dok ovdje nema nikakve suprotnosti.

² U ovom hadisu je dokaz za slobodu izbora u kupoprodaji, *hijaru-l-medžlis*, za kupca i prodavca i to nakon dogovora o kupoprodaji sve, dok se "ne razidu tijelima". Ovo je stav većine uleme iz reda ashaba, tabiina i drugih. Nevevi (op. prev.).

باب منه، والصدق في البيع والبيان

٩٤٥ - عن حكيم بن حزام رضي الله عنه، عن النبي ﷺ: قال: «البياع بالخيار ما لم ينفِقا، فإن صدقوا وبيتوا؛ بُورك لهما في بيعهما، وإن كذبا وكتما؛ مُحقّ برَّكة بيعهما».

ISKRENOŠT I JASNOĆA U PRODAJI

945. Hakim b. Hizam, رضي الله عنه, prenosi da je Vjerovjesnik, رسول الله, rekao: *Kupoprodavci imaju pravo prihvatiti ili ne prihvatiti kupoprodaju sve dok se ne razidu. Pa ako u toj kupoprodaji budu iskreni i jasni, dat će im se u njoj berićet, a ako budu lagali i skrivali mahane, nestat će berićeta u njoj.*

باب من يخدع في البيع

٩٤٦ - عن ابن عمر رضي الله عنهما؛ قال: ذكر رجلٌ لرسول الله ﷺ، أتَهُ يخدع في البيوع، فقال رسول الله ﷺ: «من بايَفَتْ؛ فَقُلْ: لا خِلابَةً. فَكَانَ إِذَا بَاعَ يَقُولُ: لا خِيَابَةً».

KO BUDE VARAN U KUPOVINI

946. Ibn Omer, رضي الله عنه, je rekao: *Neki čovjek je rekao Allahovom Poslaniku, رسول الله, da biva obmanut prilikom kupovine.*

Allahov Poslanik, رسول الله, je rekao: *Kad budeš nešto kupovao, reci: - Nema hilabe - Ne varaj me u ovoj prodaji.*

Nakon toga, kada bi taj čovjek nešto kupovao, govorio bi: - Nema hijabe¹ - Nema obmane!

¹ Čovjek nije mogao dobro izgovarati, pa umjesto da kaže: *Nema hilabe* izgovorio je: *Nema hijabe*, a značenje je isto (op. prev.).

بابٌ مِنْ غَشٍّ فَلَيْسَ مِنِي

٩٤٧ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، أنَّ رسولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ مَرَّ عَلَى صُبْرَةِ طَعَامٍ، فَأَذْخَلَ يَدَهُ فِيهَا، فَنَالَتْ أَصَابِعُهُ بَلَّا، فَقَالَ: «مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ؟!». فَقَالَ: أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللهِ! قَالَ: «أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كَيْنَ يَرَاهُ الثَّائِمُ؟ مَنْ فَشَّ؛ فَلَيْسَ مِنِي».

KO VARA NIJE MOJ!

947. Od Ebu Hurejre, ﷺ, se prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, prošao pored gomile pšenice pa je u nju zavukao ruku. Njegovi prsti su osjetili vlažnost. Upitao je: Šta je ovo, vlasniče pšenice?

Rekao je: Pokisla je, Allahov Poslaniče.

Poslanik, ﷺ, je rekao: Zašto je nisi stavio na vrh gomile kako bi to vidjeli ljudi?! Onaj ko vara nije moj.¹

بابُ الصَّرْفِ وَبَيْنَ الْذَّهَبِ بِالْوَرْقِ نَفْدًا

٩٤٨ - عن مالِكِ بْنِ أُوسٍ بْنِ الْحَدَّانِ، أَنَّهُ قَالَ: أَقْبَلْتُ أَقُولُ: مَنْ يَضْطَرِفُ الدَّرَاهِمَ؟ فَقَالَ طَلْحَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَهُوَ عَنْدَ عُمَرَ بْنِ الخطَّابِ رضي الله عنه: أَرِنَا ذَهَبَكَ، ثُمَّ انْتَنَا، إِذَا جَاءَ حَادِمُنَا؛ نُغْطِيكَ وَرَقَكَ. فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الخطَّابِ: كَلَّا وَاللَّهِ لَتُغْطِيَنَّهُ وَرَقَهُ أَوْ لَتَرْدَدَنَّ إِلَيْهِ ذَهَبَهُ؛ فَإِنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ قَالَ: «الْوَرْقُ بِالذَّهَبِ رِبَأً إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالبُّرْ بِالبُّرِّ رِبَأً إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالثَّمِيرُ بِالثَّمِيرِ رِبَأً إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالثَّمَرُ بِالثَّمَرِ رِبَأً إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ».

MIJENJANJE I PRODAJA ZLATA ZA SREBRO IZ RUKE U RUKU

948. Prenosi se od Malika b. Evsa b. el-Hadesana da je rekao: Počeo sam govoriti: Ko želi zamijeniti zlato za srebro?

¹ Tj. ne slijedi potpuno moj put i uputu, niti respektira moj šerijat.

Talha b. Ubejdullah je bio kod Omara b. el-Hattaba, رضي الله عنه, i rekao: Pokaži nam svoje zlato pa nam dođi kada dođe naš sluga da ti dadnemo tvoje srebro.

Omer b. el-Hattab, je rekao: Ne, tako mi Allaha. Ili ćeš mu dati srebro koje mu pripada ili ćeš mu vratiti njegovo zlato. Zaista je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسالم, rekao: Zamjena srebra za zlato je kamata, osim ako se uradi ovako i ovako¹. Zamjena pšenice za pšenicu je kamata, osim ako se istovremeno ne izvrši primopredaja. Zamjena ječma za ječam je kamata, osim ako se istovremeno ne izvrši primopredaja. Zamjena hurmi za hurme je kamata, osim ako se istovremeno ne izvrši primopredaja.

بَابْ بَيْنُ الْذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْبُرْ بَالْبَرِّ
وَسَائِرٍ مَا فِيهِ الرِّبَا سَوَاءٌ بِسَوَاءٍ يَدَا بِيَدٍ

٩٤٩ - عن عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِيتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْذَّهَبُ بِالْذَّهَبِ، وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ، وَالْبُرُّ بِالْبَرِّ، وَالشَّعْبَرُ بِالشَّعْبَرِ، وَالثَّمْرُ بِالثَّمْرِ، وَالْمِلْحُ بِالْمِلْحِ، مِثْلًا بِمِثْلٍ، سَوَاءٌ بِسَوَاءٍ، يَدَا بِيَدٍ، فَإِذَا اخْتَلَقَتْ هَذِهِ الْأَضْنَافُ؛ فَبَيْعُوا كَيْفَ شَتَّى، إِذَا كَانَ يَدَا بِيَدٍ».

PRODAJA ZLATA ZA ZLATO, SREBRA ZA SREBRO,
PŠENICE ZA PŠENICU I OSTALIH KAMATNIH ROBA,
POD UVJETOM DA TO BUDE U ISTOM
OMJERU I IZ RUKE U RUKU

949. 'Ubade b. Samit, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسالم, rekao: Dozvoljeno je prodavati zlato za zlato, srebro za srebro, pšenicu za pšenicu, ječam za ječam, hurme za hurme, so za so, pod uvjetom da bude u istom omjeru i iz ruke u ruku. A kada se vrši kupoprodaja različitih vrsta, onda vam je dozvoljeno da prodajete kako hoćete, pod uvjetom da bude iz ruke u ruku.

¹ Tj. iz ruke u ruku (op. prev.).

باب التهـى عن بـيع الـذهب بالورق نـسيـة

٩٥ - عن أبي المُتَهَالِ؛ قال: باع شريكَ لي ورقاً بِتَسْيِيْثَةٍ إِلَى
المَرْسِمِ أَوْ إِلَى الْحَجَّ، فجاءَ إِلَيَّ، فأخَبَرَنِي، فقُلْتُ: هَذَا أَمْرٌ لَا
يَكُلُّنُّهُ! قَالَ: قَدْ بَعْثَتُ فِي السُّوقِ، فلَمْ يَنْكِرْ ذَلِكَ عَلَى أَحَدٍ!

فَأَتَيْتُ الْبَرَاءَ بْنَ عَازِبَ، فَسَأَلْتُهُ؟ فَقَالَ: قَدْمَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةِ
وَنَحْنُ نَبِيُّهُ هَذَا الْبَيْعَ، فَقَالَ: «مَا كَانَ يَنْدَا بَيْدِ؟ فَلَا يَأْسَ بِهِ، وَمَا كَانَ
نَسِيَّةً؛ فَهُوَ رِبًا». وَأَتَيْتُ زِيدَ ابْنَ أَرْقَمَ؛ فَإِنَّهُ أَغْظَمُ تِجَارَةً مِنِّي. فَأَتَيْتُهُ،
فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ مِثْلَ ذَلِكَ.

ZABRANJENO JE NA POČEK PRODAVATI
ZLATO ZA SREBRO

950. Ebu-l-Minhal je rekao: Šerik mi je prodavao srebrenjake uz odgodu plaćanja do sezone ili do hadždža. Došao je i ponudio mi to. Rekao sam mu da takva trgovina nije dozvoljena. Rekao je: *To sam već javno na pijaci uradio i niko me zbog toga nije osudio.*

Otišao sam kod El-Beraa b. 'Aziba i upitao ga o tome.

Rekao je: Kada je Vjerovjesnik, došao u Medinu mi smo praktikovali tu vrstu kupoprodaje, pa je rekao: **Ono što je iz ruke u ruku je dozvoljeno, a na poček je kamata.** Otiđi kod Zejda b. Erkama jer je on veći trgovac od mene. Otišao sam i upitao ga pa mi je isto rekao.

باب لا تبيعوا الدينار بالدينارين ولا الدرهم بالدرهمين

^{٩٥١} - عن عثمان بن عفان رضي الله عنه، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم

قال: «لا تبعوا الدينار بالدينارين، ولا الدرهم بالدرهمين».

NIJE DOZVOLJENO PRODATI ZLATNIK ZA DVA
ZLATNIKA, NITI SREBRENIAK ZA DVA SREBRENIJAKA

951. Osman b. Affan, , prenosi da je Allahov Poslanik, , rekao: *Nemojte prodavati zlatnik za dva zlatnika, niti srebrenjak za dva srebrenjaka.*

باب بَيْعِ الْقِلَادَةِ وَفِيهَا ذَهَبٌ وَخَرَّزٌ بِذَهَبٍ

٩٥٢ - عن فضالة بن عبيد الأنصاري رضي الله عنه، قال: أتني رسول الله ﷺ وهو يحيّر بقلادة فيها خرز وذهب، وهي من المغاین، تباع، فأمّر رسول الله ﷺ بذلّه الذي في القلادة، فتزعّج وحده، ثم قال لهم رسول الله ﷺ: «الذهب بذلّه، وزنا بوزنه».

PRODAVANJE OGRLICE KOJA U SEBI IMA ZLATA I UKRASNIH KAMENČIĆA ZA ZLATO

952. Fedale b. Ubejd el-Ensari, ؓ، je rekao: Donesena je Allahovom Poslaniku, ؓ, dok je bio na Hajberu ogrlica na kojoj je bilo ukrasnih kamenčića i zlata. Bila je od ratnog plijena koji je bio namijenjen za prodaju. Allahov Poslanik, ؓ, je naredio da se zlato koje je bilo na ogrlici odvoji, a potom im je rekao: *Zlato za zlato, ista težina za istu.*

باب الرِّبَا فِي بُيُوعِ التَّقْدِ

٩٥٣ - عن عطاء بن أبي رياح؛ أنَّ أبا سعيد الخدري لقي ابن عباس رضي الله عنهمَا، فقال له: أرأيْتَ فَوْلَكَ فِي الصَّرْفِ، أشِينا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللهِ ﷺ أَمْ شَيْنَا وَجَدْتُهُ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟ فقال ابن عباس: كَلَّا لَا أَقُولُ، أَمَّا رَسُولُ اللهِ ﷺ، فَأَنَّمَا أَعْلَمُ بِهِ، وأَمَّا كِتَابُ اللَّهِ؛ فَلَا أَعْلَمُ، ولِكُثْيَ حَدَّثَنِي أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ رضي الله عنهمَا، أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ: «أَلَا إِنَّمَا الرِّبَا فِي التَّسْيِيَةِ».

KAMATA U KUPOPRODAJI NOVCA

953. 'Ata b. ebi Rebah prenosi da je Ebu Se'id el-Hudri sreo Ibn Abbasa, ؓ, i upitao ga: Šta veliš za svoj stav o mijenjanju novca, da li si ga čuo od Allahovog Poslanika, ؓ ili si ga našao u Allahovoj knjizi?

Ibn Abbas je rekao: Ne, ne mogu ti odgovoriti. Što se tiče Allahovog Poslanika, ؓ, vi ste znaniji o tome. Što se tiče Allahove knjige, ne poznajem to mišljenje u njoj. Međutim, pričao mi je Usame b. Zejd, ؓ, da je Allahov Poslanik, ؓ, rekao: *Uistinu je kamata mijenjanje novca na poček.*

٩٥٤ - عن أبي نصرة، قال: سألهُ ابنَ عَمْرٍ وابنَ عَبَّاسٍ رضيَ اللَّهُ عَنْهُمْ عَنِ الصرفِ؟ فلَمْ يَرِيَا بِهِ تَائِساً، فَإِنِّي لَقَاعِدٌ عَنْ أَبِي سعيدِ الْخُدْرِيِّ، فَسَأَلَهُ عَنِ الصرفِ؟ فَقَالَ: مَا زَادَ، فَهُوَ رِبَآ. فَأَنْكَرَتْ ذَلِكَ لِقَوْلِهِمَا، فَقَالَ: لَا أَحْدُثُكَ إِلَّا مَا سَعَيْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، جَاءَهُ صَاحِبُ تَحْلِيهِ بِصَاعٍ مِنْ تَغْرِيرِ طَيْبٍ، وَكَانَ تَمْرُ الْبَنِي ﷺ هَذَا الْلُّؤْنَ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «أَتَى لَكَ هَذَا؟!». قَالَ: أَطْلَقْتُ بِصَاعِينِ، فَاشْتَرَيْتُ بِهِ هَذَا الصَّاعَ، فَإِنْ سِعَرَ هَذَا فِي السُّوقِ كَذَا وَسِعَرَ هَذَا كَذَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَيْنَكَ! أَرَبَّيْتَ. إِذَا أَرَدْتَ ذَلِكَ؛ فَبِعْ تَمْرَكَ بِسُلْعَةٍ، ثُمَّ اشْتَرِ بِسُلْعَتِكَ أَيِّ تَغْرِيرٍ شِئْتَ». قَالَ أَبُو سعيدٍ: فَالْتَّمْرُ بِالْتَّغْرِيرِ أَحَقُّ أَنْ يَكُونَ رَهَبًا أَمِ الْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ؟ قَالَ: فَأَتَيْتُ ابْنَ عَمْرٍ بَعْدًا، فَنَهَانِي، وَلَمْ آتَ ابْنَ عَبَّاسٍ. قَالَ: فَحَدَّثَنِي أَبُو الصَّنْبَاءُ أَنَّ سَأْلَ ابْنَ عَبَّاسٍ عَنْ بِمَكَّةَ، فَكَرِهَهُ.

954. Ebu Nadre je rekao: Pitao sam Ibn Omera i Ibn Abbasa, ﷺ, o mijenjanju novca pa u tome nisu vidjeli ništa lošeg.

Sjedio sam kod Ebu Se'ida el-Hudrija pa sam ga upitao o mijenjanju novca. Rekao je: Što bude viška, u tome je kamata. Nisam se u tome složio s njim zbog Ibn Omerovog i Ibn Abbasovog stava.

Rekao je: Reći će ti samo ono što sam čuo od Allahovog Poslanika, ﷺ. Jednom mu je došao njegov vrtlar sa sa'om dobrih hurmi. Vjerovjesnikove, ﷺ, hurme su bile lošeg kvaliteta. Vjerovjesnik, ﷺ, ga je upitao: Odakle ti ovo?

Rekao je: Odnio sam dva sa'a naših hurmi a kupio jedan sa'a ovih, jer je na pijaci cijena ovih ovoliko, a cijena ovih ovoliko.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Šta ti je? Zar si kupovao i prodavao sa kamatom?! Ako želiš tako nešto, onda prodaj svoje hurme za neku robu a potom za tu cijenu kupi hurme kakve želiš.

Ebu Se'id je rekao: Pa da li je preče da bude kamata u prodaji hurmi za hurme ili u srebru za srebro? Nakon toga sam otiašao kod Ibn Omera pa mi je to zabranio. Nisam išao do Ibn Abbasa. Međutim, pričao mi je Ebu es-Sahba da je on u Mekki pitao o tome Ibn Abbasa i da je Ibn Abbas to smatrao zabranjenim.

باب لَعْنَ أَكْلِ الرِّبَا وَمُوْكِلِهِ

٩٥٥ - عن جابر رضي الله عنه؛ قال: لَعْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَكْلِ الرِّبَا وَمُوْكِلِهِ وَكَاٰتِهِ وَشَاهِدَيْهِ، وَقَالَ: «هُمْ سَوَاءٌ».

PROKLET JE ONAJ KOJI SE HRANI KAMATOM I DAJE KAMATU

955. Džabir, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je prokleo onog ko uzima, koji daje kamatu, onog koji je registruje i one koji su njeni svjedoci.

Rekao je: *Svi oni su isti.*

باب أَخْذُ الْحَلَالِ بَيْنَ وَتْرَكِ الشُّبُهَاتِ

٩٥٦ - عن التَّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ رضيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ أَكْلَهُ يَقُولُ: (وَأَهْوَى النَّعْمَانُ بِإِضَبَاعِهِ إِلَى أَذْنِيهِ)؛ إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا مُشْبُهَاتٌ، لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنِ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ؛ اسْتَبَرَّ لِدِينِهِ وَعَزَّزَهُ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ؛ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ؛ كَالرَّاجِي بِزَعْمِ حَوْلِ الْجَمِعِ، يُوَشِّكُ أَنْ يَرْتَعِنَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمَّةً، أَلَا وَإِنَّ حِمَّةَ اللَّهِ مَحَارِمَةً، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَنَدِ مُضْنَفَةً إِذَا ضَلَّحَ؛ ضَلَعَ الْجَنَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَ؛ فَسَدَ الْجَنَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقُلُبُ.

UZIMANJE JASNO DOZVOLJENOG I KLONJENJE SUMNJIVIH STVARI

956. Nu'man b. Bešir, ﷺ, je rekao: Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, pokazujući sa dva prsta na svoje uši¹, da je rekao: *Halal i haram su uistinu jasni. Među njima ima nejasnih stvari koje ne poznaju mnogi*

¹ Pokazao je na uši, ukazujući da je to jasno čuo, iz čega se jasno vidi da je on slušao Allahovog Poslanika, ﷺ. Nevevi je rekao: *To je ono što je ispravno, što je stav učenjaka Iraka i većine uleme. Ibn M'ain je rekao: Učenjaci Medine smatraju da Nu'man nije slušao Poslanika, ﷺ, što je slabo ili neistinio, a Allah najbolje zna.*

ljudi. Ko se bude čuvaо tih sumnjičivih stvari sačuvaće svoju vjeru i čast, a ko uđe u to ući će u haram kao i pastir koji čuva stoku oko zabranjenih vladarevih pašnjaka u koje je skoro već bio upustio svoju stoku.

Zaista svaki vladar ima svoje zabranjene pašnjake, a takvi Allahovi pašnjaci su - Njegove zabrane.

Uistinu, u tijelu ima jedan komad mesa koji, ako bude dobar, cijelo tijelo biva dobro, a ako se pokvari, cijelo tijelo biva pokvareno. To je srce.

بَابُ مَنْ انْتَلَفَ شَيْئًا، فَقَضَى خَيْرًا مِنْهُ
وَخَيْرُكُمْ أَخْيَرُكُمْ قَضَاءً

٩٥٧ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ لِرَجُلٍ عَلَى
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ حَقٌّ، فَأَغْلَظَ لَهُ، فَهُمْ بِهِ أَصْحَابُ الْئَبْيَانِ، فَقَالَ
النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ: إِنَّ لِصَاحِبِ الْحَقِّ مَقْلَالًا. فَقَالَ لَهُمْ: اشْتَرُوا لَهُ مِنْ
فَأَعْطُوهُ إِيَّاهُ». فَقَالُوا: إِنَّا لَا نَجِدُ إِلَّا مَنْ
هُوَ خَيْرٌ مِنْ مَنْ يَسْتَهِنُ. قَالَ: «فَاشْتَرُوهُ لَهُ فَأَغْطُوهُ إِيَّاهُ؛ فَلَئِنْ مِنْ خَيْرِكُمْ أَوْ: خَيْرُكُمْ؛ أَخْسَرُكُمْ
قَضَاءً».

KO POZAJMI NEŠTO PA VRATI BOLJE NEGO ŠTO JE
POZAJMIO; NAJBOLJI OD VAS SU ONI KOJI NA NAJLJEPŠI
NAČIN VRAĆAJU DUGOVE

957. Ebu Hurejre, ؓ, je rekao: Nekom čovjeku je Allahov Poslanik, ﷺ bio nešto dužan. Došao je i grubo se ponio prema njemu. Vjerovjesnikovi, ؓ, drugovi su htjeli da ga spriječe u tome.

Tada je Vjerovjesnik, ؓ, rekao: Zaista vlasnik nekog prava ima pravo da svoje pravo traži. Zatim im reče: Kupite mu devu staru toliko i toliko pa mu je dajte.

Rekli su: Mi imamo samo deve u dobi boljoj od dobi njegove deve.

Rekao je: Kupite takvu devu i predajte mu je. Zaista, od najboljih, ili najbolji od vas je onaj koji na najlepši način vraća dugove.

باب النهي عن الحلف في البيع

٩٥٨ - عن أبي قتادة الأنصاري رضي الله عنه؛ أنَّه سمع رسول الله ﷺ يقول: «إيَاكُمْ وَكُنْتُرَةَ الْحَلِيفِ فِي الْبَيْعِ؛ فَإِنَّهُ يَنْفَقُ ثُمَّ يَنْخُقُ». **يُنْخُقُ**.

ZABRANJENO JE ZAKLINJATI SE PRILIKOM PRODAJE

958. Prenosi Ebu Katade el-Ensari, رضي الله عنه, da je čuo Allahovog Poslanika, صلوات الله عليه وآله وسلام, da je rekao: *Pazite, i nemojte se mnogo zaklinjati prilikom prodaje, jer time se brzo rasproda roba, ali uništi beričet zarade.*

٩٥٩ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «ثَلَاثَةٌ لَا يَكْلُمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْتَهُرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يَزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ»: رَجُلٌ عَلَى فَضْلِ مَاءٍ بِالْفَلَامِ يَمْنَعُهُ مِنْ ابْنِ السَّبِيلِ. وَرَجُلٌ بَايْعَ رَجُلًا بِسُلْطَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ، فَحَلَفَ لَهُ بِاللَّهِ لِأَخْذَهَا بِكَذَا وَكَذَا، فَصَدَّقَهُ، وَهُوَ عَلَى غَيْرِ ذَلِكَ. وَرَجُلٌ بَايْعَ إِمَامًا، لَا يَبِيَّغُهُ إِلَّا لِيَدْنِيَا، فَإِنْ أَعْطَاهُ مِنْهَا؛ وَفَى، وَإِنْ لَمْ يَغْطِيهِ مِنْهَا؛ لَمْ يَفِ». **يَغْطِي**.

959. Ebu Hurejre, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, rekao: *Sa trojicom ljudi Allah na Sudnjem danu neće govoriti, niti će ih pogledati, niti će ih očistiti od grijeha i oni će imati bolnu patnju. To su:*

Čovjek koji ima viška vode a zabranjuje je putniku na mjestu gdje vode nema.

Čovjek koji je nekom poslije ikindije prodavao neku robu lažno mu se zaklinjući Allahom da ju je kupio po toj i toj cijeni, pa mu kupac povjeruje.

I čovjek koji je dao vladaru prisegu samo radi dunjalučkih interesa, pa ako mu šta vladar dadne, on će ispuniti preuzete obaveze, a ako ne dâ, on ih neće ispuniti.

باب بنع البعير واستثناء حملاته

٩٦٠ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهم؛ قال: غرَّتْ مَعَ رسول الله ﷺ، فَتَلَاقَ بِي، وَتَحْتَيْ ناضِحَةَ لِي قَدْ أَغْيَا وَلَا يَكُادُ يَسِيرُ. قال: فقال لي: «ما لِبَعِيرِكَ؟». قال: قُلْتُ: عَلِيلٌ. قال: فَخَلَفَ رسول الله ﷺ فَرَجَرَهُ، وَدَعَا لَهُ؛ فَمَا زَالَ بَيْنَ يَدِي الْإِلَيْلِ فَدَانَاهَا يَسِيرٌ. قال: فقال لي: «كَيْفَ تَرَى بَعِيرِكَ؟». قال: قُلْتُ: بَعِيرٌ، قَدْ أَصَابَتْهُ بَرَكَتُكَ. قال: «أَنْتِبِينِي؟». فاستَحْيَتْ، وَلَمْ يَكُنْ لَّهَا نَاضِحَةَ غَيْرُهُ. قال: قُلْتُ: نَعَمْ، فِعْتَهُ إِيَّاهُ عَلَى أَنْ لِي فَقَارَ ظَهِيرَهُ حَتَّى أَنْلَعَ الْمَدِينَةَ.

قال: قُلْتُ لَهُ: يا رسول الله! إِنِّي عَرَوْسٌ، فَاسْتَأْذِنْهُ، فَأَذِنْ لِي، فَنَقَدَمْتُ الثَّامِنَ إِلَى الْمَدِينَةِ حَتَّى التَّهِيَّةِ، فَلَقِيَنِي خَالِي، فَمَأْلَنِي عَنِ الْبَعِيرِ؟ فَأَخْبَرَهُ بِمَا صَنَعْتُ فِيهِ، فَلَامَنِي فِيهِ.

قال: وقد كان رسول الله ﷺ قال لي حين اشتأذته: «ما تَرَوْجَتْ؛ أَبْخَرَا أَمْ ثَبَيَا؟». قُلْتُ لَهُ: تَرَوْجَتْ ثَبَيَا. قال: «أَفَلَا تَرَوْجَتْ بِكْرًا ثَلَامِبَكَ وَنُلَاعِبَهَا». قُلْتُ لَهُ: يا رسول الله! شُوْفَيَ وَالدِّي أَوْ اسْتَهْمَدْ وَلِي أَخْوَاتِ صِغَارٍ، فَكَرِهْتُ أَنْ أَنْزُرَجَ إِلَيْهِنَّ مِثْلَهُنَّ، فَلَا تَرَدَّبَهُنَّ، وَلَا تَقْرُمَ عَلَيْهِنَّ، فَتَرَوْجَتْ ثَبَيَا لِتَقْرُمَ عَلَيْهِنَّ وَتَرَدَّبَهُنَّ.

قال: قَلَمَا قَدِيمَ رسول الله ﷺ المَدِينَةَ، غَدَوْتُ إِلَيْهِ بِالْبَعِيرِ، فَأَغْطَانِي ثَمَنَهُ، وَرَدَّهُ عَلَيَّ.

PRODAJA DEVE POD UVJETOM DA JE ONAJ KO JU JE PRODAO JAŠE ODREĐENI DIO PUTA

960. Džabir b. Abdullah, رضي الله عنهما, je rekao: Bio sam skupa sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, u jednoj borbi. On me je sustigao. Ja sam jahao na svojoj devi koju sam koristio za nošenje vode i zaljevanje. Bila je umorna i teško je išla.

Upitao me: Šta je twojoj devi?

Rekao sam: Bolesna je!, pa je Allahov Poslanik, ﷺ, izostao iza nje, potjerao je i uputio dovu za nju. Odjedanput je pretekla sve deve i stala na čelo karavane.

Poslanik, ﷺ, me upitao: **Kako ti sada izgleda twoja deva?**

Rekao sam: Dobro! Zapahnuo ju je tvoj berićet!

Upitao je: **Hoćeš li mi je prodati?**

Zastidio sam se, jer mi nismo imali druge deve za nošenje vode za navodnjavanje.

Rekao sam: Hoću! Prodao sam mu je pod uvjetom da me donese do Medine.

Rekao sam mu: Allahov Poslanič, ja sam mladoženja pa mi dozvoli da požurim, pa mi je dozvolio.

Došao sam u Medinu prije ostalih ljudi. Kada sam stigao sreo me je dajdža i upitao o devi. Obavijestio sam ga o onome što sam uradio. Ukorio me zbog toga.

Kada sam tražio dozvolu od Allahovog Poslanika, ﷺ, upitao me: **Kako si se oženio: djevicom ili raspuštenicom?**

Rekao sam: Oženio sam se raspuštenicom.

Rekao je: **Zašto se nisi oženio djevicom, da te zabavlja i da ti nju zabavljas?**

Rekao sam mu: Allahov Poslanič, otac mi je umro ili poginuo kao šehid. Ostale su mi male sestre. Zato nisam volio da se oženim onom koja je kao i one. Koja ih neće moći odgajati niti se brinuti o njima. Zato sam se oženio raspuštenicom da se brine o njima i odgaja ih.

Kada je Allahov Poslanik, ﷺ, došao u Medinu ujutro sam mu odveo devu. Dao mi je pare za nju a devu mi je vratio.

باب في الوضع من الدين

٩٦١ - عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ أَنَّهُ تَقَاضَى إِبْنَ أَبِيهِ حَذْرَدَ دِينَهَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ، فَأَرْتَقَعَتْ أَصْوَاتُهُمَا، حَتَّى سَمِعَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَفُوْ فِي بَيْتِهِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَتَّى كَشَفَ مِحْفَ حَجَرَتِهِ، وَنَادَى كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ، قَالَ: «بَا كَعْبٌ!». قَالَ: لَبَنِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَأَشَارَ إِلَيْهِ بِيَدِهِ: أَنْ ضَعَعَ الشَّطَرُ مِنْ دِينِكَ. قَالَ كَعْبٌ: قَدْ فَعَلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَقْمِ فَاقْضِيهِ».

O SMANJIVANJU DUGA

961. K'ab b. Malik, ﷺ, prenosi da je u Poslanikovoj, ﷺ, džamiji za vrijeme Allahovog Poslanika, ﷺ, tražio od Ibn ebu Hadreda da mu vrati dug koji mu je bio dužan. Raspravljaljući o tome podigli su glasove toliko da ih je Allahov Poslanik, ﷺ, čuo u svojoj kući.

Izišao je među njih tako brzo da je čak otkrio zavjesu svoje sobe. Pozvao je K'aba b. Malika i rekao mu: **K'abe!**

Rekao je: *Odazivam ti se Allahov Poslaniče*. Pokazao je rukom da mu oprosti pola duga.

K'ab je rekao: *Već sam to učinio Allahov Poslaniče*.

Allahov Poslanik, ﷺ, je, potom, rekao: *Ustani i uzmi svoj dug*.¹

¹ Preostalu polovinu (op. prev.).

باب في مظلِّل الغَنِيِّ ظُلْمٌ ، والَّحْوَالَةِ

٩٦٢ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَظْلِلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ، وَإِذَا أُتْبَعَ أَخْذَكُمْ عَلَى مَلِيءٍ؛ فَلَيَبْغُ». فَلَيَبْغُ

O NASILJU KOJE ČINI IMUĆNI ODUGOVLAČEĆI DA VRATI DUG I O PRENOSU DUGA

962. Ebu Hurejre, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, rekao: Odugovlačeci u vraćanja duga imućan čini nasilje prema vlasniku duga.

Kada neko svoj dug prenese na imućnog, neka vlasnik duga prihvati taj prenos.

باب في إِنْتَارِ الْمُغَسِّرِ وَالْتَّجَاوِزِ

٩٦٣ - عن حَذِيفَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ، عن النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَنَّ رَجُلاً ماتَ، فَدَخَلَ الْجَنَّةَ، فَقِيلَ لَهُ: مَا كُنْتَ تَعْمَلُ؟ (قالَ: فَلِمَا ذَكَرَ، وَإِمَّا ذَكَرَ) فَقَالَ: إِنِّي كُنْتُ أَبَايِعُ النَّاسَ، فَكُنْتُ أَنْظِرُ الْمُغَسِّرَ وَأَتْجَوَرُ فِي السُّكَّةِ (أَوْ: فِي التَّقْدِ)، فَفَرِّغَ لَهُ». فَقَالَ أَبُو مَسْعُودٍ: وَأَنَا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

O ČEKANJU DUŽNIKA KOJI JE U NEVOLJI I OPROSTU DUGA

963. Huzejfe, رضي الله عنه, prenosi od Vjerovjesnika, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da je neki čovjek umro i ušao u Džennet. Rečeno mu je: Šta si radio? (ili je spomenuo ili je spomenuto), pa je rekao: Ja bih pozajmljivao ljudima novac pa bih odgadao s vraćanjem onome ko bi bio u nevolji i opraštao bih onome ko ga ne bi mogao vratiti u cijelosti (ili u zlatnicima ili srebrenjacima), i zbog toga mu je oprošteno.

Ebu Mesud je rekao: Ja sam to čuo od Allahovog Poslanika, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

٩٦٤ - عن عبد الله بن أبي قتادة؛ أنَّ أبا قتادة رضيَ اللَّهُ عنْهُ طَلَبَ غَرِيمًا لَهُ، فَتَوَارَى عَنْهُ، ثُمَّ وَجَدَهُ، فَقَالَ: إِنِّي مُغَسِّرٌ. فَقَالَ اللَّهُ؟ قَالَ: اللَّهُ. قَالَ: فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ سَأَءَلَ اللَّهَ مِنْ كُحْبَرٍ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ؛ فَلَيَنْفَسْنَ مِنْ نَفْرِي، أَوْ يَضْعَغْ عَنْهُ».

964. Prenosi se od Abdullaха b. ebi Katade da je Ebu Katade, ﷺ, tražio svog dužnika koji se skrivaо od njega. Kada ga je našao, dužnik mu je rekao: Ja sam u teškom stanju i ne mogu ti vratiti dug.

Ebu Katade je upitao: Tako ti Allaha? Rekao je: Tako mi Allaha!

Ebu Katade je rekao: Čuo sam, uistinu, Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: Koga raduje da ga Allah spasi teškoća Sudnjeg dana neka olakša svom dužniku u nevolji, ili neka mu oprosti.

بَابُ مَنْ أَذْرَكَ مَالَهُ بِعِينِيهِ عَنْدَ مُفْلِسٍ

٩٦٥ - عن أبي هريرة رضيَ اللَّهُ عنْهُ؛ أنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَفْلَسَ الرَّجُلُ، فَوَجَدَ الرَّجُلَ عِنْدَهُ سُلْعَةً بِعِينِيهَا؛ فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا».

O ONOME KO NAĐE SVOJ IMETAK KOD ONOG KOJI JE BANKROTIRAO

965. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Kada neki čovjek bankrotira pa neko bude siguran da je našao kod njega svoju robu, on ima najveće pravo na nju.

باب البَيْعُ وَالرَّهْنُ

٩٦٦ - عن عائشة رضي الله عنها؛ أنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اشترى مِنْ يهودي طعاماً إِلَى أَجْلٍ، وَرَهَنَهُ بِزَعَاءَ لَهُ مِنْ حَدِيدٍ.

KUPOPRODAJA I ZALOG

966. Aiša, رضي الله عنها, prenosi da je Allahov Poslanik, صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, kupio od nekog Židova živežne namirnice uz odgodu plaćanja. Dao mu je svoj željezni štit kao zalog.

باب السَّلْفُ فِي الشَّعَارِ

٩٦٧ - عن ابن عباس رضي الله عنهمَا؛ قالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ وَهُمْ يُسْلِفُونَ فِي الشَّعَارِ السَّنَةَ وَالسَّنَتَيْنِ، فَقَالَ: «مَنْ أَشَلَّ فِي شَعَارٍ؛ فَلَيُسَلِّفْ فِي كَبِيلٍ مَغْلُومٍ، وَوَزِينٍ مَغْلُومٍ، إِلَى أَجْلٍ مَغْلُومٍ».

PLAĆANJE PLODOVA UNAPRIJED

967. Ibn Abbas, رضي الله عنهما, rekao je: Kada je Vjerovjesnik, صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, došao u Medinu, Medinelije su plaćale plodove za godinu i dvije unaprijed.

Poslanik, صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, rekao je: **Ko plati hurme unaprijed neka plati poznatu količinu i težinu, i do određenog roka!**¹

¹ Ova se mesela u fikhu naziva: *selef ili selem*, a to je prodaja nečega tačno određenog uz odgodu predaje s preuzimanjem protuvrijednosti unaprijed, neki uslovi za ovu vrstu kupoprodaje spomenuti su u ovom hadisu (op. prev).

باب في الشفعة

٩٦٨ - عن جابر رضي الله عنه؛ قال: قَسَى رَسُولُ اللَّهِ بِالشُّفْعَةِ فِي كُلِّ شَرِكَةٍ لَمْ تُقْسَمْ؛ رِبْعَةً أَوْ حَائِطٍ، لَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَبِعَهُ حَتَّى يُؤْذِنَ شَرِيكَهُ، فَإِنْ شَاءَ، أَخَذَ، وَإِنْ شَاءَ، تَرَكَ، فَإِذَا باعَ وَلَمْ يُؤْذِنْهُ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ.

O ŠUFI

968. Džabir, رضي الله عنه, rekao je: Allahov Poslanik, ﷺ, je presudio u pitanju šufse¹, za svako nepodijeljeno zajedničko vlasništvo, kuću i zemljište ili voćnjak. Nijednom suvlasniku nije dozvoljeno da proda svoj dio sve dok to ne ponudi svom partneru. Partner ima pravo da to kupi ili ostavi.

Međutim, ako bi prodao svoj dio ne konsultirajući suvlasnika, onda će njegov partner imati najveće pravo da to kupi.

باب غَرْزِ الْخَشَبِ فِي جِدَارِ الْجَارِ

٩٦٩ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: لَا يَمْنَعُ أَحَدُكُمْ جَارَةً أَنْ يَغْرِرَ خَشَبَةً فِي جِدَارِهِ. قال: ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: مَا لِي أَرَأَكُمْ عَنْهَا مُغَرِّضِينَ؟ وَاللَّهُ أَزَمِّنُ بِهَا بَيْنَ أَكْنَافِكُمْ.

ZABIJANJE DRVETA U KOMŠIJIN ZID

969. Ebu Hurejre, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Neka niko od vas ne zabranjuje svom komšiji da zabije drvo u vaš zid.

¹ Ibn Hadždžer je rekao: Šufa je prelazak dijela suvlasništva u zajedničkom vlasništvu u posjed drugog suvlasnika; što je prodato nekom trećem, s tim da suvlasnik plati istu vrijednost (op. prev.)

Potom je Ebu Hurejre začuđeno upitao: Šta mi je pa vidim da to zanemarujete?! Tako mi Allaha, ako to ne dozvolite, ja ću je zabiti među vaše plećke.¹

بابَ مَنْ ظَلَمَ مِنَ الْأَرْضِ شَبِرًا طُوقَ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ

٩٧٠ - عن عروة بن الرئير رضي الله عنه؛ أن أزوى بنت أزبيدا اذعثت على سعيد بن زيد رضي الله عنه؛ أنه أخذ شيئاً من أرضها، فخاصمته إلى مروان بن الحكم، فقال سعيد: أنا كنت أخذت من أرضها شيئاً بعد الذي سمعت من رسول الله ﷺ؟ قال: وما سمعت من رسول الله ﷺ؟ قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: «من أخذ شيئاً من الأرض ظلماً؛ طوقة إلى سبع أرضين». فقال له مروان: لا أسألك بيته بعد هذا. فقال: اللهم إِنْ كَانَتْ كَادِيَّةً؛ فَعَمْ بَصَرَهَا، واقتتلها في أرضها فما ماتت حتى ذهب بصرها. ثم بینا هي تُ נשی في أرضها؛ إذ وقعت في حفرة، فماتت.

KO UZURPIRA PEDALJ TUDE ZEMLJE NATOVARIĆE MU SE SVE TO DO SEDME ZEMLJE

970. 'Urve b. ez-Zubejr, ﷺ, prenosi da je Erva, Uvejsova kćerka, optužila Se'id b. Zejda, ﷺ, da je usurpirao nešto njene zemlje. Tužila ga je Mervanu b. el-Hakemu.

Se'id je rekao: Kako da ja prisvojam nešto od njene zemlje nakon što sam čuo o tome Allahovog Poslanika, ﷺ!

Mervan je upitao: Šta si o tome čuo od Allahovog Poslanika, ﷺ? Odgovorio je: Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: Ko uzme bespravno pedalj tude zemlje, to će mu se na Sudnjem danu natovariti sve do sedme zemlje.

¹ Tj. ako ne prihvate ovaj propis i ne budete radili po njemu, zadovoljni njime, ja ću drvo staviti na vaše vratove. Time je želio da ih upozori na značaj tog čina (davanja saglasnosti komšiji da zabije drvo u zid svog komšije).

Mervan mu je, tada, rekao: *Poslije ovoga od tebe neću tražiti drugi dokaz.*

Se'id je rekao: *Allahu moj, ako je lažljivica, učini je slijepom i ubij je na njenoj zemlji.*

Rekao je: Nije umrla sve dok nije oslijepila. Naime, kasnije jednom dok je išla po svojoj zemlji, pala je u rupu i umrla.

بَابُ إِذَا اخْتَلَفَ فِي الطَّرِيقِ جُعِلَ عَزْضُهُ سَبْعَةً أَذْرُعٍ

٩٧١ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: إِذَا

اَخْتَلَفْتُمْ فِي الطَّرِيقِ؛ جُعِلَ عَزْضُهُ سَبْعَةً أَذْرُعٍ.

KADA NASTANE SPOR O NEKOM PUTU, TADA ĆE SE ODREDITI DA NJEGOVA ŠIRINA BUDE SEDAM LAKTOVA

971. Ebu Hurejre, رضي الله عنه, prenosi da je Vjerovjesnik, ﷺ, rekao: *Kada se ne mognu složiti o nekom putu, tada će se odrediti da širina puta bude sedam laktova.*

كتاب المزارعه

POGLAVLJE O MUZARE'I
- NAPOLIČARSTVU

بابُ النَّهْيِ عَنْ كِرَاءِ الْأَرْضِ

٩٧٢ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَنْ كَانَتْ لَهُ أَرْضٌ، فَلَا يَزِرْهَا أَوْ لَيَزِرْهَا أَخَاهُ، وَلَا يَنْكِرْهَا».

ZABRANJENO JE IZNAJMLJIVATI ZEMLJU

972. Džabir b. Abdullah, رضي الله عنهما, prenosi da je Vjerovjesnik, رضي الله عنهما, rekao: Ko bude imao zemlju neka je obrađuje ili neka je dadne svom bratu na korištenje, i neka je ne daje pod zakup.¹

بابُ كِرَاءِ الْأَرْضِ

٩٧٣ - عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: كُنَّا نُحَاقِلُ الْأَرْضَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَنَكَرْبَيْهَا بِالثُّلُثِ وَالرُّبُعِ وَالطَّعَامِ الْمُكَمَّى، فَجَاءَنَا ذَاتَ يَوْمٍ رَجُلٌ مِنْ عُمُومَتِي، فَقَالَ: نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ أُمْرٍ كَانَ لَنَا نَافِعًا، وَطَوَاعِيَةُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ﷺ أَنْفَعَ لَنَا، نَهَانَا أَنْ نُحَاقِلَ بِالْأَرْضِ فَنَكَرْبَيْهَا عَلَى الثُّلُثِ وَالرُّبُعِ وَالطَّعَامِ الْمُكَمَّى، وَأَمْرَ رَبِّ الْأَرْضِ أَنْ يَزِرْهَا أَوْ لَيَزِرْهَا، وَكِرَاءُهَا وَمَا يُسَاوِي ذَلِكَ.

IZNAJMLJIVANJE ZEMLJE

973. Rafi' b. Hadidž, رضي الله عنهما, je rekao: Za vrijeme Allahovog Poslanika, رضي الله عنهما, davali smo zemlju pod zakup. Iznajmljivali bismo je za trećinu ili četvrtinu usjeva ili za određenu količinu hrane.

Jednoga dana jedan od mojih amidža je došao i rekao: Allahov Poslanik, رضي الله عنهما, nam je zabranio nešto što nam je bilo od koristi, ali nam je

¹ Ovdje se ne misli na strogu zabranu nego na mekruh, čime se podstiče na blagost i potpomaganje među muslimanima, kako je pojasnio Ibn Abbas, رضي الله عنهما, kada je rekao: Ovo se ne odnosi na strogu zabranu muzare'e - napoličarstva za polovinu prihoda. Želio je da jedni drugima daju zemlju na korištenje i tako se međusobno potpomažu (op. prev.).

pokornost Allahu i Njegovom Poslaniku korisnija. Zabranio nam je da dajemo zemlju pod zakup i da je iznajmljujemo za trećinu i četvrtinu prinosa s nje, ili za određenu količinu hrane.

Naredio je zemljovlasniku da je sije ili da je dâ drugom na obradivanje, a zabranio je njeno iznajmljivanje i slično tome.

بَابِ كِرَاءِ الْأَرْضِ بِالْذَّهَبِ وَالْوَرْقِ

٩٧٤ - عن حنظلة بن قيس الأنصاري؛ قال: سأله رافع بن خديج رضي الله عنه عن كراء الأرض بالذهبِ، والورقِ؟ فقال: لا يُأْنِيهِ، إنما كان الناسُ يُواجِرونَ على عهدهِ رسول الله صلى الله عليه وسلم الماذياتِ، وأقبالِ الجنداوِلِ، وأشیاءِ من الرُّزْعِ، فيهِلكُهُ هذَا وَيَسْلِمُ هذَا، ويَهْلِكُ هذَا، فلم يَكُنْ للناسِ كِرَاءً إِلَّا هذَا؛ فلذلك زَجَرَ عَنْهُ، فَإِنَّمَا شَيْءاً مَغْلُومٌ مَضْمُونٌ؛ فلا يُأْنِيهِ به.

IZNAJMLJIVANJE ZEMLJE ZA ZLATO I SREBRO

974. Hanzale b. Kajs el-Ensari je rekao: Pitao sam Rafi'a b. Hadidža, ﷺ, o iznajmljivanju zemlje za zlato i srebro pa je rekao: Nema ništa loše u tome. Ljudi su iznajmljivali zemlju za vrijeme Allahovog Poslanika, ﷺ, tako što bi onaj ko bi uzimao zemlju pod zakup, uzimao bi vodene jarkove i uzvišenja oko potoka i neke obradive površine.¹

Tako bi se dešavalo da određeni plodovi propadnu a drugi se održe ili obratno. U to vrijeme ljudi su poznавали samo ovaj vid iznajmljivanja. Zbog toga je takav način iznajmljivanja zemlje zabranjen. Međutim, što se tiče iznajmljivanja zemlje za nešto što je poznato i sigurno, u tome nema ništa loše.²

¹ Davao bi sjeme pod uvjetom da prihod sa zemlje koja je uz velike i male rijeke i drugi, sa drugih plodnih dijelova, pripadne zemljovlasniku a sa ostalih dijelova zemljoiznajmljivaču. Zabranio im je to zbog vida prevare.

² Ovaj govor upućuje da je efektivni uzrok zabrane obмана i neizvjesnost. Prema tome, nužno je i druge hadise koji po svom bukvalnom značenju upućuju na generalnu zabranu iznajmljivanja

بَابُ الْمُؤَاجِرَةِ

٩٧٥ - عن عبد الله بن السائب، قال: دخلنا على عبد الله بن مغقول، فسألناه عن المزارعة؟ فقال: رعمن ثابت أن رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى عن المزارعة، وأمر بالمؤاجرة، وقال: «لا بأس بها».

MUADŽERA

975. Abdullah b. es-Saib rekao je: Ušli smo kod Abdullaха b. Makila i upitali ga o *muzare'i*.¹

Rekao je: Sabit tvrdi da je Allahov Poslanik, ﷺ, zabranio muzareu a naredio muadžeru.²

I rekao je: U tome nema nikakve zapreke.

zemlje – *muzare'u* shvatiti u ovom smislu, polazeći od poznatog pravila da se opće forme i propisi moraju podvesti pod ograničene.

Mišljenje koje zastupaju neki savremeni istraživači da je iznajmljivanje zemlje općenito zabranjeno, upravo je zanemarivanje ovog fiktivnog uzroka zabrane na koji jasno ukazuje spomenuti tekst, kao i zanemarivanje drugih hadisa koji jasno upućuju da je to dozvoljeno; kao što je hadis koji će doći pod brojem 977, koji se odnosi na iznajmljivanje hajberske zemlje. Zato, to imaj na umu!

¹ *Muzare'a* – napoličarstvo je davanje zemlje na obradu za polovinu prihoda s nje i slično, u skladu s dogовором, и то je dozvoljeno. Nedozvoljen vid *muzare'e-napoličarstva* je da se kaže: *Sa ovog dijela zemlje prihodi idu vlasniku a sa ovog da pripadnu obrađivaču*, ili da se unaprijed odredi koliki će prihodi ići vlasniku. U ovim slučajevima *muzare'a* - napoličarstvo bit će zabranjena zbog prevare i mogućnosti spora između vlasnika i obrađivača zemlje (op. prev.).

² *Muadžera* je davanje zemlje pod zakup (op. prev.).

باب في منع الأرض

٩٧٦ - عن طاوس؛ أَنَّهُ كَانَ يُخَابِرُ. قَالَ عُمَرُ: فَقِلْتُ لَهُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ! لَوْ تَرَكْتَ هَذِهِ الْمُخَابِرَةَ؛ فَإِنَّهُمْ يَزْعُمُونَ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنِ الْمُخَابِرَةِ. فَقَالَ: أَنِّي عُمَرُ! أَخْبَرَنِي أَغْلَمُهُمْ بِذَلِكَ (يُغَنِّي): ابْنَ عَبَّاسَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمْ يَنْهِ عَنْهَا، إِنَّمَا قَالَ: «يَنْهَا أَحَدُكُمْ أَخَاهُ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَأْخُذَ عَلَيْهَا حَزْجًا مَفْلُومًا».

O BESPLATNOM DAVANJU ZEMLJE NA OBRADU

976. Prenosi se da je Tavus praktikovao *muhaberu*. 'Amr je rekao: *Abdurrahmane*, kada bi se okanio *muhabere*¹, jer oni tvrde da je to Poslanik, ﷺ, zabranio.

On reče: O 'Amre! Obavijestio me o tome onaj koji je znaniji od njih, misleći na Ibn Abbasa, ؓ, da to Poslanik, ﷺ, nije zabranio, već je rekao: *Da neko od vas dadne svom bratu besplatno zemlju na korištenje, bolje mu je nego da uzme za to određenu rentu.*

¹ *Muhabera* je iznajmljivanje zemlje za dio prihoda poput: trećine, četvrtine i slične određene količine. *Muhabera* se razlikuje od *muzare'e* u tome što u *muzare'i* sjeme biva vlasnikovo dok je u *muhaberi* sjeme obrađivačevo. Za nju važi isti propis kao i za *muzare'u* (op. prev.).

باب المساقاة ومعاملة الأرض بجزء من الشّمْر والرَّزْع

٩٧٧ - عن ابن عمر رضي الله عنهما، قال: أُعطي رسول الله ﷺ حَيْبَرَ بِشَطْرٍ مَا يَخْرُجُ مِنْ شَمْرٍ أَوْ رَزْعٍ، فَكَانَ يُغْطِي أَزْواجَهُ كُلَّ سَنَةٍ مِائَةً وَسِقْيًا؛ ثَعَانِينَ وَسِقْيًا مِنْ تَغْرِيرٍ وَعِشْرِينَ وَسِقْيًا مِنْ شَعْبِرٍ. قَالَ: فَلَمَّا وَلَيَ عمْرٌ رضي الله عنه قَسْمَ حَيْبَرَ، حَيْبَرَ أَزْواجَ النَّبِيِّ ﷺ أَنْ يُقْطِعَ لَهُنَّ الْأَرْضَ وَالْمَاءَ، أَوْ يَضْمَنَ لَهُنَّ الْأُوسَاقَ كُلَّ عَامٍ، فَاخْتَلَفُوا، فَعِنْهُنَّ مِنْ اخْتَارَ الْأَرْضَ وَالْمَاءَ، وَمِنْهُنَّ مِنْ اخْتَارَ الْأُوسَاقَ كُلَّ عَامٍ، فَكَانَتْ عَائِشَةُ وَحْفَصَةُ رضي الله عنهما مِنْ اخْتَارَتِ الْأَرْضَ وَالْمَاءَ.

MUSAKAT¹ I OBRAĐIVANJE ZEMLJE ZA DIO PLODOVA I USJEVA

977. Ibn Omer, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je iznajmio Hajber za pola proizvedenih plodova ili usjeva. Njegovim suprugama je svake godine od toga davano sto devinih tovara i to osamdeset tovara hurmi i dvadeset tovara ječma.

Nakon što je Omer, ﷺ, preuzeo hilafet podijelio je Hajber.² Poslanikovim, ﷺ, suprugama je dao pravo na izbor između uzimanja hajberske zemlje i vode ili osiguranja (za njihove potrebe) spomenute količine namirnica svake godine.

Poslanikove, ﷺ, supruge nisu u vezi s tim zauzele jedinstven stav. Neke su odabrale zemlju i vodu a neke da dobiju namirnice svake godine. Aiša i Hafsa, ﷺ, su izabrale zemlju i vodu.

¹ Musakat je davanje stabala na zbrinjavanje i napajanje do sazrijevanja za protuvrijednost u dogovorenom dijelu plodova (op. prev.).

² Tj. podijelio ga je između onih kojima je pripadao. Misli se da je podijelio hajbersku obradivu zemlju preuzetu od Židova kada ih je protjerao iz Hajbera.

باب فيمن غرس غرساً

٩٧٨ - عن جابر رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: (ما من مسلم يغرس شيئاً؛ إلا كان ما أكل منه له صدقة، وما سرق منه له صدقة، وما أكل الشباع منه؛ فهو له صدقة، وما أكلت الطيور؛ فهو له صدقة، ولا يزدوج أحد إلا كان له صدقة).

O ONOME KO POSADI SADNICU

978. Džabir, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Nema nijednog muslimana koji posadi sadnicu a da mu se od svega što se pojede sa nje ne ubroji u sadaku. Što se ukrade sa nje, što pojede divljač i ptica ili bilo ko drugi, sve to će mu se ubrojiti u sadaku.

باب بينع فضل الماء

٩٧٩ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهمَا؛ قال: نهى رسول الله ﷺ عن بينع فضل الماء.

PRODAVANJE VIŠKA VODE

979. Džabir b. Abdullah, ﷺ, rekao je: Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio da se prodaje višak vode.

باب مَنْعِ فَضْلِ الْمَاءِ وَالْكَلَأِ

٩٨٠ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَمْنَعُوا فَضْلَ الْمَاءِ لِتَمْنَعُوا بِهِ الْكَلَأَ.

ZABRANJIVANJE VIŠKA VODE I ISPAŠE

980. Ebu Hurejre, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, rekao: *Nemojte zabranjivati višak vode pa da tako zabranite i ispašu stoke.*¹

¹ Primjer za to može biti posjedovanje bunara na mjestu gdje nema vode. Za tom bunarskom vodom vlasnik bunara nema nikakve potrebe. Oko bunara se nalaze pašnjaci na kojima nema vode. U tom slučaju, ako vlasnik bunara zabrani vodu pastirima, zabranit će tako i ispašu na njima, jer je nemoguća ispaša na njima bez mogućnosti napajanja stoke.

كتاب الوصايا والصدقة والنحل
والعمري

POGLAVLJE O OPORUKAMA, SADAKI,
POKLONIMA I POKLONU 'UMRÂ

بَابُ الْحَثْ عَلَى الْوَصِيَّةِ لِمَنْ لَهُ مَا يُوصَى فِيهِ

٩٨١ - عن سالم، عن ابن عمر رضي الله عنهم؛ أنَّه سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَا حَقٌّ افْرِيٌّ وَمُسْلِمٌ، لَهُ شَيْءٌ يُوصَى فِيهِ، بَيْتُ ثَلَاثَ لَيَالٍ؛ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ هَذِهِ مَكْتُوبَةً». قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: مَا مَرَأَتِ عَلَيَّ لَيْلَةً مِنْذُ سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ذَلِكَ؛ إِلَّا وَعِنِّي وَصَبَّيْتُ.

O PODSTICANJU OPORUČIVANJA ONOME KO IMA ŠTA OPORUČITI

981. Prenosi Salim od Ibn Omera, ﷺ, da je čuo Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: Ne bi trebalo da ijedan musliman koji ima nešto da oporuči zanoći tri noći a da tu oporučku ne napiše i verifikuje.

Abdullah b. Omer rekao je: Nije prošla nijedna noć otkako sam to čuo od Allahovog Poslanika, ﷺ, a da uz mene nije bila moja oporučka.

باب الوصيَّة بالثلث لا يُجاوِرُ

٩٨٢ - عن سعيد بن أبي وفاضل رضي الله عنه، قال: عادني رسول الله ﷺ في حجّة الوداع من واجع أشفيت منه على الموت، فقلت: يا رسول الله! يأْنعني ما ترى من الوجه، وأنا ذر مال، ولا يرثني إلا ابنة لي واحدة، أقاتصدُ بثلثي مالي؟ قال: «لا». قلت: أقاتصادُ بـشطريه؟ قال: «لا، الثلث والثلث كثير، إنك أن تذر ورثتك أثنياء خير من أن تذر هنم هلة يتکفرون الناس، ولست تتفق نفقة تبني بها وجه الله تعالى؛ إلا أجزت بها، حتى اللهم تجعلها في فني أمرأتك». قال: قلت: يا رسول الله! أخلف بعد أصحابي؟! قال: «إنك أن تخلف، فتعمل حملاً ثقني به وجه الله تعالى، إلا أزدنت به درجة ورفعة، ولعمرك تخلف حتى ينفع بك أقوام ويضر بك آخرؤن». اللهم أرض لأصحابي هجرتهم، ولا تردهم على أعقابهم، لكن البالنس سعد بن خولة.

قال: رئي له رسول الله ﷺ من أن تُوفى بمكّة.

OPORUKA NE SMIJE DA PREĐE TREĆINU IMETKA

982. Sa'd b. Ebi Vekkas, رضي الله عنه, rekao je: Posjetio me Allahov Poslanik, ﷺ, na Oprosnom hadždžu kada sam bio na samrtnoj postelji.

Rekao sam: Allahov Poslanič, došao sam u stanje koje vidiš a bogat sam. Naslijedit će me samo jedna kćerka. Mogu li da dadnem kao sadaku dvije trećine svoje imovine?

Rekao je: Ne!

Upitao sam: Da li onda da podijelim polovinu svog imetka?

Rekao je: Ne! Podijeli trećinu a i trećina je mnogo. Tebi je bolje da ostaviš svoje nasljednike bogatim nego da ih ostaviš siromašnim da prose od ljudi. Šta god potrošiš, tražeći time zadovoljstvo Uzvišenog Allaha, bit ćeš nagrađen za to. Čak ćeš biti nagrađen i za zalogaj kojim hraniš svoju suprugu.

Upitao sam: Allahov Poslanič, zar ćeš izostati iza svojih prijatelja?

Rekao je: Koliko god dugo budeš živio i radio dobra djela tražeći time zadovoljstvo Uzvišenog Allaha, time ćeš samo povećavati svoj položaj i ugled kod Allaha. Ti ćeš, možda, još živjeti kako bi se neki ljudi okoristili od tebe a drugi oštetili.

Allahu moj, upotpuni hidžru mojim ashabima i nemoj ih vraćati natrag. Sa'd b. Havle ne imade sreće.

Rekao je: Allahov Poslanik, ﷺ, sažaljevao ga je zbog toga što je umro u Mekki.

٩٨٣ - عن ابن عباس رضي الله عنهمَا؛ قالَ: لِنَّ أَنَّ النَّاسَ
غَضُوا مِنَ الْثُلُثِ إِلَى الرُّبْعِ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الْثُلُثُ،
وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ».

983. Ibn Abbas, ﷺ, je rekao: Kada bi ljudi prešli sa trećine na četvrtinu,¹ jer je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: **Podijeli trećinu, a i trećina je mnogo.**

باب وصيَّة النبي ﷺ بكتاب الله

٩٨٤ - عن طلحة بن مُصَرْفٍ؛ قالَ: سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أَوْفِي
رضي الله عنهمَا: هَلْ أَوْصَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ؟ فَقَالَ: لَا. قَلَّتْ فِي
كُتُبِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ الْوَصِيَّةُ أَوْ: فَلِمَ أَمِرْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْوَصِيَّةِ؟ قَالَ: أَوْصَى
بِكِتابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ.

POSLANIK, ﷺ, JE OPORUČIO ALLAHOVU KNJIGU

984. Talha b. Musarrif rekao je: Upitao sam Abdullaха b. ebi Evfaа, ؓ: Da li je Allahov Poslanik, ﷺ, oporučio nešto?

Rekao je: Ne!

Rekao sam: Pa zašto je onda muslimanima propisana oporuka, ili zašto im je naređena?

¹ Pri oporuci (op. prev.).

Rekao je: Oporučio im je Allahovu, ﷺ knjigu.¹

٩٨٥ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا، وَلَا شَاةً وَلَا بَعِيرًا، وَلَا أَوْصَى بِشَيْءٍ.

985. Aiša, ؓ, je rekla: Allahov Poslanik, ﷺ nije ostavio ni zlatnike niti srebrenjake, niti ovce niti deve, niti je nešto oporučio.²

٩٨٦ - عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدٍ، قَالَ: ذَكَرُوا عَنْهُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ وَصِيًّا، فَقَالَتْ: مَتَى أَوْصَى إِلَيْهِ؟ فَقَدْ كَنْتُ مُخْتَدِلَةً إِلَى صَدْرِي (أَوْ قَالَتْ: حَجْرِي)، فَدَعَاهَا بِالْطَّنْتِ، فَلَقِدْ انْخَنَثَ فِي حَجْرِي، وَمَا شَغَرَتْ أَنَّهُ مَاتَ، فَمَتَ أَوْصَى إِلَيْهِ؟!

986. El-Esvet b. Jezid je rekao: Spomenuli su pred Aišom, ؓ, da je Alija, ؓ, bio preporučen za hilafet.

Upitala je: Kada mu je to oporučeno?! Poslanik, ﷺ je bio naslonjen na moje grudi (ili je rekla: Krilo). Zatražio je favor. Već je bio klonuo u mom krilu. Nisam osjetila da je umro. Pa kada mu je to onda oporučio?!

¹ Rekao sam: Preporučio im je da rade po Knjizi. Ova veličanstvena oporuka je danas kod većine muslimana postala derogirana. Njihovi vladari su se okrenuli od Allahove knjige i slijede zakone koje su propisali nevjernici. Mase također odbijaju prihvatići da im Knjiga sudi u međusobnim sporovima. Za presude u svojim sporovima su uzeli ljudska mišljenja i pravce. Od Allahove knjige - zadovoljavaju se njenim učenjem u svojim kućama i uz mezarove svojih umrlih. Allahu se žalim i od Njega pomoć tražim.

² Želi reći da nije oporučio hilafet nikome na što ukazuje slijedeći rivajet. Inače je Poslanik, ﷺ, oporučio mnogo toga. Od toga su i Poslanikove, ﷺ, riječi: *Oporučujem vam troje...* Hadis se spominje dva poglavljja nakon ovog.

بَابِ وَصِيَّةِ النَّبِيِّ بِإِخْرَاجِ الْمُشْرِكِينَ
مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَبِإِجَازَةِ الْوَفْدِ

٩٨٧ - عن سعيد بن جبیر، قال: قال ابن عباس رضي الله عنهما: يَوْمُ الْخَمِيسِ وَمَا يَوْمُ الْخَمِيسِ، ثُمَّ بَكَى حَتَّى بَلَّ دَفْعَةً الْحَصْرِ. فَقَالَتْ: يَا ابْنَ عَبَّاسٍ! وَمَا يَوْمُ الْخَمِيسِ؟ قَالَ: أَشَدَّ بِرْسُولِ اللَّهِ وَجْهَهُ، فَقَالَ: «اَفْتَوْنِي أَكْتُبْ لَكُمْ كِتَابًا لَا تَضَلُّوا بِعَدِّي». فَتَنَازَعُوا، وَمَا يَتَبَغِي عِنْدَنِبِي تَنَازُعٌ، وَقَالُوا: مَا شَانَهُ؟ أَمْجَرٌ؟ اسْتَفْهِمُوهُ. قَالَ: «دَعُونِي؛ فَالَّذِي أَنَا فِيهِ خَيْرٌ، أُوصِّيكُمْ بِثَلَاثٍ: أَخْرِجُوا الْمُشْرِكِينَ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَأَجِيزُوا الْوَفْدَ بِنَخْوِيْ ما كُنْتُ أَجِيزُهُمْ». قَالَ: وَسَكَّتَ عَنِ التَّالِيَةِ، أَوْ قَالَهَا فَأَسْتَيْتُهَا.

POSLANIK, ﷺ, OPORUČIO JE PROTJERIVANJE
IDOLOPOKLONIKA SA ARAPSKOG POLUOSTRVA
I LIJEPO UGOŠĆAVANJE DELEGACIJA¹

987. Se'id b. Džubejr prenosi da je Ibn Abbas, ﷺ, rekao: Četvrtak. Šta se desi u četvrtak?! Zatim je zaplakao toliko da su mu suze pokvasile kamenčice.

Upitao sam: Ibn Abbase, šta se desilo u četvrtak?

Rekao je: Toga dana pogoršalo se zdravstveno stanje Allahovog Poslanika, ﷺ, pa je rekao: Donesite mi da napišem oporučku, da poslije mene ne zalutate.

Počeli su se sporiti a sporenje uz Poslanika nije dozvoljeno.

Upitali su: Šta mu je, da ne bunca? Provjerite!

Rekao je: Ostavite me, ja sam dobro. Oporučujem vam troje. Protjerajte idolopoklonike sa Arapskog poluostrva. Dočekujte i ugošćavajte izaslanstva kako sam ih ja dočekivao.

Prešutio je treće ili je rekao pa sam ja zaboravio.

¹ Tj. njihovo ugošćavanje i davanje svega što je potrebno za put, makar bili i nevjernici.

باب التهني أن يعود في الصدقة

٩٨٨ - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه، قال: حملت على فرس عتيق في سبيل الله، فأضاعته صاحبها، فنظرت أنّه بائمه بربّه، فسألت رسول الله ﷺ عن ذلك؟ فقال: «لا تُنْفِعَنَّهُ، ولا تَعْذَبَنَّهُ في صداقتك؛ فلن العائد في صدقته كالقلب يقى ثم يعود في قببها».

ZABRANJENO JE DA SE VRAĆA ONO ŠTO JE DATO KAO SADAKA

988. Omer b. el-Hattab, ﷺ, je rekao: Poklonio sam rasnog konja za džihad pa ga je onaj kome sam ga poklonio zapustio. Mislio sam da će ga prodati jeftino.

O tome sam upitao Allahovog Poslanika, ﷺ, pa je rekao: Ne kupuj ga¹, niti vraćaj sadaku koju si dao. Onaj koji vraća datu sadaku je kao pas koji povrati² a zatim tu bljuvotinu pojede.

٩٨٩ - عن ابن عباس رضي الله عنهما، عن رسول الله ﷺ، قال: «العائد في هبته كالقلب يقى ثم يعود في قببها».

989. Prenosi Ibn Abbas, ﷺ, da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Onaj ko vrati hediju koju je dao je kao pas koji povrati a zatim to što je povratio - pojede.

¹ U drugom Muslimovom rivajetu stoji: Ne kupuj ga pa kad bi ti ga dao za srebrenjak.

² U originalnoj Muslimovoj verziji ne stoji: Koji povrati a zatim...

U takvom obliku se nalazi u hadisu koji prenosi Ibn Abbas, ﷺ, poslije njega.

باب مَنْ تَحَلَّ بِعَضَ وَلَدِهِ دُونَ سَائِرِ بَنِيهِ

٩٩٠ - عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ قَالَ: تَصَدَّقَ عَلَيَّ أَبِي بِعْضِ مَالِهِ، فَقَالَتْ أُمِّي عَمْرَةُ بْنَتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضِي حَتَّى تُشَهِّدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ. فَأَنْطَلَقَ بِي أَبِي إِلَى النَّبِيِّ ﷺ لِيُشَهِّدَهُ عَلَى صَدَقَتِي، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَفَعَلْتَ هَذَا بِوْلَدِكَ كُلُّهُمْ؟». قَالَ: لَا. قَالَ: أَئْقَوا اللَّهَ وَاغْبِلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ. فَرَجَعَ أَبِي، فَرَزَّدَ تِلْكَ الصَّدَقَةَ.

**O ONOME KO POKLONI NEŠTO OD SVOJE IMOVINE
JEDNOM OD SVOJE DJECE A IZOSTAVI OSTALE**

990. Nu'man b. Bešir, ﷺ, je rekao: Otac mi je poklonio nešto od svog imetka. Moja majka 'Amre, Revahova kćerka, je rekla: To neću prihvatići sve dok ne uzmeš Allahovog Poslanika, ﷺ, za svjedoka.

Otac je sa mnjom otišao Allahovom Poslaniku, ﷺ, da posvjedoči taj poklon.

Allahov Poslanik, ﷺ, ga je upitao: Jesi li tako postupio i sa ostalom djecom?

Rekao je: Nisam.

Rekao je: Bojte se Allaha i budite pravedni prema svojoj djeci.

Nakon toga moj otac se vratio i odustao od tog poklona.

٩٩١ - عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ قَالَ: أَنْطَلَقَ بِي أَبِي يَخْمِلْنِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! اشْهِدْ أَنِّي قَدْ تَحَلَّتُ النَّعْمَانَ كَذَا وَكَذَا مِنْ مَالِي. فَقَالَ: «أَكُلُّ بَنِيكَ قَدْ تَحَلَّتُ مِثْمَ مَا تَحَلَّتُ النَّعْمَانَ؟». قَالَ: لَا. قَالَ: «فَأَشْهِدْ عَلَى هَذَا غَيْرِي». ثُمَّ قَالَ: «أَيْسُرُكَ أَنْ يَكُونُوا إِلَيْكَ فِي الْبَرِّ سَوَاءً؟». قَالَ: بَلَى. قَالَ: «فَلَا إِذَا».

991. N'uman b. Bešir, ﷺ, je rekao: Otac je, noseći me, krenuo ka Allahovom Poslaniku, ﷺ.

Rekao je: Allahov Poslanič, budi svjedok da sam dao Nu'manu toliko i toliko svog imetka.

Poslanik, ﷺ, je upitao: Jesi li dao svakom svom djetetu koliko si dao Nu'manu?

Rekao je: Nisam.

Poslanik, ﷺ, je rekao: Uzmi za svjedoka nekog drugog¹.

Zatim je Poslanik, ﷺ, upitao: Da li bi volio da su ti sva djeca u istoj mjeri poslušna?

Rekao je: Svakako.

Rekao je: Onda to nemoj činiti.

باب في الرَّجُلِ يَعْمَرُ رَجُلاً عَمْرِي

٩٩٢ - عن جابر رضي الله عنه؛ أنَّ رسول الله ﷺ قال: «إِنَّمَا رَجُلٌ أَفْمَرَ رَجُلاً عَمْرِي لَهُ وِلْعَقِبَةُ، فَقَالَ: قَدْ أَغْطَبْتَكُمَا وَعَقِبَكَ مَا بَقَى مِنْكُمْ أَحَدٌ؛ فَإِنَّهَا لِمَنْ أَغْطَبَهَا وَعَقَبَهَا، وَإِنَّهَا لَا تَزُجُّ إِلَى صَاحِبِهَا، مِنْ أَجْلِ أَنَّهُ أَعْطَى عَطَاءً وَقَنَثَ فِيهِ الْمَوَارِيثَ».

O POKLONU 'UMRÂ

992. Prenosi Džabir, رضي الله عنه، da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Ko god dadne nekome i njegovom potomstvu poklon 'umrâ² i kaže: Dao sam to tebi i tvom potomstvu sve dok bilo ko od vas živi, to pripada onom kome je namijenjeno i njegovu potomstvu. Nije dozvoljeno da se to vrati vlasniku zbog toga što je on dao poklon na koji se odnose nasljedna prava.

¹ Ovdje Poslanik, ﷺ, zabranjuje navedeni postupak i zato se ne smije razumjeti da je dozvoljeno uzeti nekog drugog da verificira tu nepravdu.

² Vrsta privremenog poklona izvedena od riječi 'umur, što znači životni vjek (op. prev.).

٩٩٣ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما؛ قال: قال رسول الله ﷺ: أَنِسَكُوا عَلَيْكُمْ أَمْوَالَكُمْ وَلَا تُفْسِدُوهَا؛ فَإِنَّهُ مَنْ أَغْمَرَ عُمْرَى؛ فَهُوَ لِلَّذِي أَغْمَرَهَا حَيَاً وَمَيْتًا وَلِعَقِبَةٍ.

993. Džabir b. Abdullah, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Čuvajte svoj imetak i nemojte ga upropastavati.*¹ Onaj ko pokloni nekome nešto na doživotno korištenje, to pripada onome kome je dato i njegovom potomstvu, svejedno bio on živ ili ne.

¹ Ovim je Poslanik, ﷺ, želio da ih obavijesti da je poklon 'umrâ ispravan i važeći i prelazi u potpuno vlasništvo onoga kome je poklonjen. Vlasnik više nema pravo da ga vrati, kad to znaju, ko hoće da daje takve poklone, daje to sa znanjem o posljedicama, a ko ne želi neka se kloni te vrste poklona, jer su oni smatrali da je to poput iznajmljivanja i da se može vratiti.

كتاب الفرائض

POGLAVLJE O NASLJEDSTVU

باب لا يرث المسلم الكافر ولا يرث الكافر المسلم

٩٩٤ - عن أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَا يرثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ، وَلَا يرثُ الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ».

MUSLIMAN NE NASLJEĐUJE NEVJERNIKA NITI NEVJERNIK NASLJEĐUJE MUSLIMANA

994. Usame b. Zejd, رضي الله عنه, prenosi da je Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلامه, rekao: Musliman ne nasljeđuje nevjernika niti nevjernik nasljeđuje muslimana.

باب أَلْحَقُوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا

٩٩٥ - عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْهُمَا، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؛ قَالَ: «أَلْحَقُوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا، فَمَا تَرَكَتِ الْفَرَائِضُ فَلَا ذُلْكَ لِرَجُلٍ ذَكَرَ».

DAJTE NASLJEDSTVO ONIMA KOJIMA PRIPADA

995. Ibn Abbas, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلامه, rekao: Dajte Kur'anom i sunnetom određene dijelove nasljedstva onima kojima pripadaju. Ako, nakon toga, ostane šta od nasljedstva onda, to dajte najbližem muškom rođaku umrlog.

باب ميراث الكللة

٩٩٦ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا مَرِيضٌ لَا أَغْفِلُ، فَتَوَضَّأَ، فَصَبَّوْا عَلَيَّ مِنْ وَضُوئِيهِ، فَعَقَّلْتُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّمَا يَرِثُنِي كَلَلَةً. فَتَرَكَتْ آيَةُ الْمِيراثِ، فَقُلْتُ لِمُحَمَّدِ بْنِ الْمُتَكَبِّرِ: يَسْتَغْشُونَكَ فَلَمَّا يَنْبَغِي كُلُّهُ لَكَ لِكَلَلَةٍ!» [الناء: ٩][١٧٦] قَالَ: هَذَا أَنْزَلْتَ.

KELALA NASLJEDSTVO

996. Džabir b. Abdullah, رضي الله عنه, je rekao: Ušao je kod mene Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلامه, dok sam bio u nesvijesti.

Abdestio se, pa su me polili vodom od njegova abdesta i tada sam došao sebi.

Rekao sam: Allahov Poslaniče, naslijeduje me kelala.¹ Potom je objavljen ajet o nasljedstvu.

Rekao sam Muhammedu b. el-Munkediru:

﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِّ اللَّهُ يُفْتِنُكُمْ فِي الْكَلَلَةِ﴾

Oni traže od tebe tumačenje. Reci: Allah će vam kazati propise o kelali²

Rekao je: Tako je objavljen ajet.

¹ Kelala nasljedstvo je kad neko umre a ne ostavi iza sebe ni oca niti djeteta da ga naslijede. Rečeno je također da su *kelala* oni nasljednici među kojima nema ni oca niti djeteta umrlog.

² Kompletan ajet glas:

﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِّ اللَّهُ يُفْتِنُكُمْ فِي الْكَلَلَةِ إِنَّ أَمْرُؤًا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفٌ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَّهَا وَلَدٌ إِنْ كَانَتَا اَشْتَتَيْنِ فَلَهُمَا الْثُلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأَنْثَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضَعُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

Oni traže od tebe tumačenje. Reci: Allah će vam kazati propis o kelali: ako neko umre i ne bude imao djeteta, a ima sestru, njoj - polovina njegove ostavštine pripada, a on će naslijediti nju ako ona ne bude imala dijete; a ako su dvije sestre, njima pripadaju dvije trećine njegove ostavštine. A ako su oni braća i sestre, onda će muškarcu pripasti koliko dvjema ženskim. To vam Allah objašnjava, da ne zalutate. A Allah zna sve. En-Nisa, 176.

٩٩٧ - عن مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَابِ

رضيَ اللَّهُ عَنْهُ خَطَبَ يَوْمَ جُمُعَةَ، فَذَكَرَ نَبِيَّ اللَّهِ تَعَالَى، وَذَكَرَ أَبَا بَكْرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، ثُمَّ قَالَ: إِنِّي لَا أَدْعُ بَغْدِي شَيْئًا أَهْمَّ عِنْدِي مِنَ الْكَلَالَةِ، مَا رَاجَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ تَعَالَى فِي شَيْءٍ مَا رَاحَفْتُهُ فِي الْكَلَالَةِ، وَمَا أَغْلَظَ لِي فِي شَيْءٍ مَا أَغْلَظَ لِي فِيهِ، حَتَّى طَعَنَ بِإِصْبَاعِهِ فِي صَدْرِي، وَقَالَ: «يَا عُمَرًا! أَلَا تَكْفِيكَ آيَةُ الصَّبَبِ الَّتِي فِي آخِرِ سُورَةِ الشَّسَاءِ؟» . وَيَأْتِي إِنَّ أَعِشْ؛ أَفْضِلُ فِيهَا بِقَضِيَّةٍ يَقْضِي بِهَا مَنْ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَمَنْ لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ.

997. Prenosi Me'dan b. ebi Talha da je Omer b. el-Hattab, ﷺ, održao hutbu jednog petka, pa je spomenuo Poslanika, ﷺ, i Ebu Bekra, ﷺ, a potom rekao: Ja poslije sebe neću ništa ostaviti važnije od kelale. Nisam ni o čemu više pitao Allahovog Poslanika, ﷺ, kao što sam ga pitao o kelali. Ni u čemu nije bio strožiji prema meni kao što je bio u kelali. Čak je pritisnuo svojim prstom moja prsa i rekao: Omere, zar ti nije dovoljan ljetni ajet¹ koji se nalazi na kraju sure En-Nisa?!

Ako poživim, ja će po kelali presuditi tako da će po tome moći suditi i onaj ko uči i ko ne uči Kur'an.

بَابُ آخِرٍ آيَةُ نَزَّلَتْ آيَةُ الْكَلَالَةِ

٩٩٨ - عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ أَنَّ آخِرَ سُورَةِ نَزَّلَتْ تَائِمَةً سُورَةُ التَّزَيْنَةِ، وَأَنَّ آخِرَ آيَةً نَزَّلَتْ آيَةُ الْكَلَالَةِ.

POSLJEDNJI AJET KOJI JE OBJAVLJEN JE AJET O KELALI

998. Prenosi se od Beraa b. Aziba, ﷺ, da je posljednja sura koja je objavljena u cijelosti sura Et-Tevba a da je posljednji objavljeni ajet, ajet o kelali.

¹ Nevevi je rekao: Nazvao ga je ljetnim ajetom zbog toga što je objavljen u ljetu.

باب مَنْ تَرَكَ مَالًا، فِلَوْرَثَتِهِ

٩٩٩ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، أنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُؤْتَى بِالرَّجُلِ الْمَيِّتِ عَلَيْهِ الدِّينُ، فَيَسْأَلُ: «فَلْ تَرَكَ لِدَيْنِهِ مِنْ قَضَاءٍ؟». فَإِنْ حَدَثَ أَنَّهُ تَرَكَ وَفَاءً؛ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَاءً؟». فَإِنْ حَدَثَ أَنَّهُ تَرَكَ الْمَالَ، فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى صَاحِبِكُمْ، فَلَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْفُتوْحَ، قَالَ: «أَنَا أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ، فَمَنْ تُؤْتِي وَعْلَيْهِ دَيْنٌ؛ فَعَلَيْهِ قَضَاؤُهُ، وَمَنْ تَرَكَ مَالًا، فَهُوَ لِوَرَثَتِهِ».

IMETAK KOJI OSTANE IZA UMRLOG PRIPADA NJEGOVIM NASLJEDNICIMA

999. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da bi Allahov Poslanik, ﷺ, kada bi mu bio donesen umrli pod dugom, upitao: *Da li je ostavio imetak za vraćanje duga?*

Ako bi mu bilo rečeno da je ostavio, klanjao bi mu dženazu, u suprotnom bi rekao: *Klanjajte svom drugu.*

Nakon što mu je Allah pomogao u osvajanju,¹ govorio bi: *Ja sam preči vjernicima od njih samih. Ko umre pod dugom, ja ću taj dug vratiti, a ko ostavi imetak, taj imetak će pripasti njegovim nasljednicima.*

¹ Tj. dolaskom imetka iz ratnog plijena (op. prev.).

كتاب الوقف

POGLAVLJE O VAKUFU

بَابُ الْوَقْفِ لِلأَضْلِ وَالصَّدَقَةِ بِالْغَلَةِ

١٠٠٠ - عن ابن عمر رضي الله عنهما، قال: أصاب عمر رضي الله عنه أرضاً يخiper، فأتى النبي ﷺ يسأله مأموره فيها، فقال: يا رسول الله! إني أصبت أرضاً يخiper، لم أصب مالاً قط هؤلئك عيني منه، فما تأمرني به؟ قال: «إِن شِئْتْ حَبَّتْ أَضْلَاهَا، وَتَصَدَّقَتْ بِهَا». قال: فَتَصَدَّقَ بِهَا عُمَرُ، أَنَّهُ لَا يُبَاعُ أَضْلَاهَا وَلَا يُبَتَّاعُ، وَلَا يُورَثُ وَلَا يُوَهَّبُ.

قال: فَتَصَدَّقَ بِهَا عُمَرُ فِي الْفُقَرَاءِ، وَفِي الْقُرْبَىِ، وَفِي الرِّقَابِ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَابْنِ السَّبِيلِ، وَالضَّيْفِ، لَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ وَلَيْهَا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا بِالْمَعْرُوفِ، أَوْ يُطْعِمَ صَدِيقًا، غَيْرَ مُتَمَوِّلٍ فِيهِ.

UVAKUFLJAVANJE OSNOVE IMETKA I DAVANJE NJENIH PLODOVA U SADAKU

1000. Ibn Omer, ﷺ, je rekao: Omer, ﷺ, je dobio neku zemlju u Hajberu. Otišao je Poslaniku, ﷺ, da ga upita za savjet šta da uradi sa njom.

Upitao je: Allahov Poslaniče, dobio sam zemlju u Hajberu. Nikada nisam imao vrednijeg imetka od nje. Pa šta mi naređuješ da uradim s njom?

Rekao je: Ako hoćeš uvakufi je a plodove učini sadakom.

Omer je tako i postupio i naredio da se ne može prodati niti kupiti, naslijediti niti pokloniti. Njene plodove učinio je sadakom za siromašne, za bližnje, za oslobođanje robova, za džihad, putnike, goste i da onaj ko je bude nadzirao neće biti grešan ako uzme od toga u uobičajenim granicama ili da nahrani prijatelja koji ne može od te zemlje prisvojiti ništa.

باب ما يلحق الإنسان ثوابه بعده

١٠٠١ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، أن رسول الله ﷺ قال: «إذا مات الإنسان، انقطع عنه عمله، إلا من ثلاثة: إلا من صدقة جارية، أو علم ينتفع به، أو ولد صالح يذumo له».

OD ČEGA ČOVJEKU PRISTIŽU SEVAPI I POSLIJE NJEGOVE SMRTI

1001. Ebu Hurejre, ؓ، prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Kada čovjek umre prestaju mu teći sevapi, osim u tri slučaja: od trajne sadake, od znanja koje je ostavio pa se njime koriste ljudi i od hairli djeteta koje se moli za njega.

باب الصدقة عمن مات ولم يوص

فيه حديث عائشة رضي الله عنها، وقد تقدم في كتاب الزكاة

SADAKA ZA ONOGA KO JE UMRO A NIJE NIŠTA OPORUČIO

O tome govori hadis koji prenosi Aiša, ؓ. Već je spomenut u poglavlju o zekjatu pod rednim brojem (532).¹

¹ Prenosi Aiša, ؓ, da je neki čovjek došao Poslaniku, ﷺ, i rekao: Allahov Poslaniče, moja majka je iznenada umrla a da nije ništa rekla niti ostavila oporuku. Mislim da je šta rekla da bi oporučila sadaku. Da li će ona imati nagradu ako ja dadnem sadaku za nju? Rekao je: Hoće! (op. prev.)

كتاب الذور

POGLAVLJE O ZAVJETIMA

باب الوفاء بالئذن إذا كان في طاعة الله

١٠٠٢ - عن ابن عمر رضي الله عنهم؛ أنَّ عمرَ بنَ الخطَّابِ رضي الله عنه سأَلَ رسولَ اللهِ ﷺ وَهُوَ بِالْجِعْرَانَةِ بَعْدَ أَنْ رَجَعَ مِنَ الطَّائِفِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي نَذَرْتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ أَنْ أَغْتَكِفَ يَوْمًا فِي الْمَنْجِدِ الْحَرَامِ؛ فَكَيْفَ تَرِي؟ قَالَ: «اذْهَبْ؛ فَاقْتِكِفْ يَوْمًا».

قَالَ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَدْ أَغْطَاهُ جَارِيَةً مِنَ الْخُمُرِ، فَلَمَّا أَغْتَقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سَبَابِيَا النَّاسِ؛ مَسَعَ عُمَرَ بْنَ الخطَّابِ رضي الله عنه أَصْوَاتَهُمْ يَقُولُونَ: أَغْتَقْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ. فَقَالَ: مَا هُذَا؟ قَالُوا: أَغْتَقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سَبَابِيَا النَّاسِ. فَقَالَ عُمَرُ: يَا عَبْدَ اللَّهِ! اذْهَبْ إِلَى تِلْكَ الْجَارِيَةِ؛ فَخَلْ سَبِيلَهَا.

IZVRŠENJE ZAVJETA U KOJEM SE OČITUJE POKORNOST PREMA ALLAHU

1002. Ibn Omer, ﷺ, prenosi da je Omer b. el-Hattab, ﷺ, dok je bio u Džirani, nakon što se vratio iz Taifa, pitao Allahovog Poslanika, ﷺ: Allahov Poslaniče, ja sam se zavjetovao u džahilijetu da ću provesti jedan dan u Mesdžidu-l-haramu. Pa šta da radim?

Rekao je: *Idi i provedi dan u itikjafu.*

Ibn Omer je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, mu je dao neku robinju iz petine. Nakon što je Allahov Poslanik, ﷺ, oslobođio robinje, Omer b. el-Hattab, ﷺ, je čuo njihove glasove kada su rekle: Oslobođio nas je Allahov Poslanik, ﷺ.

Upitao je: Šta je to?

Rekli su: Allahov Poslanik, ﷺ, je oslobođio robinje od ljudi.

Omer je, tada, rekao: Abdullahu, idi do te robinje i oslobođi i nju!

باب الأمر بقضاء التذر

١٠٠٣ - عن ابن عباس رضي الله عنهمَا؛ أَنَّهُ قَالَ: اسْتَفْتَنِي سَعْدُ بْنُ عَبَادَةَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي تَذْرِ كَانَ عَلَى أُمِّهِ، ثُوُقْيَتْ قَبْلَ أَنْ تَقْضِيهِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَاقْضِهِ عَنْهَا».

NAREĐENO JE DA SE ZAVJET NAKNADNO IZVRŠI

1003. Ibn Abbas, رضي الله عنه, je rekao: Sa'd b. 'Ubade je pitao Allahovog Poslanika, ﷺ, o zavjetu svoje majke koja je umrla prije nego što je izvršila taj zavjet.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Izvrši ga ti za nju.

باب فيمن تذر أن يمشي إلى الكعبة

١٠٠٤ - عن عقبة بن عامر رضي الله عنه؛ أَنَّهُ قَالَ: تَذَرْتُ أُخْتِي أَنْ تَخْبِي إِلَى بَيْتِ اللَّهِ حَافِيَةً، فَأَمَرْتُنِي أَنْ أَسْتَفْتِنِي لَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَاسْتَفْتَنِي؟ فَقَالَ: «لِغَمْثِ وَلَنْزَكَبْ».

O ONOME KO SE ZAVJETUJE DA ĆE OTIĆI PJEŠICE DO KJABE

1004. 'Ukbe b. 'Amir, رضي الله عنه, je rekao: Moja sestra se zavjetovala da će otići do Kjabe bosa, па mi je naredila da o tome upitam Allahovog Poslanika, ﷺ.

Upitao sam ga, pa mi je rekao: Neka pješači a neka i jaše.

١٠٠٥ - عن أَنَسِ رضي الله عنه؛ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى شَيْخاً يُهَادِي بَنَنَ ابْنَيْهِ، فَقَالَ: «مَا بِالْهُدَى؟». قَالُوا: تَذَرْ أَنْ يَمْشِي. قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ عَنْ تَعْذِيبِ هَذَا نَفْسَهُ لَغَنِيَّهُ». وَأَمَرَهُ أَنْ يَرْكَبَ.

1005. Enes, رضي الله عنه, prenosi da je Poslanik, ﷺ, vidio nekog starca kako se oslanja na dvojicu sinova pa je upitao: Šta mu je?

Rekli su: Zavjetovao se da će otici pješice.¹ Poslanik, ﷺ, je rekao: *Allahu, إِنَّهُ يَعْلَمُ، je, uistinu, njegovo samokažnjavanje nepotrebno!*, pa mu je naredio da uzjaše.

باب التهني عن التذر وأنه لا يرد شيئاً

١٠٠٦ - عن ابن عمر رضي الله عنهما، عن النبي ﷺ؛ أَنَّهُ تَهَنَّى
عَنِ التَّذْرِ، وَقَالَ: «إِنَّهُ لَا يَأْتِي بِخَيْرٍ، وَإِنَّمَا يَسْتَخْرُجُ بِهِ مِنَ الْبَخْلِ».

ZABRANA ZAVJETOVANJA JER ZAVJET NE OTKLANJA I NE DONOSI NIŠTA

1006. Ibn Omer, ﷺ, prenosi od Poslanika, ﷺ, da je on zabranio zavjet i rekao: *On ne donosi nikakvo dobro i pomoću njega se samo uzima od škrvice.*

١٠٠٧ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ عن النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «إِنَّ
الْتَّذْرَ لَا يَنْقَرِبُ مِنْ ابْنِ آدَمَ شَيْئًا لَمْ يَكُنْ اللَّهُ قَدَرَةً لَهُ، وَلِكِنَّ الْتَّذْرَ
يُوَافِقُ الْفَقَرَاءِ، فَيَخْرُجُ بِذَلِكَ مِنَ الْبَخْلِ مَا لَمْ يَكُنْ الْبَخْلُ يُرِيدُ أَنْ
يَخْرُجَ».

1007. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: *Zavjet, zaista, čovjeku ne približava ništa od onoga što mu je Allah odredio. Međutim, moguće je da se zavjet podudari sa sudbinom i tako od škrvice izmami ono što on ne bi dao.*

¹ Do Kjabe (op. prev.).

باب لا وفاء لِتَّنْذِيرٍ فِي مَغْصِيَةِ اللَّهِ وَلَا فِيمَا لَا يَمْلِكُ الْعَبْدُ

١٠٠٨ - عن عمراه بن حصين رضي الله عنهم، قال: كانت ثقيف حلفاء لبني عقيل، فأسرت ثقيف رجلىن من أصحاب رسول الله ﷺ، وأسر أصحاب رسول الله ﷺ رجلاً من بني عقيل، وأصابوا معه العضة، فاتى عليه رسول الله ﷺ وهو في الوثاق. قال: يا محمد! فاتاه، فقال: «ما شأْنَكَ؟». قال: يَمْ أَخْذَنِي؟ ويَمْ أَخْذَتْ سَابِقَةَ الْحَاجِ؟ فقال (إعظاماً لِذِلْكَ): «أَخْذَنِكَ بِحَرَمَةِ حَلْفَائِكَ ثَقِيفَ». ثم انصرف عنه، فناداه، فقال: يا محمد! يا محمد! وكان رسول الله ﷺ رحيماً رقيقاً، فرجع إليه، فقال: «ما شأْنَكَ؟». قال: إِنِّي مُنْلِمٌ. قال: «لَوْ قُلْتَهَا وَأَنْتَ تَمْلِكُ أَمْرَكَ، أَنْلَخْتَ كُلَّ الْفَلَاحِ». ثم انصرف، فناداه، فقال: يا محمد! يا محمد! فاتاه، فقال: «ما شأْنَكَ؟». قال: إِنِّي جائعٌ؛ فاطعمني، وظمآن؛ فانقني. قال: «هَذِهِ حَاجَتُكَ». فَدُنِي بِالرَّجُلَيْنِ.

قال: وأُسِرَتِ امرأةٌ من الأنصار، وأصيَّتِ العَضْبَاءُ، فكانت المَرْأَةُ في الوثاق، وكان القَوْمُ يُرِيحُونَ نَعْمَمَنْ بين يَدَيْنِهِمْ، فانفلَتَتْ ذات لِيَلَةٍ مِنَ الوثاقِ، فاتَتِ الْإِبَلُ، فجَعَلَتْ إِذَا دَنَتْ مِنَ الْبَعِيرِ؛ رَغْعاً، فَتَشَرَّكَهُ، حَتَّى شَتَّهَيْ إِلَى العَضْبَاءِ، فلم تَرُغْ. قال: وهي نافَةٌ مُؤَوَّةٌ. فَقَعَدَتْ فِي عَجَزِهَا، ثُمَّ رَجَرَثَا، فانطَلَقَتْ، وَنَذَرُوا بِهَا، فَطَلَبُوهَا، فَأَغْرَجَنَّهُمْ.

قال: وَنَذَرَتْ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِنْ تَجَاهَا اللَّهُ عَلَيْهَا لَتَتَحَرَّئَهَا. فَلَمَّا قَدِمَتِ الْمَدِيْنَةُ؛ رَأَاهَا النَّاسُ، فَقَالُوا: العَضْبَاءُ، نَافَةٌ رسول الله ﷺ. فَقَالَتْ: إِنَّهَا نَذَرَتْ إِنْ تَجَاهَا اللَّهُ عَلَيْهَا؛ لَتَتَحَرَّئَهَا. فَأَنْزَلُوا رسول الله ﷺ، فَذَكَرُوا ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: «سُبْحَانَ اللَّهِ! بِشَّ ما جَرَتْهَا، نَذَرَتْ لِلَّهِ إِنْ تَجَاهَا اللَّهُ عَلَيْهَا لَتَتَحَرَّئَهَا! لَا وَفَاءَ لِتَّنْذِيرٍ مَغْصِيَةٍ، وَلَا فِيمَا لَا يَمْلِكُ الْعَبْدُ».

NE IZVRŠAVA SE ONAJ ZAVJET U KOME SE OGLEDА NEPOKORNOST PREMA ALLAHU NITI ZAVJET KOJI JE U VEZI S ONIM ŠTO ČOVJEK NE POSJEDUJE

1008. 'Imran b. Husajn, ﷺ, je rekao: *Pleme Sekif je bilo u savezu sa plemenom Benu 'Ukajl. Sekif je zarobilo dvojicu od Poslanikovih, ﷺ, ashaba. Nakon toga su ashabi Allahovog Poslanika, ﷺ, zarobili jednog čovjeka iz plemena Benu 'Ukajl.*' Sa njim su zaplijenili i devu 'Adbu. Allahov Poslanik, ﷺ, mu je prišao dok je zarobljeni bio zavezan.

Čovjek je rekao: Muhammed!

Poslanik, ﷺ, mu je prišao i upitao ga: Šta želiš?

Čovjek je rekao: Zašto si zarobio mene i sabikatu-l-hadždž?

Rekao je, izražavajući veličinu tog zločina: **Zarobio sam te zbog zločina twojih saveznika - Sekifa.** Potom je Poslanik, ﷺ, otišao. Čovjek ga je dozivao vičući: Muhammed, Muhammed! Budući da je Allahov Poslanik, ﷺ, bio milostiv i sažaljiv, vratio se i upitao ga: Šta želiš?

Čovjek je rekao: Ja sam musliman.

Poslanik, ﷺ, je rekao: Da si to rekao kada si bio slobodan bio bi potpuno spašen. Poslanik, ﷺ, je krenuo i otišao.

Čovjek ga je ponovo pozvao i rekao: Muhammed, Muhammed!

Poslanik, ﷺ, se vratio i upitao ga: Šta ti je?

Čovjek je rekao: Gladan sam, pa me nahrani i žedan sam, pa me napoji. Poslanik, ﷺ, je rekao: **Ovo je twoja potreba!**, pa ga je razmijenio za dva muslimana. Nakon toga je zarobljena jedna ensarijka. Zaplijenjena je bila i 'Adba. Žena je bila svezana. Oni koji su je zarobili ostavljali su svoje deve ispred svojih kuća. Jedne noći žena se uspjela odvezati i otići do deva. Kod koje god deve bi došla deva bi počela rikati. Međutim, kada je došla do 'Adbe, ona nije zarikala. Bila je to dresirana deva. Sjela je na njen zadnji dio a zatim ju je potjerala i krenula. Primijetili su je, pa su krenuli u potjeru za njom, ali je nisu

¹ Sekif i 'Ukajl su dva plemena. Poslanik, ﷺ, je sa Sekifom imao dogovor da ne diraju muslimane. Sekif je pogazio taj dogovor zarobivši dvojicu ashaba, a ashabi su zarobili čovjeka iz plemena Benu 'Ukajl. Doveli su ga svezanog i uzeli njegovu devu koju je nazvao *sabikatu-l-hadždž*.

uspjeli stići. Žena se zavjetovala Allahu, ﷺ, ako je spasi na njoj, da će zaklati 'Adbu. Kada je došla u Medinu vidjeli su je ljudi i povikali: 'Adba, deva Allahovog Poslanika, ﷺ. Rekla je: Ja sam se zavjetovala Allahu, ako me spasi na njoj, da će je zaklati. Otišli su Allahovom Poslaniku, ﷺ, i spomenuli mu to. Rekao je: Subhanellah. Loše li ju je nagradila. Zavjetovala se Allahu da će je zaklati ako je spasi. Zavjet se u slučaju onoga što je grijeh i onoga što se ne posjeduje ne ispunjava.

باب في كفارة التذر

١٠٠٩ - عن عقبة بن عامر رضي الله عنه، عن رسول الله ﷺ؛
قال: «كفارة التذر كفارة البعير».

O OTKUPU ZA PREKRŠENI ZAVJET

1009. 'Ukbe b. 'Amir, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Otkup za prekršeni zavjet je isti kao i otkup za prekršenu zakletvu.*¹

¹ Otkup za zakletvu je spomenut ovim redoslijedom u Allahovim riječima:

فَلَا يُؤَاخِذُكُمْ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكُنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَدَدْتُمْ
الْأَيْمَانَ فَكَفَرُتُمْ أَطْعَامَ عَشَرَةِ مَسَكِينٍ مِّنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ
أَوْ كَسُوتُهُمْ أَوْ تَخْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ ذَلِكَ كُفَرٌ
أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَقْتُمْ وَأَحْفَظُوا أَيْمَانِكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ عَيْنَتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَشَكُّرُونَ ﴿٣﴾

Allah vas neće kazniti ako se zakunete nemjerno, ali će vas kazniti ako se zakunete namjerno. Otkup za prekršenu zakletvu je: da deset siromaha običnom hranom kojom hranite čeljad svoju nahranite, ili da ih odjenete, ili da roba ropstva oslobodite. A onaj ko ne bude mogao - neka tri dana posti. Tako se za zakletve vaše otkupljujte kada se zakunete; a o zakletvama svojim brinite se! Eto, tako vam Allah objašnjava propise Svoje, da biste bili zahvalni. Sura El-Maide, 89.

كتاب الائمه

POGLAVLJE O ZAKLETVAMA

بابُ النَّهْيِ أَنْ يَخْلُفَ بِأَيْمَهِ

١٠١٠ - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِنَهَاكُمْ أَنْ تَخْلِفُوا بِآبَائِكُمْ». قال عمر: فَوَاللَّهِ؛ مَا حَلَفْتُ بِهَا مُنْذُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَىَ عَنْهَا، ذَاكِرًا وَلَا آثِرًا.

ZABRANJENO JE DA SE ČOVJEK ZAKUNE OCEM

1010. Omer b. el-Hattab, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Uzvišeni Allah vam zabranjuje da se zaklinjete očevima.*

Omer kaže: Tako mi Allaha, nisam se tako zakleo niti sam tu zakletvu prenio od drugog otkako sam čuo Allahovog Poslanika, ﷺ, da je to zabranio.¹

١٠١١ - عن ابن عمر رضي الله عنهمَا، قال: قال رسول الله ﷺ: «مَنْ كَانَ حَالِفًا؛ فَلَا يَخْلُفُ إِلَّا بِاللَّهِ». وَكَانَتْ قُرْنَيْشُ تَخْلِفُ بَابَاهَا، فَقَالَ: «لَا تَخْلِفُوا بِآبَائِكُمْ».

1011. Ibn Omer, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Ko se zaklinje, neka se samo Allahom zaklinje.*

Kurejševiči su običavali da se zaklinju svojim očevima pa je Poslanik, ﷺ, rekao: *Nemojte se zaklinjati svojim očevima!*

بابُ النَّهْيِ عَنِ الْحَلْفِ بِالْطَّوَاغِي

١٠١٢ - عن عبد الرحمن بن مسْمَرَةَ رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «لَا تَخْلِفُوا بِالْطَّوَاغِي وَلَا بِآبَائِكُمْ».

ZABRANJENO JE ZAKLINJATI SE KUMIRIMA

1012. Abdullah b. Semure, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Nemojte se zaklinjati kumirima niti svojim očevima!*

¹ Tj. takvu zaklevu nisam izgovorio niti sam je prenio od drugog.

باب مَنْ حَلَفَ بِاللَّاتِ وَالْعَزَىٰ ؛ فَلَيُقْلَلُ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

١٠١٣ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَلَفَ مِنْكُمْ، فَقَالَ فِي حَلْفِهِ: بِاللَّاتِ؛ فَلَيُقْلَلُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَمَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ: تَعَالَ أَقْمِرْكَ؛ فَلَيَتَصَدَّقَ». وَفِي رِوَايَةِ: «مَنْ حَلَفَ بِاللَّاتِ وَالْعَزَىٰ».

KO SE ZAKUNE LATOM I UZZATOM NEKA REKNE: LA ILAHE ILLELLAH!

1013. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Ko se od vas zakune, pa u svojoj zakletvi kaže: Tako mi Lata, neka rekne: La ilahe illellah!

Ko kaže svom prijatelju: Dođi da kockamo!, neka podijeli sadaku.

U drugom rivajetu stoji: Ko se zakune Latom i Uzzatom.

بَابُ انتِخَابِ الشَّيْءِ فِي اليمين

١٠١٤ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ عن النَّبِيِّ ﷺ؛ قَالَ: «قَالَ سُلَيْمَانُ بْنُ دَاؤَدَ نَبِيُّ اللَّهِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ: لَأُطْبِقَنَ الظِّنَّةَ عَلَى سَبْعِينَ امْرَأَةً، كُلُّهُنَّ ثَانِي يُنَلَّامُ يُقَاتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». فَقَالَ لَهُ صَاحِبُهُ أَوَ التَّلْكُ: قُلْ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ . قَلَمْ يَقُلُّ، وَتَسْبِي. قَلَمْ تَأْتِ وَاحِدَةٌ مِنْ نَسَائِهِ إِلَّا وَاحِدَةٌ جَاءَتْ بِشَقْ غُلَامٍ». فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْ قَالَ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ؛ لَمْ يَخْتَ، وَكَانَ مَرْكَأً لَهُ فِي حَاجَجِهِ».

MUSTEHAB JE U ZAKLETVI REĆI INŠA-ALLAH

1014. Prenosi Ebu Hurejre, ﷺ, da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Sulejman sin Davudov, Allahov Vjerovjesnik, ﷺ, je rekao: Noćas ču obići sedamdeset svojih žena i svaka od njih će roditi muško dijete koje će se boriti na Allahovom putu.

Neki od njegovih prijatelja ili melek mu je rekao: Reci: Inša-Allah!¹ Međutim, on je to zaboravio i nije rekao.

Nijedna njegova žena nije ostala trudna osim jedne koja mu je rodila pola dječaka.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Da je rekao: Inša-Allah, ne bi prekršio svoje obećanje i to bi mu olakšalo da ostvari svoju želju.

بَابُ يَمِينِ الْحَالِفِ عَلَى نِيَّةِ الْمُسْتَخْلِفِ

١٠١٥ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْيَمِينُ عَلَى نِيَّةِ الْمُسْتَخْلِفِ».

ZAKLETVA SE MJERI PO NAMJERI ONOGA KO TRAŽI ZAKLETVU

1015. Ebu Hurejre, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Zakletva se mjeri po namjeri onoga ko traži zakletvu.

بَابُ مَنِ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِيٍّ مُنْلِمٌ بِيَمِينِهِ وَجَبَتْ لَهُ النَّارُ
١٠١٦ - عَنْ أَبِي أَمَامَةَ يَعْنِي: الْحَارَثِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنِ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِيٍّ مُنْلِمٌ بِيَمِينِهِ؛ فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ، وَحَرَمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ. فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ كَانَ شَيْئاً يَسِيرًا؟ قَالَ: «وَإِنْ قَضَيْبًا مِنْ أَرَاكِ».

KO UZURPIRA PRAVO DRUGOG MUSLIMANA SVOJOM ZAKLETVOM VATRA MU JE NEMINOVNA

1016. Ebu Umame el-Harisi, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Ko prisvoji pravo drugog muslimana svojom zakletvom Allah mu je Vatru učinio neminovnom a zabranio Džennet.

¹ Ako Allah dâ (op. prev.).

Neki čovjek je upitao: Allahov Poslaniče, čak ako to bude i nešto neznatno?! Rekao je: Čak i grančica eraka.¹

١٠١٧ - عن وائل بن حُجْرٍ رضيَ اللَّهُ عنْهُ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنْ حَضْرَمَوْتَ وَرَجُلٌ مِنْ كِنْدَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ الْحَضْرَمِيُّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ هَذَا قَذْ عَلَبَنِي عَلَى أَزْضَنِ لِي كَائِنَتْ لَأَبِي. فَقَالَ الْكِنْدِيُّ: هِيَ أَزْضَنِي فِي يَدِي أَزْرَعَهَا، لَيْسَ لَهُ فِيهَا حَقٌّ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِلْحَضْرَمِيِّ: «أَلَكَ بَيْتَةٌ؟». قَالَ: لَا. قَالَ: «فَلَكَ يَمِينَةٌ». قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ الرَّجُلَ فَاجِرٌ، لَا يُبَالِي عَلَى مَا حَلَفَ عَلَيْهِ، وَلَيْسَ يَتَوَرَّعُ مِنْ شَيْءٍ. فَقَالَ: «لَيْسَ لَكَ مِنْهُ إِلَّا ذَلِكَ». فَانْطَلَقَ لِيَخْلِفَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِمَا أَذْبَرَ: «أَمَا لَئِنْ حَلَفَ عَلَى مَالِهِ لِيَأْكُلَهُ ظُلْمًا، لَيَلْقَيَنَّ اللَّهَ تَعَالَى وَهُوَ عَنْهُ مُغْرِضٌ».

1017. Vail b. Hudžr, ﷺ, je rekao: Jedan čovjek iz Hadremevta i drugi iz Kinda su došli kod Allahovog Poslanika, ﷺ.

Čovjek iz Hadremevta je rekao: Allahov Poslaniče, ovaj mi je oduzeo zemlju koja je pripadala mom ocu.

Čovjek iz Kinda je rekao: To je moja zemlja. Ja je sijem i on nema pravo na nju.

Poslanik, ﷺ, je upitao čovjeka iz Hadremevta: *Imaš li ti za to dokaz?*

Rekao je: Nemam. Rekao je: *Onda ti jedino preostaje njegova zakletva*. Spomenuti čovjek iz Hadremevta je rekao: Allahov Poslaniče, to je grešnik i njega ne zanima zbog čega će se zakleti. On se ni od čega ne ustručava.

Poslanik, ﷺ, je rekao: *Tebi kod njega pripada samo to*. Čovjek je htio da se zakune.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: *Ako se zakleo radi imetka kako bi ga bespravno jeo, na Sudnjem danu će se sresti sa Allahom a On će se okrenuti od njega*.

¹ Drvo od kojeg se uzima grančica misvaka (op. prev.).

بَابُ مَنْ خَلَفَ عَلَىٰ يَمِينٍ فَرَأَىٰ خَيْرًا مِّنْهَا
فَلَيَكُفُرْ وَلَيَأْتِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ

١٠١٨ - عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه، قال: أتنيت النبي ﷺ في رُفْطِ مِنَ الْأَشْعَرِ بَيْنَ نَسْتَخْمُلُهُ، فقال: «والله لا أَخْمِلُكُمْ، وَمَا عِنْدِي مَا أَخْمِلُكُمْ عَلَيْهِ».

قال: فلَيَشْتا ما شاء الله، ثم أتني بِإِيلٍ، فَأَمَرْتُ لَنَا بِثَلَاثٍ ذُورٍ غَرْ
الذرى، فلَمَّا انطَلَقْنَا، قُلْنَا: (أَوْ: قَالَ بَغْضُنَا لِبَغْضٍ): لَا
يُبَارِكُ اللَّهُ لَنَا، أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَسْتَخْمُلُهُ، فَحَالَفَ أَنْ لَا
يَخْمِلَنَا، ثُمَّ حَمَلَنَا.

فَأَتَاهُ، فَأَخْبَرُوهُ، فقال: «مَا أَنَا حَمَلْتُكُمْ، وَلَكُنَّ اللَّهُ حَمَلْكُمْ،
وَإِنِّي وَاللَّهِ - إِنِّي شَاءَ اللَّهُ - لَا أَخْلِفُ عَلَىٰ يَمِينٍ، ثُمَّ أَرَى خَيْرًا مِّنْهَا؛
إِلَّا كَفَرْتُ عَنْ يَمِينِي وَأَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ».

KO SE ZAKUNE PA VIDI DA JE NEŠTO DRUGO BOLJE, NEKA SE ISKUPI ZBOG TOGA I URADI ONO ŠTA JE BOLJE

1018. Ebu Musa el-Eš'ari, ؓ، je rekao: Došao sam Poslaniku, ﷺ, dok je bio sa grupom Eš'arijaca da tražimo od njega deve za jahanje i transport robe.

Rekao je: *Tako mi Allaha, neću vam to dati, niti ja imam deva za to.*

Sačekali smo koliko je Allah htio. Nakon toga su mu dovedene deve pa je naredio da nam daju tri bijele i grbave deve. Kada smo krenuli rekli smo ili (rekli smo jedni drugima): Allah nam neće dati berićet. Došli smo Allahovom Poslaniku, ﷺ, da tražimo deve pa se zakleo da nam ih neće dati, a potom nam ih je dao. Došli su mu i obavijestili ga o tome.

Rekao je: *Ja vam ih nisam dao nego vam ih je Allah dao. Ja, tako mi Allaha, inša-Allah, kad god se zakunem, a potom vidim da je nešto drugo bolje od toga, uvijek će se iskupiti za tu zakletvu i uraditi ono što je bolje.*

١٠١٩ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: أغمضتَ رجلاً عند النبي ﷺ، ثمَّ رأجعْتَ إِلَى أهْلِهِ، فوَجَدَ الصَّبِيَّةَ قَذْ نَامَوا، فَأَتَاهُ أَهْلُهُ بِطَعَامِهِ، فَحَلَفَ لَا يَأْكُلُ مِنْ أَجْلِ صَبِيَّتِهِ، ثُمَّ بَدَا لَهُ، فَأَكَلَ، فَأَتَى رسولَ اللَّهِ ﷺ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ، فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا؛ فَلْيَأْتِهَا، وَلْيَنْكُفِزْ عَنْ يَمِينِهِ».

1019. Ebu Hurejre, ﷺ, je rekao: Neki čovjek je ostao dokasna noću kod Poslanika, ﷺ, a potom se vratio svojoj porodici. Zatekao je djecu kako spavaju. Žena mu je donijela večeru. Međutim, zakleo se da neće jesti zbog djece. Ali se ubrzo predomisli pa večera. Otišao je Allahovom Poslaniku, ﷺ, i spomenuo šta mu se desilo.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Ko se zakune za nešto pa vidi da je drugo bolje od toga, neka uradi šta je bolje a potom neka se iskupi za prekršenu zakletvu.

باب في كفارة اليمين

١٠٢٠ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «والله، لأن يبلغ أحدكم بيمينه في أهله آثم له منه الله من أن يغطي كفارته التي فرض الله».

O ISKUPLJENJU ZA PREKRŠENU ZAKLETVU

1020. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Tako mi Allaha, svakom od vas je veći grijeh kod Allaha ostati uporan na očuvanju zakletve u kojoj je šteta za njegovu porodicu, nego prekršiti je i iskupiti se za nju na način koji je Allah odredio.

كتاب تحرير الدماء وذكر القصاص والدية

**POGLAVLJE O ZABRANI ODUZIMANJA
ŽIVOTA, ODMAZDI I KRVARINI**

باب تَخْرِيم الدِّمَاء وَالْأُمُوَال وَالْأَغْرِضِ

١٠٢١ - عن أبي بكرٍ رضي الله عنه، عن النبي ﷺ: قال: إِنَّ الزَّمَانَ قَدِ اسْتَدَارَ كَهْبَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ، أَثْنَا عَشْرَ شَهْرًا، مِنْهَا أَزْبَعَةُ خَرْمٍ، ثَلَاثَةُ مُتَوَالِبَاتِ: ذُو القَعْدَةِ، وَذُو الْحَجَّةِ، وَالْمُحَرَّمُ، وَرَجَبٌ؛ شَهْرٌ مُضَرٌّ الَّذِي بَيْنَ جُمَادَى وَشَبَّابَانَ.

ثم قال: «أَيُّ شَهْرٍ هَذَا؟». قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَغْلَمُ. قال: فَكَثُرَ حَتَّى ظَنَّا أَنَّهُ سَيْمِيٌّ بِعَيْرِ اسْمِهِ. قال: «أَلَيْسَ ذَا الْحَجَّةَ؟». قُلْنَا: بَلِي.

قال: «فَأَيُّ بَلِدٍ هَذَا؟». قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَغْلَمُ. قال: فَكَثُرَ حَتَّى ظَنَّا أَنَّهُ سَيْمِيٌّ بِعَيْرِ اسْمِهِ. قال: «أَلَيْسَ الْبَلْدَةَ؟». قُلْنَا: بَلِي. قال: «فَأَيُّ يَوْمٍ هَذَا؟». قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَغْلَمُ. قال: فَكَثُرَ حَتَّى ظَنَّا أَنَّهُ سَيْمِيٌّ بِعَيْرِ اسْمِهِ. قال: «أَلَيْسَ يَوْمَ النَّحْرِ؟». قُلْنَا: بَلِي يَا رَسُولَ اللَّهِ!

قال: «فِإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَنْوَالَكُمْ (قالَ مُحَمَّدٌ: وَأَخِيَّبُهُ قَالَ): وأَغْرَاضَكُمْ، حَرَامٌ عَلَيْكُمْ؛ كَحْزَمَةٌ يَوْمَكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، وَسَتَلْقَوْنَ رِبَّكُمْ، فَبِسَالَكُمْ عَنْ أَفْعَالِكُمْ، فَلَا تَرْجِعُنَّ بَعْدِي ضُلَالًاً، بِضَرِبٍ بِنَضْكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ، أَلَا لَيَئْلَغُ الشَّاهِدُونَ الْعَابِبَ، فَلَمَلَ بَعْضُ مَنْ يَئْلَمُهُ بِكَوْنِ أَوْزَعِ لَهُ مِنْ بَعْضٍ مَنْ سَيْمَهُ».

ثم قال: «أَلَا هَلْ بَلَغْتُ؟».

ZABRANA ODUZIMANJA ŽIVOTA, IMOVINE I ČASTI

1021. Ebu Bekre, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: Vrijeme je po svom obliku ostalo isto otkako je Allah stvorio nebesa i Zemlju. Godina ima dvanaest mjeseci od kojih su četiri sveta.

Tri od njih su uzastopno, i to su: zu-l-ka'de, zu-l-hidždže i muharrem i redžeb, mjesec Mudâr¹, koji se nalazi između džumade i š'abana.

Potom je Poslanik, ﷺ, upitao: **Koji je ovo mjesec?**

Rekli smo: Allah i Njegov Poslanik, ﷺ, najbolje znaju. Zašutio je toliko da smo pomislili da će ga nazvati nekim drugim imenom.

Upitao je: **Zar nije zu-l-hidždže?**

Rekli smo: Jest.

Upitao je: **Koji je ovo grad?**

Rekli smo: Allah i Njegov Poslanik najbolje znaju. Potom je zašutio toliko da smo pomislili da će ga nazvati nekim drugim imenom.

Zatim je upitao: **Zar nije Mekka?**

Rekli smo: Jest.

Upitao je: **Koji je ovo dan?**

Rekli smo: Allah i Njegov Poslanik najbolje znaju. Zatim je zašutio toliko da smo pomislili da će ga nazvati nekim drugim imenom.

Potom je upitao: **Zar ovo nije dan Kurban-bajrama?**

Rekli smo: Jest, Allahov Poslaniče.

Rekao je: *Vaše krvi i imeci* (Muhammed je rekao: *Muslim da je rekao*) *i vaše časti su vam, uistinu, sveti kao što vam je ovaj dan svet u ovom svetom gradu i ovom svetom mjesecu.*

Vi ćete se sresti sa vašim Gospodarom pa će vas On pitati o vašim djelima. Nemojte se poslije mene vraćati u zabludu pa da jedni drugima vratove siječete.

Neka prisutni ovo prenese odsutnom, jer je moguće da to onaj kome se prenese bolje shvati i razumije od onoga ko je čuo.

Zatim reče: **Jesam li dostavio?!**

¹ *Mudâr* je jedno arapsko pleme. Narod tog plemena je veličao mjesec redžeb više od drugih arapskih plemena i zbog toga se on pripisuje njima. Nakon toga opisao ga je time što je rekao da je između džumade i š'abana da bi pojasnio da se redžeb, koji je sveti mjesec, nalazi između ta dva mjeseca, a ne redžeb koji su oni nazivali po svom računanju, pomjerajući ga.

بابُ أَوَّلُ مَا يَقْضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدَّمَاءِ

١٠٢٢ - عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «أَوَّلُ مَا يَقْضِي بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدَّمَاءِ».

PRVO ZA ŠTA ĆE SE SUDITI NA
SUDNJEM DANU JE KRV

1022. Abdullah b. Mes'ud, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Prvo za šta će se na Sudnjem danu suditi ljudima je krv.*

بابُ ما يَحِلُّ دَمَ الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ

١٠٢٣ - عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ، يَشَهِّدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ؛ إِلَّا يُخْدِي ثَلَاثَةِ: الْثَّيْبُ الرَّأْنِيُّ، وَالْقَنْصُ بِالْقَنْسِ، وَالثَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ».

KOJA DJELA DOZVOLJAVA JU KRV MUSLIMANA

1023. Abdullah b. Mes'ud, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Nije dozvoljena krv muslimana koji svjedoči da nema boga osima Allaha i da sam ja Njegov Poslanik, osim u tri slučaja: kada počini blud, a bude oženjen; kada ubije čovjeka i kada se odmetne od svoje vjere i napusti zajednicu.*

بابُ الْحُكْمُ فِيمَنْ يَرْتَدُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَيُقْتَلُ وَيُحَارَبُ

١٠٢٤ - عن أنسٍ بن مالكٍ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ أَنَّ نَفْرًا مِنْ عَشْبِلَةَ ثَمَانِيَةَ قَدِيمًا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَبَايِعُوهُ عَلَى الْإِسْلَامِ، فَاسْتَوْخَمُوا الْأَذْضَ، وَسَقَمُتْ أَجْسَانُهُمْ، فَشَكَرُوا ذَلِكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: «أَلَا تَخْرُجُونَ مَعَ رَاعِبِنَا فِي إِيلِهِ، فَتُصْبِبُونَ مِنْ أَبْوَالِهَا وَأَلْبَانِهَا؟».

فَقَالُوا: بَلِي. فَخَرَجُوا، فَشَرَبُوا مِنْ أَبْوَالِهَا وَأَلْبَانِهَا، فَصَحُّوا، فَقَاتَلُوا الرَّاعِي وَطَرَدُوا الْإِبْلَ، فَتَلَغَّ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَبَعَثَ فِي آثَارِهِمْ فَأَذْرَكُوا، فَجَيَءُ بِهِمْ، فَأَمْرَرُوهُمْ، فَفُطِعَتْ أَيْدِيهِمْ وَأَزْجَاهُمْ، وَسُبْرَ أَغْيَثُهُمْ، ثُمَّ نُبَذُوا فِي الشَّمْسِ حَتَّى مَاتُوا.

ŠERIJATSKI STAV O ONOM KO SE ODMETNE OD VJERE, UBIJE I BAVI SE RAZBOJNIŠTVOM

1024. Prenosi Enes b. Malik, ﷺ, da je grupa od osam osoba iz 'Ukle došla Allahovom Poslaniku, ﷺ, i pred njim primila islam.

Nisu se mogli privići na medinsku klimu pa su oboljeli. Požalili su se Allahovom Poslaniku, ﷺ, pa ih je upitao: **Da li biste krenuli sa našim pastirom i pili mokraću i mljeku deva?**

Rekli su: Hoćemo. Krenuli su i počeli piti mokraću i mljeko deva. Kada su ozdravili, ubili su pastire i oteli deve.

Ta vijest je doprla do Allahovog Poslanika, ﷺ, pa je poslao potjernicu za njima. Potjernica ih je stigla i privela.

Nakon toga je Poslanik, ﷺ, naredio da im poodsijecaju ruke i noge i izvade oči.¹ Nakon toga su ostavljeni na suncu sve dok nisu umrli.

¹ Enes, ﷺ, je rekao: *Tako je učinjeno jer su i oni izvadili oči pastirima*, kao što je spomenuto u drugom Muslimovom rivajetu.

باب إثْمٌ مِّنْ سَنَ القَتْلَ

١٠٢٥ - عن عبد الله بن سعيد رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «لا تقتل نفساً ظلماً، إلا كان على ابن آدم الأول كفلاً من ذمها؛ لأن الله كان أول من سبّ القتل».

GRIJEH ONOGA KOJI JE PRVI UBIO

1025. Abdullah b. Mes'ud, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Za svakog čovjeka koji bespravno bude ubijen prvi Ademov sin ima udio tog grijeha jer je prvi ubio bespravno.

باب مَنْ قَاتَلَ نَفْسَهُ بِشَيْءٍ؛ عُذْبَ بِهِ فِي النَّارِ

١٠٢٦ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «من قاتل نفسه بحدبة؛ فمحى بيده، يتوجاً بها في بطنه في نار جهنم، خالداً مخلداً فيها أبداً، ومن شرب سقاً، فقتل نفسه؛ فهو يتحسان في نار جهنم، خالداً مخلداً فيها أبداً، ومن شرد من جبل. فقتل نفسه؛ فهو يتردّى في نار جهنم خالداً مخلداً فيها أبداً».

KO SEBE UBIJE NEĆIM, TIME ĆE BITI KAŽNJAVAN U VATRI

1026. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Ko sebe ubije nekim željeznim predmetom, on će mu bit stavljen u ruku i njime će vječno probadati svoj stomak u džehennemsкоj vatri. Ko popije otrov pa se ubije, on će to vječno kušati u džehennemsкоj vatri. Ko se baci sa nekog uzvišenja pa se ubije, on će se tako vječno bacati u džehennemsкоj vatri.¹

¹ O ovome ima više tumačenja. Jedno od njih je da se ta prijetnja odnosi na onoga ko to uradi smatrajući to dozvoljenim - znajući za zabranu, on je nevjernik, a to je kazna za njega. Drugo tumačenje je da se pod vječnosti koja je spomenuta u hadisu misli na dug boravak a ne na vječnost, što se ponekad koristi u arapskom jeziku. Nevevi (op. prev.).

١٠٢٧ - عن سهل بن سعد الساعدي رضي الله عنهم؛ أن رسول الله صلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ التَّقَى هُوَ والمُشْرِكُونَ، فاقْتَلُوا، فلَمَّا مَاتَ رَسُولُ اللهِ صلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى عَنْكَرَةِ، وَمَاتَ الْآخَرُونَ إِلَى عَنْكَرِهِمْ، وَفِي أَصْحَابِ رَسُولِ اللهِ صلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ لَا يَدْعُ لَهُمْ شَادَّةً وَلَا فَادَةً؛ إِلَّا أَتَيْهَا يَضْرِبُهَا بِسَيْفِهِ. قَالُوا: مَا أَجْزَأَ مِنَ الْيَوْمِ أَحَدٌ مَا أَجْزَأَ فُلَانٌ. قَالَ رَسُولُ اللهِ صلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَمَا إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ». قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَنَا صَاحِبُهُ أَبْدَاهُ.

قال: فَخَرَجَ مَعَهُ، كُلُّمَا وَقَفَ، وَقَفَ مَعَهُ، وَإِذَا أَسْرَعَ، أَسْرَعَ مَعَهُ. قال: فَخَرَجَ الرَّجُلُ جُزْحًا شَدِيدًا، فَانْتَعَجَلَ الْمَوْتُ. فَوَضَعَ نَضْلَ سَيْفِهِ بِالْأَرْضِ وَذَبَابَهُ بَيْنَ ثَدَيْنِهِ، ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَى سَيْفِهِ، فَقُتِلَ نَفْسُهُ. قال: فَخَرَجَ الرَّجُلُ إِلَى رَسُولِ اللهِ صلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللهِ. قَالَ: «وَمَا ذَلِكَ؟». قال: الرَّجُلُ الَّذِي ذَكَرْتَ أَنِّي أَنَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَأَغْظَمَ النَّاسُ ذَلِكَ، قَتَلْتُ: أَنَا لَكُمْ بِهِ، فَخَرَجْتُ فِي طَلَبِهِ حَتَّى جَرَحَ جُزْحًا شَدِيدًا، فَانْتَعَجَلَ الْمَوْتُ، فَوَضَعَ نَضْلَ سَيْفِهِ بِالْأَرْضِ وَذَبَابَهُ بَيْنَ ثَدَيْنِهِ، ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَيْهِ، فَقُتِلَ نَفْسُهُ. قَالَ رَسُولُ اللهِ صلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ذَلِكَ: «إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ مَمْلُ أَهْلَ الْجَنَّةِ، فِيمَا يَنْدُو لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلَ النَّارِ، فِيمَا يَنْدُو لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ».

1027. Sehl b. Sa'd es-Sa'idi, شهلا بن سعيد، prenosi da se Allahov Poslanik, ﷺ, sukobio jedanput sa idolopoklonicima. Dugo su se borili. Nakon toga i jedna i druga vojska su se povukle u svoje tabore. Među ashabima Allahovog Poslanika, ﷺ, bio je neki čovjek kome niko nije mogao promaci a da ga nije sustigao i posjekao svojom sabljom.

Ashabi su rekli: Niko od nas danas se nije borio kao što se borio taj i taj.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: **Međutim, on je od stanovnika Vatre.¹**

¹ Ovom čovjeku je bilo ime Kuzman, kako to navodi El-Hatib i veli da je bio munafik.

Jedan od prisutnih je rekao: *Ja ču ga stalno pratiti.*¹ Krenuo je za njim. Gdje god bi stao i on bi stao. Kad god bi požurio i on bi požurio. Ubrzo spomenuti čovjek bi teško ranjen i odluči da ubrza svoju smrt pa je stavio držak svoje sablje na zemlju a njenu oštricu između svojih grudi. Zatim se naslonio na sablju i tako se ubio.

Čovjek koji ga je pratio došao je kod Allahovog Poslanika, ﷺ, i rekao: *Svjedočim da si ti Allahov Poslanik!*

Poslanik, ﷺ, je upitao: *Zbog čega?*

Rekao je: *Čovjeka koga si ranije spomenuo i za njega rekao da je Džehennemlija, pa se to ljudima činilo nemogućim, ja sam pratio, nakon što sam rekao da ču to učiniti. Krenuo sam za njim i pratio ga sve dok nije bio teško ranjen, pa je ubrzao smrt. Stavio je držak svoje sablje na zemlju a njenu oštricu između svojih grudi, zatim se naslonio na nju i tako se ubio.*

Allahov Poslanik, ﷺ, je na to rekao: *Čovjek zaista može raditi djela Džennetlija, u očima ljudi, a da bude Džehennemlija.*

Također, *čovjek može raditi djela Džehennemlija, u očima ljudi, a da bude Džennetlija.*

بابْ مَنْ قُتِلَ بِحَجَرٍ ؛ قُتِلَ بِمِثْلِهِ

١٠٢٨ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ جَارِيَةً وُجِدَ رَأْسُهَا قَدْ رُضِّ بَيْنَ حَجَرَيْنِ، فَسَأَلُوهَا: مَنْ صَنَعَ هَذَا بَكِ؟ فَلَمْ يَعْلَمْ، حَتَّى ذَكَرُوا يَهُودِيَا، فَأَوْمَأَتْ بِرَأْسِهَا، فَأَخْذَهُ الْيَهُودِيُّ، فَاقْتُلَ، فَأَمْرَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُرْضَ رَأْسُهُ بِالْحِجَازَةِ.

KO UBIJE NEKOGA KAMENOM I ON TREBA DA BUDE UBIJEN KAMENOM

1028. Enes b. Malik, ﷺ, prenosi da je nađena neka robinja čija glava je bila razmrskane između dva kamena.

Pitali su je: *Ko je to učinio s tobom? Je li taj? Je li taj?*

Kada su spomenuli nekog Židova, potvrdila je to pokretom glave.

¹ Da vidim zbog čega će ući u Džehennem.

Uhapsili su Židova pa je on taj zločin priznao. Allahov Poslanik, ﷺ, je naredio da mu razmrskaju glavu kamenom.

بابُ مِنْ عَضْ يَدِ رَجُلٍ فَاتَّرَعَ ثَيَّبَةً

١٠٢٩ - عن عمران بن حصين رضي الله عنهما، أن رجلاً عرض
يَدَ رَجُلٍ، فَاتَّرَعَ يَدَهُ، فَسَقَطَتْ ثَيَّبَةً أَوْ ثَنَاءِيَةً، فَاسْتَغْدَى
رسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا تَأْمُرُنِي؟! تَأْمُرُنِي أَنْ آتِهَ
أَنْ يَدْعُ يَدَهُ فِي فَيْكَ تَفَضَّمُهَا كَمَا يَفَضِّمُ الْفَخْلُ؟ اذْفَعْ بِنَدْكَ حَتَّى
يَعْصَمَهَا ثُمَّ اتَّرَعْهَا». ^{يَعْصَمَهَا}

KO UGRIZE NEKOG ZA RUKU PA MU ON IŠČUPA ZUB

1029. 'Imran b. Husajn, ﷺ, prenosi da je neki čovjek ugrizao drugog za ruku pa je drugi otrgao svoju ruku, te mu tako iščupao prednji Zub ili zube. Zatražio je pomoć od Allahovog Poslanika, ﷺ.

Allahov Poslanik, ﷺ, je upitao: *Šta mi naređuješ? Zahtijevaš li od mene da mu naredim da stavi svoju ruku u twoja usta pa da je ugrizeš kao što je ugrize ždrijebac?! Stavi svoju ruku u njegova usta kako bi je ugrizao, a zatim je iščupaj!*¹

¹ Ovdje se ne misli da mu je Poslanik, ﷺ, naredio da stavi svoju ruku da bi ga drugi ugrizao. Ovdje se to negira i zabranjuje. Kao da je Poslanik, ﷺ, htio reći čovjeku: Ti ne bi stavio svoju ruku u njegova usta da je ugrize, pa kako onda osporavaš njemu što je istrgnuo svoju ruku iz tvojih usta i tražiš odštetu za ono što je uradio prilikom spašavanja svoje ruke.

U drugoj predaji Muslim dodaje: *Pa je to njegovo potraživanje zanemario i rekao: Tebi ne pripada odšteta.*

باب القصاص من الجراح إلا أن يرضوا بالديمة

١٠٣٠ - عن أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ أَخَّتَ الرَّبِيعَ أُمَّ حَارِثَةَ جَرَحَتْ إِنْسَانًا، فَأَخْتَصَمُوا إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «القصاصُ الْفِعَالُ». فَقَالَتْ أُمُّ الرَّبِيعَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيْقَنْتُ مِنْ فُلَانَةَ؟ وَاللَّهُ لَا يُقْنَطُ مِنْهَا. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: اسْبَحْنَ اللَّهَ! يَا أُمَّ الرَّبِيعِ؛ الْفِعَالُ كِتَابُ اللَّهِ». قَالَتْ: لَا وَاللَّهُ لَا يُقْنَطُ مِنْهَا أَبْدًا. قال: فَمَا زَالَتْ حَتَّى قَبَلُوا الدِّيْمَةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ؛ لَا يُبْرَئُ».

ZA RANJAVANJE SLIJEDI ODMAZDA, OSIM AKO SE OŠTEĆENI ZADOVOLJE KRVARINOM

1030. Enes, ﷺ, prenosi da je Ummu Harise, Rebi'ina sestra, ranila nekog čovjeka. Zatražili su od Poslanika, ﷺ, da im presudi.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: *Odmazda, odmazda*.

Rebiova majka je rekla: Allahov Poslaniče, zar će se izvršiti odmazda nad tom i tom? Tako mi Allaha, nad njom neće biti izvršena odmazda.

Poslanik, ﷺ, je rekao: Subhanellah! Rebi'ina majko, odmazda je naređena u Allahovoju knjizi.¹

Rekla je: Ne, tako mi Allaha, nad njom odmazda nikada neće biti sprovedena!² Uporna je ostala u svom stavu sve dok nisu prihvatali otkup.

Allahov Poslanik, ﷺ, je, tada, rekao: Zaista ima Allahovih robova, koji kada se zakunu da će Allah nešto uraditi, tako i uradi.

¹ Tj. odmazda za zub je propisana po Allahovojoj knjizi u riječima: **Zub za zub**. Dok neki tvrde da se ovdje misli na ajet: **A za rane slijedi odmazda**.

² Ovdje se ne misli na odbijanje Poslanikova, ﷺ, propisa, već na želju da oni kojima odmazda pripada oproste i, ne bi li se Poslanik, ﷺ, zauzeo kod njih da oproste.

باب من أقر بالقتل فأسلم إلى الولي فعفا عنه

١٠٣١ - عن عَلْقَمَةَ بْنِ وَائِلٍ؛ أَنَّ أَبَاهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ حَدَّثَهُ قَالَ: إِنِّي لِقَاعِدٌ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ؛ إِذْ جَاءَ رَجُلٌ يَقُولُ أَخَرَ يَنْسَعُهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَذَا قَتَلَ أَخِي. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَقْتَلْتَهُ؟». (فَقَالَ: إِنَّمَا لَوْلَمْ يَعْتَرِفْ؛ أَقْتَلْتُ عَلَيْهِ الْيَتِيمَةَ). قَالَ: نَعَمْ، قَتَلْتُهُ. قَالَ: «كَيْفَ قَتَلْتَهُ؟». قَالَ: كَنْتُ أَنَا وَهُوَ تَحْتَطُ مِنْ شَجَرَةَ، فَبَيْنِي، فَأَغْضَبَنِي، فَضَرَبَنِي بِالْفَأْسِ عَلَى قَرْبِهِ، فَقَتَلْتُهُ. فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ لَكَ مِنْ شَيْءٍ تُؤْدِيُهُ عَنْ نَفْسِكِ؟». قَالَ: مَا لِي مَا لِي إِلَّا كَيْسَيِّ وَفَأْسِيِّ. قَالَ: «فَتَرَى قَوْمَكَ يَشْتَرِونَكَ؟». قَالَ: أَنَا أَهْرُونُ عَلَى قَوْمِي مِنْ ذَاكَ. فَرَمَى إِلَيْهِ يَنْسَعَتِهِ، وَقَالَ: «أَدُونَكَ صَاحِبِكَ». فَانْطَلَقَ بِهِ الرَّجُلُ، فَلَمَّا وَلَى؛ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ قَتْلَةَ، فَهُوَ مِثْلُهُ». فَرَجَعَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّمَا بَلَغْنِي أَنَّكَ قُلْتَ: «إِنَّ قَاتِلَهُ، فَهُوَ مِثْلُهُ»، وَأَخْذَتْهُ إِلَيْمَرْكَ؟! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَمَا تُرِيدُ أَنْ يَبْوُءَ بِإِنْتِكَ وَإِنْمَّا صَاحِبِكَ؟». قَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! (الْعَلَمَ قَالَ) بَلِي. قَالَ: «فَإِنْ ذَاكَ كَذَاكَ». قَالَ: فَرَمَى يَنْسَعَتِهِ، وَخَلَى سَبِيلَهُ.

O ONOME KO PRIZNA UBISTVO, PA BUDE IZRUČEN STARATELJU UBIJENOG A ON MU OPROSTI

1031. 'Alkame b. Vail, ﷺ, prenosi da mu je otac pričao i između ostalog rekao: Sjedio sam sa Poslanikom, ﷺ, kada je došao neki čovjek koji je vodio drugog svezanog komadom kolana.

Čovjek koji je vodio drugog je rekao: Allahov Poslaniče, ovaj je ubio mog brata.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: **Zar si ga ubio!?** (Vodič je rekao: Ako ne prizna, ja će to dokazati.)

Vodeni je rekao: **Da, ubio sam ga.**

Poslanik, ﷺ, je upitao: **Kako si ga ubio?**

Rekao je: **Ja i on smo skupa sakupljali lišće, pa me opsovao i razljutio. Udario sam ga sjekirom u glavu i ubio ga.**

Poslanik, ﷺ, ga je upitao: **Imaš li išta da se iskupiš?**

Rekao je: **Ja imam samo odjeću na sebi i sjekiru.**

Poslanik, ﷺ, je rekao: **Misliš li da će tvoj narod dati otkup za tebe.**

Rekao je: *Ja sam svom narodu mizerniji od toga.*

Nakon toga Poslanik, ﷺ, je bacio kolan kojim je doveden onom koji ga je doveo¹ i rekao: **Prihvati se svog druga.**

Čovjek ga je poveo. Kada se udaljio, Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: **Ako ga ubije, onda su isti.²**

Čovjek se vratio i reče: Allahov Poslaničić, čuo sam da si rekao: **Ako ga ubije, onda su isti, a ja sam ga poveo sa tvojom naredbom!?**

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: **Zar ne želiš da on dođe sa tvojim grijehom i grijehom tvog ubijenog?³**

Rekao je: *Allahov Vjerovjesničić, (a možda je rekao) da, želim.*

Poslanik, ﷺ, je rekao: **To je tako.**

Čovjek je bacio povodac i oslobođio ubicu.

¹ Kao da je Poslanik, ﷺ, držao u ruci kolan nadajući se da će ga spasiti smrti. Zatim ga je bacio i predao ga nasljedniku ubijenog. U tom kontekstu su i riječi: **Prihvati se svoga druga**, tj. uzmi svoje pravo.

² Tj. ništa ne duguju jedan drugom.

³ Tj. da snese grijeh ubijenog zbog toga što ga je ubio i grijeh nasljednika zbog boli nanesene gubitkom brata.

بَابِ دِيَةِ الْمَرْأَةِ يُضْرَبُ بِطْنُهَا فَلَقِيَ جَنِينَ
وَتَمَوْتُ وِدَيَّةُ الْجِنِينِ

١٠٣٢ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: افتئت امرأتان من هذيل، فرمث إحداهما الأخرى بحجر، فقتلتها وما في بطنهما، فاختصموا إلى رسول الله ﷺ، فقضى رسول الله ﷺ أن دية جنينها غرة؛ عبد أو وليدة، وقضى بدية المرأة على عاقليها، وزرئها ولدعا ومن معهم، فقال حمل بن النابعة الهذيلي: يا رسول الله! كيف أغرم من لا شرب ولاأكل، ولا نطق ولا أمشي، فمثل ذلك يطلب؟ فقال رسول الله ﷺ: «إِنَّمَا هَذَا مِنْ إِخْرَانِ الْكُهَنَاءِ»؛ من أجل سخطه الذي سَعَجَ.

IZNOS KRVARINE ZA TRUDNICU KOJU NEKO UDARI PO STOMAKU PA ONA POBACI DIJETE I UMRE I IZNOS KRVARINE ZA POBAČENO DIJETE

1032. Ebu Hurejre, ؓ, je rekao: *Dvije žene iz plemena Huzejla su se potukle i jedna od njih je udarila drugu kamenom te ubila i nju i ono što je nosila u stomaku.*

Obratili su se Allahovom Poslaniku, ﷺ, da im presudi. Presudio je da se za njeno pobačeno dijete dâ rob, muškarac ili žena, a za nju je odredio krvarinu koju treba da plati njena muška rodbina sa očeve strane, koju će naslijediti njen sin i oni koji su sa njim.

Hamel b. Nabiga el-Huzeli je rekao: Allahov Poslaniče, kako da budem kažnjen zbog onoga što još nije ni jelo ni pilo, ni progovorilo, niti znake života pokazivalo. Zar se i za to kažnjava?!

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: *Ovaj je, uistinu, brat vračara!,* zbog rimovanja.

بَابُ الْجَبَارِ الَّذِي لَا دِينَةَ لَهُ

١٠٣٣ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ، عن رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ قَالَ: «الْبَيْتُ جَرَحُهَا جَبَارٌ، وَالْمَعْدِلُ جَرَحُهُ جَبَارٌ، وَالْمَجْمَعُ جَرَحُهَا جَبَارٌ، وَفِي الرُّكَازِ الْحُمْرُ».

ZA ŠTA SE NE PLAĆA ODŠTETA

1033. Ebu Hurejre, ؓ، prenosi da je Allahov Poslanik، ﷺ, rekao: Za bunar koji čovjek iskopa u svojoj zemlji pa neko padne u njega, ne plaća se odšteta. Ako čovjek iskopa neku rupu tražeći rudu u svojoj zemlji pa neko padne u nju, ne snosi odgovornost za to. Za ono što nečije životinje unište kada nema nikoga s njima i kada se izmaknu vlasniku, pored svih poduzetih mjera, nema odgovornosti. Za pronađeno zakopano blago plaća se petina.

كتاب القسامَة

POGLAVLJE O KASAMI

باب مَن يُحْلِفُ فِيهَا

١٠٣٤ - عن سهيل بن أبي حممه، عن رجال من كُبراء قُومِهِ؛ أَنَّ عبدَاللهَ بْنَ سَهْلٍ وَمُحَيْصَةَ حَرَجاً إِلَى حَبَّيرَ مِنْ جَهِيدِ أَصَابُهُمَا، فَأَتَى مُحَيْصَةَ، فَأَخْبَرَ أَنَّ عبدَاللهَ بْنَ سَهْلٍ قُدِّثَ قُتِلَ وُطْرَحَ فِي عَيْنٍ أَوْ فَقِيرٍ، فَأَتَى يَهُوداً، فَقَالَ: أَتَنْتُمْ وَاللَّهِ قَاتِلَتُمُوهُ. قَالُوا: وَاللَّهِ، مَا قَاتَلْنَاهُ.

ثُمَّ أَقْبَلَ حَتَّى قَدِيمَ عَلَى قَوْمِهِ، فَذَكَرَ لَهُمْ ذَلِكَ، ثُمَّ أَقْبَلَ هُوَ وَأَخْوَهُ حُرَيْضَةَ - وَهُوَ أَكْبَرُ مِنْهُ - وَعَبْدُالرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ، فَذَهَبَ مُحَيْصَةُ لِيَتَكَلَّمَ، وَهُوَ الَّذِي كَانَ بِحَبَّيرٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِمُحَيْصَةَ: «كَبِيرٌ، كَبِيرٌ»؛ (يُرِيدُ السَّنَنَ)، فَتَكَلَّمَ حُرَيْضَةُ، ثُمَّ تَكَلَّمَ مُحَيْصَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِمَّا أَنْ يَذْنُوا صَاحِبَكُمْ، وَإِمَّا أَنْ يُؤْذِنُوا بِحَزْبِ». .

فَكَتَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَيْهِمْ فِي ذَلِكَ، فَكَتَبُوا: إِنَّا وَاللَّهِ مَا قَاتَلْنَاهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِحُرَيْضَةَ وَمُحَيْصَةَ وَعَبْدِالرَّحْمَنِ: «أَتَخْلِفُونَ وَتَسْتَحْقُونَ دَمَ صَاحِبِكُمْ؟». قَالُوا: لَا. قَالَ: «فَخَلِفْتُمْ لَكُمْ يَهُودًا». قَالُوا: لَيْسُوا بِمُنْظَمِينَ. فَرَدَاهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ عِنْدِهِ فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِائَةً نَاقَةً، حَتَّى أُذْخِلَتْ عَلَيْهِمُ الدَّارَ، فَقَالَ سَهْلٌ: فَلَقَدْ رَكَضْتَنِي مِنْهَا نَاقَةً. حَمْرَاءً.

KO SE TREBA ZAKLETI PRILIKOM KASAME

1034. Sehl b. ebi Hasme prenosi od prvaka svog naroda da su Abdullah b. Sehl i Muhajjisa otišli na Hajber zbog teškoće koja ih je zadesila. Muhajjisa se vratio i rekoše mu da je Abdullah b. Sehl ubijen i bačen u neki izvor ili plitki bunar.

Otišao je kod Židova i rekao im: *Vi ste ga, tako nam Allaha, ubili!*

Rekli su: *Tako nam Allaha, mi ga nismo ubili.*

Potom je otišao do Abdullahovog naroda i obavijestio ih o tome. Zatim su on, njegov stariji brat Huvejjisa i Abdurrahman b. Sehl otišli do Poslanika, ﷺ. Muhajjisa je počeo da govori jer je on bio u Hajberu.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao Muhajjisi: *Stariji, stariji!*, pa je prvi počeo govoriti Huvejjisa a nakon njega je govorio Muhajjisa.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: **Neka vam plate krvarinu za ubijenog ili će nam objaviti rat.**¹

Nakon toga Allahov Poslanik, ﷺ, im je poslao hitnu poruku. Odgovorili su sljedeće: *Mi ga, tako nam Allaha, nismo ubili.* Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao Huvejjisi, Muhamajdi i Abdurrahmanu: **Hoćete li se zakleti i tako dobiti pravo krvarine za svoga prijatelja?**

Rekli su: Nećemo.

Upitao je: **Hoćete li da vam se zakunu Židovi da ga nisu ubili?**

Rekli su: *Oni nisu muslimani!*

Poslanik, ﷺ, je potom platio krvarinu za ubijenog i poslao im sto deva. Čak su bile i utjerane u njihovo dvorište.

Sehl je rekao: *Jedna crvena deva, od tih deva, udarila me je nogom.*

بَابُ إِقْرَارِ الْقَسَامَةِ عَلَى مَا كَانَتْ عَلَيْهِ

١٠٣٥ - عن رَجُلٍ مِّن أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِن الْأَنْصَارِ، أَنَّ

رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقْرَرَ الْقَسَامَةَ عَلَى مَا كَانَتْ عَلَيْهِ فِي الْجَاهِلِيَّةِ .

PRIHVATANJA KASAME KAKVA JE BILA U DŽAHILIJETU

1035. Jedan ensarija prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, prihvatio kasamu² kakva je bila u džahilijetu.

¹ Neka nam reknu da to ne prihvataju i tako će prekršiti ugovor između nas i njih.

² Kasama je zaklinjanje onih koji budu optuženi za nečije ubistvo (op. prev.).

كتاب الحدود

POGLAVLJE O ODREĐENIM ŠERIJA TSKIM KAZNAMA

حدُ الزِّنا

O ODREĐENOJ KAZNI ZA BLUD

باب حدُ البِكْرِ والثَّيْبِ فِي الزِّنَا

١٠٣٦ - عن عُبَادَةَ بْنِ الصَّابِطِ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ نَبِيُّ اللَّهِ إِذَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ؛ كُرِبَ لِذَلِكَ، وَتَرَبَّدَ لَهُ وَجْهُهُ. قَالَ: فَإِنْزَلَ عَلَيْهِ ذَاتَ يَوْمٍ، فَلَقِيَ كَذَلِكَ، فَلَمَّا سُرِّيَ عَنْهُ؛ قَالَ: «خَدُوا هَنِّي؛ فَقَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا: الثَّيْبُ بِالثَّيْبِ، وَالبِكْرُ بِالبِكْرِ، الثَّيْبُ جَلْدٌ مَا تَهُمْ رَجْمٌ بِالْجِهَارَةِ، وَالبِكْرُ جَلْدٌ مَا تَهُمْ ثَقْبَنِي سَيْنَةً».

KAKO ĆE BITI KAŽNJENI ŽENJENI, AKO POČINE BLUD, A KAKO NEŽENJENI

1036. 'Ubade b. Samit, ﷺ, je rekao: Dok bi Allahovom Vjerovjesniku, ﷺ, silazila objava bio bi u teškom stanju. Lice bi mu promjenilo boju.¹ Jednog dana mu je sišla objava pa ga je zadesilo spomenuto stanje.

¹ Promjenilo bi boju zbog težine objave i njene veličine. Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿إِنَّا سَنُنْلِقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا﴾

Mi ćemo ti, doista, teške riječi slati. Muzzemmil, 5.

Nakon što ga je to prošlo, rekao je: **Uzmite od mene. Allah im je dao izlaz.¹ Ženjen sa udavanom, neženjen sa neudavanom.²** Ženjeni, ako počine blud, kažnjavaju se sa sto bičeva a potom kamenovanjem. Neženjeni, ako počine blud, kažnjavaju se sa sto bičeva i progostvom na godinu dana.

¹ Ukazivanje na ajet:

﴿ وَالَّتِي يَأْتِينَ الْفَحْشَةَ مِن نِسَاءِكُمْ فَاتَّشَهِدُوا عَلَيْهِنَ أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَامْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَ سَبِيلًا ﴾

Za one od žena vaših koje preljubu počine, tražite da posvjedoče četverica od vas, pa ako posvjedoče, držite ih u kućama sve dok ih smrt ne umori ili dok im Allah neki put ne nađe! En-Nisa, 15. Nevevi (op. prev.).

² Poslanikove, ﷺ, riječi: **Ženjen sa udavanom, neženjen sa neudavanom,** nisu uslovne, naprotiv, ako bi neoženjen počinio blud s udatom ili neudatom biće se i progoni na godinu. Kazna za oženjenog bludnika je kamenovanje, svejedno počinio blud sa udavanom ili neudavanom ženom. Znaj da se pod neoženjenim ili neudatom podrazumijeva svaki muškarac i žena koji su razumni, punoljetni i koji nisu imali odnos u ispravnom braku, bez obzira da li su imali odnos u braku sumnjive ispravnosti ili neispravnom braku ili na bilo koji drugi način. Pod pojmom oženjen odnosno *idata* podrazmijeva se muškarac ili žena koji su punoljetni, razumni, slobodni, koji su makar jednom imali odnos u ispravnom braku. To se odnosi i na muslimane, razumne i one koji to nisu, a Allah najbolje zna. Nevevi (op. prev.).

باب رَجْمُ الْقَيْبِ فِي الرِّبَا

١٠٣٧ - عن عبد الله بن عبد الله بن عتبة؛ أنَّه سمعَ عبد الله بن عباس رضيَ اللَّهُ عنْهُما يَقُولُ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْحَطَابِ رضيَ اللَّهُ عنْهُ، وَهُوَ جَالِسٌ عَلَى مِنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ مُحَمَّداً رَبِّ الْحَقِّ، وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ، فَكَانَ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْهِ آيَةُ الرَّجْمِ، فَرَأَانَا وَوَعَنَاهَا وَعَقَلَنَاها، فَرَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَرَجَمْنَا بَعْدَهُ، فَأَخْشَى إِنْ طَالَ بِالنَّاسِ زَمَانٌ أَنْ يَقُولَ قَائِلٌ: مَا تَجْدُ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى، فَيَضْلُّوا بِتَرْكِ فَرِيضَةِ أَنْزَلَهَا اللَّهُ، وَإِنَّ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ حَقٌّ عَلَى مَنْ زَئَى إِذَا أَخْصَنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ؛ إِذَا قَامَتِ الْبَيْتَةُ، أَوْ كَانَ الْحَبْلُ أَوِ الْأَغْتِرَافُ.

KAMENOVANJE ŽENJENIH I UDAVANIH ZBOG POČINJENOGL BLUDA

1037. 'Ubejdullah b. Abdulla b. 'Utbe prenosi da je čuo Abdulla b. Abbasa, ؓ, da je rekao: Omer b. el-Hattab, ؓ, dok je jednom sjedio na minberi Allahovog Poslanika, ؓ, je rekao: Allah je, zaista, poslao Muhammeda, ؓ, sa istinom. Objavio mu je Knjigu. Od onog što je objavio je i ajet koji govori o kamenovanju.¹ Mi smo ga učili, shvatili i zapamtili. Allahov Poslanik, ؓ, je kamenovao i mi poslije njega smo kažnjavali kamenovanjem.

Bojim se da će ljudi nakon izvjesnog vremena reći: Mi ne nalazimo kamenovanje u Allahovoј knjizi!, pa će tako zalutati ostavljaјući naredbu koju je Allah objavio.²

Kamenovanje je, uistinu, propisano za onog ko počini blud od ženjenih i udavanih ljudi i žena ako se to validno dokaže, ili se ustanovi trudnoća, ili se to prizna.

¹ Misli na ajet: Starac i starica, kada počine blud, kamenujte ih do smrti. Ovaj ajet je derogiran tekstualno, a propis mu je važeći.

² Ono čega se Omer, ؓ, bojao uradile su haridžije i neke mu'tezile. Negirali su propisanost kamenovanja u čemu ih slijede i neki savremenici koji se pozivaju na promjene!

باب حَدْ مَنْ اعْتَرَفَ عَلَى نَفْسِهِ بِالرَّذْنَى

١٠٣٨ - عن جابر بن سمرة رضي الله عنه؛ قال: أتي رسول الله برجل فصبر أشغط ذي عضلات، عليه إزار، وقد زنى، فردة مرتبين، ثم أمر به قرمد، فقال رسول الله ﷺ: **إِذْلِمَا نَفَرَنَا هَارِبِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؛ تَخَلَّفَ أَحَدُكُمْ يَنْبَثِبُ ثَبِيبَ الثَّبَيْنِ، يَنْتَهِ إِخْدَافُ الْكُفْبَةِ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُنْكِنُ مِنْ أَحَدٍ مِنْهُمْ؛ إِلَّا جَعَلْنَاهُ نَكَالًا - أَوْ: نَكْلَةً - .**
 قال: فحدّثته سعيد بن جبير، فقال: إله ردة أربعة مرات.
 وفي رواية: **(فَرَدَةٌ مَرَقِبٌ أَوْ نَلَامًا)**.

KAZNA ZA ONOG KO PRIZNA DA JE POČINIO BLUD

1038. Džabir b. Semure, ﷺ, je rekao: Doveden je Allahovom Poslaniku, ﷺ, neki čovjek, niska rasta, raščupan i izraženih mišića. Na sebi je imao donji ogrtač. Počinio je blud. Poslanik, ﷺ, ga je dva puta vraćao a zatim je naredio da ga kamenuju.

Potom je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: **Kad god krenemo u neku borbu na Allahovom putu uvijek neko od vas izostane i uspali se kao što se uspali jarac dajući nekoj od njih nešto malo.¹ Kad god mi Allah omogući da kaznim nekog od njih, kaznit ću ga da bude pouka drugima.**

Š'ube je rekao: Pričao sam o tome Se'idi b. Džubejru pa je rekao: **Vraćao ga je četiri puta.**

U drugoj predaji se kaže da ga je vraćao dva ili tri puta.

¹ Tj. dâ malo mlijeka ili nečeg drugog ženi kojoj je muž odsutan da bi pristala na blud s njim (op. prev.).

**باب تَزْدِيدُ الْمُقْرَبِ بِالرَّزْنَا أَزْيَعَ مَرَابٍ، وَالْحَفْرُ لِلْمَرْجُومِ،
وَتَأْخِيرُ الْحَامِلِ حَتَّى تَضَعَ، وَالصَّلَاةُ عَلَى الْمَرْجُومِ**

١٠٣٩ - عن بُرْيَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ مَاعِزَ بْنَ مَالِكَ الْإِسْلَمِيِّ
أَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي ظَلَمْتُ نَفِيَ رَبِّيَّتِيَّ،
وَإِنِّي أُرِيدُ أَنْ تُطَهِّرَنِي. فَرَدَّهُ، فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْغَدِ؛ أَتَاهُ، قَالَ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي قَدْ رَأَيْتُ فَرَدَةَ الثَّانِيَةِ، فَأَزْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَيَّ
فَوْمِهِ، قَالَ: «أَتَعْلَمُونَ بِمَغْلِيَّتِي؟ أَتَنْكِرُونَ مِنْهُ شَيْئًا؟». فَقَالُوا: مَا
تَعْلَمُهُ إِلَّا وَفِي الْعَقْلِ مِنْ صَالِحِينَا فِيمَا ثُرِيَّ. فَأَتَاهُ الثَّالِثَةِ، فَأَزْسَلَ
إِلَيْهِمْ أَيْضًا، فَسَأَلَ عَنْهُ، فَأَخْبَرُوهُ أَنَّهُ لَا يَأْسِ بِهِ وَلَا يُغْلِيَهُ، فَلَمَّا كَانَ
الرَّابِعَةُ؛ حَفَرَ لَهُ حُفْرَةً، ثُمَّ أَمْرَ بِهِ فَرَجَمَ.

قَالَ: فَجَاءَتِ الْعَامِدَيَّةُ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي قَدْ رَأَيْتُ
فَطَهْرَنِي. وَإِنَّهُ رَدَهَا، فَلَمَّا كَانَ الْغَدِ؛ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَمْ
تَرْدُنِي؟ لَعَلَّكَ أَنْ تَرْدُنِي كَمَا زَدَتْ مَاعِزًا، فَوَاللَّهِ إِنِّي لَحَبْلِي. قَالَ:
إِنَّمَا لَا؛ فَأَذْهَبِي حَتَّى تَلِدِي». قَالَ: فَلَمَّا وَلَدَتْ؛ أَتَشَهِّدُ بِالصَّبِيِّ فِي
حِزْقَةِ؛ قَالَتْ: هَذَا قَدْ وَلَدَتْهُ. قَالَ: «أَذْهَبِي فَأَزْصَمِيهِ حَتَّى تَفَطَّمِيهِ».
فَلَمَّا قَطَمَتْهُ؛ أَتَشَهِّدُ بِالصَّبِيِّ فِي يَدِهِ كِنْزَةً حُبْزِرًا، فَقَالَتْ: هَذَا يَا
رَسُولَ اللَّهِ قَدْ قَطَمَتْهُ، وَقَدْ أَكَلَ الطَّعَامَ. فَدَفَعَ الصَّبِيَّ إِلَى رَجُلٍ مِنَ
الْمُسْلِمِينَ، ثُمَّ أَمْرَ بِهَا، فَحُفِرَ لَهَا إِلَى صَدِيرَهَا، وَأَمْرَ النَّاسَ
فَرَجَمُوهَا.

فَتَقْبَلَ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ بِحَجَرٍ، فَرَمَى رَأْسَهَا، فَتَتَضَعَّ الدَّمُ عَلَى وَجْهِ
خَالِدٍ، فَسَبَّهَا، فَسَمِعَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ سَبَّةً إِيَّاهَا، قَالَ: «مَهْلَأًا يَا خَالِدًا!
فَوَاللَّهِيَّ نَفْسِي بِيَدِهِ؛ لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ تَابَهَا صَاحِبُ مَكْبِنِ؛ لَقَفَرَ لَهُ».
ثُمَّ أَمْرَ بِهَا، فَصَلَّى عَلَيْهَا، وَدُفِنَتْ.

O VRAĆANJU ONOGA KO PRIZNA BLUD ČETIRI PUTA, RUPI ZA KAMENOVANOG, ODGAĐANJU IZVRŠENJA KAZNE ZA TRUDNICU DOK RODI I DŽENAZI ZA BLUDNIKA KOJI JE KAMENOVAN

1039. Burejde, بُرْيَةَ، prenosi da je Ma'iz b. Malik el-Eslemi došao
Allahovom Poslaniku, ﷺ, i rekao: Allahov Poslaniče, ja sam sebi počinio
nasilje i učinio blud. Želim da me očistis.

Poslanik, ﷺ, ga je vratio. Sutradan je ponovo došao i rekao: *Allahov Poslaniče, ja sam počinio blud.*

Poslanik, ﷺ, ga je ponovo vratio. Potom je nekog poslao u njegov narod.

Izaslanik je upitao: *Da li vam je poznat neki mentalni nedostatak kod Ma'iza? Da li mu nešto zamjerite?*

Rekli su: *Mi ga poznajemo kao potpuno zdrava i po onome što znamo, on je jedan od naših dobrih ljudi.*

Ma'iz je došao i treći put. Poslanik, ﷺ, je ponovo poslao izaslanika. Ponovo ih je upitao o njemu, pa su mu ponovo potvrdili da je normalan.

Kada je došao četvrti put, iskopana je rupa,¹ a potom je Poslanik, ﷺ, naredio da dovedu Ma'iza, pa je kamenovan.

Potom je došla Gamidija i rekla: *Allahov Poslaniče, počinila sam blud pa me očisti.*

Poslanik, ﷺ, ju je vratio pa je sutradan došla i rekla: *Zašto me vraćaš? Možda ćeš me vratiti kao što si vratio Ma'iza. Tako mi Allaha, ja sam trudna.*

Poslanik, ﷺ, je rekao: *Kad nećeš da to prikriješ i pokaješ se, onda te neću vraćati. Idi i sačekaj dok se ne porodiš!*

Kada se porodila, došla je sa djetetom zamotanim u peleni i rekla: *Evo rodila sam ga.*

Poslanik, ﷺ, je rekao: *Idi i doji ga sve dok ne mogne jesti hranu!*

Dijete je naraslo i počelo jesti hranu. Pa ga je ona dovela a u ruci je bila korica hljeba.

Ona reče: *Allahov Poslaniče, evo odbila sam ga i sad jede hranu.*

¹ Spominjanje rupe u ovom hadisu je slabo (šaz). Jedini ga je spomenuo Bešir b. el-Muhadžir koji je slab u hadisu, kao što je spomenuo hafiz hadisa Ibn Hadžer u svom djelu *Et-Tekrib*. Osim njega od istih prenosilaca je prenio i Alkame b. Mursid koji u Muslimovom *Sahihu* nije ni spomenuo rupu. On je pouzdan prenosilac hadisa čije hadise bilježe Buharija i Muslim. Muslim je ovaj hadis zabilježio i putem Ebu Se'ida el-Hudrija. Sve to ukazuje na slabost ovog dodatka (šuzuz).

Potom je dijete dato nekom muslimanu. Naređeno je da joj se iskopa rupa do prsa. Postavljena je u nju a zatim je ljudima bilo rečeno da je kamenuju. Prišao je Halid b. Velić, uzeo kamen i udario je u glavu. Krv ga je poprskala po licu. Prokljinao ju je. To njegovo proklinjanje Allahov Poslanik, ﷺ, je čuo, pa je rekao: *Polahko Halide! Tako mi Onoga u čijoj ruci je moja duša, učinila je takvo pokajanje koje, kada bi učinio onaj koji je varao pri prodaji, bilo bi mu oprošteno.*

Potom je naredio da se pripremi, klanjao joj je dženazu, zatim je ukopana.

باب رَجْمُ الْيَهُودِ أَهْلِ الذَّمَّةِ فِي الرَّبَّنِيَّةِ

١٠٤٠ - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما، أنَّ رسول الله ﷺ أتى يهوديًّا ويهودية قد زنا، فانطلق رسول الله ﷺ حتى جاء يهود، فقال: «ما تجدون في التوراة على من زنى؟». قالوا: نسُود وجوههم، ونحملهم، ونخالف بين وجوههم، وبطاف بهما. قال: «فأتو بالتوراة إن كنتم صادقين». فجاؤوا بها، فقرؤوها، حتى إذا مروا بآية الرجم؛ وضع الفتى الذي يقرأ يده على آية الرجم، وقرأ ما بين يديها وما وراءها، فقال له عبد الله بن سلام وهو مع رسول الله ﷺ: مزءة؛ فليرفع يده. فرفعها؛ فإذا تحتها آية الرجم، فأمر بهما رسول الله ﷺ، فرجما.

قال عبد الله بن عمر رضي الله عنهما، كُثُرَ فِيمَنْ رَجَمُهُمَا؛ فلَقَدْ رَأَيْتُهُ يَقِيَّهَا مِنَ الْحِجَارَةِ بِنَفْسِهِ.

KAMENOVANJE ŽIDOVA, STANOVNika ISLAMSKE DRŽAVE, ZA BLUD

1040. Abdullah b. Omer, ﷺ, prenosi da su Allahovom Poslaniku, ﷺ, dovedeni Židov i Židovka koji su počinili blud.

Allahov Poslanik, ﷺ, je otisao kod Židova i upitao ih: *Šta se kaže u Tevratu za onog ko počini blud?*

Rekli su: *Pocrnimo im lica, stavimo ih na dva magarca, okrenutih licem prema repu, i tako ih vodamo po gradu.*

Poslanik, ﷺ, je rekao: *Donesite Tevrat ako istinu govorite.* Donijeli su ga i počeli čitati. Kada su došli do ajeta koji govori o kamenovanju, mladić koji je čitao, stavio je svoju ruku na taj ajet i čitao je ono što je ispred i iza tog ajeta.

Abdullah b. Selam koji je bio sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, je rekao Poslaniku: *Naredi mu neka podigne svoju ruku.* Kada ju je podigao ispod nje je bio ajet o kamenovanju. Potom je Allahov Poslanik, ﷺ, naredio pa su kamenovani.

Abdullah b. Omer, ﷺ, je rekao: *Bio sam od onih koji su ih kamenovali. Vidio sam Židova kako svojim tijelom štitili Židovku od kamenja.*

باب جَلْدِ الْأُمَّةِ إِذَا زَانَتْ

١٠٤١ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، أنَّ رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «إِنَّ زَانَتْ فَاجْلِدُوهَا، ثُمَّ إِنْ زَانَتْ فَاجْلِدُوهَا، ثُمَّ يَبْعُوْهَا وَلَوْ بِضَفِيرٍ». قال ابن شهاب: لا أُدْرِي أَبْعَدَ الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ.

O BIČEVANJU ROBINJE KADA POČINI BLUD

1041. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, bio upitan o neudavanoj robinji kad počini blud.

Rekao je: *Ako počini blud, bičujte je, pa ako to ponovo učini, bičujte je, pa ako to opet učini, bičujte je a potom je prodajte, pa makar za devin kolan.*

Ibn Šihab je rekao: *Ne znam poslije trećeg ili četvrtog puta.*

باب إقامة السيد الحَدَّ على رَقِيقه

١٠٤٢ - عن أبي عبد الرحمن رضي الله عنه، قال: خطب علي رضي الله عنه، فقال: يا أيها الناس! أقيموا على أرقائقكم الحَدَّ، من أخْصَنَ مِنْهُمْ وَمَنْ لَمْ يُعْصِنْ؛ فَإِنْ أَمَّا لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ زَئْتُ، فَأَمْرَنِي أَنْ أَجْلِدَهَا، فَإِذَا هِيَ حَدِيثُ عَهْدِ بَنِفَاسِ، فَخَشِيتُ إِنْ أَنَا جَلَدْتُهَا أَنْ أَفْتَلَهَا، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: «أَخَنَّتْ». وزاد في رواية: «أَنْزَلْنَاهَا حَتَّى تَمَاثَلَ».

O ODREĐENOJ KAZNI KOJU TREBA DA IZVRŠI VLASNIK NAD SVOJIM ROBOM

1042. Ebu Abdurrahman, ﷺ, je rekao: Alija, ﷺ, je jednom održao hutbu i rekao: O ljudi, izvršavajte kazne određene za blud nad svojim robovima, nad ženjenim i neženjenim.

Neka robinja Allahovog Poslanika, ﷺ, je počinila blud pa mi je naredio da je bičujem. Međutim, bila se tek porodila, pa sam se pobojao da je ne ubijem ako je budem bičevao.

To sam rekao Poslaniku, ﷺ, paje rekao: Dobro si se sjetio.

U drugoj predaji se kaže: Ostavi je dok ne ozdravi.

حدُ السَّرِقةِ

O KAZNI ODREĐENOJ ZA KRAĐU

بَابُ مَا يَجِبُ فِيهِ الْقَطْعُ

١٠٤٣ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؛ قَالَ:
لَا تُقْطِعُ يَدُ السَّارِقِ إِلَّا فِي رُبْعٍ بَيْنَ أَيْمَانِ فَصَاعِدًاً.

ZA KOJU UKRADENU VRIJEDNOST SE PRIMJENJUJE KAZNA ODSIJEĆANJA RUKE

1043. Aiša, رضي الله عنها, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Ruka se odsijeca za ukradenu stvar u vrijednosti četvrtine zlatnika i više.*

بَابُ الْقَطْعُ فِيمَا قِيمَتُهُ ثَلَاثَةُ دَرَاهِمَ

١٠٤٤ - عَنْ أَبْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَطَعَ سَارِقًا فِي مِجْنَنٍ قِيمَتُهُ ثَلَاثَةُ دَارِهِمَ.

O ODSIJEĆANJU RUKE ZA UKRADENU VRIJEDNOST OD TRI SREBRENJAKA

1044. Ibn Omer, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, odsjekao ruku kradljivcu koji je ukrao štit čija vrijednost je bila tri srebrenjaka.

بَابُ الْقِطْعِ فِي الْيَضْرِ

١٠٤٥ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَنِ اللَّهِ السَّارِقُ؛ يَنْرِفُ الْبَيْضَةَ فَتُنْقَطِعُ بِهَا، وَيَنْرِفُ الْحَبْلَ فَتُنْقَطِعُ بِهَا».

ODSIJECANJE RUKE ZA UKRADENO JAJE

1045. Ebu Hurejre, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Allah je prokleo kradljivca koji ukrade jedno jaje pa mu se zbog toga odsiječe ruka i onog koji ukrade uže pa mu se zbog njega odsiječe ruka.¹

¹ Nevevi je spomenuo nekoliko tumačenja ovog hadisa, od njih su: Ovim se pokuđuje krađa i upozorava na njen loš ishod, svejedno bila mala ili velika, kao da se kaže da krađa beznačajnih stvari dovodi malo po malo do krađe velikih stvari kojom se zaslužuje kazna i tako mu odsijeku ruku, čega treba da se kloni prije nego mu to pređe u naviku kako bi izbjegao taj koban završetak.

Ispravno je da se ovim ukazuje na vrijednost onoga što je izgubio, ruku, zbog beznačajnog imetka, četvrtina zlatnika, jer u odnosu na ruku i to je bezvrijedno poput jajeta i užeta... (op. prev.).

باب النهي عن الشفاعة في الحدود

١٠٤٦ - عن عائشة رضي الله عنها رفوج النبي ﷺ؛ أن قريشاً أهملهم شأن المرأة المخزومية التي سرقت في عهد النبي ﷺ في غزوة الفتح، فقالوا: من يكلم فيها رسول الله ﷺ؟ فقالوا: ومن يجرئ عليه إلا أسامة بن زيد، حيث رسول الله ﷺ؟!

فأتي بها رسول الله ﷺ، فكلمه فيها أسامة بن زيد، فتلاؤن وجه رسول الله ﷺ، فقال: «اتشفع في حد من حدود الله؟». فقال له أسامة: استغفِر لي يا رسول الله!

فلما كان العشي، قام رسول الله ﷺ فاختَطَبَ، فأتى على الله تعالى بما هو أهلُه، ثم قال: «أنا بعذ؛ فإنما أغلَكَ الذين مِنْ قبليكم: أنهم كانوا إذا سرقوهُمُ الضريف؛ تركوه، وإذا سرقوا منهم الضعيف؛ أقاموا عليه الحد، وإنني الذي نفسي بيده؛ لو أن فاطمة بنت محمد سرقت؛ لقطعت يدها». ثم أمر بتل ذلك المرأة التي سرقت، فقطعت يدها.

قالت عائشة رضي الله عنها: فحسنت توبتها بعد، وتزوجت، وكانت تأتيني بعد ذلك فارفع حاجتها إلى رسول الله ﷺ.

ZABRANJENO JE ZAUZIMATI SE ZA NEIZVRŠENJE ODREĐENIH ŠERIJATSKIH KAZNI

1046. Aiša, ﷺ, Poslanikova, ﷺ, supruga, prenosi da je Kurejševiće zabrinuo problem jedne Mahzumijke koja je ukrala nešto za vrijeme Poslanika, ﷺ, na dan osvojenja Mekke.

Upitali su: Ko će se za nju zauzeti kod Allahovog Poslanika, ﷺ?

Rekli su: To bi smio samo Usame b. Zejd, miljenik Allahovog Poslanika, ﷺ.

Dovedena je bila kod Allahovog Poslanika, ﷺ, pa se za nju zauzeo Usame b. Zejd. Kada je to čuo Allahov Poslanik, ﷺ, promijenila mu se je boja lica.

Potom je rekao: Zar se zauzimaš za neizvršenje jedne od Allahovih određenih kazni?!

Usame mu je rekao: *Zatraži za mene oprost, Allahov Poslaniče.*

Kada je došlo predvečerje Allahov Poslanik, ﷺ, je ustao, održao govor, zahvalio Allahu kako Mu i dolikuje a potom rekao: *A zatim, oni koji su bili prije vas propali su zbog toga što su, kada bi od njih ukrao neki plemić, ostavljali ga, a kada bi od njih ukrao neki bijednik, izvrši li bi nad njim kaznu.*

Tako mi Onoga u čijoj je ruci moj život, kada bi Fatima, Muhammedova kćerka, ukrala, ja bih joj odsjekao ruku!

Potom je naredio da se ženi koja je ukrala odsiječe ruka.

Aiša je rekla: *Poslije se iskreno pokajala i udala se. Nakon toga bi mi dolazila pa bih ja prenosila njene potrebe Allahovom Poslaniku,* ﷺ.

حدُّ الْخَمْرِ

ODREĐENA KAZNA ZA KONZUMIRANJE ALKOHOLA

بابِ كُمْ يَجْلِدُ فِي شُرْبِ الْخَمْرِ

١٠٤٧ - عن حُصَيْنِ بْنِ الْمُتَنَبِّرِ أَبِي سَاسَانَ؛ قَالَ: شَهِدْتُ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَأَتَيَ بِالْوَلِيدِ قَدْ صَلَى الصَّبْنَعَ رَجُلَيْنِ، ثُمَّ قَالَ: أَرِيدُكُمْ؟ فَشَهَدَ عَلَيْهِ رَجُلَاً - أَخْدُهُمَا خُمْرَانَ - أَنَّهُ شَرِبَ الْخَمْرَ، وَشَهَدَ أَخْرَى أَنَّهُ رَأَهُ يَتَقَبَّلُ، فَقَالَ عُثْمَانُ: إِنَّهُ لَمْ يَتَقَبَّلْ حَتَّى شَرِبَهَا. فَقَالَ: يَا عَلِيَّ! قُمْ فاجِلَذْهُ. فَقَالَ عَلِيُّ: قُمْ يَا حَسْنُ! فاجِلَذْهُ. فَقَالَ الْحَسْنُ: وَلْ حَارَهَا مَنْ تَوَلَّ فَارَهَا. فَكَانَهُ وَجَدَ عَلَيْهِ فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ جَفَرَ! قُمْ فاجِلَذْهُ. فَجَلَدَهُ، وَعَلَيَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَعْدُ، حَتَّى يَلْعَجَ أَزْبَعِينَ، فَقَالَ: أَفْسِكْ. ثُمَّ قَالَ: جَلَدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَزْبَعِينَ، وَجَلَدَ أَبُو بَكْرٍ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَزْبَعِينَ، وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ثَمَانِينَ، وَكُلُّ سُتُّةَ، وَهَذَا أَحَبُّ إِلَيَّ.

KOLIKO UDARACA BIČEM JE KAZNA ZA KONZUMIRANJE ALKOHOLA

1047. Husajn b. Munzir Ebu Sasan je rekao: Bio sam svjedok kada su Osmanu b. Affanu, رضي الله عنه, doveli Velida zbog toga što je klanjao dva rekjata sabaha a potom rekao: Hoćete li da vam još klanjam?

Protiv njega su posvjedočila dva čovjeka. Jedan od njih je bio Humran. On je posvjedočio da je Velid pio alkohol. Drugi je rekao da ga je vidio kako povraća.

Osman je, tada, rekao: *On ne bi mogao povraćati da nije pio. Alija, ustani i bičuj ga!*

Alija je rekao: *Hasane, ustani i bičuj ga!*

Hasan je rekao: *Neka vlast sprovodi kad je teško onaj koji je sprovodi kad je lahko!*¹

Alija je rekao: *Abdullah b. Džafere, ustani i bičuj ga!*

On ga je i bičevao a Alija je brojao sve do četrdeset.

Potom je rekao: *Dosta je.*

Nakon toga je rekao: *Poslanik, ﷺ, je za pijenje alkohola udarao četrdeset bičeva. Ebu Bekr, ؓ, je bičevao za to takoder četrdeset a Omer, ؓ, osamdeset puta.*

Sve to je sunnet. Međutim, meni je draže da kazna za to bude četrdeset udaraca bičem.

١٠٤٨ - عن عليٍ رضيَ اللَّهُ عنْهُ؛ قَالَ: مَا كُنْتُ أَقِيمُ عَلَى أَحَدٍ حَدَّاً، فَيَمُوتَ فِيهِ، فَأَجِدَّ مِنْهُ فِي نَفْسِي إِلَّا صَاحِبَ الْخَمْرِ؛ لَأَنَّهُ إِنْ مَاتَ؛ وَدَيْنُهُ؛ لَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يَسْتَئِنْ.

1048. Alija, ؓ, je rekao: Nikada se nisam bojao da onaj nad kim sam izvršavao kaznu, zbog toga umre i da zbog toga osjećam grižnju savjesti, osim kad bih izvršavao kaznu nad pijanicom. Ako bi on umro za vrijeme izvršenja te kazne morao bih za njega platiti krvarinu, jer Poslanik, ﷺ, tu kaznu nije fiksirao.

¹ Kako god Osman, ؓ, i njegovi bližnji uživaju u hilafetu i imaju ga samo za sebe, neka preuzmu i njegovu ružnu i neprijatnu stranu, tj. neka bičevanje izvrši sam Osman illi neko od onih koji su mu bliži.

باب جَلْدُ التَّغْزِيرِ

١٠٤٩ - عن أبي بُرْدَةَ الْأَنْصَارِيِّ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ أَنَّهُ مَسَعَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ سَلَامٌ يَقُولُ: «لَا يُبْخَلُدُ أَحَدٌ فَوْقَ عَفْرَةَ أَشْوَاطٍ»؛ إِلَّا فِي حَدَّ
مِنْ حُدُودِ اللَّهِ». .

BIČEVANJE U SLUČAJEVIMA KAD KAZNA NIJE ODREĐENA

1049. Ebu Burde el-Ensari, ﷺ, prenosi da je čuo Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: *Niko nema pravo da kažnjava sa više od deset udaraca bičem, osim kada je to Allahovom kaznom određeno.*

باب مَنْ أَصَابَ حَدًّا، فَعُوقَبَ بِهِ؛ فَهُوَ كَفَارَةُ لَهُ

١٠٥٠ - عنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّابِطِ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: أَخَذَ عَلَيْنَا
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ سَلَامٌ كَمَا أَخَذَ عَلَى النِّسَاءِ
أَنَّ لَا تُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا
تُشْرِقَ، وَلَا تُرْبِي، وَلَا تَقْتُلَ أُولَادَنَا، وَلَا بَعْضَهُ بَعْضُنَا بَعْضًا. «فَمَنْ
وَفَى مِنْكُمْ؛ فَأَخْرُجُهُ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَنْتَ مِنْكُمْ حَدًّا، فَأَقِيمْ عَلَيْهِ؛ فَهُوَ
كَفَارَتُهُ، وَمَنْ سَرَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ؛ فَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ: إِنْ شَاءَ؛ عَذَّبَهُ، وَإِنْ
شَاءَ؛ فَغَرَّ لَهُ». .

KO URADI NEKO DJELO I BUDE ZATO KAŽNJEN PROPISANOM KAZNOM, TA KAZNA BIT ĆE MU ISKUP OD TOG GRIJEHA

1050. 'Ubade b. Samit, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je uzeo od nas prisegu, kao što ju je uzeo i od žena, da Allahu ne pripisujemo druga, da ne krademo, da ne činimo blud, da ne ubijamo svoju djecu, da ne potvaramo i ne lažemo jedni druge i rekao je: *Ko od vas preuzeto izvrši, imat će nagradu kod Allaha. A ko od vas uradi neko djelo za koje je propisana određena kazna pa ona bude izvršena nad njim, to će mu biti iskup. A kome Allah to prikrije, njegov slučaj je kod Allaha, ako htjedne kaznit će ga, ili će mu oprostiti.*

كتاب القضاء والشهادات

**POGLAVLJE O SUDSTVU
I SVJEDOČENJIMA**

باب الحَكْمُ بِالظَّاهِرِ وَاللَّخْنُ بِالْحَجَةِ

١٠٥١ - عن أم سَلَمَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهَا رَفِيقَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَمِعَ جَلَّهُ خَصْمَ بَابِ حُجَّتِهِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ، فَقَالَ: «إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، وَإِنَّهُ يَأْتِينِي الْخَصْمُ، فَلَعْلَّ بَعْضَهُمْ أَنْ يَكُونَ أَنْبَلَغَ مِنْ بَعْضِهِ، فَأَخْسِبَ أَنَّهُ صَادِقٌ، فَاقْضِيَ لَهُ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ بِعْدَ مُسْلِمٍ، فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ الثَّارِ، فَلَا يَخْمِلُهَا أَوْ يَذَرُهَا».

SUDI SE PO IZLOŽENIM DOKAZIMA I VJEŠTINI IZLAGANJA DOKAZA

1051. Ummu Seleme, ام سلمة, Poslanikova, زوجة, supruga, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, čuo prepirku pred vratima svoje sobe pa je izišao i rekao: *Ja sam samo čovjek. Meni dođu parničari. Moguće je da neki od njih bude vještiji od drugog pa pomislim da je iskren pa presudim u njegovu korist.*

Međutim, kome bespravno dosudim pravo nekog muslimana, neka zna da je to dio džehennemske Vatre, pa ako hoće neka je ponesi ili ostavi.

باب فِي الْأَلْدُ الْخَصِيمِ

١٠٥٢ - عن عائشَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ أَبْعَضَ الرِّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَلْدُ الْخَصِيمُ».

O ŽESTOKOM I VJEŠTOM SVADLJIVCU

1052. Aiša, ائشة, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Allahu najmrži čovjek je zagriženi i vješti svadljivac.*

باب القضاء باليمن على المدعى عليه

١٠٥٣ - عن ابن عباس رضي الله عنهما، أن النبي ﷺ قال: «لَوْ يُفْطِرَ النَّاسُ بِدَهْوَافِنِهِمْ؛ لَأَدْفَعَ نَاسٌ دِمَاءَ رِجَالٍ وَأَنْوَاهَهُمْ، وَلِكُنْ بِالْيَمِينِ عَلَى الْمُدْعَى عَلَيْهِ».

PRESUDA SA ZAKLETVOM OPTUŽENOG

1053. Ibn Abbas, رضي الله عنه, prenosi da je Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, rekao: Kada bi se ljudima presudjivalo na osnovu njihovih optužbi, ljudi bi sebi prizivali pravo na živote i imetke drugih ljudi. Međutim, onaj ko bude optužen treba da se zakune.

باب القضاء باليمن والشاهد

١٠٥٤ - عن ابن عباس رضي الله عنهما، أن رسول الله ﷺ قضى بِيَمِينِ وَشَاهِدٍ.

SUĐENJE NA OSNOVU ZAKLETVE I SVJEDOKA

1054. Ibn Abbas, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, presudio na osnovu zakletve i jednog svjedoka.

باب لا يقضي القاضي وهو غضبان

١٠٥٥ - عن عبد الرحمن بن أبي بكرٍ؛ قال: كَتَبَ أَبِي وَكَتَبَتْ لَهُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، وَهُوَ قاضٍ بِسِجِّيلَانَ: أَنْ لَا تَخْكُمْ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَأَنْ لَا تَحْكُمْ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَحْكُمُ أَحَدٌ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضْبَانٌ».

SUDIJA NE SMIJE DA SUDI KADA JE LJUT

1055. Abdurrahman b. ebi Bekre je rekao: Moj otac je poslao pismo Ubejdullahu b. ebi Bekreu, koje sam ja napisao. Bio je kadija u Sidžistanu. U pismu ga je savjetovao da ne sudi među dvojicom ako je ljut, jer je on čuo Allahovog Poslanika, صلوات الله عليه وآله وسلام, da je rekao: Neka niko od vas ne sudi među dvojicom ako je ljut.

باب إذا حَكَمَ الْحَاكِمُ فاجتَهَدَ فَأصَابَ أَوْ أخْطَأَ

١٠٥٦ - عن عمرو بن العاص رضي الله عنه، أئمه سبع رسول الله عليه السلام يقول: «إذا حَكَمَ الْحَاكِمُ، فاجتَهَدَ، ثُمَّ أصَابَ؛ فَلَهُ أجرانِ، وَإِذَا حَكَمَ، فاجتَهَدَ، ثُمَّ أخْطَأَ؛ فَلَهُ أجرٌ».

KADA SUDIJA, NAKON IDŽTIHADA, PRESUDI PA POGODI ILI POGRIJEŠI

1056. 'Amr b. el-'As, ﷺ, prenosi da je čuo Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: *Kada sudija, nakon idžtihada,¹ presudi, pa bude u pravu, imat će dvije nagrade, a ako, nakon idžtihada, presudi pa pogriješi, imat će jednu nagradu.*

باب اختلاف المجتهدين في الحكم

١٠٥٧ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، عن النبي عليه السلام قال: «يَبْيَنُّا إِنَّمَا ابْنَاهُمَا مَعَهُمَا إِنَّمَا جَاءَ الذُّنُوبُ بِابْنِ إِخْدَاهُمَا فَقَالَتْ هَذِهِ لِصَاحِبِتِهَا إِنَّمَا ذَهَبَ بِابْنِكَ أَنْتِ وَقَالَتِ الْأُخْرَى إِنَّمَا ذَهَبَ بِابْنِكِي فَتَحَاكَمَتَا إِلَى دَاوَدَ فَقَضَى بِهِ لِكُبْرَى فَخَرَجَتَا عَلَى سُلَيْمَانَ بْنَ دَاوَدَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَأَخْبَرَتَاهُ فَقَالَ أَتُونَيُ بِالسَّكِينِ أَشْفَعَ يَبْنَكُمَا فَقَالَتِ الصَّغِيرَى لَا يَرْحَمُكَ اللَّهُ هُوَ ابْنُهَا فَقَضَى بِهِ لِلصَّغِيرَى قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ وَاللَّهُ إِنِّي سَوْغَثُ بِالسَّكِينِ فَطُولَ إِلَّا يَوْمَيْدٍ مَا كُنَّا نَقُولُ إِلَّا الْمُدْيَةَ

NESLAGANJE MUDŽTEHIDA U VEZI S NEKOM PRESUDOM

1057. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: *Dok su na nekom mjestu bile dvije žene sa svoje dvoje djece došao je vuk i odnio dijete jedne od njih.*

¹ Idžtihad je ulaganje krajnjeg napora na iznalaženju šerijatskog propisa (op. prev.).

Ona čije je dijete odneseno rekla je drugoj: Vuk je odnio twoje dijete.

Druga je rekla: Ne, on je odnio twoje dijete. Došle su kod Davuda, ﷺ, da im presudi. Davud je presudio da dijete pripadne starijoj. Nakon toga otišle su kod Sulejmana, sina Davudovog, ﷺ, i obavijestile ga o slučaju.

Sulejman, ﷺ, je rekao: Donesite mi nož da ga prepolovim. Mlađa je rekla: Ne radi to, Allah ti se smilovao! Dijete je njen sin. Potom je Sulejman presudio da dijete pripadne mlađoj.

Ebu Hurejre, ؓ, je rekao: Tako mi Allaha, do tada nikada nisam čuo za sikkin. Mi smo ga zvali el-mudje.¹

بَابُ الْحَاكِمِ يَضْلِعُ بَيْنَ الْخُصُومِ

١٠٥٨ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذْنِي رَجُلٌ مِنْ رِجُلِ عَقَارًا لَهُ، فَوَجَدَ الرَّجُلُ الَّذِي اشْتَرَى الْعَقَارَ فِي عَقَارِهِ جَرَّةً فِيهَا ذَهَبٌ، فَقَالَ لَهُ الَّذِي اشْتَرَى الْعَقَارَ: خُذْ ذَهَبَكَ مِنِّي؛ إِنَّمَا اشْتَرَيْتُ مِنْكَ الْأَرْضَ وَلَمْ أَبْتَغِ مِنْكَ الذَّهَبَ. فَقَالَ الَّذِي شَرَى الْأَرْضَ: إِنَّمَا يَعْتَنُكَ الْأَرْضُ وَمَا فِيهَا. قَالَ: فَتَحَاكِمَا إِلَى رَجُلٍ، فَقَالَ الَّذِي تَحَاكِمَ إِلَيْهِ: أَكُمَا وَلَدًا؟ فَقَالَ أَخْدُهُمَا: لَيْ غَلَامٌ. وَقَالَ الْآخَرُ: لَيْ جَارِيَةً. قَالَ: أَنْكِحُوهَا الغَلَامَ الْجَارِيَةَ، وَأَنْفِقُوهَا عَلَى أَنْفِكُهُمَا مِنْهُ، وَتَصَدَّقَا».

SUDIJA TREBA DA IZGLADI ODNOSE IZMEĐU ZAVAĐENIH STRANA

1058. Ebu Hurejre, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Neki čovjek je od drugog kupio zemlju. Čovjek koji je kupio zemlju našao je u njoj čup zlatnika. Rekao je onome od koga ju je kupio: Uzmi od mene svoje zlatnike jer sam ja od tebe kupio samo zemlju. Ja od tebe nisam kupio zlatnike.

¹ Sikkin i el-mudje su sinonimi za nož (op. prev.).

Vlasnik zemlje je rekao: Ja sam ti prodao zemlju i sve što je u njoj.

Otišli su nekom čovjeku da im presudi. Čovjek kojem su došli je upitao: Imate li vi djece?

Jedan od njih je rekao: Ja imam sina.

Drugi je rekao: Ja imam kćerku.

Čovjek je rekao: Neka se tvoj sin oženi njegovom kćerkom, uzmite od toga za sebe i podijelite sadaku.

بَابُ خَيْرِ الشُّهَدَاءِ

١٠٥٩ - عَنْ زَيْدِ بْنِ حَالِدٍ الْجَهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ الشُّهَدَاءِ؟ الَّذِي يَأْتِي بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَهَا».

NAJBOLJI SVJEDOK

1059. Zejd b. Halid el-Džuheni, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: Hoćete li da vas obavijestim o najboljem svjedoku? To je onaj koji posvjedoči prije nego što se to zatraži od njega.

كتاب اللقطة

POGLAVLJE O LUKATI

بابُ الْحُكْمُ فِي الْلَّقْطَةِ

١٠٦٠ - عن زيد بن خالد بن زيد الجهمي رضي الله عنه، صاحب رسول الله ﷺ؛ قال: سئل رسول الله ﷺ عن اللقطة، الدفيء أو الورق؟ فقال: «اغرف وكياءها وعفافها، ثم عرفها ستة، فإن لم تعرف، فاستنقفها، ولتكن وديعة عندك، فإن جاء طالبها بزماماً من الدفيء، فأددها إليه».

وَسَأَلَهُ عَنِ ضَالَّةِ الْإِبْلِ؟ فَقَالَ: «مَا لَكَ وَلَهَا؟ دَعْهَا؛ فَإِنْ مَعَهَا حَذَاءَهَا وَسِقَاءَهَا، تَرُدُّ الْمَاءَ، وَتَأْكُلُ الشَّجَرَ، حَتَّى يَجِدَهَا رَبُّهَا».

وَسَأَلَهُ عَنِ النَّسَاءِ؟ فَقَالَ: «خَذْهَا؛ فَإِنَّمَا هِيَ لَكَ أَوْ لَا خَبَكَ أَوْ لِلَّذِينَ». .

ŠERIJATSKI STAV O LUKATI¹

1060. Zejd b. Halid b. Zejd el-Džuheni, ﷺ, drug Allahovog Poslanika, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je bio upitan o izgubljenom zlatu ili srebru pa je rekao: Zapamti konac kojim je svezana kesa i kesu u kojoj se to nalazi, zatim to oglašavaj godinu dana. Ako se niko ne javi, onda ih troši i neka to bude kod tebe kao stvar data na čuvanje. Ako nekad dođe neko da to traži, predaj mu to.

Poslanika, ﷺ, je neko upitao o izgubljenoj devi pa je rekao: Šta ti imаш s njom!? Ostavi je, ona sa sobom ima obuću² i pojilo. Odlazi sama na vodu i jede lišće sve dok je ne nađe njen vlasnik.

Neko ga je upitao o izgubljenoj ovci pa je rekao: Uzmi je, jer ona će biti ili tvoja, ili tvog brata, ili vukova.

¹ Lukata je svaki izgubljeni imetak kome se ne zna vlasnik. Većinom se upotrebljava za predmete dok se za izgubljene životinje koristi izraz *dalla* (op. prev.).

² Misli se na kopita (op. prev.).

باب في لقطة الحاج

١٠٦١ - عن عبد الرحمن بن عثمان التميمي رضي الله عنه، أنَّ رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى عن لقطة الحاج.

O STVARI KOJA BUDE IZGUBLJENA NA HADŽDŽU

1061. Abdurrahman b. Osman et-Tejmi, رضي الله عنه, prenosi da je Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, zabranio uzimanje izgubljenih stvari na hadždžu.

باب من آوى الصالحة؛ فهو ضال

١٠٦٢ - عن زيد بن خالد الجهمي رضي الله عنه، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم؛ أَنَّه قَالَ: «مَنْ آوَى صَالِحًا؛ فَهُوَ ضَالٌّ، مَا لَمْ يَعْرِفْهَا».

KO PRISVOJI IZGUBLJENU STVAR, ON JE IZGUBLJEN

1062. Zejd b. Halid el-Džuheni, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, rekao: Ko prisvoji izgubljenu stvar, on je izgubljen, ako ne bude oglašavao o njoj.

باب النهي عن حلب مواشي الناس بغير إذنهم

١٠٦٣ - عن ابن عمر رضي الله عنهما؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يَخْلُبَنَّ أَحَدٌ مَاشِيَةً أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِهِ، أَبْحِثُ أَحَدَكُمْ أَنْ تُؤْتَى مَسْرِيَّتَهُ، فَتُكَسِّرَ حِزَانَتَهُ، فَيَتَنَقَّلَ طَعَانَةً، فَإِنَّمَا تَخْرُنُ لَهُمْ صُرُوغُ مَوَاهِبِهِمْ أَطْعَمَتْهُمْ؛ فَلَا يَخْلُبَنَّ أَحَدٌ مَاشِيَةً أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِهِ».

ZABRANJENO JE MUSTI TUĐU STOKU BEZ DOZVOLE VLASNIKA

1063. Ibn Omer, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, rekao: Neka niko ne muze tuđu stoku bez dozvole. Da li iko od vas voli da drugi dođe do njegova skladišta hrane, provali u njegovu ostavu i odnese mu hranu?! Njima vimena njihove stoke skladište hranu. Zato neka niko ne muze tuđu stoku bez dozvole.

كتاب الضيافة

POGLAVLJE O GOSTOPRIMSTVU

بابُ الْحُكْمِ فِيمَنْ مَعَ الضِيَافَةِ

١٠٦٤ - عن عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ أَتَهُ قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّكَ تَبْعَثُنَا، فَتَنْزِلُ بِنَوْمٍ؛ فَلَا يَقْرُونَا؛ فَمَا تَرَى؟ فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ: «إِنَّنَا لَنَعْلَمُ بِمَا يَتَبَغِي لِلنَّاسِ؛ فَأَقْبِلُوا، فَإِنَّ لَمْ يَفْعَلُوا؛ فَعَذِّبُوهُمْ حَقَّ الظُّنُوبِ الَّذِي يَتَبَغِي لَهُمْ».

STATUS ONOGA KOJI ODBIJE UGOSTITI MUSAFIRA

1064. 'Ukbe b. Amir, رضي الله عنه, je rekao: Rekli smo, Allahov Poslaniče, ti nas šalješ nekom narodu pa nas taj narod ne ugošćava. Šta misliš o tome?

Allahov Poslanik, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ, nam je rekao: **Kada dođete nekom narodu, pa vam ponudi ono što vam pripada, prihvativite to. Međutim, ako tako ne postupe, onda od njih uzmite pravo koje pripada musafirima.**

بابُ الْأَمْرِ بِالضِيَافَةِ

١٠٦٥ - عن أَبِي شَرِيكِ الْخَزَاعِيِّ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ: «الضِيَافَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، وَجَائِزَتْهُ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ، وَلَا يَحُلُّ لِرَجُلٍ فَتِيلٍ أَنْ يَقِيمَ هَذَا أَخْيُوهُ حَتَّى يَؤْتِمَّهُ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَكَيْفَ يُؤْتِمَهُ؟ قَالَ: «يُقِيمُ عِنْدَهُ وَلَا شَيْءَ لَهُ يَفْرِيهُ بِهِ».

NAREĐENO JE GOSTOPRIMSTVO

1065. Ebu Šurejh el-Huza'i, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ, rekao: **Gostoprimestvo traje tri dana. Posebna pažnja i gošćenje traju dan i noć.**

Nije dozvoljeno gostu muslimanu da bude kod svog brata toliko da domaćina navede na grijeh.¹

¹ Tj. da zbog dugog boravka natjera domaćina da ga počne ogovarati zbog toga, ili da se počne odnositi prema njemu kako to ne bi želio, ili počne o njemu loše misliti, itd. (op. prev.).

Ashabi su upitali: Allahov Poslanič, kako ga gost može navesti na grijeh?

Rekao je: Da ostane kod njega a domaćin nema ničim da ga počasti.

باب المواساة بفضول المال

١٠٦٦ - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، قال: يئنما نحن في سفر مع النبي ﷺ؛ إذ جاء رجل على راحلة له. قال: فَاجعلْ يضرِّفَ بصرَهُ يميناً وشمالاً، فقال رسول الله ﷺ: «مَنْ كَانَ مَعَهُ أَنْفَلُ ظَهِيرَهُ؛ فَلْيَعْذِذْ بِهِ عَلَى مَنْ لَا ظَهَرَ لَهُ، وَمَنْ كَانَ لَهُ أَنْفَلُ مِنْ زَادِهِ؛ فَلْيَعْذِذْ بِهِ عَلَى مَنْ لَا زَادَ لَهُ». قال: فَذَكَرَ مِنْ أَصْنافِ الْمَالِ مَا ذَكَرَ، حَتَّى رَأَيْنَا أَنَّهُ لَا حَقْ لِأَحَدٍ مِنْهَا فِي فَضْلٍ.

POTPOMAGANJE VIŠKOM IMETKA

1066. Ebu Se'id el-Hudri, رضي الله عنه، je rekao: Dok smo jedanput bili na putovanju sa Allahovim Poslanikom، ﷺ, došao je neki čovjek na jahalici. Poslanik، ﷺ, se počeo okretati desno i lijevo ne bi li našao nešto čime bi otklonio njegovu potrebu a potom je rekao: Ko sa sobom ima viška jahalicu neka je dadne onome ko nema jahalice, a ko ima viška hrane i opreme neka je dadne onome ko to nema.

Naveo je mnoge vrste imovine tako da smo mislili da niko od nas nema pravo ni na kakav višak imovine.

باب الأمْر بِجَمْعِ الْأَزْوَادِ إِذَا قَلَّتِ الْمُوَسَّاةُ فِيهَا

١٠٦٧ - عن إِيَّاسِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: حَرَجَنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي عَرْوَةَ، فَأَصَابَنَا جَهَدٌ، حَتَّىٰ هَمَّنَا أَنْ نَشْرَبَ بَعْضَ ظَهَرِنَا، فَأَمَرَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ، فَجَمَعْنَا مَزَادِنَا، فَبَسَطَنَا لَهُ نِطْعَةً، فَاجْتَمَعَ زَادُ الْقَوْمِ عَلَى النِّطْعَةِ. قَالَ: فَنَطَّا وَلَثَ لِأَخْرَرَةِ كُمْ هُوَ؟ فَحَرَزَتُهُ كَرِبَّضَةُ الْعَنْزَةِ، وَنَحْنُ أَرْبَعَ عَشَرَةَ مِائَةً. قَالَ: فَأَكَلْنَا حَتَّىٰ شَبَغْنَا جَمِيعًا، ثُمَّ حَشَوْنَا جُرُبَّنَا، فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ: «فَهُلْ مِنْ وَضُوءٍ؟». قَالَ: فَجَاءَ رَجُلٌ يَأْدَوِهِ لَهُ فِيهَا نُطْفَةً، فَأَفْرَغَهَا فِي قَدْحٍ، فَتَوَضَّأْنَا كُلُّنَا ثُدْغَفَّةً دَعْفَقَةً، أَرْبَعَ عَشَرَةَ مِائَةً. قَالَ: ثُمَّ جَاءَ بَعْدَ ذَلِكَ شَمَانِيَّةً، فَقَالُوا: هَلْ مِنْ طَهُورٍ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَرَغَ الْوَضُوءُ».

O PRIKUPLJANJU HRANE I VODE NA JEDNOM MJESTU U VRIJEME OSKUDICE I ZAJEDNIČKOM RASPOLAGANJU ONIM ŠTO JE PRIKUPLJENO

1067. Ijas b. Seleme prenosi od svog oca, رضي الله عنه, da je rekao: Jedanput smo sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, krenuli u neku bitku. Zadesila nas je oskudica u hrani tako da su neki od nas odlučili da zakolju nekoliko jahalica.

Potom je Allahov Poslanik, ﷺ, naredio da sakupimo preostalu hranu. Prostrli smo kožnu bošču pa je na nju sakupljena hrana. Protegao sam se da vidim koliko je sakupljeno. Ta hrpa je bila u visini koze kada legne. Nas je bilo hiljadu i četiri stotine. Jeli smo sa te hrpe dok se nismo najeli i natrpali svoje zavežljaje.

Allahov Poslanik, ﷺ, je upitao: *Ima li vode za abdest?*

Neki čovjek je donio svoju mješinu u kojoj je bilo malo vode. Poslanik, ﷺ, ju je sasuo u vrč.

Nakon toga smo svi abdestili ne štedeći vodu - hiljadu i četiri stotine nas.

Nakon toga su došla osmerica i upitali: *Ima li vode za abdest?*

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: *Voda je potrošena.*

كتابُ الْجِهادِ

POGLAVLJE O DŽIHADU

بَابٌ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى : «وَلَا تَحْسِنَ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا»، وَذِكْرِ أَزْوَاجِ الشُّهَدَاءِ

١٠٦٨ - عن مشرقي؛ قال: سأله عبد الله بن مسعود رضي الله عنه عن هذه الآية: «وَلَا تَحْسِنَ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاهُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾» [آل عمران: ١٦٩] قال: أما إنا قد سألنا عن ذلك، فقال: «أَزْوَاجُهُمْ فِي جَنَّةٍ طَبِيرٍ خَضِرٍ، لَهَا قَنَادِيلٌ مَعْلَقَةٌ بِالْعَرْشِ، تَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ، ثُمَّ تَأْوِي إِلَى ذَلِكَ الْقَنَادِيلِ، فَاطْلَعَ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ اطْلَاعَةً، فَقَالَ: مَلَ تَشَهُّدُونَ شَيْئًا؟ قَالُوا: أَيْ شَيْءٍ تَشَهِّمُ، وَتَخْنُونَ سَرَّحَ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شِئْنَا؟ فَقَالَ ذَلِكَ بِهِمْ ثَلَاثَ مَرَاتٍ، فَلَمَّا رَأَوْا أَنَّهُمْ لَنْ يُنْزَكُوْهُمْ مِنْ أَنْ يُسْأَلُوا؛ قَالُوا: يَا رَبُّنَا! تُرِيدُ أَنْ تَرْدَ أَزْوَاجَنَا فِي أَنْجَادِنَا، حَتَّى تُفْعَلَ فِي سَبِيلِكَ مَرَّةً أُخْرَى. فَلَمَّا رَأَى أَنْ لَبِسَ لَهُمْ حَاجَةً؛ تُرِكُوْهُمْ». ^١

O GOVORU UZVIŠENOG

«وَلَا تَحْسِنَ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا»

**NE MISLITE ZA ONE KOJI SU POGINULI NA ALLAHOVU
PUTU DA SU MRTVI, I O ŠEHIDSKIM DUŠAMA**

1068. Mesruk je rekao: Pitali smo Abdullaха b. Mes'uda, ^{رضي الله عنه}, o ovom ajetu:

«وَلَا تَحْسِنَ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاهُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ»

Ne mislite za one koji su na Allahovu putu poginuli da su mrtvi. Oni su živi i kod Allaha opskrbljeni¹,

pa je rekao: Mi smo o tome pitali Poslanika, ^{صلوات الله عليه وسلم}, pa je dodao:

Njihove duše su u utrobama zelenih ptica. Imaju kandilje koji su okačeni za Arš. Kreću se Džennetom kud hoće a potom se vraćaju u te kandilje.

Njihov Gospodar im se ukazao i upitao: Da li nešto želite?

¹ Ali Imran, 169.

Oni su mi odgovorili: Nemamo šta željeti. Mi se slobodno krećemo po Džennetu kud god poželimo.

To pitanje Gospodar im je postavio tri puta. Kada su vidjeli da neće biti pošteđeni od tog pitanja, rekli su: Gospodaru, mi želimo da se naše duše vrati u naša tijela kako bismo drugi put bili ubijeni na Tvoj putu.

Kad je video da nemaju nikakve potrebe, ostavio ih je.

باب إِنَّ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ

١٠٦٩ - عن أبي بكرٍ بن عبد اللهِ بن قيسٍ، عن أبيهِ؛ قالَ:
سَمِعْتُ أَبِيهِ وَهُوَ بِحُضُورِ الْعَدُوِّ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ
أَبْوَابَ الْجَنَّةِ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ». فَقَامَ رَجُلٌ رَثِ الْهَيْنَةَ، فَقَالَ: يَا
أَبَا مُوسَى! أَنْتَ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ هَذَا؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ:
فَرَجَعَ إِلَى أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: أَفَرَا عَانِكُمُ السَّلَامُ. ثُمَّ كَسَرَ جَفْنَ سَيْفِهِ
فَأَلْقَاهُ، ثُمَّ مَشَى بِسَيْفِهِ إِلَى الْعَدُوِّ فَضَرَبَ بِهِ حَتَّى قُتِلَ.

DŽENNETSKA VRATA SU POD SJENAMA SABLJI

1069. Ebu Bekr b. Abdullah b. Kajs prenosi od svog oca da je rekao: Čuo sam svog oca, dok je bio blizu neprijatelja, kako govori da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Džennetska vrata su, zaista, pod sjenama sablji.

Tada je neki čovjek, koji je na sebi imao mizernu odjeću, ustao i rekao: Ebu Musa, jesli ti to, zaista, čuo od Allahovog Poslanika, ﷺ?

Rekao je: Jesam.

Čovjek se vratio svojim prijateljima i rekao: Ja vas selamim.

Zatim je slomio korice svoje sablje i bacio ih. Potom je krenuo svojom sabljom ka neprijatelju i borio se dok nije poginuo.

بَابُ التَّرْغِيبِ فِي الْجِهَادِ وَفَضْلِهِ

١٠٧٠ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَقْصِمُنَ اللَّهُ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ؛ لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا جِهادًا فِي سَبِيلِي، وَإِنَّمَا أَنِّي بِي، وَتَضَدِيقًا بِرُسْلِي؛ فَهُوَ عَلَيَّ ضَامِنٌ: أَنْ أَذْخُلَهُ الْجَنَّةَ، أَوْ أَزْجِعَهُ إِلَى مَسْكِنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ، نَاتِلًا مَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ. وَالَّذِي تَفْسُنُ مُحَمَّدٌ بِيَدِهِ؛ مَا مِنْ كَلْمٍ يَكُلُّمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؛ إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَهَيْنَتِهِ حِينَ كُلَّمَ؛ لَوْنَةً لَوْنَ دَمَ، وَرِيشَةً رِيشَ مَسْكٍ. وَالَّذِي تَفْسُنُ مُحَمَّدٌ بِيَدِهِ؛ لَوْلَا أَنْ يَشْتَقَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ؛ مَا قَعَدْتُ خِلَافَ سَرِيرَةٍ تَغْزُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَبَدًا، وَلَكِنْ لَا أَجِدُ سَعَةً فَأَخْيَلُهُمْ، وَلَا يَجِدُونَ سَعَةً، وَيَشْتَقُ عَلَيْهِمْ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنِّي. وَالَّذِي تَفْسُنُ مُحَمَّدٌ بِيَدِهِ؛ لَوْدَدْتُ أَنِّي أَغْزُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأُقْتَلُ، ثُمَّ أَغْزُو فَأُقْتَلُ، ثُمَّ أَغْزُو فَأُقْتَلُ».

PODSTICANJE NA DŽIHAD I VRIJEDNOSTI DŽIHADA

1070. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Allah je zagarantovao onome ko izide na Njegov put samo zbog borbe na Mome putu, vjerujući u Mene i Moje poslanike, Ja mu garantujem da cu ga uvesti u Džennet ili cu ga vratiti njegovoju kući s dostignutom nagradom ili plijenom.

Tako mi Onog u čijoj ruci je Muhammedova duša, neće biti ni jedne rane na Allahovom putu a da neće doći na Sudnji dan u obliku u kom je bila kada je zadobivena. Njena boja će biti boja krvi a miris, miris miska.

Tako mi Onoga u čijoj ruci je Muhammedova duša, kada bih znao da muslimanima neće biti teško ja ne bih nikada izostao ni iz jedne bitke na Allahovom putu. Međutim, ponekad ne nalazim sredstava da im nađem jahalice za borbu niti oni to posjeduju i tako da bi im teško palo da izostanu iza mene.

Tako mi Onoga u čijoj je ruci Muhammedova duša, poželio bih, kada bih mogao, da se borim na Allahovom putu, pa da poginem,

zatim da se ponovo borim na Allahovom putu pa da opet poginem,
zatim da se ponovo borim na Allahovom putu pa da opet poginem.

بَابْ رَفْعُ دَرَجَاتِ الْعَبْدِ بِالْجِهَادِ

١٠٧١ - عن أبي سعيد الخذري رضي الله عنه؛ أنَّ
رسولَ اللهِ ﷺ قالَ: «يا أبا سعيد! مَنْ رَضِيَ اللَّهُ بِهِ
دِينَهُ، وَمِنْ حَمْدِ اللَّهِ تَبَّأَ، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ». فَقَبَّلَ لَهَا أَبُو سَعِيدٍ،
فَقَالَ: أَعْنَاهُ عَلَيَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَفَعَلَ، ثُمَّ قَالَ: «وَآخَرُ يُزْفَعُ بِهَا
الْعَبْدُ مِائَةً دَرَجَةً فِي الْجَنَّةِ، مَا بَيْنَ كُلَّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ». قَالَ: وَمَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الْجِهَادُ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ، الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ».

ČOVJEKU SE DŽIHADOM PODIŽU STEPENI KOD ALLAHA

1071. Ebu Se'id el-Hudri, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Ebu Se'ide, ko bude zadovoljan da mu Allah bude Gospodar, islam vjera a Muhammed Poslanik, ﷺ, njemu je zagarantovan Džennet.*

To je bilo čudno Ebu Se'idiu pa je rekao: Allahov Poslaniče, ponovi mi to!, pa mu je ponovio i dodao: *A za nešto drugo će se čovjeku u Džennetu podići položaj za stotinu stepeni. Dužina između svaka dva stepena je koliko između nebesa i Zemlje.*

Ebu Musa je upitao: Šta je to, Allahov Poslaniče?

Rekao je: *Džihad na Allahovom putu, džihad na Allahovom putu!*

بابُ أَفْضَلُ النَّاسِ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ

١٠٧٢ - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، أن رجلاً أتى النبي ﷺ، فقال: أي الناس أفضل؟ فقال: «رجلٌ يجاهد في سبيل الله بماله ونفسه». قال: ثم متى؟ قال: «مؤمنٌ في ثقبٍ من الشعاب؛ يبغض الله ربيه، ويذبح الناس من شره».

NAJBOLJI ČOVJEK JE ONAJ KOJI SE SVOJIM ŽIVOTOM I IMETKOM BORI NA ALLAHOVOM PUTU

1072. Ebu Se'id el-Hudri, ﷺ, prenosi da je neki čovjek došao Allahovom Poslaniku i upitao: *Koji je čovjek najbolji?*

Rekao je: *Čovjek koji se bori svojim imetkom i životom na Allahovom putu.*

Čovjek je upitao: *A zatim?*

Rekao je: *Čovjek koji u nekoj dolini obožava svog Gospodara i ostavi ljude na miru od svog zla.*

بابُ مَنْ ماتَ وَلَمْ يَغْرُرْ وَلَمْ يَحْدُثْ بِهِ نَفْسَهُ

١٠٧٣ - عن أبي فريزة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «من مات ولم يغرر، ولم يحدث به نفسه؛ مات على شفاعة من نفاق». قال عبد الله بن المبارك. فترى أن ذلك كان على عهد رسول الله ﷺ.

KO UMRE, A NE BUDE SE BORIO NA ALLAHOVOM PUTU, NITI RAZMIŠLJAO O TOME

1073. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Ko umre, a ne bude se borio na Allahovom putu, niti razmišljao o tome, umrijeće s dozom licemjerstva.*

Abdullah b. el-Mubarek je rekao: Nadamo se da se to odnosi na vrijeme Allahovog Poslanika, ﷺ.¹

باب فضل الجهاد في البحر

١٠٧٤ - عن أنس بن مالك رضي الله عنه، أنَّ رسول الله ﷺ
كان يدخل على أم حرام بنت ملحان قطعمة، وكانت أم حرام تخت
غبادة بن الصامت رضي الله عنه؛ فدخل عليها رسول الله ﷺ يوماً
فأطعمنه، ثم جلست ثقلة من رأسه، فنام رسول الله ﷺ، ثم
استيقظ وهو يضحك. قال: فقلت: ما يضحكك يا رسول الله؟
قال: «ناس من أمتي هربوا على غزوة في سبيل الله، يزجبون تبع
هذا البحر، ملوكاً على الأميرة». أو: مثل الملوك على الأميرة
(يشك أيهما قال). قال: فقلت: يا رسول الله! اذْعُ اللهَ أَنْ يَجْعَلَنِي
مِنْهُمْ. فدع لها.

ثم وَضَعَ رَأْسَهُ، فنام ثُمَّ استيقظ وهو يضحك. قال: فقلت: ما
يُضِحِّكَ يا رسول الله؟ قال: «ناسٌ مِّنْ أُمِّي هُرَبُوا عَلَى غُزْوَةٍ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ»؛ كَمَا قَالَ فِي الْأُولَى. قال: فقلت: يا رسول الله!
اذْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ. قال: «أَنْتِ مِنَ الْأُولَئِينَ».
فرَبَّكَتْ أُمُّ حَرَامٍ بِثَمَنِ مِلْحَانَ الْبَحْرِ فِي زَمِنِ مُعاوِيَةَ، فصُرِّعَتْ عَنْ
دَائِبِهَا حِينَ خَرَجَتْ مِنَ الْبَحْرِ، فَهَلَّكَتْ.

VRIJEDNOST DŽIHADA NA MORU

1074. Enes b. Malik, ﷺ, prenosi da bi Allahov Poslanik, ﷺ, dolazio kod Ummu Haram, Milhanove kćerke,² i ona bi ga hranila.

Ummu Haram je bila udata za 'Ubadea b. Samita, ﷺ. Jednoga dana je Allahov Poslanik, ﷺ, došao do nje pa ga je nahranila. Zatim ga

¹ Sidik Hasen Han, u komentaru ove zbirke rekao je: Ono što je vidljivo iz vjerodostojnog sunneta je da važi za sva vremena i da nema dokaza koji to ograničava na Poslanikovo, ﷺ, vrijeme.

² Bio joj je mahrem.

je počela biskati. Allahov Poslanik, ﷺ, je zaspao. Probudio se smiješeći se.

Ummu Haram je upitala: *Šta te je nasmijalo, Allahov Poslaniče?*

Rekao je: *Ljudi iz mog ummeta. Predočeni su mi kao mudžahidi na Allahovom putu. Plovili su ovim morskim pučinama,¹ vladari na prijestoljima ili kao vladari na prijestoljima* (prenosilac sumnja koju je od ovih sintagmi upotrijebio).

Ummu Haram je rekla: *Allahov Poslaniče, zamoli Allaha da učini da budem od njih.*

Poslanik, ﷺ, je uputio dovu za nju,² zatim je spustio glavu i zaspao.

Ponovo se probudio nasmijan.

Upitala je: *Šta te je nasmijalo, Allahov Poslaniče?*

Rekao je: *Ljudi iz mog ummeta. Prikazani su mi kao mudžahidi na Allahovom putu* (i ponovio je ono što je prvi puta rekao).

Ummu Haram je rekla: *Allahov Poslaniče, zamoli Allaha da učini da budem od njih.*

Rekao je: *Ti si od prvih.*

Ummu Haram je zaplovila morem za vrijeme Muavije. Kada je isplovila, pala je sa svoje jahalice i umrla.

¹ U drugom Muslimovom rivajetu стоји: *Ploviće ovim zelenim morem.*

² U drugom Muslimovom rivajetu стоји: *Rekao je: Ti si od njih.*

بابُ فَضْلُ الرِّبَاطِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

١٠٧٥ - عنْ سَلْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «رِبَاطٌ يَوْمٌ وَلِيلَةٌ خَيْرٌ مِنْ صِيَامٍ شَهْرٍ وَقِيَامٍ، وَإِنْ ماتَ، جَرِيَ عَلَيْهِ حَمْلُهُ الَّذِي كَانَ يَعْمَلُهُ، وَأَجْرِيَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ، وَأَمِينَ النُّثَانَ». ^١

VRIJEDNOST BDIJENJA NA ALLAHOVOM PUTU

1075. Selman, ﷺ, je rekao: Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: Bdijenje jedan dan i noć na Allahovom putu je bolje od mjesec dana posta i klanjanja. Ako umre u tom stanju stalno će mu se pisati sevapi tog bdijenja, biće opskrbljen i sačuvan od iskušenja.¹

بابُ غَدْوَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ رَوْحَةٍ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا

١٠٧٦ - عنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْغَدْوَةُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ رَوْحَةُ خَيْرٍ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا».

JUTARNJI ILI VEČERNJI IZLAZAK NA ALLAHOVOM PUTU BOLJI JE OD DUNJALUKA I ONOGA ŠTO JE NA NJEMU

1076. Enes, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Jedan jutarnji ili večernji izlazak na Allahovom putu bolji je od cijelog dunjaluka i onoga što je na njemu.*

¹ Misli se na Munkira i Nekira, ili šejtana.

باب في قوله تعالى: ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجَ﴾

١٠٧٧ - عن الثعمان بن بشير رضي الله عنهم، قال: كنثت عند مبشر رسول الله ﷺ، فقال رجل: ما أبالي أن لا أعمل عملاً بعد الإسلام؛ إلا أن أنسقي الحاج. وقال آخر: ما أبالي أن لا أعمل عملاً بعد الإسلام؛ إلا أن أغمر المسجد الحرام. وقال آخر: الجهاد في سبيل الله أفضل مما فعلنا. فرجزهم عمر رضي الله عنه، وقال: لا تزعموا أضواتكم عند مبشر رسول الله ﷺ وهو يوم الجمعة، ولكن؛ إذا صلين الجمعة؛ دخلت، فاستفتحت فيما اختلفتم فيه. فأنزل الله عز وجل: ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجَ وَعَمَارَةَ الْمَسْجِدِ لِرَوَافِدَ كُنْ مَاءِنَ بِاللهِ وَإِلَيْهِ الْآخِرَ...﴾ الآية إلى آخرها.

O RIJEĆIMA UZVIŠENOG:

﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجَ﴾

ZAR SMATRATE DA JE ONAJ KOJI HODOČASNIKE VODOM NAPAJA

1077. Nu'man b. Bešir, ؓ, je rekao: Kada sam bio kod minbera Allahovog Poslanika, ؓ, neki čovjek je rekao: Poslije primanja islama najvažnije djelo mi je napajanje hadžija.

Drugi je rekao: Poslije primanja islama najvažnije djelo mi je da vodim brigu o Časnom hramu.

Treći je rekao: Džihad na Allahovom putu je bolji od svega što ste rekli.

Omer, ؓ, ih je naružio i rekao: Nemojte podizati svoje glasove kod minbera Allahovog Poslanika, ؓ, jer je danas petak.

Kad klanjam džumu oticiću kod njega i upitati ga o tome o čemu se prepirete.

Potom je Allah, ﷺ, objavio:

﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنَّاءَ أَمَنَ بِاللهِ وَآتَيْوْمَا لَآخِرٍ﴾

Zar smatrate da je onaj koji hodočasnike vodom napaja i koji vodi
brigu o Časnom hramu ravan onome koji u Allaha i u onaj svijet
vjeruje...¹

باب الترغيب في طلب الشهادة

١٠٧٨ - عن سهل بن حنيف رضي الله عنه، أن النبي ﷺ قال:
«مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ؛ بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ، وَإِنْ ماتَ
عَلَى فِرَاشِهِ». ^١

O PODSTICANJU DA SE POGINE KAO ŠEHID

1078. Sehl b. Hunejf, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: **Ko bude iskreno od Allaha tražio da pogine kao šehid, Allah će mu dati šehidske položaje pa makar umro u svojoj postelji.**

¹ Ajet u potpunosti glasi:

﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنَّاءَ أَمَنَ بِاللهِ وَآتَيْوْمَا لَآخِرٍ
وَجَهَدَ فِي سَبِيلِ اللهِ لَا يَسْتَوْنَ عِنْدَ اللهِ وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ لَظَلَمِيْنَ﴾

Zar smatrate da je onaj koji hodočasnike vodom napaja i koji vodi
brigu o Mesdžidu-l-haramu ravan onome koji u Allaha i u onaj
svijet vjeruje i koji se na Allahovu putu bori? Nisu oni jednaki pred
Allahom, a Allah neće ukazati na pravi put onima koji sami sebi
nepravdu čine. Et-Tewha, 19.

بابُ فَضْلُ الشَّهادَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى

١٠٧٩ - عن أنسٍ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ، عن النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؛ قَالَ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يَذْخُلُ الْجَنَّةَ، إِلَّا يَرْجِعُ إِلَى الدُّنْيَا، وَأَنَّ لَهُ مَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ، غَيْرُ الشَّهِيدِ؛ فَإِنَّهُ يَتَحْمِلُ أَنْ يَرْجِعَ فَيَقْتَلُ فَشَرَّ مَرَاثِبٍ؛ لِمَا يَرَى مِنَ الْكَرَامَةِ».

VRIJEDNOST POGIBIJE NA ALLAHOVOM PUTU

1079. Enes, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: Niko ko uđe u Džennet neće poželjeti da se vrati na ovaj svijet i da je njegovo sve što je na Zemlji, osim šehida. On će poželjeti da se vrati i da deset puta bude ubijen kao šehid kada vidi sve počasti koje ga čekaju.

بابُ النِّيَّةِ فِي الْأَعْمَالِ

١٠٨٠ - عن عمرَ بْنِ الخطَّابِ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: «فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَتْ مِهْرَجَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَهُمْ جُنُوبٌ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ مِهْرَجَتُهُ إِلَيْهِ بِنَصِيبِهِ، أَوْ امْرَأَةٌ بِنَزَوْجِهِ؛ فَهُمْ جُنُوبٌ إِلَى مَا هَاجَرُوا إِلَيْهِ».

O VAŽNOSTI NIJJETA U DJELIMA

1080. Omer b. el-Hattab, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Djela se vrednuju po namjeri. Svakom čovjeku pripada ono što je naumio.*

Ko bude učinio hidžru Allahu i Njegovom Poslaniku, njegova hidžra će biti Allahu i Njegovom Poslaniku. A ko bude učinio hidžru radi dunjaluka, da ga zadobije ili neke žene da se njom oženi, njegova hidžra će biti za ono radi čega ju je i učinio.

باب رِضَى اللَّهِ عَنِ الْمُهَدَّءِ وَرِضاَهُمْ عَنْهُ

١٠٨١ - عن أنسٍ رضي الله عنه، قال: جاء ناسٌ إلى النبي ﷺ، فقالوا: أَنِ ابْعَثْ مَعَنَا رِجَالاً يَعْلَمُونَا، الْقُرْآنَ وَالسُّنَّةَ. فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ سَبْعِينَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ، يُقَالُ لَهُمْ: الْقُرْآنُ، فِيهِمْ خَالِي حَرَامٍ، يَفْرَوْنَ الْقُرْآنَ، وَيَتَدَارِسُونَ بِاللَّيْلِ يَتَعَلَّمُونَ، وَكَانُوا بِالنَّهَارِ يَجِدُونَ بِالْمَاءِ، فَيَضَعُونَهُ فِي الْمَسْجِدِ، وَيَخْتَطِبُونَ، فَيَبْيَعُونَهُ، وَيَشْتَرُونَ بِهِ الطَّعَامَ لِأَهْلِ الصُّفَّةِ وَلِلْمُقْرَأِ، فَبَعَثَهُمُ الْبَيْهِيَّةُ إِلَيْهِمْ، فَعَرَضُوا لَهُمْ فَقَتَلُوهُمْ قَبْلَ أَنْ يَيْلُغُوا إِلَيْهِمُ الْمَكَانُ، فَقَالُوا: اللَّهُمْ بَلَغَ عَنَّا تَبَيَّنَ أَنَّا قَذَ لَقِينَاكَ فَرَضِّبَنَا عَنْكَ وَرَضِّبَتْ عَنَّا.

قال: وأتى رَجُلٌ حَرَاماً خَالِ أَنْسٍ مِنْ خَلْفِهِ، فَطَعَنَهُ بِرُمْحٍ حَتَّى أَنْفَدَهُ. فَقَالَ حَرَامٌ: فُزْتُ وَرَبُّ الْكَجْبَةِ.

فقال رسول الله ﷺ لأصحابه: «إِنَّ إِخْوَانَكُمْ قَدْ قُتِلُوا، وَإِنَّهُمْ قَالُوا: اللَّهُمْ بَلَغَ عَنَّا تَبَيَّنَ أَنَّا قَذَ لَقِينَاكَ، فَرَضِّبَنَا عَنْكَ وَرَضِّبَتْ عَنَّا».

ALLAHHOVO ZADOVOLJSTVO ŠEHIDIMA I NJIHOVO ZADOVOLJSTVO ALLAHOM

1081. Enes, ﷺ, je rekao: Neki ljudi su došli Poslaniku, ﷺ, i rekli: Pošalji s nama neke od ashaba da nas poduče Kur'anu i sunnetu.

Poslanik, ﷺ, im je poslao sedamdeset ensarija koji su bili poznati pod imenom učaci. Među njima je bio i moj dajdža Haram. Oni bi noću studirali i podučavali Kur'an a danju donosili vodu i ostavljali je u džamiji i sakupljali drva, prodavali ih i od tih para kupovali hramu za ehlu-s-sufi¹ i siromahe.

Njih je Allahov Poslanik, ﷺ, poslao. Međutim, oni s kojima su krenuli napali su ih i pobili prije nego što su došli do odredišta.

¹ Ehlu-s-sufa su siromašni stranci koji su našli utočište u Poslanikovom, ﷺ, mesdžidu. U prikrajku mesdžida imali su sofu koja je, u suštini, odvojena, pokrivena prostorija u mesdžidu u kojoj su noćivali. Nevevi (op. prev.).

Kada su preselili na onaj svijet, rekli su: Allahu naš, obavijesti o nama našeg Poslanika da smo se sastali s Tobom i da smo zadovoljni Tobom i da si Ti zadovoljan nama.

Neki čovjek je iz ljeđa prišao Haramu, Enesovom dajdži, udario ga kopljem i probo ga. Haram je tada rekao: Uspio sam, tako mi Gospodara Kjabe. Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Vaša braća su pobijena!, a oni su rekli: Allahu naš, obavijesti o nama našeg Poslanika da smo se mi sreli s Tobom, da smo zadovoljni Tobom i da si Ti zadovoljan nama.

بَابُ الشَّهَادَةِ خَمْسَةٌ

١٠٨٢ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ أنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
«بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ؛ وَجَدَ فُصْنَ شَوِيهً عَلَى الطَّرِيقِ، فَأَخْرَهَهُ
فَتَكَرَّ اللَّهُ لَهُ، فَقَرَرَ لَهُ».
وَقَالَ : «الشَّهَادَةُ خَمْسَةٌ: الْمَطْعُونُ، وَالْمَبْطُونُ، وَالْفَرْقُ، وَصَاحِبُ
الْهَذْمِ، وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَرَثٌ وَجَلٌ».
.

PET JE VRSTA ŠEHIDA

1082. Ebu Hurejre, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Dok je neki čovjek išao putem naišao je na neku trnovu granu. Uklonio ju je i Allah mu je zahvalio na tome i oprostio mu.

I rekao je: Šehida ima pet vrsta a to su: Onaj ko umre od kuge, onaj ko umre od neke stomačne bolesti, ko se utopi, ko umre pod ruševinama i ko pogine na Allahovom, ﷺ, putu.

بَابُ الطَّاعُونَ شَهَادَةُ لِكُلِّ مُسْلِمٍ

١٠٨٣ - عن حَفْصَةَ بْنِ سِيرِينَ؛ قَالَتْ: قَالَ لِي أَنْسُ بْنُ مَالِكٍ:
بِمَ مَا تَيَخِيَّ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ؟ قَالَتْ: قَلَّتْ: بِالْطَّاعُونِ. قَالَتْ:
فَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْطَّاعُونُ شَهَادَةُ لِكُلِّ مُسْلِمٍ».

KUGA JE ŠEHADET SVAKOM MUSLIMANU

1083. Hafsa, Sirinova kćerka, je rekla: Enes b. Malik me upitao: Od čega je umro Jahja b. Ebu 'Amre?

Odgovorila sam: Od kuge.

On je dodao: Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Kuga je šehadet svakom muslimanu.

باب يغفر للشهيد كُلُّ ذَنْبٍ إِلَّا الدِّينَ

١٠٨٤ - عن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهمَا، أَنَّ

النبي ﷺ قال: «يغفر للشهيد كُلُّ ذَنْبٍ إِلَّا الدين».

ŠEHIDU SE OPRAŠTA SVAKI GRIJEH, OSIM DUGA

1084. 'Abdullah b. 'Amr b. el-'As, ؓ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: Šehidu će biti oprošten svaki grijeh osim duga.

١٠٨٥ - عن أبي قتادة رضي الله عنه، عن رسول الله ﷺ، أَنَّهُ قَاتَلَ فِيهِمْ، فَذَكَرَ لَهُمْ أَنَّ الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالإِيمَانَ بِاللَّهِ أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ. فَقَامَ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؛ تُكَفَّرُ عَنِّي حَطَايَايِ؟ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «نَعَمْ؛ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْسِبٌ، مُقْبِلٌ غَيْرُ مُذَبِّرٍ». ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَيْفَ قُلْتَ؟». قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؛ أَتُكَفَّرُ عَنِّي حَطَايَايِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «نَعَمْ؛ وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْسِبٌ، مُقْبِلٌ غَيْرُ مُذَبِّرٍ؛ إِلَّا الدِّينَ؛ فَإِنَّ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لِي ذَلِكَ».

1085. Ebu Katade, ؓ, prenosi od Allahovog Poslanika, ﷺ, da je jednom prilikom ustao i podsjetio prisutne da su džihad na Allahovom putu i vjerovanje u Allaha najbolja djela.

Tada je neki čovjek ustao i upitao: Allahov Poslaniče, ako ja poginem na Allahovom putu, hoće li mi biti oprošteni grijesi?

Allahov Poslanik, ﷺ, mu je rekao: Hoće, ako pogineš na Allahovom putu, ako budeš strpljiv i budeš se nadao Allahovoj nagradi i pogineš hrabro, a ne bježeći.

Potom je Allahov Poslanik, ﷺ, priupitao: Šta si ti ono pitao?

Čovjek je rekao: Šta misliš, ako ja poginem na Allahovom putu, hoće li mi biti oprošteni grijesi?

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Hoće, ako budeš strpljiv i ako se budeš nadao Allahovoј nagradi i ne budeš bježao, osim duga.

Zaista mi je Džibril, ﷺ, to sada saopćio.

باب مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ؛ فَهُوَ شَهِيدٌ

١٠٨٦ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَرَأَيْتَ إِنْ جَاءَ رَجُلٌ يُرِيدُ أَخْذَ مَالِي؟ قَالَ: «فَلَا تُنْطِهِ مَالَكَ». قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَاتَلَنِي؟ قَالَ: «قَاتِلَهُ». قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلَنِي؟ قَالَ: «فَأَتَتْ شَهِيدًا». قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلْتُهُ؟ قَالَ: «فَوْ فِي التَّارِ».

ŠEHID JE KO POGINE BRANEĆI SVOJU IMOVINU

1086. Ebu Hurejre, ؓ، je rekao: Neki čovjek je došao Allahovom Poslaniku, ﷺ, i upitao: Allahov Poslaniče, šta kažeš ako neko dođe i želi da uzme moj imetak?

Rekao je: *Nemoj mu dati svoj imetak.*

Čovjek je upitao: A šta ako me napadne?

Rekao je: *Brani se.*

Čovjek je upitao: A šta ako me ubije?

Rekao je: *Ti si šehid.*

Čovjek je upitao: A šta ako ja njega ubijem?

Rekao je: *On će u Vatru.*

باب في قوله تعالى: ﴿رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾

١٠٨٧ - عن ثابت؛ قال: أنت رضي الله عنه: نعمي الذي سُمِّيَتْ به لمن يشهدُ مع رسول الله ﷺ بذرًا. قال: فشق عليه. قال: أول مشهد شهده رسول الله ﷺ غبى عنه، وإن أراني الله عز وجل مشهدًا فيما يغدو مع رسول الله ﷺ؛ ليزئن الله تعالى ما أضنه. قال: فهاب أن يقول غيرها.

قال: فشهدَ مع رسول الله ﷺ يوم أحد. قال: فاستقبلَ سعدَ بن معاذ، فقال له أنت: يا أبا عمرو! أين؟ فقال: وأما لريح الجنة؛ أحدهُ دون أحد.

قال: فقاتلهم حتى قُتل. قال: فُوجِدَ في جحدهِ بضم وثمانون من بين ضربة وطعنة ورمية. قال: فقلت أخته عمتى الربيع بنت التضر: قُلْمًا عَرَفْتُ أخِي إِلَّا بِتَنَاهِ.

وَنَزَّلْتُ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَيُنَهِمُ مَنْ قَضَى عَيْنَهُ وَمَنْهُ مَنْ يَنْظِرُ وَمَا بَدَّلُوا بِتَدِيلٍ﴾ [الأحزاب: ٢٣].

قال: فكانوا يرزنَ أنها نزلت فيه وفي أصحابه.

O RIJEČIMA UZVIŠENOG:

﴿رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾

IMA LJUDI KOJI ISPUNJAVA JU ZAVJET DAT ALLAHU

1087. Sabit prenosi da je Enes, ﷺ, rekao: Moj amidža, po kojem sam dobio ime,¹ nije učestvovao sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, na Bedru. To mu je palo veoma teško pa je rekao: Izostao sam iz prve bitke u kojoj je učestvovao Allahov Poslanik, ﷺ. Ako mi Allah, ﷺ, dozvoli pa doživim drugu bitku poslije ove, On će vidjeti šta ču uraditi. Bojao se da nešto više kaže.

Učestvovao je sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, u bici na Uhudu. Sreo ga je S'ad b. Mu'az. Enes ga je upitao: Ebu 'Amre, gdje ćeš?!

¹ Ime mu je Enes b. en-Nadr.

Enes b. Nadr je rekao: Oh, džennetski miris osjećam ispod Uhuda. Zatim se borio dok nije poginuo. Na njegovom tijelu je nađeno osamdeset i nekoliko rana od udaraca sablje, koplja i strijele.

Njegova sestra je rekla: Moja tetka Er-Rubej'a, Nadrova kćerka, je rekla: Svoj brata sam prepoznala samo po vrhovima prstiju:

Potom je objavljen ovaj ajet:

﴿رَجُلٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهُ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبَدِيلًا﴾

Ima ljudi koji ispunjavaju zavjet dat Allahu, ima ih koji su poginuli, i ima ih koji to očekuju - nisu ništa izmijenili.¹

Smatrali su da je spomenuti ajet objavljen o njemu i njegovim saborcima.

بابُ مَنْ قاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا

١٠٨٨ - عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه؛ أنَّ رجلاً أغرى إلينا أتى النبي ﷺ، فقال: يا رسول الله! الرَّجُلُ يُقاتِلُ لِلنَّفَّاعِ، والرَّجُلُ يُقاتِلُ لِيذْكَرَ، والرَّجُلُ يُقاتِلُ لِيُنْزَلَ مَكَانُهُ؛ فَمَنْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فقال رسول الله ﷺ: «مَنْ قاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ أَعْلَى؛ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ».

O ONOME KO SE BORI DA ALLAHHOVA RIJEĆ DOMINIRA

1088. Ebu Musa el-Eš'ari, ﷺ, prenosi da je neki beduin došao Poslaniku, ﷺ, i upitao: Allahov Poslaniče, čovjek se bori radi plijena, drugi da se spominje a treći da bi ga drugi vidjeli, pa ko se od njih bori na Allahovom putu?

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Ko se bori da Allahova riječ dominira, on se bori na Allahovom putu.

¹ El-Ahzab, 23.

بابُ مِنْ قَاتِلِ الْرِّيَاءِ وَالسُّفْعَةِ

١٠٨٩ - عن سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ: تَفَرَّقَ النَّاسُ عَنْ أَبِيهِ هُرِيْرَةَ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ؛ فَقَالَ لَهُ نَاتِلُ أَهْلَ الشَّامِ: أَيُّهَا الشَّيْءُ؟ حَدَّثَنِي حَدِيبًا سَيْفَةً مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ . قَالَ: نَعَمْ؛ سَيْفَةُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:

إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يَنْفَضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ: رَجُلٌ اسْتَشْهِدَ، فَأَتَيْتَ بِهِ، فَعَرَفْتَهُ بِنَعْمَةِ، فَعَرَفْتَهَا. قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتَهْدَثُ. قَالَ: كَذَّبْتُ، وَلِكُنْكَ قَاتَلْتَ لَأَنْ يُقَالَ: جَرِيَّةٌ؛ فَقَدْ قَبِيلَ. ثُمَّ أَمْرَرْتَهُ، فَجُبَّ عَلَى وَجْهِهِ، حَتَّى الْقِيَامَةِ فِي الدَّارِ. وَرَجُلٌ تَعْلَمُ الْعِلْمَ، وَعَلِمَهُ، وَقَرَأَ الْقُرْآنَ، فَأَتَيْتَ بِهِ، فَعَرَفْتَهُ بِنَعْمَةِ، فَعَرَفْتَهَا. قَالَ: فَمَا فَعَلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: تَعْلَمْتُ الْعِلْمَ، وَعَلِمْتُهُ، وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ. قَالَ: كَذَّبْتُ، وَلِكُنْكَ تَعْلَمْتُ الْعِلْمَ لِيُقَالَ: عَالِمٌ، وَقَرَأْتُ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ: هُوَ فَارِئٌ؛ فَقَدْ قَبِيلَ. ثُمَّ أَمْرَرْتَهُ، فَجُبَّ عَلَى وَجْهِهِ، حَتَّى الْقِيَامَةِ فِي الدَّارِ.

وَرَجُلٌ وَسَعَ اللَّهَ عَلَيْهِ، وَأَغْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلَّهُ، فَأَتَيْتَ بِهِ، فَعَرَفْتَهُ بِنَعْمَةِ، فَعَرَفْتَهَا. قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يَنْقَضَ فِيهَا، إِلَّا أَنْقَضْتُ فِيهَا لَكَ. قَالَ: كَذَّبْتُ. وَلِكُنْكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ: هُوَ جَوَادٌ؛ فَقَدْ قَبِيلَ، ثُمَّ أَمْرَرْتَهُ، فَجُبَّ عَلَى وَجْهِهِ، ثُمَّ الْقِيَامَةِ فِي الدَّارِ.

O ONOME KO SE BORI ZA TO DA BUDE VIĐEN I DA SE ZA NJEGA ČUJE

1089. Sulejman b. Jesar, ﷺ, je rekao: Ljudi koji su bili oko Ebu Hurejrea, ﷺ, su se razišli. Natil¹ je rekao: Šejh, reci mi nešto što si čuo od Allahovog Poslanika, ﷺ?

¹ On je Natil b. Kajs Šami Palestini, jedan od Muavijinih sinova i vojskovoda. Ubijen je 66. godine po Hidžri.

Ebu Hurejre je rekao: Dobro. Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: *Prvi kojem će biti suđeno na Sudnjem danu je čovjek koji je poginuo kao šehid.* Bit će doveden pred Allaha. Podsjetit će ga na Svoje blagodati koje mu je dao pa će ih on priznati. Potom će ga upitati: Šta si radio s njima?

Reći će: *Borio sam se na Tvom putu, sve dok nisam poginuo kao šehid*

Allah će reći: Slagao si! Ti si se borio da bi se reklo da si hrabar, i to je rečeno.

Zatim će biti naređeno da bude odvučen licem okrenut ka zemlji i bačen u Vatru.

Potom će biti suđeno čovjeku koji je bio učenjak, druge podučavao i Kur'an učio. Bit će doveden pred Allaha. Podsjetit će ga na blagodati koje mu je dao pa će ih priznati. Allah će ga zatim upitati: U šta si ih koristio?

Reći će: *Učio sam nauku, druge podučavao i učio u Tvoje ime Kur'an.*

Allah će reći: Slagao si! Ti si sve to radio da bi se reklo da si učenjak. Učio si Kur'an da bi se reklo - on je učač. I to je rečeno.

Zatim će se narediti da na licu bude odvučen i bačen u Vatru.

Zatim će se suditi čovjeku kom je Allah dao veliku nafaku i sve vrste imetka. Bit će doveden pred Allaha. Allah će ga podsjetiti na sve blagodati koje mu je dao. On će ih priznati. Potom će ga upitati: U šta si ih trošio?

Reći će: *Nisam ostavio ni jedno mjesto u koje Ti voliš da se troši a da nisam u Tvoje ime davao.*

Allah će reći: Slagao si! Ti si to radio da bi se reklo da si darežljiv. I to je rečeno.

Zatim će se narediti da na licu bude odvučen i bačen u Vatru.

باب كثرة الأجر على القتال

١٠٩٠ - عن البراء رضي الله عنه؛ قال: جاء رجلٌ من شني التبّيت قبيلاً من الأنصارِ، فقال: أشهدُ أن لا إله إلا الله، وأنك عبدهُ ورسولهُ. ثم تقدّم فقاتل حتى قُتلَ، فقال النبي ﷺ: «عمل هذا يسيراً، وأجزٌ كبيراً».

VELIKA NAGRADA ZA BORBU NA ALLAHOVOM PUTU

1090. El-Bera, ﷺ, je rekao: Neki čovjek iz Beni-n-Nebita, ensarijskog plemena, došao je i rekao: *Svjedočim da nema boga osim Allaha i da si ti Njegov rob i Poslanik.* Zatim je krenuo u boj i borio se sve dok nije poginuo.

Poslanik, ﷺ, je tada rekao: *Ovaj je malo radio a puno zaradio.*

باب مَنْ غَرَا فَأُصِيبَ أَوْ غَنِمَ

١٠٩١ - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهم؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «ما من غازية أو سرية تغزو، فتقعُمُ، وتسلّمُ؛ إلا كانوا قد تبعجّلوا ثلثي أجورِهم، وما من غازية أو سرية تُخْفَقُ وتُصَابُ إلا نَمَ أجورُهم».

KO SE BUDE BORIO PA BUDE POGOĐEN, ILI OSVOJI PLIJEN

1091. Abdullah b. Omer, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Svaka ratna jedinica ili izvidnica koja ode u džihad pa njeni borci nešto zaplijene i vrate se zdravi, time su ubrzali dvije trećine svoje nagrade.*

A svaka ratna jedinica ili izvidnica čiji borci odu u džihad pa se vrate bez plijena i budu pogodjeni, zadobili su cijelu nagradu.

بابُ أَجْرٍ مِّنْ جَهَنَّمَ غَازِيَاً

١٠٩٢ - عن زيد بن خالد الجعفري رضي الله عنه، عن رسول الله ﷺ؛ أنه قال: «منْ جَهَنَّمَ غَازِيَاً فِي سَبِيلِ اللَّهِ؛ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَقَهُ فِي أَهْلِهِ بِخَيْرٍ؛ فَقَدْ غَزَا».

NAGRADA ONOME KO OPREMI BORCA

1092. Zejd b. Halid el-Džuheni, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Ko opremi jednog borca na Allahovom putu imaće nagradu kao da se i sam borio. Ko se bude brinuo, na dostojan način, o njegovoj porodici, imat će nagradu kao da se i sam borio.*

بابُ فِيمَنْ تَجْهَزُ فَمَرِضَ؛ فَلَيَدْفَعَهُ إِلَى مَنْ يَغْزُو

١٠٩٣ - عن أنس رضي الله عنه؛ أن قتلى من أسلموا؛ قال: يا رسول الله! إني أريد الغزو، ولابن معى ما أتجهز به. قال: «افتفلاتا؛ فإنك قد كان تجهز فمِرِض». فأتاه، فقال: إن رسول الله ﷺ يُقرِئُك السلام ويقول: أغطى الذي تجهزت به. قال: يا فلانة! أغطيه الذي تجهزت به، ولا تخزي عنة شيئاً، فوالله؛ لا تخزي منه شيئاً، فتبارك لك فيه.

KO SE PRIPREMI ZA BORBU PA SE RAZBOLI NEKA OPREMU DADNE ONOME KO ĆE SE BORITI

1093. Enes, ﷺ, prenosi da je neki mladić iz Eslema rekao: Allahov Poslaniče, ja želim da se borim, ali nemam sredstava da se opremim za borbu.

Poslanik, ﷺ, je rekao: *Otiđi tom i tom. On se bio spremio za borbu ali se razbolio.*

Mladić je otisao do tog čovjeka i rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, te selami i poručuje da mi daš svoju opremu za borbu.

Čovjek je rekao: *O ti, daj mu tu opremu koju sam pripremio za sebe i nemoj od nje ništa ostavljati. Tako mi Allaha, šta god od toga ostaviš, Allah neće u tome dati bereketa!*

باب حُزْمَة نِسَاء الْمُجَاهِدِينَ

١٠٩٤ - عن سليمان بن بُريدة، عن أبيه رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «حُزْمَة نِسَاء الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ كَحُزْمَة أَهْلَهُنَّ، وَمَا مِنْ رَجُلٍ مِنَ الْقَاعِدِينَ يَخْلُفُ رَجُلًا مِنَ الْمُجَاهِدِينَ فِي أَهْلِهِ، فَبَخْوَنَةُ فِيهِمْ، إِلَّا وَقَفَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَأْخُذُ مِنْ حَمَلِهِ مَا شَاءَ؛ فَمَا ظُنِّكُمْ!».

NEPOVREDIVOST SUPRUGH MUDŽAHIDA

1094. Sulejman b. Burejde prenosi od svog oca, ﷺ, da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Žene mudžahida su za one koji su ostali kod svojih kuća zabranjene kao što su im zabranjene njihove majke.

Svako ko se brine o porodici mudžahida, pa ga iznevjeri, na Sudnjem danu će biti zaustavljen pa će mudžahid od njegovih dobrih djela uzeti koliko hoće. Pa šta mislite?!

باب فِي قَوْلِهِ ﷺ :

«لَا تَزَالْ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ»

١٠٩٥ - عن ثوبان رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «لَا تَزَالْ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَفِيمَا كَذَلَكَ».

O POSLANIKOVIM, ﷺ, RIJEČIMA: STALNO ĆE SE IZ MOG UMMETA JEDNA GRUPA BORITI ZA ISTINU, SVE DO SUDNJEG DANA

1095. Sevban, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Stalno će jedna grupa iz mog ummeta biti na istini i boriti se za nju,

neće im štetiti oni koji im se ne pridruže, sve dok ne dođe Allahova odredba¹ a oni budu takvi.

١٠٩٦ - عن عبد الرحمن بن شمسة المهرى؛ قال: كُنْتُ عند مَسْلِمَةَ بْنِ مُخْلِدٍ، وَعِنْهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ بْنِ الْعَاصِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَى شَرَارِ الْخَلْقِ، هُمْ شَرٌّ مِنْ أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ، لَا يَدْعُونَ اللَّهَ بِشَيْءٍ؛ إِلَّا رَدَّهُمْ عَلَيْهِمْ.

فَبَيْنَمَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ، أَقْبَلَ عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَقَالَ لَهُ مَسْلِمَةُ: يَا عُقْبَةً! اسْمَعْ مَا يَقُولُ عَبْدُ اللَّهِ، فَقَالَ عُقْبَةُ: هُوَ أَغْلَمُ، وَأَمَّا أَنَا، فَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا تَرَالُ عِصَابَةً مِنْ أُمَّتِي؛ يَقَاطِلُونَ عَلَى أَنْرِ اللَّهِ، قَاهِرِينَ لِعَذَوْهُمْ، لَا يَتَرَأَّسُهُمْ مَنْ خَالَفُهُمْ، حَتَّى تَأْتِيهِمُ السَّاعَةُ وَهُمْ عَلَى ذَلِكَ).

فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: أَجَلُ، «ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ رِيحًا كَرِيعًا لِلنِّسَكِ، مَئِشًا مَسْأَلَ الْحَرِيرِ؛ فَلَا تَرُكُّ نَسَاءً فِي قَلْبِهِ مِنْقَالَ حَيَّةٍ مِنَ الْإِيمَانِ إِلَّا قُبِضَتْهُ، ثُمَّ يَنْقِي شَرَارَ النَّاسِ، عَلَيْهِمْ تَقُومُ السَّاعَةُ».

1096. 'Abdurrahman b. Šumase el-Mehri je rekao: Bio sam kod Mesleme b. Muhalleda. Kod njega je bio 'Abdullah b. 'Amr b. el-'As. 'Abdullah je rekao: Sudnji dan će se desiti nad najgorim stvorenjima. Oni će biti najveće neznalice. Što god budu molili, neće im biti uslišano. Dok su oni o tome razgovarali došao je 'Ukbe b. 'Amir, ﷺ. Mesleme je upitao: 'Ukbe, šta ovo Abdullah govoril?!

'Ukbe je rekao: On najbolje zna. Međutim, ja sam čuo Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: Stalno će biti jedna skupina iz mog ummeta koja će se boriti na Allahovom putu i pobjedivati neprijatelja. Neće im štetiti oni koji se neće sa njima slagati. Borit će se tako sve do Sudnjeg dana.

¹ Misli se na povjetarac koji će puhnuti i uzeti dušu svakom vjerniku i vjernici. Rivajeti u kojima se govori: *Sve do Sudnjeg dana*; misli se na blizinu Sudnjeg dana. Skupina spomenuta u hadisu su učenjaci hadisa i sunneta, kao što su to jasno naglasili imam Ahmed i drugi imami.

Abdullah je rekao: Da!

Nakon toga će Allah poslati povjetarac mirišljiv kao misk. Njegov dodir će biti nježan kao svila. Neće ostaviti ni jednog čovjeka koji u srcu ima i trun imana a da ga neće usmrtiti. Potom će ostati najgori ljudi i njima će se desiti Sudnji dan.

١٠٩٧ - عن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «لا يزال أهل الغرب ظاهرين على الحق، حتى تقوم الساعة».

1097. Sa'd b. ebi Vekkas, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Stanovnici Šama će stalno trijumfovati u istini, sve do Sudnjeg dana.

بَابُ فِي رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ يَذْخُلُنِ الْجَنَّةَ

١٠٩٨ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «يُضْعَلُ اللَّهُ لِرَجُلَيْنِ؛ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ؛ كُلَاهُمَا يَذْخُلُ الْجَنَّةَ». قَالُوا: كَيْفَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «يُقْتَلُ هَذَا، فَيَلْجُجُ الْجَنَّةَ، ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْآخَرِ، فَيَهْدِيهِ إِلَى الإِسْلَامِ، ثُمَّ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؛ فَيَنْشَهُهُ».

O DVA ČOVJEKA OD KOJIH ĆE JEDAN UBITI DRUGOG A OBA ĆE UĆI U DŽENNET

1098. Ebu Hurejre, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Allah se smije dvojici ljudi. Jedan od njih će ubiti drugog a oba će ući u Džennet.

Ashabi su upitali: Kako to, Allahov Poslaniče?

Odgovorio je: Jedan će biti ubijen i ući će u Džennet. Nakon toga, ubici će Allah oprostiti i uputiti ga da primi islam. On će se, nakon toga, boriti na Allahovom putu i poginut će kao šehid.

بَابُ مَنْ قَتَلَ كَافِرًا ثُمَّ سَدَّ؛ لَمْ يَذْخُلِ النَّارَ

١٠٩٩ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «لا يجتمعان في النار اجتماماً يضر أحدهما الآخر». قيل: من هم يا رسول الله؟ قال: «مؤمن قتل كافراً ثم سدّ».

KO UBIJE NEVJERNIKA A ZATIM USTRAJE NA ALLAHOVOM PUTU, NEĆE UČI U VATRU

1099. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: **U Vatri se neće sastati dvojica tako da jedan drugom šteti.**

Rečeno je: Ko to, Allahov Poslaniče?

Odgovorio je: **Vjernik koji je ubio nevjernika a potom ustraje na Allahovom putu.¹**

¹ To znači da Allah najbolje zna da se vjernik ubica nevjernika, ako ustraje na putu islama, nakon toga neće sastati s tim nevjernikom u Vatri tako da mu Vatra naudi. Međutim, to ne isključuje mogućnost da on apsolutno neće ući u Vatru jer je Uzvišeni rekao:

﴿وَإِنْ تِنْكِحُ إِلَّا وَارِدُهَا﴾

Nema nikoga a da neću ući u nju. Merjem, 71.

Prema tome, neophodno je da svako uđe u nju pa čak i vjernik. Međutim, ta vatra mu neće štetiti nego će ona njemu biti hladna i spas za njega kao što je bila za Ibrahimom, ﷺ. To se jasno vidi iz hadisa koji prenosi Džabir. Meni se bar tako čini.

Ovaj hadis je mnogima nejasan pa su prilikom njegovog tumačenja rekli mnogo šta što je neprihvatljivo. To ćeš vidjeti u komentaru ove zbirke i na drugim mjestima. Čak je rečeno da je tekst hadisa ispreturani i da treba izgledati ovako: *To je vjernik koga je ubio nevjernik koji nakon toga primi islam.* Skoro da sam prihvatio ovo tumačenje, posebno kad sam video hadis u Ahmedovom *Musnedu* (2/399) koji prenosi Ebu Ishak el-Fezari od Suhejla b. ebi Saliha, od njegovog oca, od Ebu Hurejrea u kom se kaže: Rekli su: *Ko je to Allahov Poslaniče?* Rekao je: **Vjernik kog ubije nevjernik a potom primi islam.** Međutim, sprječilo me je od toga što sam video da su Ebu Ishaka slijedili neki muhaddisi kao što su Muhammed b. Adžlan, kod Nesaija (2/55), Ahmed (2/340), Hammad b. Seleme, kod Ahmeda (2/232, 353). Nakon toga sam zaključio da je Ishakova forma neispravna (šaz) i da je Muslimova forma ispravna.

باب فضلٍ مَنْ حَمَلَ عَلَى نَاقَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

١١٠٠ - عن أبي مسعود الأنصاري رضي الله عنه؛ قال: جاء رَجُلٌ بِنَاقَةٍ مَخْطُومَةٍ، فقال: هَذِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. فقال رسول الله ﷺ: «لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ سَبْعُ مِائَةٍ نَاقَةٍ، كُلُّهَا مَخْطُومَةٌ».

O NAGRADI ZA ONOG KO POKLONI DEVU NA ALLAHOVOM PUTU

1100. Ebu Mes'ud el-Ensari, ﷺ, je rekao: Neki čovjek je došao sa odsedlanom devom i rekao: Ovu devu poklanjam na Allahovom putu.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Ti ćeš na Sudnjem danu za ovo dobiti sedam stotina deva i sve će biti odsedlane.

١١٠١ - عن أبي مسعود الأنصاري رضي الله عنه؛ قال: جاء رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فقال: إِنِّي أُبَدِعُ بِي؛ فاخْمَلْتَنِي. فقال: «مَا عَنِي». فقال رَجُلٌ: يا رَسُولَ اللَّهِ! أَنَا أَذْلُهُ عَلَى مَنْ يَخْمُلُهُ. فقال رسول الله ﷺ: «مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ؛ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ».

1101. Ebu Mes'ud el-Ensari, ﷺ, je rekao: Jedan čovjek je došao Allahovom Poslaniku, ﷺ, i rekao: Moja jahalica je uginula, pa mi nadji jahalicu.

Poslanik, ﷺ, reče: *Nemam odakle.*

Neki drugi čovjek je rekao: Allahov Poslaniče, ja ću ga uputiti onom ko će mu dati jahalicu.

Poslanik, ﷺ, je rekao: *Ko ukaže na neko dobro imat će istu nagradu kao i onaj ko ga uradi.*

باب في قوله تعالى: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُم مَا أَسْتَطَعْتُم مِنْ قُوَّةٍ﴾

١١٠٢ - عن عقبة بن عامر رضي الله عنه؛ قال: سمعت رسول الله ﷺ وهو على العبر يقول: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُم مَا أَسْتَطَعْتُم مِنْ قُوَّةٍ﴾ [الأنفال: ٦٠]. ألا إِنَّ الْفُؤَادَ الرَّئْمِيَّ؛ ألا إِنَّ الْفُؤَادَ الرَّئْمِيَّ؛ ألا إِنَّ الْفُؤَادَ الرَّئْمِيَّ؛ قالها ثلثاً.

O RIJEČIMA UZVIŠENOG:

﴿وَأَعِدُّوا لَهُم مَا أَسْتَطَعْتُم مِنْ قُوَّةٍ﴾

I PROTIV NJIH PRIPREMITE KOLIKO
GOD MOŽETE SNAGE

1102. 'Ukbe b. 'Amir, رضي الله عنه، je rekao: Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ kada je bio na minberu, da je objašnjavajući ajet:

﴿وَأَعِدُّوا لَهُم مَا أَسْتَطَعْتُم مِنْ قُوَّةٍ﴾

Protiv njih pripremite koliko god možete snage¹, rekao: Doista je snaga u gađanju, doista je snaga u gađanju, doista je snaga u gađanju.

Ponovio je to tri puta.

¹ Ajet u potpunosti glasi:

﴿وَأَعِدُّوا لَهُم مَا أَسْتَطَعْتُم مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْحَيْلِ تُرْهِبُونَ إِيمَانَهُمْ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَإِخْرَجُوكُمْ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوْفَى إِلَيْكُمْ وَأَنَّمَا لَا تُظْلَمُونَ﴾

I protiv njih pripremite koliko god možete snage i konja za boj, da biste time zaplašili Allahove i vaše neprijatelje, i druge osim njih - vi ih ne poznajete, Allah ih zna. Sve što na Allahovu putu potrošite nadoknađeno će vam biti, neće vam se nepravda učiniti.

El-Enfal, 60.

باب الحَثِّ عَلَى الرَّمْيِ

١١٠٣ - عن عقبة بن عامر رضي الله عنه؛ قال: سمعتُ رسول الله ﷺ يقول: «ستفتح ملائكم أرضون، وينكبكم الله؛ فلا ينجز أحدكم أن يلهمي بأنهم».

PODSTICANJE NA GAĐANJE

1103. 'Ukbe b. 'Amir, ﷺ, je rekao: Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: Osvojite mnoge zemlje i Allah će vas zaštiti zla vaših neprijatelja i dati vam njihova bogatstva. Neka nikoga od vas to ne odvrati da vježba gađanje svojom strijelom.

١١٠٤ - عن عبد الرحمن بن شمسة؛ أنَّ فَقِيمًا اللَّخْمِيَّ قَالَ لِعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: تَحْتَفِلُ بَيْنَ هَذَيْنِ الْغَرَضَيْنِ وَأَنْتَ كَبِيرٌ يَشْوِي عَلَيْكَ؟! قَالَ عُقْبَةُ: لَوْلَا كَلَامَ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؛ لَمْ أُعَايِهِ. قَالَ الْحَارِثُ: فَقُلْتُ لَابْنِ شَمْسَةَ: وَمَا ذَاكَ؟ قَالَ: إِنَّهُ قَالَ: «مَنْ عَلِمَ الرَّمْيَ، ثُمَّ تَرَكَهُ؛ فَلَيْسَ مِنَّا - أَوْ: قَدْ عَصَى». .

1104. 'Abdurrahman b. Šumase prenosi da je Fukajm el-Lahmi upitao 'Ukbe b. 'Amira, ﷺ: Vidim da se vrtiš između ova dva cilja, a star si i to ti je naporno?

'Ukbe je rekao: Da nema hadisa koji sam čuo od Allahovog Poslanika, ﷺ, ne bih to podnosio.

Haris je rekao: Upitao sam Ibn Šumasu: Koji je to hadis?

Kaže je da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Ko nauči gađati, pa to zanemari, nije od nas - ili - time je počinio grijeh.

بابُ الْخَيْلِ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

١١٥ - عن جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَلْوِي نَاصِيَةَ قَرْسِ بِإِصْبَعِهِ وَهُوَ يَقُولُ: «الْخَيْلُ مَغْفُوذٌ بِنَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ: الْأَجْزُرُ وَالْغَنِيمَةُ».

U KONJSKIM GRIVAMA JE DOBRO SVE DO SUDNJEG DANA

1105. Džerir b. Abdullah, ﷺ, je rekao: Vidio sam Allahovog Poslanika, ﷺ, da miluje svojim prstima konjsku grivu, govoreći: Na konjskim grivama je zavezano dobro do Sudnjeg dana: nagrada i pljen.

١١٦ - عن أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
«الْبَرَكَةُ فِي نَوَاصِي الْخَيْلِ».

1106. Enes, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Bereket je u konjskim grivama.

بابُ كَرَاهِيَّةِ الشَّكَالِ فِي الْخَيْلِ

١١٧ - عن أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَنْكِرُ الشَّكَالَ مِنَ الْخَيْلِ.

وفي رواية: والشَّكَالُ أَنْ يَكُونَ الْفَرْسُ فِي رِجْلِهِ الْيُمْنَى بِيَاضٍ وَفِي يَدِهِ الْيُسْرَى، أَوْ فِي يَدِهِ الْيُمْنَى وَرِجْلِهِ الْيُسْرَى.

NEPOŽELJNOST ŠIKĀLA KOD KONJA

1107. Ebu Hurejre, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, nije volio šikāl kod konja.

U drugoj predaji se kaže: Šikāl je da konj imadne na desnoj zadnjoj i lijevoj prednjoj nozi bjeline. Ili da na prednjoj desnoj i zadnjoj lijevoj nozi ima bjeline.

بابُ المُسَابِقَةِ بَيْنَ الْخَيْلِ وَتَضْمِيرُهَا

١١٠٨ - عن ابن عمر رضي الله عنهما؛ أنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سَابَقَ بِالْخَيْلِ الَّتِي قَدْ أَضْمَرَتْ مِنَ الْحَقِيقَاءِ، وَكَانَ أَمْدُهَا ثُنِيَّةً الْوَدَاعِ، وَسَابَقَ بَيْنَ الْخَيْلِ الَّتِي لَمْ تُضْمَنْ مِنَ الثَّقِيلَةِ إِلَى مَسْجِدِ بَنِي زُرَيْقٍ، وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ فِيمَنْ سَابَقَ بِهَا.

O NADMETANJU KONJA U BRZINI I NJIHOVOJ PRIPREMI

1108. Ibn Omer, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, prakticirao trku konja koji su pripremani od Hafjaa pa do Senijjetu-l-Vedaa.

A one koji nisu pripremani, od Senijjeta pa do džamije Benu Zurejka. Među natjecateljima je bio i Ibn Omer.

بَابُ فِي أَهْلِ التَّخْلُفِ بِالْعَذْرِ وَقُولُهُ تَعَالَى : ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَعِيدُونَ . . .﴾ الْآيَةُ

١١٠٩ - عن أبي إِسْحَاقَ؛ أَنَّهُ سَمِعَ الْبَرَاءَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ فِي هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَعِيدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ . . . وَالْجَاهِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، فَأَمَّرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَيْنَدًا، فَجَاءَ بِكَتِيبٍ فَكَتَبَهَا، فَشَكَا إِلَيْهِ ابْنُ أُمِّ مَخْثُومَ ضَرَارَتَهُ، فَرَأَتْهُ: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَعِيدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى أُولَى الْأَصْرَارِ﴾ [النساء: ٩٥].

O ONIMA KOJI IZOSTANU IZ BORBE IZ OPRAVDANIH RAZLOGA I O RIJEČIMA UZVIŠENOG:

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَعِيدُونَ . . .﴾
ONI KOJI SE NE BORE, NISU JEDNAKI...

1109. Ebu Ishak prenosi da je čuo El-Beraea, ﷺ, da je o ajetu:

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ .. وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

Vjernici koji se ne bore nisu jednaki ... onima koji se na Allahovom putu bore,¹

rekao, kada je objavljen, da je Allahov Poslanik, ﷺ, naredio Zejdju da ga zapiše. Donio je plećku i zapisao ga.

Potom mu se Ibn Ummi Mektum požalio na svoje sljepilo pa je objavljeno:

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولَى الضررِ﴾

Vjernici koji se ne bore - osim onih koji su za borbu nesposobni - nisu jednaki onima koji se na Allahovom putu bore.

¹ Ajet u potpunosti glasi:

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولَى الضررِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فَضَلَّ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ عَلَى الْقَعِدِينَ دَرَجَةٌ وَكُلُّاً وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَفَضَلَّ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾

Vjernici koji se ne bore, osim onih koji su nesposobni, ne mogu se izjednačiti s onima koji se na Allahovu putu bore imecima svojim i životima svojim! One koji se bore imecima svojim i životima svojim Allah je odlikovao za stupanj nad onima koji se ne bore, i svima Allah obećava lijepu nagradu! Allah je odlikovao borce nad onima koji se ne bore velikom nagradom! En-Nisa, 95.

بابِ مَنْ حَبَّهُ الْمَرْضُ عَنِ الْغَزْوَةِ

١١١٠ - عن جابر رضي الله عنه : قال: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَزْوَةِ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ: إِنَّ بِالْمَدِينَةِ رِجَالًا، مَا يَرْتَمِّمُ سَيِّرًا، وَلَا يَفْطَمُ وَادِيًّا، إِلَّا كَانُوا مَعْكُمْ؛ حَبَّهُمُ الْمَرْضُ.

KOGA BOLEST SPRIJEČI OD BORBE NA ALLAHOVOM PUTU

1110. Džabir, رضي الله عنه, prenosi: Bili smo sa Poslanikom, ﷺ, u nekoj borbi pa je rekao: U Medini ima ljudi koji su bili stalno s vama; i kada ste putovali i kada ste prelazili doline. Njih je bolest spriječila od borbe.

كتاب السير

POGLAVLJE O DOGAĐAJIMA IZ POSLANIKOVIH, RATNIH POHODA

باب في الأمراء على الجيوش والسرايا والوصيّة لهم بما يتبّغي

١١١ - عن بُريدة رضيَ اللهُ عنْهُ؛ قالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ إِذَا أَمْرَأَ مِنْهُ عَلَى جَنِيشٍ أَوْ سَرِيَّةٍ؛ أَوْ صَاهَ فِي خَاصِّيَّتِهِ بِتَفْرِيَّ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَمَنْ مَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ حَيْرًا، ثُمَّ قَالَ: «اَفْرُوا بِنَمِ اللَّهِ، فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ، افْرُوا، وَلَا تَقْتُلُوا، وَلَا تَغْدِرُوا، وَلَا تَمْثُلُوا، وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيَدًا، وَإِذَا لَقِيْتُمْ عَدُوَّكُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ؛ فَادْعُوهُمْ إِلَى ثَلَاثَ خَصَالٍ (أَوْ خَلَالٍ)؛ فَإِنْ تَعْنَتُمْ مَا أَجَابُوكُمْ؛ فَاقْبِلُوهُمْ، وَكُفُّ عَنْهُمْ. ثُمَّ ادْعُوهُمْ إِلَى التَّحْوِلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ، وَأَخْبِرُوهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ قَاتَلُوا ذَلِكَ؛ فَلَهُمْ مَا لِلْمُهَاجِرِينَ، وَمَلِئُوهُمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِينَ، فَإِنْ أَبْوَا أَنْ يَتَحَوَّلُوا مِنْهَا؛ فَأَخْبِرُوهُمْ أَنَّهُمْ يَكُونُونَ كَاغْرَابَ الْمُسْلِمِينَ؛ يَخْرِي غَلَبِيهِمْ حُكْمُ اللَّهِ الَّذِي يَخْرِي عَلَى الْمُؤْمِنِينَ، وَلَا يَكُونُ لَهُمْ فِي الْقَنِيَّةِ وَالْفَنِيَّةِ شَيْءٌ؛ إِلَّا أَنْ يَجَاهِدُوا مَعَ الْمُسْلِمِينَ. فَإِنْ هُمْ أَبْوَا؛ فَلَهُمُ الْجِزْيَةُ. فَإِنْ هُمْ مُنْ أَجَابُوكُمْ؛ فَاقْبِلُوهُمْ، وَكُفُّ عَنْهُمْ. فَإِنْ هُمْ أَبْوَا؛ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَقَاتِلُوهُمْ.

وَإِذَا حَاضَرْتَ أَهْلَ حِضْنٍ، فَأَرْادُوكَ أَنْ تَجْعَلَ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ وَذِمَّةَ نَبِيِّهِ ﷺ؛ فَلَا تَجْعَلْ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ وَلَا ذِمَّةَ نَبِيِّهِ ﷺ، وَلَكِنْ؛ اجْعَلْ لَهُمْ ذِمَّتَكَ وَذِمَّةَ أَصْحَابِكَ؛ فَإِنَّكُمْ أَنْ تُخْفِرُوا ذَمَّمُكُمْ وَذَمَّمُ أَصْحَابِكُمْ أَغْوَنُ مِنْ أَنْ تُخْفِرُوا ذِمَّةَ اللَّهِ وَذِمَّةَ رَسُولِهِ ﷺ.

وَإِذَا حَاضَرْتَ أَهْلَ الْحِصْنِ، فَأَرْادُوكَ أَنْ تُنْزِلَهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ؛ فَلَا تُنْزِلَهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ، وَلَكِنْ؛ أَنْزِلْهُمْ عَلَى حُكْمِكَ؛ فَإِنَّكَ لَا تَنْذِرِي أَنْصَبَ حُكْمَ اللَّهِ فِيهِمْ أَمْ لَا .
قالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ (يَعْنِي: أَبْنَ مَهْدِي): هَذَا أَوْ نَخْوَةٌ.

O VOJSKOVOĐAMA U VOJNIM POHODIMA I IZVIDNICAMA, TE O PORUKAMA KOJE IM TREBA UPUTITI PRILIKOM NJIHOVOG KRETANJA U BORBU

1111. Burejde, ﷺ, je rekao: Kada bi Allahov Poslanik, ﷺ, imenovao vojskovođu za neku vojsku ili izvidnicu, preporučio bi mu da se boji Allaha, ﷺ, a onima koji su sa njim od muslimana da čine dobro.

Potom bi rekao: Borite se u ime Allaha i na Allahovom putu! Ratujte protiv onih koji u Allaha ne vjeruju! Borite se i nemojte sakrivati ratni plijen! Nemojte kršiti ugovore. Nemojte masakrirati ubijene! Nemojte ubijati djecu!

Kada se sretneš sa svojim neprijateljem - mušricima, pozovi ih da prihvate jedno od troje. Koje god prihvate, uvaži ga i okani ih se.

Prvo ih pozovi da prime islam. Ako ga prime, prihvati to i ostavi ih.

Potom ih pozovi da se presele iz svojih krajeva u Medinu. Obavijesti ih, ako to prihvate, da će imati ista prava i dužnosti koje imaju muhadžiri.

Međutim, ako odbiju preseljenje, reci im da će biti tretirani kao arapski beduini koji su primili islam. Nad njima će se primjenjivati Allahov zakon koji se primjenjuje nad vjernicima, ali neće imati udjela u ratnom plijenu i plijenu uzetom bez borbe, osim ako se budu borili sa ostalim muslimanima.

Ako to odbiju, zatraži im džizju. Ako pristanu na to, prihvati je i ostavi ih. A ako je odbiju dati, zatraži pomoć od Allaha i zaratuj protiv njih. Kada opkoliš stanovnike neke tvrđave pa zatraže od tebe da im daš Allahovu i Njegovog Poslanika garanciju, nemoj im to davati nego im daj svoju garanciju i garanciju tvojih suboraca, jer da prekršiš svoju i svojih prijatelja garanciju manji je grijeh od kršenja Allahove garancije i garancije Njegovog Poslanika.

Ako opkoliš stanovnike neke tvrđave pa zatraže da im presudiš Allahovom presudom, nemoj to činiti, nego im presudi svojom presudom, jer ti ne znaš hoćeš li u tome potrefiti Allahovu presudu ili nećeš.

Abdurrahman (tj. Ibn Mehdi) je rekao: Ovako je rekao ili, otprilike ovako.

بَابُ فِي أَمْرِ الْبُعُوثِ بِالْتَّئِسِيرِ

١١١٢ - عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَعَثَهُ وَمَعَادًا إِلَى الْيَمَنِ، فَقَالَ: «بَسِّرُوا لَا تُمْسِرُوا، وَبَشِّرُوا لَا تُنْقِرُوا، وَتَطَوَّعُوا لَا تَخْلِفُوا».

O NAREDBI IZASLANSTVU DA OLAKŠAVA

1112. Ebu Musa, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, poslao njega i Mu'aza u Jemen i rekao im: Olakšavajte, a nemojte otežavati. Obveseljavajte, a nemojte u beznađe tjerati. Budite pokorni, a nemojte se razilaziti.

بَابُ فِي الْبُعُوثِ وَنِيَابَةِ الْخَارِجِ عَنِ الْقَاعِدِ

١١١٣ - عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَعَثَ حَسَانًا إِلَى بَنِي لِهِيَانَ: «لَيَخْرُجَ مِنْ كُلِّ رَجُلٍ نِحْلٍ». ثُمَّ قَالَ لِلْقَاعِدِ: «أَيُّكُمْ خَلَفَ الْخَارِجَ فِي أَهْلِهِ وَمَا لِهِ بِخَيْرٍ؛ كَانَ لَهُ مِثْلُ نِصْفِ أَجْرِ الْخَارِجِ».

O IZASLANSTVU I ONOME KO ZAMIJENI MUDŽAHIDA KOJI IZOSTANE IZ BORBE

1113. Ebu Se'id el-Hudri, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, poslao Hassana¹ plemenu Benu Lihjan da svaki njihov drugi muškarac krene u borbu a zatim je rekao za one koji ostaju: Koji god od vas na dostojan način preuzme obaveze oko imetka i pomaganja porodice onoga koji je otišao u borbu, imat će koliko pola njegove nagrade.

¹ U originalnoj verziji Muslimovog Sahiha stoji: Poslao je grupu ljudi – ba'sen. Hassan uopće nije spomenut.

باب الحَدُّ بَيْنَ الصَّغِيرِ وَالكَبِيرِ فِيمَنْ يُحَاجَرُ لِلْقِتَالِ وَمَنْ لَا يُحَاجَرُ

١١٤ - عن ابن عمر رضي الله عنهما، قال: عرضني رسول الله ﷺ يوم أحد في القتال، وأنا ابن أربع عشرة سنة؛ فلم يجزني، وعرضني يوم الخندق، وأنا ابن خمس عشرة سنة، فأجازني.

قال نافع: قدمت على عمر بن عبد العزيز رضي الله عنه وهو يوقظ خليفة، فحدثته هذا الحديث، فقال: إن هذا حد بين الصغير والكبير، فكتب إلى عماليه أن يفرضوا لمن كان ابن خمس عشرة سنة، ومن كان دون ذلك؛ فاجعلوه في العيال.

ŽIVOTNA DOB NA OSNOVU KOJE SE NEKOME DOZVOLJAVA ILI NE DOZVOLJAVA UČEŠĆE U BORBI

1114. Prenosi se da je Ibn Omer, , rekao: Na dan bitke na Uhudu Allahov Poslanik, , je pregledao da li sam sposoban za borbu.¹ Imao sam tada četnaest godina. Nije mi dozvolio da učestvujem u toj bici.

Na dan bitke na Hendeku ponovo me je pregledao. Imao sam tada petnaest godina pa mi je dozvolio da učestvujem u toj bici.

Nafi'a je rekao: Došao sam Omeru b. Abdul Azizu. Tada je bio halifa. Ispričao sam mu ovaj hadis pa je rekao: To je granica koja razdvaja maloljetne od punoljetnih.

Potom je naredio svojim namjesnicima da mobilišu mladiće koji imaju petnaest godina a da ostave kod kuće one koji su mlađi.

¹ U drugom Muslimovom rivajetu stoji: Smatrao me je premladim.

بابُ النَّهْيِ أَنْ يُسَافِرَ بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ

١١١٥ - عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ كَانَ يَنْهَا أَنْ يُسَافِرَ بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ؛ مَخَافَةً أَنْ يَنَالَهُ الْعَدُوُّ.

ZABRANJENO JE NOSITI KUR'AN U NEPRIJATELJSKU ZEMLJU

1115. Ibn Omer, رضي الله عنه، prenosi od Allahovog Poslanika, ﷺ, da je on zabranjivao da se putuje sa Kur'anom u neprijateljsku zemlju, iz bojazni da ga neprijatelj ne omalovaži.

بابُ فِي السَّفَرِ فِي الْخِصْبِ وَالْجَذْبِ وَالتَّعْرِيسِ عَلَى الطَّرِيقِ

١١١٦ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا سَافَرْتُمْ فِي الْخِصْبِ؛ فَأَغْطِسُوا الْإِبْلَ حَظْهَا مِنَ الْأَرْضِ، وَإِذَا سَافَرْتُمْ فِي السَّنَةِ؛ فَأَسْرِعُوا عَلَيْهَا السَّيْرَ، وَإِذَا عَرَشْتُمْ بِاللَّيْلِ، فَاجْتَبِبُوا الطَّرِيقَ؛ فَإِنَّهَا مَأْوَى الْهَوَامِ بِاللَّيْلِ».

O PUTOVANJU PLODNIM I NEPLODNIM KRAJEVIMA I ODMARANJU NA PUTU

1116. Ebu Hurejre, رضي الله عنه، prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Kada putujete plodnim krajevima dadnite devama njihovo pravo u toj plodnosti, a kada putujete neplodnim krajevima požurite s njima. Kada se odmarate noću na putovanju, udaljite se od puta, jer je to stjecište gmizavaca i zvijeri noću!

باب السَّفَرِ قِطْعَةٌ مِنِ الْعَذَابِ

1117 - عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنِ الْعَذَابِ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ ثَوْمَةً وَطَعَامَةً وَشَرَابَةً، فَإِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ نَهَمَّةً مِنْ وَجْهِهِ؛ فَلَيُعْجِلْ إِلَى أَفْلَاهِهِ».

PUTOVANJE JE VRSTA PATNJE

1117. Ebu Hurejre, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Putovanje je vrsta patnje. Ono zabranjuje putniku spavanje, hranu i piće. Zato, kada neko od vas završi svoju potrebu zbog koje je bio na putovanju, neka pozuri da se vрати svojoj porodici.

باب كَرَاهِيَّةِ الطُّرُوقِ لِمَنْ قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ لَيَلًا

1118 - عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيَلًا؛ يَتَحَوَّلُهُمْ أَوْ يَلْتَمِسُ عَرَاتِهِمْ.

POKUĐENO JE VRAĆATI SE KUĆI NOĆU BEZ NAJAVE

1118. Džabir b. Abdullah, رضي الله عنه, je rekao da je Allahov Poslanik, ﷺ, zabranio da neko dođe noću svojoj suprugi, sumnjajući u njen poštenje ili tražeći njene nedostatke.¹

¹ Sufjan je rekao: Ne znam da li su ove riječi dio hadisa ili ne, misli na riječi: Sumnjajući u njen poštenje i njene nedostatke. Te Sufjanove riječi spomenute su u jednom Muslimovom rivajetu.

١١١٩ - عن أنس رضي الله عنه، أنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ لَا يَطْرُقُ أَهْلَهُ لَيْلًا، وَكَانَ يَأْتِيهِمْ غُدْوَةً أَوْ عَشِيَّةً.

1119. Enes, ﷺ, prenosi da Allahov Poslanik, ﷺ, ne bi dolazio suprugama noću, nego ujutro ili sprva noći¹.

باب في الدُّعاءِ قَبْلَ القِتالِ وَالإِغْارَةِ عَلَى الْعَدُوِّ

١١٢٠ - عن ابن عَوْنَى، قَالَ: كَتَبْتُ إِلَى نَافِعٍ أَسَأْلَهُ عَنِ الدُّعاءِ قَبْلَ القِتالِ؟ قَالَ: فَكَتَبَ إِلَيَّ: إِنَّمَا كَانَ ذَلِكَ فِي أُولِيِّ الإِسْلَامِ، فَذَهَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى بَنِي الْمُصْطَلِقِ وَهُمْ غَارُونَ، وَأَتَعْمَلُهُمْ ثُنْقَى عَلَى الْمَاءِ، فَقَاتَلُوكُمْ مُؤْمِنُوكُمْ، وَسَيَتَبَيَّنُوكُمْ، وَأَصَابَ يَوْمَئِذٍ قَالَ يَخْيَى: أَخْسِبْتَ هَذَا الْحَدِيثَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، وَكَانَ فِي

وَحْدَتِي هَذَا الْحَدِيثَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، وَكَانَ فِي ذَلِكَ الْجَيْشِ.

O POZIVANJU U VJERU UOČI BORBE I O NAPADU NA NEPRIJATELJA

1120. Ibn 'Avn prenosi i kaže da je pisao Nafi'u pitavši ga o pozivanju u vjeru prije borbe. Odgovorio mu je: To je bilo u početku islama. Allahov Poslanik, ﷺ, je napao Benu Mustalik kada to nisu očekivali. Pojili su tada svoju stoku na vodi. U tom napadu je poubijao njihove ratnike a zarobio žene i djecu. Tada je zarobio, (Ebu Jahja je rekao: Mislim da je rekao): Džuvejriju ili Bettu, Harisovu kćerku. Ovaj hadis mi je ispričao Abdullah b. Omer, ݕ, koji je bio u toj vojsci.

¹ Između akšama i jacije (op. prev.).

بَابُ كِتْبِ الْبَيْنَ إِلَى الْمُلُوكِ يَذْعُوْهُمْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى

١١٢١ - عن أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ تَعَالَى كَتَبَ إِلَى
كُنْتَرِي وَإِلَى قَيْنَصَرِي وَإِلَى السَّجَاهِيَّيِّ، وَإِلَى كُلِّ جَبَارٍ؛ يَذْعُوْهُمْ
إِلَى اللَّهِ، وَلَيْسَ بِالْجَاهِيَّيِّ الَّذِي ضَلَّ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ تَعَالَى.

O POSLANIKOVIM, ﷺ, PISMIMA KOJA JE SLAO VLADARIMA POZIVAJUĆI IH DA VJERUJU U UZVIŠENOG ALLAHA

1121. Enes, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, pisao *kisri*, *kajlsru* i *nedžašiji*¹, vladarima, kao i svim ostalim silnicima pozivajući ih da vjeruju u Allaha. Međutim, abesinski vladar, kojem je tom prilikom pisao, nije onaj kojem je klanjao dženazu kada je umro.

¹ *Kisra* je titula perzijskih vladara, *kajsar* je titula bizantijskih vlastita i *nedžašija* je titula abesinskih vladara (op. prev.).

كتاب رسول الله ﷺ إلى هرقل يُدعّوه إلى الإسلام

١١٢٢ - عن ابن عباس رضي الله عنهم : أن أبا سفيان رضي الله عنه أخبره من فيه إلى قوله : قال :

انطلقت في المدة التي كانت بيني وبين رسول الله ﷺ . قال : فبينا أنا بالشام ، إذ جاء بكتاب من رسول الله ﷺ إلى هرقل . قال : يعني : عظيم الرؤوم . قال : وكان دخنة الكلبي جاء به ، فدفعه إلى عظيم بصرى ، فدفعه عظيم بصرى إلى هرقل ، فقال هرقل : هل هاهنا أحد من قوم هذا الرجل الذي يزعم أنه نبي ؟ قالوا : نعم .

قال : فدعني في نفري من قريش ، فدخلنا على هرقل ، فأجلسته بين يديه ، فقال : أليكم أقرب سبأ من هذا الرجل الذي يزعم أنه نبي ؟ فقال أبو سفيان : فقلت : أنا . فأجلسوني بين يديه ، وأجلسوا أصحابي خلفي ، ثم دعا بترجمانيه ، فقال له : قل لهم : إني سائل هذا عن الرجل الذي يزعم أنه نبي ، فإن كذبته ، فكذبته .

قال : فقال أبو سفيان : وائم الله ، لولا مخافة أن يؤثر على الكذب ، لكذبت .

ثم قال لترجمانيه : سلم كيف حسبكم ؟ قال : قلت : هو فيما ذكرت . قال : فهل كان من آباء ملك ؟ قلت : لا . قال : فهل كنتم تتهمنون بالكذب قبل أن يقول ما قال ؟ قلت : لا . قال : ومن يشفع ؟ أشراف الناس أم ضعفاءهم ؟ قال : قلت : بل ضعفاءهم . قال : أينزيدون أم يتقصرون ؟ قال : قلت : لا ، بل يزيدون . قال : هل يزداد أحد منهم عن بيته بعد أن يدخل فيه سخطة له ؟ قال : قلت : لا . قال : فهل قاتلتهم ؟ قلت : نعم . قال : فكيف كان بتلكم إيهما ؟ قال : قلت : تكون الحزب بيننا وبينه سجالا ، يصيب إلينا وتصيب منه . قال : فهل يغدر ؟ قلت : لا ، وتحن منه في مدة لا تدرك ما هو صانع فيها . قال : فوالله ؛ ما أمنكتني من كلمة أدخل فيها شيئاً غير هذه . قال : فهل قال هذا القول أحد قتلها ؟ قال : قلت : لا .

قال لِتَرْجُمَانِهِ: قُلْ لَهُ: إِنِّي سَأَلْتُكَ عَنْ حَسَبِهِ، فَرَعَمْتَ أَنَّهُ فِيْكُمْ
ذُو حَبَّ، وَكَذِيلَ الرُّسُلُ تُبَعَّثُ فِي أَخْسَابِ قَوْمِهَا. وَسَأَلْتُكَ هَلْ
كَانَ فِي أَبَائِهِ مَلِكٌ؟ فَرَعَمْتَ أَنَّ لَا، فَقُلْتَ: لَوْ كَانَ مِنْ أَبَائِهِ مَلِكٌ؛
قُلْتَ: رَجُلٌ يَطْلُبُ مَلِكَ أَبَائِهِ. وَسَأَلْتُكَ عَنْ أَتَبَاعِيهِ؛ أَصْعَفَاهُمْ أَمْ
أَشْرَافُهُمْ؟ فَقُلْتَ: بَلْ ضَعْفَاهُمْ، وَهُمْ أَتَبَاعُ الرُّسُلِ. وَسَأَلْتُكَ: هَلْ
كُنْتُمْ تَهْمُونَهُ بِالْكَذِيبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا قَالَ؟ فَرَعَمْتَ أَنَّ لَا؛ فَقَدْ
عَرَفْتَ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لَيَدْعَ الْكَذِيبَ عَلَى النَّاسِ، ثُمَّ يَدْهَبَ فِيْكَذِيبٍ
عَلَى اللَّهِ. وَسَأَلْتُكَ: هَلْ يَرْتَدُ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ دِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَهُ
سَخْطَةً لَهُ؟ فَرَعَمْتَ أَنَّ لَا، وَكَذِيلَ الرُّسُلِ إِذَا حَالَطَ بَشَاشَةَ الْقُلُوبِ.
وَسَأَلْتُكَ: هَلْ يَزِيدُونَ أَوْ يَنْقُصُونَ؟ فَرَعَمْتَ أَنَّهُمْ يَزِيدُونَ، وَكَذِيلَ الرُّسُلِ
إِلَيْنَا مَحْتَمِلُ حَتَّى يَتَمَّ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ فَائِلَتُمُوهُ؟ فَرَعَمْتَ أَنَّكُمْ قَدْ فَاتَّشَمْتُمُ
فَتَكُونُونَ الْحَزَبُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ سِجَالًا؛ يَنْأَى مِنْكُمْ وَتَنَالُونَ مِنْهُ، وَكَذِيلَ الرُّسُلُ
تُبَتَّلِي، ثُمَّ تَكُونُ لَهُمُ الْعَاقِيَّةُ. وَسَأَلْتُكَ: هَلْ يَغُدُرُ؟ فَرَعَمْتَ أَنَّهُ
لَا يَغُدُرُ، وَكَذِيلَ الرُّسُلُ لَا تَغُدُرُ. وَسَأَلْتُكَ: هَلْ قَالَ هَذَا الْقَوْلُ أَحَدٌ
قَبْلَهُ؟ فَرَعَمْتَ أَنَّ لَا، فَقُلْتَ: لَوْ قَالَ هَذَا الْقَوْلُ أَحَدٌ قَبْلَهُ؛ قُلْتَ:
رَجُلٌ اتَّقَمْ بِقَوْلٍ قَبْلَهُ.

قال: ثُمَّ قَالَ: بِمِ يَأْمُرُكُمْ؟ قُلْتَ: يَأْمُرُنَا بِالصَّلَاةِ وَالرَّكَأَةِ وَالصَّلَةِ
وَالعَفَافِ. قال: إِنْ يَكُنْ مَا تَقُولُ فِيهِ حَقًّا؛ فَلَأَنَّهُ نَبِيٌّ، وَقَدْ كُنْتُ أَغْلَمُ
أَنَّهُ خَارِجٌ، وَلَمْ أَكُنْ أَظْهِهَ مِنْكُمْ، وَلَوْ أَنِّي أَغْلَمْتُ أَنِّي أَخْلُصُ إِلَيْهِ؛
لَا خَيَّبْتُ لِقَاءَهُ، وَلَوْ كُنْتُ عِنْدَهُ؛ لَغَسَلْتُ عَنْ قَدَمِيَّهُ، وَلَيَلْتُغَنَّ مُلْكُهُ مَا
تَخَتَّ قَدَمَيَّهُ.

قال: ثُمَّ دَعَا بِكِتَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَرَأَهُ؛ فَإِذَا فِيهِ: «بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ حَمْدِ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هَرْقَلَ فَظِيمِ الرُّومِ،
سَلَامٌ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى. أَمَّا بَعْدُ؛ فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدِعَائِيَّةِ الْإِسْلَامِ،
أَنْتَمْ تَسْلِمُ، وَأَنْتِمْ يُؤْتِكُ اللَّهُ أَجْزَكُ مَرْءَتِيْنِ، وَإِنْ تَوَلَّنِيْتُ؛ فَإِنَّ عَلِيَّكَ
إِنْمَ الْأَرِيسَيْنِ».

وَ«يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةِ سَلَامٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَا تَسْبِدُ إِلَّا
اللَّهُ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ، شَيْئًا وَلَا يَتَغَدَّ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرِبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنَّ
تَوَلَّوْا فَقُولُوا أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ» [آل عمران: ٦٤].

فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ قِرَاءَةِ الْكِتَابِ؛ ازْتَقَعَتِ الْأَصْوَاتُ عِنْدَهُ، وَكَثُرَ اللَّغْطُ، وَأَمَرَ بِنَا فَأَخْرَجَنَا.

قال: فَقُلْتُ لِأَصْحَابِي حِينَ خَرَجْنَا: لَقَدْ أَمْرَ أَمْرُ ابْنِ أَبِي كَبِشَةَ، إِنَّهُ لَيَخَافُهُ مَلِكُ بَنِي الْأَسْفَرِ.

قال: فَمَا زِلْتُ مُوقِنًا بِأَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ سَيَظْهَرُ حَتَّى أَدْخُلَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْإِسْلَامَ.

PISMO ALLAHOVOG POSLANIKA, ﷺ, UPUĆENO HERAKLIJU, U KOJEM GA POZIVA DA PRIMI ISLAM

1122. Ibn Abbas, ؓ, prenosi da ga je Ebu Sufjan, ؓ, izravno obavijestio i rekao: Krenuo sam na put za vrijeme primirja koje je vladalo između mene i Allahovog Poslanika, ﷺ.¹

Dok sam bio u Šamu stiglo je pismo od Allahovog Poslanika, ﷺ, Herakliju, bizantijskom velikanu. Donio ga je Dihje el-Kelbi i predao ga vladaru Busre, a on ga je predao Herakliju.

Kada je Heraklige primio pismo, upitao je: *Ima li iko iz naroda ovog čovjeka koji za sebe tvrdi da je Poslanik?*

Rekli su: *Ima.*

Pozvan sam zajedno sa grupom Kurejševića. Došli smo i ušli kod Heraklijia.

Posadio nas je ispred sebe i upitao: *Ko je od vas najbliži po porijeklu tom čovjeku koji tvrdi da je Poslanik?*

Rekao sam: *Ja.*

Posadili su me ispred njega a moje prijatelje iza mene. Potom je pozvao prevodioca i rekao mu: *Reci im da će ja pitati ovoga o čovjeku koji tvrdi da je Poslanik. Ako mi bude lagao, recite mi.*

Ebu Sufjan je rekao: *Tako mi Allaha, da se nisam bojao da se neće prenijeti da sam lažac, lagao bih.*

¹ Tj. za vrijeme primirja potpisanih na Hudejbiji koje se desilo pred kraj šeste godine po Hidžri.

Heraklije se potom obratio prevodicu i rekao: *Upitaj ga, kakvo taj čovjek ima porijeklo kod vas?*

Rekao sam: *On je kod nas plemić.*

Upitao je: *Da li je neko od njegovih očeva bio vladar?*

Rekao sam: *Nije!*

Upitao je: *Da li ste ga optuživali za laž prije nego što je rekao šta je rekao?*

Rekao sam: *Nismo!*

Upitao je: *Ko ga slijedi: da li prvari naroda ili nemoćni?*

Rekao sam: *Nemoćni.*

Upitao je: *Da li se njihov broj povećava ili smanjuje?*

Rekao sam: *Povećava.*

Upitao je: *Da li se neko, nakon što primi tu vjeru, odmetne iz nezadovoljstva prema njoj?*

Rekao sam: *Ne odmetne!*

Upitao je: *Da li ste ratovali s njim?*

Rekao sam: *Jesmo!*

Upitao je: *Kakav je bio ishod tog ratovanja?*

Rekao sam: *Naizmjeničan. Pobijedi on nas i mi njega.¹*

Upitao je: *Da li poštujе ugovore?*

Rekao sam: *Poštujе! Mi smo sad s njim u primirju i ne znamo što će uraditi. Tako mi Allaha, nisam mogao ništa više dodati osim ove riječi.*

Upitao je: *Da li je to iko prije njega govorio?*

Rekao sam: *Nije!*

Heraklije je, tada, rekao svom prevodiocu: *Ja sam te pitao o njegovom porijeklu pa si mi rekao da je plemić među vama. Poslanici i budu poslani iz najuglednijih porodica u svom narodu.*

Pitao sam te da li je neko od njegovih očeva bio vladar, pa si potvrdio da nije. A da je neko od njih bio vladar, rekao bih da taj čovjek traži vlast svojih očeva.

Pitao sam te o njegovim sljedbenicima, da li su nemoćni ili ugledni, pa si rekao da su nemoćni i slabii. Takvi upravo slijede Poslanike.

¹ U ovom njegovom odgovoru ima laži!

Pitao sam te da li ste ga optuživali za laž prije nego što je rekao to šta je rekao, pa si potvrdio da niste. Tako sam saznao da je nemoguće da ne laže ljudima a da laže na Allaha.

Pitao sam te da li se iko, nakon što primi njegovu vjeru, odmetne nezadovoljan njom, pa si potvrdio da se to ne dešava. Takav je slučaj sa imanom kada srce osjeti njegovu slast.

Pitao sam te da li se njihov broj povećava ili smanjuje, pa si rekao da im se broj povećava. Tako je kad se iman upotpuni.

Pitao sam te da li ste ratovali s njim, pa si rekao da je ishod rata između vas i njega naizmjeničan, da jednom on pobijedi a drugi puta vi. Na takav način poslanici bivaju iskušavani a potom oni na kraju pobijede.

Pitao sam te, da li krši ugovore, pa si rekao da ne krši. Poslanici tekoder ne krše ugovore.

Pitao sam te, da li je iko prije njega govorio ovo što on govorи, pa si rekao da nije. A da je ovo iko prije njega govorio, rekao bih da se čovjek povodi za govorom koji je rečen prije njega.

Zatim je upitao: Šta vam naređuje?

Rekao sam: Naređuje nam namaz, zekjat, održavanje rodbinskih veza i poštenje.

Rekao je: Ako je istina to što si rekao, onda je on, uistinu, Poslanik. Znao sam da će se pojaviti, ali nisam vjerovao da će biti od vas. Kada bih znao da će stići do njega, poželio bih da se sastanem s njim. A da sam kod njega, prao bih mu stopala. Njegova vlast će sigurno doprijeti do mjesta gdje ja stojim svojim stopalima.

Zatim je zatražio pismo Allahovog Poslanika, , i pročitao ga. U njemu je pisalo: **U ime Allaha Milostivog Samilosnog. Od Muhammeda, Allahovog Poslanika Herakliju, vizantijskom kralju. Neka je selam na onog ko slijedi uputu. A zatim:**

Ja te pozivam islamu.¹ Primi islam, spasit ćeš se! Primi islam Allah će ti dati nagradu dva puta. Ako to odbiješ snosit ćeš grijeh svojih podanika.

¹ Pozivam te da izgovoriš šehadet na čiji izgovor bivaju pozvani svi nevjernici.

﴿ يَأَهْلَ الْكِتَبِ تَعَالَوْا إِلَيْنَا كَلِمَةً سَوَاءٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
إِلَّا نَعْبُدُ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا أَشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴾

O sljedbenici Knjige, dodite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke: da se nikome osim Allahu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne držimo! Pa ako oni ne pristanu, vi recite: Budite svjedoci da smo mi muslimani!¹

Kada je završio čitanje pisma pojačali su se glasovi oko njega. Povećala se vika. Naređeno je da nas izvedu, pa su nas izveli.

Rekao sam svojim prijateljima, kada smo izšli: *Slučaj Ibn ebi Kebše² se proširio. Strahuje od njega čak i kralj potomaka El-Esfera³.*

Bio sam uvjeren da će ideja Allahovog Poslanika, ﷺ, zavladati, sve dok Allah nije dao da i sam primim islam.

¹ Sura Ali Imran, 64.

² Pod tim imenom je mislio na Allahovog Poslanika, ﷺ.

Nevevi navodi da je Ebu Kebše neki čovjek iz plemena Huzae koji nije obožavao ono što su obožavali Kurejševići. On je obožavao Eš-Šira. Zbog toga su Poslanika, ﷺ, poistovijetili s njim jer je i on napustio njihovu vjeru.

³ Odnosi se na Bizantince. Nazvani su tako po svom pretku koji se zvao El-Esfer b. er-Rum b. 'Ajsu b. Ishak b. Ibrahim, ﷺ. (op. prev.)

باب في دعاء النبي ﷺ إلى الله وصبره على أذى المنافقين

١١٢٣ - عن أسامة بن زيد رضي الله عنهمَا؛ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَكِبَ حِمَاراً عَلَيْهِ إِكَافَ، تَحْتَهُ قَطِيفَةُ قَدِيقَةٍ، وَأَزْدَفَ وَرَاءَهُ أَسَامَةَ، وَمَوْ يَعُودُ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ فِي بَنِي الْحَارِثِ بْنِ حَزَرَجَ، وَذَلِكَ قَبْلَ وَقْعَةِ بَذْرٍ، حَتَّى مَرَّ بِمَجْلِسٍ فِيهِ أَخْلَاطٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُشْرِكِينَ عَبْدَةَ الْأَوْنَانَ وَالْيَهُودِ، فِيهِمْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِيِّ، وَفِي الْمَجْلِسِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ، فَلَمَّا غَشِيَّتِ الْمَجْلِسَ عَجَاجَةُ الدَّائِيَّةِ؛ خَمَرَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِيِّ أَنَّهُ بِرِدَائِهِ، ثُمَّ قَالَ: لَا تَعْبُرُوا عَلَيْنَا.

فَمَلَمْ عَلَيْهِمُ النَّبِيُّ ﷺ، ثُمَّ وَقَفَ، فَنَزَلَ، فَدَعَاهُمْ إِلَى اللَّهِ وَقَرَأَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِيِّ: أَيُّهَا الْمَرْءُ! لَا أَخْسَنَ مِنْ هَذَا، إِنْ كَانَ مَا تَقُولُ حَقًّا؛ فَلَا تُؤْذِنَا فِي مَجَالِسِنَا، وَازْجِنْ إِلَى رَحِيلِكَ، فَمَنْ جَاءَكَ مِنْهَا؛ فَاقْصُضْ عَلَيْهِ. فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَغْشَنَا فِي مَجَالِسِنَا؛ فَإِنَّا نُحِبُّ ذَلِكَ.

قَالَ: فَانْتَهِيَ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُشْرِكُونَ وَالْبَهُودُ حَتَّى هُمْ وَأَنْ يَتَوَابُوا، فَلَمْ يَرْزُلِ النَّبِيُّ ﷺ يَحْفَظُهُمْ، ثُمَّ رَكِبَ دَابَّتَهُ، حَتَّى دَخَلَ عَلَى سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ، فَقَالَ: أَفَنِ سَعْدُ الْمَنْ شَسَعَ إِلَى مَا قَالَ أَبُو حَبَّابِ (يُرِيدُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِيِّ؟) قَالَ: كَذَا وَكَذَا.

قَالَ: اغْفُ عَنْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَاضْفَخْ، فَوَاللَّهِ، لَقْدَ أَغْطَاكَ اللَّهُ الَّذِي أَغْطَاكَ، وَلَقْدَ اضْطَلَّتْ أَهْلُ هَذِهِ الْبُحْرَى أَنْ يَتَوَجُّهُ فَيُعَصِّبُهُ بِالْعَصَابَةِ، فَلَمَّا رَدَ اللَّهُ ذَلِكَ بِالْحَقِّ الَّذِي أَغْطَاكَهُ؛ شَرِقَ بِذَلِكَ، فَذَلِكَ فَعَلَ بِهِ مَا رَأَيْتُ. فَعَفَّا عَنْهُ النَّبِيُّ ﷺ.

O POSLANIKOVOM, ﷺ, POZIVANJU U VJEROVANJE U ALLAHU I O NJEGOVOM STRPLJENJU NAKON ŠTO SU GA LICEMJERI UZNEMIRAVALI

1123. Usame b. Zejd, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, jednom uz jahao magarca na kojem je bilo sedlo. Pod sedlom je bio pokrivač od fedekijske kadife. Iza sebe je stavio Usamu. Krenuo je da obide Sa'da b.

'Ubudu iz plemena Benu Haris b. Hazredž. To je bilo prije bitke na Bedru. Prošao je pored jedne skupine koju su sačinjavali muslimani, idolopoklonici i Židovi. Među njima su bili i Abdullah b. Ubejj i Abdullah b. Revvaha.

Nakon što je skupinu obavila prašina koja se digla od hoda životinje, Abdullah b. Ubejj stavio je svoj ogrtač na nos i rekao: *Nemoj nam prašiti.*

Poslanik, ﷺ, im je nazvao selam, stao je, sišao i pozvao ih u islam. Proučio im je nešto iz Kur'ana.

Abdullah b. Ubejj je rekao: *Čovječe, bolje ti je da sjediš u kući. Ako je to što govorиш istina, nemoj nas u ovom našem skupu uznemiravati. Vrati se u svoje prebivalište, pa ko ti od nas dođe, njemu to pričaj.*

Abdullah b. Revvaha, ﷺ, je rekao: *Posjećuj naše skupove, mi to volimo.*

Nakon toga su se muslimani, idolopoklonici i Židovi počeli međusobno vrijeđati. Skoro da su navalili jedni na druge. Poslanik, ﷺ, ih je neprestano smirivao. Zatim je pojahao svoju jahalicu i došao kod Sa'da b. 'Ubade. Upitao ga je: *Sa'de, zar nisi čuo šta je rekao Ebu Hubab?* (Misleći na Abdullahe b. Ubejja.) *Rekao je to i to.*

Rekao je: *Oprosti mu i predi preko toga, Allahov Poslaniče. Tako mi Allaha, Allah ti je dao to što ti je dao. Stanovnici ovog grada su se saglasili da ga krunišu i postave za kralja. Pošto je to Allah, istinom koju ti je dao, spriječio, počeo ti je zavidjeti. Zbog toga je prema tebi postupio tako kako si video.*

Poslanik, ﷺ, mu je oprostio.

باب النهي عن الغدر

١١٢٤ - عن أبي سعيد رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «الكل غادر لواه يوم القيمة يزفّ له بقدر غدره، إلا ولا غادر أعظم غدراً من أمير عامة».

ZABRANJENA JE PRONEVJERA

1124. Ebu Se'id, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Svaki varalica na Sudnjem danu će imati zastavu koja će biti podignuta sukladno obimu njegove pronevjere. Nema veće pronevjere od pronevjere vladara.

باب الوفاء بالعهد

١١٢٥ - عن حذيفة بن اليمان رضي الله عنه؛ قال: ما متنعني أن أشهد بذراً إلا آتني خرجت أنا وأبي حسين. قال: فأخذنا كفاراً فرّينش. قالوا: إنكم ت يريدون مُحَمَّداً. فقلنا: ما نريد إلا المدينة. فأخذوا مثناً عهداً الله ومتّاقه للنصرة إلى المدينة ولا نقاتل معه، فأتينا رسول الله ﷺ، فأخبرناه الخبر، فقال: «انصرفاً، نفي لهم بهمدهم، ونشعّب الله عليهم».

ISPUNJENJE PREUZETOG UGOVORA

1125. Huzejfe b. Jeman, ﷺ, je rekao: Od učestvovanja na Bedru spriječio me je samo ugovor s Kurejševićima koji su nas zarobili, kada smo ja i moj otac Husejl¹ krenuli ka Bedru.

Upitali su nas: Vi idete kod Muhammeda?!

Rekli smo: Ne idemo! Mi idemo u Medinu! Uzeli su od nas zakletvu Allahom, da ćemo otići u Medinu i nećemo se boriti protiv njih.

¹ On je Huzejfin otac, a Jeman mu je nadimak, جعفر.

Potom smo došli kod Allahovog Poslanika, ﷺ, i ispričali mu šta se desilo.

Rekao je: *Idite, ispunite čemo ugovor, a mi čemo zatražiti pomoć protiv njih od Allaha.*

باب ترك تمني لقاء العدو والصبر إذا لقوا

١١٢٦ - عن أبي التضر، عن كتاب رجل من أسلَمَ من أصحاب النبي ﷺ يقال له: عبد الله بن أبي أوفى، فكتب إلى عمر بن عبد الله حين سار إلى الحرورية يُخْرِجُهُ؛ لأنَّ رسول الله ﷺ كان في بعض أيامه التي لقي فيها العدو ينتظِرُ، حتى إذا مالت الشمس؛ قام فيهم، فقال: «يا أيها الناس! لا تتمتُوا لقاء العدو، وانسألوا الله العافية، فإذا لقيتموهُمْ؛ فاصبرُوا، واغلِموا أنَّ الجنة تختَلِلُ السُّيوفِ».

ثمَّ قام النبي ﷺ، وقال: «اللَّهُمَّ! مُنْزِلُ الْكِتَابِ، وَمُنْجِرُ السَّحَابِ، وَهَا زِمَانُ الْأَخْزَابِ! اغْزِمْهُمْ» .
وفي رواية ثانية: «وأنصرنا عليهم».

NE TREBA ŽELJETI SUKOB SA NEPRIJATELJEM I TREBA BITI STRPLJIV KADA SE SUKOBI S NJIM

1126. Ebu-n-Nadr prenosi iz knjige nekog čovjeka iz Eslema a bio je ashab i zvao se Abdullah b. ebi Evfa. On je napisao Omeru b. 'Ubejdullahu, kada se uputio prema harurijama,¹ i obavijestio ga, da kada je Allahov Poslanik, ﷺ, bio u nekoj od bitaka u kojoj se sukobio sa neprijateljem, sačekao je i kada je Sunce krenulo ka zapadu, ustao je i rekao: *O ljudi, nemojte željeti sukob sa neprijateljem. Tražite od Allaha zaštitu. Kada se sukobite s njim, budite strpljivi! Znajte da je Džennet pod sjenama sablji.*

¹ Harurije su sekta zvana havaridži, a nazvani su harurijama zbog toga što im je prvi skup bio u mjestu zvanom Harura koje je udaljeno dvije milje od Kufe.

Potom je Poslanik, ﷺ, ustao i rekao:

Allahume munzile-l-kitabi, ve mudžrijes-sehabi ve hazime el-ahzabi ihzimhum.

U drugoj predaji: *vensurna alejhim.*

Allahu moj, Ti si objavio Knjigu, Ti tjeraš oblake i pobjeđuješ saveznike, porazi ih!

U drugoj predaji se kaže: *Daj nam pobjedu nad njima!*

باب الدُّعَاء عَلَى الْعَدُوِّ

فِيهِ حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، وَقَدْ تَقَدَّمَ فِي
الْبَابِ قَبْلَهُ.

DOVA PROTIV NEPRIJATELJA

O tome se govori u hadisu koji prenosi Abdullah b. ebi Evfa, ؓ, koji smo naveli u prethodnom poglavlju.¹

١١٢٧ - عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ
يَوْمَ أُحْدِي: «اللَّهُمَّ إِنَّكَ إِنْ شَأْتَ لَا تُغَبَّدْ فِي الْأَرْضِ».

1127. Enes, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao na dan Uhuda: *Allahu moj, ako htjedneš² onda nećeš biti obožavan na Zemlji!*

¹ Hadis pod brojem 1126. (op. prev.)

² Tj. da nevjernici pobjede muslimane. *Nećeš biti obožavan na zemlji*, tj. ovim šerijatom koji je pečat svim šerijatima. To je rekao u Bici na Uhudu, kao što je u ovom hadisu, a isto je rekao u Bici na Bedru, kao što će doći u hadisu koji prenosi Omer, ؓ, pod brojem 1158.

باب الحَزْبُ خُذْعَةً

١١٢٨ - عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْحَزْبُ خُذْعَةٌ».

RAT JE VARKA

1128. Džabir b. Abdullah, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: **Rat je varka**.

باب الاستِعانةِ بِالمُشْرِكِينَ فِي الغَزوِ

١١٢٩ - عن عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهَا قَالَتْ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ بَنْدِرٍ، فَلَمَّا كَانَ يَعْرِفُ الْوَبَرَةَ، أَذْرَكَهُ رَجُلٌ، فَذَكَرَ أَنَّهُ يُذْكَرُ مِنْهُ جُزَءًا وَنَجْدَةً، فَقَرَرَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ رَأَوْهُ، فَلَمَّا أَذْرَكَهُ، قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: جِئْتُ لِتَبَعَكَ وَأَصِيبُ مَعَكَ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْتَّؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ». قَالَ: لَا. قَالَ: «فَازَ جُنُونُكَ، فَلَنْ أَشْعِنَنَّ بِمُشْرِكِ». قَالَتْ: ثُمَّ مَضَى، حَتَّى إِذَا كَثُرَ بِالشَّجَرَةِ، أَذْرَكَهُ الرَّجُلُ، فَقَالَ لَهُ كَمَا قَالَ أُولَئِكَيْ مَرَّةً، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَمَا قَالَ أُولَئِكَيْ مَرَّةً، قَالَ: «فَازَ جُنُونُكَ، فَلَنْ أَشْعِنَنَّ بِمُشْرِكِ». قَالَتْ: ثُمَّ رَجَعَ، فَأَذْرَكَهُ بِالْبَيْدَاءِ، فَقَالَ لَهُ كَمَا قَالَ أُولَئِكَيْ مَرَّةً: «الْتَّؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ». قَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَانْطَلَقْ».

POTPOMAGANJE SA IDOLOPOKLONICIMA U BORBI

1129. Prenosi se od Aiše, ﷺ, Poslanikove, ﷺ, supruge da je rekla: Allahov Poslanik, ﷺ, se uputio ka Bedru. Kada je došao do Harretu-l-Vebera¹ sustigao ga je neki čovjek. Bio je poznat po hrabrosti i smjelosti. Kada su ga ashabi Allahovog Poslanika, ﷺ, vidjeli, obradovali su se.

¹ Mjesto četiri milje udaljeno od Medine.

Kada je stigao Allahovog Poslanika, ﷺ, rekao mu je: *Došao sam da te slijedim i da se borim s tobom.*

Allahov Poslanik, ﷺ, ga je upitao: *Vjeruješ li u Allaha i Njegovog Poslanika?*

Rekao je: *Ne!* Rekao mu je: *Vrati se, jer ja neću da me potpomažu idolopoklonici.*

Potom je Poslanik, ﷺ, krenuo. Kada smo stigli do Šedžere, sustigao ga je taj čovjek i rekao mu ono što mu je i prvi put rekao. Poslanik, ﷺ, mu je odgovorio isto što mu je odgovorio i prvi puta.

Rekao je: *Vrati se, jer ja neću da me potpomažu idolopoklonici.*

Zatim se vratio i ponovo ga sustigao kod Bejde. Poslanik, ﷺ, ga je upitao isto što ga je upitao i prvi put: *Vjeruješ li u Allaha i Njegova Poslanika?*

Rekao je: *Vjerujem!*

Allahov Poslanik, ﷺ, mu je rekao: *Onda kreni!*

باب في خروج النساء مع الغزاة

١١٣٠ - عن أنسٍ رضيَ اللهُ عنهُ، أَنَّ امْ سُلَيْمَنَ رضيَ اللهُ عنها أتَخَذَتِ يَوْمَ حَيْثُنَ حِنْجَرًا، فَكَانَ مَعَهَا، فَرَأَاهَا أَبُو طَلْحَةُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَذِهِ امْ سُلَيْمَنَ مَعَهَا حِنْجَرٌ. فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (مَا هَذَا الْغِنْجَرُ؟). قَالَتْ: أَتَخَذَتِهِ إِنْ دَنَا مِنِي أَحَدٌ مِنَ الْمُشَرِّكِينَ؛ بَقَرَّتْ بِهِ بَطْنَهُ. فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَضْحَكُ. قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفْلَى مَنْ بَعْدَنَا مِنَ الظَّلَاقِاءِ؛ أَنْهَزَمُوا بِكَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (يَا امْ سُلَيْمَنَ! إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ فَذَ كَفَى وَأَحْسَنَ).

O IZLASKU ŽENA SA BORCIMA

1130. Enes, ﷺ, prenosi da je Ummu Sulejm, ﷺ, na dan Hunejna uzela i ponijela sa sobom nož. To je vidio Ebu Talha pa je rekao: Allahov Poslanče, Ummu Sulejm sa sobom ima nož.

Allahov Poslanik, ﷺ, ju je upitao: *Što će ti ovaj nož?*

Rekla je: *Uzela sam ga da rasparam stomak svakom mušriku koji mi pride. Allahov Poslanik, ﷺ, se počeo smijati.*

Rekla je: Allahov Poslanič, ubij one koji nisu od nas, oslobođene, kojima si oprostio u Mekki¹, jer su te napustili.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: **Ummu Sulejm, Allah, ﷺ, je, uistinu, dovoljan i On dobročinstvo čini.**

١١٣١ - عن أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ أَحْدَى؛ انْهَزَمَ نَاسٌ مِنَ النَّاسِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، وَأَبْوَ طَلْحَةَ بْنَ يَدَى الْعَبَّيِّ مُجْرُوبَ عَلَيْهِ بِحَجَّةَ، قَالَ: وَكَانَ أَبُو طَلْحَةَ رَجُلًا رَامِيًّا شَدِيدَ النَّزَعِ، وَكَسَرَ يَوْمَئِذٍ قَوْسَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةً. قَالَ: فَكَانَ الرَّجُلُ يَمْرُ مَعَهُ الْجُنُبَةَ مِنَ التَّبْلِ، فَيَقُولُ: «اَنْثَرُهَا لِأَبِي طَلْحَةَ».

قَالَ: وَيُشَرِّفُ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ يَنْظُرُ إِلَى الْقَوْمِ، فَيَقُولُ أَبُو طَلْحَةَ: يَا نَبِيُّ اللَّهِ! إِبْأَبِي أَنْتَ وَأَمِّي، لَا تُشَرِّفُ، لَا يُصِيبُكَ سَهْمٌ مِنْ سِهَامِ الْقَوْمِ، تَخْرِي دونَ تَخْرِيكٍ.

قَالَ: وَلَقَدْ رَأَيْتُ عَائِشَةَ بْنَتِ أَبِي بَكْرٍ وَأَمَّ سَلَيْمَ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، وَإِنَّهُمَا لِمُشَمْرَتَانِ، أَرَى حَدَّمَ سُوقَهُمَا، تَنَقْلَانِ الْقِرَبَ عَلَى مُتَوَهِّمَاهَا، ثُمَّ تُفْرِغَايْهُ فِي أَفْوَاهِهِمْ، ثُمَّ تَرْجِعَانِ فَتَمَلَّأِيهَا، ثُمَّ تَجْبِينَ تُفْرِغَايْهُ فِي أَفْوَاءِ الْقَوْمِ.

وَلَقَدْ وَقَعَ السَّيْفُ مِنْ يَدِ أَبِي طَلْحَةَ إِمَّا مَرَثَيْنِ وَإِمَّا ثَلَاثَةً، مِنَ الْعَاسِ.

1131. Prenosi se da je Enes b. Malik, ﷺ, rekao: Na dan Uhuda ljudi su počeli bježati od Poslanika, ﷺ, a Ebu Talha je stao ispred njega i svojim tijelom ga je štitio od mušrika.

Ebu Talha je bio strasni strijelac. Tog dana je slomio dva ili tri luka. Kada bi neki čovjek prošao pored njega sa tobolcem strijela, rekao bi mu: **Ostavi ih kod Ebu Talhe.**

¹ Misli se na Mekkelije koje su primile islam na dan oslobođenja Mekke. Tako se nazivaju zbog toga što im je Poslanik, ﷺ, oprostio i oslobođio ih. Bili su slabici u islamu. Ummu Sulejm je vjerovala da su oni licemjeri i da zaslužuju da budu ubijeni zbog bježanja i poraza.

Poslanik, ﷺ, bi izvirivao i gledao ratnike.

Ebu Talha bi govorio: Allahov Poslanče, dao bih za tebe i oca i majku, ne gledaj, jer može te pogoditi neka neprijateljska strijela. Sakrij se iza mene. Vidio sam Aišu, Ebu Bekrovu kćerku, i Ummu Sulejm, ﷺ, zagrnuće toliko da sam vidio halke na njihovim nogama.¹ Nosile su mješine na svojim leđima prazneći ih u njihovim ustima. Zatim bi se ponovo vraćale, punile ih i ponovo praznile napajajući borce.

Sablja iz Ebu Talhine ruke je ispadala dva ili tri putu zbog drijemeža.

١١٣٢ - عن أم عطية الأنصارية رضي الله عنها؛ قالت: غَرَّتْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ سَلَامٍ سَبْعَ غَزَوَاتٍ، أَخْلَفُوهُمْ فِي رِحَالِهِمْ، فَأَصْنَعَ لَهُمُ الطَّعَامَ، وَأَدَّاوى الْجَرْحَى، وَأَقْوَمَ عَلَى الْمَرْضِىِّ.

1132. Ummu 'Atije ensarijka, ﷺ, je rekla: Učestvovala sam sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, u sedam bitaka. Ostajala bi u pozadini, spremala im hranu, liječila ranjenike i njegovala bolesnike.

باب النهي عن قتل النساء والصبيان في الغزو

١١٣٣ - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهم؛ قال: وُجِدَتْ امرأة مقتولة في بعض تلك المغازي، فنهى رسول الله ﷺ عن قتل النساء والصبيان.

ZABRANJENO JE UBIJATI ŽENE I DJECU U RATU

1133. Prenosi se da je Abdullah b. Omer, ﷺ, rekao: U jednoj borbi je nađena ubijena žena, pa je Allahov Poslanik, ﷺ, zabranio ubijanje žena i djece.

¹ Ovo se desilo prije propisa o hidžabu i prije zabrane viđenja Poslanikovih, ﷺ, supruga, na dan Bitke na Uhudu. Nije rekao da je gledao njihove potkoljenice, iz čega se razumije da je pogled bio slučajan i bez zadržavanja pogleda. Nevevi (op. prev.).

باب ما أُصِيبَ مِنْ ذَرَارِيِّ الْعَدُوِّ فِي الْبَيَاتِ

1134 - عن الصَّفَرِ بْنِ جَنَاحَةَ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: سُبْلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الدَّرَارِيِّ مِنَ الْمُشَرِّكِينَ؛ يُبَيَّنُونَ، فَيُصِيبُونَ مِنْ نَسَائِهِمْ وَذَرَارِيِّهِمْ؟ فَقَالَ: «هُمْ مِنْهُمْ».

O NEPRIJATELJSKIM ŽENAMA I DJECI KOJI BUDU UBIJENI U NOĆNOM NAPADU

1134. Es-Sa'b b. Džessame, ﷺ, kaže: Upitan je Allahov Poslanik, ﷺ, o ženama i djeci idolopoklonika koji budu ubijeni u noćnim napadima, pa je rekao: Oni su od njih.

باب قَطْعُ تَخْيلِ الْعَدُوِّ وَتَحْريِقُهَا

1135 - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَطَعَ تَخْلُّ بَنِي التَّضِيرِ وَخَرَقَ .
وَلَهَا يَقُولُ حَسَانٌ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ:

وَهَانَ عَلَى سَرَّاً بَنِي لُؤْيٍ حَرِيقٌ بِالْبُوَيْرَةِ مُسْتَطِيرٌ
وَفِي ذَلِكَ تَرَزَّلَتْ: 《مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أَصُولِهَا...》 الْآيَةِ.

SJEČA I SPALJIVANJE NEPRIJATELJSKIH PALMI

1135. Abdullah b. Omer, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, posjekao i zapalio palme Židova iz plemena Benu Nadir.

O tome je Hassan, ؓ, spjevalo: Zadesi pravke Beni Luejja veliki požar u Buvejri.

O tome je objavljeno:

﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أَصُولِهَا﴾

To što ste neke palme posjekli ili ih da uspravno stoje ostavili...¹

باب أخذ الطعام في أرض العدو

١١٣٦ - عن عبدالله بن مغفل رضي الله عنه، قال: أصبّت جراباً من شخم يوم خيبر. قال: فالترمذ، فقلت: لا أنعطي اليوم أحداً من هذا شيئاً. قال: فالتفت، فإذا رسول الله ﷺ متّماً.

UZIMANJE HRANE U NEPRIJATELJSKOJ ZEMLJI

1136. Abdullah b. Mugaffel, ﷺ, je rekao: Našao sam, na dan bitke na Hajberu, mješinu loja, uzeo sam je za sebe i rekao: Danas od ovog nikome ništa neću dati. Okrenuo sam se i video iza sebe Allahovog Poslanika, ﷺ. Smiješio se čuvši moje riječi.

¹ Ajet u potpunosti glasi:

﴿مَا قَطْعَتُمْ مِنْ لَبِنَةٍ أَوْ تَرَكْثُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أَصْوَلِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَسِيقِينَ ﴾

To što ste neke palme posjekli ili ih, da uspravno stoje, ostavili - s Allahovim dopuštenjem ste učinili, i zato da On nevjernike ponizi. Sura El-Hašr, 5.

باب تخليل الغنائم لهنؤ الأمة خاصة

١١٣٧ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «غَزَا نَبِيٌّ مِنَ الْأَتِيَاءِ، فَقَالَ لِقَوْمِهِ: لَا يَتَبَغْنِي رَجُلٌ قَدْ مَلَكَ بُضْعَ امْرَأَةً وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَبْنِي بِهَا وَلَمَّا يَبْنِي، وَلَا آخَرْ قَدْ بَنَى بُشِّيَانًا وَلَمَّا يَزْفَعَ سُقْفَهَا، وَلَا آخَرْ قَدْ اشْتَرَى غَنِيمَةً أَوْ خَلِفَاتٍ وَهُوَ مُسْتَنْظَرٌ وَلَادِهَا».

قال: فَغَزَا فَأَذْنَى لِلْقَرْبَةِ حِينَ صَلَةِ الْعَصْرِ أَوْ قَرِيبًا مِنْ ذَلِكَ. فقال للشمسِ: أَتَتِ مَأْمُورَةً وَأَنَا مَأْمُورٌ، اللَّهُمَّ اخِسْنَا عَلَيَّ شَيْئًا. قال: فَحُجِّسْتَ عَلَيْهِ حَتَّى قَطَعَ اللَّهُ عَلَيْهِ.

قال: فَجَمَعُوا مَا عَنِمُوا، فَأَقْبَلَتِ النَّارُ لِتَأْكِلَهُ، فَأَبْثَتَ أَنْ تَطْعَمَهُ، فقال: فِيهِنَّمُ غُلُولٌ، فَلَيْبَايِغْنِي مِنْ كُلِّ قَبِيلَةِ رَجُلٍ، فَبَايِعُوهُ، فَلَصِيقَتْ يَدُ رَجُلٍ بِيَدِهِ، فقال: فِيهِنَّمُ الْغُلُولُ: فَلَثِبَايِغْنِي قَبِيلَتَكَ. فَبَايِعْتَهُ. قال: فَلَصِيقَتْ يَدِ رَجُلَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةَ، فقال: فِيهِنَّمُ الْغُلُولُ، أَتَنْهُمْ غَلَّثُمْ. قال: فَأَخْرَجُوا لَهُ مِثْلَ رَأْسِ بَقَرَةٍ مِنْ ذَهَبٍ. قال: فَوَضَعُوهُ فِي الْمَالِ وَهُوَ بِالصَّعِيدِ، فَأَقْبَلَتِ النَّارُ، فَأَكَلَتْهُ.

فَلَمْ تَحِلِّ الْغَنِيمَةُ لِأَحَدٍ مِنْ قَبْلِنَا، ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى رَأَى ضَغْفَنَا وَعَجْزَنَا، فَطَيَّبَاهَا لَنَا».

RATNI PLIJEN JE DOZVOLJEN SAMO OVOM UMMETU

1137. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Neki¹ od poslanika je htio krenuti u borbu pa je rekao svom narodu: Neka me ne slijedi niko ko se skoro oženio i želi da stupi s njom u bračne odnose, a još nije. Niti onaj koji je izgradio kuću a još je nije pokrio. Niti onaj koji je kupio sitnu stoku ili steone deve i očekuje njihovo telenje.

¹ To je bio Juše'a b. Nun, kako se veli u Ahmedovoj predaji čiji je lanac prenosilaca dobar, kojeg sam uvrstio u svoje djelo - Silsiletul ehadisi-s-sahiha, br. 201.

Krenuo je u borbu i kada se približio gradu¹ bilo je vrijeme ikindija-namaza, ili oko tog vremena.

Rekao je Suncu: Tebi je naređeno a i meni je naređeno. Allahu moj, zaustavi ga malo.

Sunce je potom zaustavljeno sve dok Allah nije dao da osvoji taj grad.

Nakon toga su sakupili plijen koji su osvojili. Pojavila se vatrica ga spali, ali ga nije spalila.

Poslanik je rekao: Među vama ima onih koji su od plijena nešto sakrili. Neka mi iz svakog plemena po jedan čovjek dâ prisegu.

Došli su i počeli mu davati prisegu. Međutim, ruka jednog od njih se zalijepila za Poslanikovu.

Poslanik je rekao: Kod vas je sakriven plijen. Neka mi tvoje pleme da prisegu!, pa su mu je dali. Za vrijeme davanja prisege, ruke dvojice ili trojice ljudi su se zalijepile za Poslanikovu.

Rekao je: Kod vas je plijen. Vi ste ga sakrili.

Potom su mu donijeli nešto kao kravlju glavu od zlata. Stavili su je na gomilu sakupljenog plijena koja je bila na golemoj zemlji. Pojavila se vatrica i spalila ga.

Nikome prije nas nije bio dozvoljen ratni plijen. Zbog toga što je Allah video našu slabost i nemoć pa nam ga je učinio dozvoljenim.

¹ To je bio Kuds, kako stoji u spomenutoj Ahmedovoj predaji.

باب في الأنفالِ

١١٣٨ - عن مُضَبْ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: نَزَّلْتُ فِي أَرْبَعَ آيَاتٍ، أَصْبَنْتُ سَيْفِيَا، فَأَتَى بِهِ النَّبِيُّ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! نَفْلِيَّهُ.
فَقَالَ: (ضَغْفَةً). ثُمَّ قَامَ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: (ضَغْفَةً مِنْ حَبْثَ أَخْذَتْهُ).
ثُمَّ قَامَ، فَقَالَ: نَفْلِيَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ: (ضَغْفَةً). فَقَامَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! نَفْلِيَّهُ، أَجْعَلْ كَمَنْ لَا غَنَاءَ لَهُ؟ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ:
(ضَغْفَةً مِنْ حَبْثَ أَخْذَتْهُ). قَالَ: فَنَزَّلْتُ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَآلِ الرَّسُولِ﴾ [الأنفال: ١].

O RATNOM PLIJENU

1138. Mus'ab b. Sa'd prenosi od svog oca da je rekao: O meni su objavljeni četiri ajeta. Uzeo sam kao plijen neku sablju pa sam je donio do Allahovog Poslanika, ﷺ, i rekao: Allahov Poslanič, dodijeli mi je kao ratni plijen.

Rekao je: *Ostavi je!* (Potom je ustao pa je Poslanik, ﷺ, rekao: *Ostavi je odakle si je uzeo.*) Potom je ustao i rekao: Allahov Poslanič, dodijeli mi je kao ratni plijen. Rekao je: *Ostavi je!* Ponovo je ustao i rekao: Allahov Poslanič, dodijeli mi je kao ratni plijen. Zar će biti tretiran kao onaj kome to ne treba?! Rekao mu je Vjerovjesnik, ﷺ: *Ostavi je odakle si je uzeo!* Potom je objavljen ovaj ajet:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَآلِ الرَّسُولِ﴾

Pitaju te o plijenu. Reci: Pljen pripada Allahu i Poslaniku.¹

¹ Ajet u potpunosti glasi:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَآلِ الرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاصْلِحُوْا ذَاتَ بَيْتِكُمْ وَأَطِيعُوْ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ﴾

Pitaju te o plijenu. Reci: 'Pljen pripada Allahu i Poslaniku.' Zato se bojte Allaha i izgladite međusobne razmirice, i pokoravajte se Allahu i Njegovu Poslaniku, ako ste pravi vjernici. Sura El-Enfal, 1.

بَابُ تَنْفِيلِ السَّرَايَا

١١٣٩ - عَنْ أَبْنِ عَمْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: بَعْثَ رسولُ اللَّهِ ﷺ سَرِيَّةً إِلَى نَجِيدٍ، فَخَرَجْتُ فِيهَا، فَأَصْبَنَاهُ إِيلَّا وَعَنْهَا، فَبَلَغْتُ سُهْمَانًا الَّتِي عَشَرَ بَعِيرًا، وَقَلَّا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَعِيرًا بَعِيرًا.

PLIJEN KOJI ZAPLIJENE IZVIDNICE

1139. Ibn Omer, ؓ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je poslao neku izvidnicu u Nedžd. Bio sam jedan od njih. Zaplijenili smo deve i sitnu stoku. Dio svakog od nas dospio je po dvanaest deva. Allahov Poslanik, ﷺ, podijelio je svakom od nas po još jednu devu.

بَابُ تَحْمِيسِ الْأَنْقَالِ

١١٤٠ - عَنْ أَبْنِ عَمْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَدْ كَانَ يُنَفِّلُ بَعْضَ مَنْ يَنْعَثُ مِنَ السَّرَايَا لِتَنْفِيْسِهِمْ خَاصَّةً، سَوْيَ قَسْمِ عَامَّةِ الْجَيْشِ، وَالْخَمْسُ فِي ذَلِكَ وَاجِبٌ كُلُّهُ.

PODJELA PLIJENA NA PETINE

1140. Ibn Omer, ؓ, je rekao da je Allahov Poslanik, ﷺ, ponekad dijelio ratni plijen samo onima koji su bili u izvidnici, osim dijela koji pripada vojsci općenito.

A petinu je obavezno izdvajati iz svakog plijena.

باب إعطاء القاتل سلب المقتول

١١٤١ - عن أبي قتادة رضي الله عنه، قال: خرجنا مع رسول الله ﷺ عام حنين، فلما التقينا، كانت للمسلمين جزأة.

قال: فرأيت رجلاً من المسلمين قد علا رجلاً من المسلمين، فاستدررت إليه حتى أتيته من ورائه، فضررت على حبل عاتقه، وأقبل عليه، فضمّني ضمّة وحدث منها ريح الموت، ثم أذركه الموت، فأذلنني، فلحقت عمر بن الخطاب رضي الله عنه، قال: ما للناس؟ فقلت: أمر الله عز وجل.

ثم إن الناس رجعوا، وجلس رسول الله ﷺ، فقال: من قتل قيلاً له عليه بينة، فله سلبة». قال: ففُتِّحَتْ، فقلت: من يشهد لي؟ ثم جئت، ثم قال مثل ذلك. قال: ففُتِّحَتْ، فقلت: من يشهد لي؟ ثم جئت، ثم قال ذلك الثالثة، ففُتِّحَتْ.

فقال رسول الله ﷺ: «ما لك يا أبي قتادة؟». فقصصت عليه القصة، فقال رجل من القوم: صدق يا رسول الله! سلبت ذلك القتيل عندي؛ فأزرضه من حقو. فقال أبو بكر الصديق رضي الله عنه: لا ها الله إذا؛ لا يغمد إلى أسمى من أسم الله، يقاتل عن الله وعن رسوله ﷺ، فيعطيك سلبة». فقال رسول الله ﷺ: «صدق؛ فاعطه إياها». فأعطاني.

قال: فبُغث الدُّرْعَ، فابتغث به مخرفاً فيبني سلمة؛ فإنه لأول مال تائلاً في الإسلام.

DAVANJE OPREME UBIJENOG BORCU KOJI GA JE UBIO

1141. Ebu Katade, ޢ, je rekao: Krenuli smo sa Allahovim Poslanikom, ޢ, u godini u kojoj se desila bitka na Hunejnu. Kada smo se sukobili sa neprijateljem, muslimani su imali prednost. Vidio sam nekog idolopoklonika da je oborio muslimana.

Krenuo sam prema njemu, došao mu iza leđa i udario ga između vrata i plećke. Okrenuo se prema meni. Uhvatio me tako da sam

osjetio miris smrti. Međutim, sustigla ga je smrt, pa me je pustio. Sreo sam Omera b. el-Hattaba, ﷺ, pa me je upitao: **Šta je ljudima?**

Rekao sam: **Odredba Allaha, ﷺ.** Ljudi su počeli bježati. Allahov Poslanik, ﷺ, je sjeo i rekao: **Ko ubije nekoga i to jasno potvrdi, njemu pripada njegova oprema.**

Ustao sam i rekao: **Ko će mi to posvjedočiti?**

Potom sam sjeo. Zatim je Poslanik, ﷺ, to ponovio.

Ustao sam i rekao: **Ko će mi to posvjedočiti?** Zatim sam sjeo. Poslanik, ﷺ, je to ponovio i treći put.

Ustao sam pa me Allahov Poslanik, ﷺ, upitao. **Šta ti je, Ebu Katade?** Ispričao sam mu priču.

Neki čovjek koji je bio tu, reče: *Istinu je rekao, Allahov Poslaniče. Oprema tog ubijenog je kod mene. Pa nek mi prepusti svoje pravo.*

Ebu Bekr, ؓ, je rekao: *Ne, tako mi Allaha, ne može se tražiti od lava među Allahovim lavovima, koji se bori na Allahovom putu i putu Njegovog Poslanika, da ti dâ, njegovu opremu.*

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: **Istinu je rekao. Dadni mu tu opremu.**

Dao mi ju je. Prodao sam štit i kupio za njega voćnjak u plemenu Beni Seleme. To je bio prvi imetak koji sam zadobio u islamu.

باب إعطاء اللّٰب بعضاً القاتلِينَ بالاجتِهادِ

١١٤٢ - عن عبد الرحمن بن عوف رضي الله عنه؛ أله قال: بينما أنا واقف في الصّفّ يوم بدرٍ، نظرت عن يميني وشمالِي؛ فإذا أنا بين علَامِينَ من الأنصارِ، حديقة أُسْنَانِهِما، تَمَثَّلَ لِوَكْنَتِي بين أَصلَعَيْهِما، فعَمَّزَني أحَدُهُما، فقال: يا عَمْ! هَلْ تَعْرِفُ أبا جَهْنَ؟ قال: قَلَّتْ: نَعَمْ، وَمَا حَاجَتُكَ إِلَيْهِ يَا ابْنَ أَخِي؟ قال: أَخْرَجْتَ اللّٰهَ يَسْبُبُ رسولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالَّذِي نَفَسَيْ بِيَدِيهِ، لَئِنْ رَأَيْتُهُ؛ لَا يُفَارِقُ سَوَادِي سَوَادَهُ حَتَّى يَمُوتَ الْأَغْجَلُ مِنِّي. قال: فَتَعَجَّبْتُ لِذَلِكَ. فعَمَّزَني الآخِرُ، فقال مِثْلَهَا.

قال: فلم أثبُ أن نظرت إلى أبي جهل يزول في الناس، فقلت: ألا تَرَيانِ؟ هذا صاحِبُكُمَا الذي تَسْأَلُونِ عنْهُ.

قال: فابْتَدَأَهُ، فضَرَبَاهُ بِسَيْفِيهِما حَتَّى قُتِلَاهُ، ثُمَّ اتَّصَرَّفَ إِلَيْهِ رسولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فأخْبَرَاهُ، فقال: «أَبْكُمَا قُتِلَهُ؟». فقال كُلُّ واحدٍ مِنْهُمَا: أَنَا قُتِلْتُ. فقال: «هَلْ مَسْخَحْتَا سَيْفَيْنِكُمَا؟». قال: لا. فَظَرَرَ فِي السَّيْفَيْنِ، فقال: «كِلَّا كُمَا قُتِلَهُ». وَقَضَى بِسَبِيلِهِ لِمُعاذِ بْنِ عُمَرَ وَبْنِ الجَمْوحِ.

والرَّجُلَانِ: مُعاذُ بْنُ عُمَرَ وَبْنِ الجَمْوحِ، وَمُعاذُ بْنُ عَفْرَاءَ.

DODJELJIVANJE OPREME UBIJENOG NEKIM BORCIMA NA OSNOVU IDŽTIHADA

1142. Abdurrahman b. Avf, رضي الله عنه, je rekao: Dok sam stajao u stroju na dan bitke na Bedru okrenuo sam se na desnu i lijevu stranu. Sa strane su mi bila dva vrlo mlada ensarijska momčića. Poželio sam da sam se našao između dvojice jačih od njih. Jedan od njih me dotakao i rekao: Amidža, da li poznaješ Ebu Džehla?

Rekao sam: Poznajem. Što ti on treba bratiću?

Rekao je: Obaviješten sam da on vrijedja Allahovog Poslanika, صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Tako mi Onoga u čijoj ruci je moja duša, da ga vidim ne bih ga ostavio dok ne bi od nas umro onaj ko bude sposobniji.

Začudio sam se tome. Dotakao me drugi mladić i ponovio ono što je rekao prvi. Ubrzo sam ugledao Ebu Džehla kako trčkara među narodom.

Rekao sam: *Zar ne vidite? To je taj o kome ste pitali.*

Odmah su krenuli prema njemu i napali ga svojim sabljama sve dok ga nisu ubili. Zatim su se uputili Allahovom Poslaniku, ﷺ, i obavijestili ga o tome.

Poslanik, ﷺ, je upitao: **Ko ga je od vas ubio?**

Svaki od njih je rekao da ga je on ubio.

Poslanik, ﷺ, je upitao: **Jeste li obrisali svoje sablje?**

Rekli su: *Nismo.*

Pogledao je u njihove sablje i rekao: **Obojica ste ga ubili.**

Potom je odredio da njegova oprema pripadne Mu'azu b. 'Amru b. el-Džemuhu. Ta dvojica ljudi spomenuta u hadisu su: Mu'az b. 'Amr b. El-Dže:nuh i Mu'az b. 'Afra.¹

¹ Zato što ga je prvi smrtno ranio Muaz je zaslužio njegovu opremu a Ibn 'Afra je učestvovao u njegovom ubistvu. Zato je Poslanik, ﷺ, rekao da su ga obojica ubili, kako bi ga udobrovoljio. Prenosi se da ga je Ibn Mes'ud dokrajčio, kako стоји u hadisu pod brojem 1170.

باب مَنْعِ الْقَاتِلِ السَّلَبُ بِالْاجْتِهادِ

١١٤٣ - عن عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ رضيَ اللَّهُ عنْهُ: قَالَ: قُتِلَ رَجُلٌ مِنْ حَمِيرِ رَجُلًا مِنَ الْعَدُوِّ، فَأَرَادَ سَلَبَةً، فَمَنَعَهُ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ رضيَ اللَّهُ عنْهُ، وَكَانَ وَالِيًا عَلَيْهِمْ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَوْفَ بْنَ مَالِكٍ، فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ لِخَالِدٍ: «مَا مَنَعْتَ أَنْ تُغْطِبَهُ سَلَبَةً؟». قَالَ: أَنْ تُخْفِرَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: «إِذْفَعْنَاهُ إِلَيْهِ». فَنَرَ خَالِدٌ بِعَوْفٍ، فَجَرَ بِرِدَائِهِ، ثُمَّ قَالَ: هَلْ أَنْجَزْتُ لَكَ مَا ذَكَرْتُ لَكَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟ قَسَمَهُ رَسُولُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَاسْتَغْصَبَ، فَقَالَ: «لَا تُغْطِبْهُ يَا خَالِدًا لَا تُنْعِلْهُ يَا خَالِدًا! هَلْ أَنْشَأْتَ نَارِكُونَ لِي أَمْرَاتِي؟! إِنَّمَا مَلَكُوكُمْ وَمَنْلَكُوكُمْ كُتُلَنِي رَجُلٌ اسْتَرْعَيَ إِيلًا أَوْ فَتَنَّا، فَرَعَاهَا، ثُمَّ تَحْيَيَ سَفَيْهَا، فَأَوْرَدَهَا حَوْضًا، فَشَرَعْتَ فِيهِ، فَثَرِيَتْ صَفَوةً وَتَرَكْتَ كَذَرَةً، فَصَفَوةً لَكُمْ وَكَذَرَةً عَلَيْهِمْ».

NEDODJELJIVANJE OPREME UBIJENOG UBICI, NA OSNOVU IDŽTIHADA

1143. 'Avf b. Malik, ﷺ, je rekao: Neki čovjek iz Himejra je ubio nekog neprijateljskog vojnika. Zahtijevao je da mu dodijele njegovu opremu. Međutim, Halid b. Velid, ﷺ, to nije dozvolio a bio im je tada zapovjednik. Allahovom Poslaniku, ﷺ, je došao 'Avf b. Malik i obavijestio ga o tome.

Poslanik, ﷺ, je upitao Halida: *Šta te je spriječilo da mu dadneš opremu?*

Rekao je: *Smatram da mu je to puno, Allahov Poslaniče.*

Poslanik, ﷺ, je rekao: *Dadni mu je!*

Potom je Halid prošao pored 'Avfa, pa ga je 'Avf potegao za ogrtač i rekao: *Jesam li ispunio ono što sam ti rekao da ću reći Allahovom Poslaniku?!¹*

¹ Misleći na ono što se nalazi u Ahmedovom rivajetu u kojem se kaže: 'Avf mu reče: Ako vidim lice Allahovog Poslanika, ﷺ, obavijestit ću ga o ovome. U tom rivajetu se također navodi da se ta bitka desila na prilazima Šamu.

To je Allahov Poslanik, ﷺ, čuo, naljutio se i rekao: **Nemoj mu to dati Halide, nemoj mu to dati Halide!** Ostavite na miru moje namjesnike. Primjer vas i njih je kao primjer čovjeka koji čuva deve ili sitnu stoku. Kada dođe vrijeme njihova pojena on ih otjera na pojila i počnu piti pa popiju svu čistu vodu a ostave mulj. Vi uzmete čistu vodu a njima ostane mulj.¹

باب في إعطاء جميع السَّلَبِ للقاتلِ

١١٤٤ - عن سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: عَزَّزْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ هَوَازِنَ، فَبَيْنَا نَحْنُ نَتَضَخَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ؛ إِذَا جَاءَ رَجُلًا عَلَى جَمَلٍ أَحْمَرَ، فَأَنْاحَهُ، ثُمَّ اشْتَرَطَ طَلَقًا مِنْ حَقِّهِ، فَقَيَّدَ بِهِ الْجَمَلَ، ثُمَّ تَقَدَّمَ يَتَّقَدَّمُ مَعَ الْقَوْمِ، وَجَعَلَ يَنْثُرُ، وَفِينَا ضَعْفَةً وَرِقَّةً فِي الظَّهَرِ وَيَغْضُبُ مُشَاهِدًا؛ إِذَا خَرَجَ يَشْتَدُّ، فَأَتَى جَمَلَهُ، فَأَطْلَقَ قَيْدَهُ ثُمَّ أَنْاحَهُ، وَقَدَّمَ عَلَيْهِ، فَأَتَاهُ رَجُلٌ فَاشْتَدَّ بِهِ الْجَمَلُ، فَأَتَيَّهُ رَجُلٌ عَلَى نَاقَةٍ وَرِقَّاءً.

قَالَ سَلَمَةُ: وَخَرَجْتُ أَشْتَدُّ، وَكُنْتُ عِنْدَ وَرِكَ النَّاقَةِ، ثُمَّ تَقَدَّمْتُ حَتَّى كُنْتُ عِنْدَ وَرِكَ الْجَمَلِ، ثُمَّ تَقَدَّمْتُ حَتَّى أَخْدَثُ بِخَطَامِ الْجَمَلِ، فَأَنْجَحْتُهُ، فَلَمَّا وَضَعَ رُكْبَتَهُ فِي الْأَرْضِ؛ اخْتَرَطَتْ مَيْنَيِّ، فَضَرَبَتْ رَأْسَ الرَّجُلِ، فَتَدَرَّ، ثُمَّ جَهَّتْ بِالْجَمَلِ أَقْوَدَهُ، عَلَيْهِ رَخْلَهُ وَبِلَاحَهُ، فَاسْتَقْبَلَنِي رَسُولُ اللَّهِ سَلَّمَهُ وَالثَّانِي مَعَهُ، فَقَالَ: «مَنْ قَتَلَ الرَّجُلَ؟». قَالُوا: ابْنُ الْأَكْوَعَ. قَالَ: «الله سَلَّمَهُ أَجْمَعُ».

O DODJELJIVANJU KOMPLETNE OPREME BORCU KOJI GA JE UBIO

1144. Seleme b. el-Ekve'a, ﷺ, je rekao: Borili smo se sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, protiv plemena Hevazin. Dok smo užinali sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, došao je neki čovjek na crvenoj devi. Zaustavio ju je a potom izvadio putalicu i njome sputao devu. Prišao je

¹ Nevevi, 12/419.

i počeo jesti sa narodom. Gledao nas je. Bilo nas je slabih i s malo jahalica a među nama je bilo i pješadije. Čovjek je naglo ustao, prišao svojoj jahalici i oslobođio je. Zatim joj je naredio da sjedne, uzjahao je, potjerao i ona je potrčala. Neki čovjek ga je počeo pratiti na lugavom devcu.

Seleme je rekao: Požurio sam. Došao sam do boka deve. Zatim sam požurio i došao do stegna devca. Krenuo sam dalje i kada sam došao do njegove glave uzeo sam ga za povodac i naredio mu da sjedne. Kada je stavio svoje koljeno na zemlju, izvadio sam svoju sablju i odrubio mu glavu. Čovjek je pao. Uzeo sam devca i poveo ga. Na njemu je bila oprema i oružje ubijenog.

Sreo me Allahov Poslanik, ﷺ, a s njim su bili i ljudi, pa je upitao:
Ko je ubio tog čovjeka?

Rekli su: *Ibnu-l-Ekvę'a.*

Rekao je: *Njemu pripada sva oprema ubijenog.*¹

¹ Špijunirao je za idolopoklonike. (op. prev.)

باب في التغفيل وفداء المسلمين بالأسارى

١١٤٥ - عن إِيَّاسِ بْنِ سَلَمَةَ، عن أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: عَرَوْنَا فَزَارَةً وَعَلَيْنَا أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَمْرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْنَا، فَلَمَّا كَانَ يَتَشَاءُ وَيَتَنَاهُ الْمَاءُ سَاعَةً، أَمْرَنَا أَبُو بَكْرٍ، فَعَرَشْنَا، ثُمَّ شَنَّ الْغَازَةَ، فَوَرَّدَ الْمَاءَ، فَقُتِلَ مَنْ قُتِلَ عَلَيْهِ وَسَبَى، وَأَنْظَرْنَا إِلَى عَنْقِي مِنَ النَّاسِ، فِيهِمُ الْذَّارِئِيُّ، فَحِجَّتْ أَنْ يَنْبِقُونِي إِلَى الْجَبَلِ، فَرَمَيْنِي بِسَهْمٍ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْجَبَلِ، فَلَمَّا رَأَوْا مَهْمِّهِمْ؛ وَقَفَوْا، فَحِجَّتْ بِهِمْ أَسْوَقُهُمْ، وَفِيهِمُ امْرَأَةٌ مِنْ بَنِي فَزَارَةَ، عَلَيْهَا قِشَعٌ مِنْ أَدَمَ (قَالَ: الْقِشَعُ: النَّطْعُ)، مَعَهَا ابْنَةٌ لَهَا مِنْ أَخْسَنِ الْعَرَبِ، فَسُقْتُهُمْ حَتَّى أَتَيْتُ بِهِمْ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَنَفَّلَنِي أَبُو بَكْرٍ ابْنَهَا.

فَقَدِيمُنَا الْمَدِينَةُ، وَمَا كَشَفْتُ لَهَا ثُوبًا، فَلَقِيَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي السُّوقِ، فَقَالَ: «يَا سَلَمَةُ! هَبْ لِي الْمَزَادَةَ». فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَاللَّهُ؛ لَقْدْ أَغْبَبْنِي، وَمَا كَشَفْتُ لَهَا ثُوبًا. ثُمَّ لَقِيَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْغَدِ فِي السُّوقِ، فَقَالَ لِي: «يَا سَلَمَةُ! هَبْ لِي الْمَزَادَةَ لِلَّهِ أَبُوكَ». فَقُلْتُ: هَيْ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَوَاللَّهِ؛ مَا كَشَفْتُ لَهَا ثُوبًا. فَبَعَثَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى أَهْلِ مَكَّةَ، فَفَدَى بِهَا نَاسًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، كَانُوا أُسْرِوا بِمَكَّةَ.

O PODJELI RATNOG PLIJENA I OTKUPU MUSLIMANA ZA NEPRIJATELJSKE ZAROBLJENIKE

1145. Ijas b. Seleme prenosi od svog oca, رضي الله عنه, da je rekao: Ratovali smo protiv plemena Fezare. Naš komandant je bio Ebu Bekr, رضي الله عنه, za našeg komandanta postavio ga je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وسلام. Kada smo bili do vode sahat hoda, Ebu Bekr nam je naredio da se zaustavimo i odmorimo. Potom je naredio napad. Došao je do vode i mnogi su tu pobijeni i zarobljeni.

Ugledao sam grupu ljudi među kojima je bilo i žena i djece. Pobojao sam se da mi neće pobjeći na brdo pa sam bacio strijelu između njih i brda. Kada su ugledali strijelu, zastali su. Došao sam po

njih da ih odvedem. Među njima je bila jedna žena iz plemena Fezare. Na njoj je bio ogrtač od kože. Sa njom je bila njena kćerka, jedna od najljepših Arapkinja.

Vodio sam ih sve dok ih nisam doveo do Ebu Bekra, ﷺ. On mi je dodijelio od ratnog plijena njenu kćerku. Došao sam s njom u Medinu. Nisam joj otkrio odjeću. Sreo me Allahov Poslanik, ﷺ, na pijaci i rekao mi: *Seleme, pokloni mi tu ženu.*

Rekao sam: Allahov Poslaniče, tako mi Allaha svida mi se. Ja joj još nisam otkrio odjeću.

Sutradan me je Allahov Poslanik, ﷺ, ponovo sreо na pijaci i rekao mi: *Seleme, pokloni mi tu ženu.*

Rekao sam: Ona je twoja, Allahov Poslaniče. Tako mi Allaha, ja joj nisam otkrio odjeće.¹

Potom ju je Allahov Poslanik, ﷺ, poslao Mekkelijama i razmjenio je za neke muslimane koji su bili zarobljenici u Mekki.

بَابُ الْسُّهْمَانَ وَالْخُمْرِ فِيمَا افْتَنَحَ مِنَ الْقُرْبَى بِقِتَالٍ

1146 - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «أئما قزبة أتبقوها وأقمثُم فيها؛ فسهنمُكم فيها، وأئما قزبة مَعَت الله ورسوله؛ فإن خُمسها لله ولرسوله، ثم هي لكم».

DJELOVI I PETINA IZDVAJAJU SE U POKORENIM I OSVOJENIM GRADOVIMA

1146. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Koji god grad osvojite bez borbe, vaš udio je u njemu.² A koji god grad se ne pokori Allahu i Njegovom Poslaniku, njegova petina pripada Allahu i Njegovom Poslaniku a ostalo vama.*

¹ Tj. nisam je ni dodirnuo. (op. prev.)

² Tj. udio u ratnom plijenu koji je dobijen bez borbe. (op. prev.)

باب فيما يصرفُ الفيءُ إِذَا لَمْ يُوجَبْ عَلَيْهِ بِقَاتِلٍ

١٤٧ - عن مالك بن أوسٍ؛ قال: أرسَلَ إِلَيَّ عمرُ بْنُ الخطابِ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ، فِحْشَةً حِينَ تَعَالَى الْهَمَارُ. قَالَ: فَوَجَدْتُهُ فِي بَيْتِهِ جَالِسًا عَلَى سَرِيرِهِ، مُفْصِسًا إِلَى رِمَالِهِ، مُتَكَبِّنًا عَلَى وِسَادَةِ مِنْ أَدَمَ، فَقَالَ لِي: يَا مَالُ! إِنَّهُ قَدْ ذَفَ أَهْلَ أَيْتَ مِنْ قَوْمِكَ، وَقَدْ أَمْرَزَ فِيهِمْ بِرَضْخٍ؛ فَخُذْهُ فَاقْسِمْهُ بَيْنَهُمْ. قَالَ: قُلْتُ: لَرَأَيْتُ أَمْرَزَ بِهَذَا غَيْرِي. قَالَ: خُذْهُ يَا مَالُ!

قال: فجاءَ يَرْفَا، فَقَالَ: هَلْ لَكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي عُثْمَانَ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْزِيفِ الْزَّبِيرِ وَسَعِيدِ؟ فَقَالَ عَمْرٌ: نَعَمْ. فَأَذْنَ لَهُمْ، فَدَخَلُوا. ثُمَّ جَاءَ عَبَاسٌ، فَقَالَ: هَلْ لَكَ فِي عَبَاسٍ وَعَلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَأَذْنَ لَهُمَا. فَقَالَ عَبَاسٌ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ! اقْسِمْ بَيْنِي وَبَيْنِ هَذَا (وَدَكَرَ كَلَامًا). قَالَ: فَقَالَ الْفَوْمُ: أَجَلْ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ! فَاقْسِمْ بَيْنَهُمْ وَأَرْخِهِمْ.

فَقَالَ مالكُ بْنُ أَوْسٍ: يُخَيِّلُ إِلَيَّ أَنَّهُمْ قَدْ كَانُوا قَدْمَوْهُمْ بِذَلِكَ.

فَقَالَ عَمْرٌ: أَنْشَدْتُكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي يَإِذْنِهِ تَقْوُمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ: أَتَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا نُورَثُ، مَا تَرَكْنَا صَدَقَةً»؟ قَالُوا: نَعَمْ. ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى الْعَبَاسِ وَعَلَيْهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فَقَالَ: أَنْشَدْتُكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي يَإِذْنِهِ تَقْوُمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ: أَتَعْلَمُانَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا نُورَثُ، مَا تَرَكْنَا صَدَقَةً»؟ قَالَ: نَعَمْ.

فَقَالَ عَمْرٌ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ كَانَ حَصْنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِخَاصَّةِ لَمْ يُخْصِّ بِهَا أَحَدًا غَيْرَهُ؛ قَالَ: هَنَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ، مِنْ أَهْلِ الْقَرْبَى فِيلَهُ وَلِلرَّسُولِ (ما أَدْرِي هُلْ قَرَأَ الْآيَةَ الَّتِي قَبْلَهَا أَمْ لَا).

قَالَ: فَقَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمْوَالَ بَنِي النَّضِيرِ، فَوَاللَّهِ؛ مَا اسْتَأْتَرَ عَلَيْكُمْ، وَلَا أَخْدَمَا ذُوئْكُمْ، حَتَّى يَقِيَ هَذَا الْمَالُ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْخُذُ مِنْ نَفْقَةِ سَيِّدِهِ، ثُمَّ يَجْعَلُ مَا يَقِيَ أُسْوَةَ الْمَالِ.

ثُمَّ قَالَ: أَتَشْدِكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي يَأْذِنَهُ تَقْوُمُ السَّمَاءِ وَالْأَرْضَ: أَتَعْلَمُونَ ذَلِكَ؟ قَالُوا: نَعَمْ. ثُمَّ نَسَدَ عَبْسَاً وَعَلِيَّاً يُمْثِلُ مَا نَسَدَ بِهِ الْقَوْمَ: أَتَعْلَمَانِ ذَلِكَ؟ قَالَا: نَعَمْ.

قَالَ: فَلَمَّا تُؤْفَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ. فَجِئْتُمَا تَطْبُ مِيراثَكَ مِنْ أَبْنَ أَخِيكَ، وَنَطَبُ هَذَا مِيراثَ امْرَأَتِهِ مِنْ أَبِيهَا. فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا تُورَثُ، مَا تَرَكْنَا صَدَقَةً». فَرَأَيْتُمَا كَذِبَّاً أَثِمَا غَادِرَاً خَائِنَاً، وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُ لَصَادِقٌ بَارٌّ رَاشِدٌ تَابَعَ لِلْحَقِّ.

ثُمَّ تُؤْفَى أَبُو بَكْرٍ وَأَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَوَلِيُّ أَبِي بَكْرٍ، فَرَأَيْتُمَايَ كَذِبَّاً أَثِمَا غَادِرَاً خَائِنَاً، وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنِّي لَصَادِقٌ، بَارٌّ رَاشِدٌ تَابَعَ لِلْحَقِّ، فَوَلَيْتُهَا، ثُمَّ جَعَلْتُمِنِي أَنْتُ وَهَذَا، وَأَنْتُمَا جَمِيعٌ، وَأَمْرُكُمَا وَاحِدٌ، فَقُلْتُمَا: اذْفَعْهَا إِلَيْنَا. فَقُلْتُ: إِنْ شَتَّمْ دَفَعْتُهَا إِلَيْكُمَا، عَلَى أَنْ عَلَيْكُمَا عَنْهَدَ اللَّهِ أَنْ تَعْمَلَا فِيهَا بِالذِّي كَانَ يَغْمَلُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَأَحَدَثْتُمَاهَا بِذَلِكَ. قَالَ: أَكَذِلُكَ؟ قَالَا: نَعَمْ. قَالَ: ثُمَّ جَعَلْتُمَايَ لَأَقْضِي بِتَكْمِيمِهِ؟ وَلَا اللَّهُ لَا أَقْضِي بَيْنَكُمَا بِغَيْرِ ذَلِكَ، حَتَّى تَقْوُمَ السَّاعَةُ، فَإِنْ عَجَزْتُمَا عَنْهَا؛ فَرُدُّهَا إِلَيَّ.

U ŠTO SE TROŠI PLIJEN KOJI SE OSVOJI BEZ BORBE

1147. Malik b. Evs je rekao: Pozvao me Omer b. el-Hattab, رضي الله عنه, pa sam otišao do njega kad je dan poodmakao. Našao sam ga u kući, sjedio je na dušeku od palmina lišća, bez prostirke, bio je naslonjen na jastuk od kože.

Rekao je: Malik! Tvoj narod je došao užurbano. Naredio sam da im se podijeli neka pomoć, pa je uzmi i podijeli im je.

Rekao sam: Da si to nekom drugom naredio?!

Rekao je: Uzmi je, Malik!

Jerfa¹ je došao i rekao: *Vodo pravovjernih, možeš li primiti Osmana, Abdurrahmana b. Avfa, Zubejra i S'ada?*

Rekao je: *Mogu.*

Dozvolio im je ulazak, pa su ušli.

Zatim je Jerfa ponovo došao i upitao: *Možeš li primiti Abbasa i Aliju?*

Rekao je: *Mogu.* Pa im je dozvolio da uđu.

Abbas je rekao: *Zapovjedniče pravovjernih, presudi između mene i ovog! (I ružno se izrazio o njemu).*²

Narod je rekao: *Da, zapovjedniče pravovjernih, presudi im i rastereti ih!* (Malik b. Evs je rekao: *Čini mi se da su mu oni došli radi toga.*)

Omer je rekao: *Strpite se. Zaklinjem vas Allahom s čijom dozvolom počivaju nebesa i Zemlja, znate li da je Allahov Poslanik,* ﷺ, *rekao: Mi se ne naslijedujemo. Ono što iza sebe ostavimo je sadaka.*

Rekli su: *Znamo.*

Zatim se okrenuo Abbasu i Aliji, ﷺ, i upitao ih: *Zaklinjem vas Allahom, s čijom dozvolom počivaju nebesa i Zemlja, znate li da je Allahov Poslanik,* ﷺ, *rekao: Mi se ne naslijedujemo. Ono što iza sebe ostavimo je sadaka.*

Rekli su: *Znamo.*

Omer je rekao: *Uzvišeni Allah,* ﷺ, *je odlikovao Svoga Poslanika,* ﷺ, *odlikama kojima nikog drugog nije odlikovao i rekao:*

¹ On je vratar Omerov, ﷺ.

² U zagradi su riječi Munzirija, ﷺ, koje ukazuju da nije spomenuo cijeli tekst zbog njegove žestine. Smatramo da nije problematično da se te riječi prenesu jer to podrazumijeva nauka o prenošenju hadisa, pogotovo što u hadisu Omer, ﷺ, prenosi isti govor od Abbasa i Alije, ﷺ, u smislu da su to rekli Ebu Bekru i Omeru, iako je on to spomenuo u kontekstu upotrebe njihovih riječi kao dokaza protiv njih, a izostavljeni tekst glasi: *Lažljivac, grešnik, prevarant i varalica.*

Ovo se, naravno, ne shvata bukvalno, jer Alija je daleko od toga svega, a tumačenje ovoga je spomenuto u komentaru. Negiranje ovog događaja i njegovo smatranje izmišljenim, kao što je uradio jedan od komentatora Muslimovog Sahiha, nije postupak učenjaka koji poznaju položaj muhhadisa i prenosilaca ovog hadisa posebno, a to su: Malik, Zuhri i Malik b. Evs.

﴿مَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرْبَى فَلِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ﴾

Plijen od stanovnika sela i gradova koji Allah Poslaniku Svome daruje,¹ ne znam da li je proučio ili nije ajet prije ovoga?

Potom je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ vam je podijelio bogatstvo Benu Nedira. Tako mi Allaha, nije vam nad njim dao monopol niti ga je uzimao bez vas. Tako je i ostalo. Od njega je Allahov Poslanik, ﷺ uzimao sebi opskrbu za godinu dana. Ostavljao bi od toga najbolji imetak.

Zatim je Omer rekao: Zaklinjem vas Allahom, s čijom dozvolom počivaju nebesa i Zemlja, da li vi to znate?

Rekli su: Znamo. Zatim se obratio Abbasu i Aliji i upitao ih da li je to i njima poznato. Rekli su da jest. Omer je potom rekao: Kada je umro Allahov Poslanik, ﷺ Ebu Bekr, ؓ je rekao: Ja sam zamjenik Allahova Poslanika. Došli ste mu vas dvojica. Ti si tražio nasljedstvo svoga bratića a on je tražio nasljedstvo oca njegove supruge.

Ebu Bekr je rekao da je Allahov Poslanik, ﷺ rekao: **Mi se ne nasljeđujemo. Ono što ostavimo je sadaka.** Tada ste ga smatrali lažovom, grešnikom, prevarantom i varalicom. Allah zna da je on, bio iskren, da je bio razborit i ispunjavao preuzete obaveze, i da je slijedio istinu. Kada je umro Ebu Bekr ja sam postao zamjenik Allahovog Poslanika, ﷺ i Ebu Bekra. Vas dvojica ste me smatrali lažovom, grešnikom, prevarantom i varalicom. Allah zna da sam ja iskren, da sam razborit i izvršavam preuzete

¹ Ajet u potpunosti glasi:

﴿مَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرْبَى فَلِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةٌ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَآءَ ائْتُكُمْ لِرَسُولِهِ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ أَنْ تَقُولُوا إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

Plijen od stanovnika sela i gradova koji Allah Poslaniku Svome daruje pripada: Allahu i Poslaniku Njegovu, i bližnjima njegovim, i siročadi, i siromašnim, i putnicima - namjernicima - da ne bi prelazio samo iz ruku u ruke bogataša vaših; ono što vam Poslanik kao nagradu da, to uzmite, a ono što vam zabrani, ostavite, i bojte se Allaha jer Allah, zaista, žestoko kažnjava. El-Hašr, 7.

obaveze, i da slijedim istinu. Pa sam preuzeo hilafet. Zatim ste mi došli ti i on. Imali ste isti stav i isti problem. Rekli ste: Predaj nam nasljedstvo! Rekao sam: Ako hoćete, predat ću vam ga pod uvjetom da se Allahu obavežete da ćete postupati s tim imetkom onako kako je radio Allahov Poslanik, ﷺ. Vi ste se na to obavezali. Upitao je: Zar nije tako?

Rekli su: Jest.

Potom je Omer rekao: Zatim ste mi došli da vam presudim. Ne, tako mi Allaha, ja vam neću drugačije presuditi sve do Sudnjeg dana. Ako niste u stanju da preuzeto obećanje ispunjavate, onda mi to vratite!

١١٤٨ - عن عائشة رضي الله عنها؛ أن فاطمة رضي الله عنها
بنت رسول الله ﷺ أرسلت إلى أبي بكر الصديق رضي الله عنه
سؤالاً ميراثها من رسول الله ﷺ، مما أفاء الله عليه بالمدينة وفده،
وما بقي من خمس خيبر، فقال أبو بكر رضي الله عنه: إن
رسول الله ﷺ قال: «لا نورث، ما تركنا صدقة، إنما يأكل
آل محمد ﷺ في هذا المال». وإنني والله لا أغير شيئاً من صدقة
رسول الله ﷺ عن حالها التي كانت عليها في عهد رسول الله ﷺ،
ولا غمنَّ فيها بما عمل به رسول الله ﷺ.

فأبي أبو بكر أن يدفع إلى فاطمة رضي الله عنها شيئاً، فوجدت
فاطمة على أبي بكر في ذلك. قال: فهجرته، فلم يكلمها حتى
تُوقِّت، وعاشت بعد رسول الله ﷺ سنة أشهر، فلما تُوقِّت؛ دفنتها
زوجها علي بن أبي طالب رضي الله عنه ليلة، ولم يُؤذن بها أبا
بكر، وصلَّى الله عليها علي.

وكان لعلي من الناس وجهة حياة فاطمة رضي الله عنها، فلما
تُوقِّت؛ اشتكر على رضي الله عنه وجوه الناس، فالتحم مصالحة
أبي بكر رضي الله عنه وبمابعنته، ولم يكن بايع تلك الأشهر، فأرسل
إلى أبي بكر: أن اثنينا، ولا يأتينا معك أحد (كراهية محضر عمر بن
الخطيب رضي الله عنه). فقال عمر لأبي بكر: والله؛ لا تدخل عليهم
وأخذك. فقال أبو بكر: وما عاصمن أن يفعلوا بي؟! إنني والله لا آتُهم.
فدخل عليهم أبو بكر، فتشهد على بن أبي طالب، ثم قال: إن
قد عرّتنا يا أبا بكر فضيلك وما أغطاك الله، ولم تُقْسِن علينا خيراً
ساقه الله إليك، ولتكثك استبدلت علينا بالأمر، وكُنا نحن نرى لنا
حقاً لقراراتنا من محمد رسول الله ﷺ.

فلم يزل يكلم أبا بكر حتى فاضت علينا أبي بكر، فلما تكلم
أبو بكر؛ قال: والذي نفس بيده؛ لقرابة رسول الله ﷺ أحب
إلي أن أصل من قرابتي، وأما الذي شجر بيدي وبينكم من هذه
الأموال؛ فإني لم أألف فيها عن الحق، ولم أثرك أمراً زأيت
رسول الله ﷺ يضعه فيها؛ إلا صنعته. فقال علي لأبي بكر:
مؤيدك العشيء للبيعة.

فَلَمَّا صَلَّى أَبُو بَكْرٍ صَلَاةَ الظَّهِيرَةِ، رَقِيَ عَلَى الْمُتَبَرِّ، فَشَهَدَ، وَذَكَرَ شَأْنَ عَلَيْهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَتَخْلُفَةَ عَنِ الْبَيْتَةِ، وَعَذْرَةً بِالَّذِي اغْتَدَرَ إِلَيْهِ ثُمَّ اسْتَغْفَرَ.

وَتَشَهَّدَ عَلَيْهِ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَعَظَمَ حَقَّ أَبِي بَكْرٍ، وَأَنَّهُ لَمْ يَخْمُلْهُ عَلَى الَّذِي صَنَعَ تَفَاسِّرَةً عَلَى أَبِي بَكْرٍ، وَلَا إِنْكَارٌ لِلَّذِي فَضَلَّهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ، وَلِكُثُرَةِ تَرَى لَنَا فِي الْأَمْرِ نَصِيبًا، فَاسْتَبِدَ عَلَيْنَا بِهِ، فَوَجَدْنَا فِي أَنْفُسِنَا.

فَسُرْ بِذَلِكَ الْمُتَلِمِّعَ، وَفَالَّوَا: أَصْبَحَتْ. فَكَانَ الْمُتَلِمِّعُونَ إِلَى عَلَيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَرِيبًا حِينَ رَاجَعَ الْأَمْرَ الْمَعْرُوفَ.

1148. Aiša, ؓ, prenosi da je Fatima, ؓ, kćerka Allahovog Poslanika, ﷺ, zatražila od Ebu Bekra, ؓ, da joj dâ nasljedstvo Allahovog Poslanika, ﷺ, koje mu je Allah darovao u Medini, Fedeku i hajbersku petinu.

Ebu Bekr, ؓ, ju je obavijestio da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Mi se ne naslijedujemo, ono što ostavimo iza sebe je sadaka. Muhammedova, ﷺ, porodica izdržava se iz ovog imetka.* Tako mi Allaha, ja neću, u slučaju sadake Allahovog Poslanika, ﷺ, ništa promijeniti nego ču je ostaviti onaku kakva je i bila u njegovo vrijeme. Sigurno ču postupiti samo onako kako je i on postupao.

Ebu Bekr je odbio da išta od toga dâ Fatimi. Fatima, ؓ, se zbog toga naljutila na njega i nije progovorila s njim sve do svoje smrti. Poslije smrti Allahovog Poslanika, ﷺ, živjela je šest mjeseci. Kada je umrla, njen muž Alija b. ebi Talib, ukopao ju je noću. O tome nije obavijestio Ebu Bekra. Dženazu joj je klanjao Alija, ؓ. Za Fatiminog života ljudi su opravdavali Aliju, ؓ. Nakon što je umrla, ugledni ljudi su zamjerili što ne daje prisegu. Alija, ؓ, to više nije htio trpjeti pa je pokušao da se pomiri sa Ebu Bekrom i dâ prisegu.¹

Poručio je Ebu Bekru da sam dođe kod njih (ne žečeći da s njim dođe Omer, ؓ).

¹ Fethu-l-Bari, 7/565.

Omer je rekao Ebu Bekru: *Tako mi Allaha, ne idi im sam.*

Ebu Bekr je rekao: *Šta bi mi to oni mogli uraditi?! Tako mi Allaha ja ču im se odazvati.*

Nakon toga je otišao.

Alija b. ebi Talib je donio šehadet i rekao: *Ebu Bekre, mi znamo twoje odlike i ono što ti je Allah dao. Zato ti mi nećemo zavidjeti na dobru koji ti je Allah dao. Međutim, samovoljno si, bez našeg odobrenja, postupio u vezi s onim što smo smatrali da je naše pravo radi naše rodbinske veze sa Allahovim Poslanikom,* ﷺ.

Nije prestajao govoriti (Ebu Bekru) sve dok mu nisu potekle suze. Kada je Ebu Bekr počeo govoriti, rekao je: *Tako mi Onoga u čijoj ruci je moja duša, da održavam rodbinsku vezu Allahovog Poslanika,* ﷺ, *draže mi je od održavanja moje rodbinske veze. Što se tiče imetka koji je uzrokovao spor između mene i vas, ja nisam bespravno postupio. Onako kako je Allahov Poslanik,* ﷺ, *postupao s njim i ja sam postupio.*

Alija je tada rekao Ebu Bekru: *Vrijeme za prisegu je poslije podne namaza.*

Nakon što je Ebu Bekr klanjao podne-namaz, popeo se na minber, donio šehadet, spomenuo je problem sa Alijom, njegovo odgađanje davanja prisege i opravdanje kojim mu se ispričao za to a zatim je zatražio oprost.

Alija je potom donio šehadet i uveliko priznao pravo Ebu Bekra. Zatim je rekao da ga na postupak koji je uradio nije navela zavidnost prema njemu niti negiranje onog čime ga je Allah odlikovao nego je razlog bio to što je Poslanikova, ﷺ, rodbina smatrala da ima pravo u spomenutoj imovini, što im Ebu Bekr nije priznao. Zbog toga su se naljutili na njega.

Takvim razvojem situacije muslimani su bili obradovani pa su rekli: *Ispravno si postupio!* Muslimani su se ponovo zbliziли sa Alijom nakon što je izgladio nesporazum postupajući na ispravan način.

١١٤٩ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ أنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لا يَنْقُصُ مَوْلَانِي دِيناراً، مَا تَرَكْتُ بَعْدَ نَفْقَةِ نِسَائِي وَمَؤْنَةِ عَابِلِي؛ فَهُوَ صَدَقَةٌ).

1149. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Moji nasljednici neće podijeliti ni jedan zlatnik mog nasljedstva. Ono što ostavimo, osim alimentacije za moje žene i plaće za upravitelja imovinom, je sadaka.*

باب سُهْمَانُ الْفَارِسِ وَالرَّاجِلِ

١١٥٠ - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما؛ أنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَسَمَ فِي الثَّلْثَلِ لِلْفَارِسِ سَهْمَيْنِ وَلِلرَّاجِلِ سَهْمًا.

KONJANIKOV I PJEŠAKOV DIO RATNOG PLIJENA

1150. Abdullah b. Omer, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, dodijelio, od ratnog plijena, dva dijela konjaniku a jedan pješaku.

باب لا يُسْهِمُ للنساءٍ مِنَ الْغَنِيمَةِ وَيُخْذِلُهُ
وَقَتْلُ الْوَلَدِ فِي الْغَرْوِ

١١٥١ - عن يَزِيدَ بْنِ هُرْمَزَ، أَنَّ نَجْدَةَ كَتَبَ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ يَسْأَلُهُ
عَنْ حَفْسٍ جَلَالٍ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: لَوْلَا أَنَّكُنْ عُلَمَاءً، مَا كَتَبْتُ
إِلَيْهِ.

كَتَبَ إِلَيْهِ نَجْدَةً: أَمَّا بَعْدُ، فَأَخْبَرَنِي: هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ يَغْزُو
بِالنِّسَاءِ؟ وَهَلْ كَانَ يَضْرِبُ لَهُنَّ بِسَهْمٍ؟ وَهَلْ كَانَ يَقْتُلُ الصَّيْبَانَ؟ وَمَنْ
يَنْقُضِي يَتَمِّمُ الْيَتَمَ؟ وَعَنِ الْحُمْسِ لِمَنْ هُوَ؟

فَكَتَبَ إِلَيْهِ ابْنُ عَبَّاسٍ: كَتَبْتَ تَسْأَلِي: هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ
يَغْزُو بِالنِّسَاءِ؟ وَقَدْ كَانَ يَغْزُو بِهِنَّ، فَيَدَاوِينَ الْجَزْرَى، وَيُخْذِلُهُنَّ مِنَ
الْغَنِيمَةِ، وَأَمَّا بِسَهْمٍ؛ فَلَمْ يَضْرِبْ لَهُنَّ.

وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ لَمْ يَكُنْ يَقْتُلُ الصَّيْبَانَ؛ فَلَا يَقْتُلُ الصَّيْبَانَ.
وَكَتَبَ تَسْأَلِي: مَتَى يَنْقُضِي يَتَمِّمُ الْيَتَمَ؟ فَلَعْنَرِي؛ إِنَّ الرَّجُلَ لَتَشْتُ
لَحْيَتُهُ وَإِنَّهُ لَضَعِيفُ الْأَخْذِ لِنَفْسِهِ، ضَعِيفُ الْعَطَاءِ مِنْهَا، فَإِذَا أَخْذَ
لِنَفْسِهِ مِنْ صَالِحٍ مَا يَأْخُذُ النَّاسُ؛ فَقَدْ ذَهَبَ عَنِ الْيَتَمِ.

وَكَتَبَ تَسْأَلِي عَنِ الْحُمْسِ: لِمَنْ هُوَ؟ وَإِنَّا كُنَّا نَقُولُ: هُوَ لَنَا.
فَأَبَى عَلَيْنَا قَوْمُنَا ذَلِكَ.

ŽENE NEMAJU ODREĐEN UDIO U RATNOM PLIJENU, ALI IM SE DAJE OD NJEGA, I O NEUBIJANJU DJECE U RATU

1151. Prenosi se od Jezida b. Hurmuza da se Nedžde pismeno obratio Ibn Abbasu i pitao ga o petero.

Ibn Abbas je rekao: Kad ne bi smatrao da sam od onih koji prikrivaju znanje, ne bih mu odgovorio.¹

Nedžde mu je, između ostalog, napisao: ... A zatim. Obavijesti me da li su skupa sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, ratovale i žene? Da li im je

¹ Nije želio da mu piše zbog novotarije koju je imao; bio je od havaridža - Nevevi. (op. prev.)

dodjeljivao udio od ratnog plijena? Da li je ubijao djecu? Kada jetim gubi svoj status? Obavijesti me o petini, kome ona pripada?

Ibn Abbas mu je u svom pismu odgovorio: Pitao si me da li su skupa sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, ratovale i žene? Ratovale su. One su liječile ranjenike pa su dobijale nešto od ratnog plijena, ali im nije određivao poseban dio. Allahov Poslanik, ﷺ, nije ubijao djecu, pa zato ih ni ti ne ubijaj.

Pitao si me kada jetim gubi svoj status? Zaista, nekom može izrasti brada, ali je on, i pored toga, nemoćan da štiti svoja prava i izvršava obaveze prema drugima. Zato, kada jetim mogne izabrati šta je za njega dobro, kao i ostali ljudi, tada prestaje biti jetim.

Pitao si me o petini: kome ona pripada? Mi smo govorili: Ona pripada nama. Međutim, to nam naš narod nije priznao.¹

¹ Tj. smatrali su da se ne mora dodjeliti nama nego su je trošili na putu općeg dobra. Pod narodom podrazumijeva vladare iz plemena Beni Umejje.

باب في تزك الأسارى والمن علهم

١١٥٢ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ قال: بعث رسول الله ﷺ خيلاً قبل نجدة، فجاءت بِرَجُلٍ من بنى حنيفة، يُقال له: ثمامة بن أثال سيد أهل اليمامة، فربطوه بسارية من سورى المسجد، فخرج إليه رسول الله ﷺ، فقال له: «ماذا عندك يا ثمامة؟». فقال: عندي يا محمد خنزير، إن قتلت؛ قتلت ذا دم، وإن شئتم؛ شئتم على شاكله، وإن كنت تريده المال؛ فسلْتُ نفط منه ما شئت. فتركته رسول الله ﷺ حتى كان بعد الغد، فقال: «ما عندك يا ثمامة؟». قال: ما قلت لك، إن شئتم؛ شئتم على شاكله، وإن قتلت؛ قتلت ذا دم، وإن كنت تريده المال؛ فسلْتُ نفط منه ما شئت. فقال رسول الله ﷺ: «أطلقو ثمامته».

فانطلق إلى تخل قريب من المسجد، فاغتسل، ثم دخل المسجد، فقال: أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً عبد الله ورسوله، يا محمد! والله؛ ما كان على الأرض وجه أبغض إلىي من وجهك؛ فقذ أصبح وجهك أحب الوجوه كلها إلىي، والله؛ ما كان من ديني أبغض إلىي من دينك، فأصبح يدنك أحب الدين كلها إلىي، والله، ما كان من بيدي أبغض إلىي من بيديك، فأصبح بذلك أحب البلاد كلها إلىي، وإن خينك أخذتني وأنا أريد العمرّة؛ فماذا ترى؟ فبشره رسول الله ﷺ، وأمره أن يقتصر.

فلما قدم مكة؛ قال له قائل: أصيّرت؟ فقال: لا، ولكي أسلّمت مع رسول الله ﷺ، ولا والله؛ لا يأتكم من اليمامة حبة جنطة حتى يأذن فيها رسول الله ﷺ.

O OSTAVLJANJU ZAROBLJENIKA I NJIHOVOM OSLOBAĐANJU

1152. Ebu Hurejre, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je jednom poslao konjicu prema Nedždu. Kada se vratila dovela je jednog čovjeka

iz plemena Benu Hanife koji se zvao Sumame b. Usal, prvak Jemamlijia. Svezali su ga za jedan džamijski stub.

Došao mu je Allahov Poslanik, ﷺ, i upitao ga: **Šta ima kod tebe, Sumame?**

Rekao je: Kod mene je, Muhammed, dobro. Ako ubiješ, ubit ćeš čovjeka. Ako oprostiš, oprostit ćeš onom koji je zahvalan. Ako želiš blaga, zatraži, dat će ti se koliko zaželiš.

Allahov Poslanik, ﷺ, ga je ostavio do prekosutra.

Potom je došao i ponovo ga upitao: **Šta ima kod tebe, Sumame?**

Rekao je: Ono što sam ti rekao. Ako oprostiš, oprostit ćeš onom koji je zahvalan. Ako ubiješ, ubit ćeš čovjeka. A ako želiš imetak, reci, dat će ti se koliko zatražiš.

Allahov Poslanik, ﷺ, ga je ostavio do sutra. Došao mu je ponovo i upitao: **Šta ima kod tebe, Sumame?**

Rekao je: Ono što sam ti rekao. Ako oprostiš, oprostit ćeš onom koji je zahvalan. Ako ubiješ, ubit ćeš čovjeka. A ako želiš bogatstvo, traži, dat će ti se koliko zatražiš.

Allahov Poslanik, ﷺ, je, tada, rekao: **Pustite Sumamu!**

Nakon toga, Sumame se zaputio u palmovik blizu džamije, okupao se, ušao u džamiju i rekao: *Ešhedu en lailahe illellah ve ešhedu enne Muhammeden abduhu ve resulluhu.*

Svjedočim da nema drugog boga osim Allaha i da je Muhammed Njegov rob i poslanik.

Muhammed, tako mi Allaha, na Zemlji mi nije bilo odvratnijeg lica od twoog. Međutim, sada mi je twoje lice postalo najdraže.

Tako mi Allaha, nije mi bilo mrže vjere od twoje, ali mi je twoja vjera postala draža od svih.

Tako mi Allaha, nije mi bilo mržeg grada od twoog, pa mi je on postao najdraži. Twoja konjica me je zarobila kada sam bio na putu za umru, pa šta veliš?

Allahov Poslanik, ﷺ, ga je obradovao i naredio mu da obavi umru. Kada je došao u Mekku, neko ga je upitao: *Jesi li to promijenio vjeru?*

Odgovorio je: Nisam, nego sam postao musliman sa Allahovim Poslanikom, ﷺ. Tako mi Allaha, iz Jemame vam više neće doći ni zmo pšenice sve dok to ne dozvoli Allahov Poslanik, ﷺ.

باب إجلاء اليهود من المدينة

١١٥٣ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: بينما نحن في المسجد؛ إذ خرج إلينا رسول الله ﷺ، فقال: «انطلقا إلى بئوتكم». فخرجنا معاً حتى جناهم، فقام رسول الله ﷺ، فناداهم، فقال: «يا مشرقي يهودا! أسلِّموا تسلِّموا». فقالوا: قد بلغت يا أبي القاسم. فقال لهم رسول الله ﷺ: «ذلك أريد، أسلِّموا تسلِّموا». فقالوا: قد بلغت يا أبي القاسم. فقال لهم رسول الله ﷺ: «ذلك أريد». فقال لهم الثالثة، فقال: «اغلُّموا أتم الأرض لله ورسوله، وإنني أريد أن أجليكم من هذه الأرض، فمن وجد مثلكم بماله شيئاً، فليبيغه، وإلا، فاغلُّموا أن الأرض لله ورسوله».

PROGON ŽIDOVA IZ MEDINE

1153. Ebu Hurejre, ﷺ, je rekao: Dok smo jedanput bili u džamiji izišao je među nas Allahov Poslanik, ﷺ, i rekao: **Krećite prema židovima!** Krenuli smo sa njim. Kada smo došli do njih, Allahov Poslanik, ﷺ, je ustao i pozvao ih govoreći: **O skupino židova, primite islam bit ćete spašeni!**

Rekli su: *Ebu-l-Kasime, ti si dostavio.*

Allahov Poslanik, ﷺ, im je odgovorio: **To i želim. Primite islam bit ćete spašeni.**

Rekli su: *Ebu-l-Kasime, ti si dostavio.* Allahov Poslanik, ﷺ, im je rekao: **To i želim.**

Treći put je dodao: **Znajte da Zemlja pripada Allahu i Njegovom Poslaniku. Ja, uistinu, želim da vas protjeram iz ove zemlje. Zato, ko od vas ima nekog imetka neka ga proda, jer, u suprotnom, Zemlja pripada Allahu i Njegovom Poslaniku.**

باب إخراج اليهود والنصارى من جزيرة العرب

١١٥٤ - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه؛ أئمه سمع رسول الله ﷺ يقول: «الأخرجن اليهود والنصارى من جزيرة العرب، حتى لا أزع إلائمه».

IZGON ŽDOVA I KRŠĆANA SA ARAPSKOG POLUOTOKA

1154. Omer b. el-Hattab, ﷺ, prenosi da je čuo da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Protjerat ću zasigurno, židove i kršćane sa Arapskog poluotoka i ostavit na njemu samo muslimane.*

باب الحكم فيمن حارب ونقض العهد

١١٥٥ - عن عائشة رضي الله عنها؛ قالت: أصيَّبَ سَعْدَ رضي الله عنه بِيَوْمِ الْخَنْدَقِ، رَمَاهُ رَجُلٌ مِّنْ قُرَيْشٍ يُقَالُ لَهُ ابْنُ الْعَرِيقَةِ، رَمَاهُ فِي الْأَكْحَلِ، فَضَرَبَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللهِ ﷺ خِيمَةً فِي الْمَنْجِدِ يَعْوَدُهُ مِنْ قَرِيبٍ.

فَلَمَّا رَجَعَ رَسُولُ اللهِ ﷺ مِنَ الْخَنْدَقِ؛ وَضَعَ السَّلَاحَ، فَاغْسَلَ، فَأَتَاهُ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ يَنْقُضُ رَأْسَهُ مِنَ الْعَبَارِ، فَقَالَ: وَضَعْتَ السَّلَاحَ؟ وَاللهُ؛ مَا وَضَعْنَاهُ، اخْرُجْ إِلَيْهِمْ. فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: «فَلَيْسَ؟». فَأَشَارَ إِلَى بَنِي قَرِيظَةَ.

فَقَاتَلُوكُمْ رَسُولُ اللهِ ﷺ، فَنَزَلُوكُمْ عَلَى حُكْمِ رَسُولِ اللهِ ﷺ، فَرَدَ رَسُولُ اللهِ ﷺ الْحُكْمَ فِيهِمْ إِلَى سَعْدٍ؛ قَالَ: فَإِنِّي أَخْكُمُ فِيهِمْ أَنْ تُقْتَلَ الْمُقَاتَلَةُ، وَأَنْ تُتَنَزَّلَ الْذُرِئَةُ وَالنِّسَاءُ، وَتُقْسَمَ أَمْوَالُهُمْ.

(قال هشام: قال أبي: فأخبرت: أن رسول الله ﷺ قال: «لقد حكمت بهم بحكم الله عز وجل». وفي رواية: «حكت بهم بحكم الله». وقال مرأة: «لقد حكت بهم بحكم الملك»).

ŠERIJATSKI PROPIS ZA NAPADAČE I ONE KOJI KRŠE UGOVORE

1155. Aiša, رضي الله عنها, je rekla: Na dan bitke na Hendeku ranjen je Sa'd, سعد. Ranio ga je neki Kurejšević po imenu Ibnu-l-'Arika. Pogodio ga je

u središnju venu na ruci. Allahov Poslanik, ﷺ, postavio je za njega šator u džamiji da bi ga mogao često obilaziti.

Kada se Allahov Poslanik, ﷺ, vratio iz bitke, ostavio je oružje i okupao se. Potom mu je došao Džibril, ﷺ, stresajući prašinu sa glave.

Upitao ga je: *Odložio si oružje?! Tako mi Allaha, mi ga nismo odložili. Uputi se prema njima!*

Allahov Poslanik, ﷺ, je upitao: *Gdje?* Pokazao je prema židovskom plemenu Beni Kurejzi. Allahov Poslanik, ﷺ, je zaratio s njima i borio se sve dok nisu prihvatili njegovu presudu. Međutim, Allahov Poslanik, ﷺ, je dao da im presudi Sa'd.

Sa'd je rekao: *Ja im presuđujem da borci budu ubijeni a žene i djeca porobljeni, te da se podijeli njihov imetak.*

(Hišam je rekao da mu je otac pričao da je on obaviješten da je tada Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Presudio si im Allahovom, ﷺ presudom.*

U drugom rivajetu: *Presudio si Allahovom presudom.* Drugi put je rekao: *Presudio si presudom Vladara.)*

كتاب الهجرة والمخازن

POGLAVLJE O HIDŽRI
I POSLANIKOVIM, ﴿, RATNIM POHODIMA

باب في هجرة النبي ﷺ وأيامه

١١٥٦ - عن أبي إسحاق؛ قال: سمعت البراء بن عازب رضي الله عنهما يقول: جاء أبو بكر الصديق رضي الله عنه إلى أبي في منزله، فاشترى منه رحلاً، فقال لعاذب: أبعت معك يحمله معه إلى منزله. فقال لي أبي: أحمله. فحملته، وخرج أبي معه يتقدّمها، فقال له أبي: يا أبو بكر! حدثني كيف صنفنا ليلة سرت مع رسول الله ﷺ؟

قال: نعم؛ أسرينا لباتنا كلها حتى قام قائم الظهرة، وخلال الطريق فلا يمر فيه أحد، حتى رفعت لنا صخرة طولها، لها ظلٌ لم تأت عليه الشمس بعد، فنزلنا عندها، فأتيت الصخرة، فسئلت بيدي مكاناً ينام فيه النبي ﷺ في ظلها، ثم بسطت عليه فروة، ثم قلت: نم يا رسول الله! وأنا أتفصّل لك ما حزوك. فنام.

وخرجت أتفصّل ما حزوك؛ فإذا أنا براعي عمّ مُغيل بعجمة إلى الصخرة، يُريد منها الذي أرذنا، فلقيته، فقلت: لمن أنت يا غلام؟ فقال: لرجل من أهل المدينة. قلت: أفي عيتك لبني؟ قال: نعم. قلت: أفتاخلي لي؟ قال: نعم. فأخذ شاة، فقلت له: انفضِ الضرعَ من الشعرِ والثرابِ والقذى قال: فرأيت البراءَ يضرُب بيده على الأخرى ينفضُ. فحلبَ لي في قُبَّ معةً كثبةً من لبنِ. قال: ومعي إداوةً أرتوى فيها للنبي ﷺ ليشرب منها ويتوضاً.

قال: فأتيت النبي ﷺ، وكُرِفتْ أن أوقظه من نومه، فوافقتُه أستيقظ، فصبتُ على اللَّبَنِ مِن الماءِ حتى بردَ أسفله، فقلت: يا رسول الله! اشرب من هذا اللَّبَنِ. قال: فشرب حتى رضيت. ثم قال: ألم يأن للريحيل؟». قلت: بلى.

قال: فازتحلنا بعدهما زالت الشمس، واتبعنا سرافة بن مالك. قال: وئخن في جلدِ مِن الأرضِ. فقلت: يا رسول الله! أتيتنا. فقال: «لا تخزن إِنَّ اللَّهَ مَعْنَا».

فَدَعَا عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَازْتَطَمَتْ فَرْسَمَةُ إِلَى بَطْنِهَا أَرْزِي،
فَقَالَ: إِنِّي قَدْ عَلِمْتُ أَنْكُمَا قَدْ دَعَرْتُمَا عَلَيَّ؛ فَادْعُوْا لِي؛ فَاللَّهُ لَكُمَا
أَنْ أَرْدُ عَنْكُمَا الطَّلَكَ، فَدَعَا اللَّهُ، فَنَجَّا، فَرَجَعَ لَا يَلْقَى أَحَدًا إِلَّا
قَالَ: قَدْ كَفَيْتُكُمْ مَا هَمْتُ. فَلَا يَلْقَى أَحَدًا إِلَّا رَدَّهُ. قَالَ: وَوَفَى لَنَا.

O POSLANIKOVOJ, ﷺ, HIDŽRI I DOKAZIMA POSLANSTVA

1156. Prenosi se od Ebu Ishaka da je on čuo el-Beraa b. 'Aziba, ﷺ, da je rekao: Ebu Bekr es-Sidik, ﷺ, je došao mom ocu kući i kupio od njega sedlo.

Rekao je 'Azibu: Pošalji sa mnom svog sina da ga odnese do moje kuće.

Otac mi je rekao: Odnesi ga!, pa sam ga odnio. Moj otac je izišao sa Ebu Bekrom da uzme novac za sedlo.

Otac ga je upitao: Ispričaj mi kako ste vas dvojica postupili u noći Hidžre kada si išao sa Allahovim Poslanikom, ﷺ.

Ebu Bekr je rekao: Hoću! Cijelu noć smo išli sve do pred podne kada je opustio put i više niko nije prolazio. Ispred nas se ispriječila visoka stijena. Bila je u osoju i Sunce je još nije bilo obasjalo. Odsjeli smo kod nje. Došao sam do nje i poravnao rukama mjesto na kojem će, u njenom hladu, leći Allahov Poslanik, ﷺ. Po tom mjestu sam prostro krzno i rekao: Spavaj Allahov Poslaniče, a ja ću stražariti kod tebe.

Zaspao je a ja sam izišao promatrajući okolinu. Vidio sam jednog pastira da svoje stado goni ka stijeni tražeći ono što smo i mi tražili. Presreo sam ga i upitao: Čiji si ti pastir?

Rekao je: Jednog čovjeka iz Medine.

Upitao sam: Imaju li twoje ovce mljeku?

Rekao je: Imaju.

Upitao sam: Hoćeš li malo namusti?

Rekao je: Hoću! Uhvatio je ovcu.

Rekao sam mu: Očisti vime od dlaka, prašine i prljavštine!

Vidio sam Beraa kako udara jednom rukom o drugu otresajući. Namuzao je mljeka u drveni čanak, koliko je jedna mužnja. Uza me je bila čutura iz koje je Allahov Poslanik, ﷺ, pio i abdestio se. Došao sam

do Poslanika, ﷺ, i nisam želio da ga budim. U tom momentu on se probudio. Na mlijeko sam sipao vodu sve dok se nije ohladilo ono koje je bilo na dnu.

Rekao sam: *Allahov Poslaniče, popij ovo mlijeko.*

Pio je koliko sam želio a potom je upitao: **Zar nije vrijeme za pokret?**

Rekao sam: *Jest!*

Krenuli smo nakon što je Sunce krenulo ka zapadu. Pratio nas je Suraka b. Malik dok smo išli kamenitim predjelima.

Rekao sam: *Allahov Poslaniče, stići će nas.*

Rekao je: **Ne boj se, Allah je s nama!**

Allahov Poslanik, ﷺ, je uputio Allahu dovu protiv Surake, nakon čega je njegov konj potonuo u zemlju do stomaka.

Suraka je potom rekao: *Znam da ste dovili protiv mene, pa molite za mene. Allaha mi, obavezujem vam se da ću od vas odvraćati potjeru. Poslanik, ﷺ, je uputio dovu Allahu, pa se Suraka spasio.*

Vratio se i koga god je sreo govorio je: *Ja sam sve pretražio. Koga kod bi sreo, vratio bi ga.*

Ebu Bekr je rekao: *Izvršio je dato obećanje.*

٢ - بَابُ فِي غَزْوَةِ بَدْرٍ

١١٥٧ - عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ شَاوَرَ حِينَ بَلَغَهُ إِفْبَالُ أَبِيهِ سُفِيَّانَ.

قال: فتكلم أبو بكر رضي الله عنه، فأعرض عنهم، ثم تكلم عمر رضي الله عنه، فأعرض عنهم، فقام سعد بن عبد الله رضي الله عنه، فقال: إيتانا ثريدا يا رسول الله؟ والذي نفسي بيده؛ لو أمرتنا أن نخوضها البخار؛ لأخضناها، ولو أمرتنا أن نضرب أكبادها إلى براك الغمام؛ لفعلنا.

قال: فندب رسول الله ﷺ السادس، فانطلقو، حتى نزلوا بذرأ، ووردت عليهم روايا قرئيش، وفيهم غلام أسود لبني الحجاج، فأخذنوه، فكان أصحاب رسول الله ﷺ يسألونه عن أبي سفيان وأصحابه؟ فيقول: ما لي علم بأبي سفيان، ولكن؛ هذا أبو جهل وعثة وشيبة وأمية بن حلف، فإذا قال ذلك؛ ضربوه، فقال: نعم؛ أنا أخبركم، هذا أبو سفيان، فإذا ترکوه، فسألوه، فقال: ما لي بأبي سفيان علم، ولكن؛ هذا أبو جهل وعثة وشيبة وأمية بن حلف في أناس، فإذا قال هذا أيضا؛ ضربوه، ورسول الله ﷺ قائم يضلي، فلما رأى ذلك؛ انصرف، وقال: «والذي نفسي بيده؛ لنضربوه إذا صدقكم، وترکوكه إذا كذبتم». قال: رسول الله ﷺ: «هذا مضرع فلان». قال: وبضم يده على الأرض ه هنا و ه هنا. قال: مما أحدهم عن موضع يد رسول الله ﷺ.

O BICI NA BEDRU

1157. Enes, ﴿, prenosi da je Allahov Poslanik, ﴿, sazvao šuru kada je do njega doprla vijest o dolasku Ebu Sufjana. Prvo se obratio Ebu Bekr, ﴿. Ali Poslanik, ﴿, se okrenuo. Zatim se obratio Omer, ﴿, a Poslanik, ﴿, se okrenuo.

Potom je ustao Sa'd b. 'Ubade¹, ﷺ, i rekao: *Nas želiš, Allahov Poslaniče?! Tako mi Onoga u čijoj je ruci moja duša, kada bi nam naredio da sa svojim konjima gazimo po moru mi bismo to učinili. Kada bi nam naredio da krećemo s njima ka Berki-l-Gimadu,² mi bismo to uradili.*

Potom je Poslanik, ﷺ, nagovorio ljudi da krenu dalje. Krenuli su i išli sve dok se nisu zaustavili kod Bedra. Na njih su nabasale kurejševičke vodonoše. Sa njima je bio jedan rob crnac koji je pripadao plemenu Benu-l-Hadždžadž. Zarobili su ga. Ashabi Allahovog Poslanika, ﷺ, su ga pitali o Ebu Sufjanu i njegovoj družini.

Rekao je: *Ja o Ebu Sufjanu ne znam ništa. Međutim, evo vam Ebu Džehla, 'Utbea, Šejbea i Umejje b. Halefa.*

Kada bi to rekao udarali bi ga. Potom bi govorio: *Dobro, ja će vas obavijestiti. Ovo je Ebu Sufjan. Međutim, kada bi ga ostavili i ponovo upitali rekao bi: Ja o Ebu Sufjanu ne znam ništa. Međutim, Ebu Džehl, 'Utbe, Šejbe i Umejje b. Halef su s vojskom.*

Kada bi to rekao, ponovo su ga udarali. Allahov Poslanik, ﷺ, je klanjao, kada je to video završio je s namazom i rekao: *Tako mi Allaha, vi ga udarate kada vam govorи istinu a ostavljate ga na miru kada vam laže.*

Potom je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Ovo je mjesto pogibije toga i toga.* Stavljao bi svoju ruku na zemlju ovdje i ondje. Niko od spomenutih nije poginuo na drugom mjestu do na mjestu na koje je pokazao Allahov Poslanik, ﷺ.

¹ Ensarijski velikan (op. prev.).

² To je najudaljenije područje Hedžra.

١١٥٨ - عن أنس بن مالِك رضيَ اللَّهُ عنْهُ؛ قَالَ: بَعْثَ رسولُ اللَّهِ بُشِّيَّسَةً عَيْنَا يَنْظُرُ مَا صَنَعْتِ عِبْرُ أَبِي سُفْيَانَ، فَجَاءَ وَمَا فِي الْبَيْتِ أَحَدٌ غَيْرِي وَغَيْرُ رسولِ اللَّهِ (قَالَ: لَا أَذْرِي مَا اسْتَشْتَيْ بَعْضَ نِسَائِهِ). قَالَ: فَحَدَّثَنِي الْحَدِيثُ.

قَالَ: فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ، فَتَكَلَّمَ، فَقَالَ: «إِنَّ لَنَا طَلَيَّةً، فَمَنْ كَانَ ظَهَرَهُ حَاضِرًا؛ فَلْيَزْكُبْ مَعْنًا». فَجَمَلَ رِجَالٌ يَسْتَأْذِنُونَهُ فِي ظُهُورِهِمْ فِي عُلُوِّ الْمَدِينَةِ، فَقَالَ: «لَا؛ إِلَّا مَنْ كَانَ ظَهَرَهُ حَاضِرًا».

فَانْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ وَأَصْحَابُهُ حَتَّى سَبَقُوا الْمُشْرِكِينَ إِلَى بَذْرٍ، وَجَاءَ الْمُشْرِكُونَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «لَا يَقْدِمُنَّ أَحَدٌ مِنْكُمْ إِلَى شَيْءٍ حَتَّى أَكُونَ أَنَا دُونَهُ».

فَدَنَّا الْمُشْرِكُونَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «قُوَّمُوا إِلَى جَهَنَّمَ عَزْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ». قَالَ: يَقُولُ عُمَيْرُ بْنُ الْحَمَامِ الْأَنْصَارِيُّ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! جَهَنَّمُ عَزْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ؟ قَالَ: «نَعَمْ». قَالَ: بَخْ، بَخْ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «مَا يَخْمَلُكَ عَلَى قَوْلِكَ: بَخْ بَخْ؟». قَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ إِلَّا رَجَاءَةً أَنْ أَكُونَ مِنْ أَهْلِهَا. قَالَ: «فَإِنَّكَ مِنْ أَهْلِهَا».

فَأَخْرَجَ تَمَرَاتٍ مِنْ قَرْنَيْهِ، فَجَعَلَ يَأْكُلُ مِنْهُنَّ ثُمَّ قَالَ: لَئِنْ أَنَا حَيْثُ حَتَّى أَكُلَ تَمَرَاتِي هَذِهِ؛ إِنَّهَا لَحَيَاةٌ طَوِيلَةٌ. قَالَ: فَرَمَى بِمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ التَّمَرِ، ثُمَّ قَاتَلَهُمْ حَتَّى قُتِلَ.

1158. Enes b. Malik, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, poslao Busejsa kao izvidnicu da vidi šta je učinila Ebu Sufjanova karavana.

Vratio se kada u kući nije bilo nikoga osim mene i Allahovog Poslanika, ﷺ. Ne znam zašto nije spomenuo neke Poslanikove, ﷺ, supruge. Izvijestio ga je što je bio. Potom je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Mi imamo jednu želju: ko ima uza se jahalicu, neka krene sa nama.*

Ljudi su počeli tražiti dozvolu od Poslanika, ﷺ, da uzmu svoje jahalice koje su bile iznad Medine. Međutim, on im je rekao: **Ne, samo ko ima jahalicu uža se.**

Allahov Poslanik, ﷺ, i ashabi su krenuli tako da su prije idolopoklonika stigli na Bedr. Potom su i oni stigli. Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: **Neka niko od vas ne čini bilo šta prije nego mu ja to dozvolim!**

Kada su se idolopoklonici približili, Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: **Ustajte prema Džennetu čije je prostranstvo koliko nebesa i Zemlja.**

'Umejr b. el-Hummam el-Ensari, ؓ, je upitao: Allahov Poslaniče, Džennetu čije je prostranstvo koliko nebesa i Zemlja?!

Rekao je: **Da!**

Rekao je: **Eh, eh.**

Allahov Poslanik, ﷺ, je upitao: **Šta te je navelo da kažeš eh, eh?!**

Rekao je: **Tako mi Allaha ništa drugo Allahov Poslaniče, do želja da budem jedan od njegovih stanovnika.**

Rekao je: **Ti si jedan od njih.**

Potom je izvadio hurme iz tobolca i počeo ih jesti.

Zatim je rekao: **Da živim samo toliko koliko treba da pojedem ove hurme, doista je dugo!**

Zatim je bacio hurme koje je imao uza se i borio se dok nije poginuo.

باب في الإمداد بالملائكة وفداء الأسرى وتحليل الغنيمة

١١٥٩ - عن ابن عباس رضي الله عنهما، قال: حدثني عمر بن الخطاب رضي الله عنه، قال: لما كان يوم بذر، نظر رسول الله ﷺ إلى المشركين وهم ألف، وأصحابه ثلاثةمائة وتسعة عشر رجلاً، فاستقبل نبي الله ﷺ القبلة، ثم مدد يديه، فجعل يهتف بربه: «اللهم آتني ما وعدتني، اللهم آتني ما وعدتني، اللهم إني إن تهلك هذه العصابة من أهل الإسلام لا تغفر في الأرض».

فما زال يهتف بربه، ماذا يدعيه، مستقبل القبلة، حتى سقط رداءه عن منكبيه، فأتاها أبو بكر رضي الله عنه، فأخذ رداءه، فألقاها على منكبيه، ثم التزمه من ورائه، وقال: يا نبي الله! كفاك مناشدتك ربك؛ فإنه سبّح لك ما وعدهك.

فأثرَ اللهم عز وجل: «إذ تَقُولُونَ رَبِّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَئِي مُسْكِنَكُمْ بِالْأَنْتِيكُوكُمْ شَرِيفِكُوكُمْ» (الأنفال: ٩)، فآمنت الله بالملائكة.

قال أبو زمبل: فحدثني ابن عباس؛ قال: بينما رجل من المسلمين يومئذ يشتَدُ في أثر رجل من المشركين أمامه؛ إذ سمع ضربة بالسُّوط قوقة وصوت الفارس يقول: أقدم حذرو! فنظر إلى المشرك أمامه، فخر مُستلقياً، فنظر إليه فإذا هو قد خطم أنفه وشق وجهه كضربة السُّوط، فاخضر ذلك أجمع، ف جاء الأنصاري، فحدث بذلك رسول الله ﷺ، فقال: «صدقت، ذلك من، مدد السماء الثالثة». فقتلوا يومئذ سبعين، وأسروا سبعين.

(قال أبو زمبل: قال ابن عباس): فلما أسروا الأسرى؛ قال رسول الله ﷺ لأبي بكر وعمر رضي الله عنهما: «ما ترون في هؤلاء الأسرى؟». فقال أبو بكر: يا نبي الله! هم بنو العَم والعشرة، أرى أن تأخذ منهم فدية، ف تكون لنا قوة على الكفار، فتعنى الله أن يهديهم للإسلام.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا تَرَى يَا أَبْنَاءَ الْخَطَابِ؟». قَالُوا: قَلْتُ: لَا
وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا أَرَى الَّذِي رَأَى أَبُو بَكْرٍ، وَلِكُنْتُ أَرَى أَنَّ
ثُمَّكُنَا فَتَضَرَّبُ أَغْنَافُهُمْ، فَتُمَكِّنُنَا عَلَيْنَا مِنْ عَقِيلٍ فَيَضَرِّبُ عَنْهُمْ، وَتُمَكِّنُنَا
مِنْ قُلَّانِ (تَسْبِيَّاً لِعُمَرَ); فَأَضَرَّبُ عَنْهُمْ، فَإِنَّ هُؤُلَاءِ أَئِمَّةُ الْكُفَّارِ
وَصَنَادِيدُهُمْ».

فَهُوَيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَا قَالَ أَبُو بَكْرٍ، وَلَمْ يَهُوَ مَا قُلْتُ، فَلَئِنْ
كَانَ مِنَ الْغَيْرِ؛ جَئْتُ: فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَبُو بَكْرٍ قَاعِدَيْنِ وَهُمَا
يَبْكِيَانِ. قَلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَخْرِزْنِي مِنْ أَيِّ شَيْءٍ؛ تَبَكِّي أَنَّ
وَصَاحِبَكَ؟ فَإِنْ وَجَدْتُ بُكَاءً؛ بَكَيْتُ، وَإِنْ لَمْ أَجِدْ بُكَاءً؛ تَبَكَّيْتُ
لِبَكَائِكُمَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَبْكِي لِلَّذِي عَرَضَ عَلَيَّ أَضْحَابَكَ
مِنْ أَخْنِيمِ الْفِداءِ، لَقَدْ عَرَضَ عَلَيَّ حَذَابَهُمْ أَذْنِي مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ».
شَجَرَةٌ قَرِيبَةٌ مِنْ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ».

فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: «مَا كَانَ لِتَمِّنْ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَشْرَى حَتَّى يُنْتَخِبَ
فِي الْأَرْضِ...» إِلَى قَوْلِهِ: «فَنَكِلُوا مِمَّا عَيْنَتُمْ حَلَلًا طَيْنَابًا» [الأنفال: ٦٧-
٦٩]. فَأَحَلَّ اللَّهُ الْغَنِيمَةَ لَهُمْ.

O POMOĆI MELEKA, OTKUPU ZAROBLJENIKA I DOZVOLI RATNOG PLIJENA

1159. Ibn Abbas, رضي الله عنه، je rekao: Pričao mi je Omer b. el-Hattab, رضي الله عنه، i rekao: Kada je bio dan bitke na Bedru, Allahov Poslanik, ﷺ, je pogledao u idolopoklonike kojih je bilo hiljadu a njegovih ashaba samo tri stotine i devetnaest. Allahov Poslanik, ﷺ, se tada okrenuo prema kibli, ispružio ruke i počeo skrušeno dozivati svog Gospodara i moliti Ga: *Allahu moj, ispuni mi ono što si mi obećao. Allahu moj, daj mi ono što si mi obećao. Allahu moj, ako ova skupina muslimana bude uništena, Tebe više neće imati ko obožavati na Zemlji!*

Neprestano je molio i dozivao svog Gospodara ispruženih ruku, okrenut prema kibli, toliko da mu je ogrtač spao sa ramena.

Prišao je Ebu Bekr, رضي الله عنه، uzeo njegov ogrtač i stavio mu ga na ramena. Zagrljio ga je s leđa i rekao mu: *Allahu Vjerovjesnič, dosta ti je obraćanja Gospodaru. On će ispuniti ono što ti je obećao.*

Potom je Allah, ﷺ, objavio ajet:

﴿إِذْ تَسْتَغْيِثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمْدُّ كُمْ
بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴾ ﴿١﴾

I kada ste od Gospodara svoga pomoć zatražili, On vam se odazvao: Poslat ću vam u pomoć hiljadu meleka koji će jedni za drugima dolaziti¹.

Pa ga je Allah pomogao melekima.

Ebu Zumejl je rekao: Pričao mi je Ibn Abbas i rekao: Dok je jedan musliman tada pomno pratio jednog idolopoklonika ispred sebe je čuo udarac biča a iznad sebe konjanika kako govorи: Napred Hajzume.² Bacio je pogled na idolopoklonika kojeg je pratio i video ga kako pada na leđa. Kada je malo bolje pogledao video je da mu je nos razbijen a lice kao da je presjećeno udarcem biča. Sve je bilo modro. Potom se ensarija uputio Allahovom Poslaniku, ﷺ, i ispričao mu šta se desilo. Rekao je: *Istinu si rekao. To je rezultat pomoći sa trećeg neba.* Tada su pobili sedamdeset idolopoklonika i isto toliko zarobili.

(Ebu Zumejl nastavlja i kaže: Ibn Abbas mi je potom rekao) Kada su muslimani zarobili idolopoklonike, Allahov Poslanik, ﷺ, se obratio Ebu Bekru i Omeru, ؓ، i rekao: *Šta smatraste da treba uraditi sa ovim zarobljenicima?*

Ebu Bekr je rekao: Allahov Poslaniče, oni su sinovi amidža, i rodbine. Smatram da bi trebalo od njih uzeti otkup kako bismo osnažili protiv nevjernika. Možda ih Allah uputi, pa da prime islam.

Potom je Allahov Poslanik, ﷺ, upitao: *Šta ti veliš, sine Hattabov?* Rekao je: Ne, tako mi Allaha, Allahov Poslaniče! Ja se ne slažem sa onim što predlaže Ebu Bekr. Ja smatram da treba da nam omogućiš da ih pobijemo. Treba da dozvoliš Aliji da ubije 'Akila, da meni dozvoliš pa da ubijem tog i tog (svoga zeta). Oni su, zaista vođe, i idoli nevjernstva. Međutim, Allahov Poslanik, ﷺ, je naginjao onome što je rekao

¹ El-Enfal, 9.

² Ime melekovog konja.

Ebu Bekr a ne onome što sam ja rekao. Kada je svanulo, došao sam i zatekao Allahovog Poslanika, ﷺ, i Ebu Bekra kako sjede i plaču. Upitao sam: Allahov Poslaniče, reci zbog čega plačete ti i twoj drug? Pa ako mognem plakat, plakat će i ja, a ako ne, onda će se pretvarati da plačem, zbog toga što vi plačete. Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Ja plačem zbog prijedloga tvojih drugova da prihvate otkup. Pokazana mi je patnja idolopoklonika, bliže od onog stabla, stablo je bilo blizu Vjerovjesnika, ﷺ.

Potom je Allah, ﷺ, objavio:

﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّىٰ يُشْخَنَ فِي الْأَرْضِ﴾

Nijednom vjerovjesniku nije dopušteno da drži zarobljenike dok ne izvojuje pobedu na Zemlji,¹ pa sve do ajeta:

﴿فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا﴾

Sada jedite od onog što ste zaplijenili, kao dopušteno i lijepo², pa im je Allah tako dozvolio ratni pljen.

¹ Tj. da pobije što više nevjernika, da ih oslabi ranjavanjem, kako bi kufri bio ponižen i imao što manje pripadnika, a islam ponosan i njegovi pripadnici vladali.

² Ajeti u potpunosti glase:

﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّىٰ يُشْخَنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ ﴿لَوْلَا كَتَبَ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لِمَسْكِمٍ فِيمَا أَخْذَتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾ ﴿فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾

Nijednom Vjerovjesniku nije dopuštanu držati sužnje dok ne izvojuje pobedu na zemlji; vi želite prolazna dobra ovoga svijeta, a Allah želi onaj svijet. Allah je Silan i Mudar. Da nije ranije Allahove odredbe, snašla bi vas patnja velika zbog onoga što ste uzeli. Sada jedite ono što ste zaplijenili kao dopušteno i lijepo i bojte se Allaha - Allah zaista prašta i Milostiv je. El-Enfal, 67-69.

بابَ كَلَامِ النَّبِيِّ لِقْتَلَى بَنْدِرٍ بَعْدَ مَوْتِهِمْ

١١٦٠ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ تَرَكَ قَتْلَى بَنْدِرٍ ثَلَاثَةً، ثُمَّ أَتَاهُمْ فَقَامَ عَلَيْهِمْ، فَنَادَاهُمْ، فَقَالُوا: «بَا أَبَا جَهْلِ بْنِ هِشَامٍ! يَا أُمَّةَ بْنِ خَلْفٍ! يَا عَبْتَةَ بْنِ رَبِيعَةَ! يَا شَبَّةَ بْنِ رَبِيعَةَ! الَّذِينَ قَدْ وَجَذَّمُوا مَا وَهَدَكُمْ رَبِّكُمْ حَقًا؛ فَلَيْسَ قَدْ وَجَذَّمَ مَا وَعَدَنِي رَبِّي حَقًا». فَسَمِعَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَوْلَ النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: «يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَيْفَ يَنْحَمِلُونَ وَأَئْنَى يُجْبِيُونَ وَقَدْ جَيَفُوا؟! قَالَ: «وَالَّذِي نَفَى نَفِي بِيَدِهِ؛ مَا أَثْمَى يَأْسِمَعُ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ، وَلِكُلِّهِمْ لَا يَقْدِرُونَ أَنْ يُجْبِيُونَ». فَجَبَرُوا، فَأَلْقَوْا فِي قَلْبِ بَنْدِرٍ.

POSLANIKOVO, ﷺ, OBRAĆANJE POGINULIM IDOLOPOKLONICIMA NA BEDRU, POSLIJE NJIHOVE POGIBIJE

1160. Prenosi se od Enesa b. Malika, ﷺ, da je Allahov Poslanik, ﷺ, ostavio poginule mušrike tri dana, potom je došao; stao iznad njih, pozvao ih i rekao: O Ebu Džehle b. Hišame, o Umejje b. Halef, o 'Utbe b. Rebi'a, o Šejbe b. Rebi'a, zar niste našli istinitim ono što vam je obećao vaš Gospodar!? Ja sam se uvjerio da je istina ono što mi je obećao moj Gospodar.

Omer, ﷺ, je čuo Poslanikov, ﷺ, govor pa je upitao: Allahov Poslaniče, kako da čuju i kako da odgovore kad su postali leševi?!

Rekao je: Tako mi Onoga u čijoj ruci je moja duša, vi ne čujete bolje od njih ovo što govorim,¹ ali oni ne mogu da odgovore.

Zatim su dovučeni i bačeni u neki napušteni bunar na Bedru.

¹ Zbog toga što ih je Allah oživio, da bi im se mogao obratiti kako navodi Buhari u svom Sahihu od Katade. To ne znači da mrtvi čuju, kako neki misle. A kako mogu čuti kada Allah, ﷺ, o njima kaže: Ako ih dozivate, ne čuju vaše dove, a i da vas čuju, ne mogu vam se odazvati. Jedna od najvećih zabluda je dokazivanje nekih neznanica, ovim hadisom, da mrtvi čuju, zatim da na osnovu toga što čuju dozvole traženje pomoći od njih, a ajet jasno ukazuje na negiranje i jednog i drugog. Nek je Allah na pomoći.

باب في غزوة أحد

١١٦١ - عن أنس بن مالك رضي الله عنه؛ أنَّ رسولَ اللهِ ﷺ أُفْرِدَ يَوْمَ أَحْدٍ فِي سَبْعَةِ مِنَ الْأَنْصَارِ وَرَجُلَيْنِ مِنْ قُرَيْشٍ، فَلَمَّا رَهِقَتْهُ، قَالَ: «مَنْ يَرْدُهُمْ عَنَّا وَلَهُ الْجَنَاحُ؟ - أَوْ: هُوَ رَفِيقُ فِي الْجَنَاحِ؟». فَتَقَدَّمَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ. ثُمَّ رَهِقَوْهُ أَيْضًا، فَقَالَ: «مَنْ يَرْدُهُمْ عَنَّا وَلَهُ الْجَنَاحُ؟ - أَوْ: هُوَ رَفِيقُ فِي الْجَنَاحِ؟». فَتَقَدَّمَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ. فَلَمْ يَرْلَمِ كَذَلِكَ حَتَّى قُتِلَ السَّبُعُونُ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ لِصَاحِبِيهِ: «مَا أَنْصَفْنَا أَصْحَابَنَا».

O BICI NA UHUDU

1161. Prenosi Enes b. Malik, ﷺ, da je Allahov Poslanik, ﷺ, na Uhudu ostao sa sedmericom ensarija i dvojicom Kurejševića. Kada su mu se idolopoklonici približili i opkolili ga, Poslanik, ﷺ, je upitao: *Ko ih odbije od nas zaslužit će Džennet?* Ili je rekao: *Bit će mi sudrug u Džennetu?*

Istupio je jedan ensarija, borio se sve dok nije ubijen. Potom su ga idolopoklonici ponovo opkolili. Poslanik, ﷺ, je ponovo rekao: *Ko ih odbije od nas zaslužit će Džennet?* Ili je rekao: *Bit će mi sudrug u Džennetu?*

Istupio je drugi enasarija i borio se sve dok nije ubijen. Isti prizor se ponavljao sve dok nije izginulo svih sedam enasarija.

Potom je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao preostaloj dvojici ashaba: *Nismo bili pravedni prema našim drugovima.*¹

¹ Tj. nismo bili pravedni prema ensarijama, jer su svi oni, jedan po jedan ginuli, a ostajale su Kurejšije koje se nisu pojavile u borbi.

باب جُرْح النَّبِيِّ يَوْمَ أَحْدَى

١١٦٢ - عن أبي حازم؛ أنَّه سَمِعَ سَهْلَ بْنَ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ يُسَنَّاً
عن جُرْحِ رَسُولِ اللَّهِ يَوْمَ أَحْدَى؟ فَقَالَ: جُرْحٌ وَجْهَةُ
رَسُولِ اللَّهِ، وَكُبِيرَتْ زَيَّاعِيَّةُ، وَفَحِشَّتْ الْبَيْضَةُ عَلَى رَأْسِهِ،
فَكَانَتْ فَاطِمَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا بُنْتُ رَسُولِ اللَّهِ تَغْسِلُ الدَّمَ، وَكَانَ
عَلَيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَنْكُبُ عَلَيْهَا بِالْمِجْنَنِ، فَلَمَّا رَأَتْ
فَاطِمَةً أَنَّ الْمَاءَ لَا يَزِيدُ الدَّمَ إِلَّا كُثْرَةً؛ أَخْدَثَ قِطْعَةً حَصِيرًا، فَأَخْرَقَتْهُ
حَتَّى صَارَ رَمَادًا، ثُمَّ أَلْصَقَتْهُ بِالْجُرْحِ، فَاسْتَمْسَكَ الدَّمُ.

RANJAVANJE POSLANIKA, ﷺ, NA UHUDU

1162. Ebu Hazim prenosi da je čuo Sehl b. Sa'da es-Sa'idija kada je bio upitan o Poslanikovom, ﷺ, ranjavanju na dan Uhuda.

Rekao je: Lice Allahovog Poslanika, ﷺ, je bilo ranjeno. Bio mu je slomljen sjekutić i razmrskan šljem na glavi.

Fatima, ﷺ, Poslanikova, ﷺ, kćerka prala mu je krv a Alija b. ebi Talib, ﷺ, sipao joj je vodu iz oklopa. Kada je vidjela da voda uzrokuje još veće krvarenje, uzela je komad hasure, spalila ga i kada je postao pepeo stavila ga je na ranu, pa je krv stala.

١١٦٣ - عن أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ يَكْبِرَتْ
زَيَّاعِيَّةً يَوْمَ أَحْدَى، وَشَجَّعَ فِي رَأْسِهِ، فَجَعَلَ يَسْنُلُ الدَّمَ عَنْهُ وَيَقُولُ:
«كَيْفَ يُفْلِحُ قَوْمٌ؛ شَجَّعوا نَبِيَّهُمْ، وَكَسَرُوا زَيَّاعِيَّةَ، وَهُوَ يَدْعُوهُمْ
إِلَى اللَّهِ!». فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: «إِنَّ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْئًا» [آل عمران: ٩٨].

1163. Enes, ﷺ, prenosi da je u Bici na Uhudu Allahovom Poslaniku, ﷺ, slomljen sjekutić do očnjaka i razbijena glava. Počeo je brisati krv i govorio je: *Kako da narod koji je razbio glavu svom Poslaniku i slomio mu sjekutiće bude spašen a on ih samo poziva da vjeruju u Allaha?!*

Tada je Uzvišeni Allah objavio ovaj ajet:

﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾

Od tebe ne zavisi da li će On pokajanje njihovo primiti.¹

باب قتال جبريل و ميكائيل عن النبي ﷺ يوم أحد

١١٦٤ - عن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه، قال: رأيت عن يمين رسول الله ﷺ وعن شماله يوم أحد رجلين عليهما ثياب بياض، ما رأيتهما قبل ولا بعد، يعني: جبريل و ميكائيل عليهما السلام.

وفي رواية: يقاتلان عنه كأشد القتال.

O DŽIBRILOVOM I MIKAILOVOM BRANJENJU POSLANIKA, ﷺ, NA UHUDU

1164. Prenosi se da je Sa'd b. ebi Vekkas, ﷺ, rekao: Vidio sam na Uhudu sa desne i lijeve strane Allahovog Poslanika, ﷺ, dva čovjeka na kojima je bila bijela odjeća. Nikada ih, ni prije ni poslije, nisam vido. Tj. Džibrila i Mikaila, ﷺ.

U drugoj predaji stoji: Najhrabrije su ga branili.

¹ Ajet u potpunosti glasi:

﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾

Ništa ne zavisi od tebe, niti da im pokajanje primi, niti da ih kazni, jer oni su doista nasilnici! Ali-Imran, 128.

باب اشتدَّ غَضْبُ اللَّهِ عَلَى مَنْ قَتَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

1165 - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «اشتدَّ غَضْبُ اللَّهِ عَلَى قَوْمٍ فَمَلَوْا هُنَّا بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَمُؤْجِنُونَ يُشَرِّرُونَ إِلَى زَيَّعَتِهِ». وقال رسول الله ﷺ: «اشتدَّ غَضْبُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى رَجُلٍ يَقْتُلُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي سَبِيلِ اللَّهِ».

ŽESTINA ALLAHOVE SRDŽBE NAD
ONIM KOGA JE UBIO ALLAHOV POSLANIK, ﷺ

1165. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Žestoka je Allahova srdžba nad narodom koji je učinio to Njegovom Poslaniku, ﷺ. On je tada, aludirao na svoj sjekutić.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Allahova, ﷺ, srdžba je žestoka nad čovjekom koga ubije Njegov Poslanik, ﷺ, na Allahovom putu.

باب ما لقى النبي ﷺ من أذى قومه

١١٦٦ - عن عائشة رضي الله عنها زوج النبي ﷺ؛ أنها قالـت لرسول الله ﷺ: يا رسول الله! هل أنت علىـك يوم كان أشدـ من يـوم أحد؟ فقال: «لـقد لـقيـت مـن قـومـكـ، وـكان أـشـدـ مـا لـقيـت مـنـهمـ يـومـ العـقـبةـ، إـذ عـرـضـت نـفـسيـ عـلـى اـبـن عـبـدـكـالـلـهـ، فـلـم يـجـبـنـيـ إـلـى مـا أـرـدـتـ، فـانـظـلـقـتـ وـأـنـا مـهـمـومـ عـلـى وـجـهـيـ، فـلـم أـسـتـيقـ إـلـا بـقـرـنـ الشـعـالـبـ، فـرـفـقـتـ رـأـسـيـ؛ فـإـذـا أـنـا بـسـحـابـةـ قـد أـظـلـلـنـيـ، فـنـظـرـتـ؛ فـإـذـا بـيـهاـ جـبـرـيلـ، فـنـادـانـيـ، فـقـالـ: إـنـ اللـهـ عـزـ وـجـلـ فـذـ سـمـعـ قـوـلـ قـوـمـكـ لـكـ وـما رـدـوا عـلـىـكـ، وـقـد بـعـثـ إـلـيـكـ مـلـكـ الـجـبـالـ لـثـامـنـةـ بـمـا شـيـثـ فـبـهـمـ».

قال: «فـنـادـانـيـ مـلـكـ الـجـبـالـ، وـسـلـمـ عـلـيـ، ثـمـ قـالـ: يا مـحـمـداـ إـنـ اللـهـ قـد سـمـعـ قـوـلـ قـوـمـكـ لـكـ، وـأـنـا مـلـكـ الـجـبـالـ، وـقـد بـعـثـنـيـ رـبـكـ إـلـيـكـ لـثـامـنـةـ بـأـمـرـكـ؛ فـمـا شـيـثـ؟ إـنـ شـيـثـ أـنـ أـطـيـقـ عـلـيـهـمـ الـأـخـشـيـنـ». فـقـالـ لـهـ رسولـالـلـهـ ﷺ: «بـلـ أـزـجوـ أـنـ يـخـرـجـ اللـهـ مـنـ أـصـلـابـهـ مـنـ يـغـيـرـ اللـهـ وـخـدـةـ لـا يـفـرـكـ بـهـ شـيـئـاـ».

NEUGODNOSTI KOJE JE POSLANIK, ﷺ, DOŽIVIO OD SVOG NARODA

1166. Aiša, ﷺ, Poslanikova, ﷺ, supruga, prenosi da je upitala Allahovog Poslanika, ﷺ: Allahov Poslaniče, da li ti je ijedan dan bio teži od dana bitke na Uhudu?

Rekao je: Najveću neugodnost od tvog naroda doživio sam na dan Akabe, kada sam ponudio svoju misiju Ibn Abdu Jalilu b. Abd Kulali pa je nije prihvatio.

Potom sam krenuo zabrinuta lica i nisam došao sebi sve dok nisam stigao do Karnu-s-Se'aliba.¹ Podigao sam glavu i video oblak kako se nadvio neda mnom.

¹ Tj. do mjesta koje se tako zove. To je mikat na kom hadžije koje dolaze iz Nedžda moraju obući ihrame. Naziva se još Karnul Menazil.

Pogledao sam i video Džibrila.

Pozvao me je i rekao: Allah, ﷺ, je čuo govor tvog naroda, ono što su ti rekli i šta su ti odgovorili. On ti šalje Meleka brda da mu narediš ono što želiš da im uradi.

Potom mi se obratio Melek brda, nazvao mi selam i rekao: Muhammede, Allah je, zaista, čuo riječi koje ti je tvoj narod uputio. Ja sam Melek brda. Tvoj Gospodar poslao me tebi da mi narediš šta želiš. Ako želiš sravniti ču nad njima dva brda iznad Mekke?¹

Allahov Poslanik, ﷺ, mu je rekao: Nadam se, da će Allah iz njihovih kičmi izvesti one koji će samo Njega obožavati i koji mu neće ni u čemu širk činiti.

١١٦٧ - عَنْ جُنْدِبِ بْنِ سَفِيَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: دَمَيْتُ إِضْبَعَ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي بَعْضِ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ، فَقَالَ:
«هَلْ أَنْتَ إِلَّا إِضْبَعُ دَمِيتِ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيْتِ».

1167. Džundub b. Sufjan, ؓ, je rekao: U jednoj od tih borbi krvario je prst Allahovog Poslanika, ﷺ pa je rekao: *Ti si samo jedan prst ranjeni, koji se na Allahovom putu okrvavi!*

¹ To su brdo Ebu Kubejs i brdo koje je nasuprot njemu.

١١٦٨ - عن ابن مسعود رضي الله عنه، قال: بينما
رسول الله ﷺ يصلّي عند البيت، وأبو جهل وأصحابه له جلوس،
وقد نحرث جزور بالأنس، فقال أبو جهل: أيكم يقوم إلى سلا
جزور بني فلان، فأخذته، فصعّة في كتفي محمد ﷺ إذا سجد؟
فانبعت أشفي القوم، فأخذته، فلما سجّد النبي ﷺ؛ وصعّة بين
كتفيه. قال: فاستضحكوا، وجعل بعضهم يمبل على بعض، وأنا
قائم أُنطر، لو كانت لي مئنة؛ طرحت عن ظهر رسول الله ﷺ،
والنبي ﷺ ساجد ما يرفع رأسه.

حتى انطلق إنسان، فأخبر فاطمة رضي الله عنها، فجاءت وهي
جويرية، فطرحت عنده، ثم أقبلت عليهم تسبّهم.

فلما قضى النبي ﷺ صلاته، رفع صوته، ثم دعا عليهم - وكان
إذا دعا، دعا ثلاثة، وإذا سأله، سأله ثلاثة - ثم قال: «اللهم علّيكم
بقرنيش - ثلاث مرات»، فلما سمعوا صوته، ذهب عنهم الضحك،
وخفقوا دغونه، ثم قال: «اللهم علّيك يا أبي جهل بن هشام، وعقبة بن
ربيعة، وشيبة بن ربيعة، والوليد بن عقبة، وأمية بن خلف،
ومقبة بن أبي معبيط...»، وذكر السابع ولم أحفظه.

فوالذي بعث محمداً ﷺ بالحق؛ لقد رأيت الذين سُئلوا
يَوْمَ الْدِرْ، ثم سُجِّبوا إلى القليب؛ قَلِيلٌ بَذِير.

قال أبو إسحاق: الوليد بن عقبة غلط في هذا الحديث.

1168. Ibn Mes'ud, ﷺ, je rekao: Dok je Allahov Poslanik, ﷺ, klanjao kod Kjabe, Ebu Džehl i njegovo društvo su sjedili. Prije na dan je tu u blizini bila zaklana deva.

Ebu Džehl je upitao: Ko će od vas otići donijeti logu deve iz plemena tog i tog i staviti je na Muhammedova pleća kada bude na sedždi?

Otišao je po nju najnesretniji čovjek. Uzeo je logu i kada je Poslanik, ﷺ, pao na sedždu, stavio ju je na njegova pleća. Počeli su se smijati i koceniti se od smijeha. Ja sam stajao i gledao. Da sam imao zaštitu, ja bih je zbacio sa Poslanikovih, ﷺ, leđa. Poslanik, ﷺ, je i dalje ostao na sedždi i nije podizao glavu. Neko od prisutnih je otisao do

Fatime, ﷺ, i obavijestio je šta se desilo. Došla je, a tada je bila djevojčica, i zbacila to s njega. Potom se okrenula njima grdeći ih.

Kada je Allahov Poslanik, ﷺ, završio namaz, podigao je glas i uputio dovu protiv njih. Kada bi učio dovu protiv nekoga, ponavljao bi je tri puta. I kada bi molio za nešto ponavljao bi to tri puta. Potom je rekao: **Allahu moj, Tebi prepuštam Kurejševiće.** Ponovio je to tri puta.

Kada su čuli njegov glas, prestali su se smijati. Prepali su se njegove dove.

Zatim je Poslanik, ﷺ, rekao: **Allahu moj, Tebi prepuštam Ebu Džehla b. Hišama, 'Utbe b. Rebi'a, Šejbe b. Rebi'a, Velida b. 'Ukbea', Umejje b. Halefa, 'Ukbea b. ebi Mu'ajta.** Spomenuo je i sedmog, ali ga nisam zapamtio.²

Tako mi Onoga koji je poslao Muhammeda, ﷺ, sa Istinom, one koje je Poslanik, ﷺ, spomenuo video sam mrtve na dan Bedra. Potom su bačeni u jedan od napuštenih bunara na Bedru.

Ebu Ishak je rekao: *Velid b. 'Ukbe je greškom spomenut u ovom hadisu.*

باب صَبَرَ الْأَنْبِيَاءُ عَلَى أَذِي قَوْمِهِمْ

١١٦٩ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْعُودٍ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَيَ اَنْظَرْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَخْكِي نَبِيًّا مِّنَ الْأَنْبِيَاءِ ضَرِبَةً قَوْمَهُ، وَهُوَ يَسْتَغْشِي الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ، وَيَقُولُ: «رَبِّ افْغِنْ لِقَوْمِيِّ، فَلِئِنْهُمْ لَا يَفْلَمُونَ».

STRPLJENJE POSLANIKÂ NAD NEDAĆAMA KOJE SU IM UZROKOVALI NJIHOVI NARODI

1169. Abdullah b. Mesud, ﷺ, je rekao: *Ja kao da sada gledam u Allahovog Poslanika, ﷺ, kako priča o jednom poslaniku koga je udarao*

¹ Tako je u svim Muslimovim primjercima, što je greška, a ispravno je da je to El-Velid b. 'Utbe, kako je ispravno preneseno u drugom Muslimovom rivajetu.

² To je Amar b. el-Velid, kako stoji u Buharijinoj predaji.

njegov narod. Dok je brisao krv sa svog lica, govorio je: **Gospodaru moj, oprosti mom narodu jer on ne zna.**

باب قتل أبي جهل

١١٧٠ - عن أنسِ بن مالِكٍ رضيَ اللَّهُ عنْهُ، قالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ يَنْتَرِ لَنَا مَا صَنَعَ أَبُو جَهْلٌ؟». فَانْطَلَقَ ابْنُ مَسْعُودٍ، فَوَجَدَهُ قَدْ ضَرَبَهُ ابْنُ عَفْرَاءَ حَتَّى بَرَدَهُ، قَالَ: فَأَخَذَ بِلِحْيَتِهِ، فَقَالَ: أَنْتَ أَبُو جَهْلٍ؟ قَالَ: وَهُلْ فَوْقَ رَجُلٍ قَاتَلُوهُ أَوْ قَالَ: قَاتَلَهُ قَوْمٌ؟!

قالَ: وَقَالَ أَبُو مِجْلِزٍ: قَالَ أَبُو جَهْلٍ: فَلَوْ غَيْرُ أَكَارٍ قَاتَلَنِي.

O UBISTVU EBU DŽEHLA

1170. Enes b. Malik, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: **Ko će vidjeti šta se desilo sa Ebu Džehlom?**

Ibn Mes'ud je krenuo i video da su Ebu Džehla napala dva Afrina sina i oborila na zemlju. Uzeo ga je za bradu i upitao: *Je si li to ti, Ebu Džehle??*

Rekao je: *Nije moja sramota što ste me ubili.* Ili je rekao da ga je ubio njegov narod.

Sulejman Tejmi od Ebu Midžleza prenosi da je Ebu Džehl rekao: *Što me ne ubi neko drugi, a ne ovi seljaci¹??*

¹ Ovdje se misli na dvojicu Afrinih sinova koji su bili ensarije a oni su zemljoradnici.

باب قتل كعب بن الأشرف

١١٧١ - عن جابر رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: أمن لكتف بن الأشرف؟ فلأنه قد آتى الله ورسوله. فقال محمد بن مسلمـة رضي الله عنه: يا رسول الله! أتحب أن أثقله؟ قال: «نعم». قال: أنا ذن لي فلأقول. قال: «قل».

فأتاه، فقال له، وذكر ما بينهما، وقال: إن هذا الرجل قد أراد صدقة، وقد عذنا. فلما سمعه، قال: وأيضا والله لتملئه. قال: إن قد اتبغنا الآن، ونكراه أن ندعه حتى نظر إلى أي شيء يصير أمره. قال: وقد أردت أن تلقي ملفاً. قال: فما تردد؟ قال: ما تردد؟ قال: ترددني نساءكم. قال: أنت أجمل العرب، أترهنت نساءنا؟! قال: ترهنتني أولادكم. قال: يسب ابن أحدنا، فيقال: رهين في وشقي من ثمر، ولكن ترهنت للأمة يعني السلاح. قال: فنعم. وواعده أن يأتيه بالحرب وأبي عبس بن جابر وعبد بن شري.

قال: فجاؤوا، فدعوه ليلاً، فنزل إليهم. قال سفيان: قال غير عمرو: قال له أمرأته: إني لأنمّ صوتاً كأنه صوت دم. قال: إنما هذا محمد بن مسلمـة ورضيـة وأبو نائلة، إن الكـريم لو دعي إلى طغـة ليلاً، لأجاب.

قال محمد: إني إذا جاء، فسوف أهدـي إلى رأسه، فإذا استـكنتـه؛ فدونـكـم. قال: فلما نزل، نـزـلـ وهو متـوشـخـ، فقالـواـ: تـجـدـ مـنـكـ رـيحـ الطـيـبـ. قال: نـعـمـ؛ تـحـتـيـ فـلـانـةـ، هـيـ أـغـطـرـ نـسـاءـ العـربـ. قال: فـنـأـذـنـ لـيـ أـنـ أـشـمـ مـنـهـ؟ قال: نـعـمـ؛ فـشـمـ. فـتـنـاـوـلـ، فـشـمـ، ثـمـ قال: أـتـأـذـنـ لـيـ أـنـ أـعـودـ؟ قال: فـانـتـخـكـنـ مـنـ رـاسـهـ، ثـمـ قال: دـونـكـمـ. قال: فـقـنـاـوـهـ.

O UBISTVU KA'BA B. EL-EŠREFA

1171. Džabir, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Ko će srediti Ka'ba b. el-Ešrefu¹ jer je on uznemirio Allaha i Njegovog Poslanika?

¹ Bio je jevrej. (op. prev.)

Muhammed b. Mesleme, ﷺ, je upitao: Allahov Poslaniče, želiš da ga ubijem?

Rekao je: Da.

Rekao je: Onda mi dopusti da se poslužim varkom.

Rekao mu je: Posluži se.

Muhammed b. Mesleme mu je otišao i rekao navodno ono što se desilo između njega i Poslanika, ﷺ. Između ostalog je rekao: Ovaj čovjek¹ traži zekjat. Time nas je, uistinu, preopteretio.²

Nakon što je to K'ab čuo, rekao je: Tako mi Allaha, sve će vam više dosađivati.

Muhammed je rekao: Mi ga slijedimo sada, ali ne želimo da ga napustimo dok ne vidimo šta će da bude od te njegove misije. Zato želim da mi daš dug.

Upitao je: Šta mi daješ za zalog?

Upitao ga je: Šta želiš?

Odgovorio je: Daj mi vaše žene!

Rekoh: Ti si najzgodniji Arap, zar kao zalog da damo naše žene?!³

Rekao je: Založite mi vašu djecu.

Rekao je: Rugat će se našoj djeci što su data kao zalog umjesto dva sa'a hurmi. Međutim, dat ćemo ti oružje.

Rekao je: Dobro.

Obećao mu je da će mu doći sa Harisom, Ebu 'Absom b. Džebrom i 'Abadom b. Bišrom.

Došli su i pozvali ga noću. Sišao je. (Sufjan prenosi da su drugi prenosioci, osim Amra, prenijeli da je tada njegova žena rekla: Čujem glas, kao da je glas krvi.)

¹ Misleći na Poslanika, ﷺ. (op. prev.)

² Ovo je od dvomislenog dozvoljenog govora, štaviše poхvalnog, jer njegovo skriveno značenje je da nas je odgojio šerijatskim odgojem u kojem ima vid opterećenja, ali to opterećenje je zbog Allahovog zadovoljstva.

³ Tj. nismo sigurni ostaviti žene kod tebe, možda ih zavedeš. (op. prev.)

K'ab je rekao: To je Muhammed b. Mesleme, njegov brat po mlijeku Ebu Naile. Zaista, kada bi plemeniti bio noću pozvan na kopanje, odazvao bi se.

Muhammed je rekao: Ja će ga kada dođe, uhvatiti za glavu, pa kada ga savladam, vaš je. Kada je sišao, bio je uredjen i namirisan.

Rekli su mu: Osjećamo prijatan miris.

Rekao je: Da! Oženjen sam Arapkinjom poznatom po najljepšem mirisu!

Hoćeš li mi dozvoliti da ga pomirišem?, upitao je Muhammed?

Rekao je: Da! Uhvatio ga je i pomirisao.

Zatim je rekao: Dozvoljavaš li mi da ponovo pomirišem?

Prihvatio mu je glavu i rekao: Vaš je!, pa su ga ubili.

باب عَزْوَةِ الرِّقَاعِ

١١٧٢ - عن أبي موسى رضي الله عنه، قال: خرجنا مع رسول الله ﷺ في عَزَّةٍ، ونخن سُتُّ نَفَرٍ بَيْنَنَا بَعْيَرْ نَفَقَبَهُ. قال: فَنَقَبَتْ أَقْدَامُنَا، فَنَقَبَتْ قَدَمَاهُ، وَسَقَطَتْ أَظْفَارِي، فَكُنَّا نَلْفُ عَلَى أَرْجُلِنَا الْخِرَقَ، فَسُمِّيَتْ عَزْوَةُ ذَاتِ الرِّقَاعِ؛ لِمَا كُنَّا نُعْصِبُ عَلَى أَرْجُلِنَا مِنَ الْخِرَقِ.

قال أبو بُزَّدة: فحدثت أبو موسى بهذا الحديث، ثم كرر ذلك.
قال: كأنه كرر أن يكون شيئاً من عمله أفتاه...

وفي رواية: والله يُجزي به.

BITKA ER-RIKA'

1172. Ebu Musa, ۽, pripovijeda i kaže: Krenuli smo sa Allahovim Poslanikom, ۽, u bitku. Bilo nas je šesterica. Jahali smo jednu devu naizmjenično. Popucale su nam noge pa su i meni popucale noge i otpali nokti, pa smo počeli noge umotavati krpama. Ova bitka je nazvana **Zatu-rika**¹ zbog toga što smo noge umotavali krpama.

¹ U prijevodu: Bitka krpa. (op. prev.)

Ebu Burde je rekao: Ebu Musa je ispričao ovaj hadis a potom je to prezirao. Kao da se bojao da nije šta od svojih dobrih djela razotkrio....

U drugoj predaji stoji: Za koja Allah nagrađuje.

بَابُ فِي غَزْوَةِ الْأَخْزَابِ، وَهِيَ الْخَنْدَقُ

١١٧٣ - عن إبراهيم التميمي، عن أبيه، قال: كُنَّا عند حَدِيفَةَ، فَقَالَ رَجُلٌ: لَوْ أَذْرَكْتَ رَسُولَ اللَّهِ؛ قَاتَلْتُ مَعَهُ وَأَبْلَيْتُ. فَقَالَ حَدِيفَةُ: أَنْتَ كُنْتَ تَفْعَلُ ذَلِكَ؟ لَقَدْ رَأَيْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لِيَنَّهُ الْأَخْزَابِ وَأَخْذَنَا رِيحَ شَدِيدَةً وَقَرْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلَا رَجُلٌ يَأْتِينِي بِحَبْرِ الْقَوْمِ جَعَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مَعِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟». فَسَكَنَّا، فَلَمْ يَجِدْنَا مَنْ أَحَدٌ. ثُمَّ قَالَ: «أَلَا رَجُلٌ يَأْتِينِي بِحَبْرِ الْقَوْمِ جَعَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مَعِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟». فَسَكَنَّا، فَلَمْ يَجِدْنَا مَنْ أَحَدٌ.

فَقَالَ: «فَقُمْ بِالْحَدِيفَةِ؛ فَأَتَنَا بِحَبْرِ الْقَوْمِ». فَلَمْ أَجِدْ بِنَادِيَ إِذْ دَعَانِي بِاسْمِ أَنْ أَقُومْ. قَالَ: «اذْهَبْ فَأَتَنِي بِحَبْرِ الْقَوْمِ، وَلَا تَذَعَّزْهُمْ عَلَيْ». فَلَمَّا وَلَيْتُ مِنْ عِنْدِهِ؛ جَعَلَتْ كَائِنَّا أَمْشِي فِي حَمَامٍ حَتَّى أَتَيْتُهُمْ، فَرَأَيْتُ أَبَا سُفْيَانَ يَضْلِي ظَهِيرَةً بِالثَّارِ، فَوَضَعْتُ سَهْمًا فِي كَيْدِ الْقَوْمِ، فَأَرَدْتُ أَنْ أَرْمِيَهُ، فَذَكَرْتُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: «وَلَا تَذَعَّزْهُمْ عَلَيْ»، وَلَوْ رَمَيْتُهُ؛ لَا صَبَّهُ.

فَرَجَعْتُ وَأَنَا أَمْشِي فِي مِثْلِ الْحَمَامِ، فَلَمَّا أَتَيْتُهُ، فَأَخْبَرْتُهُ بِحَبْرِ الْقَوْمِ وَفَرَغْتُ؛ فَرِزَّتُ، فَأَلْبَسْتِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ فَضْلِ عَبَّادَةٍ كَانَتْ عَلَيْهِ يُصْلِي فِيهَا، فَلَمْ أَزِلْ نَائِمًا حَتَّى أَضَبَّحْتُ، فَلَمَّا أَضَبَّحْتُ؛ قَالَ: «فَقُمْ يَا تَوْمَانَا!».

O BICI AHZAB, A TO JE BITKA NA HANDEKU

1173. Ibrahim et-Tejmi prenosi od svog oca da je rekao: Bili smo kod Huzejfe pa je neki čovjek rekao: Da sam živio u vrijeme Allahovog Poslanika, ﷺ, borio bih se uz njega i dao bih sve od sebe.

Ebu Huzejfe je rekao: Ti bi tako postupio? Jedne noći kada smo bili sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, u bici Ahzab zapuhao je jak i hladan vjetar. Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Ima li neko da ode i donese mi vijesti o

neprijatelju, Allah, ﷺ će ga za to nagraditi tako što će biti sa mnom na Sudnjem danu?

Šutjeli smo i niko od nas ništa nije odgovarao.

Allahov Poslanik, ﷺ je rekao: **Ima li neko da ode i doneše mi vijesti o neprijatelju, Allah, ﷺ će ga za to nagraditi tako što će biti sa mnom na Sudnjem danu?**

Šutjeli smo i niko od nas ništa nije odgovarao.

Potom je Allahov Poslanik, ﷺ rekao: **Ustani Ebu Huzeffe i donesi mi vijesti o neprijatelju!**

Nisam imao izbora jer me je prozvao po imenu. Ustao sam.

Poslanik, ﷺ je rekao: **Ustani i donesi mi vijesti o narodu i nemoj ih uzrujavati protiv mene.**

Kada sam krenuo od Poslanika, ﷺ osjećao sam se ugodno kao da idem po banji¹ sve dok nisam došao do njih.² Kada sam tamo došao, video sam Ebu Suffjana kako grije leđa uz vatru. Stavio sam strijelu u luk i htio da je odapnem. Međutim, sjetio sam se govora Allahovog Poslanika, ﷺ **Nemoj ih uzrujavati protiv mene! Da sam je odapeo pogodio bih ga.**

Vratio sam se i ponovo sam se osjećao kao da idem po banji. Kada sam došao, obavijestio sam ga o njima. Nakon što sam završio raport, osjetio sam hladnoću. Allahov Poslanik, ﷺ me zagruuo krajem ogrtača koji je bio na njemu i u kojem je klanjao. Spavao sam sve dok nije svanulo. Kada je svanulo rekao mi je: **Ustani spavalice!**

¹ Tj. mjesto s topлом vodom, sauna. (op. prev.)

² Tj. on nije osjećao hladnoću koju su osjećali ostali već ga je Allah sačuvao od nje radi pokornosti Poslaniku, ﷺ, i odlasku ka cilju kojem ga je on poslao. Takav osjećaj je imao sve dok se nije vratio Poslaniku, ﷺ. Kada se vratio, ponovo je počeo osjećati hladnoću kao i ostali koji su bili tu.

١١٧٤ - عن البراء رضي الله عنه، قال: كان رسول الله ﷺ يوماً يزور الأحزاب ينثأ مَعَنِ التُّرَابِ، ولقد وارى التُّرَابُ بِيَاضِ بَطْنِهِ، وهو يقول:

«وَاللَّهِ لَوْلَا أَتَتْ مَا افْخَذَنَا لَا تَصْدِقُنَا وَلَا صَلَبُنَا فَأَتَرْزَلَنَ سَكِينَةً عَلَيْنَا إِنَّ الْأَلْى قَدْ أَبْوَأَ عَلَيْنَا»

قال: وزيرما قال:

«إِنَّ الْمَلَأَ قَدْ أَبْوَأَ عَلَيْنَا إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَبْيَنَا وَيَرْفَعُ بِهَا صَوْنَهُ.

1174. El-Bera, ﷺ, kaže: Allahov Poslanik, ﷺ, je na dan Bitke Ahzab prenosio sa nama zemlju. Prašina je bila prekrila bjelinu njegova stomaka. On je tada govorio: Tako mi Allaha, da Tebe nije, mi na Pravom putu ne bi bili, niti bi sadaku davali, niti klanjali. Spusti spokojstvo Svoje, jer su prvaci navalili na nas.

Ili je govorio: Zaista su glavešine navalile na nas, ako nam žele donijeti smutnju, mi to prihvatići nećemo.

To bi izgovarao glasno.

١١٧٥ - عن أنس بن مالك رضي الله عنه، أن أصحابَ محمدٍ ﷺ كانوا يقولونَ يومَ الخندقِ:

نَخْنُ الَّذِينَ بَأَيَاعُوا مُحَمَّداً عَلَى الإِسْلَامِ مَا بَقِينَا أَبَدًا أو قال: على الْجِهَادِ مَا بَقِينَا أَبَدًا؛ (شَكْ حَمَادٌ).

والنبي ﷺ يقول:

«اللَّهُمَّ إِنَّ الْخَيْرَ خَيْرُ الْآخِرَةِ فَاغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ»

1175. Enes b. Malik, ﷺ, prenosi da su ashabi Allahovog Poslanika, ﷺ, na dan Bitke na Handeku govorili: Mi smo oni koji su dali vječnu prisegu Muhammedu, ﷺ, za islam.

Ili su govorili: Vječnu prisegu za džihad. Hammad nije bio siguran.

Poslanik, ﷺ, bi govorio: **Allahu moj, istinski hajr je ahiretski...A Ti oprosti ensarijama i muhadžirima.**

بَابْ ذِكْرُ بَنِي قُرَيْظَةَ

١١٧٦ - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما؛ قال: ثادى فينا رسول الله ﷺ يوم انصراف عن الأحزاب أذن: (لا يصلّي أحد الظهر إلا في بنى قريظة). فتحجّف ناس قرطبة الرّوقة، فصلّوا ذور بنى قريظة، وقال آخرون: لا نصلّي إلا حيث أمرنا رسول الله ﷺ، وإن فاتنا الرّوقة. قال: فما عَنَّ واجداً من الفريقين.

SPOMINJANJE PLEMENA BENU KUREJZA

1176. Abdullah b. Omer, ؓ, veli: Kada je Allahov Poslanik, ﷺ, završio sa saveznicima, izdao je proglašenje: Neka niko od vas ne klanja podne,¹ osim u plemenu Benu Kurejza.

Neki ljudi su se pobojali da im namaz ne prođe pa su klanjali prije nego što su stigli u spomenuto pleme.

Drugi su, pak, rekli: Mi nećemo klanjati osim samo ondje gdje nam je naredio Allahov Poslanik, ﷺ, pa čak kada bi nam namaz i prošao.

Nakon toga Poslanik, ﷺ, nijednu od spomenutih grupa nije ukorio.

¹ U Buhariji стоји да niko ne klanja ikindiju.

باب في غزوة ذي قردا

١١٧٧ - عن إِيَّاسِ بْنِ سَلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: فَيَدْمَنَا الْحُدَيْبِيَّةُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَنَحْنُ أَرْبَعَ عَشَرَةَ مِائَةً، وَعَلَيْنَا خَفْرُونَ شَاهَ لَا تُزُوِّبُهَا.

قَالَ: فَقَعَدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى جَبَ الرَّكِيَّةِ، فَإِمَّا دُعَا، وَإِمَّا يَسْأَلَ فِيهَا. قَالَ: فَجَاءَتْ، فَسَقَيْنَا وَاسْقَيْنَا.

قَالَ: ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ذَعَانًا لِلْبَيْعَةِ فِي أَضْلِ الشَّجَرَةِ. قَالَ: فَبِإِيمَانِهِ أَوْلَ النَّاسِ، ثُمَّ بِأَيَّامَ وَبَاعَ، حَتَّى إِذَا كَانَ فِي وَسْطِ النَّاسِ. قَالَ: «بَايْغُ يَا سَلَمَةُ». قَالَ: قُلْتُ: قَدْ بِإِيمَانِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فِي أَوْلَ النَّاسِ. قَالَ: «وَأَيْضًا». قَالَ: وَرَأَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَزِلاً (يُغَنِّي: لِيَمْعَنْ سِلَاحَ). قَالَ: فَأَعْطَانِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَجَّةَ أَوْ ذَرْقَةَ، ثُمَّ بِأَيَّامَ، حَتَّى إِذَا كَانَ فِي آخِرِ النَّاسِ؛ قَالَ: «أَلَا تُبَايِعُنِي يَا سَلَمَةُ؟». قَالَ: قُلْتُ: قَدْ بِإِيمَانِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فِي أَوْلَ النَّاسِ، وَفِي أَوْسَطِ النَّاسِ. قَالَ: فَأَيْضًا. قَالَ: فَبِإِيمَانِهِ التَّالِيَةَ. ثُمَّ قَالَ لِي: «يَا سَلَمَةُ! أَيْنَ حَجَفْكَ - أَوْ ذَرْقَكَ - الَّتِي أَغْطَيْتُكَ؟». قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَقِينِي عَمِيْ عَامِرُ عَزِلاً، فَأَغْطَيْتُهُ إِيَّاهَا. قَالَ: فَضَحِّكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَقَالَ: «إِنَّكَ كَالَّذِي قَالَ الْأَوَّلُ: اللَّهُمَّ ابْغُنِي حَبِيبًا هُوَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي».

ثُمَّ إِنَّ الْمُشَرِّكِينَ رَاسَلُونَا الصُّلُحَ حَتَّى مَشَى بَعْضُهُمْ فِي بَعْضٍ وَاضْطَلَّنَا.

قَالَ: وَكُنْتُ تَبِيعًا لِطَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَسْقَيْتَ فَرَسَهُ، وَأَحْسَنَهُ، وَأَخْدُمَهُ، وَأَكْلَ مِنْ طَعَامِهِ، وَتَرَكْتُ أَهْلَهُ وَمَالِيْ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَرَسُولِهِ ﷺ. قَالَ: فَلَمَّا اضْطَلَّنَا نَحْنُ وَأَهْلُ مَكَّةَ، وَاخْتَلَطَ بَعْضُنَا بِيَغْضِبِ، أَتَيْتُ شَجَرَةَ، فَكَتَّخْتُ شَوْكَهَا، فَاضْطَجَفْتُ فِي أَصْلِهَا. قَالَ: فَأَتَانِي أَرْبَعَةُ مِنْ الْمُشَرِّكِينَ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ، فَجَعَلُوا يَقْعُونَ فِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَأَبْقَيْتُهُمْ، فَتَحَوَّلْتُ إِلَى شَجَرَةِ أُخْرَى، وَعَلَقْتُهُمْ سِلَاحَهُمْ وَاضْطَجَعُوا، فَبَيْنَمَا هُنْ كَذِلِكَ؛ إِذَا نَادَى مُنَادٍ مِنْ أَسْفَلِ الْوَادِيِّ: يَا لِلَّمَهَاجِرِينَ! قُلْ أَبْنُ زَيْنَمْ. قَالَ: فَأَخْتَرْتُ سَيْقَنِي، ثُمَّ شَدَّذْتُ عَلَى أُولَئِكَ الْأَرْبَعَةِ وَهُمْ رُؤُودٌ، فَأَخْذَتُ سِلَاحَهُمْ، فَجَعَلْتُهُمْ ضِفَّاً فِي يَدِي. قَالَ: ثُمَّ قُلْتُ: وَالَّذِي كَرَمَ وَجْهَ مُحَمَّدٍ ﷺ؛ لَا

يُرْفَعُ أَحَدٌ مِنْكُمْ رَأْسَهُ؛ إِلَّا ضَرَبْتُ الْذِي فِيهِ عَيْنَاهُ. قَالَ: ثُمَّ جِئْتُ بِهِمْ أَسْوَقُهُمْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

قَالَ: وَجَاءَ عَمِيْعِيْ عَامِرٌ يَرْجُلُ مِنَ الْعَبَلَاتِ، يُقَالُ لَهُ: مِكْرَزٌ، يَقُوْدَةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَلَى فَرَسٍ مُجَفَّفٍ فِي سَبْعِينَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَنَظَرَ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: «أَدْعُوهُمْ؛ يَكُونُ لَهُمْ بَذْنَةُ الْفُجُورِ وَيُثْنَا». .

فَعَنَّا عَنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: «وَمَنْ أَلْيَى كَفَّاً أَيْدِيهِمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيكُمْ عَنْهُمْ يُطْعَنُ مَكَّةً مِنْ بَعْدِ أَنْ أَفْرَغْتُكُمْ عَلَيْهِمْ...» الآية كُلُّها .

قَالَ: ثُمَّ حَرَجْنَا رَاجِعِينَ إِلَى الْمَدِيْنَةِ، فَنَزَلَنَا مَثْرِلاً، بَيْتَنَا وَبَيْتَنَا بَنِي لِخِيَانَ جَبَلٍ، وَمُنْ الْمُشْرِكُونَ، فَاسْتَغْفَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِمَنْ رَوَى هَذَا الْجَبَلَ الْأَنْيَلَةَ كَائِنَةَ طَلِيعَةَ الْلَّبَيِّنَةِ وَأَضْحَابِهِ. قَالَ سَلَمَةُ: فَرَقِيتُ تِلْكَ الْأَنْيَلَةَ مَرَّيْنِ أَوْ ثَلَاثَةَ، ثُمَّ قَدِيمَنَا الْمَدِيْنَةَ، فَبَعْثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِطَهْرِهِ مَعَ رَبِاحٍ عَلَامِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا مَعَهُ، وَحَرَجْنَا مَعَهُ بِفَرَسٍ طَلْعَةَ أَنْدَيْهِ مَعَ الظَّهِيرَةِ.

فَلَمَّا أَخْبَنَا؛ إِذَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ الْفَزَارِيُّ قَدْ أَغَازَ عَلَى ظَهِيرَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَاسْتَأْفَهُ أَجْمَعُ، وَقُتِلَ رَاعِيَهُ. قَالَ: فَقُلْتُ: يَا رَبِّيَّا! حَذْهَا هَذَا الْفَرَسُ فَأَبْلَغَهُ طَلْحَةُ بْنُ عِيَّادِ اللَّهِ، وَأَخْبَرَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنَّ الْمُشْرِكِينَ قَدْ أَغَارُوا عَلَى سَرْزِجِهِ.

قَالَ: ثُمَّ قُمْتُ عَلَى أَكْمَةَ، فَاسْتَقْبَلْتُ الْمَدِيْنَةَ، فَنَادَيْتُ ثَلَاثَةَ: يَا صَبَاحَاهُ! ثُمَّ حَرَجْتُ فِي آثارِ الْقَوْمِ أَزْمِيْهِمْ بِالثَّبْلِ، وَأَرْتَجَرُ أَقْوُلُ: أَنَا ابْنُ الْأَكْنَوْعِ، وَالْيَوْمُ يَرْبُّ الْرُّضَعَ فَالْحَقُّ رَجْلًا مِنْهُمْ، فَأَصْكُّ سَهْمًا فِي رَخْلِيهِ حَتَّى خَلَصَ نَضْلُّ السَّهْمِ إِلَى كَيْفِيْهِ. قَالَ: ثُلَّتْ: حَذْهَا وَأَنَا ابْنُ الْأَكْنَوْعِ، وَالْيَوْمُ يَرْبُّ الرُّضَعَ.

قال: فوالله؛ ما زلت أزبدهم وأغفر لهم، فإذا رجع إلى فارس؛ أتيت شجرة، فجلست في أضلها، ثم زمتها فعقرت بي، حتى إذا تضايق الجبل، فدخلوا في تصايقه؛ علوت الجبل، فجعلت أرديهم بالحجارة. قال: فما زلت كذلك أتبعهم، حتى ما خلق الله تعالى من بغير من ظهر رسول الله عليه السلام، إلا خلقت وراء ظهري، وخلوا بيبي وبنيه، ثم أتبعتهم أزبدهم؛ حتى ألقوا أكثر من ثلاثين بذة وثلاثين رمنا ينتحفون، ولا يطربون شيئاً؛ إلا جعلت عليه آراما من الحجارة، يغرفها رسول الله عليه السلام وأصحابه.

حتى أتوا متصايقاً من ثنية؛ فإذا هم قد أتاهم فلان بن يذر الفزاري، فجلسوا يتضحون (يعني: يتعدون) وجئت على رأس قرين. قال الفزاري: ما هذا الذي أرى؟ قالوا: لقينا من هذا البراء، والله؛ ما فارقنا منذ غليس يزمعنا حتى انتزع كُلّ شيءٍ في أيدينا. قال: فلبيكم إليه نفر منكم أربعة. قال: قصعد إلى منتم أربعة في الجبل. قال: فلما أمكنوني من الكلام. قال: قلت: هل تعرفونني؟ قالوا: لا، ومن أنت؟ قال: قلت: أنا سلمة بن الأتواء، والذي كرم وجهه محمد عليه السلام؛ لا أطلب رجلاً منكم؛ إلا ذكرته، ولا يطليني رجل منكم قيذركني. قال أحدهم: أنا أظن.

قال: فرجعوا، فما برخت مكاني حتى رأيت قوارس رسول الله عليه السلام يتحللون الشجر. قال: فإذا أولهم الآخرم الأسدي، على إثره أبو قنادة الأنصاري، وعلى إثره المقداد بن الأسود الكثبي رضي الله عنهم. قال: فأخذت بعنان الآخرم. قال: فولنا مدبرين. قلت: يا آخرم اخْلِزْهُمْ؛ لا يقطنوك حتى يلحق رسول الله عليه السلام وأصحابه. قال: يا سلمة إن كنت تؤمن بالله واليوم الآخر، وتعلم أن الجنة حُقُّ، والثَّارَ حُقُّ؛ فلا تحمل بيبي وبني الشهادة. قال: فخلنته، فالتحق هو وعبد الرحمن. قال: فعقر بعبد الرحمن فرسه، وطعنه عبد الرحمن، فقتلها، وتحول على فرسه، ولحق أبو قنادة فارس رسول الله عليه السلام عبد الرحمن، فطعنه، فقتلها، فوالذي كرم وجهه محمد عليه السلام؛ لتقعهم أغدو على رجلي، حتى ما أرى ورائي من أصحاب محمد عليه السلام ولا غبار لهم شيئاً.

حَتَّى يَغْدِلُوا قَبْلَ غُرُوبِ الشَّمْسِ إِلَى شَغْبٍ فِيهِ مَاءٌ، يُقَالُ لَهُ: ذُو قَرْدٍ؛ لِيَشْرَبُوا مِنْهُ وَهُمْ عِطَاشٌ. قَالَ: فَنَظَرُوا إِلَيْيَ أَغْدُو وَرَاءَهُمْ، فَحَلَّتِهِمْ عَنْهُ (يَعْنِي: أَجْلَتِهِمْ عَنْهُ)؛ فَمَا ذَاقُوا مِنْهُ قُطْرَةً.

قَالَ: وَيَخْرُجُونَ، فَيَشْتَوْنَ فِي ثَبَّةٍ. قَالَ: فَأَعْدُو، فَالْحَقْ رَجْلًا مِنْهُمْ، فَأَصْكُهُ بِسَهْمٍ فِي نَفْسِ كَيْفِهِ. قَالَ: قَلْتُ: حَذَّهَا وَأَنَا ابْنُ الْأَكْرَوْعِ، وَالْيَوْمُ يَوْمُ الرُّؤْضِعِ. قَالَ: يَا تَبَكَّلَهُ أَمْهُ! أَكْنُوْعَهُ بِنَكْرَةٍ؟ قَالَ: قَلْتُ: نَعَمْ يَا عَدُوَّ نَفْسِي! أَكْنُوْعَكَ بِنَكْرَةً. قَالَ: وَأَرْدُوا فَرَسَيْنِ عَلَى ثَبَّةٍ. قَالَ: فَجِئْتُ بِهِمَا أَسْوَقَهُمَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

قَالَ: وَلِعِنْتَنِي عَامِرٌ بِسَطِيعَةٍ فِيهَا مَذْقَةٌ مِنْ لَبَنِ وَسَطِيقَةٍ فِيهَا مَاءٌ، فَتَوَضَّأْتُ، وَشَرِبْتُ، ثُمَّ أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَلَّيْتِهِمْ عَنْهُ؛ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ أَخْذَ تِلْكَ الْأَبْلَى، وَكُلُّ شَيْءٍ أَسْتَقْدَثُهُ مِنَ الْمُحْسِرِكِينَ، وَكُلُّ رَمْحٍ وَبِزَدَةٍ، وَإِذَا بِلَالٌ نَحْرَ نَافَةً مِنَ الْأَبْلَى الَّتِي أَسْتَقْدَثُ مِنَ الْقَوْمِ، وَإِذَا هُوَ يَشْوِي لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ كَبِدِهَا وَسَنَامِهَا. قَالَ: قَلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! حَلَّنِي فَأَتَخْبَبُ مِنَ الْقَوْمِ مِائَةً رَجُلٌ فَاتَّبَعَ الْقَوْمَ، فَلَا يَقِنُ مِنْهُمْ مُخِيزٌ إِلَّا قَتْلَةً. قَالَ: فَضَحِّكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى بَدَأَ تَوَاجِهَةً فِي ضَوْءِ النَّهَارِ، فَقَالَ: «يَا سَلَّمَةً أَنْرَاكَ كُنْتَ فَاعِلًا؟». قَلْتُ: نَعَمْ وَالَّذِي أَكْرَمَكَ. فَقَالَ: «إِنَّهُمْ الَّذِينَ لَيَقْرَؤُنَ فِي أَرْضِ غَطَّافَانَ».

قَالَ: فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ غَطَّافَانَ، فَقَالَ: نَحْرَ لَهُمْ فُلَانٌ جَزُورًا، فَلَمَّا كَسَفُوا جَلْدَهَا، رَأَوْا غَبَارًا، فَقَالُوا: أَتَأْكُمُ الْقَوْمَ! فَخَرَجُوا هَارِبِينَ. فَلَمَّا أَضَبَخَنَا، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «كَانَ خَيْرُ فُرَسَاتِنَا الْبَوْ أَبُو قَنَادَةَ، وَخَيْرُ رَجَالِنَا سَلَّمَةُ». قَالَ: ثُمَّ أَعْطَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَهْمَ الْفَارِسِ وَسَهْمَ الرَّاجِلِ، فَجَمَعَهُمَا لِي جَمِيعًا. ثُمَّ أَرْدَفَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَاءَهُ عَلَى الْغَضَبِ رَاجِعِينَ إِلَى الْمَدِينَةِ.

قَالَ: فَبِمَا نَحْنُ نَسِيرُ؛ قَالَ: وَكَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ لَا يُسْبِقُ شَدَّادًا. قَالَ: فَجَعَلَ يَقُولُ: أَلَا مُسَايِقٌ إِلَى الْمَدِينَةِ؟ هَلْ مِنْ مُسَايِقٍ؟ فَجَعَلَ يُعِيدُ ذَلِكَ. قَالَ: فَلَمَّا سَمِعْتُ كَلَامَهُ، قَلْتُ: أَمَا شُكْرِمُ كَرِيمًا وَلَا نَهَابُ شَرِيفًا؟ قَالَ: لَا، إِلَّا أَنْ يَكُونَ

رسول الله ﷺ. قال: قلت: يا رسول الله بأبي أنت وأمي؛ ذرني فلأسباق الرجل. قال: «إذ شئت». قال: قلت: اذهب إلينك. وثبتت بخلبي، فطفرت، فعدوت. قال: فربطت عليه شرقاً أو شرقين؛ أنتبقي نفسى، ثم عدوت في إثراه، فربطت عليه شرقاً أو شرقين. قال: ثم إنني رفعت حتى الحقيقة. قال: فأصلحه بين كتفيه. قال: قلت: قد سبقت والله. قال: أنا أغلق. قال: فسبقته إلى المدينة.

قال: فوالله؛ ما لينا إلا ثلاثة ليالٍ حتى خرجنا إلى خيبر مع رسول الله ﷺ. قال: فجعل عمى عامر يتجوز بالقوم؛ ثالثة لولا الله ما اهتدينا ولا تصدىقنا ولا صلينا ونخون عن فضلك ما اشتغفينا فثبت الأقدام إذ لا نينا وأثرلن سكينة علينا

فقال رسول الله ﷺ: «من هذا؟». قال: أنا عامر. قال: «ففر لك ربك». قال: وما انتعقر رسول الله ﷺ لأنسان يخصه إلا امتهنها. قال: فنادي عمر بن الخطاب رضي الله عنه وهو على جمل له: يا نبي الله لولا ما متعتنا عامر.

قال: فلما قدمنا خيبر؛ قال: خرج ملكهم مزحباً يخطر بسيفه ويقول:

قد علّمت خيبر أني مزحباً شاكِ السلاح بطل مجرّب
إذا الحروب أقبلت تلّهُ

قال: ويرز له عمى عامر فقال:

قد علّمت خيبر أني عامر شاكِ السلاح بطل مجرّب

قال: فاختلقا ضربتين، فوقع سيف مزحباً في ترس عمى عامر، وذهب عامر ينسفل له، فرجع سيفه على نفسه، فقطع أكحله، فكانت فيها فسحة.

قالَ سَلْمَةُ: فَخَرَجْتُ، فَإِذَا نَفَرَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ يَقُولُونَ:
بَطَلَ عَمَلُ عَامِرٍ؛ قَتَلَ نَفْسَهُ. قَالَ: فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَأَنَا أَنْكِي،
فَقُتِلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! بَطَلَ عَمَلُ عَامِرٍ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ
قَاتَ ذَلِكَ؟». قَالَ قَلَتْ: نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِكَ. قَالَ: «كَذَبَ مَنْ قَالَ
ذَلِكَ، بَلْ لَهُ أَجْرٌ مَوْتَىٰ».

ثُمَّ أَزْسَلَنِي إِلَى عَلَيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَهُوَ أَزْمَدُ، فَقَالَ: «لِأَغْطِيَنَّ
الرَّأْيَةَ رَجُلًا يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ». قَالَ: فَأَتَيْتُ عَلَيْنَا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فِي جَهَنَّمَ بِهِ أَقْوَدْتُهُ وَهُوَ أَزْمَدُ، حَتَّىٰ أَتَيْتُ بِهِ
رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَبَسَّقَ فِي عَيْنِيهِ، فَبَرَأَ، وَأَعْطَاهُ الرَّوَايَةَ.

وَخَرَجَ مَرْحَبٌ فَقَالَ:

قَدْ عِلِّمْتُ خَيْرًا أَنِي مَرْحَبٌ شَاكِ السُّلَاحَ بَطَلَ مُجَرَّبٌ
إِذَا الْخُرُوبُ أَفْبَلَتْ تَلَهُبُ

فَقَالَ عَلَيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ:

أَنَا الَّذِي سَمِّنَتِي أُنِي حَيْدَرَةً كَلَيْتِ غَابَاتِ كَرِيمِ الْمَنْظَرَةِ
أَوْفِيهِمْ بِالصَّاعِ كَبِيلَ السَّلَنَدَرَةِ

قَالَ: فَضَرَبَ رَأْسَ مَرْحَبٍ، فَقَتَلَهُ، ثُمَّ كَانَ الفَتْحُ عَلَى يَدِيهِ.

O BICI KOJA SE ZOVE ZU KARED

1177. Ijas b. Seleme pri povijeda da mu je otac ispričao i rekao: Došli smo sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, na Hudejbiju a bilo nas je hiljadu i četiri stotine. U bunaru je bilo toliko vode da se ne bi napojilo ni pedeset ovaca. Allahov Poslanik, ﷺ, je sjeo kod bunara. Potom, ili je uputio dovu Allahu ili je pljunuo u bunar. Voda je nadošla pa smo se napili i napojili životinje.

Nakon toga nas je Allahov Poslanik, ﷺ, pozvao na davanje prisegе pod drvetom. Bio sam prvi koji mu je dao prisegu. Potom su i ostali nastavili davati prisegu. Kada mu je polovica već dala prisegu, rekao je: Seleme, daj prisegu!

Rekao sam: Dao sam ti je Allahov Poslanič prvi.

Rekao je: **Daj je ponovo.**

Primijetio je Allahov Poslanik, **ﷺ**, da sam bez oružja pa mi je dao kožni štit ili oklop a zatim je prihvatio prisegu.

Kada su mu već svi dali prisegu rekao je: **Seleme, zar mi nećeš dati prisegu?!**

Rekao sam: Dao sam ti je, Allahov Poslanič, prvi i među onima u sredini.

Rekao je: **Daj je opet.**

Dao sam mu prisegu treći put.

Potom je rekao: **Seleme, gdje je štit ili oklop koji sam ti dao?**

Rekao sam: Allahov Poslanič, moj amidža 'Amir me sreo nenaoružan pa sam mu ga dao.

Allahov Poslanik, **ﷺ**, se nasmijao. Zatim je rekao: **Ti si kao onaj koji je prvi rekao: Allahu moj, daj mi voljenog koji će mi biti draži od mene.**

Potom su mušrici izrazili želju da sklope primirje sa nama. Tako da smo jedni drugima išli i dogovorili se. Bio sam sluga Talhi b. Ubejdullahu. Pojao sam njegovog konja i timario ga. Posluživao sam Talhu a on me hranio. Ostavio sam svoju porodicu i imetak i učinio hidžru Allahu i Njegovom Poslaniku, **ﷺ**.

Kada smo se dogovorili, mi i Mekkelije i počeli se međusobno mijesati, došao sam do nekog drveta, odstranio mu bodljikavi dio i legao ispod njega. Prišla su mi četverica mušrika iz Mekke. Počeli su vrijeđati Allahovog Poslanika, **ﷺ**. Naljutio sam se i prešao pod drugo drvo. Objesili su svoje oružje i ispružili se. Dok su ležali, neko je povikao sa dna doline: O muhadžiri, ubijen je Ibn Zunejm!

Izvukao sam svoju sablju i napao tu četvericu mušrika. Ležali su. Uzeo sam im oružje kao zavežljaj u svoje ruke.

Potom sam rekao: Tako mi Onoga koji je počastio lice Muhammedovo, neka niko od vas ne podiže glavu. Ako to učini, glavu će mu popoloviti.

Doveo sam ih do Allahovog Poslanika, **ﷺ**. Moj amidža 'Amir je doveo čovjeka po imenu Mikrez iz plemena Ablata, Allahovom Poslaniku, **ﷺ**. Jaha je na konju pod oklopm a za njim je išlo još sedamdeset mušrika.

Allahov Poslanik, ﷺ je pogledao u njih i rekao: **Ostavite ih, to će im biti početak zla i vratiće se drugi put.**

Potom im je Allahov Poslanik, ﷺ oprostio, pa je Allah, ﷺ objavio ovaj ajet u cijelosti:

﴿ وَهُوَ اللَّهُ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيهِمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيْكُمْ عَنْهُمْ بِيَطْبَنِ
مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنَّ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ﴾

On je zadržao ruke njihove od vas i vaše od njih usred Mekke, i to nakon što vam je pružio mogućnost da pobijedite...¹

Zatim smo krenuli prema Medini. Zaustavili smo se na jednom mjestu. Između nas i plemena Lehjana, koje je bilo mušričko, bilo je brdo. Allahov Poslanik, ﷺ je zatražio oprost za one koji su se uspeli na brdo te noći. Oni su bili neka vrsta izvidnice Allahovog Poslanika, ﷺ i njegovih ashaba.

Seleme je rekao: Te noći sam se uspeo na to brdo dva ili tri puta.

Kada smo stigli u Medinu Allahov Poslanik, ﷺ je poslao svoju stoku sa Rebbahom, svojim slugom. Ja sam krenuo sa njim na Talhinom konju, da ga napasam i pojim zajedno sa Poslanikovom, ﷺ stokom. Kada je svanulo, vidjeli smo da je Abdurrahman el-Ferazi napao na stoku Allahovog Poslanika, ﷺ zaplijenio je i ubio njegovog pastira.

Rekao sam: Rebbaha! Uzmi ovog konja i predaj ga Talhi b. Ubejdullahu i obavijesti Allahovog Poslanika, ﷺ da su mušrici napali na njegovu stoku.

¹ Ajet u potpunosti glasi:

﴿ وَهُوَ اللَّهُ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيهِمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيْكُمْ عَنْهُمْ بِيَطْبَنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنَّ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴾

On je zadržao ruke njihove od vas i vaše od njih usred Meke, i to nakon što vam je pružio mogućnost da ih pobijedite - a Allah dobro vidi ono što vi radite. Sura Feth, 24.

Popeo sam se na jedan vrh, okrenuo se prema Medini i povikao tri puta: Jutarnji napad!

Zatim sam krenuo prateći trag napadača, bacajući za njima strijele i skladajući sljedeće stihove: Ja sam sin Ekve'in a danas je dan pogibije.

Sustigao bih nekog od njih i na njegovu jahalicu bacio strijelu koja bi ga pogodala u plećku.

Govorio bih tada: Uzmi je, ja sam sin Ekve'in a danas je dan pogibije.

Tako mi Allaha, neprestano sam ih gađao i ubijao im konje. Kada bi se neki konjanik okrenuo prema meni, prišao bih nekom drvetu, sjeo bih ispod njega i zatim ga gađao sve dok mu ne ubijem konja. Kada su se približili brdu i ušli u njegove tjesnace, popeo sam se na brdo i počeо ih gađati kamenjem. Tako sam ih progonio sve dok nisam uspio vratiti svu Poslanikovu, , stoku.

Nastavio sam ih progoniti i gađati toliko da su bacili više od trideset ogrtača i trideset kopalja kako bi sebi olakšali i bili brži. Ništa nisu bacili a da to nisam obilježio kamenom kako bi to prepoznali Allahov Poslanik, , i njegovi ashabi. Kada su došli do brdskih tjesnaca došao im je neki čovjek, sin Bedra Fezarija. Sjeli su da ručaju. Ja sam sjeo na vrhu brda.

Fezari je rekao: Šta je ovo što vidim?

Rekli su: On nas je namučio. Tako nam Allaha, nije nas ostavio od zore. Progajao nas je sve dok nije uzeo sve što je bilo u našim rukama.

Rekao je: Neka mu od vas odu četverica.

Pa su se do mene na brdo uspela četverica. Kada su mi omogućili da razgovaram sa njima upitao sam ih: Poznajete li me?

Rekli su: Ne poznajemo. Ko si ti?

Rekao sam: Ja sam Seleme b. el-Ekve'a. Tako mi Onoga koji je počastio Muhammedovo, , lice, ja koga god od vas potjeram stignem a nikо od vas, kada bi mene potjerao, ne bi me mogao stići.

Neko od njih je rekao: Ja vjerujem u to. Potom su se vratili.

Ostao sam na svom mjestu sve dok nisam ugledao Allahovog Poslanika, , i konjanike kako idu između drveća. Na prvom je bio El-Ahrem el-Esedi, za njim je bio Ebu Katade el-Ensari a treći je bio El-Mikdad b. el-Esved el-Kindi, . Uzeo sam za povodac El-Ahremova konja. Pobjegli su.

Rekao sam: Ahreme, pričazi ih se dok ne stignu Allahov Poslanik, ﷺ, i njegovi ashabi.

Rekao je: Seleme, ako vjeruješ u Allaha i Sudnji dan i ako vjeruješ da su Džennet i Džehennem istina, nemoj biti prepreka između mene i pogibije na Allahovom putu.

Ostavio sam ga. Potom su se sukobili on i Abdurrahaman. Ubio je Aburrahmanovog konja. Međutim, Abdurrahman ga udari i ubi. Pao je po njegovom konju. Ebu Katade, konjanik Allahovog Poslanika, ﷺ, sustiže Abdurrahmana, udari ga i ubi.

Tako mi Onoga koji je počastio lice Muhammedovo, ﷺ, slijedio sam ih idući na ovim svojim nogama tako brzo da iza sebe nisam video ni jednog ashaba Muhammedovog, ﷺ, niti išta od njihove prašine.

Prije zalaska Sunca stigli su u jedno mjesto u kojem je bilo vode a zvalo se Zu Kared. Htjeli su da se napiju vode jer su bili žedni. Gledali su u mene kako žurim za njima. Uspio sam ih otjerati od vode tako da nisu okusili ni kapi. Odstupili su od vode i brzo krenuli tjesnacima. Požurio sam i sustigao jednog od njih. Udario sam ga strijelom u hrskavicu na zglobu plećke.

Rekao sam: Uzmi je, ja sam sin Ekve'in a danas je dan pogibije.

Rekao je: Majka te izgubila. Jesi li ti onaj Ekve'a od jutros?

Rekao sam: Jesam, neprijatelju samog sebe. Ja sam tvoj Ekve'a od jutros.

Proganjao sam ih i pratio toliko da su pobjegli i ostavili dva izmorena konja u klancu. Potjerao sam ih i doveo do Allahovog Poslanika, ﷺ. Sustigao me je 'Amir sa jednom mješinicom mlijeka i drugom vode. Abdestio sam se i napio mljeka a zatim otišao Allahovom Poslaniku, ﷺ. On je bio na vodi sa koje sam napadače otjerao. Kada sam došao do njega video sam da je Poslanik, ﷺ, uzeo deve i sve što sam spasio od mušrika, svako koplje i ogrtač. Bilal je bio već zaklao jednu od deva koje sam spasio od neprijatelja. Pekao je Allahovom Poslaniku, ﷺ, njenu jetru i grbu.

Rekao sam: Allahov Poslaniče, dozvoli mi da izaberem iz naroda sto ljudi da ih progonim. Od njih neće ostati niko da obavijesti šta im se desilo.

Allahov Poslanik, ﷺ, se toliko nasmijao da su mu se ukazali očnjaci usred dana.

Potom je upitao: **Seleme, zar bi ti to učinio?!**

Rekao sam: Bih, tako mi Onoga koji te je počastio: Oni se sada ugošćavaju u gatafanskoj zemlji.

Tada je došao neki čovjek iz Gatafana i rekao: Taj i taj im je zaklao devu. Kada su je zgulili, ugledali su na obzoru prašinu i rekli: Dolazi vam narod misleći da ste to vi. Potom su izišli i pobegli.

Kada smo osvanuli, Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Danas je najbolji naš konjanik bio Ebu Katade a pješak Seleme.

Potom mi je Allahov Poslanik, ﷺ, dao dva dijela, dio za konjanika i dio za pješaka. Sakupio ih je i dao mi. Zatim me stavio iza sebe na Adbu¹ i krenuli smo prema Medini. Dok smo išli prema Medini među nama je bio jedan ensarija kojeg niko nije mogao preteći.

Počeo je govoriti: Ima li koga da bi se takmičio u trčanju do Medine? Ima li takmičara? Počeo je to ponavljati.

Kada sam to čuo, rekao sam: Zar ne poštujes plemenitog i ne ustručavaš se od plemića?

Rekao je: Ne, osim samo ako je Allahov Poslanik u pitanju.

Rekao sam: Allahov Poslaniče, iskupio bih te i ocem i majkom, pusti me da se oprobam sa ovim čovjekom.

Rekao je: **Ako hoćeš.**

Rekao sam: Evo me!

Skočio sam i počeo trčati. Uzdržavao sam se od brzog trčanja i pustio ga jedno ili dvoje uzvišenja. Čuvao sam se da se naglo ne premorim. Trčao sam za njim. Još mi je bio na istoj udaljenosti. Kad smo ponovo naišli na uzvišenje opet sam isto postupio. Zatim sam ubrzao tempo tako da sam ga stigao. Udarao sam ga među plećke. Zatim sam rekao: Tako mi Allaha, pobijedih te!

Rekao je: Vjerujem u to!

Tako sam ga pretekao do Medine.

Nakon toga se u Medini nismo zadržali ni tri noći a već smo sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, krenuli prema Hajberu.

¹ Poslanikova, ﷺ, deva. (op. prev.)

Moj amidža 'Amir počeo je recitovati prisutnima: Tako mi Allaha, da nije Njega mi ne bismo bili na Pravom putu, niti bismo davali sadaku, niti bismo klanjali. Mi nismo od Tvoje blagodati nezavisni. Zato, učvrsti naše noge kada se sukobimo i spusti na nas spokojstvo.

Tada je Allahov Poslanik, ﷺ upitao: Ko je ovo?

Rekao je: 'Amir. Rekao je: Neka ti Gospodar tvoj oprosti. Za koga god je Allahov Poslanik, ﷺ, posebno zatražio oprost - poginuo je kao šehid.

Omer b. el-Hattab je povikao sa svoje deve: Allahov Poslaniče, zatraži od Allaha da mu dâ dug život.

Kada smo stigli do Hajbera, njihov kralj Merhab je prevrtao svoju sablju govoreći: Hajber zna da sam Merhab ja, oštra mača i provjereni heroj. Kada ratovi dođu, zapali se.

Tada je izišao moj amidža 'Amir i rekao: Hajber zna da sam 'Amir ja, oštре sablje i heroj avanturista.

Ispreplela su se dva udarca. Merhabova sablja je udarila u oklop mog amidže 'Amira. On je počeo da ga udara odozdo. Njegova sablja se vrati na 'Amira i presječe mu središnju venu na ruci. I u tome mu je bio edžel.

Seleme je rekao: Krenuo sam i zatekao neke Poslanikove, ﷺ, ashabe da govore. 'Amir je upropastio svoja djela. Ubio je sam sebe.

Došao sam Allahovom Poslaniku, ﷺ, plaćući pa sam rekao: Allahov Poslaniče, upropošćena su 'Amirova djela.

Upitao je: Ko je to rekao?

Rekao sam: Neki od twojih ashaba. Rekao je: Slagao je, ko je to rekao. On će imati duplu nagradu. Zatim me poslao do Alije, ؓ. Imao je upalu oka. Potom je rekao: Dat ću zastavu onom čovjeku koji voli Allaha i Njegovog Poslanika i kojeg vole Allah i Njegov Poslanik. Otišao sam Aliji i doveo ga. Kada je došao Allahovom Poslaniku, ﷺ, on je, ﷺ, pljunuo u njegovo oko koje je ozdravilo a zatim mu dao zastavu. Merhab je izišao i rekao: Hajber je saznao da sam Merhab ja, oštra mača i provjereni heroj kada ratovi otpočnu, zapali se. Alija je na to odgovorio: Ja sam taj koga je majka nazvala lavom. Ja sam kao lav u šumama. Zastrajućeg izgleda. Najtemeljnije i najbrže ubijam žrtve. Zatim je udario u glavu Merhaba i ubio ga. Na Hajberu je tako ostvarena pobjeda.

باب فِصَّةُ الْخَدْنِيَّةِ وَصَلْحُ النَّبِيِّ ﷺ مَعَ قُرْيَاشَ

١١٧٨ - عن البراء بن عازب رضي الله عنهما، قال: لما أخرَ النبي ﷺ عند البيت، صالحَهُ أهلُ مكَّةَ على أن يدخلُها، فيُقيمُ بها ثلاثةً، ولا يدخلُها إلا بجُلُبِ السلاح: السَّبِيفُ وقرابه، ولا يخرجَ بأحدٍ معه من أهلِها، ولا يمنع أحداً يمْكُثُ بها مِنْ كانَ معه.

قالَ لعليٍّ رضي الله عنه: «اكتُبْ الشُّرُطَ بَيْنَنَا: يُنسِمُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، هَذَا مَا قاضى عَلَيْهِ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ». فقالَ لَهُ المُشْرِكُونَ: لَنْ نَعْلَمُ أَنَّكَ رَسُولَ اللَّهِ؛ تَابَعْنَاكُوكُنْ؛ اكتُبْ: مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ. فَأَمَرَ عَلَيْنَا أَنْ يَمْحَاهَا، فَقَالَ عَلَيْهِ: لَا وَاللَّهِ؛ لَا أَنْحَاهَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَرِنِي مَكَانَهَا». فَأَرَاهُ مَكَانَهَا، فَمَحَاهَا، وَكَتَبَ: «ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ».

فَأَقَامَ بِهَا ثَلَاثَةً أَيَّامٍ، فَلَمَّا كَانَ الْيَوْمُ الْثَالِثُ، قَالُوا لِعَلِيٍّ رضي الله عنه: هَذَا آخِرُ يَوْمٍ مِنْ شَرْطِ صَاحِبِكَ؛ فَأَمْرَهُ، فَلَمَّا خَرَجَ، فَأَخْبَرَهُ بِذَلِكَ، فقالَ: «نعم». فَخَرَجَ.

DOGAĐAJ NA HUDEJBIJI I POSLANIKOVO, ﷺ, PRIMIRJE SA KUREJŠEVIĆIMA

1178. El-Bera' b. 'Azib, ﷺ, je rekao: Kada je Poslanik, ﷺ, spriječen da dođe do Kjabe, Mekkelije su sklopile s njim ugovor da uđe u Mekku i ostane u njoj tri dana. Uslovili su da može ući samo sa sabljom u koricama. Nije mu bilo dozvoljeno da bilo koga od njenih stanovnika povede sa sobom. A nije smio ni da zabrani nikome od onih koji su bili sa njim da ostane u Mekki.

Poslanik, ﷺ, je rekao Aliji, ﷺ: Piši ugovor koji je sklopljen između nas. U ime Allaha Milostivog Samilosnog. Ovo je ono na što je pristao Muhammed, Allahov poslanik.

Mušrici su mu tada prigovorili: Da mi znamo da si ti Allahov Poslanik slijedili bismo te. Nego napiši: Muhammed, sin Abdullahe. Poslanik, ﷺ, je naredio Aliji da to obriše. Alija je rekao: Ne tako mi Allaha, ja to neću obrisati. Poslanik, ﷺ, je rekao: Pokaži mi gdje se to nalazi, pa mu je Alija pokazao i on je to pobrisao i napisao: Sin

Abdullahov.¹ Poslanik, ﷺ, je proveo u Mekki tri dana. Kada je bio treći dan, mušrici su rekli Aliji: Ovo je zadnji dan, sukladno dogовору sa твојим другом, зато му нареди нека изиде из Мекке. Alija ga je obavijestio o tome. Rekao je: Da, pa je izišao.

١١٧٩ - عن أنس بن مالك رضي الله عنه، قال: لما نزلت:
 «إذا تغنا لك فتماما ميّنا ليعفّ لك الله...» إلى قوله: «فوزا عظيمًا»؛ مرجعه من الحديثة، وهم يخالطهم الحزن والكآبة، وقد تحرّر الهذى بالحديثة، فقال: «لقد أثقلت على آية هي أحب إلى من الدنيا جميعاً».

1179. Enes b. Malik, ﷺ, prenosi: *Kada je objavljen ajet:*

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴾ ٦ ﴿لَيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ﴾

Mi ćemo ti dati sigurnu pobjedu da bi ti Allah ranije i kasnije krivice oprostio, pa sve do:

فَوْزًا عَظِيمًا

...a to je u Allaha veliki uspjeh,² vraćali su se tada sa Hudejbije. Bili su žalosni i potišteni.

¹ Buhari i Ahmed u svojim predajama dodaju: Pa je Poslanik, ~~je~~, uzeo papir, a nije znao pisati, pa je napisao...

² Ajeti u potpunosti glase:

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴾ لِيغْفِرَ لِكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا
تَأْخَرَ وَيُتَمِّمْ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴾ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ
نَصْرًا عَزِيزًا ﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيُزَادُوا إِيمَانًا
مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلَلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمًا ﴾

Poslanik, ﷺ, je zaklao hedj¹ na Hudejbiji. Tada je rekao: **Objavljen mi je ajet koji mi je draži od cijelog dunjaluka.**

بَابُ غَزَّةِ خَيْرٍ

١١٨٠ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللَّهُ عنْهُ، قَالَ: حَرَجَنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ إِلَى خَيْرٍ، فَفَتَحَ اللَّهُ عَلَيْنَا، فَلَمْ تَعْنِمْ ذَهَبًا وَلَا وَرِقًا، عَنْتَنَا الْمَتَاعُ وَالطَّعَامُ وَالثِّيَابُ، ثُمَّ انْطَلَقْنَا إِلَى الْوَادِيِّ، وَمَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَبْدُهُ لَهُ، وَهَبَهُ لَهُ رَجُلٌ مِّنْ جُذَامَ، يُذْعَنِي رِفَاعَةُ بْنُ زَيْدٍ، مِنْ بَنِي الضَّبَابِ، فَلَمَّا تَرَكْنَا الْوَادِيَ، قَامَ عَبْدُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَحْلُّ رَخْلَةً، فَرَأَمَ بِسَهْمٍ، فَكَانَ فِيهِ حَتْمٌ، فَقُلْنَا: هَبِّنَا لَهُ الشَّهَادَةَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كُلُّا، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ؛ إِنَّ الشَّمْلَةَ لَتَأْتِهِ عَلَيْهِ نَارًا، أَخْذَنَا مِنَ الْفَتَاتِمِ يَوْمَ خَيْرٍ، لَمْ تُصْبِنَا الْمَقَابِمُ». قَالَ: فَغَزَّعَ النَّاسُ، فَجَاءَ رَجُلٌ بِشَرَاكٍ أَوْ بِشَرَائِنِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَصَبَّتْ يَوْمَ خَيْرٍ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «شَرَاكٌ مِّنْ نَارٍ - أَوْ: شَرَائِنٌ مِّنْ نَارٍ».

BITKA NA HAJBERU

1180. Prenosi se od Ebi Hurejrea, ؓ، da je rekao: Krenuli smo sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, prema Hajberu. Allah nam se smilovao pa

لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّتٍ سَجَرِيٍّ مِّنْ تَحْتِهَا آلَانَهْرُ خَلَدِينَ
فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾

Mi ćemo ti dati da pobijediš pobjedom jasnom da bi ti Allah ranije i kasnije grijeha oprostio, da bi blagodat Svoju tebi potpunom učinio, da bi te na pravi put uputio i da bi te Allah snažnom pomoći pomogao. On je Onaj Koji je smiraj u srca vjernika spustio da bi vjerovanje na vjerovanje svoje povećali, a vojske nebesa i Zemlje su Allahove; Allah sve zna i mudar je da bi vjernike i vjernice uveo u džennetske bašće, kroz koje rijeke teku, u kojima će vječno boraviti, i da bi prekrio njihova zla djela - a to je u Allahu veliki uspjeh. Sura El-Feth, 1-5.

¹ Hedj je žrtva koja se spremi i pošalje do Kjabe: deva, krava, sitna stoka, radi približavanja Allahu. (op. prev.)

smo izvojevali pobedu. Nismo u toj bici zaplijenili zlata niti srebra. Zaplijenili smo robe, hrane i odjeće. Zatim smo se uputili ka dolini. Sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, je bio njegov rob kojeg mu je poklonio neki čovjek iz Džuzama, po imenu Rufa'a b. Zejd, iz plemena Dubejb.

Kada smo stigli do doline, rob Allahovog Poslanika, ﷺ, je ustao da raspremi njegovu jahalicu. U tom času je bačena neka strijela koja ga je pogodila i usmrtila.

Rekli smo: *Neka mu je prijatan šehadet, Allahov Poslaniče!*

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: *Ne, tako mi Onoga u čijoj ruci je Muhammedova duša, uistinu će se mali donji ogrtač pretvoriti na njemu u vatru. Uzeo ga je iz ratnog plijena na Hajberu prije nego što je ratni plijen podijeljen.* Kada su to čuli, ljudi su se preplašili. Potom je neki čovjek donio kaiš ili dva kaiša za obuću i rekao: *Allahov Poslaniče, uzeo sam ih na Hajberu.*

Allahov Poslanik, ﷺ, je na to rekao: *Kaiš ili dva kaiša za obuću od vatre.*

باب رد المهاجرين على الاتصار المناوح بعد الفتح عليهم

١١٨١ - عن أنس بن مالك رضي الله عنه؛ قال: لما قدم المهاجرون من مكة المدينة؛ قدموه ولبسوا بأيديهم شيء، وكان الاتصار أهل الأرض والعقارات، فقاتلتهم الاتصار على أن أغطظونهم انتصاف ثمار أموالهم كل عام، ويكتفونهم العمل والمؤونة.

وكانت أم أنس بن مالك، وهي تدعى أم سليم، وكانت أم عبد الله بن أبي طلحة، كان أخاً لأنس لأمه، وكانت أغطثت أم أنس رسول الله ﷺ عذاقاً لها، فأغطتها رسول الله ﷺ أم أيمن مولاته أم أسامة بن زيد.

قال ابن شهاب: فأخبرني أنس بن مالك؛ أن رسول الله ﷺ لما فرغ من قتال أهل خيبر، وانصراف إلى المدينة؛ رد المهاجرون إلى الاتصار مناحهم التي كانوا متحوهم من ثمارهم.

قال: فردا رسول الله ﷺ إلى أشي عذاقها، وأعطي رسول الله ﷺ أم أيمن مكانهن من حافظه.

قال ابن شهاب: وكان من شأن أم أيمن أم أسامة بن زيد رضي الله عنهم؛ أنها كانت وصيفة لعبد الله بن عبد المطلب، وكانت من الحبشة، فلما ولدت أمينة رسول الله ﷺ بعندما تولى أبيه، فكانت أم أيمن تحضنه، حتى كبر رسول الله ﷺ، فأغتصبها، ثم أتَّخها زيد بن حارثة، ثم ثُوقت بعندما تُوفي رسول الله ﷺ بخمسة أشهر.

UZVRAĆANJE MUHADŽIRA ZA DOBRA KOJA SU IM UČINILE ENSARIJE, NAKON ŠTO IM JE ALLAH OTVORIO SVOJE RIZNICE

1181. Enes b. Malik, ﷺ, kaže: Kada su muhadžiri iz Mekke došli u Medinu nisu imali ništa. Ensarije su posjedovale zemlju i nekretnine.

Ensarije su podijelile sa njima svoju imovinu, tako što su im dali pola svojih godišnjih prinosa u zamjenu za rad.

Majka Enesa b. Malika, zvala se Ummu Sulejm, bila je majka Abdullahe b. ebi Talhe, koji je bio Enesov brat po majci. Ummu Enes je dala Allahovom Poslaniku, ﷺ, urod svoje palme pa ju je on dao Ummu Ejmen, svojoj oslobođenoj robinji, majci Usame b. Zejda.

Ibn Šihab je rekao: *Obavijestio me je Enes b. Malik da su, kada se Allahov Poslanik, ﷺ, nakon završetka bitke na Hajberu, vratio u Medinu, muhadžiri počeli vraćati darove koje su im ensarije dale u plodovima.*

Tako je Allahov Poslanik, ﷺ, vratio mojoj majci njenu palmu a dao joj je, umjesto nje, Ummu Ejmen druge palme iz svog palmovika.

Ibn Šihab je rekao: Umm Ejmen, Umm Usame b. Zejd, ﷺ, bila je robinja Abdullahe b. Abdu-l-Muttaliba. Bila je iz Abesinije. Kada je Amina rodila Allahovog Poslanika, ﷺ, nakon smrti njegovog oca, Umm Ejmen ga je odgajala. Kada je Allahov Poslanik, ﷺ, odrastao, oslobođio ju je.

Zatim ju je udao za Zejd b. Harisea. Umrla je pet mjeseci nakon smrti Allahovog Poslanika, ﷺ.

باب في فتح مكة، ودخولها بالقتال عنوةً ومنه عليهم

١١٨٢ - عن عبد الله بن رياح، عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ قال: وَقَدْتُ وُفُوداً إِلَى مَعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَذَلِكَ فِي رَمَضَانَ، فَكَانَ يَضْطَعُ بَعْضُهُ لِيَغْضِبُ الظَّاعِمَ، وَكَانَ أَبُو هَرِيرَةَ مِمَّا يُكَبِّرُ أَنْ يَذْعُونَا إِلَى رَحْلِهِ، فَقُلْتُ: أَلَا أَضْطَعُ طَعَامًا فَأَذْعُوهُمْ إِلَى رَحْلِي؟ فَأَمْرَتُ بِطَعَامٍ يُضْطَعُ، ثُمَّ لَقِيَتْ أَبَا هَرِيرَةَ مِنَ الْعَشِيِّ، فَقُلْتُ: الدَّعْوَةُ عِنْدِي الْلَّيْلَةِ. فَقَالَ: سَبَقْتَنِي؟ قُلْتُ: نَعَمْ.

فَدَعَوْتُهُمْ، فَقَالَ أَبُو هَرِيرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَلَا أَعْلَمُكُمْ بِحَدِيثٍ مِنْ حَدِيثِكُمْ يَا مَفْرَزَ الْأَنْصَارِ؟ ثُمَّ ذَكَرَ فَتْحَ مَكَّةَ، فَقَالَ: أَفْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى قَدِيمَ مَكَّةَ، فَبَعْثَ الرَّبِيعَ عَلَى إِحدَى الْمُجَبَّيْنِ، وَبَعْثَ خَالِدًا عَلَى الْمُجَبَّةِ الْأُخْرَى، وَبَعْثَ أَبَا عَبِيدَةَ عَلَى الْحُسَيرِ، فَأَخْذَنَا بَطْنَ الْوَادِي، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي كَتْبَيْهِ. قَالَ: فَنَظَرَ، فَرَأَى، فَقَالَ: «أَبُو هَرِيرَةَ؟». قُلْتُ: لَبِينَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ: «لَا يَأْتِيَنِي إِلَّا أَنْصَارِي - زَادَ عَيْزَ شَيْيَانَ، فَقَالَ: اهْتِفْ لِي بِالْأَنْصَارِ».

قال: فأطافوا به، ووبيشت قريش أوباشا لها وأتباعاً، فقالوا: نقدم هؤلاء، فإن كان لهم شيء؛ كنا معهم، وإن أصبوا؛ أغطينا الذي سُئلنا. فقال رسول الله ﷺ: «ترؤون إلى أوباش قريش وأتباعهم». ثم قال بيئيه إخداهما على الأخرى، ثم قال: «حتى تولوني بالصفاء».

قال: فانطلقا، فما شاء أحدٌ مثاً أن يقتل أحداً، إلا قتله، وما أحد منهم يوجه إلينا شيئاً.

قال: فجاء أبو سفيان، فقال: يا رسول الله! أبيح حضرة قريش، لا قريش بعد اليوم. ثم قال: «من دخل دار أبي سفيان فهو آمن». فقالت الأنصار بغضهم لبعض: آمن الرجل؛ فإذا رأيته رغبة في قرينه، ورأفة بعشيرته.

قال أبو هريرة: وجاء الْوَخْيُ، وكان إذا جاء الْوَخْيُ؛ لا يخفى عَلَيْنَا، فإذا جاء؛ فلنِسْ أَحَدٌ يَرْفَعُ طَرْفَةً إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَتَّى يَنْقُضِي الْوَخْيُ، فلَمَّا انْقُضَ الْوَخْيُ؛ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا مُفْتَرِ الْأَنْصَارِ!». قَالُوا: لَجِئْتُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: قُلْتُمْ: أَمَا الرَّجُلُ؛ فَأَذْرَكْتُهُ رَغْبَةً فِي قَرِيبِهِ؟»، قَالُوا: قَدْ كَانَ ذَلِكَ، قَالَ: «كَلَّا، إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، هاجَرْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ، وَالْمُخْيَا مُخَاكِمُ، وَالْمَمَاتُ مَمَاتُكُمْ». فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَنْكُونُ وَيَقُولُونَ: وَاللَّهِ، مَا قُلْنَا إِلَّا الصَّنْنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُصَدِّقَاكُمْ وَيُنَزِّلُنَا إِلَيْكُمْ».

قال: فأقبل الناس إلى دار أبي سفيان، وأغلق الناس أبوابهم. قال: وأقبل رسول الله ﷺ حتى أقبل إلى العجر، فاستلمه، ثم طاف بالبيت؛ قال: فأتي على صنم إلى جنب البيت كانوا يعبدونه. قال: وفي يد رسول الله ﷺ قوس، وهو آخر بسيطة القوس، فلما أتى على الصنم؛ جعل يطمئن في عنقه، ويقول: «جاء الحق ورهق الباطل» [الإسراء: ٨١] فلما فرغ من طوافه؛ أتى الصفا، فعلا عليه حتى نظر البيت، ورفع يديه، فجعل يحمد الله ويدعو بما شاء الله أن يدعوه.

O OSVOJENJU MEKKE SILOM I POSLANIKOVOM, ﷺ, OPROSTU NJENIM STANOVNICIMA

1182. Abdullah b. Rebah prenosi od Ebi Hurejre, ؓ, da je rekao: Neka izaslanstva su došla kod Muavije, ؓ. Bilo je to u ramazanu. Jedni drugima smo pripremali hranu. Ebu Hurejre nas je najčešće pozivao kod sebe.

Rekao sam sebi: Zašto da i ja ne pripremim iftar i ne pozovem ih kod sebe?! Naredio sam da se pripremi iftar. Potom sam sreo Ebu Hurejru pred mrak i rekao mu: Pozvan si večeras kod mene na iftar.

Rekao je: Preduhitrio si me.

Rekao sam: Da, pa sam ih pozvao.

Ebu Hurejre, ؓ, je upitao: Zašto da vas ne podučim na jedan hadis koji se odnosi na vas, skupino ensarija?! Zatim je spomenuo oslobođanje

Mekke i rekao: Kada je Allahov Poslanik, **ﷺ**, došao u Mekku, odredio je za vođu jednog krila vojske Zubejra a za vođu drugog, Halida. Onima koji nisu imali oklop postavio je za vođu Ebu Ubejdea. Krenuli si kroz dolinu. Poslanik, **ﷺ**, je ostao sa ostalom vojskom. Bacio je pogled, ugledao me i rekao: **Ebu Hurejre!**

Rekao sam: Izvoli Allahov Poslaniče.

Rekao je: **Neka mi dođu samo ensarije.**

Drugi prenosioци, osim Šejbana, dodali su da je još rekao: **Pozovi mi ensarije!**

Okupili su se oko njega. Kurejšije su sakupile ljude iz drugih plemena i svoje propalice i rekle: Poturit ćemo ove naprijed, ako pobijede bit ćemo s njima, a ako izgube dat ćemo što smo im obećali.

Allahov Poslanik, **ﷺ**, je na to rekao: **Da li vidite sljedbenike Kurejšija i njihove propalice?**

Stavio je jednu svoju ruku na drugu¹ i rekao: **Krenite i srest ćemo se na Safi.** Krenuli smo. Svako od nas ko je htio da ubije nekoga od njih ubio ga je i niko od njih se nije branio.

Potom je došao Ebu Sufjan i rekao: Allahov Poslaniče, nestade Kurejševića! Njih poslije ovog dana više neće biti.

Na to Poslanik, **ﷺ**, reče: **Ko uđe u Ebu Suffjanovu kuću – siguran je.**

Tada su ensarije jedni drugima rekli: **Čovjeka je obuzela ljubav prema njegovom gradu i samilost prema njegovom narodu!**².

Ebu Hurejre je rekao: Spuštena je objava, a kada bi dolazila to nam ne bi bilo skriveno i nepoznato. Kada bi dolazila, niko od nas ne bi podizao pogled prema Allahovom Poslaniku, **ﷺ**, sve dok se taj proces ne bi završio. Kada je objava završena Allahov Poslanik, **ﷺ**, je rekao: **O ensarije!**

Rekli su: Izvoli, Allahov Poslaniče.

¹ Pokazao je rukama kako su skupljeni, ili je pokazao rukama da ih treba uništiti i iskorijeniti, u drugom Muslimovom rivajetu se kaže: Rekao je: **O skupino ensarija, vidite li kurejševičke propalice...?** Rekoše: Da. Reče: **Dobro vidite, kada se sutra sukobite s njima da ih uništite.** Pokazao je rukama stavljajući desnu šaku na lijevu.

² Misleći na Poslanika, **ﷺ**. (op. prev.)

Rekao je: **Rekli ste: Čovjeka je obuzela ljubav prema njegovom gradu.**

Rekli su: *Da, to se desilo.*

Rekao je: **Ne, nije tako. Allahov rob i Poslanik učinio je hidžru Allahu i vama. Ja ću živjeti samo s vama i umrijeti uz vas.**

Krenuli su prema njemu plačući i govoreći: *Tako nam Allaha, mi smo to rekli samo iz ljubomore prema Allahu i Njegovom Poslaniku.¹*

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: **Allah i Njegov Poslanik vam, uistinu, vjeruju i primaju to vaše opravdanje.**

Ljudi su nagrnuli u kuću Ebu Sufjanovu a drugi su zaključali svoja vrata. Allahov Poslanik, ﷺ, je krenuo dalje, došao je do Crnog kamena i dodirnuo ga, a zatim počeo tavaftiti oko Kjabe. Kada je došao do jednog kipa koji je bio pored Kjabe, i koji su mušrici obožavali, u ruci je imao luk. Uzeo je luk za kraj i kada je kipu sasvim prišao počeo ga je ubadati u oko govoreći:

﴿ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَطِلُ ﴾
Došla je istina i nestalo je laži.²

Kada je završio s tavafom krenuo je prema Safi. Kada se uspeo na Safu, okrenuo se prema Kjabi, podigao ruke i počeo zahvaljivati Allahu i moliti Ga.

¹ Iz želje da ostaneš među nama da se okoristimo od tebe i da nas upućuješ na pravi put.

² Ajet u potpunosti glasi:

﴿ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَطِلُ إِنَّ الْبَطِلَ كَانَ زَهُوفًا ﴾

I reci: Došla je istina, a nestalo je laži; laž, zaista, nestaje! Sura El-Isra, 81.

باب إخراج الأضمام من حَوْلِ الْكَعْبَةِ

١١٨٣ - عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه، قال: دخل النبي ﷺ مكة، وحول الكعبة ثلاثة وسبعين نصباً، فجعل يطعّتها بعروق كان بيده، ويقول: «جاء الحق ورافقه الباطل إن الباطل كان زهوقاً» [الإسراء: ٨١]، «جاء الحق وما يدئ الباطل وما يُبعَد» [٤٩]. زاد ابن أبي عمر: يوم الفتح.

UKLANJANJE KIPOVA KOJI SU BILI OKO KJABE

1183. Abdullah b. Mesud, ﷺ, prenosi, da kada je Poslanik, ﷺ, ušao u Mekku, oko Kjabe je bilo postavljeno tri stotine i šezdeset kipova. Ubadao ih je štapom koji je nosio uza se i govorio: *Došla je istina i nestala je laž. Laž doista nestaje. Došla je istina i laž se neće pojaviti niti povratiti.*

Ibn ebi Omer¹ je dodao još: *Na dan oslobođenja Mekke.*

باب لا يقتلُ قُرْشِي صَبَراً بَعْدَ الفَتْحِ

١١٨٤ - عن عبد الله بن مطیع، عن أبيه رضي الله عنه، قال: سمعت النبي ﷺ يقول يوم فتح مكة: «لا يقتلُ قُرْشِي صَبَراً بَعْدَ هَذَا الْيَوْمِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ».

POSLIJE OSVOJENJA MEKKE NIJEDAN KUREJŠEVIĆ NEĆE VIŠE BITI UBIJEN ZAVEZAN U OKOVIMA

1184. Abdullah b. Muti' od svog oca, ﷺ, prenosi da je rekao: *Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, na dan osvojenja Mekke da je rekao: Poslije ovog dana nijedan Kurejšević neće više biti ubijen zavezan u okovima, sve do Sudnjeg dana.²*

¹ Ibn ebi Omer je učitelj imama Muslima i prenosilac ovoga hadisa, a njegovo puno ime je Muhammed b. Jahja b. ebi Omer el-'Adni.

² Nevevi je rekao: *Ovim je Poslanik, ﷺ, obavijestio da će svi Kurejševići primiti islam i neće se odmetnuti od vjere poslije Poslanikove, ﷺ, smrti, za razliku od drugih protiv kojih su vođeni ratovi i koji su ubijani u okovima (op. prev.).*

باب المُبَايِعَةُ بَعْدَ الْفَتْحِ عَلَى الإِسْلَامِ وَالجِهَادِ وَالْخَيْرِ

١١٨٥ - عن مجاشع بن منعوذ رضي الله عنه، قال: جئت
ياخي أبي مغبي إلى رسول الله ﷺ بعد الفتح، فقلت: يا
رسول الله! بايحة على الهجرة. قال: «مضت الهمزة بأهلها». قلت:
فما هي شئ ثباعية؟ قال: «على الإسلام والجهاد والخير». قال أبو
عثمان (يعني: التهويدي): فلقيت أبي مغبي، فأخبرته بقول مجاشع،
قال: صدق.

DAVANJE PRISEGE NA ISLAM, DŽIHAD I DOBRA DJELA POSLIJE OSLOBOĐENJA MEKKE

1185. Mudžaši' b. Mes'ud, رضي الله عنه, veli: Došao sam poslije oslobođanja Mekke sa svojim bratom Ebi Ma'bedom kod Allahovog Poslanika, صلوات الله عليه وآله وسلام, i rekao: Allahov Poslanič, daj mu da učini prisegu za hidžru.

Rekao je: Hidžra je završena sa onima koji su je učinili.

Rekao sam: Onda, za šta želiš da ti da prisegu?

Rekao je: Za islam, džihad i dobra djela. Ebu Osman (tj. En-Nehdi) je rekao: Poslije sam sreo Ebu Ma'beda i obavijestio ga o govoru Medžaši'a, pa je rekao: Istinu je kazao.

باب لا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلِكُنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ

١١٨٦ - عن عائشة رضي الله عنها، قالت: سئل رسول الله ﷺ
عن الهجرة، فقال: لا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ، وَلِكُنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ، وَإِذَا
اسْتَقْرَرْتُمْ فَاقْتُرُوا».

NEMA HIDŽRE POSLIJE OSLOBOĐENJA MEKKE, ALI OSTAJU DŽIHAD I NIJJET

1186. Prenosi se od Aiše, رضي الله عنها, da je rekla: Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, je bio upitan o hidžri, pa je rekao: Poslije oslobođenja Mekke nema hidžre¹, ali ima džihad i nijet. Zato, kada budete pozvani u džihad - odazovite se!

¹ Odnosi se na hidžru iz Mekke u Medinu. Dok propis hidžre važi do Sudnjeg dana (op. prev.).

بابُ الْأَمْرِ بِعَمَلِ الْخَيْرِ مِنِ اشْتَدَّتْ عَلَيْهِ الْهِجْرَةُ

١١٨٧ - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، أنَّ أَغْرَايْتَنَا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْهِجْرَةِ؟ فَقَالَ: «وَنِحْكَ! إِنَّ شَانَ الْهِجْرَةَ شَدِيدٌ؛ فَهَلْ لَكَ مِنْ إِبْلٍ؟». قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: «فَهَلْ تَوْتَيْ صَدَقَهَا؟». قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: «فَاغْفِلْ مِنْ وَرَاءِ الْبِحَارِ؛ فَإِنَّ اللَّهَ لَنْ يَبْرُكَ مِنْ حَمَلَكَ شَيْئاً».

ONOME KOME JE TEŠKO UČINITI HIDŽRU NAREĐENO JE DA RADI DOBRA DJELA

1187. Ebu Se'id el-Hudri, ؓ، prenosi da je neki beduin upitao Allahovog Poslanika, ﷺ, o hidžri pa mu je rekao: *Pazi!* Hidžra je teška. Imaš li ti deva?

Rekao je: Imam.

Upitao je: Da li na njih daješ zekjat? Rekao je: Dajem. Poslanik, ﷺ, je rekao: Radi dobra djela makar preko mora¹, jer Allah, uistinu, neće umanjiti sevape tvojih dobrih djela.

بابُ مَنْ أَذِنَ لَهُ فِي الْبَدْوِ بَعْدَ الْهِجْرَةِ

١١٨٨ - عن سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْرَعِ رضي الله عنه، أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى الْحَجَاجَ، فَقَالَ: يَا ابْنَ الْأَكْرَعَ! أَرَتَنَّتْ عَلَيَّ عَقِيقَتَكَ؟ تَعَرَّبْتَ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَذِنَ لِي فِي الْبَدْوِ.

KOME JE DOZVOLJENO DA POSLIJE HIDŽRE ŽIVI U PUSTINJI

1188. Prenosi se od Seleme b. el-Ekve'a, ؓ, da je on jedanput došao kod Hadždžadža pa ga je on upitao: Sine Ekve'in, da se, možda, nisi odmetnuo od islama i vratio u pustinju?

Odgovorio je: Nisam, već mi je Allahov Poslanik, ﷺ, dozvolio da se vratim u pustinju.

¹ Pod izrazom *mora* u arapskom jeziku podrazumjevaju se nastanjenia mesta, što je i značenje ovog hadisa.

باب غَزْوَةُ حُنَيْنٍ

1189 - عن كثير بن عباس بن عبدالمطلب؛ قال: قال عباس: شهدت مع رسول الله ﷺ يوم حنين، فلزمنا أنا وأبو سفيان بن الحارث بن عبدالمطلب رسول الله ﷺ، فلم نفارقه، ورسول الله ﷺ على بغلة له بيضاء، أهداها له فرزوة بن ثفابة الجذامي. فلما التقى المسلمين والكفار، ول المسلمين مدبرين، فطريق رسول الله ﷺ يركض بغلته قيل الكفار.

قال عباس: وأنا آخذ بليجام بغلة رسول الله ﷺ أكفهم؛ إرادة أن لا شرع، وأبو سفيان آخذ بركاب رسول الله ﷺ، فقال رسول الله ﷺ: «أي عباس! ناد أصحاب السمرة». فقال عباس، (وكان رجلاً صبياً): فقلت بأغلى صوتي: أين أصحاب السمرة؟ قال: فوالله؛ لكان عطفتهم حين سمعوا صوتي عطفة البقر على أولادها، فقالوا: يا ليك! يا ليك!

قال: فاقتتلوا والكفار، والدغوة في الأنصار؛ يقولون: يا مغش الآنصار! يا مغش الآنصار! قال: ثم قصرت الدغوة علىبني الحارث بن الخزرج، فقالوا: يا بني العارث بن الخزرج! يا بني الحارث بن الخزرج!

فنظر رسول الله ﷺ وهو على بغلته كالمنتظول عليهما إلى قتالهم، فقال رسول الله ﷺ: «هذا حين حمي الوطيس».

قال: ثم آخذ رسول الله ﷺ حصيات، فرمى بهن وجوه الكفار، ثم قال: «انهزموا وربكم محمد».

قال: فذهبت أنتظر، فإذا القتال على هنفيه فيما أرى. قال: فوالله؛ ما هو إلا أن زمامه بحصياته، فما زلت أرى حذهم كليلة، وأمرهم مدبراً.

BITKA NA HUNEJNU

1189. Kesir b. 'Abbas b. 'Abdu-l-Muttalib prenosi da je 'Abbas rekao: Bio sam sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, na dan Hunejna.

Ja i Ebu Sufjan b. el-Haris b. Abdu-l-Muttalib se nismo odvajali od Allahovog Poslanika, ﷺ. Tog dana on je jahao na svojoj bijeloj mazgi koju mu je poklonio Ferve b. Nufase el-Džuzami.

Nakon što su se sukobili muslimani i nevjernici muslimani su počeli bježati. Allahov Poslanik, ﷺ, je počeo tjerati svoju mazgu prema nevjernicima. Ja sam uzeo za povodac mazgu Allahovog Poslanika, ﷺ, želeći je smiriti da ne žuri. Ebu Sufjan je držao za uzdu mazgu Allahovog Poslanika, ﷺ. Potom je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Abbase, pozovi one koji su dali prisegu pod drvetom.*¹

'Abbas je povikao (a imao je prodoran glas): *Gdje su oni koji su dali prisegu pod drvetom?!* Tako mi Allaha, kada su čuli moj glas, odazvali su se tako sentimentalnim glasom kao što to rade krave prema svojim teladima i rekli su: *Odazivamo se, odazivamo se!* Potom su se sukobili muslimani sa nevjernicima.

Zatim su pozvane ensarije: *O ensarije, o ensarije!*

Zatim je pozvano samo pleme Benu Haris b. el-Hazredž: *O sinovi Harisa b. el-Hazredža, o sinovi Harisa b. el-Hazredža!*

Nakon toga ih je Allahov Poslanik, ﷺ, pogledao a bio je na svojoj mazgi. Sa nje ih je gledao kako se bore. Potom je rekao: *Ovako je kada se rasplamsa borba.* Nakon toga je Allahov Poslanik, ﷺ, uzeo kamenčice i bacio ih u lica nevjernika i rekao: *Poraženi su, tako mi Muhammedova Gospodara!*

Potom sam otšao i video sam da se borba i dalje odvijala istim intenzitetom. Tako mi Allaha, nakon što je na njih bacio kamenčice, neprestano sam video da im ponestaje snage i da bježe.

¹ To su oni koji su dali prisegu pod drvetom koje se zvalo semura i ta prisega se zove Bejatu-ridvan za koju Allah, ﷺ, kaže:

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾

Allah je zadovoljan onim vjernicima koji su ti se pod drvetom na vjernost zakleli. *El-Feth*, 18.

١١٩٠ - عن أبي إسحاق؛ قال: جاء رجُلٌ إلى البراء، فقال:
أَكْثُرُنَا وَلِيَشْمُونَ يَوْمَ حُتَّىنَ يَا أَبَا عُمَارَةَ؟ فَقَالَ: أَشْهَدُ عَلَى بَنِي اللَّهِ يَعْلَمُ أَنَّهُ مَا
وَلِيَ، وَلِكُلِّهِ اتَّطَّلَقَ أَخْفَاءُ مِنَ النَّاسِ وَحُسْنَرُ، إِلَى هَذَا الْحَيْثِ مِنْ
هَوَازِنَ، وَهُنْ قَوْمٌ رُّمَادٌ، فَرَمَوْهُمْ بِرِيشَتِي مِنْ نَبْلٍ، كَأَنَّهَا رِجْلُ مِنْ
جَرَادٍ، فَانْكَشَفُوا، فَأَقْبَلَ الْقَوْمُ إِلَيْ رَسُولِ اللَّهِ يَعْلَمُهُ، وَأَبُو سُفَيْفَانَ بْنَ
الْحَارِبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ بِهِ بَعْلَتَهُ، فَتَزَلَّ، وَدَعَا، وَاسْتَصَرَ، وَهُوَ
يَقُولُ: «أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبٌ، أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ. اللَّهُمَّ أَتُؤْلِنَّ نَضْرَكَ».
قال: البراء: كُنَّا وَاللَّهِ إِذَا أَخْمَرَ الْبَأْسُ؛ نَتَفَقِّي بِهِ، وَإِنَّ الشُّجَاعَ مِنَ
لِلَّذِي يُحَادِي بِهِ؛ يَغْنِي النَّبِيُّ يَعْلَمُهُ.

1190. Ebu Ishak pripovijeda da je neki čovjek došao El-Berau i rekao: *Da li ste se, Ebu 'Umara, na dan Hunejna dali u bijeg?*

Rekao je: Svjedočim za Allahovog Poslanika, ﷺ, da on nije pobjegao, ali su neki ljudi krenuli nabrinu i neopremljeni za borbu, da napadnu pleme Hevazin koji su dobri strijelci. Zasuli su ih strijelama koje su izgledale poput jata skakavaca, zbog čega se ta grupa razbježa. Narod je krenuo prema Allahovom Poslaniku, ﷺ. Ebu Sufjan b. el-Haris, ؓ, je vodio mazgu koju je jahao Poslanik, ﷺ. Poslanik, ﷺ, je potom sišao, obratio se dovom Allahu i zatražio pobjedu govoreći: *Ja sam, uistinu, poslanik i u to nema sumnje. Ja sam sin Abdu-l-Muttalibov. Allahu, spusti na nas Svoju pobjedu.*

El-Bera je rekao: *Tako mi Allaha, kada bi nam bilo najžešće zaklanjali bismo se za njega. Naši najhrabriji bi išli uporedo sa njim!* Tj. uz Poslanika, ﷺ.

١١٩١ - عن سَلْمَةَ بْنِ الْأَكْوَعَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: غَرَّنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حُبِّيْنَا، فَلَمَّا وَاجَهْنَا الْعَدُوُّ؛ تَقَدَّمْتُ، فَأَعْلَمُ بِيَبْيَةً، فَاسْتَبَلَنِي رَجُلٌ مِّنَ الْعَدُوِّ، فَأَزْمِيْهِ بِيَهْمِ، فَتَوَارَى عَنِّي، فَعَمَّ دَرِيْثُ مَا صَنَعَ، وَتَنَزَّلَ إِلَيِّ الْقَوْمَ؛ فَإِذَا هُمْ قَدْ طَلَعُوا مِنْ تَبَيْةٍ أُخْرَى، فَالْتَّقَوْا هُنْ وَصَحَابَةُ النَّبِيِّ ﷺ، فَوَلَّى صَحَابَةُ النَّبِيِّ ﷺ.

وَأَزْجَعَ مُنْهَزِمًا، وَعَلَيْهِ بُزْدَاتَانٍ، مُتَرَّا يَأْخُدَاهُمَا، مُرْتَدِيًّا بِالْأُخْرَى، فَانْتَطَلَقَ إِذْارِي، فَجَمَعَنَهُمَا جَمِيعًا، وَمَرَزَّتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مُنْهَزِمًا، وَهُوَ عَلَى بَغْلَيِّ الشَّهْبَاءِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَقَدْ رَأَيْتُ ابْنَ الْأَكْوَعِ فَرْعَاعًا».

فَلَمَّا غَشِّوْرَسُولَ اللَّهِ ﷺ؛ نَزَّلَ عَنِ الْبَغْلَةِ، ثُمَّ قَبَضَ قَبْضَةً مِّنْ ثُرَابٍ مِّنَ الْأَرْضِ، ثُمَّ اسْتَبَلَ بِهِ وَجْهَهُمْ، فَقَالَ: «شَافِتُ الْوُجُوهَ». فَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْهُمْ إِنْسَانًا، إِلَّا مَلَأَ عَيْنَيْهِ ثُرَابًا بِتِلْكَ الْقَبْضَةِ، فَوَلَّا مُذَبِّرِيَّ، فَهَرَّمُهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِذَلِكَ، وَقَسَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ أَنَّهُمْ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ.

1191. Od Seleme b. el-Ekve'a, ﷺ, se prenosi da je rekao: Borili smo se skupa sa Allahovim Poslanikom, ﷺ na Hunejnu. Kada smo se suočili sa neprijateljem uspeo sam se na brdo. Tu je bio jedan neprijateljski vojnik. Odapeo sam na njega strijelu pa mi se izgubio iz vidokruga. Ne znam šta je bilo s njim. Pogledao sam i video da su se neprijateljski vojnici uspeli na drugo brdo i sukobili sa drugovima Allahovog Poslanika, ﷺ. Potom su se Poslanikovi, ﷺ, drugovi dali u bijeg. Vratio sam se poražen. Na meni su bile dvije burde. Jednu sam obukao kao donji a drugu kao gornji ogrtič. Burda koju sam obukao kao donji ogrtač razveza se. Pokupio sam ga i tako prošao pored Allahovog Poslanika, ﷺ, koji je bio na svojoj crno-bijeloj mazgi. Kada me je ugledao, rekao je: Ibnu-l-Ekve'a je video jezovit događaj.

Kada su opkolili Allahovog Poslanika, ﷺ, sišao je sa mazge, zatim je uzeo šaku prašine i bacio je u njihova lica govoreći: Unakažena bila!

Nijedan od njih nije bio a da mu se, tom prilikom, oči nisu napunile prašinom. Zatim su se nevjernici dali u bijeg. Time ih je Allah porazio. Potom je Allahov Poslanik, ﷺ, podijelio muslimanima ratni pljen koji je ostao iza neprijatelja.

باب في غزوة الطائف

١١٩٢ - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما؛ قال: حاصر رسول الله ﷺ أهل الطائف، فلم يتأت منهم شيئاً، فقال: «إنا قافلون إِن شاء الله». قال أصحابه: تزجع ولم تفتحه؟! فقال لهم رسول الله ﷺ: «اغدوا على القتال». فغدوا عليه، فأصابهم جراح، فقال لهم رسول الله ﷺ: «إنا قافلون قدام». قال: فأعجبهم ذلك، فصح رسول الله ﷺ.

O BICI ZA TAIF

1192. Abdullah b. Omer, ﷺ, pripovijeda i veli: Allahov Poslanik, ﷺ, je bezuspješno opsjedao Taif. Potom je rekao: Mi ćemo se, inša-Allah, vratiti!

Njegovi drugovi su rekli: Zar ćemo se vratiti a nismo ga osvojili?! Allahov Poslanik, ﷺ, im je rekao: Krenite u borbu?

Napali su ga. Bilo je mnogo ranjenika.

Nakon toga im je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Mi ćemo se sutra vratiti. To ih se dojmilo pa se Allahov Poslanik, ﷺ, nasmijao.

باب عدد غزوات رسول الله ﷺ

١١٩٣ - عن أبي إسحاق، أنَّ عبدَ اللهَ بْنَ زَيْدَ خَرَجَ يَنْتَهِي بالثَّالِثِ، فَصَلَّى رَكْعَيْنِ، ثُمَّ انْتَهَى. قَالَ: فَلَقِيتُ يَوْمَنِي زَيْدَ بْنَ أَرْقَمَ. (قَالَ: لَيْسَ بَنِي وَبَنِتِهِ غَيْرُ رَجُلٍ أَوْ: بَنِي وَبَنِتِهِ رَجُلٌ). قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: كَمْ غَزَا رَسُولُ اللهِ ﷺ؟ قَالَ: سَيْعَ عَشْرَةَ غَزَوةً. فَقُلْتُ: كَمْ غَزَوتْ أَنْتَ مَعَهُ؟ قَالَ: سَيْعَ عَشْرَةَ غَزَوةً. قَالَ: فَقُلْتُ: فَمَا أَوْلُ غَزَوةً غَزاها؟ قَالَ: ذَاتُ الْعُسْبَرِ أَوِ الْعُشَيْرِ.

BROJ BITAKA KOJE JE VODIO ALLAHOV POSLANIK, ﷺ

1193. Ebu Ishak prenosi da je Abdullah b. Jezid jednom izišao da klanja kao imam namaz za kišu. Klanjao je dva rekjata a zatim proučio dovu za kišu.

Rekao je: Toga dana sam sreo Zejd b. Erkama (sa nama je bio samo jedan čovjek, ili sa nama je bio neki čovjek) pa sam ga upitao: *Koliko bitaka je Allahov Poslanik, ﷺ, vodio?*

Rekao je: *Devetnaest.*

Upitao sam: *U koliko bitaka si ti učestvovao sa njim?*

Rekao je: *U sedamnaest.*

Upitao sam: *Koja mu je bila prva bitka?*

Rekao je: *Bitka Zatu-l-'usejri ili El-'Ušejri.*

١١٩٣ ب - عن بُرَيْدَةَ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: غَزَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ تَسْعَعَ عَشْرَةَ عَزْوَةً، قَاتَلَ فِي ثَمَانِ مِنْهُنَّ.

1193-b. Burejde, رضي الله عنه, je rekao: *Allahov Poslanik, ﷺ, je vodio devetnaest bitaka a lično se borio u osam.*

كتاب الإمارة
POGLAVLJE O VLASTI

باب الملك والوزير (F)

الكتاب السادس عشر
باب الملك والوزير

الكتاب السادس عشر
باب الملك والوزير

الكتاب السادس عشر
باب الملك والوزير

كتاب الإمارة

POGLAVLJE O VLASTI

باب الخلفاء من قرئش

١١٩٤ - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «لا يزال هذا الأمر في قرئش ما بقي من الناس اثنان».

HALIFE SU OD KUREJŠEVIĆA

1194. Abdullah b. Omer, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Hilafet će pripadati Kurejševićima, makar od ljudi postojala samo dvojica.*¹

١١٩٥ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «الناسُ تَبَعُّ لِقَرْيَشٍ فِي هَذَا الْأَثَنِ، مُسْلِمُهُمْ لِمُسْلِمِهِمْ، وَكَافِرُهُمْ لِكَافِرِهِمْ».

1195. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *U hilafetu ljudi slijede Kurejševice; muslimani muslimane Kurejševice a nemuslimani nemuslimane Kurejševice.*

¹ Hadis je u izjavnom obliku, u značenju naredbe i ima isto značenje kao i riječi Poslanika, ﷺ: *Imami su od Kurejševića* u hadisu koji je vjerodostojan. Štaviše, hafiz hadisa Ibn Hadžer kaže da je taj hadis mutevatir, stoga priča nekih islamskih stranaka danas da je taj hadis slab ukazuje na njihovo neznanje o sunnetu i njihovo udaljavanje od njega.

١١٩٦ - عن عامر بن سعيد بن أبي وقاص رضي الله عنه؛ قال:
 كتبت إلى جابر بن سمرة مع غلامي نافع: أن أخبرني بشيء سمعته
 من رسول الله ﷺ . قال: فكتب إلىي: سمعت رسول الله ﷺ ، يوم
 الجمعة، عشيّة رحيم الأسليمي، فقال: لا يزال الدين قائماً حتى تقوم
 الساعة، أو يكون عليكم اثنا عشر خليفة، كلهم من قريش.
 سمعته يقول: «عصبيةٌ من المسلمين يفتحون بيت الأبيض؛
 بيت كسرى - أو: آل كسرى». .

وسمعته يقول: «إن بين يدي الساعة كذابين؛ فاخذروهم». .
 وسمعته يقول: «إذا أғطی اللہ أخڈکم خبراً، فلینبدا بِنَفْسِهِ وَأهْلِ
 بَيْتِهِ». .
 وسمعته يقول: «أنا الفرط على الخوض».

1196. 'Amir b. Sa'd b. ebi Vekkas, ﷺ, je rekao: Napisao sam pismo Džabiru b. Semureu i poslao mu ga po svom slugi Nafi'u, i u pismu sam ga zamolio da mi napiše nešto što je čuo od Allahovog Poslanika, ﷺ.

Napisao mi je: Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, da je jednog petka, uoči dana kada je kamenovan El-Eslemi, rekao: Islam će trajati sve do Sudnjeg dana ili dok vam ne dođe vlast dvanaesterice halifa. Svi oni će biti od Kurejševića.

Čuo sam ga da je rekao: Grupica muslimana će osvojiti Bijelu kuću, kuću perzijskog vladara ili kuću porodice perzijskog vladara.

Čuo sam ga, također, da je rekao: Pred Sudnjim danom će se pojavit lažovi, pa ih se pripazite!

Čuo sam ga, također, da je rekao: Kada nekom od vas Allah dadne neko dobro neka se prvo on i njegova porodica tim dobrom okoriste.

I čuo sam ga da je rekao: Ja ću biti prvi koji će doći do izvora.

بابُ الْاِسْتِخْلَافِ وَتَرْكَهُ

١١٩٧ - عَنْ أَبْنَى عَمِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى حَفْصَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ: أَعْلَمُتُ أَنَّ أَبَاكَ غَيْرَ مُسْتَخْلِفٍ؟ قَالَ: قَدْلَتْ: مَا كَانَ يَفْعُلُ. قَالَتْ: إِنَّهُ فَاعِلٌ. قَالَ: فَحَلَفْتُ أَنِّي أَكُلْمُهُ فِي ذَلِكَ.

فَسَكَتْ حَتَّى غَدَوْتُ وَلَمْ أَكُلْمُهُ. قَالَ: فَكُنْتَ كَائِنًا أَخْمَلْ بِيَمِينِي جَبَلًا، حَتَّى رَجَعْتُ، فَدَخَلْتُ عَلَيْهِ، فَتَأَلَّنِي عَنْ حَالِ النَّاسِ وَأَنَا أُخْبِرُهُ. قَالَ: ثُمَّ قُلْتُ لَهُ إِنِّي سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ مَقَالَةً، فَلَمَّا تَأَلَّنَ أَقُولُهَا لَكَ، رَعَمُوا أَنِّي لَكَ غَيْرُ مُسْتَخْلِفٍ، وَإِنَّهُ لَنْ كَانَ لَكَ زَاعِي إِلَّا أَوْرَاعِي غَنِيمَ، ثُمَّ جَاءَكَ وَتَرَكَهَا؛ رَأَيْتُ أَنَّ قَذْ ضَيْعَ؛ فِرِعَايَةُ النَّاسِ أَشَدُ.

قَالَ: فَوَاقِفَةُ قَوْلِي، فَوَضَعَ رَأْسَهُ سَاعَةً، ثُمَّ رَفَعَهُ إِلَيَّ، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَخْفَظُ دِينَهُ، وَإِنِّي لَيَشَنْ لَا أَسْتَخْلِفُ؛ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يَسْتَخْلِفْ، وَإِنَّ أَسْتَخْلِفْ، فَإِنَّ أَبَا بَكْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَدْ اسْتَخْلَفَ.

قَالَ: فَوَاللَّهِ؛ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ ذَكَرَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَأَبَا بَكْرِ، فَعَلِمْتُ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لِيغَدِلُ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَحَدًا، وَأَنَّهُ غَيْرُ مُسْتَخْلِفٍ.

O HALIFINOM IMENOVANJU ILI NEIMENOVANJU NASLJEDNIKA

1197. Ibn Omer, رضي الله عنه, kaže: Došao sam kod Hafse, رضي الله عنه.

Rekla je: Da li znaš da ti otac nije imenovao svog nasljednika?

Rekao sam: Neće valjda to uraditi!

Rekla je: On će to uraditi.

Zakleo sam se da će popričati s njim o tome. Šutio sam sve dok nisam krenuo od njega i nisam ga o tome ništa pitao. Osjećao sam kao da u svojoj desnici nosim neko brdo. Vratio sam se i ušao kod njega. Pitao me je o stanju u narodu i ja sam ga izvještavao. Potom sam mu rekao: Čuo sam ljudi da pričaju nešto, ali se ustručavam da ti to kažem. Tvrde da ti nećeš imenovati iza sebe halifu. Međutim, kada bi imao pastira

deva ili sitne stoke pa ti on dođe i napusti deve ili sitnu stoku, ti bi smatrao da ih je on zapustio. Preče je ipak zaštititi ljude.

Ostao je zatečen. Spustio je glavu nakratko, zatim ju je podigao i rekao: Allah, ﷺ, će, uistinu, sačuvati svoju vjeru. Ja, ako i ne imenujem svoga zamjenika, pa i Allahov Poslanik, ﷺ, nije imenovao svoga nasljednika. A ako ga i imenujem, pa i Ebu Bekr, ؓ, je imenovao sebi nasljednika.

Tako mi Allaha, kada je spomenuo Allahovog Poslanika, ﷺ, i Ebu Bekra, shvatio sam da neće dati prednost nikom nad Allahovim Poslanikom, ﷺ, i da neće imenovati nasljednika.

بَابُ الْأَمْرِ بِالْوَفَاءِ بَيْنَهُ الْخُلَفَاءِ الْأَوَّلِ فَالْأَوَّلِ

١١٩٨ - عن أبي حازم؛ قال: قاتلتُ أبا هريرة رضي الله عنه خمس سنين، فسمعته يحدّث عن النبي ﷺ؛ قال: «كانت بنو إسرائيل تسوّسهم الأنبياء، كلما هلك نبيٌّ؛ خلفه نبيٌّ، وإنّه لا نبي بعدي، وستكون خلفاء فتكثّر». قالوا: فما تأمّرنا؟ قال: «فوا بینة الأول، وأعطوه حقهم؛ فإنّ الله سائر لهم عما اشتراهم».

NAREĐENO JE DA SE PRISEGE DATE HALIFAMA ISPUNJAVAJU, I TO PO REDU, KAKO SU DAVANE

1198. Ebu Hazim veli: Družio sam se sa Ebu Hurejreom, ؓ, pet godina. Čuo sam ga jedanput da pripovijeda od Poslanika, ﷺ, sljedeći hadis: *Benu Israilećanima su vladali poslanici. Kad god bi jedan poslanik umro drugi bi ga naslijedio. Poslije mene nema poslanika, ali će biti moje halife kojih će biti mnogo.*

Ashabi su upitali: Šta nam preporučuješ?

Rekao je: *Ispunjavajte datu prisegu i to prvom, pa onom iza njega i dajte im njihova prava. Njih će Allah, zaista, pitati o onima kojima vladaju.*

١١٩٩ - عن عبد الرحمن بن عبد رب الكعبة؛ قال: دخلت المسجد؛ فإذا عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهم جالس في ظل الكعبة، والناس مجتمعون عليه، فأتتهم، فجلست إليه، فقال:

كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَرَأَنَا مَثْلًا، فَمَنْ يُضْلِعُ بِجَبَاهَةَ، وَمَنْ يَنْتَصِلُ، وَمَنْ هُوَ فِي جَهَنَّمِ؛ إِذْ نَادَى مُنَادِي مُنَادِي رسولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ. فَاجْتَمَعَنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ تَبَيَّنَ قَلْبِي؛ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَذْلِلَ أَنْتَهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُ لَهُمْ، وَيُنَزِّهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُ لَهُمْ، وَإِنْ أَمْتَكُمْ هَذِهِ جُمِيلَ عَافِيَّتِهَا فِي أَوْلَاهَا، وَيَصْبِبُ آخِرَهَا بَلَاءً وَأَمْوَالَ تُنَكِّرُونَهَا، وَتَجْبِيَّهُ فِتْنَةً يُرِيقُ بَعْضَهَا بَغْضًا، وَتَجْبِيَّهُ الْفِتْنَةُ، فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ: هَذِهِ مُهِلَّكَتِي ثُمَّ تُنَكِّشُ وَتَجْبِيَّهُ الْفِتْنَةُ، فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ: هَذِهِ هَذِهِ، فَمَنْ أَحَبَ أَنْ يَرْجِعَ عَنِ التَّارِيْخِ وَيَذْخُلَ الْجَنَّةَ؛ فَلَتَأْتِيَهُ مَيْتَةٌ وَمَوْيَوْمَيْنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَلَبِلَاتٌ إِلَى النَّاسِ الَّذِي يَحْبُّ أَنْ يَنْتَهِ إِلَيْهِ. وَمَنْ يَاْبَعَ إِيمَانًا، فَأَعْطَاهُ صَفْقَةً يَدِيهِ، وَثَمَرَةً قَلْبِهِ؛ فَلَيُطِئَنَّهُ إِنْ اسْتَطَاعَ، فَإِنْ جَاءَ آخِرَ يَنْازِهِ؛ فَاضْرِبُوا عَنْهُ الْآخِرِ.

فَدَنَوْتُ مِنْهُ، فَقَلَّتْ لَهُ: أَتَشْدُدُكَ اللَّهُ؟ أَنْتَ سَمِعْتَ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَأَهْوَى إِلَى أَذْنِيْهِ وَقَلْبِيْهِ يَدِيْهِ، وَقَالَ: سَمِعْتَهُ أَذْنَايِ، وَوَعَاهُ قَلْبِيِ.

فَقَلَّتْ لَهُ: هَذَا ابْنُ عَمِّكَ مَعَاوِيَةَ؛ يَأْمُرُنَا أَنْ نَأْكُلَ أَمْوَالَنَا بِيَنْتَنَا بِالْبَاطِلِ، وَتَقْتُلَ أَنفُسَنَا، وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: «يَتَأَلَّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ يَتَسَمَّمُ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تَحْكِمَةً عَنْ تَرَاضِيهِمْ يَسْكُنُمْ وَلَا يَقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَكُونُ رَحِيمًا» (النَّاهَاءَ: ٢٩).

فَقَالَ: فَكَثُرَتْ سَاعَةً، ثُمَّ قَالَ: أَطِغْهُ فِي طَاغِيَّةِ اللَّهِ، وَاغْصِهِ فِي مَفْصِيَّةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ.

1199. 'Abdurrahman b. 'Abdi Rabbi-l-Ka'be je rekao: Došao sam u harem i zatekao 'Abdullahu b. 'Amra b. el-'Asa, ﷺ, kako sjedi u hladu Kjabe. Ljudi su bili oko njega. Prišao sam im i sjeo.

On je pričao: Bili smo sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, na nekom putovanju. Zaustavili smo se na nekom mjestu da se odmorimo. Neki od nas su počeli da popravljaju svoje šatore, drugi su se takmičili u bacanju strijela a treći su bili uz svoje životinje.

Telal Allahovog Poslanika, ﷺ, je povikao: Sakupite se!

Okupili smo se oko Allahovog Poslanika, ﷺ, potom je Poslanik, ﷺ, rekao: Svaki poslanik prije mene bio je zadužen da uputi svoj narod na dobro i da ih upozori na зло. Ovom vašem umetu je određeno da ostane zdravo u prvim svojim generacijama. Zadnje generacije će zadesiti iskušenja i ono što ćete prezirati. Dolazit će iskušenja, sve teža i teža. Vjernik će reći: Ova će me uništiti. Pa će ta nedaća proći a desit će se druga, pa će reći: Zar i ova poslige one?!

Ko želi da se spasi od Vatre i uđe u Džennet neka, kada mu dođe smrtni čas, bude vjernik u Allaha i Sudnji dan. Neka sa ljudima postupa onako kako bi volio da se postupa sa njim.

Ko da vladaru prisegu, pruži mu svoju desnicu i plod svoga srca neka mu se pokori koliko može. Pa ako dođe drugi vladar koji se želi nametnuti prvom, odsijecite vrat drugom.

Približio sam mu se i upitao: Zaklinjem te Allahom, jesli ti to čuo od Allahovog Poslanika, ﷺ?

Dodirnuo je rukama svoje uši pa ih onda spustio do svog srca i rekao: To su čule moje uši i zapamtilo moje srce.

Rekao sam mu: Ovaj, sin tvog amidže, Muavija, nareduje nam da jedemo imetke drugih na nepošten način i da jedni druge ubijamo, a Allah, ﷺ, je rekao:

فَيَأْتِيهَا الَّذِينَ ءامَنُوا لَا تَأْكُلُو أَمْوَالَكُمْ بَلْ يَبْطِلُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ
تَحْجِرَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُو أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَّحِيمًا ﴿٤﴾

O vjernici, jedni drugima na nedozvoljen način imanja ne prisvajajte, - ali, dozvoljeno vam je

trgovanje uz obostrani pristanak - i jedni druge ne ubijajte! Allah je, doista, prema vama milostiv.¹

Zakratko je zašutio a potom rekao: *Pokori mu se u onome što je Allah dozvolio, a nemoj mu se pokoravati u onome što je Allah, عز zabranio.*

باب إذا بُويع لخليفتين

١٢٠٠ - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «إذا بُويع لخليفتين؛ فاقتلو الآخر مِنْهُما».

KADA SE USTOLIČE DVOJICA HALIFA

1200. Ēbu Se'id el-Hudri, رض, prenosi da je Allahov Poslanik, صلی اللہ علیہ وسَّلّمَ, rekao: **Kada se da prisega dvojici halifa, ubijte onog potonjeg.**

¹ Sura En-Nisa, 29.

Kada je čuo govor Abdullahe b. 'Amra b. el-'Asa, رض, i hadis koji je prenio o zabrani suprotstavljanja halifi koji je prvi ustoličen i koji nareduje da drugi treba biti ubijen, smatrao je Muaviju takvim zbog sukoba sa Alijom jer je Aliji bila data prisega. Zbog toga je smatrao da sve što Muavija udijeli svojoj vojsci i sljedbenicima u tom sukobu sa Alijom, رض, bespravno ozet imetak i ubijanje nedužnih, smatrao je da je Muavijina borba neispravna i da je imetak dobijen u toj borbi neispravan. Nevevi (op. prev.).

باب كُلُّكُمْ راعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْؤُلٌ عَنْ رَعِيَتِهِ

١٢٠١ - عن ابن عمر رضي الله عنهما، عن النبي ﷺ؛ أنه قال: «ألا كُلُّكُمْ راعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْؤُلٌ عَنْ رَعِيَتِهِ؛ فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ راعٍ، وَهُوَ مَسْؤُلٌ عَنْ رَعِيَتِهِ، وَالرَّجُلُ راعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَهُوَ مَسْؤُلٌ عَنْهُمْ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَنِيهَا وَوَلَدِهَا، وَهِيَ مَسْؤُلَةٌ عَنْهُمْ، وَالْعَبْدُ راعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ، وَهُوَ مَسْؤُلٌ عَنْهُ، أَلَا كُلُّكُمْ راعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْؤُلٌ عَنْ رَعِيَتِهِ».

SVI STE VI PASTIRI I SVI ĆETE BITI PITANI ZA ONE ZA KOJE STE BILI ODGOVORNI

1201. Ibn Omer, رضي الله عنه, prenosi i veli da je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, rekao: *Svi ste vi, uistinu, pastiri i svi će te biti odgovorni za ono što vam je povjerenovo.*

Vladar koji vlada ljudima je pastir i on je odgovoran za svoje podanike.

Čovjek je pastir u kući svoje porodice i bit će odgovoran za njih.

Žena je zadužena za muževljevu kuću i djecu i bit će odgovorna za to.

Rob je zadužen za imetak svog vlasnika i bit će odgovoran za to.

Prema tome, svi ste vi pastiri i svi ćete biti odgovorni za ono za šta ste zaduženi.

باب كَرَاهِيَّة طَلَبِ الْإِمَارَةِ وَالحِرْصِ عَلَيْهَا

١٢٠٢ - عن عبد الرحمن بن سمرة رضي الله عنه؛ قال: قال لي رسول الله ﷺ: «يا عبد الرحمن! لا تَشَأُ الْإِمَارَةَ؛ فَإِنَّكَ إِنْ أَغْطَيْتَهَا عَنْ مَسَائِلِهِ؛ وَكِنْتَ إِلَيْها، وَإِنْ أَغْطَيْتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسَائِلِهِ؛ أَعْثَثْتَهَا عَلَيْها».

POKUĐENO JE TRAŽITI VLAST I ŽUDITI ZA NJOM

1202. Abdurrahman b. Semure, رضي الله عنه, prenosi da mu je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, rekao: *Abdurrahmane, ne traži vlast, jer ako je dobiješ*

zbog toga što si je tražio, bit ćeš joj sâm prepušten¹, a ako je dobiješ bez traženja, bit ćeš potpomognut u njoj.

١٢٠٣ - عن أبي ذرٍ رضيَ اللَّهُ عنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ سَلَامٌ قَالَ: «يَا أَبَا ذَرٍ! إِنِّي أَرَاكَ ضَعِيفًا، وَإِنِّي أُحِبُّ لَكَ مَا أُحِبُّ لِنَفْسِي؛ لَا تَأْمَرْنَ عَلَى اثْنَيْنِ، وَلَا تَوْلِيْنَ مَا لَيْتَ يَتِيمًا».

1203. Ebu Zerr, ﷺ, pripovijeda da mu je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Ebu Zerre, vidim te, uistinu, slabim. Želim ti, zaista, sve ono što želim i sebi. Nemoj da budeš odgovoran ni za dvojicu niti budi upravnik jetimskog imetka.*

١٢٠٤ - عن أبي ذرٍ رضيَ اللَّهُ عنْهُ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَلَا تَسْتَغْمِلُنِي؟ قَالَ: فَضَرَبَ بِيَدِهِ عَلَى مَنْكِبِي، ثُمَّ قَالَ: «يَا أَبَا ذَرٍ! إِنَّكَ ضَعِيفٌ، وَإِنَّهَا أَمَانَةٌ، وَإِنَّهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِزْيٌ وَنَدَاءٌ، إِلَّا مَنْ أَخْذَهَا بِحَقِّهَا، وَأَدَى الَّذِي عَلَيْهِ فِيهَا».

1204. Ebu Zerr, ﷺ, je upitao: Allahov Poslaničе, zar me nećeš postaviti na neki položaj?

Tada me Poslanik, ﷺ, udario po ramenu i rekao: *Ebu Zerre, ti si slab, a to je emanet. Na Sudnjem danu će biti poniženje i kajanje, osim za onog ko ga zasluži i izvrši ono što se od njega traži.*

¹ Tj. nećeš biti potpomognut u njoj.

باب لا نتعمل على عملنا من أراده

١٢٠٥ - عن أبي بُزَّةَ، قال: قال أبو مُوسى رضي الله عنه: أَفْبَلْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعِي رَجُلٌ مِّن الْأَشْعَرِيِّينَ، أَخْدُهُمَا عَنِّيْ، وَالآخَرُ عَنِ يَسَارِيْ؛ فِكَلَاهُمَا سَأَلَ الْعَمَلَ، وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَأْنِكُ، فَقَالَ: مَا تَقُولُ يَا أَبا مُوسَى - أَوْ: يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَبِيْنِ -؟، قَالَ: فَقُلْتُ: وَالَّذِي يَعْثَلُ بِالْحَقِّ، مَا أَطْلَعْتَنِي عَلَى مَا فِي أَنْفُسِهِمَا، وَمَا شَغَرْتُ أَنْهُمَا يَطْلَبُانِ الْعَمَلَ، قَالَ: وَكَأَنِّي أَنْظَرْتُ إِلَيْهِمْ سِوَاكِهِ نَحْنُ شَفَتِهِ وَقَدْ قَلَصْتُ، فَقَالَ: «لَنْ - أَوْ: لَا - نَتَعْمِلْ عَلَى عَمَلِنَا مَنْ أَرَادَهُ، وَلَكِنْ؛ اذْهَبْ أَنْتَ يَا أَبا مُوسَى - أَوْ: يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَبِيْنِ -».

فَبَعْدَهُ عَلَى الْيَمَنِ، ثُمَّ أَتَبَعَهُ مَعَاذُ بْنُ جَبَّابَ، فَلَمَّا قَدِمَ عَلَيْهِ، قَالَ: ائْزِلْ، وَأَلْقِنِي لَهُ وِسَادَةً. وَإِذَا رَجَلٌ عِنْدَهُ مُؤْتَقٌ؛ قَالَ: مَا هَذَا؟ قَالَ: هَذَا كَانَ يَهُودِيَا، فَأَنْسَلَمَ، ثُمَّ رَاجَعَ دِيَنَهُ دِيَنَ السُّوْءِ فَتَهَوَّدَ. قَالَ: لَا أَخْلِنُ حَتَّى يُقْتَلَ، فَضَاءُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ. فَقَالَ: أَجْلِسْ، نَعَمْ. قَالَ: لَا أَخْلِنُ حَتَّى يُقْتَلَ، فَضَاءُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ ثَلَاثَ مَرَاتٍ، فَأَمْرَزْ بِهِ، فَقُتِلَ.

ثُمَّ تَذَاكَرَا الْقِيَامُ مِنَ اللَّيْلِ، فَقَالَ أَخْدُهُمَا مَعَاذْ : أَمَا أَنَا، فَأَنَا مُؤْمِنُ، وَأَزْجُو فِي نَوْمِي مَا أَرْجُو فِي قَوْمِي.

MI NE POSTAVLJAMO NA POLOŽAJE ONE KOJI TO TRAŽE

1205. Ebu Burde prenosi da je Ebu Musa, ـ، rekao: Došao sam Poslaniku, ـ، a sa mnom su bila dvojica eš'arijaca, jedan sa moje desne a drugi sa lijeve strane. Oba su tražili neke funkcije. Poslanik, ـ، je u tom momentu koristio misvak pa je rekao: Šta to kažeš Ebu Musa, ili je rekao: **Abdullahu sine Kajsov?**

Rekao sam: Tako mi Onoga koji te je poslao sa Istinom, nisu mi otkrili ono što su njihove duše skrivale niti sam primijetio da će tražiti neke položaje!

Kao da sada gledam u već potrošen misvak ispod njegove usne. Potom je rekao: Nećemo, ili, ne dajemo funkcije onima koji ih traže. Idi ti Ebu Musa ili Abdullahu sine Kajsov.

Zatim ga je poslao za namjesnika Jemena, Za njim je poslao i Muaza b. Džebela. Kada je Muaz došao, rekao mu je: *Sjedi!*, bacivši mu jastuk. Kod njega je bio neki čovjek svezan.

Upitao je: *Ko je ovo?*

Rekao je: *Ovaj je bio židov pa je primio islam. Zatim se vratio u svoju naopaku vjeru, opet je postao židov.*

Mu'az je rekao: *Neću sjesti dok ne bude ubijen. To je Allahova presuda i presuda Njegovog Poslanika,* ﷺ.

Ebu Musa je rekao: *Sjedi, to će biti izvršeno!*

Rekao je: *Neću sjesti dok ne bude ubijen, jer je to Allahova i Njegovog Poslanika, ﷺ, presuda!* To je ponovio tri puta. Potom je Ebu Musa naredio da bude ubijen.

Nakon toga su počeli pričati o noćnom namazu.

Muaz je rekao: *Što se mene tiče, ja spavam dio noći a dio noći klanjam. Za svoj san se nadam nagradi kao što se nadam i za svoj noćni namaz.*

باب الإمام إذا أمر بِتَقْوَى اللَّهِ وَعَذَلَ كَانَ لَهُ أَجْرٌ

١٢٠٦ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ:

إِنَّمَا الْإِمَامَ جَنَّةً: يُقَاتَلُ مِنْ وَرَاءِهِ، وَيُئْتَقَى بِهِ، فَإِنْ أَمْرَ بِتَقْوَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَعَدَلَ، كَانَ لَهُ بِذِلِّكَ أَجْرٌ، وَإِنْ يَأْمُرْ بِعَيْرِهِ، كَانَ عَلَيْهِ مُنَةٌ.

VLADAR KOJI NAREDI BOGBOJAZNOST I PRAVDU IMAT ĆE ZA TO NAGRADU

1206. Ebu Hurejre, ؓ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: *Vladar je kao štit.¹ Iza njega se ratuje i s njim se štiti. Pa ako naredi bogbojaznost i bude pravedno vladao za to će imati nagradu. A ako bude naređivao nešto drugo, dobit će za to kaznu.*

¹ Tj. vladar je poput štita jer čuva muslimane od neprijateljskih uznemiravanja i čuva ljudе da ne nanose nepravdu jedni drugima.

باب لِمَنْ وَلِيَ شَيْئًا فَعَدْلَ فِيهِ

١٢٠٧ - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما، قال: قال رسول الله ﷺ: إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْهُ اللَّهُ عَلَى مَنَابِرِ مِنْ نُورٍ، عِنْ يَمِينِ الرَّحْمَنِ عَزْ وَجَلَّ، وَكُلُّنَا بِدِيْهِ يَمِينٌ، الَّذِينَ يَغْدِلُونَ فِي حَكْمِهِمْ وَأَفْلَاهِهِمْ وَمَا وَلُوا».

KO PREUZME NEKU ODOGOVORNOST PA BUDE PRAVEDNO POSTUPAO

1207. Abdullah b. Omer, رضي الله عنهما, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Pravedni će kod Allaha biti na minberima od svjetlosti i to pored desnice Milostivog, عزوجل, a obje Njegove ruke su desne. To će biti oni koji budu pravedno vladali te budu pravedni u porodici i u onome za što su odgovorni.

باب مَنْ وَلِيَ شَيْئًا فَشَقَّ أَوْ رَفَقَ

١٢٠٨ - عن عبد الرحمن بن شمسة، قال: أتنيت عائشة رضي الله عنها لا سأله عنها شيئاً، فقالت: مَنْ أثَّرَ؟ فقلت: رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ مِصْرَ، فقالت: كَيْفَ كَانَ صَاحِبُكُمْ لَكُمْ فِي عَزَاتِكُمْ هَذِهِ؟ فقال: مَا نَقَمْنَا مِنْهُ شَيْئًا، إِنْ كَانَ لِيَمُوتُ لِلرَّجُلِ مِنَ الْبَعِيرِ فَيُعْطِيهِ الْبَعِيرُ، وَالْبَعِيرُ فَيُعْطِيهِ الْعَبْدَ، وَيَخْتَاجُ إِلَى النَّفَقَةِ فَيُعْطِيهِ النَّفَقَةَ، فقالت: أَمَا إِنَّهُ لَا يَمْتَعِنُ الَّذِي فَعَلَ فِي مُحَمَّدٍ بْنِ أَبِي بَكْرٍ أَخْيَهُ أَخْيَرَكَ مَا سَوْفَتْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ فِي بَيْنِي هَذَا: «اللَّهُمَّ! مَنْ وَلَيَّ مِنْ أَمْرِي أَتَّقِي شَيْئًا، فَشَقَّ عَلَيْهِمْ؛ فَاشْقَى عَلَيْهِ، وَمَنْ وَلَيَّ مِنْ أَمْرِي أَتَّقِي شَيْئًا، فَرَفَقَ بِهِمْ، فَازْفَقَ بِهِ».

KO BUDE OTEŽAVAO ILI OLAKŠAVAO KADA DOBIJE NEKU FUNKCIJU

1208. 'Abdurrahman b. Šumase prenosi da je, jednom prilikom, otišao kod Aiše, رضي الله عنها, da je upita o nečemu.

Aiša ga je upitala: Odakle si?

Rekao je: *Ja sam iz Egipta.*

Upitala je: *Kakav je bio vaš vladar u bitkama?*

Odgovorio je: *Nijedan njegov postupak nismo prezirali. Ako bi nekom od nas uginula deva, dao bi mu drugu devu. Ako bi mu umro rob, davao bi mu drugog roba. Ako bi mu bila potrebna pomoć, davao bi mu je.*

Rekla je: *Neće me spriječiti ono što je uradio sa Muhammedom b. ebi Bekrom, mojim bratom, da te obavijestim o onome što sam čula od Allahovog Poslanika, ﷺ, kada je to rekao u mojoj kući.*

Rekao je: *Allahu moj, ko preuzme neku funkciju nad mojim ummetom pa im oteža, i Ti otežaj njemu. A ko preuzme neku funkciju nad mojim ummetom pa bude blag prema njima, i Ti budi blag prema njemu!*

بَابُ الدِّينِ النَّصِيْحَةُ

١٢٠٩ - عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ:
«الدِّينُ النَّصِيْحَةُ». قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: «لِلَّهِ، وَلِكِتَابِهِ، وَلِرَسُولِهِ،
وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَانِتِهِمْ».

VJERA JE SAVJET

1209. Temim ed-Dari, ﷺ, prenosi da je Vjerovjesnik, ﷺ, rekao: *Vjera je savjet*. Upitali smo: *Kome?*

Odgovorio je: *Allahu, Njegovoj Knjizi, Njegovom Poslaniku¹, muslimanskim vladarima i običnom svijetu.*

١٢١٠ - عَنْ جَرِيرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَأَيْفَثُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالثُّضِّحِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ.

1210. Džerir, ﷺ, je rekao: *Dao sam prisegu Allahovom Poslaniku za namaz, zekjat i savjetovanje svakog muslimana.*

¹ Tj. postupati po Allahovom zakonu, Njegovoj Knjizi i pridržavati se Poslanikovih uputa.

بابٌ مِنْ غَشٍّ رَعِيَّةً وَلَمْ يَتَصَحَّ لَهُمْ

١٢١١ - عن الحسن؛ قال: عاد عبيد الله بن زياد مغقولاً بن يساري المزني رضي الله عنه في مرضاً الذي مات فيه، فقال مغقولاً: إني محدثك حديثاً سمعته من رسول الله ﷺ، لز علمت أنَّ لي حياة؛ ما حدثك به، إني سمعت رسول الله ﷺ يقول: «ما من عبد يشرعي الله رعية، يموت يوماً يموت وهو غاش لرعية»؛ إلا حرّم الله عليه الجنة.

KO VARA SVOJE PODANIKE I NE BUDE IMAO ISKREN ODNOS PREMA NJIMA

1211. Hasan el-Basri veli: Ubejdullah b. Zijad je posjetio Ma'kila b. Jesara el-Muzenija, ﷺ, kada je bio na samrtnoj postelji.

Tada je Ma'kil rekao: Ispričat ču ti hadis koji sam čuo od Allahovog Poslanika, ﷺ Da znam da ču još živjeti ne bih ti ga ispričao.

Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: Svakom čovjeku kome Allah bude dao podanike, a on ih bude varao sve do svoje smrti, Allah će zabraniti ulazak u Džennet.

١٢١٢ - عن الحسن؛ أنَّ عائداً بنَ عمري رضيَ اللهُ عنْهُ (وكانَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللهِ ﷺ) دَخَلَ عَلَى عَبِيدِ اللهِ بْنِ زِيَادٍ، فَقَالَ: أَيْ بُنْيَ! إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ شَرَ الرِّعَايَةِ الْحُطْمَةَ، فَإِنَّكَ أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ». فَقَالَ لَهُ: أَجِلْسْنِي؛ فَلَئِمَا أَتَتْ مِنْ نُخَالَةَ أَصْحَابِ مُحَمَّدٍ ﷺ. فَقَالَ: وَهَلْ كَانَتْ لَهُمْ نُخَالَةٌ؟! إِنَّمَا كَانَتِ النُّخَالَةُ بَعْدَهُمْ وَفِي غَيْرِهِمْ.

1212. Hasan el-Basri prenosi da je 'Aiz b. 'Amr, ﷺ, jedan od Poslanikovih, ﷺ, drugova, došao kod 'Ubejdullaha b. Zijada pa je 'Ubejdullah rekao: Sinčiću, ja sam čuo da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Najgori vladari su okrutni pa se pričuvaj da ne budeš od njih.

Potom mu je rekao: Sjedi, jer ti priпадаš lošem ostatku Muhammedovih, ﷺ, drugova.

'Aiz je upitao: Zar je među ashabima bilo lošeg ostatka?! Loš ostatak je bio poslije njih i među drugima.

باب ما جاء في غلو الأمراء وتعظيم أمره

١٢١٣ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ، فَذَكَرَ الْغُلُولَ، فَعَظَمَهُ، وَعَظَمَ أَمْرَهُ، ثُمَّ قَالَ: «لَا أَفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، عَلَى رَقَبَتِهِ بَعِيزَ لَهُ رُغَاءٌ، يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِنِي. فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ أَبْلَغْتُكَ. لَا أَفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، عَلَى رَقَبَتِهِ فَرَسَنَ لَهُ حَمْخَمَةٌ، يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! أَغْنِنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ أَبْلَغْتُكَ. لَا أَفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ شَاهَةً لَهَا ثُغَاءٌ، يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِنِي، فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ أَبْلَغْتُكَ. لَا أَفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ تَفَسَّنَ لَهَا صَبَاحٌ، يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِنِي. فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ أَبْلَغْتُكَ. لَا أَفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ رِقَاعٌ تَحْفَقُ، فَيَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِنِي. فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ أَبْلَغْتُكَ. لَا أَفِينَ أَحَدَكُمْ يَجِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رَقَبَتِهِ صَامِتٌ، فَيَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَغْنِنِي. فَأَقُولُ: لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ أَبْلَغْتُكَ.

O VELIKOJ PRIJETNJI NAMJESNICIMA KOJI PRIKRIJU RATNI PLIJEN

1213. Ebu Hurejre, ﷺ, kaže: Jednoga dana Allahov Poslanik, ﷺ, je ustao između nas, spomenuo krađu ratnog plijena, naglasio njegovu opasnost, fokusirao se na kaznu koja se obećava za to i rekao: Neka niko sebi ne dozvoli da na Sudnji dan dođe noseći na vratu devu koja će rikati a on će tražiti: Allahov Poslaniče, spasi me.

Ja ču tada reći: Ne mogu ti ništa pomoći, jer sam te upozorio na to.

Neka niko sebi ne dozvoli da dođe na Sudnji dan noseći na vratu konja koji će hrzati, moleći: Allahov Poslaniče, spasi me.

Ja ću tada reći: Ne mogu ti ništa pomoći, jer sam te upozorio na to. Neka niko ne dozvoli sebi da dođe na Sudnji dan noseći na vratu ovca koja će blejati, moleći: Allahov Poslaniče, spasi me.

Ja ću tada reći: Ne mogu ti ništa pomoći, jer sam te upozorio na to. Neka niko od vas sebi ne dozvoli da na Sudnji dan dođe noseći na vratu roba koji će se derati, moleći: Allahov Poslaniče, spasi me.

Tada ću reći: Ne mogu ti ništa pomoći, jer sam te upozorio na to. Neka niko od vas sebi ne dozvoli da na Sudnji dan dođe noseći na vratu platno koja će se vihoriti, moleći: Allahov Poslaniče, spasi me.

Tada ću reći: Ne mogu ti ništa pomoći, jer sam te upozorio na to. Neka niko od vas sebi ne dozvoli da na Sudnji dan dođe, noseći na vratu zlato i srebro, moleći: Allahov Poslaniče, spasi me.

Tada ću reći: Ne mogu ti ništa pomoći, jer sam te na to upozorio.

بَابُ مَا كَتَمَ الْأَمْرَاءُ؛ فَهُوَ غُلُولٌ

١٢١٤ - عن عدي بن عميرة الكندي رضي الله عنه؛ قال:
سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: «مَنْ اسْتَغْمَلَنَا بِثَنَكِنَّمْ عَلَى عَمَلٍ،
فَكَتَمَنَا بِخِيطاً فَمَا فَوْقُهُ؛ كَانَ غَلُولًا يَأْتِي بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».
قال: فَقَامَ إِلَيْهِ رَجُلٌ أَشَرَّدَ مِنَ الْأَتَّصَارِ، كَانَيْ أَنْظَرَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ! أَفْبَلَ عَنِي عَمَلِكَ. قَالَ: «وَمَا لَكَ؟». قَالَ: سَمِعْتُكَ
تَقُولُ كَذَا وَكَذَا. قَالَ: «وَأَنَا أَقُولُهُ الآنَ: مَنْ اسْتَغْمَلَنَا بِثَنَكِنَّمْ عَلَى
عَمَلٍ؛ فَلَبِيجِيَّةٌ بِقَلِيلِهِ وَكَثِيرِهِ، فَمَا أُوتِيَ مِنْهُ؛ أَخْدَ، وَمَا نُهِيَ عَنِ
إِنْتَهِيَّ».

ONO ŠTO PRIKRIJU NAMJESNICI SMATRA SE KAO DA JE RIJEĆ O KRAĐI RATNOG PLIJENA

1214. 'Adijj b. 'Umejre el-Kindi, ﷺ, prenosi da je čuo Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: Koga od vas postavimo za namjesnika, pa prikrije iglu i nešto više od toga, smatraće se kao da je ukrao od ratnog plijena s kojim će doći na Sudnji dan.

Tada je ustao neki ensarija, crnog tena, kao da sada gledam u njega, i rekao: Allahov Poslanič, predajem ti posao koji sam ti povjerio.

Upitao je: Šta ti je??

Rekao je: Čuo sam te da kažeš to i to.

Rekao je: Ja ču to i sada ponoviti. Koga od vas postavimo za namjesnika neka donese sve što prikupi; i vrijedne i manje vrijedne stvari. Ono što mu se dadne od toga, neka uzme a što mu se zabrani, neka se ne osvrće na to.

باب في هدايا الأمراء

١٢١٥ - عن أبي حمِيد الساعديِّ رضيَ اللَّهُ عنْهُ؛ قالَ: اشْتَفَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْذِدِ عَلَى صَدَقَاتِ بْنِ سُلَيْمَانَ، يُذْعَنُ أَبْنَ اللُّثْبَيْنَيْهِ، فَلَمَّا جَاءَهُ حَاسِبَهُ؛ قَالَ: هَذَا مَالُكُنِّي، وَهَذَا هَدِيَّةُهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَهَلَا جَلَسْتَ فِي بَيْتِ أَبِيكَ وَأَمْكَ حَتَّى تَأْتِيَكَ مَدِينَتُكَ إِنْ كُنْتَ صَادِقًا».

ثُمَّ خَطَبَنَا، فَحَمِدَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، وَأَتَنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَا بَغْدَدُ، فَإِنَّمَا اشْتَفَلَ الرَّجُلُ مِنْكُمْ عَلَى الْعَفْلِ مَا وَلَأْنِي اللَّهُ، فَيَأْتِيَنِي، فَيَقُولُ: هَذَا مَالُكُنِّي، وَهَذَا هَدِيَّةُ أَهْدَيْتُ لِي، أَفَلَا جَلَسْتُ فِي بَيْتِ أَبِيهِ وَأَمِهِ حَتَّى تَأْتِيَهُ هَدِيَّتُهُ إِنْ كَانَ صَادِقًا؟ وَاللَّهُ، لَا يَأْخُذُ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنْهَا شَيْئًا بِغَيْرِ حَقِّهِ؛ إِلَّا لَقِيَ اللَّهُ تَعَالَى بِخِيلَةٍ يَخِيلُهُ يَوْمُ الْقِيَامَةِ؛ فَلَا غَرَبَنَّ أَحَدًا مِنْكُمْ لِقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَخِيلُ بِعِيرَأَلَهُ رُغَاءً، أَوْ بَقَرَةً لَهَا خُوارَ، أَوْ شَاةً تَبَغَّرَ». ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى رُؤَيَ بِيَاضِ إِنْطِينَيْهِ؛ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ هَلْ بَلَغْتَ». بَصَرَ عَيْنِي، وَسَمِعَ أَذْنِي.

O POKLONIMA KOJE DOBIJU NAMJESNICI

1215. Ebu Humejd es-Sa'idi, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je imenovao nekog čovjeka iz Eseda¹ po imenu Ibnu-l-Lutbijje da prikupi zekjat od plemena Beni Sulejma.

¹ U jednom od primjeraka Muslimovog Sahiha stoji: El-Ezd, a oni su Ezd iz Šenue koje nazivaju još i El-Esed.

Kada se vratio obračunao je prikupljeni zekjat i rekao: *Ovo je vaš imetak a ovo je meni poklonjeno.*

Allahov Poslanik, ﷺ, je, tada, rekao: *Da si sjedio u očevoj i majčinoj kući, da li bi dobio taj poklon, reci ako istinu govorиш?!*

Zatim nam se obratio. Nakon što se zahvalio Allahu, ﷺ, i pohvalio Ga, rekao je: *Ja odredim nekog čovjeka od vas da izvrši neki posao koji mi je Allah naredio pa mi dođe i kaže: Ovo je vaš imetak a ovo je ono što sam dobio na poklon. Zašto takav nije sjedio u kući svoga oca i majke dok mu ne dođe njegov poklon, ako istinu govoris?!* Tako mi Allaha, svako od vas ko uzme bilo šta od toga, bespravno na Sudnjem danu će se sresti sa Allahom noseći to na svojim leđima. Ja ću prepoznati¹ onoga od vas koji sretne Allaha, ﷺ, noseći devu koja će rikati, *kravu koja će mukati, ovcu koja će blejati.*

Potom je podigao svoje ruke toliko da se vidjela bjelina ispod njegovih pazuha i rekao: *Allahu moj, jesam li dostavio?* Vidjele su moje oči i čule moje uši.

باب مُبَايَعَةِ النَّبِيِّ تَحْتَ الشَّجَرَةِ عَلَى تَرْكِ الْفِرَارِ

١٢١٦ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما، قال: كُنَّا يَوْمَ الْحُدَيْنَيَّةَ أَلْفًا وَأَلْبَعَ مِائَةً، فَبَيَّنَاهُ وَعَمِّرُ رضي الله عنه آخِذٌ بِيَدِهِ تَحْتَ الشَّجَرَةِ، وَهِيَ مَسْمُرَةٌ. قَالَ: وَبَيَّنَاهُ عَلَى أَنَّ لَا تَقْرَرُ، وَلَمْ تُبَيِّغْ عَلَى الْمَوْتِ.

DAVANJE PRISEGE VJEROVJESNIKU, ﷺ, POD DRVETOM, DA SE NEĆE BJEŽATI SA BOJNOG POLJA

1216. Prenosi se od Džabira b. Abdullahe, ﷺ, da je rekao: *Na dan Hudejbije bilo nas je hiljadu i četiri stotine. Dali smo prisegu Vjerovjesniku, ﷺ, a Omer, ؓ, je držao njegovu ruku pod drvetom. To drvo je bilo akacija.*

¹ Ovako je u većini primjeraka Muslimovog Sahiha, dok u nekim primjercima stoji: Neću poznavati, što je poznatije.

Dali smo mu prisegu da nećemo bježati sa bojnog polja, a nismo mu dali prisegu na smrt.

١٢١٧ - عن سالم بن أبي الجعْد؛ قال: سأَلْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ رضيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ؟ فَقَالَ: لَوْ كُنَّا مِائَةً أَلْفَيْ، لَكَفَانَا، كُنَّا أَلْفًا وَخَمْسِينَةً.

1217. Salim b. ebi el-Dž'ad prenosi da je pitao Džabira b. 'Abdullahu, ﷺ, o onima koji su dali prisegu pod drvetom.

Rekao je: Da nas je bilo stotinu hiljada bilo bi nam dovoljno vode iz bunara. Bilo nas je hiljadu i pet stotina.¹

١٢١٨ - عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى رضيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ كَانَ أَصْحَابُ الشَّجَرَةِ أَلْفًا وَثَلَاثَائَةً، وَكَانَتْ أَسْلَمُ ثُمَّنَ الْمُهَاجِرِينَ.

1218. 'Abdullah b. ebi Evfa', ﷺ, je rekao: Broj onih koji su dali prisegu pod drvetom je bio hiljadu i tri stotine, a jedna osmina muhadžira bila je iz plemena Eslem.²

¹ Ovo je skraćeno u odnosu na vjerodostojni hadis koji govori o događaju na Hudejbiji gdje su ashabi našli bunar iz kojeg je izlazila voda poput šnjire, pa je Poslanik, ﷺ, pljunuo u bunar, zamolio Allaha za berićet pa je voda u velikim količinama provrela. Kao da je pitac u ovom hadisu znao za taj događaj, ali nije znao koliko ih je bilo, stoga je pitao Džabira, ﷺ, o broju.

² Najviše je predaja da ih je bilo hiljadu i četiri stotine, mada su i druge predaje ispravne. Izgleda da ih je bilo nešto više od hiljadu i četiri stotine, pa je onaj ko je računao taj višak zaokružio na hiljadu i petsto, a oni što su rekli hiljadu i tristo, nisu sve precizno pobrojali. Nevezijev komentar - 13. tom, 5. str. (op. prev.)

باب المُبَايَةُ عَلَى الْمَوْتِ

١٢١٩ - عن يَزِيدَ بْنِ عَبْدِهِ؛ قَالَ: قَلْتُ لِسَلَّمَةَ: عَلَى أَنِّي شَيْءٌ بَأْيَعْثُمُ رَسُولَ اللَّهِ يَوْمَ الْحُدَيْبِيَّةِ؟ قَالَ: عَلَى الْمَوْتِ.

DAVANJE PRISEGE NA SMRT

1219. Jezid b. 'Ubejd kaže da je pitao Selemu: Na što ste dali prisegu Allahovom Poslaniku, ﷺ, na dan Hudejbije?

Odgovorio je: Dali smo mu prisegu na smrt.¹

باب المُبَايَةُ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِيمَا اسْتَطَاعَ

١٢٢٠ - عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ قَالَ: كُثُراً ثَبَيَ رَسُولُ اللَّهِ يَعْلَمُ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ؛ يَقُولُ لَنَا: «فِيمَا اسْتَطَعْتُ».

DAVANJE PRISEGE NA POSLUŠNOST I POKORNOST, KOLIKO SE MOŽE

1220. Ibn Omer, ؓ, je rekao: Davali smo prisegu Allahovom Poslaniku, ﷺ, na poslušnost i pokornost.

On bi tada govorio: Koliko možeš.

¹ U hadisu br. 1216 se kaže da nije bilo prisege na smrt, a ovdje se to spominje. Prisega da se ne bježi znači strpljivost sve dok ne pobijedimo ili ne budemo ubijeni, što, ustvari, znači prisegu i spremnost na smrt, ali ne znači da je smrt cilj prisege. Nehevijev komentar - 13. tom, 6. str. (op. prev.)

باب البيعة على السمع والطاعة إلا أن يردا كفرا بواحا

١٢٢١ - عن جنادة بن أبي أمية؛ قال: دخلنا على عبادة بن الصامت رضي الله عنه، وهو مريض، فقلنا: حدثنا أصلحك الله بحديث ينفع الله به، سمعته من رسول الله عليه السلام. فقال: دعانا رسول الله عليه السلام، فبأيغناه، فكان فيما أخذ علينا: أن بايغنا على المسموع والطاعة، في مشطنا ومكرها، وعشرنا ويسرنا، وأثرنا علينا، وأن لا نزارع الأمر أهله. قال: «إلا أن تردا كفرا بواحا عندكم من الله فيه برهان».

PRISEGA NA POSLUŠNOST I POKORNOST, OSIM AKO VIDE JASNO NEVJERSTVO

1221. Džunade b. ebi Umejje kaže: Došli smo kod 'Ubade b. Samita, ﷺ, kada je bio bolestan i rekli smo: Ispričaj nam, Allah te učinio od dobrih, neki hadis od kojeg će Allah dati da se okoristimo, koji si ti čuo od Allahovog Poslanika, ﷺ.

Rekao je: Pozvao nas je Allahov Poslanik, ﷺ, pa smo mu dali prisegu. Pored ostalog, tražio je od nas da mu damo prisegu na poslušnost i pokornost u onome što volimo i u onome što preziremo, kada nam je teško i kada smo u blagostanju, i kad nam se zakidaju prava i da se ne namećemo u onome što pripada onima koji to zaslužuju.

On reče: Osim kad se jasno vidi nevjerstvo, za što vam je Allah dao očit dokaz.

باب امتحان المؤمنات إذا هاجرن عند المبايعة

١٢٢٢ - عن عائشة رضي الله عنها زوج النبي ﷺ، قالت: كانت المؤمنات إذا هاجرن إلى رسول الله ﷺ يُفْحَنْ بِقَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: «يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتِ يُبَأِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَرْزِقْنَ وَلَا يَنْفَعْنَ...» إلى آخر الآية. قالت عائشة: فمن أقر بهما من المؤمنات؛ فقد أقر بالمحنة، وكان رسول الله ﷺ إذا أفرزهن بِذِلْكَ مِنْ قَوْلِهِنَّ؛ قال لهنَّ رسول الله ﷺ: «انظُرْنَ؛ فقد بِأَغْنَتْكُنَّ». ولا واللهِ ما مَسَّتْ يَدُ رسول الله ﷺ بِيَدِ امرأةٍ قَطُّ، غيرَ أَنَّهُ يُبَأِعْنَهُنَّ بِالْخَلَامِ.

قالت عائشة رضي الله عنها: واللهِ ما أَخَذَ رسول الله ﷺ على النِّسَاءِ قَطُّ؛ إِلَّا بِمَا أَمْرَأَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، وَمَا مَسَّ كَفَ رسول الله ﷺ كَفْ امرأةٍ قَطُّ، وكان يقول لهنَّ إذا أَخَذَ عَلَيْهِنَّ: «فَذَ بِأَغْنَتْكُنَّ»؛ كَلَامًا.

PROVJERAVANJE VJERNICA KOJE SU UČINILE HIDŽRU, PRILIKOM PRISEGE

1222. Aiša, ﷺ, Vjerovjesnikova, ﷺ, supruga, je rekla: Vjernice koje bi učinile hidžru Allahovom Poslaniku, ﷺ, bile bi provjeravane ovim Allahovim, ﷺ, rijećima:

«يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتِ يُبَأِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَرْزِقْنَ وَلَا يَنْفَعْنَ»

O vjerovjesniče, kada dođu vjernice da ti polože prisegu: da neće Allahu nikoga ravnim smatrati, i da neće krasti, i da neće bludničiti,¹ pa sve do kraja ajeta.

¹ Ajet u potpunosti glasi:

«يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتِ يُبَأِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَرْزِقْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ أُولَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِنَ بِمُهْتَنِ يَفْتَرِيهُنَّ

Aiša, ﷺ, je rekla: Pa koja bi to od vjernica prihvatile, položila bi ispit. Allahov Poslanik, ﷺ, bi onoj koja bi sve to prihvatile, govorio: Idi, već si dala prisegu.

Tako mi Allaha, ruka Allahovog Poslanika, ﷺ, nikada nije dotakla ruku tuđe žene. On je primao prisegu riječima.

Tako mi Allaha, Allahov Poslanik, ﷺ, je prihvatao od žena u prisezi samo ono što mu je naredio Allah, ﷺ. Ruka Allahovog Poslanika, ﷺ, nikada nije dotakla šaku neke žene. Kada bi od njih uzimao prisegu, govorio bi: Dale ste prisegu.

باب طاعة الإمام

١٢٢٣ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ عن النبي ﷺ أنه قال:
 «من أطاعني؛ فقد أطاع الله، ومن يغضبني؛ فقد عصى الله، ومن
 بطبع أميرِي؛ فقد أطاعني، ومن يغضِّنِيَّ؛ فقد عصاني».

POKORNOST VLADARU

1223. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao:

Ko se meni pokori, taj se pokorio Allahu.

Ko mi se ne pokori, taj je Allahu nepokoran.

Ko se pokori mom namjesniku, pokorio se meni a ko mu se ne pokori, on je i meni nepokoran.

بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ لَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَابِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرُ لَهُنَّ

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤﴾

O Vjerovjesniče, kada ti dođu vjernice da ti polože prisegu: da neće Allahu nikoga ravnim smatrati, i da neće krasti, i da neće muževima tuđu djecu podmetati, i da ti neće ni u čemu, što je dobro, poslušnost odricati, ti prisegu njihovu prihvati i moli Allaha da ti oprosti; Allah, zaista, mnogo prašta, i On je milostiv. Sura Mumtehine, 12.

باب السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ لِمَنْ عَمِلَ بِكِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

١٢٢٤ - عن يَحْيَى بْنِ حُصَيْنٍ، عن جَدِّهِ أُمِّ الْحَسَنَيْنِ رضي الله عنها؛ قال: سَمِعْتُهَا تَقُولُ: حَجَجْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَجَّةَ الْوَدَاعِ. قَالَتْ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَوْلًا كَثِيرًا، ثُمَّ سَمِعْتُهَا تَقُولُ: «إِنَّ أَمْرَ عَلَيْكُمْ عَبْدًا مُجَدِّعًا - حَسِبْتُهَا قَالَتْ: أَسْوَدُ، يَقُولُونَ كُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى؛ فَاسْتَمِعوا لَهُ وَأَطِيعُوهُ».

TREBA SLUŠATI I POKORITI SE ONOME KO RADI PO ALLAHOVOM, ﷺ, KNJIZI

1224. Jahja b. Husajn prenosi od svoje nane Ummi Husajn, ﷺ: Čuo sam je kada je rekla: Obavila sam sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, oprosni hadždž. Tada je dosta govorio. Između ostalog, čula sam ga da je rekao: Ako vam vođa bude i najbezvredniji crni rob, a bude vas vodio po Allahovojoj Knjizi, slušajte ga i budite mu pokorni!

باب لَا طَاعَةَ فِي مَغْصِيَةِ اللَّهِ إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ

١٢٢٥ - عن عَلِيٍّ رضي الله عنه؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ جَيْشًا، وَأَمْرَ عَلَيْهِمْ رَجُلًا، فَأَزْقَنَ نَارًا، وَقَالَ: اذْخُلُوهَا، فَأَرَادَ نَاسٌ أَنْ يَذْخُلُوهَا، وَقَالَ الْآخَرُونَ: إِنَّمَا فَرَزَنَا مِنْهَا. فَذَكَرَ ذُلِّكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لِلَّذِينَ أَرَادُوا أَنْ يَذْخُلُوهَا: «لَوْ دَخَلْتُمُوهَا؛ لَمْ تَزَالُوا فِيهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ». وَقَالَ لِلآخَرِينَ قَوْلًا حَسَنَا، وَقَالَ: «لَا طَاعَةَ فِي مَغْصِيَةِ اللَّهِ، إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ».

NEMA POKORNOSTI U GRIJEŠENJU PREMA ALLAHU, NEGO JE POKORNOST U DOBRU

1225. Alija, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, poslao vojsku i odredio joj vojskovođu. Spomenuti vojskovođa je potpalio vatru i

rekao: *Skačite u nju!* Neki ljudi su htjeli da skaču, dok su drugi rekli: *Mi smo pobegli od nje.*¹

Taj slučaj je spomenut Allahovom Poslaniku, ﷺ, pa je rekao onima koji su htjeli da skoče u vatru: *Da ste skočili u nju neprestano biste bili u njoj sve do Sudnjeg dana.* Drugima se lijepo obratio, a zatim je rekao: *Nema pokornosti u grijesnju prema Allahu! Pokornost je u onome što je dobro.*

بَابٌ إِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ؛ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةٌ

١٢٢٦ - عَنْ أَبِي عَمْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ؛ أَنَّهُ قَالَ:

«عَلَى الْمَزِيزِ الْمُنْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ، فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ؛ إِلَّا أَنْ يَؤْمِرَ

بِمَعْصِيَةٍ، فَإِنَّ أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ؛ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةٌ».

KADA SE NAREDI GRIJEH, NEMA SLUŠANJA NITI POKORNOSTI

1226. Ibn Omer, ؓ, prenosi da je Vjerovjesnik, ﷺ, rekao: *Muslimanu je dužnost da sluša i pokorava se, i u onome što voli i u onome što prezire, sve dok se ne naredi grijeh. Kada se naredi grijeh, onda nema ni slušanja ni pokoravanja.*

¹ Misli se - spasili su se od vatre prelaskom na islam. (op. prev.)

باب طاعة الأمراء وإن منعوا الحقوق

١٢٢٧ - عن وائل الحضرمي، قال: سأله سلامة بن يزيد الجعفري رضي الله عنه رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فقال: يا نبي الله! أرأيت إن قامت علينا أمراء يسألونا حقهم ويمنعونا حقنا، فما تأمروننا؟ فأعرض عنهم. ثم سأله في الثانية أو: في الثالثة، فجذبه الأشعث بن قيس، وقال: اسمعوا وأطيعوا؛ فإنما علينا ما حملوا، وعليكم ما حملتم.

وفي رواية؛ قال: فجذبه الأشعث بن قيس، فقال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اسمعوا وأطعوها؛ فإنما علىهم ما حملوا، وعليكم ما حملتم».

POKORNOST VLADARIMA I ONDA KADA USKRAĆUJU PRAVA

1227. Vail el-Hadremi je rekao: Seleme b. Jezid el-Džu'fi, رضي الله عنه, je pitao Allahovog Poslanika, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: Allahov Vjerovjesničev, šta kažeš ako nam vladari budu oni koji će tražiti svoja prava a zabranjivati naša. Šta nam preporučuješ tada?

Poslanik, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, se okrenuo od njega. Ponovo ga je upitao, pa se opet okrenuo. Zatim ga je drugi ili treći put upitao. Povukao ga je El-Eš'as b. Kajs, pa je Poslanik, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, rekao: *Slušaj ih i pokoravaj im se. Njima će pripasti ono što su zaslužili, a i vama pripada ono što ste zaslužili.*

U drugoj predaji stoji: Povukao ga je El-Eš'as b. Kajs pa je Allahov Poslanik, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, rekao: *Slušajte i pokoravajte se. Njima i vama pripada ono što zaradite.*

باب في خيارات الأئمة وشراطهم

١٢٢٨ - عن عوف بن مالك رضي الله عنه، عن رسول الله عليه السلام؛ قال: «خيارات أئمتكم: الذين تعجبونهم ويحبونكم، وينصلون عليكم وينصلون علىهم. وشراط أئمتكم الذين تبغضونهم ويبغضونكم، وتلعنونهم ولعنونكم». قيل: يا رسول الله! أفلأ شايدكم بالثيوبي؟ فقال: «لا؛ ما أقاموا فيكم الصلاة، وإذا رأيتم من ولاياتكم شيئاً تكرهونه؛ فاكرهوا فعلة، ولا تنزعوا بدأ من طاعة».

O NAJBOLJIM I NAJGORIM VLADARIMA

1228. 'Avf b. Malik, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Najbolji su oni vladari koje volite i koji vas vole, koji vam dovu uče i za koje vi dovu učite.

A najgori su oni vladari koje mrzite i koji vas mrze, koje proklinjete i koji vas proklinju.

Upitan je: Allahov Poslaniče, zar se nećemo protiv njih boriti našim sabljama? Odgovorio je: Ne, sve dok s vama klanjaju namaz. Kada kod svojih prepostavljениh vidite nešto što prezirete, prezirite njihovo djelo ali im nemojte otkazivati poslušnost.

باب في الإنكار على الأمراء وتنزك قتالهم ما صلوا

١٢٢٩ - عن أم سلمة رضي الله عنها زوج النبي عليه السلام، أئمه قال: «إله ينتقم علىكم أمراء، فتغرون وتشکرون، فمن كرها؛ فقد برأء، ومن أنكر؛ فقد سلم، ولكن، من رضي وتابع». قالوا: يا رسول الله! ألا نقاتلهم؟ قال: «لا؛ ما صلوا أني: من كرها يُقْنِي، وأنكر يُقْلِي».

O OSUĐIVANJU POSTUPAKA VLADARA I OSTAVLJANJU BORBE PROTIV NJIH SVE DOK KLANJAJU

1229. Ummu Seleme, ام سلمة, Poslanikova, ﷺ, supruga, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Vama će vladati vladari čija će vam se

neka djela sviđati a neka čete prezirati. Ko bude tada ta djela prezirao bit će oslobođen grijeha. Ko ih bude negirao bit će spašen. Međutim, ko bude zadovoljan njima i bude ih slijedio.¹

Rekli su: Allahov Poslaniče, zar se nećemo boriti protiv njih??!

Rekao je: Ne, sve dok klanjaju. Tj. ko to bude prezirao i negirao svojim srcem.

باب الأمر بالصبر عند الآثرة

١٢٣٠ - عن أَسْبَدِ بْنِ حُضَيْرٍ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ خَلَّا بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: أَلَا تَسْتَعِمُنِي كَمَا اسْتَعْمَلْتَ فَلَانًا؟ فَقَالَ: «إِنَّكُمْ سَتَلْقَوْنَ بَعْدِي آثَرَةً؛ فَاضْبِرُوا حَتَّى تَلْقَوْنِي عَلَى الْحَوْضِ».

NAREĐENO JE STRPLJENJE U VRIJEME ODUZIMANJA PRAVA

1230. Usejd b. Hudajr, ھـ، prenosi da je neki ensarija ostao nasamo sa Allahovim Poslanikom, ھـ، i rekao: Zar me nećeš postaviti za namjesnika kao što si postavio tog i tog?

Poslanik, ھـ، je rekao: Vama će poslije mene biti oduzimana prava pa se strpite sve dok se sa mnom ne sretnete kod izvora.

¹ Bit će grešan i izložen kazni zbog toga. (op. prev.)

باب الأمر بِلزوم الجماعة عند ظهور الفتن

١٢٣١ - عن حذيفة بن اليمان رضي الله عنه؛ قال: كان الناس يسألون رسول الله ﷺ عن الخير، وكت أنس الله عن الشر؛ مخافة أن يذرkeni، فقلت: يا رسول الله! إنما كنا في جاهليّة وشرّ، فجاءنا الله بهذا الخير؛ فهل بعد هذا الخير شرّ؟ قال: «نعم». فقلت له: هل بعد ذلك الشر من خير؟ قال: «نعم؛ وفيه دعى». قلت: وما دعنه؟ قال: «فَوْمٌ يَسْتَأْنُونَ بِغَيْرِ سُنْتِي، وَيَنْهَاونَ بِغَيْرِ هَذِبِي، تَغْرِفُ مِثْنُمْ وَثَنَكِرُ». فقلت: هل بعد ذلك الخير من شرّ؟ قال: «نعم؛ دعاء على أبواب جهنّم، من أجابهم إليها، قُدْفُوهُ فِيهَا». فقلت: يا رسول الله! صفهم لنا. قال: «نعم؛ قوم من جلدتنا ويتكلمون بالسيّنا». قلت: يا رسول الله! ما ترى إن أذركني ذلك؟ قال: «تلزم جماعة المسلمين وإمامهم». فقلت: فإن لم يكن لهم جماعة ولا إمام؟ قال: «فاغتنل بذلك الفرق كلها، ولو أن تَعْصِي على أصل شجرة، حتى يذررك المَوْتُ وأنت على ذلك».

NAREĐENO JE DA SE DRŽI DŽEMATA KAD SE POJAVE SMUTNJE

1231. Huzejfe b. el-Jeman, ﷺ, je rekao: Ljudi bi pitali Allahovog Poslanika, ﷺ, o dobru a ja bih ga pitao o zlu, bojeći se da me ne stigne. Upitao sam: Allahov Poslaniče, mi smo bili u džahilijetu i zlu pa nam je Allah poslao ovo dobro, pa hoće li poslije ovog dobra doći zlo?

Rekao je: Da!

Upitao sam: A hoće li poslije toga zla opet biti dobra?

Hoće, odgovori on, a u njemu će biti prljave duše.

Upitao sam: U čemu se ogleda ta njihova prljavština?

Rekao je: To su ljudi koji neće slijediti moj put nego će slijediti drugu uputu. Prepoznat ćeš kod njih dobrih djela a prepoznavat ćeš i loših.

Upitao sam: Hoće li poslije tog dobra biti zla?

Rekao je: Hoće. To su pozivači na džehennemskim vratima. Ko se odazove njihovu pozivu bacit će ga u Džehennem.

Rekao sam: Allahov Poslanič, opiši nam ih.

Rekao je: Hoću. To su naši ljudi koji govore našim jezikom.

Upitao sam: Allahov Poslanič, šta mi preporučuješ ako me to zadesi?

Rekao je: Drži se muslimanskog džemata i njihovog vode.

Rekao sam: A šta ako ne budu imali džemat niti vođu?

Rekao je: Udalji se od svih tih frakcija i ne pristupaj im, pa čak kada bi morao da se držiš Zubima za neko drvo sve do svoje smrti.

بَابُ فِيمَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاغِيَةِ وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ

١٢٣٢ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، عن النبي ﷺ، ألم قال: «منْ خَرَجَ مِنَ الطَّاغِيَةِ، وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ، فَماتَ ماتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً. وَمَنْ قاتَلَ نَفْتَ رَأْيَةً عُمَيْدَةً، يَغْضَبُ لِعَصَبَةَ، أَوْ يَذْدُو إِلَى عَصَبَةَ، أَوْ يَنْصُرُ عَصَبَةَ، فَقُتِلَ؛ فَقِتْلَةً جَاهِلِيَّةً. وَمَنْ خَرَجَ عَلَى أَمْنِيَّةِ، يَضْرِبُ بَرَّهَا وَفَاجِرَهَا، وَلَا يَسْحَاشِي مِنْ مُؤْمِنَهَا، وَلَا يَفِي لِذِي عَهْدِ عَهْدَهُ؛ فَلَبَّ مِنْيَ وَلَنَتْ مِنْهُ».

O ONOME KO ODBIJE POKORNOST I NAPUSTI DŽEMAT

1232. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Vjerovjesnik, ﷺ, rekao: Ko odbije pokornost, napusti džemat i tako umre, umrijet će džahilijetskom smrću.

Ko se bude borio pod zastavom zablude,¹ srdeći se radi nacionalizma ili poziva ka nacionalizmu ili bude pomagao nacionalizam pa tako pogine, poginut će na džahilijetski način.

Ko se osmjeli pa napadne na moj ummet ubijajući i dobre i loše, ne izuzimajući vjernike niti poštujući potpisani ugovor, nije moj niti sam ja njegov.

¹ Protumačili su da je takav slučaj kada čovjek ne zna za što se bori.

١٢٣٣ - عن نافع؛ قال: جاء عبد الله بن عمر رضي الله عنهما إلى عبد الله بن مطبي حين كان من أمر الحرة ما كان، زمان يزيد بن معاوية، فقال: اطرحوا لأبي عبد الرحمن وسادة. فقال: إني لم آتاك لأجلس، أتيسنك لأحدثك حديثاً سمعت رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقوله، سمعت رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقول: «من خلع بدأ من طاعة، لقي الله يوم القيمة لا حجة له، ومن مات وليس في ثنيه بيضة؛ مات بنته جاهلية».

1233. Naf'i kaže: 'Abdullah b. Omer, رضي الله عنه, je došao 'Abdullahu b. Mutiu', za vrijeme smutnje Harreta, u vrijeme Jezida b. Muavije.

Rekao je: Dajte Ebu Abdurrahmanu jastuk!

Rekao je: Nisam došao da sjedim. Došao sam da ti ispričam hadis koji sam čuo od Allahovog Poslanika, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Čuo sam ga kad je rekao: Ko otkaže pokornost, srest će Allaha na Sudnjem danu bez argumenata. A ko umre a ne bude dao prisegu, umrijet će džahilijetskom smrću.

باب فيمن فرق أئمَّة الأُمَّةِ وهي جمِيعٌ

١٢٣٤ - عن عرفة رضي الله عنه؛ قال: سمعت رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقول: «إنه ستكون هناث وهناث، فمن أراد أن يفرق أئمَّة هذه الأئمَّةِ وهي جميع؛ فاضربوه بالسيف، كائناً من كان».

O ONOM KO RAZJEDINI MUSLIMANE KAD SU SLOŽNI

1234. 'Arfedže, رضي الله عنه, veli: Čuo sam Allahovog Poslanika, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, da je rekao: Desit će se smutnje i novotarije. Ko htjedne da razjedini ovaj ummet kada je sjedinjen,¹ ko god to bio, ubijte ga sabljom!

¹ Misli se na ustanak protiv vladara i razjedinjavanje muslimana (op. prev.).

باب مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السُّلَاحَ؛ فَلَبِسَ مِنَّا

١٢٣٥ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ عَلَيْهِ السَّلَامَ قَالَ: «مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السُّلَاحَ؛ فَلَبِسَ مِنَّا، وَمَنْ غَنَّا؛ فَلَبِسَ مِنَّا».

KO UPOTRIJEBI PROTIV NAS ORUŽJE - NIJE NAŠ

1235. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Ko upotrijebi protiv nas oružje - nije naš. A i ko nas vara - nije naš!*

بَابُ الْأَمْرِ بِالْإِعْصَامِ بِعَبْلِ اللَّهِ وَتَرْكِ التَّفْرِقِ

١٢٣٦ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: فَيَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ عَلَيْهِ السَّلَامَ: «إِنَّ اللَّهَ يَرْضِي لَكُمْ ثَلَاثَةَ، وَيَنْكِرُ لَكُمْ ثَلَاثَةَ فِيْرَضَى لَكُمْ أَنْ تَعْبُدُوهُ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَأَنْ تَفْتَصِمُوا بِعَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرُّقُوا. وَيَنْكِرُ لَكُمْ: قِيلُ وَقَالُ، وَكُفْرَةُ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةُ الْمَالِ».

OBAVEZA JE DRŽATI SE ALLAHOVOG UŽETA I KANITI SE RAZJEDINJENOSTI

1236. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Allah je zadovoljan sa troje a prezire kod vas troje.*

Zadovoljan je da ga obožavate, da mu ništa ne pripisujete i da se čvrsto svi držite Njegovog užeta i da se ne razjedinjujete.

Prezire rekla-kazala, mnoga zapitkivanja i rasipanje imetka.

باب رد المحدثات من الأمور

١٢٣٧ - عن سعد بن إبراهيم، قال: سأله القاسم بن محمد عن رجل له ثلاثة مساكن، فأوصى بثلاً كلّ مسكن منها؟ قال: يجتمع ذلك كله في مسكن واحد، ثم قال: أخرتني عائشة رضي الله عنها، أن رسول الله ﷺ قال: من عمل فناً ليس عليه أمنا؛ فهو رد.

OBIJANJE NOVOTARIJA

1237. Sa'd b. Ibrahim je rekao: Pitao sam Kasima b. Muhammeda o nekom čovjeku koji ima tri stana, pa oporuči od svakog stana trećinu.

Rekao je: Neka to sve objedini u jedan stan.

A zatim je rekao: Obavijestila me Aiša, رضي الله عنها, da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Djelo koje neko uradi suprotno našoj praksi biće odbijeno!

باب في الذي يأمر بالمعروف ولا يفعله

١٢٣٨ - عن أسامة بن زيد رضي الله عنهما، قال: قيل له: ألا تدخل على عثمان فتكلمه؟ فقال: أترون أني لا أكلمه إلا أسمعكم؟ والله؛ لقد كلمته فيما بيني وبينه ما دون أن أفتح أمراً لا أحب أن أكون أول من فتحه، ولا أقول لأحد يخون عليًّا أميراً: إنه خير الناس؛ بعدهما سمعت رسول الله ﷺ يقول: «يؤتي بالرجل يوم القيمة، فبلغ في النار، فتنزلق أثواب بطنه، فيدور بها كما يدور الحمار بالزحى، فيجتمع إليه أهل النار فيقولون: يا قلان! ما لك؟ ألم تكون تأمر بالمعروف وتشهي عن المأمور؟ فيقول: بلى؛ كنت أمر بالمعروف ولا آتى، وأنهى من المأمور وأتى».

O ONOME KO NAREĐUJE DOBRO, A SAM GA NE RADI

1238. Usame b. Zejd, رضي الله عنه, prenosi da mu je bilo rečeno da ode do Osmana i popriča sa njim?

Rekao je: Zar mislite da ja s njim govorim samo kad vi to čujete i znate?! Tako mi Allaha, međusobno smo razgovarali, ali nisam započinjao

razgovor na tu temu, jer ne volim da ja budem prvi koji će s njim o tome govoriti¹, niti za bilo koga od svojih pretpostavljenih kažem da je najbolji među ljudima, nakon što sam čuo od Allahovog Poslanika, ﷺ, ovaj hadis: **Na Sudnjem danu će biti doveden čovjek i bačen u Vatru. Potom će mu izaći crijeva i počet će kružiti s njima, okrećući ih, kao što magarac kruži u vršaju.**

Oko njega će se okupiti Džehennemlije i reći mu: Čovječe, šta ti je? Zar nisi naređivao dobro i odvraćao od zla?!

Reći će: Jesam. Naređivao sam dobro, ali ga nisam radio. Zabranjivao sam зло, ali sam ga radio.

¹ Misleći na javno negiranje zla koje čine vladari, tj. pred masom. Takav način odvraćanja od zla može imati neželjene posljedice. Iz tako nesmotrenog postupka proisteklo je ubistvo halife Osmana, ؓ.

كتاب الصيد والذبائح

POGLAVLJE O LOVU I KLANJU ŽIVOTINJA

بَابُ الصَّيْنِدِ بِالسَّهَامِ وَالتَّسْمِيَّةِ عَنِ الرَّمَيِّ

١٢٣٩ - عن عدي بن حاتم رضي الله عنه؛ قال: قال لي رسول الله ﷺ: «إذا أزسلت كلبك، فاذكر اسم الله، فإن أمسك علىك، فاذركته حبأ، فاذبغه، وإن أدركته قد قتل ولم يأكل منه؛ نكلة، وإن وجدت مع كلبك كلباً غيره وقد قتل؛ فلا تأكل؛ فإنك لا تذري أيهما قتله، وإن رميته بسهمك؛ فاذذكر اسم الله، فإن حاب عنك يوماً، فلم تجده فيه إلا آخر سهمك؛ فكل إن شئت، وإن وجدته غريقاً في الماء؛ فلا تأكل».

LOV STRIJELOM I IZGOVOR BISMILLAHU PRI BACANJU

1239. 'Adijj b. Hatim, ﷺ, kaže: Allahov Poslanik, ﷺ, mi je rekao: Kada pošalješ psa u lov reci: Bismillahi. Ako on šta ulovi i nađeš da je ulov još živ, zakolji ga.

A ako uočiš da ga je ubio pas, ali ništa od njega nije pojeo, dozvoljeno ti je da ga jedeš.

Ako nađeš sa svojim psom drugog psa i vidiš da je ulov ubijen, nemoj ga jesti, jer ne znaš koji ga je od njih ubio.

Kada odapneš svoju strijelu reci: Bismillahi. Ako ne uspiješ naći ulov isti dan pa ga, potom, nađeš i vidiš na njemu samo trag svoje strijеле, možeš ga jesti, ako hoćeš. A ako ga nađeš utopljenog u vodi, ne jedi ga.

باب في الصيد بالقوس والكلب المعلم وغير المعلم

١٢٤٠ - عن أبي ثعلبة الخشنبي رضي الله عنه؛ قال: أتني رسول الله ﷺ، فقلت: يا رسول الله! إنا بأرض قوم من أهل الكتاب نأكل في آنائهم، وأ الأرض صيد؛ أصيده بقوسي، وأصيده بكلبي المعلم، أو بكلبي الذي ليس بمعلم؛ فأخبرني بالذي يحل لنا من ذلك؟ قال: «أما ما ذكرت أنكم بأرض قوم من أهل الكتاب تأكلون في آنائهم: فإذا وجدتم غير آنائهم؛ فلا تأكلوا فيها، وإن لم تجدوا؛ فاغسلوها، ثم كلوها. وأما ما ذكرت أنك بأرض صيد: فما أصبت بقوسيك؛ فاذكر اسم الله ثم كل، وأما ما أصبت بكلبك المعلم؛ فاذكري اسم الله ثم كل، وما أصبت بكلبك الذي ليس بمعلم، فاذكري ذكانته؛ فكل». [١]

O LOVU STRIJELOM, TE LOVU SA DRESIRANIM I NEDRESIRANIM PSOM

1240. Ebu Sa'leb el-Hušeni, ۃ، je rekao: Došao sam Allahovom Poslaniku, ۃ, i rekao: Allahov Poslaniče, mi živimo zajedno sa sljedbenicima knjige i jedemo iz njihovih posuda. Živimo, takoder, u zemlji lova i ja lovim strijelom i sa svojim dresiranim i nedresiranim psom. Zato me obavijesti: šta nam je od toga dozvoljeno?

Rekao je: *Što se tiče toga da živate među sljedbenicima knjige i da jedete iz njihovih posuda, treba znati sljedeće: ako možete naći neke druge posude, nemojte jesti iz njihovih, a ako ne nađete, onda ih, prvo, operite i jedite iz njih.*

Što se tiče toga da si ti iz zemlje lova, ono što pogodiš svojom strijelom, reci: Bismillahi a zatim jedi. Ono što uloviš sa dresiranim psom, reci: Bismillahi i jedi ga. A što uloviš sa nedresiranim psom, ako uspiješ da taj ulov zakolješ prije nego što ugine, jedi ga.

باب الصيد بالغراض والتسمية عند إرسال الكلب

١٢٤١ - عن عدي بن حاتم رضي الله عنه، قال: سأله رسول الله ﷺ عن المغراض؟ فقال: «إذا أصاب بعده؛ فكلّ، وإذا أصاب بغيره، فقتل؛ فإنه وقيعه، فلا تأكل». وسألت رسول الله ﷺ عن الكلب؟ فقال: «إذا أزمست كلبك، وذكرت اسم الله؛ فكلّ، فإن أكل منه؛ فلا تأكل؛ فإنه إنما أسته على نفسه». قلت: فإن وجدت مع كلبي كلبا آخر، فلا أذري أيهما أحده؟ قال: «فلا تأكل؛ فإنما سببت على كلبك ولم تسم على غيره».

LOV KOPLJEM I IZGOVOR BISMILLAH PRIJE SLANJA PSA

1241. 'Adijj b. Hatim, ﷺ, je rekao: Pitao sam Allahovog Poslanika, ﷺ, o lovnu kopljem pa mi je rekao: Ako pogodi svojom oštricom, dozvoljeno ti je taj ulov jesti, a ako pogodi svojim bokom i ubije, onda je ubijeno i nemoj ga jesti. Pitao sam Allahovog Poslanika, ﷺ, o lovnu sa psom pa je rekao: Kada pošalješ svog psa, i kažeš: Bismillahi, i ako ulovi šta, to jedi. Ako pas pojede od ulova nešto, nemoj ga jesti, jer je on to ulovio za sebe.

Rekao sam: A ako nađem sa svojim psom drugog psa i ne znam koji od njih ga je ulovio? Rekao je: Ne jedi to, jer ti si rekao bismillahi nad svojim psom a ne nad drugim.

باب إذا غاب عنه الصيد ثم وجدته

١٢٤٢ - عن أبي ثعلبة رضي الله عنه، عن النبي ﷺ في الذي يذرُك صيادة بعد ثلاثة: «فكلله ما لم يثن».

KADA LOVAC SA ZAKAŠNJENJEM PRONAĐE ONO ŠTO JE ULOVIO

1242. Ebu Sa'lebe, ﷺ, prenosi da je Vjerovjesnik, ﷺ, rekao o lovini nađenoj nakon tri¹: Jedi ga, ako se nije usmrdio.

¹ Ovdje se spominje samo *tri*. Očito je da se misli na tri dana. (op. prev.)

باب إِبَاخَةِ اقْتِنَاءِ كَلْبِ الصَّبَدِ وَالْمَاشِيَةِ

١٢٤٣ - عن ابن عمر رضي الله عنهما، عن النبي ﷺ: قال: «مَنِ افْتَنَى كَلْبًا، إِلَّا كَلْبٌ صَبَدٌ أَوْ مَاشِيَةٌ؛ تَفَصَّلُ مِنْ أَجْرِهِ كُلُّ يَوْمٍ قِيرَاطٌ». .

DOZVOLJENO JE IMATI LOVAČKOG I OVČARSKOG PSA

1243. Ibn Omer, ﷺ, prenosi da je Vjerovjesnik, ﷺ, rekao: Ko bude posjedovao psa, osim lovačkog i ovčarskog, svakog dana će mu se umanjivati nagrada dva kirata.

١٢٤٤ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «مَنِ اتَّخَذَ كَلْبًا، إِلَّا كَلْبٌ صَبَدٌ أَوْ مَاشِيَةٌ أَوْ صَبَدٌ أَوْ رَزْعٌ؛ اتَّفَصَّلَ مِنْ أَجْرِهِ كُلُّ يَوْمٍ قِيرَاطٌ». .

قال الزهرئي: فذكر لابن عمر قول أبي هريرة، فقال: يزحم الله أبي هريرة، كان صاحب رزيع.

1244. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Ko drži psa, osim ovčarskog, lovačkog i za čuvanje poljoprivrednih usjeva, svakog dana će mu se umanjivati nagrada za jedan kira.

Zuhri je rekao: Ibn Omeru je spomenut ovaj Ebu Hurejrevgovor pa je rekao: Allah se smilovao Ebi Hurejreu. On je bio zemljoradnik.¹

¹ Ovaj Ibn Omerov govor se ne može smatrati autentičnim jer Zuhri nije živio u njegovom vremenu. Prema tome, njegov lanac prenosilaca je prekinut i ovaj navod o govoru Ibn Omera ne ispunjava uvjete ove zbirke. Ovu konstataciju potvrđuje i jedan rivajet prethodnog hadisa od Ibn Omara, koji glasi: Ko bude posjedovao psa, osim za čuvanje poljoprivrednih usjeva, ovčarskog i lovačkog... Bilježi Muslim. Vidimo da se Ibn Omer složio sa Ebu Hurejreom i spomenuo u hadisu poljoprivredne usjeve...

باب في قتل الكلاب

١٢٤٥ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما، قال: أَمْرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِقَتْلِ الْكَلَابِ، حَتَّى إِنَّ الْمَرْأَةَ تَقْدَمُ مِنَ الْبَادِيَةِ بِكُلِّهَا، فَنَقْتُلُهُ، ثُمَّ نَهِيَ النَّبِيُّ ﷺ عَنْ قَتْلِهَا، وَقَالَ: «عَلَيْكُم بِالْأَسْوَدِ الْبَهِيمِ ذِي الْثُقْطَنَيْنِ؛ فَإِنَّهُ شَيْطَانٌ».

O UBIJANJU PASA

1245. Džabir b. 'Abdullah, ﷺ, kaže: Naredio nam je Allahov Poslanik, ﷺ, da poubijamo psa. Ubijali smo čak i one koji bi dolazili sa nekom ženom iz pustinje. Potom nam je Poslanik, ﷺ, zabranio da ih ubijamo i rekao: *Ubijajte samo potpuno crna psa sa dvije tačke, jer je on šeitan.*

باب النَّهْيِ عَنِ الْحَذْفِ

١٢٤٦ - عن سَعِيدِ بْنِ جُبَيرٍ؛ أَنَّ فَرِيبَاً لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعَافِي رضي الله عنه حَذَفَ . قال: فَنَهَاهُ، وقال: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عن الْحَذْفِ، وقال: إِنَّهَا لَا تَصِيدُ صَبَداً، وَلَا تَشْكُأْ عَنْوَأً، وَلَكِنَّهَا تَكْحِرُ السُّنْنَ وَتَفْقَأُ الْعَيْنَ . قال: فَعَادَ، فقال: أَحَدْنُكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْهُ، ثُمَّ تَخْذِفُ؟! لَا أَكَلِمُكَ أَبْدَاً.

ZABRANJENO JE BACANJE KAMENČIĆA PRSTIMA

1246. Se'id b. Džubejr prenosi da je neki rođak Abdullaha b. Mugaffela, ﷺ, bacio kamen palcem i kažiprstom¹ pa mu je to zabranio i rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je to, uistinu, zabranio i rekao: *Time se ne može uloviti nešto niti ubiti neprijatelj. Time se lomi zub i izbija oko.*

Čovjek je bacanje ponovio a 'Abdullah je rekao: *Govorim ti da je to Allahov Poslanik, ﷺ, zabranio a ti to ponovo radiš. Više nikada s tobom neću progovoriti.*

¹ Ili između kažiprstâ.

باب النهي عن صبر البهائم

١٢٤٧ - عن هشام بن زيد بن أنس بن مالك؛ قال: دخلت مع جدتي أنسة بن مالك رضي الله عنه دار الحكيم بن أيوب، فإذا قوم قد نصبرا ذجاجة يزموئها. قال: فقال أنس رضي الله عنه: نهى رسول الله ﷺ أن تُضرِّر البهائم.

ZABRANJENO JE UZIMATI ŽIVOTINJE ZA METE

1247. Hišam b. Zejd b. Enes b. Malik je rekao: Ušao sam sa svojim djedom Enesom b. Malikom, ﷺ, u kuću Hakema b. Ejjuba. Tamo su neki ljudi bili postavili kokoš za metu i gađali je.

Enes je tada rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio da se životinja postavlja za metu.

١٢٤٨ - عن سعيد بن جبير؛ قال: مَرَأَ ابْنُ عَمْرَ بِفَشِيَانِ مِنْ قُرِينِشِ، قَدْ نَصَبُوا طَيْرًا، وَهُنَّ يَرْمُونَهُ، وَقَدْ جَعَلُوا لِصَاحِبِ الطَّيْرِ كُلَّ حَاطِئَةً مِنْ تَبْلِيمٍ، فَلَمَّا رَأَوْا ابْنَ عُمَرَ؛ تَرْفَعُوا، فَقَالَ ابْنُ عَمْرَ: مَنْ فَعَلَ هَذَا؟! لَعْنَ اللَّهِ مَنْ فَعَلَ هَذَا، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَعَنَ مَنْ أَتَخْذَ شَيْنَا فِيهِ الرُّوحُ غَرَضاً.

1248. Se'id b. Džubejr je rekao: Ibn Omer je prošao pored grupe mladića Kurejšija koji su postavili pticu za metu i počeli je gađati. Vlasniku ptice bi za svaki promašaj davalji strijelu koja nije pogodila cilj. Kada su ugledali Ibn Omera, razbjježali su se.

Ibn Omer je upitao: Ko je ovo uradio? Allah je prokleo onoga ko je to uradio. Allahov Poslanik, ﷺ, je, uistinu, prokleo onoga ko uzme nešto živo za metu.

بابُ الْأَمْرِ بِإِحْسَانِ الذَّبْحِ وَحْدَ الشَّفْرَةِ

١٢٤٩ - عن شداد بن أوس رضي الله عنه؛ قال: ثنا حفظهما عن رسول الله ﷺ؛ قال: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِخْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَاتَلْتُمْ، فَأَخْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَخْتُمْ، فَأَخْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلِنَجْدَ أَحَدُكُمْ شَفْرَةً، وَلِنَبْرِخْ ذَبِحَةً».

NAREĐENO JE DA SE KLANJE OBAVLJA NA NAJLJEPŠI NAČIN OŠTRIM NOŽEM

1249. Šedad b. Evs, ﷺ, je rekao: Dvoje sam zapamtio od Allahovog Poslanika, ﷺ. Zapamtio sam da je rekao: Allah je naredio da se sa svim lijepo postupa. Zato, kada ubijate to radite na najljepši način. Kada koljete, učinite to na najbolji način. Neka onaj od vas koji kolje naoštari svoj nož i neka olakša svojoj žrtvi.

بابُ الذَّبْحِ بِمَا أَنْهَرَ الدَّمَ وَالنَّهَيِّ عَنِ السُّنْنِ وَالظُّفُرِ

١٢٥٠ - عن رافع بن خديج رضي الله عنه؛ قال: قلت: يا رسول الله! إِنَّا لَا قُوَّةَ عَدُوٌّ، وَلَيَسْتَ مَعَنَا مُذْكُورٌ؟ قال ﷺ: «أَغْرِلْ - أَزْ - أَرْ - ما أَنْهَرَ الدَّمَ وَذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ؛ فَكُلْ، لِيَسَ السُّنْنُ وَالظُّفُرُ، وَسَاحِدُنَاكَ: أَمَا السُّنْنُ؛ فَنَظِمْ، وَأَمَا الظُّفُرُ؛ فَمُدِي الْحَجَةُ». قال: وأَصَبَّنَا نَهَبَ إِلَيْنَا وَعَنْهُ، فَنَدَّ مِنْهَا بَعْرَ، فَرَمَاهُ رَجُلٌ بِسَهْمٍ، فَجَبَهُ، فقال رسول الله ﷺ: «إِنَّ لِهِنْهِ إِلَيْنَا أَوْبَادَ كَأَوْبَادَ الْوَخْشِ، فَإِذَا خَلَبَكُمْ مِنْهَا شَيْئًا؛ فَاضْطَعُوا بِهِ هَكَذَا».

KLANJEM SE SMATRA ONO ŠTO UZROKUJE OTICANJE KRVI A ZABRANJENO JE KLATI ZUBIMA I NOKTIMA

1250. Rafi' b. Hadidž, ﷺ, veli: Rekao sam: Allahov Poslaniče, mićemo se sutra sukobiti sa neprijateljem a nemamo noža za klanje njihove stoke?

Poslanik, ﷺ, je rekao: Požuri da zakolješ stoku prije nego što ugine. Klanjem se smatra ono gdje oteče krv i spomene se Allahovo

ime. To jedi! A klanje se ne vrši zubima i noktima. Obrazložit će ti to. Što se tiče zuba, pa to je kost, a nokti su habešijski noževi.¹

Sutradan smo zaplijenili rasne deve i ovce. Jedna deva je pobjegla. Neko ju je gađao strijelom i pogodio. Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: *Deve ponekad pomahnitaju kao divljač. Kada se nekoj vašoj devi desi to, onda postupite ovako.*

¹ Pod noktima se podrazumijevaju ljudski nokti i nokti svih životinja, bili odvojeni ili na tijelu, čisti ili nečisti. Pod zubima se podrazumijevaju ljudski zubi ili zubi svih životinja, bili odvojeni ili na tijelu, čisti ili nečisti. Isti propis važi i za sve druge ljudske i životinjske kosti. Nevevi (op. prev.).

كتاب الأضحى

POGLAVLJE O KURBANIMA

بَابٌ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ وَأَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يَضْحَىْ
فَلَا يَمْسَسْ مِنْ شَعْرِهِ وَأَظْفَارِهِ

١٢٥١ - عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ كَانَ لَهُ ذِبْحٌ يَذْبَحُهُ فَإِذَا أَهْلَ مَلَأْنَ ذِي الْعِجَّةِ، فَلَا يَأْخُذُنَّ مِنْ شَعْرِهِ وَلَا مِنْ أَظْفَارِهِ شَيْئًا، حَتَّىْ يَضْحَىْ».

KADA NASTUPI PRVIH DESET DANA MJESECA ZU-L-HIDŽDŽETA, NEKA SE NE ŠIŠA I NE REŽE NOKTE ONAJ KO JE ODLUČIO DA ZAKOLJE KURBAN

1251. Ummu Seleme, ՚, prenosi da je Allahov Poslanik, ՚, rekao: Ko hoće da zakolje kurban, kada nastupi mjesec zu-l-hidždže, neka ništa ne skraćuje od svoje kose i svojih nokata, sve dok ne zakolje kurban.

بَابُ الْوَقْتِ الَّذِي يَذْبَحُ فِيهِ الْأُضْحِيَّةُ

١٢٥٢ - عَنْ جُنَاحِبِ بْنِ سُفْيَانَ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: شَهِدْتُ الْأُضْحِيَّةَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَلَمْ يَغْدُ أَنَّ صَلَوةَ وَقْتِهِ مِنْ صَلَاتِهِ، سَلَمَ، فَإِذَا هُوَ يَرِي لَحْمَ أَضَاحِيَ قَدْ ذَبَحَتْ قَبْلَ أَنْ يَفْرُغَ مِنْ صَلَاتِهِ، فَقَالَ: «مَنْ كَانَ ذَبَحَ أَضَاحِيَّةَ قَبْلَ أَنْ يَصْلِيْ - أَوْ: نُصْلِيْ - فَلْيَذْبَحْ مَكَانَهَا أُخْرَى، وَمَنْ كَانَ لَمْ يَذْبَحْ؛ فَلْيَذْبَحْ بِاسْمِ اللَّهِ».

VRIJEME KADA SE KOLJE KURBAN

1252. Džundub b. Sufjan, ՚, veli: Prisustvovao sam kurban bajramu sa Allahovim Poslanikom, ՚. Tek nakon što je završio klanjanje bajram-namaza i predao selam vidio je meso kurbana koji je zaklan prije nego što se završilo klanjanje bajrama.

Zatim je rekao: Ko je zaklao svoj kurban prije namaza, neka umjesto njega zakolje drugi, a ko nije zaklao, neka kaže: bismillahi i neka ga zakolje sada.

باب مَنْ ذَبَحَ الصَّبَاحَةَ قَبْلَ الصَّلَاةِ لَمْ تُجْزِهُ

١٢٥٣ - عن البراء بن عازب رضي الله عنهما، قال: قال رسول الله ﷺ: «إِنَّ أَوَّلَ مَا نَبَذَّا بِهِ فِي يَوْمِنَا هَذَا أَنْ نُصْلِي، ثُمَّ تَرْجِعَ فَتَنْحَزَ، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ، فَقَدْ أَصَابَ سُسْتَنًا، وَمَنْ ذَبَحَ، فَلَيْسَ مَنْ ذَبَحَ لَهُمْ لَهُمْ لَأَهْلِهِ، لَيْسَ مِنَ الْشُّكُّ فِي شَيْءٍ».

وكان أبو بزدة بن نيار رضي الله عنه قد ذبح، فقال: عندي جذعة خنزير من مسيئة. فقال: «اذبحها، ولن تجري عن أحد بعذتك».

KO ZAKOLJE KURBAN PRIJE NAMAZA NIJE SE ODUŽIO

1253. El-Bera' b. Azib, رضي الله عنهما, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Prvo čime počinjemo ovaj dan je klanjanje bajrama. Zatim se vraćamo kućama i koljemo kurbane. Ko bude ovako postupio uradio je po našem sunnetu. A ko zakolje prije toga, to je, onda, meso koje je poklonio svojoj obitelji i nema ništa sa obredom.

Ebu Burde b. Nijar, رضي الله عنهما, je bio već zaklao svoj kurban.

Rekao je: Ja imam jednu mladu kozu – džeze'a¹ koja je bolja od starije - musinne².

Poslanik, ﷺ, je rekao: Zakolji je i to više neće biti nikome dozvoljeno.

¹ Džeze'a kod koza, ovaca i krava označava jedinku koja je napunila godinu prema općepoznatom mišljenju.

² Musinna je jedinka deva, krava i sitne stoke. U slučaju sitne stoke i krava označava jedinku koja je napunila dvije i ušla u treću godinu, a u slučaju deva označava jedinku koja je napunila pet i ušla u šestu godinu.

باب ما يجوز من الأضحى من السنن

١٢٥٤ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «لا تذبحوا إلا مُسَيْتَهُ؛ إِلَّا أَن يغْسِرْ عَلَيْكُمْ، فَتَذَبَّحُوا بِجَدْعَةٍ مِنَ الظَّانِ».

KOLIKO GODINA TREBA DA IMA KURBAN

1254. Džabir b. Abdullah, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Za kurban koljite musinu, ¹ osim ako nemognete naći, pa dozvoljeno vam je da zakoljete džeze'a² ovcu.³

باب الضَّحِيَّةِ بِالْجَدْعِ

١٢٥٥ - عن عُقَيْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه؛ قال: قَسَمَ رسول الله ﷺ فِينَا الضَّحَاحِيَا، فَأَصَابَنِي جَدْعٌ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ أَصَابَنِي جَدْعٌ؟ فَقَالَ: «ضَحَّ بِهِ».

KLANJE ZA KURBAN OVCE DŽEZE'A

1255. 'Ukbe b. 'Amir, رضي الله عنه, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, nam je podijelio kurbane.

¹ Pogledaj prethodni hadis i fusnotu (op. prev.).

² U fusnoti prethodnog hadisa spomenuto je da džeze'a ovca označava jedinku koja je napunila godinu, prema opće poznatom mišljenju, što je ispravnije mišljenje u šaftijskom mezhebu, i podudarno sa jezičkom značenju riječi. Dio uleme smatra da džeze'a označava jedinku ovce koja je napunila šest mjeseci, to je stav hanbelijskog i hanefijskog mezheba. Autor djela *El-Hidaje* prenosi stav dijela učenjaka hanefijskog mezheba da pojma džeze'a označava jedinku ovce stare sedam mjeseci. Tirmizi je prenio od Veki'a da ovaj pojma označava ovcu staru šest ili sedam mjeseci. Iršadu Sari, komentar Buharijinog Sahiha, Kastilani, XII tom, str. 301 (op. prev.).

³ Ovaj hadis je prenio Ebu Zubeyri od Džabira izrazom *od* (عن), zbog toga su ga slabim ocijenili Abdulhakk i Ibn el-Kattan. Dozvola prinošenja džeze'e kao kurban vjerodostojno je preneseno od Poslanika, ﷺ, u više hadisa. Vidi *El-ehadis ed-dai'e*, br. 65. i hadis poslije ovoga, br. 1255.

Dopala mi je džeze'a¹. Rekao sam: Allahov Poslanice, zapala mi je džeze'a. Rekao je: Zakolji je za kurban.

**بَابُ اسْتِخْبَابِ الصَّحِيحَةِ بِكَبَّنِينِ أَمْلَحِينِ
أَفْرَنِينِ، وَالذِّبْعِ بِالْيَدِ وَالشَّسْمِيَّةِ وَالثَّكِيرِ**

١٢٥٦ - عن أَنَسِ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: ضَحَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
بِكَبَّنِينِ أَمْلَحِينِ أَفْرَنِينِ. قَالَ: فَرَأَيْتُهُ يَذْبَحُهُمَا بِيَدِيهِ، قَالَ: وَرَأَيْتُهُ
وَاضِعًا قَدْمَهُ عَلَى صَفَاجِهِمَا. قَالَ: وَسَئَى وَكَبَّرَ.

**MUSTEHAB JE ZAKLATI ZA KURBAN DVA ROGATA
CRNO-BIJELA OVNA, ZAKLATI IH SOBOM I PROUČITI PRI
NJIHOVOM KLANJU: BISMILLAHİ, ALLAHU EKBER**

1256. Enes, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, bi za kurban klapo dva
rogata crno bijela ovna. Vidio sam ga da ih kolje svojom rukom. Stavio bi
svoju nogu na njihove obrazne a zatim bi rekao: Bismillahi! Allahu Ekber!

بَابُ ذِبْعِ النَّبِيِّ ﷺ الصَّحِيحَةِ عَنْهُ وَعَنْ آلِهِ وَآلِّهِ

١٢٥٧ - عن عائشةَ رضِيَ اللَّهُ عَنْهَا؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَ
بِكَبَّنِ أَفْرَنَ، يَطَّا فِي سَوَادٍ، وَيَبْرُكُ فِي سَوَادٍ، وَيَنْتَظِرُ فِي سَوَادٍ، فَأَتَيْتُهُ
بِهِ لِيُضْحِيَ بِهِ، فَقَالَ لَهَا: «يَا حَاتَّشَةَ! هَلْمِي الْمُذْبِحَةَ». ثُمَّ قَالَ:
«اشْحَذِبِهَا بِعَجْرِ». فَفَعَلَتْ، ثُمَّ أَخْذَهَا، وَأَخْذَ الْكَشْ، فَأَضْبَعَهُ، ثُمَّ
ذَبَحَهُ، ثُمَّ قَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَمِنْ
آمَّةِ مُحَمَّدٍ». ثُمَّ ضَحَى بِهِ.

**POSLANIK, ﷺ, BI KLAO KURBAN ZA SEBE, SVOJU
PORODICU I SVOJ UMMET**

1257. Aiša, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, naredio da mu
dovedu rogata ovna po čijim nogama, stomaku i oko očiju
preovladava crna dlaka, što je i učinjeno.

¹ U Ukbeovom rivajetu stoji: Zaklali smo za kurban sa Allahovim
Poslanikom, ﷺ; džeze'a ovcu. En-Nesai, sa dobrim lancem prenosi laca.

Rekao joj je: *Aiša, donesi mi nož!*, a zatim je dodao: *Naoštiri ga o kamen!* Učinila sam to.

Zatim je uzeo nož, povalio ovna, zaklao ga i rekao: *Bismillahi! Allahu moj, primi ovaj kurban od Muhammeda, porodice Muhammedove i ummeta Muhammedovog.*

Nakon toga ga je prinio kao žrtvu.

باب التهـي عن أكـل لحـوم الأضاحـي بـعـد ثـلـاث

١٢٥٨ - عن أبي عبيـد مـؤـلـى اـبـنـ أـزـهـرـ؛ أـللـهـ شـهـدـ العـيـنـةـ مـعـ عمرـ بـنـ الـخـطـابـ رـضـيـ اللـهـ عـنـهـ. قـالـ: ثـمـ صـلـيـتـ مـعـ عـلـيـ بـنـ أـبـي طـالـبـ رـضـيـ اللـهـ عـنـهـ. قـالـ: فـصـلـى لـنـا قـبـلـ الـخـطـبـةـ، ثـمـ خـطـبـ الـأـسـ، فـقـالـ: إـنـ رـسـوـلـ اللـهـ سـلـيـتـ قـذـ نـهـاـكـمـ أـنـ تـأـكـلـوا لـحـومـ تـُـكـنـمـ فـوـقـ ثـلـاثـ لـيـالـ؛ فـلـا تـأـكـلـوهـاـ.

ZABRANJENO JE JESTI KURBANSKO MESO POSLIJE TRI DANA

1258. Ebu 'Ubejd, oslobođeni rob Ibn Ezhera prenosi da je prisustvovao kurban-bajramu sa Omerom b. el- Hattabom, رض. Zatim da je bajram-namaz klanjao sa Alijom b. ebi Talibom, رض.

Rekao je: Alija je klanjao bajram-namaz prije hutbe. Zatim je održao hutbu i rekao: *Allahov Poslanik, رض, vam je zabranio da jedete meso vaših kurbana više od tri noći, pa ga nemojte jesti.¹*

¹ Medutim, ovaj propis je derogiran konsenzusom islamskih učenjaka (op. prev.).

باب في الإذن في لحوم الأضاحي بعده ثلاث وجوائز الأذخار والتزود والصدقة

١٢٥٩ - عن عبد الله بن أبي بكر، عن عبد الله بن واقد رضي الله عنه، قال: نهى رسول الله ﷺ عن أكل لحوم الضحايا بعده ثلاث. قال عبد الله بن أبي بكر: فذكرت ذلك لغفرة، فقالت: صدق، سمعت عائشة رضي الله عنها تقول: دف أهل أبيات من أهل البايدية حضرة الأضحى، زمان رسول الله ﷺ، فقال رسول الله ﷺ: «ادخروا ثلثا ثم تصدقوا بما يبقى». فلما كان بعد ذلك، قالوا: يا رسول الله! إن الناس يتذمرون الأنقيمة من ضحاياهم، ويتحملون منها الردك. فقال رسول الله ﷺ: «وما ذاك؟». قالوا: نهيت أن تؤكل لحوم الضحايا بعده ثلاث. فقال: «إنما نهيتكم من أجل الدافئ التي دفّت؛ فكُلوا وادخرموا وتصدقوا».

DOZVOLA KONZUMIRANJA KURBANSKOG MESA POSLIJE TRI DANA; DOZVOLA NJEGOVA SKLADIŠENJA, OPSKRBLJIVANJA I DAVANJA U SADAKU

1259. Abdullah b. ebi Bekr prenosi od Abdullaха b. Vakida, ﷺ, da je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio da se kurbansko meso jede više od tri dana.

Abdulah b. ebi Bekr je rekao: To sam spomenuo 'Amri pa je rekla: Istinu je rekao. Čula sam Aišu, ؓ, da je rekla: U vrijeme Allahovog Poslanika, ﷺ, su iz pustinje navalili nomadi. To je bilo u danima Kurban-bajrama. Allahov Poslanik, ﷺ, je tada rekao: Skladištite kurbansko meso tri dana a što vam nakon toga preostane podijelite u sadaku.

Nakon što je ta najezda prošla, rekli su: Allahov Poslaniče, ljudi od svojih kurbana prave mješine i u njima tope loj.

Upitao je: Zbog čega to rade?

Odgovorili su: Zato što si ti zabranio da se jede kurbansko meso preko tri dana. Rekao je: To sam zabranio zbog navale nomada. Međutim, sada vam je dozvoljeno da ga jedete duže od tri dana, da ga skladištite i dijelite kao sadaku.

باب في الفرع والعتيره

١٢٦٠ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «لا فرع ولا عتيره».

زاد ابن رافع في روايته: والفرع أول الناج، كان يُنْشَجُ لهم، فيذبحونه.

O EL-FERE'I I EL-'ATIRI

1260. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Nema fere'a niti 'atirea*. Ibn Rafi' u svojoj predaji je još dodao: *El-Fere'u je prvenče koje deva oteli pa ga oni zakolju.*¹

باب في مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ

١٢٦١ - عن أبي الطفلي عامر بن وايله؛ قال: كُنْتُ عندَ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَأَتَاهُ رَجُلٌ، فَقَالَ: مَا كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُبَرِّئُ إِلَيْكُمْ؟ قَالَ: فَعَصَبَ وَقَالَ: مَا كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُبَرِّئُ إِلَيَّ شَيْئًا يَكْتُمُهُ النَّاسُ؛ غَيْرَ أَنَّهُ قَدْ حَدَّثَنِي بِكَلِمَاتٍ أَزَبَعَ . قَالَ: فَقَالَ: وَمَا هُنَّ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ؟ قَالَ: قَالَ: لَعْنَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَ وَاللَّهُ، وَلَعْنَ اللَّهِ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ، وَلَعْنَ اللَّهِ مَنْ أَوْى مُخْدِنًا، وَلَعْنَ اللَّهِ مَنْ فَيْرَ مَنَارَ الْأَرْضِ .

O ONOME KO ZAKOLJE U IME NEKOG DRUGOG MIMO ALLAHU

1261. Ebu Tufejl 'Amir b. Vasile je rekao: Bio sam kod Alije b. ebi Taliba, ﷺ, pa mu je došao neki čovjek i rekao: Šta ti je Poslanik, ﷺ, tajno saopćavao?

¹ U Buhariji se dodaje da su ga oni klali u čast svojih kipova. Buharija je dodata i ovo: *El-'Atire je u redžepu*. U Ahmedovojoj predaji stoji:... Žrtva prinošena u redžepu. Međutim, treba istaći da ima hadisa koji to dvoje dozvoljavaju. Prema tome, hadis koji to zabranjuje treba shvatiti tako da se zabrana odnosi na prinošenje žrtve nekom drugom mimo Allahu, kako su radili mušrici u džahilijetu. Međutim, ako se to prinosi u ime Allaha, onda se na to odnose hadisi koji to dozvoljavaju. Neke od tih hadisa sam verifikovao u svom *El-Irvau*, hadis br. 1167.

Alija, ﷺ, se naljutio i rekao: Meni Poslanik, ﷺ, nije govorio ništa što bi sakrivaо od ostalih ljudi. Međutim, rekao mi je četvero.

Upitao je: Šta to, zapovjedniče pravovjernih?

Rekao je: Allah je prokleo onog ko proklinje svoje roditelje.¹ Allah je prokleo onog ko nešto zakolje u ime nekog drugog a ne u ime Allaha.²

Allah je prokleo onog ko prihvati i zaštiti onoga ko izmišlja i poziva novotarijama.

I Allah je prokleo onoga koji pomjeri međaše u svoju korist.

¹ To je objašnjeno riječima Poslanikovim, ﷺ: Od velikih grijeha je i da čovjek psuje svoje roditelje.

Rekli su: Zar može čovjek psovati svoje roditelje?

Rekao je: Može! Opsuje oca nekome pa taj opsuje njegova oca. Opsuje nečiju majku pa on opsuje njegovu. Bilježi Muslim, 1/64-65.

² Kao što kršćani kolju u ime Isaа, ﷺ, i njegove majke, i neki muslimani džahili kolju žrtve u ime nekih dobrih ili evlija kao što su Džeјlani, Zejnеб itd.

Imam Nevevi je rekao: Meso tako zaklane životinje nije dozvoljeno jesti, sve jedno zaklao je musliman ili nemusliman.

كتاب الأشربة

POGLAVLJE O PIĆU

باب تحرير الخمر

١٢٦٢ - عن ابن عمر رضي الله عنهم؛ أنَّ رسول الله ﷺ قال: «كُلُّ مُسْبِكٍ خَمْرٌ، وَكُلُّ خَمْرٍ حَرَامٌ».

ZABRANA ALKOHOLA

1262. Ibn Omer, ڀئي، prenosi da je Allahov Poslanik, ڀئي، rekao: Sve što opija je alkohol a sve što je alkohol zabranjeno je.

١٢٦٣ - عن عليٍّ بن أبي طالبٍ رضي الله عنه؛ قال: كائث لي شارفٌ مِنْ نَصِيبِي مِنَ الْمَعْتَمِ يَوْمَ بَدْرٍ، وَكَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَغْطَانِي شارفاً مِنَ الْخُمُسِ يَوْمَيْنِ.

فَلَمَّا أَرْدَثُ أَنْ أَبْتَنِي بِفَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَاعْدَثُ رَجُلًا صَوَّاغًا مِنْ بَنِي قَيْنَاعٍ يَرْتَحِلُ مَعِي، فَنَأَيْتُ بِي إِذَا خَرَجْتُ أَرْدَثُ أَنْ أَبْيَعَهُ مِنَ الصَّوَّاغِينَ، فَأَسْتَعِنُ بِهِ فِي وَلِيمَةِ عُزْسِيِّ.

فَبَيْنَا أَنَا أَجْمَعُ لِشَارِفَيِّ مَتَاعًا مِنَ الْأَقْتَابِ وَالْغَرَائِبِ وَالْحِبَالِ، وَشَارِفَيِّ مُنَاحَاتٍ إِلَى جَنْبِ حَجَرَةِ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، وَرَجَفْتُ حِينَ جَمَعْتُ مَا جَمَعْتُ؛ فَإِذَا شَارِفَيِّ قَدِ اجْتَبَتْ أَسْنِمَتُهُمَا، وَيُقَرَّثُ خَوَاصِرُهُمَا، وَأَخْدَى مِنْ أَكْبَادِهِمَا، فَلَمْ أَفْلِكْ عَيْنِي حِينَ رَأَيْتُ ذَلِكَ الْمَنَظَرَ مِنْهُمَا. قَلَّتْ: مَنْ فَعَلَ هَذَا؟ قَالُوا: فَعَلَهُ حَمْزَةُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَلِّبِ، وَهُوَ فِي هَذَا الْبَيْتِ، فِي شَرِبٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، عَثَثَةُ ثَيَّةٍ وَأَصْحَابَهُ، فَقَالَتْ فِي غَنَائِهَا: أَلَا يَا حَمْزَةُ لِلشَّرِفِ النَّوَاءِ! فَقَامَ حَمْزَةُ بِالْأَقْبِلِ، فَاجْتَبَ أَسْنِمَتُهُمَا، وَبَقَرَ خَوَاصِرُهُمَا، وَأَخْدَى مِنْ أَكْبَادِهِمَا.

فَقَالَ عَلِيٌّ رضي الله عنه: فَإِنْطَلَقْتُ حَتَّى أَذْخُلَ عَلَى رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعِنْهُ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ. قَالَ: فَعَرَفَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي وَجْهِي الَّذِي لَتِبَيَّتْ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا لَكَ؟». قَلَّتْ: يَا رَسُولَ اللهِ! وَاللهِ؛ مَا رَأَيْتُ كَالْيَزِمَ قَطُّ، عَدَا حَمْزَةَ عَلَى نَاقَتِي، فَاجْتَبَ أَسْنِمَتُهُمَا، وَبَقَرَ خَوَاصِرُهُمَا، وَهَا هُوَ ذَا فِي بَيْتِ مَعْهُ شَرِبُ.

قالَ: فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِرِدَابَهُ، فَازْتَدَاهُ، ثُمَّ انْطَلَقَ يَمْشِي، وَأَبْيَقَهُ أَنَا وَزَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ حَتَّى جَاءَ الْبَابَ الَّذِي فِيهِ حَمْزَةُ، فَانْتَدَذَ فَأَدْنَوْا لَهُ؛ فَإِذَا هُمْ شَرَبُوا، فَطَفِقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَلْوُمُ حَمْزَةَ فِيمَا فَعَلَ، وَإِذَا حَمْزَةُ مُخْمَرٌ عَيْنَاهُ، فَنَظَرَ حَمْزَةُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، ثُمَّ صَعَدَ النَّظرُ إِلَى رُكْبَتِيْهِ، ثُمَّ صَعَدَ النَّظرُ فَنَظَرَ إِلَى سُرُّيْهِ، ثُمَّ صَعَدَ النَّظرُ فَنَظَرَ إِلَى وَجْهِيْهِ، قَالَ حَمْزَةُ: وَهُلْ أَنْتُمْ إِلَّا عَبْدُ لَأَبِي؟ فَعَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ ثَمِيلٌ، فَكَصَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى غَيْبِيْهِ الْمُهْمَرِيِّ، وَخَرَجَ، وَخَرَجْنَا مَعْنَاهُ.

1263. Alija b. ebi Talib, ؓ, kaže: Pripala mi je deva od ratnog plijena sa Bedra. Allahov Poslanik, ؓ, mi je također dao tog dana jednu devu od petine. Kada sam htio da se oženim Fatimom, kćerkom Allahovog Poslanika, ؓ, dogovorio sam se sa jednim zlatarom iz Beni Kajnuka' da ode sa mnom da naberemo mirisne žukve, koju sam htio da prodam zlatarima i da se tako potpomognem za svadbu. Dok sam pripremao za svoje dvije deve stvari, hranu i konopce, moje deve su ležale pored kuće jednog ensarije. Kada sam sve potrebno sakupio, ugledao sam da su mi u deva grbe odsječene, stomaci rasporeni i uzete džigerice. Nisam se mogao strpiti a da ne zaplačem.

Upitao sam: Ko je uradio ovo?

Rekli su: Hamza b. Abdu-l-Muttalib. On je u toj kući sa ensarijskim pijanicama. Robinja je zapjevala njemu i njegovom društvu ovako: Ustaj Hamza do deva i odsijeci im grbe! Potom je Hamza ustao i poodsjecao im grbe, rasparao stomake i izvadio jetre.

Krenuo sam i došao do Allahovog Poslanika, ؓ. Kod njega je bio Zejd b. Harise. Kada me je Poslanik, ؓ, ugledao, po izrazu mog lica primjetio je da mi se nešto desilo. Upitao je: Šta ti je?

Rekao sam: Allahov Poslaniče, nisam prije doživio ono što doživjeh danas. Hamza je napao moje deve, odsjekao im grbe i rasparao stomake. Evo ga sad se nalazi u toj kući sa pijanicama.

Poslanik, ؓ, je zatražio ogrtač, obukao se i krenuo. Slijedili smo ga ja i Zejd b. Harise. Kada je došao do vrata kuće u kojoj je bio Hamza, zatražio je dozvolu za ulazak, pa su mu dozvolili. Kada je ušao zatekao je pijanice.

Allahov Poslanik, ﷺ, je počeo grditi Hamzu za ono što je uradio. Hamzine oči bile su zakrvavljene. Pogledao je u Allahovog Poslanika, ﷺ, potom je uperio pogled u njegova koljena, zatim u njegov pupak a potom u njegovo lice i rekao: Zar vi niste samo robovi moga oca?

Allahov Poslanik, ﷺ, je video da je pijan, okrenuo se i žurno izišao pa smo i mi izišli s njim.¹

باب كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ

١٢٦٤ - عن جابر رضي الله عنه، أنَّ رجلاً قدَمَ من جيشانَ (وجيشانُ من اليمَن)، فسأله رسول الله ﷺ عن شرابٍ يشربونه بِأَزْصَمِهِمْ من الذِّرَّةِ، يَقُولُ لَهُ: المِزْرُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَوْ مُسْكِرٌ هُوَ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، إِنَّ عَلَى اللَّهِ عَهْدًا لِمَنْ يَشَرِّبُ الْمُسْكِرَ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ طَبَّةِ الْخَبَالِ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَا طَبَّةُ الْخَبَالِ؟ قَالَ: «عَرْقُ أَفْلِ الثَّيَارِ - أَوْ: غَصَّارَةُ أَفْلِ الثَّيَارِ».

SVE ŠTO OPIJA JE HARAM

1264. Prenosi Džabir, رضي الله عنه, da je neki čovjek iz Džeđana (Djeđan je u Jemenu) došao Allahovom Poslaniku, ﷺ, i upitao ga o piću od kukuruza koje oni piju u svojoj zemlji i nazivaju ga el-mizr.

Poslanik, ﷺ, je upitao: Da li ono opija?

Rekao je: Opija.

Allahov Poslanik, ﷺ, je, tada, rekao: Sve što opija je haram. Allah se obavezao da će onoga koji piye opojna pića napojiti sa tinetu-l-habalom.

Upitali su: Šta je to tinetu-l-habal?

Rekao je: Znoj Džehennemlija ili kapljevina stanovnika Džehennema.

¹ Ovaj događaj se desio prije konačne zabrane alkohola (op. prev.).

بابُ كُلُّ شَرَابٍ أَسْكَرٌ فَهُوَ حَرَامٌ

١٢٦٥ - عن عائشة رضي الله عنها؛ قالت: سئل رسول الله ﷺ عن البيشع؟ فقال رسول الله ﷺ: «كُلُّ شَرَابٍ أَسْكَرٌ فَهُوَ حَرَامٌ».

SVAKO PIĆE KOJE OPIJA JE HARAM

1265. Aiša, ؓ، prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, upitan o opojnom piću od meda pa je rekao: *Svako piće koje opija je haram*.

بَابُ مَنْ شَرَبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا؛
لَمْ يَشْرَبْهَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا أَنْ يَتُوبَ

١٢٦٦ - عن ابن عمر رضي الله عنهم؛ أنَّ رسول الله ﷺ قال:
«مَنْ شَرَبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا؛ لَمْ يَشْرَبْهَا فِي الْآخِرَةِ، إِلَّا أَنْ يَتُوبَ».

KO BUDE PIO ALKOHOL NA OVOM SVIJETU, NEĆE PITI DŽENNETSKO VINO NA DRUGOM SVIJETU, OSIM AKO SE POKAJE

1266. Ibn Omer, ؓ، prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Ko bude pio alkohol na ovom svijetu neće piti džennetsko vino na onom svijetu, osim ako se pokaje*.

بَابُ الْخَمْرِ مِنَ النَّخْلِ وَالْعِنْبِ

١٢٦٧ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ قال: سمعت
رسول الله ﷺ يقول: «الْخَمْرُ مِنْ هَاتَيْنِ الشَّجَرَتَيْنِ: النَّخْلَةِ وَالْعِنْبَةِ».

ALKOHOL JE OD HURMI I GROŽĐA

1267. Ebu Hurejre, ؓ، veli: Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: *Alkohol je od plodova ova dva drveta: palme i vinove loze*.

بابُ الْخَمْرِ مِنَ الْبُشْرِ وَالثَّمْرِ

١٢٦٨ - عن أنس بن مالك رضي الله عنه، قال: كُنْتُ أُسْقِي أَبَا طَلْحَةَ وَأَبَا دُجَاجَةَ وَمُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ رضي الله عنهُمْ فِي رَهْطٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَدَخَلَ عَلَيْنَا دَاخِلًا، فَقَالَ: حَدَثَنِي خَبْرٌ، نَزَّلَ تَحْرِيمُ الْخَمْرِ، فَأَكْفَانَاهَا يَوْمَئِذٍ، وَإِنَّهَا لَخَلِيلُ الْبُشْرِ وَالثَّمْرِ.

قال قتادة: وقال أنس بن مالك: لقد حُرِّمَتِ الْخَمْرُ، وكانت عامة حُمُورِهِمْ يَوْمَئِذٍ خَلِيلُ الْبُشْرِ وَالثَّمْرِ.

ALKOHOL JE I OD NEZRELIH I ZRELIH HURMI

1268. Enes b. Malik, ﷺ, kaže: Točio sam alkohol Ebu Talhi, Ebu Dudžani i Mu'az b. Džebelu, ﷺ. Bili su u jednoj grupi ensarija. Tada je neko ušao u prostoriju u kojoj smo bili i rekao: Došla je vijest. Objavom je je zabranjen alkohol. Tada smo ga se riješili, a bio je pravljen od mješavine nedozrelih i zrelih hurmi.

Katade prenosi da je Enes b. Malik rekao: Alkohol je zabranjen a tada je, većinom, bio pravljen od mješavine nedozrelih i zrelih hurmi.

بابُ الْخَمْرِ مِنْ خَمْنَةِ أَشْيَاءٍ

١٢٦٩ - عن ابن عمر رضي الله عنهما، قال: حَطَبَ عُمَرُ رضي الله عنه على مثبر رسول الله ﷺ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قال: أَمَا بَعْدُ؛ أَلَا وَإِنَّ الْخَمْرَ نَزَّلَ تَحْرِيمُهَا يَوْمَ نَزَّلَ وَهِيَ مِنْ خَمْنَةِ أَشْيَاءٍ: مِنَ الْجِنْطَةِ، وَالْشَّعِيرِ، وَالثَّمْرِ، وَالرَّبِيبِ، وَالْعَمْلَ، وَالْخَمْرُ مَا خَامَرَ الْعَقْلَ، وَثَلَاثَةُ أَشْيَاءٍ وَدِذْتُ أَيْمَانِ النَّاسِ أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ كَانَ عِهْدَ إِلَيْنَا فِيهَا: الْجَدُّ، وَالْكَلَالَةُ، وَأَبْوَابُ مِنْ أَبْوَابِ الرُّبَا.

ALKOHOL SE PRAVI OD PTEREO

1269. Ibn Omer, ﷺ, prenosi da je jednom prilikom Omer, ﷺ, održao hutbu na minberu Allahovog Poslanika, ﷺ. Nakon zahvale i pohvale Allaha, rekao je: A zatim, zabrana alkohola je objavljena na dan kada se on proizvodio od ptero: pšenice, ječma, hurmi, suhog grožđa i

meda. Alkohol je sve što muti razum. Ljudi, volio sam da nam je Allahov Poslanik, ﷺ, precizno definirao troje: nasljedstvo djeda, kelalu i neke vrste kamate.

باب النهي أن ينبذ الزبيب والتمر

١٢٧٠ - عن جابر بن عبد الله الأنصاري رضي الله عنهما، عن رسول الله ﷺ: أنه نهى أن ينبذ التمر والزبيب جمِيعاً، ونهى أن ينبذ الرطب والبُسرَّ جمِيعاً.

ZABRANJENO JE DA SE ZAJEDNO KISELE SUHO GROŽĐE I HURME

1270. Džabir b. 'Abdullah el-Ensari, رضي الله عنه، prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, zabranio da se zajedno kisele suho grožđe i hurme, kao i nezrele hurme sa zrelim.¹

١٢٧١ - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «من شرب النبيذ منكم؛ فليشربه زبيباً فرداً، أو تمراً فرداً، أو بسراً فرداً».

1271. Ebu Se'id el-Hudri, رضي الله عنه، prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Ko od vas piye piće, neka ga piye samo ako je ukiseljeno od suhih grožđica, ili samo od hurmi, ili samo od nezrelih hurmi.*

¹ Učenjaci su obrazložili tu zabranu i rekli da se takve smjese brzo pretvaraju u alkohol, prije nego što se promijeni okus tog pića, pa onaj ko ga piye misli da nije opojno, a ustvari jeste.

باب النهي عن الاتباد في الدباء والمزفت

١٢٧٢ - عن زاذان، قال: قلت لابن عمر رضي الله عنهما: حدثني بما نهى عنه النبي ﷺ من الأشربة بلغتكم، وفسرته لي بلغتنا؛ فإن لكم لعنة سوى لعنتنا. فقال: نهى رسول الله ﷺ عن الحنم، وهي الجرة، وعن الدباء، وهي القرعة، وعن المزفت، وهو المقرير، وعن التفیر، وهي التخلة تُسخّن مسحاً وتُنثر نفراً، وأمر أن يُتبَدَّل في الأنسقية.

ZABRANJENO JE KISELJENJE U DUBBAI I MUZEFFETU

1272. Zazan kaže: Rekao sam Ibn Omeru, ﷺ: Reci mi, svojim narječjem, koja je pića Poslanik, ﷺ, zabranio i objasni mi to na našem narječju, jer je vaše narječe drugačije od našeg.

Rekao je: Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio da se kiseli u hantamu a to je čup, u dubbai a to su tikvene posude, u muzeffetu, a to su katranisane ili osmoljene posude i u nekiru, a to je da se sa drveta oguli kora a zatim da se to drvo izdubi. Naredio nam je da se kiseli u mješinama.

باب إباحة الاتباد في تور الحجارة

١٢٧٣ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما، قال: كان يُتبَدَّل برسول الله ﷺ في سقاء، فإذا لم يجدوا له سقاء، يُبَدِّل له في تور من حجارة، فقال بعض القوم أنا أسمع لأبي الزبير: من برام؟ قال: من برام.

DOZVOLJENO JE KISELITI U KAMENOJ POSUDI

1273. Džabir b. Abdullah, ﷺ, je rekao: Kiselili bismo Allahovom Poslaniku, ﷺ, u mješini. A ako ne bismo imali mješine, kiselili bismo mu u kamenoj posudi. Neki su upitali Ebu Zubejra a ja sam slušao: Je li bila od kamena? Rekao je: Jest.

بَابُ الرِّحْصَةِ فِي الْأَنْتِبَادِ فِي الظُّرُوفِ كُلُّهَا
وَالنَّهِنِي عَنِ شُرُبٍ كُلُّ مُنْكِرٍ

١٢٧٤ - عن بُرِينَدَةِ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
إِنَّهُمْ لَا يَنْهَاكُمْ عَنِ الظُّرُوفِ، وَإِنَّ الظُّرُوفَ - أَوْ: ظَرِفَا - لَا تُجْلِي شَيْئاً وَلَا
تُحَرِّمُهُ، وَكُلُّ مُنْكِرٍ حَرَامٌ.

DOZVOLJENO JE KISELJENJE VOĆA U SVIM POSUDAMA
A ZABRANJENO JE SVE ŠTO OPIJA

1274. Burejde, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Bio sam vam zabranio kiseljenje u nekim posudama. Međutim, treba da znate da posude ili posuda ništa niti dozvoljava niti zabranjuje. Sve što opija je zabranjeno.

بَابُ الرِّحْصَةِ فِي الْجَرِّ غَيْرِ الْمُرَفَّقِ

١٢٧٥ - عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمِيرٍ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: لَمَّا نَهَى
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْأَوْعِيَةِ، قَالُوا: لَيْسَ كُلُّ النَّاسِ يَجِدُ
فَأَزْخَصَ لَهُمْ فِي الْجَرِّ غَيْرِ الْمُرَفَّقِ.

DOZVOLA KISELJENJA U VRČU KOJI NIJE OD MUZEFFETA

1275. Abdullah b. Omer, ؓ, je rekao: Nakon što je Allahov Poslanik, ﷺ, zabranio da se kiseli piće u određenim posudama, ljudi su rekli: Ne može svako naći dozvoljene posude, pa im je Poslanik, ﷺ, dozvolio da kisele u vrču koji nije od muzeffeta.¹

¹ Katran i smola (op. prev.).

باب بيان مدة الاتباد

١٢٧٦ - عن ابن عباس رضي الله عنهما، قال: كان رسول الله ﷺ يتنبأ له أول الليل، فيشربه إذا أصبح يومه ذلك، والليلة التي تجيء، والغد، والليلة الأخرى، والغد إلى الغضير، فإن بيقي شيء؛ سقاوة الخادم، أو أمر به فصب.

OBJAŠNJENJE O TOME KOLIKO DUGO MOŽE STAJATI POKISELJENO VOĆE

1276. Ibn Abbas, رضي الله عنهما, je rekao: Allahovom Poslaniku, ﷺ, bi se voće ukiselo početkom noći. Pio bi ga kada bi osvanuo tog dana, noći koja bi došla poslije, sutradan, drugu noć i treći dan do ikindije.

Ako bi nakon toga nešto ostalo, dao bi to slugi ili bi naredio da se prospje.

١٢٧٧ - عن عائشة رضي الله عنها، قالت: كُنَّا نَتَبَدَّلُ لِرَسُولِ اللهِ ﷺ فِي سِقَاءِ يُوكَى أَعْلَاهُ، وَلَهُ عَزْلَاهُ، تَبَدَّلَهُ عَذْوَاهُ فَيَشْرَبُهُ عِشَاءً، وَتَبَدَّلُهُ عِشَاءً فَيَشْرَبُهُ عَذْوَاهُ.

1277. Aiša, رضي الله عنها, je rekla: Stavljali bismo da se Poslaniku, ﷺ, voće ukiseli u mješini, koju bismo na vrhu zavezivali. Imala je na dnu otvor. To voće bismo stavljali ujutro a pio bi ga naveče. Ili bismo ga stavljali naveče a on bi ga pio ujutro.

باب الخمر يُتَخَذُ خلاً

١٢٧٨ - عن أنسٍ رضي الله عنه؛ أن النبي ﷺ سُئِلَ عن الخمر: تُتَخَذُ خلاً؟ فقال: «لا».

PRAVLJENJE SIRČETA OD ALKOHOOLA

1278. Enes, رضي الله عنهما, prenosi da je Poslanik, ﷺ, upitan o alkoholu od kojeg bi se napravilo sirće pa je rekao: Ne!

باب التَّدَاوِي بِالْخَمْرِ

١٢٧٩ - عن وائل الحضرمي؛ أنَّ طارقَ بْنَ سُوئيدَ الْجُعْفِيَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ سأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْخَمْرِ؟ فَتَهَاهُ أَفْ كَرِهَ أَنْ يَضْعَهَا. فَقَالَ: إِنَّمَا أَضْعَهَا لِلدواءِ، فَقَالَ: إِنَّهُ لَبَنَ بِذَوَاءِ، وَلَكِنَّهُ دَاءً.

LIJEČENJE ALKOHOLOM

1279. Vail el-Hadremi¹ prenosi da je Tarik b. Suvejd el-Džu'fi, رضي الله عنه, pitao Poslanika, صلوات الله عليه وسلام, o alkoholu pa mu je zabranio ili nije mu odobrio da ga proizvodi.

Rekao je: *Ja ga proizvodim samo za lijek.*

Poslanik, صلوات الله عليه وسلام, je rekao: *To nije lijek. To je bolest.*

باب في تَخْمِيرِ الْإِنَاءِ

١٢٨٠ - عن أبي حَمِيدِ الْمَاعِدِيِّ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْدَحَ لَبَنَ مِنَ التَّقْبِيعِ لِيَسْ مُخْمَرًا، فَقَالَ: «أَلَا خَمْرَتَهُ؟ وَلَوْ تَغْرُضُ عَلَيْهِ عُودًا».

قال أبو حميد: إنما أمرنا بالأنقية أن ثويأ لينا، وبالابواب أن تغلق لينا.

O POKRIVANJU POSUDA

1280. Ebu Humejd es-Sa'idi, رضي الله عنه, je rekao: *Donio sam Poslaniku, صلوات الله عليه وسلام, posudu mlijeka iz Neki'a² koja nije bila pokrivena pa mi je rekao: Zašto je nisi pokrio. Da si makar preko nje stavio kakav štačić.*

Ebu Humejd je rekao: *Naredeno nam je da noću zavežemo mješine i zatvorimo vrata.*

¹ On je Vail b. Hudžr el-Hadremi. (op. prev.)

² Mjesto u dolini Akiki.

باب غطوا الإناء وأوكوا السقاء

١٢٨١ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «إذا كان جنح الليل - أذ: أَمْبَثُمْ -؛ فكفوا صبيانكم، فإن الشيطان ينشئ حبيبه، فإذا ذهب ساعة من الليل؛ فخلوهم، وأغلقوا الأبواب، واذكروا اسم الله، فإن الشيطان لا يفتح باباً مغلقاً، وأوكوا قربكم، واذكروا اسم الله، وخرموا آيتكم، واذكروا اسم الله، ولن أن تغرسوا علينا شيئاً، وأطفئوا مصابيحكم».

POKRIJTE POSUDE I ZAVEŽITE MJEŠINE

1281. Džabir b. Abdullah, رضي الله عنهما, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Kada nastupi noć ili kada omrknete, sakupite svoju djecu i ne dajte im da izlaze, jer se u to vrijeme šejtani razilaze.

Kada prođe jedan sat noći, pustite ih. Zatvorite vrata i spomenite Allahovo ime, jer šejtan ne otvara zatvorena vrata.

Zavežite svoje mješine i spomenite Allahovo ime. Pokrijte svoje posude, pa makar bilo šta preko njih stavili. Spomenite Allahovo ime i ugasite svjetiljke.

١٢٨٢ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما؛ قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: «غطوا الإناء، وأوكوا السقاء؛ فإن في السنة ليلة ينزل فيها وباء، لا يمرّ بياء ليس عليه غطاء، أو سقاء ليس عليه وكاء؛ إلا نزل فيه من ذلك الوباء».

وفي رواية: قال النبي (يعني: ابن سعيد): فالاعاجم عندنا يتقدرون بذلك في كانون الأول.

1282. Džabir b. Abdullah, رضي الله عنهما, veli: Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: Pokrijte svoje posude i zavežite mješine jer u godini ima jedna noć u kojoj se širi zaraza. Pored koje god nepokrivene posude i nezavezane mješine prođe, zarazi je.

U drugoj predaji stoji: Rekao je El-Lejs (tj. Ibn S'ad): Stranci kod nas se paze te noći u mjesecu decembru.

باب في شرب العسل والثبيذ واللبن والماء

١٢٨٣ - عن أبي رضي الله عنه؛ قال: لفذ سقينت رسول الله ﷺ يقدحى هذا التراب كله: العسل، والثبيذ، والماء، واللبن .

O PIJENJU MEDA, MOŠTA, MLJEKA I VODE

1283. Enes, ﷺ, je rekao: Iz ovog svog vrča sam napajao Allahovog Poslanika, ﷺ, svim vrstama napitaka: medom, moštom,¹ vodom i mlijekom.

١٢٨٤ - عن البراء رضي الله عنه؛ قال: لما أقبلَ رسولُ اللهِ ﷺ مِنْ مَكَّةَ إِلَى الْمَدِينَةِ؛ قَالَ: فَأَتَبَعَهُ سُرَاقةُ بْنُ مَالِكَ بْنُ جُعْشَمَ. قَالَ: فَدَعَا عَلَيْهِ رَسُولُ اللهِ ﷺ، فَسَأَخْتَرَ فَرَسَهُ، فَقَالَ: اذْعُ اللَّهَ لِي وَلَا أَمْرُكَ. قَالَ: فَدَعَا اللَّهَ. قَالَ: فَعَطَشَ رَسُولُ اللهِ ﷺ، فَمَرْوَأَ بِرَاعِيَ غَنَمَ. قَالَ أَبُو بَكْرِ الصَّدِيقِ رضي الله عنه: فَأَخَذْتُ قَدَحًا، فَحَلَبْتُ فِيهِ لِرَسُولِ اللهِ ﷺ كُفَّةً مِنْ لَبَنِ، فَأَتَيْتُهُ بِهِ، فَشَرَبَ حَتَّى رَضِيَتُ.

1284. El-Bera', ﷺ, je rekao: Kada je Allahov Poslanik, ﷺ, došao iz Mekke u Medinu, nakon što ga je progonio Suraka b. Malik b. Džušuma a on uputio dovu protiv Surake.

Kada je Surakin konj propao u pjesak, rekao je: Moli Allaha za mene pa ti neću više nanositi štetu.

Allahov Poslanik, ﷺ, je zamolio Allaha da ga spasi. Tada je Poslanik, ﷺ, ožednio pa su prošli pored nekog pastira koji je čuvao ovce.

Ebu Bekr es-Siddik, ﷺ, je rekao: Uzeo sam posudu i u nju namuzao malo mlijeka Allahovom Poslaniku, ﷺ. Donio sam mu ga, pa ga je popio. Popio je koliko sam želio.

¹ Misli se na mošt koji ne opija, kako je pojašnjeno u prethodnim poglavljima.

١٢٨٥ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ أن النبي ﷺ أتى ليلةً أُسرىً به إلى ليلاء يقدحين من خمر ولبن، فَظَرَرَ إِلَيْهِمَا، فَأَخَذَ الْلَّبَنَ، فَقَالَ لِهُ جَبَرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَاكَ لِلْفِطْرَةِ، لَوْ أَخَذْتَ الْخَمْرَ؛ غَرَثْتَ أَمْثَكَ.

1285. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da su Poslaniku, ﷺ, u noći Israa u Kudsu donesena dva vrča. Vrč alkohola i vrč mlijeka. Pogledao je u njih i uzeo mlijeko. Džibril, ﷺ, mu je tada rekao: *Hvala Allahu koji te je uputio na prirodnost. Da si uzeo alkohol, twoj ummet bi zahutao.*

باب الشُّرُبُ في الْقَدْحِ

١٢٨٦ - عن سهيل بن سعيد رضي الله عنهما؛ قال: ذُكِرَ لِرسولِ اللهِ ﷺ امرأةً مِنَ الْعَرَبِ، فَأَمَرَ أبا سعيدَ أَنْ يُزَسَّلَ إِلَيْهَا، فَأَزْسَلَ إِلَيْهَا، فَقَدِيمَتْ، فَنَزَّلَتْ فِي أَجْمَعِ بَنِي سَاعِدَةَ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللهِ ﷺ حَتَّى جَاءَهَا، فَدَخَلَ عَلَيْهَا؛ فَإِذَا امْرَأَةٌ مُنْكَسَةٌ رَأْسَهَا، فَلَمَّا كَلَمَهَا رَسُولُ اللهِ ﷺ، قَالَتْ: أَعُودُ بِاللهِ مِنْكَ. قَالَ: «قَدْ أَعْلَمُكِ مِنِّي». فَقَالُوا لَهَا: أَتَدْرِيَنَ مَنْ هَذَا؟ قَالَتْ: لا. فَقَالُوا: هَذَا رَسُولُ اللهِ ﷺ جَاءَكِ لِيَخُبُّكِ. قَالَتْ: أَنَا كُنْتُ أَشْقَى مِنْ ذَلِكَ.

قال سهيل : فاقترب رسول الله ﷺ يومئذ حتى جلس في سقيفة بني ساعدة هو وأصحابه ، ثم قال : «اسقينا» ; لسهيل . قال : فآخرجت لهم هذا القدح ، فأسقينهم فيه .

قال أبو حازم : فآخرج لنا سهيل ذلك القدح ، فشربنا فيه . قال : ثم استوفه به بعد ذلك عمر بن عبد العزيز رضي الله عنه ، فوهبه له .

PIJENJE IZ VRČA

1286. Sehl b. Sa'd, ﷺ, prenosi da je jednom prilikom Allahovom Poslaniku, ﷺ, spomenuta neka Arapkinja, pa je naredio Ebu Usejdu da mu je pozovu. Pozvali su je. Došla je i odsjela u tvrđavi Beni Sa'ide. Allahov Poslanik, ﷺ, je krenuo i došao do nje. Kada je ušao kod nje,

vidio je ženu pognute glave. Nakon što je Allahov Poslanik, ﷺ, počeo da govori s njom, rekla je: *Utječem se Allahu od tebe.*

Poslanik, ﷺ, je rekao: *Sačuvana si od mene.*

Nakon toga su je upitali: *Znaš li ti ko je ovo?*

Rekla je: *Ne znam.*

Rekli su: *To je Allahov Poslanik, ﷺ. Došao je da te zaruči.*

Rekla je: *Zaista mi sreća nije bila naklonjena.¹*

Sehl je rekao: Potom se Allahov Poslanik, ﷺ, sa svojim ashabima zaputio i došao do odmarališta plemena Benu Sa'ide.

Sjeo je i rekao: *Sehle, napoji nas!* Izvadio sam im ovaj vrč i napojio ih.

Ebu Hazim je rekao: Sehl je izvadio taj vrč pa smo se napili iz njega. Poslije toga je Omer b. Abdu-l-Aziz, رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, zatražio da mu ga pokloni, pa mu ga je poklonio.

باب النَّهَىٰ عَنِ الْخِتَابِ الْأَسْقِيَةِ

١٢٨٧ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ قَالَ: نَهَىٰ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْخِتَابِ الْأَسْقِيَةِ، أَنْ يُشَرِّبَ مِنْ أَفْوَاهِهَا.
وَفِي رِوَايَةٍ: وَأَخْتَنَاهَا أَنْ يُفَلَّبَ رَأْسَهَا، ثُمَّ يُشَرِّبَ مِنْهُ.

ZABRANJENO JE PITI DIREKTNO IZ POSUDE

1287. Ebu Se'id el-Hudri, رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio da se nagne mješina i tako direktno pije iz nje.²

U drugoj predaji stoji da *ihtinas* znači da se otvor okreće nadolje a potom pije na otvor.³

¹ Zbog toga se Allahov Poslanik, ﷺ, njom nije oženio.

² Aiša, رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, prenosi od Poslanika, ﷺ, da je zabranio pijenje direktno iz posuda jer to čini da tečnost bude ružnog mirisa. Lanac prenosilaca je vjerodostojan kako sam pojasnio u zbirci vjerodostojnih hadisa pod brojem 384.

³ Tumačenje riječi *ihtinas* je Zuhrijevo.

باب النهي عن الشرب في آنية الذهب والفضة

١٢٨٨ - عن عبد الله بن عكيم؛ قال: كنأ مع حذيفة رضي الله عنه بالمداين، فاستنسقى حذيفة، فجاءه مهقان بشراب في إناء من فضة، فرماه به، وقال: إني أخربكم إني قد أمرتكم أن لا يسقيني فيه؛ فإن رسول الله ﷺ قال: «لا تشربوا في إناء الذهب والفضة، ولا تلبسو الدبياج والحرير؛ فإنهما لهم في الدنيا وهو لكم في الآخرة يوم القيمة».

ZABRANJENO JE PITI IZ ZLATNOG I SREBRENOG POSUĐA

1288. Abdullah b. 'Ukejm veli: Bili smo sa Huzejfom, ﷺ, u Meda'inu pa je zatražio vode. Neki starješina mu je donio vode u srebrenoj posudi pa ju je on bacio i rekao: Ja, zaista, tvrdim da sam mu već naredio da mi ne donosi vode u toj posudi, jer je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Nemojte piti iz zlatnog i srebrenog posuđa, niti oblačite kadifu i svilu. Te stvari su njihove¹ na ovom svijetu a vaše na onom tj. na Sudnjem danu.

١٢٨٩ - عن أم سلمة رضي الله عنها زوج النبي ﷺ؛ أن رسول الله ﷺ قال: «الذى يشرب فى آنية الفضة إنما يجزر فى بطنه نار جهنم».

وفي رواية: «أن الذي يأكل أو يشرب في آنية الفضة والذهب...».

1289. Prenosi se od Ummu Seleme, Poslanikove, ﷺ, supruge da je Poslanik, ﷺ, rekao: Onaj ko bude pio iz srebrenog posuđa² on time u svoju utrobu unosi džehennemsku vatru.

¹ Misli na nevjernike (op. prev.).

² U drugoj njegovojo predaji stoji: Ko bude pio iz zlatne ili srebrene posude.

U drugoj predaji se kaže: Zaista onaj ko bude jeo ili pio iz zlatnog ili srebrenog posuđa...

بَابِ إِذَا شَرَبَ فَالْأَيْمَنُ أَحَقُّ

١٢٩٠ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي دَارِنَا، فَأَشْتَرَقَ، فَحَلَبَنَا لَهُ شَاءَ، ثُمَّ شَبَّثَ مِنْ مَاءِ بَشَّرِي هَذِهِ، قَالَ: فَأَغْطِثُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَشَرِبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَأَبْوَ بَكْرٍ عَنْ يَسَارِهِ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا وَجَاهَهُ وَأَغْرَابَيَ عَنْ يَمِينِهِ، فَلَمَّا فَرَغَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ شَرِبِهِ، قَالَ عُمَرُ: هَذَا أَبُو بَكْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ! يُرِيهِ إِيَّاهُ، فَأَغْطِثُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ الْأَغْرَابَيِّ، وَتَرَكَ أَبَا بَكْرٍ وَعَمَرَ، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْأَيْمَنُونَ، الْأَيْمَنُونَ، الْأَيْمَنُونَ»، قَالَ أَنَسٌ: فِيهِ سُنَّةٌ؛ فِيهِ سُنَّةٌ؛ فِيهِ سُنَّةٌ.

NAKON ŠTO PRVI PIJE, PREDNOST U PIJENJU TREBA DATI ONIMA SA DESNE STRANE

1290. Enes b. Malik, ﷺ, kaže: U našu kuću je došao Allahov Poslanik, ﷺ, i zatražio da ga napojimo. Pomuzli smo ovcu a zatim sam nasuo u mljeko vode iz ovog mog bunara pa sam mu dao tu smjesu. Allahov Poslanik, ﷺ, je počeo piti. Sa njegove lijeve strane bio je Ebu Bekr. Omer je bio ispred njega a neki beduin je bio sa Poslanikove, ﷺ, desne strane. Kada se Allahov Poslanik, ﷺ, napisao, Omer je rekao: Allahov Poslaniče, evo Ebu Bekra, pokazujući na njega. Allahov Poslanik, ﷺ, je dao posudu beduinu a preskočio je Ebu Bekra i Omera. Potom je Poslanik, ﷺ, rekao: Prednost imaju oni koji su na desnoj strani!, ponovivši to tri puta.

Enes je rekao: To je sunnet, to je sunnet, to je sunnet!

باب في استئذان الصَّفِيرِ في إعطاء الشُّيوخِ

١٢٩١ - عن سهل بن سعيد الساعدي رضي الله عنهما؛ أنَّ رسول الله ﷺ أتَى بشرابٍ، فشربَ منهُ، وعن يمينه غلامٌ، وعن يساره أشياخٌ، فقال للغلام: «أتأذنُ لي أن أغطي مهؤلاً؟». قال الغلام: لا واللهِ، لا أوثيرٌ يتصبّي منك أحداً. قال: فَتَسْأَلُهُ رسول الله ﷺ في يدهِ.

O TRAŽENJU DOZVOLE OD MLAĐIH, KAKO BI SE DALA PREDNOST STARIJIM

1291. Sehl b. Sa'd es-Sa'idi, ﷺ, prenosi da je jednom prilikom Allahovom Poslaniku, ﷺ, doneseno neko piće, koje je on pio. Sa njegove desne strane sjedio je neki dječak a sa lijeve neki starci. Poslanik, ﷺ, je potom upitao dječaka: *Hoćeš li mi dozvoliti da dám da se prvo napiju ovi?*

Dječak je rekao: *Ne, tako mi Allaha, za svoj udio od tebe ne dam prednosti nikome.*¹

Allahov Poslanik, ﷺ, mu je, tada, stavio posudu u ruku.

باب التَّهْيَى عَنِ التَّقْفِيسِ فِي الِإِنَاءِ

١٢٩٢ - عن أبي قتادة رضي الله عنه؛ أنَّ النبي ﷺ نهى أنَّ

يَقْفِسَ فِي الِإِنَاءِ.

ZABRANJENO JE DISATI U POSUDU PRILIKOM PIJENJA

1292. Ebu Katade, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, zabranio da se diše u posudu prilikom pijenja.

¹ El-Hattabi je rekao: *Stavio mu je na ne baš ljubazan način posudu u ruku.*

بَابُ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ يَنْفَسُ فِي الشَّرَابِ

١٢٩٣ - عن أنس رضي الله عنه؛ قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ يَنْفَسُ فِي الشَّرَابِ ثَلَاثَةً، وَيَقُولُ: «إِنَّهُ أَزَوِي وَأَبْرِأُ وَأَمْرُأُ». قال أنس: فَإِنَّا أَنْفَسْنَا فِي الشَّرَابِ ثَلَاثَةً.

ALLAHOV POSLANIK, ﷺ, JE PRAVIO PREDAHE VAN POSUDE PRILIKOM PIJENJA

1293. Enes, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, tri puta pravio predah pijući, van posude, a potom bi izgovarao: *Ono nakon toga bolje napaja, bude zdravije i ukusnije.*

Enes je rekao: *Zato i ja tri puta predahnem, van posude.*

بَابُ التَّهْنِيِّ عَنِ الشَّرْبِ قَائِمًا

١٢٩٤ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «لَا يَشْرَبَنَّ أَحَدٌ مِنْكُمْ قَائِمًا، فَمَنْ تَجِدْ فَلْيَسْتَرْقِيْ خَلْفَ الْمَدْرَسَةِ».

ZABRANJENO JE PITI STOJEĆI

1294. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Neka niko od vas ne piye stojeći. Ko zaboravi pa se napije stojeći, neka povrati.*¹

¹ U lancu prenosilaca ovog hadisa nalazi se Omer b. Hamza el-Umri el-Medeni. Hafiz hadisa Ibn Hadžer u svom djelu Et-Tekrib je rekao da je ovaj hadis slab.

Kažem: Značenje ovog hadisa je došlo drugim vjerodostojnim lancem od Ebu Hurejrea, ﷺ, s tim što se ne spominje zaborav, što sam pojasnio u zbirci vjerodostojnih hadisa pod brojem 184. i 185., i u zbirci slabih hadisa pod brojem 931.

O ovome Muslim bilježi hadis od Enesa koji zabranu pripisuje Poslaniku, ﷺ: *Zabranio je, u drugom tekstu, ukorio je pijenje stojeći.* I ovaj hadis smo spomenuli u zbirci vjerodostojnih hadisa i rekli da je ispravno mišljenje da ova zabrana znači da je haram piti stojeći.

بَابُ الرُّخْصَةِ فِي الشُّرْبِ قَائِمًا مِنْ زَمْزَمَ

١٢٩٥ - عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ قَالَ: سَقَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مِنْ زَمْزَمَ، فَشَرِبَ قَائِمًا، وَاسْتَسْقَى وَهُوَ عِنْدَ الْبَيْتِ.

DOZVOLJENO JE PITI ZEMZEM STOJEĆI

1295. Ibn Abbas, رضي الله عنهما, je rekao: Dao sam Allahovom Poslaniku, صلوات الله عليه وآله وسلام, zemzema i on ga se napio stojeći. Inače, kad je zatražio da piye nalazio se kod Kjabe.

كتاب الأطعمة

POGLAVLJE O JELU I HRANI

باب التَّسْمِيَةِ عَلَى الطَّعَامِ

١٢٩٦ - عن حَدِيقَةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنَّا إِذَا حَضَرْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَاماً، لَمْ نَضْعِ أَيْدِينَا حَتَّى يَنْدَأْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ضَعِيفَتِ يَدِهِ، وَإِنَّا حَضَرْنَا مَفْنَةً مَرَّةً طَعَاماً، فَجَاءَتْ جَارِيَةٌ كَائِنَةً تَدْفَعُ، فَنَاهَيْتُ لِضَعِيفَتِ يَدِهِ فِي الطَّعَامِ، فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِهِ، ثُمَّ جَاءَ أَغْرَابِيَّ كَائِنَما يَدْفَعُ، فَأَخَذَ بِيَدِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَسْتَحْجُلُ الطَّعَامَ أَنْ لَا يَذْكُرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ، وَإِنَّهُ جَاءَ بِهِذِهِ الْجَارِيَةِ لِيَسْتَحْجُلَ بِهَا، فَأَخَذْتُ بِيَدِهَا، فَجَاءَ بِهِذَا الْأَغْرَابِيَّ لِيَسْتَحْجُلَ بِهِ، فَأَخَذْتُ بِيَدِهِ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ؛ إِنَّ يَدَهُ فِي يَدِي مَعَ يَدِهِ». وَفِي رِوَايَةٍ: ثُمَّ ذَكَرَ اسْمَ اللَّهِ وَأَكَلَ.

O IZGOVORU BISMILLAHU PRIJE JELA

1296. Huzeffe, ﷺ, je rekao: Kada bismo jeli sa Poslanikom, ﷺ, niko od nas ne bi pružao svoje ruke prema jelu sve dok Allahov Poslanik, ﷺ, ne bi počeo prvi. Jednom smo jeli skupa s njim pa je došla neka djevojčica tako brzo kao da je neko juri i odmah se prihvatiла hrane. Allahov Poslanik, ﷺ, ju je uzeo za ruku. Potom je došao i neki beduin kao da ga neko juri i isto postupio. Poslanik, ﷺ, je i njega uzeo za ruku. Zatim je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Zaista je šejtanu dozvoljena ona hrana nad kojom se ne spomene Allahovo ime. On je došao sa ovom djevojčicom da sebi učini hranu dozvoljenom pa sam uhvatio za njenu ruku, i došao je sa ovim beduinom da bi načinio sebi hranu dozvoljenom, pa sam ga uhvatio za ruku. Tako mi Onoga u čijoj je ruci moja duša, zaista je njegova ruka u mojoj ruci sa njenom rukom.

U drugoj predaji se kaže: Zatim je spomenuo Allahovo ime i počeo jesti.

١٢٩٧ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهمَا، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ؛ قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا مَشَاءَ. وَإِذَا دَخَلَ، فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ؛ قَالَ الشَّيْطَانُ: أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَلَا إذا لم يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ؛ قَالَ: أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَالْمَشَاءَ».

1297. Džabir b. 'Abdullah, رضي الله عنه, prenosi da je čuo Allahovog Poslanika, ﷺ, kada je rekao: Kada čovjek uđe u svoju kuću i spomene, pri ulasku i prije jela, Allahovo ime,¹ tada šejtan kaže: Ovdje vama nema prenoćišta niti večere.²

Međutim, kada uđe u svoju kuću i pri ulasku ne spomene Allahovo ime, šejtan tada kaže: Našli ste sebi konak.

Pa ako ne spomene Allahovo ime ni prije jela, šejtan rekne: Našli ste i konak i večeru.

باب الأكل باليمين

١٢٩٨ - عن ابن عمر رضي الله عنهمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ، فَلْيَاكُلْ بِيمِينِهِ، وَإِذَا شَرَبَ، فَلْيَشْرَبْ بِيمِينِهِ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَاكُلُ بِشَمَائِلِهِ وَيَشْرَبُ بِشَمَائِلِهِ».

JESTI DESNOM RUKOM

1298. Ibn Omer, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Kada neko od vas jede, neka jede desnom rukom, kada piye, neka piye desnom rukom, jer šejtan jede i piye lijevom rukom.

¹ Kaže: *bismillahi* (op. prev.).

² Ovdje se šejtan obraća svojoj družini (op. prev.).

١٢٩٩ - عن إِيَّاسٍ بْنِ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ، أَنَّ رَجُلًا أَكَلَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «كُلْ بِيمِينِكَ». قَالَ: لَا أَسْتَطِعُ. قَالَ: «لَا اسْتَطَعْتَ». مَا مَنَعَهُ إِلَّا الْكُبْرُ. قَالَ: فَمَا رَفَعَهَا إِلَى فِيهِ.

1299. Ijas b. Seleme b. el-Ekve'a prenosi da mu je otac jednom prilikom rekao da je neki čovjek pred Allahovim Poslanikom, ﷺ, jeo lijevom rukom, pa mu je Poslanik, ﷺ, rekao: *Jedi desnom rukom!*

Rekao je: *Ne mogu!* Poslanik, ﷺ, je rekao: *Nikad ne mogao!,* samo ga je oholost od toga spriječila. Nakon toga taj čovjek više nije mogao podići ruku do usta.

بابُ الْأَكْلِ بِمَا يَلِي الْأَكْلِ

١٣٠٠ - عن عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كُنْتُ فِي خَجْرٍ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي الصُّحْفَةِ، فَقَالَ لِي: «يَا غُلَامًا سَمُ اللَّهُ، وَكُلْ بِيمِينِكَ، وَكُلْ مِنَا بِيَمِينِكَ».

JESTI ISPRED SEBE

1300. Omer b. ebi Seleme, ؓ، je rekao: *Živio sam u kući Allahovog Poslanika, ﷺ.* Kada bismo jeli, rukom sam dohvaćao hranu na svim dijelovima posude,¹ pa mi je Poslanik, ﷺ, rekao: *Dječače, reci bismillahi, jedi desnom rukom i jedi ispred sebe.*

بابُ الْأَكْلِ بِثَلَاثِ أَصَابِعِ

١٣٠١ - عن كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ بِثَلَاثِ أَصَابِعِ، وَيَلْعَقُ يَدَهُ قَبْلَ أَنْ يَمْسَحَهَا.

O JEDENJU SA TRI PRSTA

1301. Ka'b b. Malik, ؓ, kaže: *Allahov Poslanik, ﷺ, bi jeo sa tri prsta i oblizao bi ih prije nego što bi ih obrisao.*

¹ Posuda u koju može stati hrane za petericu.

بَابٌ إِذَا أَكَلَ؛ فَلْيَلْعَقُ يَدَهُ أَوْ يَلْعَقُهَا

١٣٠٢ - عَنْ أَبْنَى عَبَّاسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا؛ فَلَا يَنْسَخْ يَدَهُ حَتَّى يَلْعَقَهَا أَوْ يَلْعَقَهَا».

KADA NEKO JEDE, NEKA OBLIŽE RUKU ILI NEKA DADNE DA SE OBLIŽE

1302. Ibn Abbas, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وسلم, rekao: *Kada neko od vas jede neku hranu, neka ne briše svoju ruku dok je ne obliže ili neka dadne nekome da obliže.*¹

٦ - بَابٌ لَغَقُ الْأَصَابِعِ وَالصَّفَحَةِ

١٣٠٣ - عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِلَعْقِ الْأَصَابِعِ وَالصَّفَحَةِ، وَقَالَ: «إِنَّكُمْ لَا تَنْذَرُونَ فِي أَيْهِ الْبَرَكَةِ».

OBLIZIVANJE PRSTIJU I POSUDE

1303. Džabir, رضي الله عنه, prenosi da je Poslanik, صلوات الله عليه وسلم, naredio da se prsti i posuda nakon jela obližu i rekao: *Vi ne znate u kom dijelu hrane je bereket.*

¹ Značenje ovoga je, Allah najbolje zna, da ne briše ruku, prije nego je obliže, a ako to ne uradi, treba dati ruku nekome da je obliže, kome se to ne gadi, poput supruge, robinje, djeteta, sluge koji ga voli i kojima to prija... Isto tako, može dati ovcu ili drugoj životinji da je obliže. Nevevi (op. prev.).

باب منع اللّفمَةِ إِذَا سَقَطَتْ وَأَكَلَهَا

١٣٠٤ - عن جابر رضي الله عنه، قال: سمعت النبي ﷺ يقول: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَخْضُرُ أَحَدَكُمْ عِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ مِّنْ شَانِهِ، حَتَّى يَخْضُرَهُ عِنْدَ طَعَامِهِ، فَإِذَا سَقَطَتْ مِنْ أَحَدِكُمُ الْلُّفْمَةُ، فَلْيَبِطِّ مَا كَانَ بِهَا مِنْ أَذَى، ثُمَّ لْيَأْكُلْهَا، وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ، فَإِذَا فَرَغَ، فَلْيَلْعُقْ أَصَابِعَهُ، فَإِنَّهُ لَا يَذْرِي فِي أَيِّ طَعَامِهِ تَكُونُ الْبَرَّ كُلُّهُ».

ČIŠĆENJE I JEDENJE ZALOGAJA KOJI ISPADNE

1304. Džabir, رضي الله عنه، prenosi da je čuo Allahovog Poslanika، ﷺ، kada je rekao: Zaista je šejtan uz svakog od vas, bez obzira šta radite. On je čak prisutan kad neko od vas jede. Zato, kada nekome od vas ispadne zalogaj, neka ukloni što na njemu bude od prljavštine a potom neka ga pojede i ne ostavlja šejtanu. Kada završi s jelom, neka obliže svoje prste jer ne zna u kojem dijelu hrane je bereket.

باب في الحمد لله على الأكل والشرب

١٣٠٥ - عن أنس بن مالك رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ لَيَزْرُضُ عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فِي حَمْدَةِ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرُبَ الشَّرْبَةَ فِي حَمْدَةِ عَلَيْهَا».

O ZAHVALJIVANJU ALLAHU NA JELU I PIĆU

1305. Enes b. Malik, رضي الله عنه، prenosi da je Allahov Poslanik، ﷺ، rekao: Allah je, uistinu, zadovoljan kad mu se Njegov rob zahvali kada nešto pojede ili popije.

باب السؤال عن نعيم الأكل والشرب

١٣٠٦ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ قال: خرج رسول الله صلى الله عليه وسلم ذات يوم أو ليلة؛ فإذا هو بابي بكير وعمر رضي الله عنهما، فقال: «ما أخرجكم من بيتكما هذه الساعة؟». قالا: الجوع يا رسول الله صلى الله عليه وسلم! قال: وأنا الذي أفسى بيده؛ لأنخرجي الذي أخرجكم؛ قوموا».

فقاموا مغففة، فأتى رجالاً من الاتصاري، فإذا هو ليس في بيته، فلما رأته المرأة؛ قالت: مرحباً وأهلاً. فقال لها رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أين فلان؟». قالت: ذهب يستغذب لنا من العاء؛ إذ جاء الاتصاري، فنظر إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم وصاحبته، ثم قال: الحمد لله، ما أحد اليوم أكرم أصحاباً مني.

قال: فانطلق فجاءهم بعذق فيه بشر وتمز ورطب، فقال: كُلوا من هذه، وأخذ المدية، فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إياك والحلوب». فذبح لهم. فأكلوا من العاء، ومن ذلك العذق، وشربوا، فلما أث شعوا وردوها، قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لأبي بكير وعمر رضي الله عنهما: «والذي أفسى بيده؛ لتسألن عن هذا النعيم يوم القيمة، لأنخرجكم من بيتكما الجوع، ثم لم ترجعوا حتى أصابكم هذا النعيم».

LJUDI ĆE BITI PITANI O BLAGODATIMA JELA I PIĆA

1306. Prenosi Ebu Hurejre, ﷺ, i kaže: Jednog dana ili noći Allahov Poslanik, ﷺ, je izšao. Sreo je Ebu Bekra i Omara, ؓ. Upitao ih je: **Šta vas je izvelo iz vaših kuća u ovo vrijeme?**

Rekli su: Glad, Allahov Poslaniče.

Rekao je: **Tako mi Onoga u čijoj ruci je moja duša, i mene je izvelo ono što je i vas. Hajdemo!**

Krenuli su i došli do kuće nekog ensarije. Međutim, on nije bio kod kuće. Kada ih je vidjela njegova žena rekla je: **Dobro nam došli i bujrum!**

Allahov Poslanik, ﷺ, ju je upitao: **Gdje ti je muž?**

Rekla je: Otišao nam je donijeti taze vode za piće. U tom času muž se pomolio. Pogledao je u Allahovog Poslanika, ﷺ, i njegova dva druga a zatim rekao. Danas, hvala Allahu, nema niko plemenitijih gostiju od mene. Otišao je i donio im grozd hurmi u kome su bile poluzrele, zrele i svježe hurme.

Rekao je: Jedite ovo.

Uzeo je nož pa mu je Poslanik, ﷺ, rekao: *Pazi da ne zakolješ onu koja se muze!*

Zaklao im je ovcu. Jeli su meso zaklane ovce i hurme sa tog grozda i pili. Nakon što su se zasitili i utolili žđ, Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao Ebu Bekru i Omeru, ؓ: *Tako mi Onoga u čijoj ruci je moja duša, sigurno ćete na Sudnjem danu biti pitani o ovim blagodatima. Glad vas je istjerala iz vaših kuća pa se u njih niste vratili sve dok vas ove blagodati nisu obasule.*

بَابِ إِجَابَةِ دَعْوَةِ الْجَارِ لِلطَّعَامِ

١٣٠٧ - عن أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ أَنَّ جَارًا لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَارْسِيًّا، كَانَ طَبِيبَ الْمَرْقَ، فَصَنَعَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، ثُمَّ جَاءَ يَدْعُونَهُ، فَقَالَ: «وَهُذِهِ؟»؛ لِعَائِشَةَ. فَقَالَ: لَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا». فَعَادَ يَدْعُونَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَهُذِهِ؟». قَالَ: لَا. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا». ثُمَّ عَادَ يَدْعُونَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَهُذِهِ؟». قَالَ: نَعَمْ؛ فِي الثَّالِثَةِ، فَقَامَ يَدْعَافُعَانِ، حَتَّى أَتَيَا مَنْزِلَهُ.

ODAZIVANJE NA POZIV KOMŠIJE KADA POZOVE NA OBJED

1307. Enes, ؓ, prenosi da je neki Perzijanac, susjed Allahovog Poslanika, ﷺ, pravio dobre, masne supe. Jednom ju je napravio Allahovom Poslaniku, ﷺ, zatim došao i pozvao ga. Poslanik, ﷺ, je rekao: *Pozivaš li i ovu*, tj. Aišu, ؓ?

Rekao je: Ne!

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: *Onda ni ja ne idem.*

Došao je ponovo i pozvao ga. Poslanik, ﷺ, je rekao: *Je li i nju?*

Odgovorio je: Ne!

Rekao je: Onda ni ja ne idem.

Zatim je došao i treći puta da ga pozove, pa je Poslanik, ﷺ, upitao: Je li i nju?

Rekao je: Da!

Zatim su krenuli jedno za drugim sve dok nisu došli do kuće tog Perzijanca.

بابَ مَنْ دُعِيَ إِلَى طَعَامٍ فَتَغَيَّرَهُ

١٣٠٨ - عن أبي مصعود الأنصاري رضي الله عنه؛ قال: كان رجُلٌ من الأنصار، يُقالُ لَهُ: أبو شَغِيبٍ، وَكَانَ لَهُ غُلامٌ لَحَامٌ، فَرَأَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَعَرَفَ فِي وَجْهِهِ الْجَوْعَ، فَقَالَ لِغُلَامِهِ: وَيَخُكُّ! اضْطَعْ لَنَا طَعَاماً لِحَمْنَةَ نَفَرِ؛ فَإِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَدْعُوَ النَّبِيَّ ﷺ خَامِسَ حَمْنَةَ.

قال: فَصَعَّنَ، ثُمَّ أَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَدَعَاهُ خَامِسَ حَمْنَةَ، وَاتَّبَعَهُمْ رَجُلٌ، فَلَمَّا بَلَغَ الْبَابَ؛ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنْ هَذَا أَبْعَنَا، فَلِنْ شِئْتَ أَنْ تَأْذِنَ لَهُ، وَإِنْ شِئْتَ رَجِعْ». قَالَ: لَا، بَلْ آذِنْ لَهُ بِالرَّسُولِ اللَّهِ.

KO BUDE POZVAN NA GOZBU PA NEKO NEPOZVAN KRENE SA NJIM

1308. Ebu Mesud el-Ensari, ؓ, je rekao: Bio je jedan ensarija po imenu Ebu Šu'ajb. Imao je slugu mesara. Jednom prilikom je video Allahovog Poslanika, ﷺ, i na licu mu primijetio da je gladan.

Rekao je svom slugi: Slušaj! Napravi nam ručak za pet osoba jer ja želim pozvati Poslanika, ﷺ, i još četvericu.

Sluga je napravio hranu. Poslanik, ﷺ, je došao sa još četvericom. Za njima je krenuo još neki čovjek. Kada su došli do vrata, Poslanik, ﷺ, je rekao: Ovaj je došao za nama, pa ako hoćeš da mu dozvoliš da uđe s nama ili da se vrati.

Domaćin je rekao: Ne, neću ga vratiti, dozvoljavam mu da uđe, Allahov Poslaniče.

بابُ فِي إِنْثَارِ الضَّيْفِ

١٣٠٩ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: جاء أغرابي إلى رسول الله ﷺ، فقال: إني مجهود. فأرسل إلى بعض نسائه، فقالت: والذى يبعثك بالحق؟ ما عندي إلا ماء. ثم أرسل إلى أخرى، فقالت: مثل ذلك، حتى قلن كلهن مثل ذلك: لا والذى يبعثك بالحق؟ ما عندي إلا ماء. فقال: فمن يضيف هذا الليلة زحمة الله تعالى». فقام رجل من الاتصاري، فقال: أنا يا رسول الله! فانطلق به إلى رحيله، فقال لامرأته: هل عندك شيء؟ قالت: لا؛ إلا قوت صيناني. قال: فقللليهم بشيء، فإذا دخل ضيفنا؛ فأطفيئي السراج، وأريه أنا نأكل، فإذا أهوى ليأكل؛ فقومي إلى السراج حتى تطفئيه.

قال: فقعدوا، وأكل الضيف، فلما أصبح؛ غدا على النبي ﷺ، فقال: «قد عجب الله من صنيعكم بما يضيفكم الليلة».

O DAVANJU PREDNOSTI GOSTU

1309. Ebu Hurejre, ﷺ, veli: Neki beduin je došao Allahovom Poslaniku, ﷺ, i rekao: Ja sam, uistinu, umoran.

Poslanik, ﷺ, je upitao jednu od svojih supruga da li ima išta hrane.

Rekla je: Tako mi Onoga koji te je poslao sa istinom, ja imam samo vode. Upitao je drugu pa je rekla isto što i prva. Sve su rekle isto: Tako nam Onoga koji te je poslao sa istinom, imamo samo vode.

Potom je Poslanik, ﷺ, upitao: Ko će ovu noć ugostiti ovoga, neka mu se Allah smiliuje?

Neki ensarija je ustao i rekao: Ja, Allahov Poslaniče.

Uzeo ga je i odveo svojoj kući. Upitao je svoju ženu: Imaš li šta od hrane?

Odgovorila je: Samo večeru za djecu.

Rekao je: Zabavi ih nečim. Kada naš gost uđe, ti ugasi svijeću i pravi se da jedemo. Kada počne da jede, ustani do svijeće i ugasi je.

Sjeli su i gost je geo. Kada su osvanuli, domaćin je rano otišao kod Allahovog Poslanika, ﷺ.

Poslanik, ﷺ, je rekao: *Allah je zadivljen onim kako ste postupili sinoć sa svojim gostom.*

باب طعام الاثنين كافي الثلاثة

١٣١٠ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «طعام الاثنين كافي الثلاثة، وطعام الثلاثاء كافي الأربعين».

HRANA ZA DVOJICU DOVOLJNA JE ZA TROJICU

1310. Ebu Hurejre, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Hrana za dvojicu dovoljna je za trojicu a hrana za trojicu dovoljna je za četvericu.*

١٣١١ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهمَا، قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: «طعام الواحد يكفي الاثنين، وطعام الاثنين يكفي الأربعين، وطعام الأربعين يكفي التمانية».

1311. Džabir, b. Abdullah ؓ, prenosi da je čuo Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: *Hrana za jednog dovoljna je za dvojicu, hrana za dvojicu dovoljna je za četvericu a hrana za četvericu dovoljna je za osmericu.*

بَابُ الْمُؤْمِنِ يَأْكُلُ فِي مِعِنَّى وَاحِدٍ
وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءِ

١٣١٢ - عن جابرٍ وابن عمرٍ رضيَ اللَّهُ عنْهُمْ؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مِعِنَّى وَاحِدٍ، وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءِ».

VJERNIK JEDE U JEDNO CRIJEVO A NEVJERNIK U SEDAM CRIJAVA

1312. Džabir i Ibn Omer, ﷺ, prenose da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Vjernik jede u jedno crijevo a nevjernik u sedam crijeva*.

١٣١٣ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللَّهُ عنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَيْفَ وَهُوَ كَافِرٌ، فَأَمْرَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَاءَ، فَحُلِبَتْ، فَشَرِبَ حِلَابَهَا، ثُمَّ أَخْرَى فَقْرِيرَةَ، ثُمَّ أَخْرَى فَقْرِيرَةَ، حَتَّى شَرِبَ حِلَابَ مَنْعِ شَيْءَ، ثُمَّ إِنَّهُ أَضْبَغَ فَأَسْلَمَ، فَأَمْرَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَاءَ، فَشَرِبَ حِلَابَهَا، ثُمَّ أَمْرَرَ بِأَخْرَى، فَلَمْ يَسْتِمِمَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْمُؤْمِنُ يَشَرِبُ فِي مِعِنَّى وَاحِدٍ، وَالْكَافِرُ يَشَرِبُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءِ».

1313. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahovom Poslaniku, ﷺ, došao neki gost nevjernik. Poslanik, ﷺ, je naredio da mu pomuzu jednu ovcu pa je popio njeno mlijeko. Pomuzena mu je i druga pa je popio i njeno mlijeko i tako sve dok nije popio mlijeko od sedam ovaca.

Sutradan, kada je osvanuo, primio je islam. Allahov Poslanik, ﷺ, je naredio da mu pomuzu jednu ovcu. Popio je njeno mlijeko. Zatim je naredio da mu pomuzu i drugu ovcu. Međutim, nije mogao da popije sve njeno mlijeko.

Poslanik, ﷺ, je tada rekao: *Vjernik pije u jedno crijevo a nevjernik u sedam crijeva.*¹

باب في أكل الدباء

١٣١٤ - عن أنس بن مالك رضي الله عنه؛ قال: دعا رسول الله ﷺ رجلاً، فانطلقت معه، فجيء بمرقة فيها دباء، فجعل رسول الله ﷺ يأكل من ذلك الدباء وينجحه. قال: فلما رأيت ذلك، جعلت أليه ولا أطعنه.
قال: فقال أنس: فما زلت بعد ذلك يعجبني الدباء.

O JEDENJU TIKVE

1314. Enes b. Malik, ﷺ, je rekao: Neki čovjek je pozvao Allahovog Poslanika, ﷺ. Krenuo sam i ja sa njim. Počastio nas je nekom čorbotom u kojoj je bilo tikve. Poslanik, ﷺ, je počeo jesti tikvu jer mu se mnogo dopala. Kada sam to video, počeo sam je stavljati pred njega, ne jedući je.

Enes je rekao: Nakon toga sam zavolio tikvu.

¹ Nevevi je u svom komentaru Muslimove zbirke spomenuo nekoliko tumačenja. Jedno od njih je da se ovo odnosi na vjernika koji kaže *bismillahi*, prijeđu, tako da šejtan ne jede s njim, dok nevjernik ne kaže *bismillahi* pa sa njim jede i šejtan... Ispravno tumačenje ovoga je da neki vjernici jedu s jednim crijevom a većina nevjernika jedu sa sedam, što ne znači da je svih sedam crijeva kod nevjernika, iste veličine kao jedno u vjernika. Allah najbolje zna. Učenjaci su rekli: *Ovaj hadis podstiče na skromnost na dinjaluku i na zadovoljstvo onim što se ima. Malo jela je od lijepog ahlaka, a puno jela je od ružnjog ahlaka.* Nevevi. (op. prev.)

باب بِنْعَمِ الْإِدَامِ الْخَلُّ

١٣١٥ - عن طلحة بن نافع، أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، يَقُولُ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَيْدِي ذَاتَ يَوْمٍ إِلَى مَتَزِيلِهِ، فَأَخْرَجَ إِلَيْهِ فَلَقَا مِنْ خَيْرٍ، فَقَالَ: «مَا مِنْ أَدْمٍ؟». فَقَالُوا: لَا، إِلَّا شَيْءٌ مِنْ خَلْلٍ. قَالَ: «فَإِنَّ الْخَلْلَ بِنْعَمَ الْأَدْمِ».

قَالَ جَابِرٌ: فَمَا زِلْتُ أُحِبُّ الْخَلْلَ مِنْذَ سَمِعْتُهَا مِنْ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ.

وَقَالَ طَلْحَةُ: مَا زِلْتُ أُحِبُّ الْخَلْلَ مِنْذَ سَمِعْتُهَا مِنْ جَابِرٍ.

DIVAN LI JE UMAK SIRĆE

1315. Prenosi se od Talhe b. Nafi'a da je čuo Džabira b. 'Abdullahha, طلحه، kada je rekao da ga je jednog dana Allahov Poslanik, ﷺ, uzeo za ruku i uveo u svoju kuću.

Data mu je kriška hljeba, pa je Poslanik, ﷺ, upitao: *Ima li kakvog umaka?*

Rekli su: *Ima samo nešto sirćeta.*

Rekao je: *Divan li je to umak.*

Džabir je rekao: *Otkako sam to čuo od Allahovog Poslanika, ﷺ, zavolio sam sirće.*

Talha je rekao: *Otkako sam to čuo od Džabira, zavolio sam sirće.*

باب في أكل التمر وإلقاء النوى بين الإضبعين

١٣١٦ - عن عبد الله بن بُسرٍ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: تَرَأَّلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أَبِيهِ. قَالَ: فَقَرَبَنَا إِلَيْهِ طَعَامًا وَوَطْبَةً، فَأَكَلَ مِنْهَا، ثُمَّ أَتَيَ بِتَمْرٍ، فَكَانَ يَأْكُلُ وَيُلْقِي النَّوْيَ بَيْنَ إِضْبَاعَيْهِ، وَيَجْمِعُ السَّبَابَةَ وَالْوُسْنَطِيَّ.

قَالَ شَعْبٌ: هُوَ ظَنِّيُّ، وَهُوَ فِيهِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى إِلْقاءُ النَّوْيَ بَيْنَ الْإِضْبَاعَيْنِ.

ثُمَّ أَتَيَ بِشَرَابٍ، فَشَرَبَهُ، ثُمَّ نَأَوَّلَهُ الَّذِي عَنْ يَمِينِهِ؛ قَالَ: فَقَالَ أَبِي وَأَخَدُ بِلْجَامَ دَائِبَتِهِ: ادْعُ اللَّهَ لَنَا. فَقَالَ: «اللَّهُمَّ بارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتُهُمْ، وَاغْفِرْ لَهُمْ، وَازْحَفْهُمْ».

O JEDENJU HURMI I BACANJU KOŠPI IZMEĐU DVA PRSTA

1316. 'Abdullah b. Busr, رضي الله عنه، je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je došao kod mog oca. Počastili smo ga nekom hranom i vebetom.¹ Nakon što se zadovoljio tom hranom, donijeli smo mu hurme. Jeo ih je i bacao košpe između prstiju na taj način što bi sastavljaо kažiprst i srednji prst.

Š'ube je rekao: Tako ja mislim. I inša-Allah, sigurno ih je bacao ovako između dva prsta.²

Nakon toga mu je doneseno piće pa ga je popio a potom ostatak dao onom ko je bio s njegove desne strane.

On kaže: Moj otac je uzeo za uzdu njegove jahalice i rekao: Zamoli Allaha za nas.

Rekao je: Allahumme barik lehum fima rezaktehum vagfirlehum verhamhum.

¹ Jelo od hurmi, pšenice, samljevenog suhog sira i masla.

² Tj. Š'ube sumnja da li je u hadisu spomenuto bacanje košpi ili nije, ali u drugom njegovom rivajetu to je spomenuo bez sumnje. To je ispravno.

Allahu moj, daj im bereket u onom čime si ih opskrbio, oprosti im i smiluj im se.

باب أَكْلُ التَّمْرِ مُقْعِيَاً

١٣١٧ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: أَتَيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِتَمْرٍ، فَجَعَلَ النَّبِيُّ ﷺ يَقْسِمُهُ وَهُوَ مُخْتَفِرٌ، يَأْكُلُ مِنْهُ أَكْلًا ذَرِيعًا. وَفِي رِوَايَةِ رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ مُقْعِيَاً يَأْكُلُ تَمْرًا.

JEDENJE HURMI SJEDEĆI NA STRAŽNJICI, USAĐENIH POTKOLJENICA

1317. Enes b. Malik, ﴿, je rekao: Donesene su Allahovom Poslaniku, ﷺ, hurme. Počeo ih je dijeliti i jesti užurbano.

U drugoj predaji se veli: Vidio sam Poslanika, ﷺ, kako sjedi na stražnjici, usađenih potkoljenica, i jede hurme.

باب بَيْتٌ لَا تَمْرٌ فِيهِ جِيَاعٌ أَهْلَهُ

١٣١٨ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا؛ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا عَائِشَةً! بَيْتٌ لَا تَمْرٌ فِيهِ جِيَاعٌ أَهْلَهُ». يَا عَائِشَةً! بَيْتٌ لَا تَمْرٌ فِيهِ جِيَاعٌ أَهْلَهُ - أَوْ: جَيَاعٌ أَهْلُهُ -». قَالَهَا مَرْئَتِينِ أَوْ ثَلَاثَةَ.

U KUĆI U KOJOJ NEMA HURMI UKUĆANI SU GLADNI

1318. Aiša, ﴿, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Aiša, ukućani u čijoj kući nema hurmi su gladni, ukućani u čijoj kući nema hurmi su gladni, - ili - izgladnjeli su joj ukućani.

To je ponovio dva ili tri puta.

باب النهي عن القران في التمر

١٣١٩ - عن جبلة بن سخيم؛ قال: كان ابن الزبير رضي الله عنهما يرثنا التمر. قال: وقد كان أصاب الناس يومئذ جهداً، فكثنا تأكله، فيمرا علينا ابن عمر ونحن نأكله، فيقول: لا تقاربوا؛ فإن رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نهى عن الإفراط؛ إلا أن يستأذن الرجل أخيه.

قال شعبة: لا أرى هذه الكلمة إلا من كلمة ابن عمر؛ يعني: الاستئذان.

ZABRANJENO JE UZIMATI VIŠE OD JEDNE HURME ODJEDNOM

1319. Džebel b. Suhajm je rekao: Ibn Zubejr, ﷺ, bi nas snabdijevao hurmama. U to vrijeme bila je glad i mi smo jeli. Za vrijeme jedenja pored nas je prolazio Ibn Omer i govorio: Nemojte uzimati više od jedne hurme odjednom jer je Allahov Poslanik, ﷺ, to zabranio, osim s dozvolom vašeg brata.

Šu'be je rekao: Mislim da su ovo riječi Ibn Omera tj. traženje dozvole od brata.¹

¹ Kažem: Ova Šubeova sumnja da li je traženje dozvole preneseno od Poslanika, ﷺ, ne utiče na činjenicu da je preneseno od njega, ﷺ, jer ga Muslim bilježi s drugim lancem prenosilaca od Šubea, gdje ne spominje sumnju. Sufjan es-Sevri takođe prenosi ovaj hadis i ne spominje sumnju a hadis bilježi imam Muslim.

بابُ أَكْلِ الْفَتَأَءِ بِالرَّطْبِ

١٣٢٠ - عن عبد الله بن جعفر رضي الله عنهما؛ قال: رأيتُ رسول الله ﷺ يأكلُ الفتاء بالرطب.

JEDENJE KRASTAVACA SA SVJEŽIM HURMAMA

1320. Abdullah b. Dža'fer, رضي الله عنه, je rekao: *Vidio sam Allahovog Poslanika, صلوات الله عليه وآله وسلام, kako jede krastavce sa svježim hurmama.¹*

بابُ فِي الْكَبَاثِ الْأَسْوَدِ

١٣٢١ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما؛ قال: كنا مع النبي ﷺ يمرُ الظهران ونخُن تجني الكبات، فقال النبي ﷺ: «اعلِمُوكُم بالأسود منه». قال: فقلنا: يا رسول الله! كأنك زعنت الفئ؟ قال: «نعم، وهل من نبي إلا وقد رعاه». أز تخوا هذا من القول.

O CRNIM PLODOVIMA ERAKA

1321. Džabir b. 'Abdullah, رضي الله عنه, je rekao: *Bili smo sa Poslanikom, صلوات الله عليه وآله وسلام, na Merri Zahranu² i brali plodove eraka.³* Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, je rekao: **Berite crne plodove.**

Rekli smo: Allahov Poslaniče, ti kao da si čuvao ovce?

Rekao je: **Zar ima poslanik koji ih nije čuvao?** Ili je slično tome rekao.

¹ U drugom hadisu stoji da je geo lubeniku sa svježim hurmama i govorio: *Ublažavam vrelinu ovoga hladnoćom ovoga, i hladnoću ovoga vrelinom ovoga.*

² To je poznato mjesto nedaleko od Mekke.

³ Ebu Zijad je rekao: *Sličan je smokvi, jedu ga ljudi, bravi i deve.* Ibn Hadžer u *Fethu-l-Bari*. (op. prev.)

باب أكل الأذنِب

١٣٢٢ - عن أنس بن مالك رضي الله عنه، قال: مررتنا فاستتفجنا أذنباً يمرّ الظهراً، فسألاه عليه، فلبعوا. قال: فَعَيْتُ حَتَّى أذْرَكْتُهَا، فَأَتَيْتُ بِهَا أَبَا طَلْحَةَ، فَذَبَحَهَا، فَبَعَثْتُ إِلَيْهَا وَقَدْحِنَاهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَأَتَيْتُ بِهَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقِيلَهُ.

JEDENJE ZEČIJEG MESA

1322. Enes b. Malik, ﷺ, je rekao: Jednom prilikom smo išli i preplašili zeca na Merri Zahranu pa je počeo bježati. Ljudi su počeli trčati za njim i umorili se, a ja sam nastavio trčati dok ga nisam uhvatio. Donio sam ga Ebu Talhi pa ga je zaklao. Poslao je stegno i dva buta Allahovom Poslaniku, ﷺ. Donio sam mu ih, pa ih je primio.

باب في أكل الضَّبْ

١٣٢٣ - عن عبد الله بن عباس رضي الله عنهمَا، أنَّ خالدَ بنَ الوليدِ رضي الله عنهُ، الذي يقالُ لهُ: سيفُ اللهِ، أخْبَرَهُ أَنَّهُ دَخَلَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَلَى مَيْمَوَةَ رَفِيقِ النَّبِيِّ ﷺ، وَهِيَ حَالَةُ ابْنِ عَبَّاسٍ، فَوَجَدَ عِنْدَهَا ضَبًّا مَخْنُودًا، قَدِمْتُ بِهِ أَخْثَرَهَا حَفِيدَةُ بَنِيَّ الْحَارِثِ مِنْ تَجْدِ، فَقَدِمْتُ الضَّبَّ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكَانَ قَلْمَانًا يَقْدُمُ إِلَيْهِ يَطْعَامُهُ حَتَّى يُحَدِّثَ بِهِ وَيُسَمِّي لَهُ، فَأَفْهَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَهُ إِلَى الضَّبِّ، فَقَالَتْ امْرَأَةٌ مِنْ الشَّنَّوَةِ الْخُضُورِ: أَخْبِرْنِ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بِمَا قَدِمْتُ لَهُ، قَالَ: هُوَ الضَّبُّ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَرَأَقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَهُ، فَقَالَ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ: أَحْرَمَ الضَّبُّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «لَا»، وَلَكِنَّهُ لَمْ يَكُنْ يَأْزِمْ قَوْمِيِّ، فَأَجَدَنِي أَعْفَافَهُ.

قال خالد: فاجتررته، فأكلته، ورسول الله ﷺ ينظر، فلم يتهنى.

O JEDENJU BODLJOREPOG GUŠTERA

1323. 'Abdullah b. 'Abbas, ﷺ, prenosi da ga je Halid b. Veliđ, koga zovu Allahovom sabljom, obavijestio da je ušao sa Allahovim

Poslanikom, ﷺ, kod Mejmune, Poslanikove, ﷺ, supruge, njegove i Ibn Abbasove tetke i da je kod nje zatekao pečenog bodljorepog guštera, što ga je donijela njena sestra Hufejda, Harisova kćerka iz Nedžda. Ona mu je donijela tog pečenog bodljorepog guštera. Malo kad je servirana hrana Poslaniku, ﷺ, a da mu prethodno nije rečeno od čega je i kako se zove.

Allahov Poslanik, ﷺ, je pružio ruku prema bodljorepom gušteru. Jedna od prisutnih žena je rekla: *Obavijestite Allahovog Poslanika, ﷺ, o onome što mu servirate.*

Rekle su: *Ovo je bodljorepi gušter, Allahov Poslaniče.*

Poslanik, ﷺ, je podigao ruku.

Halid b. Veliđ je rekao: *Je li zabranjen bodljorepi gušter, Allahov Poslaniče?*

Rekao je: *Nije, ali njih nije bilo u zemlji mog naroda. Zato ga nisam navikao jesti.*

Halid je rekao: *Primakao sam ga i jeo, a Allahov Poslanik, ﷺ, je gledao i nije mi to zabranio.*

١٣٢٤ - عن أبي سعيد رضي الله عنه، أن أغراباً تناه
رسول الله ﷺ، فقال: إني في غاية مرضية، وإنما عامة طعام أهلي.
قال: فلم يجنبه، فقلنا: عاودة، فعاودة، فلم يجنبه ثلثاً، ثم ناداه
رسول الله ﷺ في الثالثة، فقال: يا أغرباً! إن الله لعن - أؤ:
غضب - على سبط من بني إسرائيل، فمسخهم ذواب بدبون في
الأرض؛ فلا أذري، لعل هذا منها؛ فلنت أكلها ولا أثم عنة.

1324. Ebu Se'id, ؓ, prenosi da je neki beduin došao Allahovom Poslaniku, ﷺ, i rekao: *Ja sam iz doline gdje ima dosta bodljorepih guštera i to je osnovna hrana mog naroda.* Poslanik, ﷺ, mu na to ništa ne odgovori.

Mi smo mu rekli: *Pitaj ga ponovo.*

Čovjek je to ponovio, a Poslanik, ﷺ, mu ništa nije odgovarao. To se ponovilo tri puta. Zatim ga je Allahov Poslanik, ﷺ, pozvao treći puta i rekao: *Beduinu, Allah je prokleo ili rasrdio se na unuke sinova*

Israilovih i pretvorio ih u životinje koje hodaju po Zemlji. Ne znam, možda su ovi bodljorepi gušteri od njih i zato ih ja ne jedem niti ih zabranjujem jesti.

باب أَكْلُ الْجَرَادَ

١٣٢٥ - عن عبد الله بن أبي أوفى رضي الله عنهما، قال: غزَّونا مع رسول الله ﷺ سبعَ غَزَّواتٍ نَأْكُلُ الْجَرَادَ.

JEDENJE SKAKAVACA

1325. Abdullah b. ebi Evfa, ؓ, je rekao: Bili smo sa Allahovim Poslanikom, ؓ, u sedam bitaka i u svakoj od njih smo jeli skakavce.

بَابُ أَكْلٍ دَوَابَ الْبَحْرِ وَمَا أَنْقَلَ

١٣٢٦ - عن جابر رضي الله عنه، قال: بعثتنا رسول الله ﷺ وأمر علينا أبو عبدة، شلقى علينا عيرا لقرنيش، وزودنا جراباً من ثمر لم يجذ لنا غيره، فكان أبو عبدة يغطينا ثمرة ثمرة. قال: فقلت: كيف كثتم تضعون بها؟ قال: نمضها كما يمض الصبي، ثم نشرب عليها من الماء، فنكفيها يومنا إلى الليل، وكنا نضرب بعصيّا الخيط، ثم نبله بالماء فنأكله.

قال: وأنطلقتنا على ساحل البحر، فرفع لنا على ساحل البحر كثبة الكثيب الضخم، فأتيناه، فإذا هي دابة تدعى العتيز. قال: قال أبو عبدة: مية. ثم قال: لا، بل تخن رسول رسول الله ﷺ، وفي سيل الله، وقد اضطررتم: فكلوا.

قال: فاقمنا عليه شهراً، ونحن ثلاثة، حتى سمعنا.

ولقد رأينا نفتر من وقب عينيه بالقلال الدهن، ونقتطع منه الفدر، كالثور، أو كقدر الثور، فلقد أخذ منا أبو عبدة ثلاثة عشر رجلاً، فأخذهم في وقب عينيه، وأخذ ضلعاً من أضلاعه فأقامها، ثم رحل أعظم بغير مئا، فمر من تحيتها، وتزودنا من لحمه وشافقه. فلما قدمنا المدينة، أتينا رسول الله ﷺ، فذكرنا ذلك له، فقال: «هو رزق آخرجه الله لكم؛ فهل معمكم من لحم شيء نطعمونا؟». قال: فأرسلنا إلى رسول الله ﷺ منه فأكله.

JEDENJE MORSKIH ŽIVOTINJA I ONOGA ŠTO MORE IZBACI

1326. Džabir, رضي الله عنه, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, nas je poslao da presretnemo kurejševičku karavanu i odredio Ebu Ubejdea za vođu. Dao nam je samo jednu posudu hurmi za hranu jer drugo ništa nije imao. Ebu Ubejde nam je dijelio hurme, jednu po jednu.

Upitao sam ga: Kako ste ih jeli?

Rekao je: Sisali smo ih kao dijete a zatim bismo pili vodu i tako preživljavali do noći. Svojim štapovima bismo otkidali lišće pustinjskog drveća a zatim bismo ga kvasili vodom i jeli. Uputili smo se prema morskoj

obali. Na obali smo vidjeli nešto uzdignuto, poput velike pješčane humke. Kada smo joj se približili, bila je životinja koja se zvala amber.¹

Ebu Ubejde je rekao: *To je uginula životinja!*, a potom je rekao: *Ne, nego smo mi izaslanici Allahovog Poslanika, ﷺ, na Allahovu putu, našli smo se u nuždi, otuda, jedite.*²

Jeli smo je cijeli mjesec a bilo nas je tri stotine. Toliko smo jeli da smo se ugojili. Uzimali smo iz očne šupljine veliku posudu masnoće i kako smo od nje otkidali komade kao bik ili posude kao bik. Ebu Ubejde je izabrao između nas trinaest ljudi i posadio ih u njenu očnu šupljinu. Uzeo je jedno njeno rebro, uspravio ga a zatim je uzeo našu najveću devu, osedlao³ je i prošao ispod njega.

Uzeli smo njenog mesa, pripremili ga za puta i ponijeli. Kada smo došli u Medinu, otišli smo kod Allahovog Poslanika, ﷺ, i ispričali šta se desilo.

Rekao je: *To je nafaka koju vam je Allah izvadio iz mora. Imate li sa sobom njena mesa da nas počastite njime?*

Poslali smo mu tog mesa i on ga je jeo.

¹ Vrsta kita (op. prev.).

² Ebu Ubejde je, po svom idžtihadu, na početku zabranio da jedu tu ribu jer je mrtva, a mrtvo je haram, što je zabranjeno jesti, zatim je promijenio idžtihad i dozvolio im da jedu zbog toga što su na Allahovom putu i u nuždi, a Allah je dozvolio mrtvo meso onome ko je u nuždi.

³ U Muslimovom rivajetu s drugim lancima prenosilaca stoji: *Zatim je pogledao u najvišeg čovjeka u vojsci i najveću devu pa ju je zajahao.*

باب في أكل لحوم الخيل

١٣٢٧ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما، أنَّ رسول الله ﷺ نهى يوم خيبر عن لحوم الحمر الأهلية، وأذن في لحوم الخيل.

O JEDENJU KONJSKOG MESA

1327. Džabir b. Abdullah, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, zabranio, na dan Bitke na Hajberu, meso domaćih magaraca a da je dozvolio konjsko meso.

١٣٢٨ - عن أسماء رضي الله عنها، قالت: تحرثنا فرساً على عهد رسول الله ﷺ، فأكلناه.

1328. Esma, ﷺ, je rekla: Za vrijeme Allahovog Poslanika, ﷺ, zaklali smo konja i pojeli ga.

باب النهي عن أكل لحوم الحمر الإنسانية

١٣٢٩ - عن أبي شلبة رضي الله عنه، قال: حرم رسول الله ﷺ لحوم الحمر الأهلية.

ZABRANJENO JE JESTI MESO DOMAČIH MAGARACA

1329. Ebu Sa'lebe, ﷺ, je rekao da je Allahov Poslanik, ﷺ, zabranio meso domaćih magaraca.

١٣٣٠ - عن أنس رضي الله عنه؛ قال: لَمَّا فَتَحَ رَسُولُ اللهِ ﷺ خَيْرِهِ، أَصَبَنَا حُمُرًا خَارِجًا مِنَ الْقَرْبَةِ، فَطَبَخْنَا مِنْهَا، فَنَادَى مُنَادِي رَسُولِ اللهِ ﷺ: أَلَا إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولُهُ يَنْهَاكُمْ عَنْهَا؛ فَإِنَّهَا رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ. فَأَكْفَنَتِ الْقَدُورُ بِمَا فِيهَا وَإِنَّهَا تَقْوُرُ بِمَا فِيهَا.

1330. Enes, ﷺ, je rekao: Nakon što je Allahov Poslanik, ﷺ, osvojio Hajber, uhvatili smo neke magarce izvan sela, zaklali ih i skuhali njihovo meso. Potom je telal Allahovog Poslanika, ﷺ, zavikao: Allah i Njegov Poslanik, ﷺ, su vam ih zabranili jer je to nešto što je odvratno, šejanovo djelo.

Prosuto je ono što je bilo u posudama, iako su bile prepune.

باب النهي عن أكل كل ذي ناب من السباع

١٣٣١ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ عن النبي ﷺ؛ قال: «كُلُّ ذي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ؛ أَكْلُهُ حَرامٌ».

ZABRANJENO JE JESTI MESO ŽIVOTINJE KOJA IMA OČNJAKE

1331. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Zabranjeno je jesti meso životinje koja ima očnjake.*

باب النهي عن كُل ذي مخلب من الطير
١٣٣٢ - عن ابن عباس رضي الله عنهما؛ قال: نهى رسول الله ﷺ عن كُل ذي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ، وكُلُّ ذي مخلبٍ مِنَ الطَّيْرِ.

ZABRANJENO JE JESTI MESO PTICE KOJA IMA KANDŽE

1332. Ibn Abbas, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio jesti meso životinje koja ima očnjake kao i ptice koje ima kandže.

باب كراهة أكل الثوم

١٣٣٣ - عن أبي أئوب رضي الله عنه، أن النبي ﷺ نزل عليه، فنزل النبي ﷺ في السُّفْلِ، وأبو أئوب في العُلُوِّ.

قال: فانتبأه أبو أئوب لَيْلَةً، فقال: تَمَّيِّ فُوقَ رَأْسِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟ فَتَحَرَّزَا، فَبَاتُوا فِي جَانِبِ، ثُمَّ قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «السُّفْلُ أَزَقَّ». قَالَ: لَا أَغْلُو سَقِيقَةً أَنْتَ تَخْفِهَا. فَتَحَوَّلُ النَّبِيُّ ﷺ فِي الْعُلُوِّ وَأَبُو أَئوب فِي السُّفْلِ.

فَكَانَ يَصْنَعُ لِلنَّبِيِّ ﷺ طَعَامًا، فَإِذَا جَيَءَ بِهِ إِلَيْهِ، سَأَلَ عَنْ مَوْضِعِ أَصَابِعِهِ، فَيَتَبَعَّ مَوْضِعَ أَصَابِعِهِ، فَصَنَعَ لَهُ طَعَامًا فِيهِ ثُومٌ، فَلَمَّا رُدَّ إِلَيْهِ، سَأَلَ عَنْ مَوْضِعِ أَصَابِعِ النَّبِيِّ ﷺ، فَقِيلَ لَهُ: لَمْ يَأْكُلْ. فَقَرَعَ، وَصَعَدَ إِلَيْهِ، قَالَ: أَحْرَامٌ هُوَ؟ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا، وَلِكُنِي أَكْرَهُهُ». قَالَ: فَلِيَ أَكْرَهُ مَا تَكْرَهُ (أَوْ: مَا كَرِهْتَ). قَالَ: وَكَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُؤْتَى.

POKUĐENO JE JESTI BIJELI LUK

1333. Prenosi se od Ebu Ejjuba, ؓ, da je Poslanik, ﷺ, jednom prilikom došao kod njega. Smjestio se u donji dio kuće a Ebu Ejjub u gornji dio. Tokom noći Ebu Ejjub se prisjeti i reče: *Mi hodamo iznad glave Allahovog Poslanika, ؓ*.

Nakon toga su se povukli i prespavali u jednom kraju kuće. Potom je to spomenuo Poslaniku, ؓ.

Poslanik, ؓ, je rekao: *Donji dio mi više odgovara.*

Ebu Ejjub je rekao: *Ja neću biti na gornjem spratu kuće, sve dok si ti u donjem.*

Potom se Poslanik, ؓ, preselio na gornji a Ebu Ejjub u prizemlje.

Ebu Ejjub je pravio Poslaniku, ؓ, hranu. Kada bi bila vraćena, pitao bi o mjestu gdje je Poslanik, ؓ, stavljao svoje prste, pa bi on jeo s tog mesta. Jednom je napravio hranu u koju je stavio bijelog luka. Kada je hrana vraćena, ponovo je upitao o mjestu gdje je Poslanik, ؓ, stavljao svoje prste. Rečeno mu je da Poslanik, ؓ, nije jeo. Prepao se i otišao do njega.

Upitao ga je: *Je li bijeli luk haram?*

Poslanik, ﷺ, je rekao: *Nije, ali ga ja ne volim.*

Ebu Ejjub je rekao: *Ni ja ne volim ono što ti ne voliš, ili, što nisi ni volio.*

Ebu Ejjub je rekao: *Poslaniku, ﷺ, se dolazilo!*¹

باب في تزك عنب الطعام

١٣٣٤ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ قال: ما زأيت رسول الله ﷺ عاب طعاماً قطُّ، كان إذا أشهَاهُ أكلهُ، وإن لم يشهِهْ سَكَتْ.

NE TREBA KUDITI HRANU

1334. Ebu Hurejre, ؓ, je rekao: *Nikada nisam vidio da je Poslanik, ﷺ, kudio neku hranu. Ako bi mu se svijjela jeo bi je, a ako ne bi, onda bi šutio.*²

¹ Tj. dolazili su mu meleki i objava.

² U drugom rivajetu od Ebu Hurejre, ؓ, stoji da je rekao: *Nikada Allahov Poslanik, ﷺ, nije pokudio hranu, ako bi mu se dopala jeo bi, a ako ne bi ostavio bije!* Mutefekun alejhi (op. prev.).

كِتابُ الْلَّبَاسِ وَالزِّينَةِ

POGLAVLJE O ODJEĆI I UKRASIMA

باب إنما يلبس الحرير في الدنيا من لا خلاق له
في الآخرة وإياه الأثنيع به وبئمه

١٣٣٥ - عن ابن عمر رضي الله عنهما، قال: رأى عمر بن الخطاب رضي الله عنه عطارداً تميمياً يقيم بالسوق حلة سيراء، وكان رجلاً يعشى الملوك ويصبب منهم، فقال عمر: يا رسول الله! إني رأيتك عطارداً يقيم في السوق حلة سيراء، فلو أشتريتها لبرود العرب إذا قدموا عليك، وأظنه قال: ولبسنها يوم الجمعة. فقال له رسول الله ﷺ: «إنما يلبس الحرير في الدنيا من لا خلاق له في الآخرة».

فلما كان بعد ذلك أتى رسول الله ﷺ بحفل سيراء، فبعث إلى عمر بحلة، وبعث إلى أسامة بن زيد بحلة، وأغطى على بن أبي طالب رضي الله عنه حلة، وقال: «شققها خمراً بين نسائك».

قال: فجاء عمر بحلته يحملها، فقال: يا رسول الله! بعثت إليك بهذه، وقد قلت بالأمس في حلة عطارداً ما قلت؟ فقال: «إني لم أنفث بها إليك لتبسها، ولكنني بعثت بها إليك لتصيب بها».

وأما أسامة؛ فراح في حلته، فنظر إليه رسول الله ﷺ نظراً عرفاً أن رسول الله ﷺ قد أثكر ما صنع، فقال: يا رسول الله! ما تنظر إلى، فأنت بعثت إليك بها؟ فقال: «إني لم أنفث إليك لتبسها، ولكنني بعثت بها إليك لتشققها خمراً بين نسائك».

SVILU OBLAČI NA OVOME SVIJETU ONAJ KOJI NEĆE IMATI UDJELA NA AHIRETU I O DOZVOLI KORIŠTENJA SVILE I NJENE PROTUVRIJEDNOSTI

1335. Ibn Omer, ﷺ, je rekao: Omer b. el-Hattab, ﷺ, je jedanput vidio Utarida Temimija kako izlaže na pijaci svilene ogrtače¹, a inače je bio blizak kraljevima i dobivao od njih, pa je Omer rekao: Allahov

¹ To su ogrtači izvezeni žutim koncima i isprepleteni svilom i čistim zlatom.

Poslaniče, video sam Utarida da izlaže na pijaci svileni ogrtač, pa da si kupio jedan za doček arapskih izaslanstava kada ti dođu!? A mislim da je još i rekao: Da ga oblačiš petkom za džumu. Allahov Poslanik, ﷺ, mu je rekao: **Svilu oblači na ovom svijetu onaj ko nema udjela na ahiretu.**

Nakon toga donesene su Allahovom Poslaniku, ﷺ, te vrste ogrtača, pa je po jedan poslao Omeru, Usami b. Zejdu i Aliji b. ebi Talibu, ؓ، i rekao je: **Rašijte ih i podijelite svojim ženama za pokrivače.** Nakon toga Omer je došao noseći svoj ogrtač. Rekao je: Allahov Poslaniče, poslao si mi ovo, a jučer si rekao ono o Utaridovim ogrtačima?! Poslanik, ﷺ, je rekao: **Nisam ti poslao da nosiš, nego da iskoristiš za nešto drugo.**

Međutim, Usame ju je obukao i došao kod Poslanika, ﷺ. Allahov Poslanik, ﷺ, je pogledao u njega. Usame je shvatio da se Allahovom Poslaniku, ﷺ, nije svidilo to što je uradio, pa je upitao: Allahov Poslaniče, zašto tako gledaš u mene, pa ti si mi je poslao?!

Rekao je: **Nisam ti poslao za nošenje, nego sam ti poslao da ogrtač rašiješ i podijeliš svojim ženama za pokrivače.**

بَابُ مَنْ لَيْسَ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا؛ لَمْ يَلْبِسْهُ فِي الْآخِرَةِ

١٣٣٦ - عن خليفة بن كعب أبي ذئران؛ قال: سمعت عبد الله بن الزبيبر يخطب يقول: لا تلبسو نساءكم الحرير؛ فإني سمعت عمر بن الخطاب يقول: قال رسول الله ﷺ: لا تلبوا الحرير؛ فإنه من ليس في الدنيا، لم يلبسه في الآخرة.

KO BUDE OBLAČIO SVILU NA OVOM SVIJETU, NEĆE JE OBLAČITI NA ONOM

1336. Halifa b. Ka'b ebu Zubjan je rekao: Čuo sam 'Abdullahu b. ez-Zubejra kada je držao hutbu i rekao: *Nemojte odijevati svoje žene u svilu*,¹ jer sam čuo Omera b. el-Hattaba koji je čuo Allahovog Poslanika, ﷺ,

¹ Ovo je mišljenje Ibn Zubejra, a ispravno je da je svila dozvoljena ženama a zabranjena muškarcima (op. prev.).

da je rekao: Ne oblačite svilu, jer onaj ko je bude oblačio na ovome svijetu, neće je oblačiti na onom!

باب لا ينبغي للّمُتّقين لِبْس فَرْوَح الْحَرِيرِ

١٣٣٧ - عن عقبة بن عامر رضي الله عنه؛ أله قال: أهدي لرسول الله ﷺ فرْوَح حَرِيرٍ، فلَيَسْهُ، ثُمَّ صَلَّى فِيهِ، ثُمَّ انْصَرَفَ، فَتَرَاهُ نَزِعاً شَدِيداً كَالكَارِهِ لَهُ، ثُمَّ قَالَ: «لا يَنْبَغِي هَذَا لِلّمُتّقين».

BOGOBOJAZNI NE TREBA DA OBLAČE SVILENE OGRTAČE

1337. 'Ukbe b. 'Amir, ﷺ, je rekao: Allahovom Poslaniku, ﷺ, je poklonjen svileni ogrtič, pa ga je obukao i klanjao u njemu. Kada je završio s klanjanjem, strgao ga je sa sebe, kao da je taj čin prezreo, a zatim je rekao: Ovo ne dolikuje bogobojaznim.¹

باب النهي عن لبس الحرير إلا قدر إضبعين

١٣٣٨ - عن أبي عثمان؛ قال: كَتَبَ إِلَيْنَا عُمَرُ رضي الله عنه ونَحْنُ بِأَذْرِيْجَانَ: يَا عَثْبَةَ بْنَ فَرْقَادَ! إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ كَدْكَ وَلَا مِنْ أَبِيكَ وَلَا مِنْ كَدْ أَمْكَ؛ فَأَشْبَعَ الْمُسْلِمِينَ فِي رِحَالِهِمْ مَمَّا تَشَبَّعَ مِنْهُ فِي رَخْلِكَ، وَإِيَّاكُمْ وَالثَّئَمَ وَزَيْ أَهْلِ الشَّرْكَ وَلَبْوَسِ الْحَرِيرِ؛ فَلَمَّا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عن لَبْوِسِ الْحَرِيرِ؛ قَالَ: إِلَّا هَذَا. وَرَفَعَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِضْبَعِيْنَ الْوُسْطَى وَالسَّبَابَةَ وَضَمَّهُما.

قال زهير: قال عاصم: هذا في الكتاب. قال: ورفع زهير
إضبعين.

DOZVOLJENO JE OBLAČITI SVILU SAMO DO VELIČINE DVA PRSTA

1338. Ebu Osman je rekao: Dok smo bili u Azerbejdžanu, Omer, ﷺ, nam je napisao sljedeće: 'Utbe b. Ferkad, imetak koji je kod tebe nije

¹ Ovo oblačenje je bilo prije zabrane svile za muškarce. Nevevi. (op. prev.)

tvoja zarada, niti je zarada tvoj oca niti tvoje majke. Zato, hrani muslimane u njihovim prebivalištima kao što sebe hraniš u svom prebivalištu. Pazi se raskoši, ukrasa idolopoklonika i oblačenja svile. Allahov Poslanik, ﷺ, nam je zabranio oblačiti svilu, rekavši: **Osim ovoliko!** pa nam je podigao svoj srednji prst i kažiprst i sastavio ih.

Prenosi Zuhejr da je Asim rekao: Ovako je u knjizi, pa je Zuhejr podigao svoja dva prsta.

١٣٣٩ - عَنْ سُوِيدِ بْنِ غَفْلَةَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَطَبَ بِالْجَابِيَّةِ، فَقَالَ: نَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ عَنْ لُبْسِ الْحَرَبِ؛ إِلَّا مَوْضِعَ إِصْبَعَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ أَوْ أَرْبَعَ.

1339. Suvejd b. Gafele prenosi da je Omer b. el-Hattab, ﷺ, održao hutbu na Džabiji i između ostalog rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je dozvolio oblačiti svilu samo koliko dva, tri ili četiri prsta.

باب النَّهَايَةِ عَنْ لُبْسِ قَبَاءِ الدِّبَابِ

١٣٤٠ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: لَبِسَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ يَوْمًا قَبَاءً مِنْ دِبَابٍ أَهْدَى لَهُ، ثُمَّ أَوْشَكَ أَنْ تَرَعَهُ، فَأَزْسَلَ بَهُ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَقَيلَ لَهُ: قَذْ أَوْشَكَ مَا تَرَعَتْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: «نَهَايَةُ هَذِهِ جَبَرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ». فَجَاءَهُ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَبْكِي، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَرِفْتُ أَمْرًا وَأَغْطَيْتُنِيهِ؛ قَمَا لِي؟ فَقَالَ: «إِنِّي لَمْ أُغْطِكَ لِتَلْبِسَهُ، إِنَّمَا أَغْطَيْتُكَ تَبِعَةً». فَبَاعَهُ بِالْفَيْنِ دِرْهَمٍ.

ZABRANJENO JE NOSITI SVILENI OGRTAČ

1340. Džabir b. 'Abdullah, ﷺ, prenosi da je jednog dana Poslanik, ﷺ, na sebi imao svileni ogrtač od kadife koji mu je bio poklonjen. Međutim, osjećao se tako nelagodno da ga je gotovo skinuo. Potom ga je poslao Omeru b. el-Hattabu, ﷺ.

Rečeno mu je: Zašto ga tako brzo skinu, Allahov Poslaniče?!

Rekao je: **Zabranio mi ga je Džibril,** ﷺ.

Potom mu je došao Omer, ﷺ, plačući.

Rekao je: Allahov Poslaniče, nešto si odbacio pa si ga meni dao, šta sam to ja?

Rekao je: **Ja ti ga nisam dao da ga oblačiš, nego da ga prodaš.**

Omer ga je prodao za dvije hiljade dirhema.

باب الرُّخْصَةِ فِي لِبَاسِ الْحَرَرِ لِلْعِلَّةِ

١٣٤١ - عن أنسٍ بن مالكٍ رضي الله عنه؛ أنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ
رَأَخْصَنَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَالرَّبِيعِ بْنِ الْعَوَامِ فِي الْقُمْصِ الْحَرَرِ فِي
السَّفَرِ، مِنْ حِكْمَةٍ كَانَتْ بِهِمَا أَوْ وَجَعٌ كَانَ بِهِمَا.
وَفِي رِوَايَةٍ: شَكَوَا إِلَى رَسُولِ اللهِ ﷺ الْقَمْلَ.

DOZVOLJENO JE OBLAČITI SVILU U SLUČAJU NEKIH BOLESTI

1341. Enes b. Malik, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, dozvolio 'Abdurrahmanu b. 'Avfu i Ez-Zubejru b. el-Avvamu da na jednom putovanju obuku svileni kamis¹', zbog svraba ili neke bolesti koju su imali.

U drugoj predaji stoji da su se požalili Allahovom Poslaniku, ﷺ, na vaške.

¹ Duga košulja, galabija (op. prev.).

باب الرُّحْصَةِ فِي لِبْنَةِ التَّوْبِ مِن دِبِيَاجِ

١٣٤٢ - عن عبد الله مولى أسماء بنت أبي بكر، وكان حال ولد
عطيه، قال: أرسلتني أسماء إلى عبد الله بن عمر رضي الله عنهما،
فقالت: بلغتني أنت تحرّم أشياء ثلاثة: العلم في التوب، وميّرة
الأرجوان، وصوم رجب كله؟!

فقال لي عبد الله: ألم ما ذكرت من رجب؛ فكيف يمن يصوم
الرجب؟ وألم ما ذكرت من العلم في التوب؛ فإني سمعت عمر بن
الخطيب رضي الله عنه يقول: سمعت رسول الله عليه السلام يقول: «إما
ينبئُ الحريز من لا خلاق له». فخفت أن يكون العلم منه. وألم
ميّرة الأرجوان؛ فهو ميّرة عبد الله. فإذا هي أرجوان.

فرجفت إلى أسماء، فأخبرتها، فقالت: هذه جبة
رسول الله عليه السلام. فأخرجت إلى جبة طبالية كسروانية، لها لينة
دبیاج، وفرجتها محفوفتين بالدبیاج، فقالت: هذه كانت عند عائشة
رضي الله عنها حتى قبضت، فلما قبضت؛ قضتها، وكان
النبي عليه السلام يأنسها، فنحن نغسلها للمرضى ينفعنی بها.

DOZVOLJENO JE OBLAČITI ODJEĆU ZAKRPLJENU SVILOM

1342. Abdullah, oslobođeni rob Esme, Ebu Bekrove kćerke, a bio je dajdža Ataina sina od robinje, prenosi: Poslala me Esma Abdullahu b. Omeru, عليه السلام, i rekla mi da mu kažem sljedeće: *Saznala sam da ti zabranjuješ troje: odjeću zakrpljenu svilom, pokrovce na sedlima¹ i post cijelog mjeseca redžepa.*

Abdullah mi je rekao: *Što se tiče posta cijelog mjeseca redžepa, kako da ga zabranjuje onaj ko posti cijelo vrijeme.²*

¹ Žene su ih pravile muževima kao podmetače za sedla. To su koristili nearapi, nekad bude od svile, nekad od vune a nekad od nečega drugog.

² Ovim negira vjest koja je doprla do Esme kojom on to zabranjuje, jer on praktikuje taj post.

Što se, pak, odjeće zakrpljene svilom tiče, to je zato što sam čuo Omara b. el-Hattaba, ﷺ, da od Allahovog poslanika, ﷺ, prenosi da je rekao: **Zaista svilu oblači onaj ko nema udjela na onom svijetu!**, pa sam se pobojao da i to ne bude od toga.

Što se tiče prekrivača za sedlo, pa evo Abdullahovog prekrivača, kad ono crveni pokrivač.¹

Vratio sam se Esmi i obavijestio je o Abdullahovim odgovorima. Rekla je: *Ovo je džube Allahovog Poslanika,* ﷺ.

Izvadila je tajlesansko perzijsko džube koje je na sebi imalo džepni umetak od svile i rubove ukrašene svilom, pa je rekla: Ono je bilo kod Aiše, ؓ, sve do njene smrti, pa kada je umrla, ja sam ga uzela. Njega je Poslanik, ﷺ, oblačio. Mi ga sada peremo i tom vodom lijećimo naše bolesnike.

بَابُ قَطْعِ ثَوْبِ الْحَرِيرِ خُمْرًا لِلنِّسَاءِ

١٣٤٣ - عن عليٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ أَكْبَرَ ذُوْمَةَ أَغْدَى إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَوْبَ حَرِيرٍ، فَأَعْطَاهُ عَلَيْنَا كَرْمَ اللَّهِ وَجْهَهُ، فَقَالَ: «شَفَقَةُ خُمْرٍ بَيْنَ الْفَوَاطِمِ».

REZANJE SVILENE ODJEĆE ZA ŽENSKE POKRIVAČE

1343. Prenosi Alija b. ebi Talib, ؓ, da je Ukejdir Duma poklonio Poslaniku, ﷺ, svilenu odjeću, pa ju je on dao Aliji, rekavši mu: *Izreži je u pokrivače i podijeli Fatimama.*²

¹ Tj. nije svileni.

² To su: Poslanikova kćerka, Esedova kćerka, Alijina majka i kćerka Hamze b. Abdu-l-Muttaliba.

باب النهي عن لبس القمي والمعضفي وتحم الذهب

١٣٤٤ - عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه؛ أن رسول الله نهى عن لبس القمي والمعضفي، وعن تحم الذهب، وعن قراءة الفرزآن في الزكوع.

ZABRANA OBLAČENJA PRUGASTE ODJEĆE SA SLIKAMA, ŽUTE ODJEĆE OBOJENE ŠAFRANOM, KAO I NOŠENJA ZLATNIH PRSTENOVA

1344. 'Alija b. ebi Talib, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, zabranio: da se oblači prugasta odjeća sa slikama i žuta odjeća obojena šafranom, da se nosi zlatni prsten i da se uči Kur'an na ruku'u.

١٣٤٥ - عن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما؛ قال: رأى رسول الله عليه ثوابين مغضفين، فقال لي: «إِنَّ هَذِهِ مِنْ ثِيَابِ الْكُفَّارِ؛ فَلَا تَلْبِسْنَاهُ». قال: قُلْتُ: أَغْسِلُهَا؟ قال: لَا بِلَّ أَحْرِقْهَا.

1345. 'Abdullah b. 'Amr b. el-'As, ﷺ, veli: Allahov Poslanik, ﷺ, je na meni video dva dijela žute odjeće obojene šafranom, pa mi je rekao: **Ovo je nevjernička odjeća, zato je ne oblači!**

Upitao sam: Hoću li je oprati?

Rekao je: **Ne, nego je spali!**

باب في النهي عن التزغفر

١٣٤٦ - عن أنس رضي الله عنه؛ قال: نهى رسول الله ﷺ، أن يتزغفر الرجل.

ZABRANJENO JE BOJITI SE ŠAFRANOM

1346. Enes, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio da se muškarac oboji šafranom.

باب في صبغ الشعر وتفثير الشيب

١٣٤٧ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما؛ قال: أتى يابي فحافة رضي الله عنه يوم فتح مكة، ورأته ولحيتها كالثغامة بياضاً، فقال رسول الله ﷺ: «غيروا هذا بشيء، واجتبوا السواد».

O FARBANJU KOSE I MIJENJANJU SIJEDIH DLAKA

1347. Prenosi Džabir b. Abdullah, رضي الله عنه, i kaže: Ebu Kuhafe je doveden na dan osvojenja Mekke a glava i brada su mu bile potpuno bijele, poput sugame¹, pa je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Promijenite ga nečim, ali se klonite crne boje.

باب في مخالفة اليهود والنصارى في الصبغ

١٣٤٨ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ أن النبي ﷺ قال: «إِنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى لَا يَضْبُغُونَ، فَخَالِفُوهُمْ».

O RAZLIKOVANJU OD ŽIDOVA I KRŠĆANA U FARBANJU

1348. Ebu Hurejre, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Židovi i kršćani se ne farbaju², pa postupite suprotno njima.

باب في لباس الحبرة

١٣٤٩ - عن قتادة؛ قال: قلنا لآنس بن مالك رضي الله عنه: أئِ الْتَّبَاسَ كَانَ أَحَبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَوْ أَغْبَبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟ قال: الحبرة.

O OBLAČENJU HIBERA ODJEĆE

1349. Katade veli: Pitali smo Enesa b. Malika, رضي الله عنه: Koja je odjeća bila najdraža Allahovom Poslaniku, ﷺ? Ili: Koja mu se najviše dopadala?

¹ Biljka bijelog cvijeta i ploda.

² Bojenje sjede kose kanom i sl. (op. prev.)

Rekao je: Hibera.¹

باب في لباس المزط المرحل

١٣٥٠ - عن عائشة رضي الله عنها؛ قال: خرج النبي ﷺ ذات
عَدَاءِ، وعليه مِزْطٌ مُرَحَّلٌ مِنْ شَعْرِ أَسْوَدَ.

O OBLAČENJU ODJEĆE NA KOJOJ SU BILE SLIKE DEVINOГ SEDLA

1350. Aiša, ؓ، je rekla: Jednog jutra je Poslanik, ﷺ, izšao a na njemu je bila odjeća² od crnog krvna na kojoj su bile slike devinog sedla.

باب في لبس الإزار الغليظ والثوب الملبد

١٣٥١ - عن أبي بُزَيْدَةَ؛ قال: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا؛ فَأَخْرَجَتِ إِلَيْنَا إِزاراً غَلِيظاً مِمَّا يُقْسِنُ بِالْيَمِينِ، وَكِسَاءً مِنَ التِّي يُسْمُونَهَا الْمُلْبَدَةَ. قَالَ: فَأَقْسَمْتِ بِاللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَبِضَ فِي هَذِينِ الثَّوْبَيْنِ.

O OBLAČENJU GRUBOG DONJEG OGRTAČA I ZAKRPLJENOГ GORNJEG OGRTAČA

1351. Ebu Burde, je rekao: Došao sam kod Aiše, ؓ, pa nam je izvadila donji ogrtač od grubog platna, kakvi se prave u Jemenu i zakrpljen gomji ogrtač koji nazivaju zakrpnjača. Potom se zaklela da je Allahov Poslanik, ﷺ, preselio u ta dva ogrtača.

¹ Jemenski ogrtač ukrašen bojama.

² U hadisu se za ovu odjeću kaže *mirt*, pravi se od vune ili krvna, ili lana ili svile.

باب في الأنماط

١٣٥٢ - عن جابر رضي الله عنه، قال: لَمَّا تَرَوْجَتْ؛ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اتَّخَذْتَ أَنْمَاطًا؟». قَلَّتْ: وَأَئِنِّي لَنَا أَنْمَاطٌ؟ قَالَ: «أَمَا إِنَّهَا سَكُونٌ».

قال جابر: وعند امرأتي نَمَطْ، فأنا أقول: نَحْيِي عَيْ. وتَقُولُ: قد قال رسول الله ﷺ: «إِنَّهَا سَكُونٌ».

O PREKRIVAČIMA

1352. Džabir, ﷺ, je rekao: Nakon što sam se oženio, Allahov Poslanik, ﷺ, me upitao: Jesi li uzeo prekrivače?

Rekao sam: Odakle mi prekrivači?

Rekao je: Bit će ih!

Džabir je rekao: Kod žene mi je bio prekrivač, pa sam rekao: Ukloni ga od mene.

Žena je rekla: Pa Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Bit će ih!¹

باب اتَّخَادُ مَا يُحْتَاجُ إِلَيْهِ مِنَ الْفُرْشِ

١٣٥٣ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما، أنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لَهُ: «فِرَاشٌ لِلرَّجُلِ، وَفِرَاشٌ لِأَنْتَكِ، وَالثَّالِثُ لِلْفَنِيبِ، وَالرَّابِعُ لِلْبَطَانِ».

OGRANIČAVANJE NA NUŽNO KADA JE RIJEĆ O NAMJEŠTAJU ZA SPAVANJE

1353. Džabir, ﷺ, prenosi da mu je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Čovjeku je dovoljna jedna postelja za njega, druga za suprugu, treća za gosta i četvrta za šejtana.

¹ Radi se o jednoj vrsti prekrivača kojom se prekriva ležaj ili se može koristiti kao vrsta zastora na vratima. Bitno je da nije od svile. Imam Nevevi napominje da se ovdje radi o očiglednoj mu'džizi Poslanika, ﷺ, jer govori o prekrivaču koji će tek stići! (Vidi: El-Mubarekfuri, Tuhfetu-l-ahvezi, 8/57-58) (op. prev.).

بابِ فِرَاشِ الْأَدْمَ حَسْوَهُ لِيفُ

١٣٥٤ - عن عائشة رضي الله عنها؛ قالت: إنما كان فراش رسول الله ﷺ الذي ينام عليه أدمًا حسوه ليف.

KOŽNA POSTELJINA NAPUNJENA PALMINIM VLAKNIMA

1354. Aiša, رضي الله عنها, je rekla: Postelja na kojoj je spavao Allahov Poslanik, ﷺ, je bila od kože napunjene palminim vlaknima.

بَابُ فِي اشْتِمَالِ الصَّمَاءِ وَالاخْتِيَاءِ فِي ثُوبٍ وَاحِدٍ

١٣٥٥ - عن جابر رضي الله عنه؛ أن رسول الله ﷺ نهى أن يأكل الرجل بيماليه، أو يمشي في نعل واحد، وأن يشمل الصماء، وأن يخفى في ثوب واحد كائفاً عن فرجه.

O OBLAČENJU ODJEĆE BEZ OTVORA I SJEDANJU NA PODVIJENA KOLJENA OGRNUVŠI SE ODJEĆOM

1355. Džabir, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, zabranio da se jede lijevom rukom, i da se obuče obuća na jednu nogu, da se nosi odjeća bez otvora¹ i da sjedne na podvijene noge, ogrnuvši se ogrtačem, otkrivajući tako svoj spolni organ.

¹ Misli se da nema rukava. Po nekim ovo je pokuđeno, zbog toga što mu se može ukazati potreba da se zaštiti od štetočina ili se može spotaći pa pasti. Učenjaci fikha kažu da se to odnosi na oblačenje jednog ogrtića, pokrivajući gornji dio tijela, i kažu da, ako se prilikom toga otkrije avret onda je haram, u suprotnom je mekruh. (op. prev.)

بابُ التَّهْنِي عنِ الْاسْتِلْقَاء
ووَضْعِ إِحْدَى الرِّجْلَيْنِ عَلَى الْأُخْرَى

١٣٥٦ - عنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَا يَسْتَلِقُ إِحْدَى أَرْجُلِكُمْ، ثُمَّ يَضْعُفَ إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى».

ZABRANJENO JE LEĆI NA LEĐA
I STAVITI JEDNU NOGU NA DRUGU

1356. Džabir b. Abdullah, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: *Neka niko od vas ne leži na leđima stavljajući jednu nogu na drugu.*

بابُ إِيَاجَةِ الْاسْتِلْقَاءِ
ووَضْعِ إِحْدَى الرِّجْلَيْنِ عَلَى الْأُخْرَى

١٣٥٧ - عَنْ عَبَادِ بْنِ تَمِيمٍ، عَنْ عَمِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مُسْتَلِقًا فِي الْمَنْجِدِ، وَاضْعَافَ إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى.

DOZVOLA LEŽANJA NA LEĐIMA I STAVLJANJA
JEDNE NOGE NA DRUGU

1357. 'Abbad b. Temim prenosi od svoga amidže, ﷺ, da je vidio Allahovog Poslanika, ﷺ, kako leži u džamiji na leđima, s nogom prebačenom preko druge.¹

¹ Učenjaci su rekli: Hadisi koji zabranjuju ležanje na ledima, stavljajući nogu preko noge, odnose se na slučaj kada se otkrije avret ili dio avreta. Poslanikov, ﷺ, postupak ukazuje da to nije pokudeno ukoliko se ne otkrije avret ili dio avreta. Nevevi. (op. prev.)

باب في رفع الإزار إلى أنصاف الساقين

١٣٥٨ - عن ابن عمر رضي الله عنهما؛ قال: مَرَزَّتْ عَلَى رسول الله ﷺ، وفي إزارِي اسْتِرْخَاءَ، فقال: «يا عبدَ الله! ارفعْ إِزارَكَ». فَرَفَعَهُ ثُمَّ قال: «زِدْ». فَزَدَهُ، فَمَا زِلَّتْ أَتَعَرَّاهَا بَعْدُ، فقال بعضُ الْقَوْمِ: إِلَى أَيْنَ؟ فقال: أَنْصَافُ السَّاقَيْنِ.

O PODIZANJU DONJEG OGRTAČA DO POLA POTKOLJENICA

1358. Ibn Omer, یحییی، je rekao: Prošao sam pored Allahovog Poslanika, ﷺ, a donji ogrtač mi je bio malo spušten, pa je rekao: Abdullahu, podigni svoj ogrtač!

Podigao sam ga. Rekao je: Podigni još!, pa sam još podigao. Nakon toga sam neprestano pazio na to. Neki su upitali: Dokle si ga podigao? Rekao je: Do pola potkoljenica.¹

باب لا ينظرُ اللهُ إِلَى مَنْ يَجْرِي إِزارَهُ بَطْرَا

١٣٥٩ - عن محمد بن زياد؛ قال: سَمِعْتُ أبا هُرَيْرَةَ رضي الله عنه - ورأى رجلاً يجْرِي إِزارَهُ، فَجَعَلَ يَضْرِبُ الأَرْضَ بِرِجْلِهِ، وَهُوَ أَمِيرٌ عَلَى الْبَخْرَيْنِ - وَهُوَ يَقُولُ: جَاءَ الْأَمِيرُ، جَاءَ الْأَمِيرُ، قالَ رسولُ الله ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى مَنْ يَجْرِي إِزارَهُ بَطْرَا».

ALLAH NEĆE POGLEDATI U ONOGA ČIJA SE ODJEĆA BUDE VUKLA PO ZEMLJI IZ OHOLOSTI

1359. Muhammed b. Zijad je rekao: Čuo sam Ebu Hurejrea, یحییی, kada je vidio nekog čovjeka kako vuče svoju odjeću po zemlji udario je nogom o zemlju, a bio je namjesnik Bahrejna, kako kliče: Dolazi namjesnik, dolazi namjesnik!, a Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Allah neće pogledati u onog ko bude vukao po zemlji svoju odjeću iz oholosti.

¹ Ovaj propis se odnosi na svaku mušku odjeću. (op. prev.)

بَابُ ثَلَاثَةٍ لَا يَكُلُّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ

١٣٦٠ - عن أبي ذر رضي الله عنه، عن النبي ﷺ: قال: «ثلاثة لا يكلّمهم الله يوم القيمة، ولا ينظر إليهم، ولا يزكيهم، ولهم عذاب أليم». قال: فقرأها رسول الله ﷺ ثلاث مرات، فقال أبو ذر: خابوا وخسروا؛ من هم يا رسول الله؟ قال: «المنجل بإزاره، والمنان، والمنفق بلعنة بالخلف الكاذب».

SA TROJICOM LJUDI ALLAH NEĆE GOVORITI NITI ĆE IH POGLEDATI

1360. Ebu Zerr, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: *Sa trojicom ljudi Allah na Sudnjem danu neće govoriti, niti će ih pogledati, niti očistiti, i odredit će im bolnu patnju.*

To je Poslanik, ﷺ, ponovio tri puta.

Ebu Zerr je rekao: *Ko su oni Allahov Poslaniče, koji su izgubili i propali?*

Rekao je: *Onaj koji nosi dugu odjeću¹, ko prigovara za dobro koje je nekom učinio i ko prodaje svoju robu lažno se zaklinjući.*

بَابُ مَنْ جَرَّ ثُوبَةً مِنَ الْخِيلَاءِ

١٣٦١ - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهم: أنَّ رسول الله ﷺ قال: «إِنَّ الَّذِي يَجْرِي ثِيَابَهُ مِنَ الْخِيلَاءِ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

KO BUDE VUKAO SVOJU ODJEĆU IZ OHOLOSTI

1361. Abdullah b. Omer, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Onaj ko bude po zemlji vukao svoju odjeću iz oholosti, Allah ga neće ni pogledati na Sudnjem danu.*

¹ Ispod članka. Zabrana se odnosi na muškarce, ne na žene (op.prev.).

بابَ بَيْنَمَا رَجُلٌ يَبْخَتُرْ قَدْ أَعْجَبَتْهُ نَفْسُهُ؛ حُسِّفَ بِهِ

١٣٦٢ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، عن النبي ﷺ، قال: «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي، قَدْ أَعْجَبَتْهُ جُمَّةٌ وَبِزْدَاهٌ؛ إِذْ حُسِّفَ بِهِ الْأَرْضُ؛ فَهُوَ يَتَجَلَّجِلُ فِي الْأَرْضِ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ».

DOK JE NEKI ČOVJEK HODIO DIVEĆI SE SAM SEBI, ZEMLJA GA JE PROGUTALA

1362. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Dok je neki čovjek hodio zadivljen svojom dugom kosom i sa svoja dva ogrtača progutala ga je zemlja i on će tonuti u njoj sve do Sudnjega dana.*

باب لا تدخل الملائكة بيتا فيه كلب ولا صورة

١٣٦٣ - عن ميمونة رضي الله عنها، أنَّ رسول الله ﷺ أَضَبَّ يَوْمًا وَاجِمًا، فَقَالَتْ مَيْمُونَةٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَقِدْ اسْتَشْكَرْتُ هَيْثَنِكَ مِنْ الدِّيْنِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ وَعَدَنِي أَنَّ يَلْقَانِي الْبَيْتَةَ، فَلَمْ يَلْقَنِي، أَمَّا وَاللَّهِ مَا أَخْلَفَنِي».

قال: فظلَّ رسول الله ﷺ يومَةً ذلكَ على ذلكَ، ثُمَّ وَقَعَ فِي نَفْسِهِ جَزْوٌ كَلْبٌ تَحْتَ قُنْطَاطِ لَنَا، فَأَمَرَ بِهِ، فَأَخْرَجَ، ثُمَّ أَخْذَ بِنَدِيْهِ مَاءً، فَنَفَخَ مَكَانَهُ، فَلَمَّا أَنْفَسَهُ، لَقِيَهُ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَقَالَ لَهُ: «قَدْ كُنْتَ وَعَدْتَنِي أَنْ تَلْقَانِي الْبَارَخَةَ قَالَ: أَجَلُّ، وَلَكَنَا لَا تَدْخُلُ بَيْتَنَا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةً».

فَأَضَبَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَيْنِ، فَأَمَرَ بِقَتْلِ الْكِلَابِ، حَتَّى إِنَّهُ يَأْمُرُ بِقَتْلِ كَلْبِ الْحَاطِنِ الصَّغِيرِ، وَيَنْزَلُ كَلْبَ الْحَاطِنِ الْكَبِيرِ.

MELEKI NE ULAZE U KUĆU U KOJOJ IMA PAS ILI NEKA SLIKA

1363. Mejmunah, امْعِنَّا, prenosi da je jednog dana Allahov Poslanik, ﷺ, osvanuo zabrinut.

Mejmuna je rekla: Allahov Poslaniče, izgledaš mi neobično.

Rekao je: **Džibril**, ﷺ, mi je obećao sinoć doći, ali to nije učinio, a tako mi Allaha, on obećanje ne krši.

Cijeli dan je Poslanik, ﷺ, proveo u takvom stanju. Potom se sjetio malog psa koji je bio u našoj sobi. Naredio je da ga izvedu iz sobe a zatim je uzeo vode u ruku i poprskao po mjestu gdje je pas bio. Kada se spustila noć došao mu je Džibril. Poslanik, ﷺ, ga je upitao: **Obećao si da ćeš mi sinoć doći.** Rekao je: **Jesam, ali mi ne ulazimo u kuću u kojoj je pas ili slika.**¹ Kada je Allahov Poslanik, ﷺ, osvanuo, naredio je da budu poubijani psi, tako da je čak naredio da budu ubijeni psi malih voćnjaka a ostavljeni psi velikih voćnjaka.²

١٣٦٤ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ سَلَامٌ: لَا تَذَرُ الْمَلَائِكَةَ بَيْتَنَا فِيهِ تَمَاثِيلُ أَوْ تَصَاوِيرٍ.

1364. Prenosi Ebu Hurejre, ؓ, da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: **Meleki ne ulaze u kuću u kojoj su kipovi ili slike.**

بَابُ لَا تَذَرُ الْمَلَائِكَةَ بَيْتَنَا فِيهِ صُورَةً إِلَّا رَقْمًا فِي ثُوبٍ
١٣٦٥ - عَنْ بَشْرِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ صَاحِبِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ سَلَامٌ؛ أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ سَلَامٌ: لَا تَذَرُ الْمَلَائِكَةَ لَا تَذَرُ بَيْتَنَا فِيهِ صُورَةً.
قَالَ بَشْرٌ: ثُمَّ اشْتَكَى زَيْدٌ بَعْدَهُ، فَعَذَنَاهُ؛ فَإِذَا عَلَى بَابِهِ سَتَرَ فِيهِ
صُورَةً. قَالَ: فَقُلْتُ لِعَبْدِ اللَّهِ الْخَوَالَانِيِّ، زَبِيبِ مَيْمُونَةَ زَوْجِ
النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ سَلَامٌ: أَلَمْ يُخَيِّرْنَا زَيْدٌ عَنِ الصُّورِ يَوْمَ الْأُولَى؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ:
أَلَمْ تَنْهَفْهُ حِينَ قَالَ: «إِلَّا رَقْمًا فِي ثُوبٍ؟!»

MELEKI NE ULAZE U KUĆU U KOJOJ JE SLIKA, OSIM SLIKE NA PLATNU

1365. Busr b. Se'id prenosi od Zejd b. Halida a on od Ebu Talhe, ؓ, ashaba Allahovog Poslanika, ﷺ, da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: **Meleki ne ulaze u kuću u kojoj je slika.**

¹ Misli se na sliku nečega što ima dušu: čovjek, životinja ... (op. prev.).

² Ova naredba je derogirana (op. prev.).

Busr je rekao: Zejd se potom razbolio pa smo ga posjetili. Na njegovim vratima je bila zavjesa na kojoj su bile slike. Rekao sam 'Ubejdullahu Havelaniju, pastorku Mejmune, Poslanikove, žene: Zar nas nije Zejd jučer obavijestio o slikama?!'

'Ubejdullah je rekao: Zar ga nisi čuo kada je rekao: **Osim slika na platnu.¹**

باب كراهيّة السُّتر في التَّماثيل وقطعة وسائد

١٣٦٦ - عن عائشة رضي الله عنها، قالت: دخل على رسول الله وقد سرث سهرة لي بقراط فيه تماثيل، فلما رأه، هتكه، وتلوّن وجهه، وقال: «يا عائشة! أشد الناس عذاباً عند الله يوم القيمة الذين يضاهون بعطلت الله تعالى». قالت عائشة: فقطفتناه، فجعلنا منه وسادة أو وسادتين.

O POKUĐENOSTI ZAVJESE SA SLIKAMA I ŠTA URADITI S NJOM

1366. Aiša, , veli: Došao mi je Allahov Poslanik, , a ja sam bila zastrla ostavu vunenom zavjesom na kojoj su bili likovi. Kada je Poslanik, , to video, skinuo ju je i zacrvenio se.

Potom je rekao: Aiša, najbolniju kaznu kod Allaha na Sudnjem danu će imati oni koji oponašaju Allaha u stvaranju.

Isjekli smo je na komade i od nje napravili jedan ili dva jastuka.

¹ Ovo se odnosi na platno koje nije obješeno, na što ukazuje hadis koji prenosi Aiša, , a koji će doći poslije ovog.

١٣٦٧ - عن عائشة رضي الله عنها؛ قالت: قدم رسول الله ﷺ
من سفر، وقد سررت على بابي ذُرْنُوكاً، فيه الخيل ذات الأجنحة،
فأمرني، فتركته.

1367. Aiša, ﷺ, je rekla: Allahov Poslanik, ﷺ, je došao sa puta a ja sam na svoja vrata stavila plišanu zavjesu na kojoj su bili naslikani krilati konji. Naredio mi je da je skinem.

باب في التمرقة فيها تصاوير واتخاذها مراقب

١٣٦٨ - عن عائشة رضي الله عنها؛ أنها اشتربت تمرقة فيها تصاوير، فلما رأها رسول الله ﷺ؛ قام على الباب، فلم يدخلن، فعرفت أو فعرفت في وجهه الكراهة، فقالت: يا رسول الله! أتوب إلى الله وإلى رسوله؛ فماذا أذنبت؟ فقال رسول الله ﷺ: «ما بال هذو التمرقة؟». قالت: اشتربتها لك، تقدّم علينا وتوسدّها. فقال رسول الله ﷺ: «إن أصحاب هذه الصورة يعذبون، ويقال لهم: أخبو ما خلقت». ثم قال: «إن البيت الذي فيه الصور لا تدخله الملائكة».

وفي رواية؛ فأخذته فجعلته مرفقين ، فكان يزفف بهما في البيت.

O JASTUCIMA NA KOJIMA SU SLIKE I NJIHOVOM PREINAČAVANJU U NASLONJAČE

1368. 'Aiša, ﷺ, je kupila jedan jastuk na kojem su bile slike, pa kad je to Allahov Poslanik, ﷺ, ugledao, zastao je na vratima i nije htio ući.

Primijetila sam ili primjetilo se na njegovom licu negodovanje, pa sam rekla: Allahov Poslaniče, kajem se Allahu i Njegovom Poslaniku, šta sam zgriješila?!

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Šta će ti ovaj jastuk?

Rekla je: Kupila sam ga tebi, da sjediš na njemu i da se nasloniš na njega.

Rekao je: Slikari ovih likova će biti kažnjeni. Reći će im se: Oživite to što ste naslikali.

Potom je rekao: Zaista meleki ne ulaze u kuću u kojoj ima slika.

U drugoj predaji stoji: Uzela sam ih i napravila od njih dva naslonjača na kojima se odmaralo u kući.¹

باب عذاب المصورين يوم القيمة

١٣٦٩ .. عن سعيد بن أبي الحسن؛ قال: جاء رجل إلى ابن عباس، فقال: إني رجل أصوّر هذه الصور؛ فأفجعني فيها. فقال له: اذْنُ مِنِي. فَدَنَا مِنْهُ . ثم قال: اذْنُ مِنِي . فَدَنَا حَتَّى وَضَعَ يَدَهُ عَلَى رَأْسِهِ، وقال: أَتَبْنُكَ بِمَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «كُلُّ مُصَوِّرٍ فِي الدَّارِ، يُعْقَلُ لَهُ بِكُلِّ صُورَةٍ صُورَهَا نَفْسًا، فَتَعْذِبُهُ فِي جَهَنَّمَ». وقال: إِنْ كُنْتَ لَا تَدْعُ فَاعْلَمْ؛ فاضطجعَ الشَّجَرُ وَمَا لَهُ نَفْسٌ لَهُ.

KAŽNJAVA VANJE SLIKARA NA SUDNJEM DANU

1369. Se'id b. ebi-l-Hasan je rekao: Neki čovjek je došao Ibn 'Abbasu i rekao: Ja sam slikar, radim ove slike, pa mi daj fetvu o tom zanimanju.

Ibn 'Abbas mu je rekao: Približi mi se!, pa mu je prišao toliko da je Ibn 'Abbas stavio ruku na njegovu glavu, i rekao: Obavijestit ću te o onome što sam čuo od Allahovog Poslanika, ﷺ. Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: Svaki slikar će u Vatru. Svakoj slici koju je naslikao, Allah će dati dušu, pa će ga kažnjavati u Džehennemu.

Potom je Ibn 'Abbas rekao: Ako ti je nužno da se baviš time, onda slikaj drveće i ono što nema duše.

¹ Pocijepala je sliku popola, tako da se izgubio lik. (op. prev.)

بابُ الشَّدِيدِ عَلَى الْمُصْوَرِينَ

١٣٧٠ - عن أبي رُزْغَةَ، قالَ: دَخَلْتُ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ فِي دَارٍ مَرْوَانَ، فَرَأَى فِيهَا تَصَاوِيرَ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: وَمَنْ أَظْلَمَ مِمَّنْ ذَهَبَ بِخَلْقِهِ خَلْقَهُ كَحْلُقِيْ، فَلَيَخْلُقُوا ذَرَّةً، أَوْ لَيَخْلُقُوا حَبَّةً، أَوْ لَيَخْلُقُوا شَعِيرَةً».

ŽESTOKA PRIJETNJA SLIKARIMA

1370. Ebu Zur'a je rekao: Ušao sam sa Ebu Hurejreom u Mervanovu kuću. Ebu Hurejre je video u njoj neke slike, pa je rekao: Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: Allah Uzvišeni kaže: Ima li većeg nasilnika od onoga koji Me nastoji imitirati u stvaranju. Neka stvore mrava, ili zrno pšenice, ili ječma!

بَابُ التَّهْنِيِّ عَنْ تَحْكُمِ الْذَّهَبِ وَالشَّرْبِ بِالْفِضَّةِ وَلِبَسِ الْحَرِيرِ وَالدِّبَابِاجِ

١٣٧١ - عن البراء بن عازب رضي الله عنهما، قال: أمرنا رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُنْبَئُ، وَنَهَا نَاهَا عَنْ سَبْعَ: أَمْرَنَا بِعِيَادَةِ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعِ الْخَنَاثِ، وَتَشْمِيمِ الْعَاطِسِ، وَإِنْرَارِ الْقَسْمِ أَوْ الْمَقْسِمِ، وَنَصْرِ الْمَظْلومِ، وَإِجَابَةِ الدَّاعِيِّ، وَإِفْشَاءِ السَّلَامِ. وَنَهَا نَاهَا عَنْ خَوَاتِيمِ أَوْ تَحْكُمِ بِالْذَّهَبِ، وَعَنْ شَرْبِ بِالْفِضَّةِ، وَعَنِ الْبَيْاضِ، وَعَنِ الْقَسْبِ، وَعَنْ لُبْسِ الْخَرِيرِ، وَالْإِسْتَبَرَقِ، وَالدِّبَابِاجِ.

ZABRANJENO JE NOSITI ZLATNI PRSTEN, PITI IZ SREBRENOG POSUĐA I OBLAČITI SVILU I KADIFU

1371. El-Bera b. 'Azib, رضي الله عنه, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, nam je naredio i zabranio po sedmero.

Naredio nam je da obilazimo bolesnike, da slijedimo dženaze, da blagosiljamo onoga ko kihne,¹ da ispunimo zakletvu ili ono na što smo zakleti, da pomognemo obespravljenom, da se odazovemo onome ko nas pozove i da širimo selam.

Zabranio nam je da nosimo zlatne prstenove, da pijemo iz srebrenih posuda, da upotrebljavamo svilene prekrivače, da oblačimo prugastu odjeću sa likovima, te svilu, debelu i običnu kadifu.²

باب في طرح خاتم الذهب

١٣٧٢ - عن عبد الله بن عباس رضي الله عنهما؛ أنَّ رسول الله ﷺ رأى خاتماً من ذهبٍ في يد رجُلٍ، فترَحَّهُ، وقال: «يغِمْدُ أَخْدُوكُمْ إِلَى جَمْرَةٍ مِنْ نَارٍ، فَيَجْعَلُهَا فِي يَدِهِ». فقيلَ للرَّجُلِ بَعْدَمَا ذَهَبَ رَسُولُ الله ﷺ: هُذَا خَاتَمُكَ؛ اتَّقِنَّعْ بِهِ». قالَ: لَا واللهِ؛ لَا آخُذُهُ أَبَدًا وَقَدْ طَرَحَهُ رَسُولُ الله ﷺ.

O BACANJU ZLATNOG PRSTENA

1372. Abdullah b. Abbas, ﷺ, prenosi da je jednom Allahov Poslanik, ﷺ, vidio na ruci nekog čovjeka zlatni prsten pa ga je zgradio s njegove ruke, bacio i rekao: *Neki od vas namjerno uzimaju vatrenu žišku i stavljaju je na svoju ruku.*

Nakon što je Poslanik, ﷺ, otišao, rečeno je tom čovjeku: *Uzmi svoj prsten i iskoristi ga!*

Rekao je: *Ne, tako mi Allaha, nikada neću uzeti ono što je bacio Allahov Poslanik, ﷺ.*

¹ Da mu kažemo: *Jerhamukellahu* – Allah ti se smilovao (op. prev.).

² Sve su to vrste svile (op. prev.).

١٣٧٣ - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما، أنَّ رسول الله ﷺ أضطجعَ خاتِمًا مِنْ ذَهَبٍ، فَكَانَ يَجْعَلُ فَصَهْ فِي باطِنِ كَعْقَه إِذَا لَبَسَهُ، فَصَعَّتِ النَّاسُ، ثُمَّ إِنَّهُ جَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ، فَتَرَعَّهُ، فَقَالَ: إِنِّي كُنْتُ أَلْبَسْ هَذَا الْخَاتِمَ، وَأَجْعَلُ فَصَهْ مِنْ دَاخِلٍ. فَرَمَى بِهِ، ثُمَّ قَالَ: «وَاللهِ، لَا أَلْبَسْ أَبَدًا». فَبَتَّ النَّاسُ حَوَّاتِهِمْ.

1373. Abdullah b. Omer, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, napravio sebi zlatni prsten. Kada bi ga stavio na ruku, okrenuo bi njegov kamen unutar šake, pa su se ljudi poveli za njim.

Jednoga dana sjeo je na minber, skinuo ga i rekao: *Ja sam stavljao ovaj prsten okrećući njegov kamen unutar šake*, a potom ga je bacio i rekao: *Tako mi Allaha, nikada ga više neću nositi!*

Zatim su i ostali pobacali svoje prstenje.

بَابُ لِبْسِ التَّبِيِّنِ خاتِمًا مِنْ وَرِقٍ نَفَشَهُ:
مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَلِبْسُ الْخُلُفَاءِ مِنْ بَعْدِهِ

١٣٧٤ - عن ابن عمر رضي الله عنهما، قال: أَتَخَذَ رسول الله ﷺ خاتِمًا مِنْ وَرِقٍ، فَكَانَ فِي يَدِهِ، ثُمَّ كَانَ فِي يَدِ أَبِي بَكَرِ رضي الله عنه، ثُمَّ كَانَ فِي يَدِ عَمِّ رضي الله عنه، ثُمَّ كَانَ فِي يَدِ عُثْمَانَ رضي الله عنه، حَتَّى وَقَعَ مِنْهُ فِي يَدِ أَرِيسَ، نَفَشَهُ: محمدٌ رسول الله.

POSLANIK, ﷺ, JE NOSIO SREBRENI PRSTEN NA KOM JE PISALO: MUHAMMEDUN RESULULLAHI, A NAKON NJEGA SU GA NOSILE PRAVEDNE HALIFE

1374. Ibn Omer, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je napravio sebi srebreni prsten koji je nosio na svojoj ruci. Potom ga je nosio Ebu Bekr, ﷺ, pa Omer, ﷺ, a zatim i Osman, ﷺ, sve dok mu nije spao u bunar Eris. Na njemu je bilo ugravirano: Muhammedun Resulullahi.

١٣٧٥ - عن أنسِ بنِ مالكٍ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَتَحَدَّ
خاتِمًاً مِنْ فِضَّةٍ، وَنَقَشَ فِيهِ: مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ، وَقَالَ لِلنَّاسِ:
«أَنِّي أَتَحَدَّتْ خاتِمًاً مِنْ فِضَّةٍ، وَنَقَشَتْ فِيهِ: مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ؛ فَلَا
يَنْفَعُنِي أَحَدٌ عَلَى نَفْسِهِ».

1375. Enes b. Malik, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, uzeo sebi srebreni prsten na kom je pisalo: Muhammedun Resulullahi. Tom prilikom je rekao ljudima: *Uzeo sam sebi srebreni prsten i na njemu ugravirao: Muhammedun Resulullahi, zato neka niko ne gravira na svom prstenu što sam ja ugravirao.*¹

١٣٧٦ - عن أَنَسِ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَرَادَ أَنْ يَكْثُبَ
إِلَى كِسْرَى وَقِيَصَرَ وَالْجَاهِشِيِّ؛ فَقَبِيلَ: إِنَّهُمْ لَا يَقْبِلُونَ كِتَابًا إِلَّا بِخَاتِمٍ،
فَصَاغَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خاتِمًاً حَلْقَتُهُ فِضَّةٌ، وَنَقَشَ فِيهِ: مُحَمَّدٌ
رَسُولُ اللَّهِ.

1376. Enes, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, htio da napiše pismo perzijskom i bizantijskom caru i abesinskom vladaru, pa mu je rečeno da oni primaju samo opečaćena pisma. Potom je Poslanik, ﷺ, naredio da mu se napravi srebreni prsten na kom je izgravirano: *Muhammedun Resulullahi*.

¹ Razlog zabrane je Poslanikova, ﷺ, bojazan da bi se to moglo iskoristiti u štetne svrhe jer je on pečatio pisma, koja je slao vladarima, tim pečatom. Nevevi (op. prev.).

بَابٌ فِي خَاتِمِ الْوَرِقِ، فَصُنْهُ حَبَشِيٌّ، وَالْتَّخْتُمُ بِالْيَمِينِ

١٣٧٧ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

لَيْسَ خَاتِمَ فَضْلَةً فِي يَمِينِهِ، فِيهِ فَصْنُ حَبَشِيٌّ، كَانَ يَجْعَلُ فَصْنَهُ مِمَّا يَلِي
هَذَهُ.

O SREBRENOM PRSTENU SA HABEŠIJSKIM KAMENOM I O NOŠENJU PRSTENA NA DESNOJ RUCI

1377. Enes b. Malik, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, nosio na desnoj ruci srebreni prsten sa habešijskim kamenom. Okrenuo bi ga unutar šake.

بَابٌ فِي لَبِسِ الْخَاتِمِ فِي الْخِصْرِ مِنَ الْيَدِ الْيُسْرَى

١٣٧٨ - عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: كَانَ خَاتِمُ النَّبِيِّ ﷺ فِي

هَذِهِ وَأَشَارَ إِلَى الْخِصْرِ مِنْ يَدِهِ الْيُسْرَى.

O NOŠENJU PRSTENA NA MALOM PRSTU LIJEVE RUKE

1378. Enes, ﷺ, je rekao: Poslanikov, ﷺ, prsten je bio na ovom, pa je pokazao mali prst lijeve ruke.

بَابُ فِي التَّهْيِي عَنِ التَّخْتَمِ فِي الْوُسْطَى وَالْأُنْجِي تَلِيهَا

١٣٧٩ - عَنْ عَلَيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: نَهَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ أَنَّ تَخْتَمَ فِي إِضْجَعِي هَذِهِ أَوْ هَذِهِ。 قَالَ: فَأَوْمَأْ إِلَى الْوُسْطَى وَالْأُنْجِي تَلِيهَا.

O ZABRANI NOŠENJA PRSTENA NA SREDNjem PRSTU I ONOM KOJI GA SLIJEDI

1379. Alija, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, mi je zabranio da nosim prsten na ova dva ili ova dva prsta!, pa je pokazao na srednji i onaj koji ga slijedi.¹

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَنْتِعَالِ وَالْأَسْتِكْشَارِ مِنِ النَّعَالِ

١٣٨٠ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ أَنَّهُ يَقُولُ فِي عَزْوَةِ عَزْوَنَاهَا: «اسْتَكْثِرُوا مِنِ النَّعَالِ؛ فَإِنَّ الرَّجُلَ لَا يَزَالُ رَاكِبًا مَا اتَّعَلَّ». .

ŠTA SE PRENOŠI O OBUVANJU OBUĆE I O MOTIVISANJU DA SE IMA ŠTO VIŠE OBUĆE

1380. Džabir b. Abdullah, ﷺ, veli: Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, kako u jednoj bici u kojoj smo učestvovali, kaže: Što češće nosite obuću, jer čovjek je jahač sve dok nosi obuću!²

¹ Tj. kažiprst, kako se to definiše u drugim predajama, osim Muslima. Zaštrana se odnosi samo na muškarce (op. prev.).

² Značenje ovoga je da liči jahaču u pogledu lakoće hoda i čuvanja nogu od svih neugodnosti na putu, poput bodlji, kamenja i sl. (op. prev.).

بَابٌ إِذَا أَنْتَعَلَ؛ فَلْيَبْدأْ بِالْيَمِينِ،
وَإِذَا خَلَعَ؛ فَلْيَبْدأْ بِالشَّمَاءِ

١٣٨١ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ عَلَيْهِ السَّلَامَ قَالَ:
إِذَا أَنْتَعَلَ أَخْدُوكُمْ؛ فَلْيَبْدأْ بِالْيَمِينِ، وَإِذَا خَلَعَ؛ فَلْيَبْدأْ بِالشَّمَاءِ،
وَلْيَنْتَهُمَا جَمِيعًا أَوْ لِيَخْلُفُهُمَا جَمِيعًا.

KADA SE OBUĆA NAZUVA POČINJE SE SA DESNOM NOGOM A KADA SE SKIDA SA LIJEVOM

1381. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: *Kada neko od vas nazuva obuću neka počne sa desnom nogom a kada je skida onda sa lijevom, i neka ih zajedno obuva ili zajedno skida.*

بَابُ التَّهْيَيِّ عنِ الْمُثْيِ في نَعْلٍ وَاحِدَةٍ

١٣٨١ بـ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ عَلَيْهِ السَّلَامَ قَالَ:
«لَا يَمْنَشِ أَخْدُوكُمْ فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ، لِيَنْتَهُمَا جَمِيعًا أَوْ لِيَخْلُفُهُمَا
جَمِيعًا».

ZABRANJENO JE HODATI SA SAMO JEDNOM CIPELOM NA NOZI

1381. b. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Neka niko od vas ne hoda s jednom cipelom na nozi, neka obuje i jednu i drugu ili neka izuze i jednu i drugu.*

باب التهني عن القزع

١٣٨٢ - عن ابن عمر رضي الله عنهما، أنَّ رَسُولَ اللَّهِ تَعَالَى تَهَنَّى عَنِ الْقَزْعَ . قَالَ: قُلْتُ لِنَافِعَ: وَمَا الْقَزْعُ؟ قَالَ: يُخْلَقُ بَعْضُ رَأْسِ الصَّبَّيِّ وَيُتَرَكُ بَعْضُ .

ZABRANJENO JE OBRIJATI DIO GLAVE A PREOSTALI DIO OSTAVITI

1382. Ibn Omer, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, zabranio el-kaze'a.

Upitao sam Nafi'a: Šta je to el-kaze'a?

Rekao je: Da se djetetu obrije dio glave a ostavi preostali dio neobrijan.

باب التهني عن وصل الشعر للمرأة

١٣٨٣ - عن أسماء بنت أبي بكر رضي الله عنها، قالت: جاءت امرأة إلى النبي صلوات الله عليه وآله وسلام، فقالت: يا رسول الله! إِنَّ لِي ابنةً عَرِيبِيَا، أَصَابَتْهَا حَضْبَةً، فَتَرَقَ شَعْرُهَا، أَفَأَمْسِلُهُ؟ فقال: العَنِ اللَّهِ الْوَاصِلَةُ وَالْمُنْتَوِصَةُ .

ZABRANJENO JE DA SE NAPLIĆE KOSA ŽENI

1383. Esma, Ebu Bekrova kćerka, رضي الله عنها, je rekla: Neka žena je došla kod Allahovog Poslanika, صلوات الله عليه وآله وسلام, i rekla: Allahov Poslanič, imam kćer na udaju, dobila je ospice pa joj je spala kosa, pa hoću li joj naplesti kosu?

Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, je rekao: Allah je prokleo i onu koja napliće i kojoj se napliće kosa.

باب في الرَّجُرِ أَنْ تَصِلَّ المَرْأَةُ بِرَأْسِهَا شَيْئاً
 ١٣٨٤ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا؛ قَالَ: رَجَرٌ
 النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تَصِلَّ المَرْأَةُ بِرَأْسِهَا شَيْئاً.

ZABRANJENO JE DA ŽENA NAPLETE SEBI NEŠTO NA GLAVI

1384. Džabir b. Abdulla, رَجَرٌ, je rekao: Poslanik, ﷺ, je zabranio da žena naplete sebi nešto na glavi.

١٣٨٥ - عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَزْفٍ؛ أَنَّهُ سَبْعَ مُعاوِيَةَ بْنَ أَبِي مُقْيَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَامَ حَجَّ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ وَتَنَاهَى قُضَّةُ مِنْ شَعْرٍ كَاتَبَ فِي يَدِ حَرَسِيٍّ؛ يَقُولُ: يَا أَهْلَ الْمَدِينَةِ! أَيْنَ عَلَمَائُكُمْ؟ تَسْعَفُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَا عَنْ مِثْلِ هَذِهِ، وَيَقُولُ: إِنَّمَا مَلَكُتُ بَنُو إِسْرَائِيلَ حِينَ اتَّخَذْتُ هَذِهِ نِسَاؤُهُمْ.

1385. Humejd b. 'Abdurrahman b. 'Avf prenosi da je čuo Muaviju b. ebi Sufjana, رَجَرٌ, u godini u kojoj je obavio hadždž, da je na minberu uzeo podrezan čeoni uvojak koji je bio u ruci halifinog sluge i upitao: Medinelije, gdje vam je ulema?! Ja sam čuo Allahovog Poslanika, ﷺ, da je zabranio ovo i rekao: Israilovi sinovi su uništeni onda kada su im žene počele to raditi.

باب في لعن الواثمات والمتعلجات

١٣٨٦ - عن عبدالله بن منعو رضي الله عنه؛ قال: لعن الله الواثمات، والمستوشمات، والتأمصات، والمتمصات، والمتعلجات للخن، المغيرات خلق الله.

قال: فبلغ ذلك امرأة من بني أسد، يقال لها: أم يعقوب، وكانت تقرأ القرآن، فأتته، فقالت: ما حديث بلغني عنك ألاك لعنت الواثمات والمستوشمات والمتمصات والمتعلجات للحسن المغيرات خلق الله؟ فقال عبدالله: وما لي لا لعن من لعن رسول الله عليه و هو في كتاب الله عز وجل؟! فقالت المرأة: لقد فرأت ما بين لوحى المصحف؛ مما وجدته. فقال: لئن كنتم قرأتيم؛ لفذ وجدتكم، قال الله عز وجل: «وما يائكم الرسول فخذلوا وما بهم عنكم عنة فانهواهم» [الحضر: ٧].

قالت المرأة: فإني أرى شيئاً من هذا على أمرائك الآن؟ قال: أذهب بي فانظري. قال: فدخلت على امرأة عبدالله، فلم تر شيئاً، فجاءت إليني، فقالت: ما رأيت شيئاً. فقال: أما لئن كان ذلك؛ لمن تجاويفها.

O PROKLETSTVU ONIH KOJE TETOVIRAJU I ONIH KOJI RAZMIČU ZUBE

1386. Abdullah b. Mes'ud, ﷺ, je rekao: Allah je prokleo one koje tetoviraju i one koje traže da im se to radi, one koje čupaju obrve i one koje to traže da im se radi i one koje rastavljuju zube, uljepšavajući se, mijenjajući tako Allahovo stvaranje.

To je doprlo do neke žene iz plemena Benu Esed, koja se zvala Ummu Jakub. Ona je poznavala Kur'an. Došla je Ibn Mes'udu i rekla: Kakav je to hadis koji mi je dopro od tebe u kome si prokleo one koje tetoviraju i kojim se to rade, one koje čupaju obrve i one kojima se to radi i one koje rastavljuju svoje zube, uljepšavajući se, i tako mijenjaju Allahovo stvaranje?

Abdullah je rekao: Što da ne prokunem one koje je prokleo Allahov Poslanik, ﷺ, a to se nalazi i u Allahovoj Knjizi!!

Žena je rekla: Ja sam pročitala cijeli Kur'an a to nisam našla. Rekao je: Da si ga pročitala kako treba, sigurno bi to našla. Allah, ﷺ, je rekao:

وَمَا أَءَيْتُكُمْ مِّنْ رَّسُولٍ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَأَنْهُوَا

Ono što Poslanik naredi prihvativate to a što vam zabrani okanite se toga.¹

Žena je rekla: Nešto od toga ja vidim na tvojoj ženi.

Rekao je: Otiđi i pogledaj! Otišla je kod njegove žene i ništa nije vidjela.

Rekla je: Ništa od toga nisam vidjela.

Rekao je: Da si nešto vidjela od toga, mi ne bismo skupa živjeli.

¹ Sura El-Hašr, 7.

باب في المُتَشَبِّعِ بِمَا لَمْ يُغْطِ

١٣٨٧ - عن أسماء رضي الله عنها؛ قال: جاءت امرأة إلى النبي ﷺ، فقالت: إِنَّ لِي ضَرَّةً؛ فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ أَنْ أَتَشَبَّعَ مِنْ مَالِ زَوْجِي بِمَا لَمْ يُغْطِنِي؟ فقال رسول الله ﷺ: «المُتَشَبِّعُ بِمَا لَمْ يُغْطِ كَلَابِسٌ ثَوَبَنِي رُورٌ».

O ONOME KO SE HVALI NEČIM ŠTO MU NIJE DATO

1387. Esma, ﷺ, je rekla: Neka žena je došla kod Allahovog Poslanika, ﷺ, i rekla: Ja imam inoču, pa da li mi je grijeh da se hvalim imetkom svog muža, koji mi nije dao?¹

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Onaj ko se hvali onim što mu nije dato je kao onaj ko se maskira noseći tuđu odjeću.²

باب في النِّسَاءِ الْكَاسِبَاتِ الْعَارِيَاتِ

١٣٨٨ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «صِنْفَانٌ بْنُ أَفْلَى الثَّارِ لَمْ أَرْهُمَا: قَوْمٌ مَعْهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ، يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ . وَنِسَاءٌ كَاسِبَاتٌ عَارِيَاتٍ، مُمْلَاتٌ مَائِلَاتٍ، رُؤُوسُهُنَّ كَأَنْسِنَةٍ الْبَخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلُنَّ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا، وَإِنْ رِيحَهَا لَتَوَجَّدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا».

O ŽENAMA KOJE ĆE BITI OBUČENE A, USTVARI, SU GOLE

1388. Ebu Hurejre, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Dvije vrste Džehennemlija još nisam vidio: ljudi³ koji će uza se imati bičeve kao kravljе repove s kojim će udarati ljudi, i žene koje će biti

¹ U drugom Muslimovom rivajetu stoji: Rekoh, Allahov Poslaniče, da kažem da mi je muž dao, a nije mi dao.

² Tj. da se hvališe nečim što ne posjeduje, pokazujući ljudima da ima ono što nema da bi se tako na lažan način hvalisao pred njima. To je pokudeno, kao što je pokušeno oblačiti tuđu, ukradenu odjeću.

³ Odnosi se na policiju. Doskora su nosili u rukama bičeve koje kod nas u Damasku nazivaju kerabidž.

obučene a bit će ustvari, gole,¹ koketne i hodat će zavodljivo. Njihove glave će biti kao devine grbe.² One neće ući u Džennet niti će osjetiti njegovog mirisa, iako će se njegov miris osjetiti na toliko i toliko.

باب قطع القلائد من أغناق الذواب

١٣٨٩ - عن أبي بشير الأنصاري رضي الله عنه، أنه كان مع رسول الله ﷺ في بعض أسفاره. قال: فأرسل رسول الله ﷺ رسولاً (قال عبد الله بن أبي بكر: حسبت أنه قال: والناس في مبيتهم): «لا ينبع في رقبة بمير قلادة من وتر - أو: قلادة -؛ إلا قطعت». قال مالك: أرى ذلك من الغين.

SKIDANJE OGRLICA SA VRATOVA ŽIVOTINJA

1389. Ebu Bešir el-Ensari, ﷺ, prenosi da je on jednom bio sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, na putovanju, pa je Poslanik, ﷺ, poslao izaslanika, (Abdullah b. ebi Bekr je rekao: Mislim da je još rekao: Ljudi su tada bili u svom prebivališu), da im saopći sljedeće: Da niko na vratu deve ne ostavi ogrlicu od kanapa ili samo ogrlicu³ a da je ne skine.

Malik je rekao: Mislim da se to odnosi na ogrlice koje su stavljenе radi uroka.

¹ Tj. obučene, međutim, kao da su gole jer oblače providnu odjeću ispod koje se vidi koža. Ili su obučene i ukrašene ali bez odjeće takvaluka.

² Ovim se ukazuje da će uvećati izgled svojim glava. Komentatori hadisa su ovo tumačili tako što su rekli da se to odnosi na turbane ili poveze ze glave ili nešto slično. Danas se može protumačiti da se ovaj hadis odnosi na moderne frizure u kojima se skuplja kosa tako da bude pola pedlja ili čak i veća. To je od mnogobrojnih mudžiza Poslanika, ﷺ, pa neka propadne onaj koji ne uzima pouku.

³ Sumnja prenosilaca je da li je rekao: ogrlicu od kanapa, ili je rekao: ogrlicu, bez spomena kanapa.

بَابُ فِي الْأَجْرَاسِ وَأَنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تَضَعُ رُفَقَةً
فِيهَا كَلْبٌ أَوْ جَرَسٌ

١٣٩٠ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
لَا تَضَعُ الْمَلَائِكَةَ رُفَقَةً فِيهَا كَلْبٌ أَوْ جَرَسٌ».

O ZVONIMA I TOME DA MELEKI NE ULAZE U DRUŠTVO U KOME JE PAS ILI ZVONO

1390. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Meleki ne ulaze u društvo u kome su pas ili zvono.*

١٣٩١ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
«الْجَرَسُ مَزَامِيرُ الشَّيْطَانِ».

1391. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Zvona su šejanove frule.*

بَابُ النَّهْيِ عَنْ ضَرْبِ الْحَيَوانِ فِي وَجْهِهِ وَوْسِمِهِ فِيهِ
١٣٩٢ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَهَى
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْوَجْهِ.
رسول الله ﷺ عن الضرب في الوجه، وعن الوسم في الوجه.

ZABRANA UDARANJA ŽIVOTINJE PO LICU I ŽIGOSANJA PO LICU

1392. Džabir b. Abdullah, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, zabranio da se životinja udara i žigoše po licu.

١٣٩٣ - عن ناعم أبي عبد الله مولى أم سلمة، أتَه سمعَ ابن عباس رضيَ اللَّهُ عنْهُمَا يَقُولُ: وَزَوْجِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جِهَاراً مُؤْسَوْمَ الْوَجْهِ، فَأَنْكَرَ ذَلِكَ.

قال: فَوَاللَّهِ؛ لَا أَسِمْهُ إِلَّا فِي أَقْصى شَيْءٍ مِنَ الْوَجْهِ. فَأَمْرَ بِعِصَمِيْرِ لَهُ، فَكُوِيَّ فِي جَاعِرَتِيهِ، فَهُوَ أَوَّلُ مَنْ كَوَى الْجَاعِرَتَيْنِ.

1393. Na'ím ebu Abdullaħ, Ummu Selemin oslobođeni rob, prenosi da je čuo Ibn 'Abbasa, یحابی, da je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je video nekog magarca žigosanog po licu, pa je to osudio.

Ibn Abbas je rekao: Tako mi Allaha, obilježit ću što dalje od lica, pa je naredio da mu dovedu njegovog magarca i obilježio ga na sapima. On je bio prvi koji je žigosanje izvršio na tom mjestu.

باب وَسْمُ الْفَمِ فِي آذَانِهَا

١٣٩٤ - عن أنسٍ رضيَ اللَّهُ عنْهُ؛ قال: دَخَلْنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِزَبَدَا وَهُوَ يَسِمُّ غَنَمًا (قال: أَخْسِبْتُهُ قال): فِي آذَانِهَا.

OBILJEŽAVANJE UŠIJU SITNE STOKE

1394. Enes, یحابی, prenosi da su jednom došli kod Allahovog Poslanika, ﷺ, u tor dok je on žigom obilježavao sitnu stoku. Mislim da je rekao: *Na ušima*.

باب في وسم الظهر

١٣٩٥ - عن أَنَسِ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَمَّا وَلَدَتْ أُمُّ سَلَيْمَ، قَالَتْ لِي: يَا أَنَسُ! انْظُرْ هَذَا الْعَلَامَ؛ فَلَا يُصِيبَنَّ شَيْئًا حَتَّى تَغْدُوَ بِهِ إِلَى النَّبِيِّ يُحَكِّمُهُ. قَالَ: تَغْدُوَتْ؛ فَإِذَا هُوَ فِي الْحَاجَةِ، وَعَلَيْهِ خَمِيصَةٌ جُونِيَّةٌ، وَهُوَ يَسِمُ الظَّهَرَ الَّذِي قَدِيمَ عَلَيْهِ فِي الْفَتْحِ.

O OBILJEŽAVANJU TOVARNIH ŽIVOTINJA

1395. Enes, ﷺ, je rekao: Kada se porodila Ummu Sulejm, rekla mi je: Enese, uzmi ovog dječaka i otiđi pravo s njim kod Allahovog Poslanika, ﷺ da mu uradi tahnik.¹ Poranio sam i zatekao ga u voćnjaku, na njemu je bila neka vunena džuvenička odjeća. Obilježavao je žigom devu koju je jahao na dan kada je oslobođao Mekku.

¹ Tahnik je čin koji se obavlja odmah po rođenju djeteta. Naime, prije nego dijete bude podojeno, uzme se malo hurme, koja se dobro usitni u ustima i to se prvo dadne novorodenčetu. Otuda su ashabi željeli da mu prvi zalogaj dâ sam Allahov Poslanik, ﷺ (op. prev.).

كِتَابُ الْأَدَبِ

POGLAVLJE O LIJEPOM PONAŠANJU

باب قول النبي ﷺ: «تَسْمُوا بِاسْمِي وَلَا تَكْنُونَا بِكُنْتِي»

١٣٩٦ - عن أَبِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: نَادَى رَجُلٌ رَجُلاً بِالْبَقِيعِ: يَا أَبَا الْقَاسِمِ! فَأَتَتْهُ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي لَمْ أَعْنِكَ، إِنِّي دَعَوْتُ فُلَانًا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَسْمُوا بِاسْمِي، وَلَا تَكْنُونَا بِكُنْتِي».

POSLANIKOVE, ﷺ, RIJEČI: NADIJEVAJTE MOJE IME, ALI NE DAJITE MOJ NADIMAK

1396. Enes, ﷺ, je rekao: Neki čovjek je na Beki' i pozvao drugog i rekao: *Ebu-l-Kasime!*, pa mu se Allahov Poslanik, ﷺ, okrenuo. Čovjek je rekao: Allahov Poslaniče, nisam mislio na tebe nego sam pozvao tog i tog.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: *Nadijevajte moje ime, ali ne dajite moj nadimak!*¹

باب الشَّنَمِيَّةِ بِمُحَمَّدٍ ﷺ

١٣٩٧ - عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: وُلَدَ لِزَجْلِي مِنْهَا عَلَامٌ، فَسَمِعَهُ مُحَمَّدٌ، فَقَالَ لَهُ قَوْمُهُ: لَا تَدْعُكَ ثَنَمِي بِاسْمِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَأَنْطَلَقَ بَانِيهِ حَامِلَهُ عَلَى ظَهِيرَهُ، فَأَتَى بِهِ النَّبِيُّ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وُلَدَ لِي عَلَامٌ، فَسَمِعَتْهُ مُحَمَّدًا، فَقَالَ لَهُ قَوْمُهُ: لَا تَدْعُكَ ثَنَمِي بِاسْمِ رَسُولِ اللَّهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَسْمُوا بِاسْمِي وَلَا تَكْنُونَا بِكُنْتِي؛ فَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمُ أَسْمَمْ بَيْتَكُمْ».

NADIJEVANJA POSLANIKOVA, ﷺ, IMENA - MUHAMMED

1397. Džabir b. Abdullah, ﷺ, je rekao: Jednom od nas rođen je sin.

¹ Neki učenjaci su protumačili da se ova zabrana odnosi isključivo na Poslanikovo, ﷺ, vrijeme, što se razumije iz konteksta hadisa. Razlog zabrane, prema tom mišljenju je uz nemiravanje Poslanika, ﷺ, dozivanjem drugih ljudi koji imaju isti nadimak. Ono što ukazuje da se zabrana odnosi na Poslanikovo, ﷺ, vrijeme je postupak nekih ashaba, poput Talhe b. Ubejdullaha koji je poslije Poslanikove, ﷺ, smrti svom djetetu dao ime Muhammed i uzeo nadimak Ebu-l-Kasim. A Allah najbolje zna (op. prev.).

Dao mu je ime Muhammed. Njegovi su mu rekli: Nećemo ti dozvoliti da dāš ime djetetu po imenu Allahovog Poslanika, ﷺ.

Uprtio je na leđa svoje dijete i došao s njim kod Poslanika, ﷺ, i rekao: Allahov Poslanič, dobio sam sina pa sam mu dao ime Muhammed, ali su mi moji sunarodnjaci rekli: Nećemo ti dozvoliti da nadiješ djetetu ime Allahovog Poslanika, ﷺ.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Nadijevajte moje ime, ali se ne nazivajte mojim nadimkom. Ja sam samo Kasim koji vam pravedno dijeli.

بَابُ أَحَبِّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ

١٣٩٨ - عَنْ أَبْنَى عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَحَبَّ أَسْمَائِكُمْ إِلَى اللَّهِ: عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ».

UZVIŠENOM ALLAHU NAJDRAŽA SU IMENA: ABDULLAH I ABDURRAHMAN

1398. Ibn Omer, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Uzvišenom Allahu najdraža vaša imena su: Abdullah i Abdurrahman.

بَابُ تَسْمِيَةِ الْمُؤْلُودِ عَبْدُ الرَّحْمَنِ

١٣٩٩ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: وُلِدَ لِرَجُلٍ

مِنَّا غُلامٌ، فَسَمِّاهُ الْقَاسِمُ، فَقُلْنَا: لَا تُخْنِكِ أَبَا الْقَاسِمِ، وَلَا تُتَعْمِكِ

عَيْنَاهُ، فَأَتَى النَّبِيُّ ﷺ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: «أَنْسِ ابْنَكَ

عَبْدَ الرَّحْمَنِ».

DAVANJE NOVOROĐENČETU IMENA - ABDURRAHAMAN

1399. Džabir b. Abdullah, ؓ, je rekao: Nekom našem čovjeku se rodio sin pa mu je dao ime Kasim. Rekli smo mu: Mi te nećemo zvati Ebu-l-Kasimom niti čemo ti priuštiti tu radost.

Čovjek je otišao do Poslanika, ﷺ, i spomenuo mu šta se desilo. Poslanik, ﷺ, je rekao: Daj svom sinu ime Abdurrahman!

باب تَمْيِيْة الْمُوْلُود عَبْدَ اللَّه وَمِنْحَة وَالصَّلَاة عَلَيْهِ

١٤٠٠ - عن عروة بن الزبير وفاطمة بنت المندى بن الزبير؛ أنهمما قالا: خرجت أسماء بنت أبي بكر حين هاجرت وهي حبلى بعد الله بن الزبير رضي الله عنها. فقدمت قباء، فقضت بعد الله بقباء، ثم خرجت حين نفست إلى رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه ليعنكم، فأخذته رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه منها، فوضعت في حجره، ثم دعا بثمرة. قال: قالت عائشة: فمكثنا ساعة لتنفسها قبل أن تجدها، فمضفها، ثم بصفتها في فيه، فإن أول شيء دخل بطن لريث رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه.

ثم قالت أسماء: ثم مسحه، وصلى عليه، وسلمه عبد الله، ثم جاء وهو ابن سبع سنين أو ثمان لنباع رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه، وأمره بذلك رضي الله عنه، فتبسم رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه حين رأه مقبلًا إليه، ثم بايضة.

O DAVANJU NOVOROĐENČETU IMENA ABDULLAH, MILOVANJU DJETETA I UČENJU DOVE ZA NJEGA

1400. 'Urve b. ez-Zubejr i Fatima, kćerka Munzira b. ez-Zubejra su rekli: Esma, Ebu Bekrova kćerka, je krenula da učini hidžru kada je zanijela Abdullaha b. ez-Zubejra. Kada je došla do mjesta Kuba rodila je Abdullaha. Kada ga je rodila otišla je s njim do Allahovog Poslanika, صلوات الله عليه وآله وسلامه, da mu uradi tahnik.¹ Kada je došla Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلامه, ga je uzeo od nje i stavio ga na svoje krilo i zatražio jednu hurmu.

Aiša je rekla: Tražili smo je čitav sahat dok je nismo našli. Sažvakao ju je Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلامه, a potom je iscijedio u njegova usta. Prvo što je ušlo u njegov stomak bila je pljuvačka Allahovog Poslanika, صلوات الله عليه وآله وسلامه.

Esma je rekla: Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلامه, ga je, potom, pomilovao, proučio mu dovu i dao mu ime Abdullah. Kada je napunio sedam ili osam godina Zubejr, صلوات الله عليه وآله وسلامه, mu je naredio da ode kod Allahovog Poslanika i dadne mu

¹ Pogledaj hadis i fusnotu pod brojem 1395. (op. prev.)

prisegu. Kada je Poslanik, ﷺ ugledao kako mu prilazi nasmijao se i prihvatio njegovu prisegu.

١٤٠١ - عن أنس بن مالك رضي الله عنه، قال: كان ابن لابي طلحة يشتكى، فخرج أبو طلحة، ففِيْضَ الصَّبَيْ، فلَمَّا رَجَعَ أَبُو طَلْحَةَ، قَالَ: مَا فَعَلَ ابْنِي؟ قَالَتْ أُمُّ سُلَيْمَ: هُوَ أَنْكَرَ مِمَّا كَانَ. فَقَرَيْتُ إِلَيْهِ الْعَثَاءَ، فَتَعَشَّى، ثُمَّ أَصَابَهُ مِنْهَا، فَلَمَّا فَرَغَ، قَالَتْ: وَارُوا الصَّبَيْ. فَلَمَّا أَضْبَحَ أَبُو طَلْحَةَ، أَتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ: «أَغْرَضْتُمُ الْلَّبْلَةَ؟». قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمَا». فَوَلَدَتْ غُلَامًا، فَقَالَ لِي أَبُو طَلْحَةَ: أَخْيَلْهُ حَتَّى تَأْتِيَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ، فَأَتَى بِهِ النَّبِيُّ ﷺ، وَبَعْثَتْ مَعَهُ تَمَرَاتٍ، فَأَخْذَهُ النَّبِيُّ ﷺ، فَقَالَ: «أَمْعَةُ شَيْءٍ؟». قَالُوا: نَعَمْ؛ تَمَرَاتٍ. فَأَخْذَهَا النَّبِيُّ ﷺ، فَمَضَغَهَا، ثُمَّ أَخْذَهَا مِنْ فِيهِ، فَجَعَلَهَا فِي الصَّبَيْ، ثُمَّ حَنَّكَهُ وَسَمَّاهُ: عَبْدَ اللَّهِ.

1401. Enes b. Malik, ﷺ, je rekao: Ebu Talhin sin je bio bolestan. Kada je Ebu Talha otišao od kuće sin mu je izdahnuo. Kada se vratio, upitao je: Šta mi je sa sinom?

Ummu Sulejm je rekla: Mirmiji je nego što je bio.

Servirala mu je večeru pa je večerao. Zatim joj je prišao kao što muž prilazi ženi. Kada je udovoljio svojoj potrebi, Ummu Sulejm je rekla: *Ukopajte dijete.*

Kada je Ebu Talha ujutro ustao, otišao je Allahovom Poslaniku, ﷺ, i ispričao mu šta se desilo.

Poslanik, ﷺ, ga je upitao: *Jeste li sinoć prilazili jedno drugom?*

Rekao je: *Jesmo.*

Poslanik, ﷺ, je rekao: *Allahu moj, prospi na njih svoj bereket.* Žena mu je, nakon toga, rodila sina.

Ebu Talha mi je rekao: Odnosi ga Poslaniku, ﷺ. Ponio sam ga Poslaniku, ﷺ. Sa njim su bile poslane i hurme. Kada sam došao kod Poslanika, ﷺ, on ga je uzeo i upitao: *Ima li šta sa njim?*

Rekli su: *Imaju hurme.* Uzeo je hurme, ižvakao ih a zatim to iscijedio u usta djetetu, uradio mu tahnik i dao mu ime Abdullah.

باب في التسمية بأسماء الأنبياء والصالحين

١٤٠٢ - عن الشفيرة بن شعبة رضي الله عنه؛ لما قدمت نجران،
سألوني، فقالوا: إنكم تقررون: ﴿يَأْخَذُ هَرُونَ﴾ [مريم: ٢٨]،
وموسى قبل عيسى بذلك وكتذا. فلما قدمت على رسول الله ﷺ؛
سألته عن ذلك؟ فقال: «إنهم كانوا يسمون بآياتِهم والصالحين
قبْلَهُمْ».

O NADIJEVANJU IMENA ALLAHOVIH POSLANIKA I DOBRIH LJUDI

1402. Mugire b. Šu'be, ﷺ, je rekao: Kada sam došao u Nedžran
pitali su me: Vi čitate u Kur'anu:

﴿يَأْخَذُ هَرُونَ﴾

O Harunova sestro¹ a Musa je bio prije Isaa toliko i
toliko vremena?!

Kada sam se vratio Allahovom Poslaniku, ﷺ, upitao sam ga o
tome, pa mi je rekao: Oni su nadijevali imena poslanikâ i dobrih ljudi
koji su bili prije njih.

¹ Ajet u potpunosti glasi:

﴿يَأْخَذُ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوِّيَ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيَّا﴾

Hej ti koja u čednosti ličiš Harunu, otac ti nije bio nevaljao, a ni
mati tvoja nije bila nevaljalica. Sura Merjem, 28.

باب تَسْمِيَةُ الْمَوْلُودِ بِإِبْرَاهِيمَ

١٤٠٣ - عن أبي موسى رضي الله عنه، قال: وُلِدَ لِي عَلَامٌ، فَأَتَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ ﷺ، فَسَمِعَهُ إِبْرَاهِيمَ، وَحَنَّكَهُ بِثَمَرَةٍ.

DAVANJE NOVOROĐENČETU IMENA - IBRAHIM

1403. Ebu Musa, ﷺ, je rekao: Moja supruga rodila je sina pa sam ga donio Poslaniku, ﷺ. Dao mu je ime Ibrahim i uradio mu tahnik jednom hurmom.

باب تَسْمِيَةُ الْمَوْلُودِ الْمُتَذَرِّ

١٤٠٤ - عن سهيل بن سعيد؛ قال: أتني بالمتذر بن أبي أسيد رضي الله عنهم إلى رسول الله ﷺ حين ولد، فوضاعة النبي ﷺ على فخذيه، وأبو أسيد جالس، فلهم النبي ﷺ بشيء بين يديه، فأمر أبو أسيد بابنه، فاختمل من على فخذ رسول الله ﷺ، فأقلبه، فاشتفاق رسول الله ﷺ، فقال: «أين الصبي؟». فقال أبو أسيد: أغلبناه يا رسول الله! قال: «ما اسمه؟». قال: فلان يا رسول الله! قال: «لا، ولكن؛ ائمه المتذر». فسماه يومئذ: المتذر.

DAVANJE NOVOROĐENČETU IMENA - EL-MUNZIR

1404. Sehl b. Sa'd je rekao: Kada je rođen El-Munzir b. ebi Usejd, ﷺ, odnesen je kod Allahovog Poslanika, ﷺ. Poslanik, ﷺ, ga je stavio na svoje stegno. Ebu Usejd je sjedio, pa je Poslaniku, ﷺ, na trenutak nešto drugo privuklo pažnju. Ebu Usejd je naredio da se dijete skloni od njega. Odnijeli su ga sa stegna Allahovog Poslanika, ﷺ. Kada se Poslanik, ﷺ, osvrnuo, upitao je: **Gdje je dijete?**

Ebu Usejd je rekao: *Odnijeli smo ga, Allahov Poslaniče.*

Upitao je: **Kako se zove?**

Rekao je: *Tako i tako, Allahov Poslaniče.*

Rekao je: **Ne, daj mu ime El-Munzir!**

Tada ga je nazvao El-Munzirom.

باب تَغْيِيرِ الاسم إِلَى أَخْسَنِ مِنْهُ

١٤٠٥ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ ابْنَةَ لِعْمَرَ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَتْ يُقَالُ لَهَا: عَاصِبَةُ، فَتَمَّاها رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: حَمِيلَةُ.

ZAMJENA IMENA ZA LJEPŠE

1405. Ibn Omer, ﷺ, prenosi da je Omer, ﷺ, imao kćerku koja se zvala Asija pa ju je Allahov Poslanik nazvao Džemila.¹

باب تَسْمِيةُ بَرَّةَ جُوَيْرِيَةَ

١٤٠٦ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَتْ جُوَيْرِيَةُ اسْمَهَا بَرَّةُ، فَحَوَّلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ اسْمَهَا جُوَيْرِيَةً، وَكَانَ يَكْرَهُ أَنْ يُقَالُ: خَرَجَ مِنْ عَنْدِ بَرَّةِ.

IME BERRA PROMIJESENJE JE U DŽUVEJRIJJA

1406. Ibn Abbas, ﷺ, je rekao: Džuvejrija se zvala Berra, pa joj je Allahov Poslanik, ﷺ, promijenio ime i nazvao je Džuvejrija, jer je prezirao da kaže: otisao od Berre.²

¹ Asija u prijevodu znači: grešnica, a Džemila: ljepotica (op. prev.).

² Berra znači: čestita, bogobojazna, stoga nije volio taj izraz. S druge strane mi ne znamo šta je u tuđim srcima (op. prev.).

باب تسمية برة زئب

١٤٠٧ - عن محمد بن عمرو بن عطاء، قال: سمعت أبا بيته برة
فقالت لي زئب بنت أبي سلمة: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ يَنْهَا عَنْ هَذَا
الاسم، وسُمِّيَتْ بِرَّةً، فقال رسولُ اللَّهِ: لَا تُزُكُوا أَنفُسَكُمْ، اللَّهُ
أَعْلَمُ بِأَهْلِ الْبَرِّ مِنْكُمْ. فقالوا: بِمَ تُسَمِّيْهَا؟ قال: مَسْمُوهَا زَئْبٌ.

DRUGOJ BERRI JE PROMIJEŃIO IME U ZEJNEB

1407. Muhammed b. 'Amr b. 'Ata' je rekao: Dao sam kćerki ime Berra pa mi je Zejneb, Ebu Selemina kćerka, rekla: Allahov Poslanik, ﷺ, je zabranio da se nadijeva to ime. Ja sam se zvala Berra pa je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Nemojte sami sebe hvaliti, jer Allah najbolje zna ko je od vas bogobojazan.

Upitali su: Kako ćemo joj dati ime?

Rekao je: Dajte joj ime Zejneb.

باب في تسمية العنب الكرم

١٤٠٨ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال
رسولُ اللَّهِ: لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ لِلْعَنْبِ: الْكَرْمُ، إِنَّمَا الْكَرْمُ الرَّجُلُ
الْئَنْبِمُ.

O NAZIVANJU GROŽĐA KERAM¹

1408. Ebu Hurejre, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Neka niko od vas ne rekne za grožđe da je keram.² Keram je čovjek musliman.

¹ Keram znači plemenitost (op. prev.).

² Razlog zabrane leži u tome što su Arapi nazivali grožđe keram, aludirajući na vino koje, kad se popije, čini onog ko ga popije keramom (plemenitom). Međutim, kada je vino zabranjeno, zabranjeno im je bilo da govore za grožđe da je keram iz prezira prema vinu i potvrde njegove zabrane. Potom je objašnjeno da je srce vjernika plemenito (keram).

١٤٠٩ - عن وائل بن حجر رضي الله عنه؛ أنَّ النَّبِيَّ ﷺ قالَ:
لَا تَقُولُوا: الْكَرْمُ، وَلِكِنْ قُولُوا: الْعِتْبُ وَالْحَبْلَةُ.

1409. Vail b. Hudžr, رضي الله عنه, prenosi da je Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلامه, rekao: *Nemojte govoriti keram nego recite grožđe i loza.*

باب النَّهْيِ أَن يُسَمِّي بِأَفْلَحٍ وَرَبَاحٍ وَنَافِعٍ
١٤١٠ - عن سَمْرَةَ بْنِ جُذْبِ رضي الله عنه؛ قالَ: نَهَا
رَسُولُ اللهِ ﷺ أَنْ تُسَمِّي رَقِيقَنَا بِأَزْبَعَةِ أَسْمَاءِ: أَفْلَحٍ وَرَبَاحٍ وَنَافِعٍ
وَنَافِعٍ.

ZABRANJENO JE NADIJEVATI SLJEDEĆA IMENA: EFLEH, REBAH, JESAR I NAFI'

1410. Semure b. Džundub, رضي الله عنه, je rekao: Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلامه, nam je zabranio da svoje robe nazivamo nekim od četiri imena: Efleh, Rebah, Jesar i Nafi'!¹

١٤١١ - عن سَمْرَةَ بْنِ جُذْبِ رضي الله عنه؛ قالَ: قالَ
رَسُولُ اللهِ ﷺ: «أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَرْبَعَةُ مُبْحَانُ اللَّهِ،
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ؛ لَا يَضُرُّكُ بِإِيمَانِكَ،
وَلَا تُسْمِئَنَ فُلَامَكَ بِسَارَأً وَلَا رَبَاحًا وَلَا نَجْبَحًا وَلَا أَفْلَحًّا؛ فَإِنَّكَ
تَقُولُ: أَنْتَ هُوَ فَلَا يَكُونُ، فَبَقُولُ: لَا، إِنَّمَا هُنْ أَرْبَعَةٌ؛ فَلَا تَزِيدُنَّ
عَلَيْهِ.

1411. Semure b. Džundub, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلامه, rekao: Četiri govora Allahu su najdraža, a to su: Subhanellah, ve-l-hamdu lillah, ve la ilahe illellah i Allahu ekber. Neće ti naškoditi s kojim god prvo počneš.

Nemoj nazivati svoga slugu imenom Jesar, niti Rebah, niti Nedžih, niti Efleh, jer je moguće da upitaš: Je li on tamo?, pa da ne

¹ Efleh znači: uspjehni, Rebah: dobitnik, Jesar: koji olakšava, Nafi': koristan, Nedžih: pobednik. Razlog zabrane je udaljavanje od pesimizma kada čuju da nema tog i tog (op. prev.).

bude i da se tada kaže: nije. To su četiri imena i nemoj dodavati ništa na moj govor.

باب الرُّخْصَةِ فِي ذَلِكَ

١٤١٢ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهم؛ قال: أراد النبي ﷺ أن ينهى عن أن يسمى بيعلى وبيركة وبافلح وبساري وبنايف، ويتنحو ذلك، ثم رأيته سكت بعده عنها، فلم يقل شيئاً، ثم قصر رسول الله ﷺ، ولم يته عن ذلك.
ثم أراد عمر رضي الله عنه أن ينهى عن ذلك، ثم ترجمه.

OLAKŠICA U VEZI SA ZABRANOM DAVANJA NEKIH IMENA

1412. Džabir b. Abdullah, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je htio da zabrani nadjevanje imena kao što su Ja'la, Bereke, Efleh, Jesar i Nafi' i imena sličnih njima.

Međutim, nakon toga nije ih više spominjao i ništa o njima nije govorio. Potom je Allahov Poslanik, ﷺ, umro, a da ta imena nije zabranio.

Poslije je, Omer, ﷺ, htio da ih zabrani, ali se naposljetku okanio te namjere.

باب تَشْمِيمِ الْعَبْدِ وَالْأَمَةِ وَالْمَؤْلِي وَالسَّيْدِ

١٤١٣ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ قال: أراد رسول الله ﷺ: لا يقل أحدكم: اشتَرَتْ رَبِّكَ، وأطْبَعَ رَبِّكَ، وَضَرَبَ رَبِّكَ، ولا يقل أحدكم: ربِّي، ولِيَقْلُ: سَيِّدِي وَمَوْلَايَ، ولا يقل أحدكم: عَبْدِي، أَمْتَي، ولِيَقْلُ: فَتَاهِي، فَتَاهِي، فُلَامِي».

NAZIVANJE IMENIMA KAO ŠTO SU ABD - ROB, EME - ROBINJA, MEVLA - VLASNIK I SEJJID - GOSPODIN

1413. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Neka niko od vas ne rekne: Napoji svog gospodara, nahrani svog gospodara ili polij za abdest svom gospodaru.

Neka niko od vas ne rekne: Moj gospodar, nego neka rekne: Moj pretpostavljeni i moj vlasnik.

Neka niko od vas ne rekne: Moj rob i moja robinja. Nego neka rekne: Moj mladić, moja djevojka i moj dječak.¹

باب تكيبة الصغير

١٤١٤ - عن أنس بن مالك رضي الله عنه، قال: كان رسول الله ﷺ أحسن الناس خلقاً، وكان لي آخر يقال له: أبو عمير (قال: أخبيه قال:) كان فطيمًا. قال: فكان إذا جاء رسول الله ﷺ، فرأه، قال: أبو عمير! ما فعل التغريب؟ قال: فكان يلعب به.

DAVANJE NADIMKA DJETETU

1414. Enes b. Malik, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je bio najboljeg morala. Ja sam imao brata koga su zvali Ebu'Umejr (a mislim da je rekao) da je bio mali tek odbijen od dojenja.

Kada bi Allahov Poslanik, ﷺ, dolazio i video ga, pitao bi: Ebu 'Umejr, šta uradi Nugajr?,² ako bi se igrao s njim.

باب قول الرجل للرجل: يا بني!

١٤١٥ - عن المغيرة بن شعبة رضي الله عنه، قال: ما سأله رسول الله ﷺ أحد عن الدجال أكثر مما سأله عنه، فقال له: أين بني؟ وما ينصبك متى؟ إنه لن يضرك. قال: قلت: إنهم يزعمون أن معه أثهار الماء وجبال الخير؟ قال: «هو أهون على الله من ذلك».

KADA ČOVJEK KAŽE ČOVJEKU: SINE MOJ

1415. Mugire b. Š'ube, ﷺ, je rekao: Niko nije više pitao Allahovog Poslanika, ﷺ, o Dedždžalu od mene.

¹ Ovo je zbog edeba prema Allahu (op. prev.).

² To je deminutiv riječi *nigar*. *Nugar* je ptičica, slavujčić.

Jednom mi je rekao: *Sine moj, šta se plašiš njega, on ti ništa neće nauditi?!*

Rekao sam: *Oni tvrde da će imati rijeke vode i brda hljeba!?*

Rekao je: *On je kod Allaha mizerniji od toga.*

بَابُ أَخْنَعُ اسْمَ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ تَسْمَى بِمَلِكِ الْأَمْلَاكِ

١٤١٦ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ عن النبي ﷺ؛ قال: إِنَّ

أَخْنَعَ اسْمَ هَنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ تَسْمَى مَلِكَ الْأَمْلَاكِ». وفي رواية: «لَا مَالِكَ إِلَّا اللَّهُ».

قال سفيان بن عيينة: مثل شاهان شاه.

وقال أخمد بن حنبل: سألت أبي عمرو عن (أخنع)؟ فقال: أوضاع.

NAJPONIŽENIJE IME KOD ALLAHA BITI ĆE KRALJ KRALJEVA

1416. Ebu Hurejre, ؓ، je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: *Najponiženije kod Allaha će biti ime čovjeka koji sebe nazove kraljem kraljeva.*

U drugoj predaji stoji: *Vladar je isključivo Allah!*

Sufjan b. 'Ujejne je rekao: *To je kao kad neko sebe nazove šahin-šah.¹*

Ahmed b. Hanbel je rekao: *Pitao sam Ebu 'Amra o značenju riječi ehne'a pa je rekao da znači najprezreniji i najponiženiji.*

¹ Šahin-šah znači car careva (op. prev.).

باب حق المسلم على المسلم خمس

١٤١٧ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «خمس تجحب للمسلم على أخيه: رد السلام، وتشبّث العاطس، وإجابة الدعوة، وعيادة المريض، واتباع الجنائز».

MUSLIMAN PREMA MUSLIMANU IMA PET OBAVEZA

1417. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Musliman ima pet obaveza prema svom bratu: Da mu odgovori na selam, da ga blagoslovi kada kihne, da mu se odazove kada ga pozove, da ga obide kada se razboli i da mu isprati dženazu kada umre.

١٤١٨ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، أنَّ رسول الله ﷺ قال: «حقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتُّ». قيل: ما مِنْ يَا رسول الله؟ قال: «إِذَا لَقِيْتَهُ، فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ، فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَشْحَدَكَ، فَانصَرْخْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ، فَحَمِّدْ اللَّهَ، وَفَسَمْتَهُ، وَإِذَا مَرِضَ، فَعُنْدَهُ، وَإِذَا مَاتَ، فَأَئْتُهُ».

1418. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Musliman prema muslimanu ima šest obaveza.

Upitan je: Koje su, Allahov Poslaniče?

Rekao je: Kada ga sretneš, nazovi mu selam. Kada te pozove, odazovi mu se. Kada ti zatraži neki savjet, daj mu ga. Kada kihne i rekne: El hamdu lillah, uzvrati mu na to: Jerhamukallah! Kada se razboli, obidi ga. I kada umre, isprati mu dženazu.

باب التهـي عن الجلوس في الطرقات وإعطاء الطريق حقـه

١٤١٩ - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، عن النبي ﷺ، قال: «إياكم والجلوس في الطرقات». قالوا: يا رسول الله! ما لنا بدء من مجالسنا؟ نتحدث فيها؟ قال رسول الله ﷺ: «فإذا أبىتم إلا المجلس؛ فاعطوا الطريق حقه». قالوا: وما حقه؟ قال: «غض البصر، وكت الأذى، ورد السلام، والأمر بالمعروف، والنهي عن المنكر».

O ZABRANI SJEDENJA PO PUTEVIMA I O DAVANJU PRAVA PUTA

1419. Ebu Se'id el-Hudri, , prenosi da je Allahov Poslanik, , rekao: **Čuvajte se sjedenja po putevima.**

Rekli su: Allahov Poslaniče, nama je neophodno da sjedimo na njima i da pričamo.

Allahov Poslanik, , je rekao: **Ako je to neophodno, onda daje putu njegovo pravo.**

Upitali su: *Koje je njegovo pravo?*

Rekao je: Obaranje pogleda, neuznemiravanje prolaznika, odvraćanje selama, naređivanje dobra i odvraćanje od zla.

باب في تسليم الراكب على الماشي والقليل على الكثير

١٤٢٠ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «يسلّم الراكب على الماشي، والماشي على القاعد، والقليل على الكبير».

JAHĀČ NAZIVA SELAM PJEŠAKU A MANJA GRUPA VEĆOJ

1420. Ebu Hurejre, , prenosi da je Allahov Poslanik, , rekao: *Jahač naziva selam pješaku, pješak onome koji sjedi a manja grupa većoj.*

باب الاستئذان والسلام

١٤٢١ - عن أبي بُرْدَةَ، عن أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛
قَالَ: جَاءَ أَبُو مُوسَى إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَقَالَ:
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، هَذَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ قَبِيسٍ. فَلَمْ يَأْذُنْ لَهُ . فَقَالَ: السَّلَامُ
عَلَيْكُمْ، هَذَا أَبُو مُوسَى. السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، هَذَا الْأَشْعَرِيُّ. ثُمَّ اتَّصَرَّفَ.

فَقَالَ: رُدُّوا عَلَيَّ، رُدُّوا عَلَيَّ. فَجَاءَ، فَقَالَ: يَا أَبَا مُوسَى! مَا
رَدَكَ، كُنَّا فِي شُغْلٍ؟ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «الاستئذان
ثَلَاثٌ؛ فَإِنْ أَذِنْتَ لَكَ، وَلَا، فَازْجِعْ». قَالَ: تَأْتَيْتِي عَلَى هَذَا بِيَّنَةٍ،
وَلَا؛ فَعَلْتُ وَفَعَلْتُ. فَذَهَبَ أَبُو مُوسَى.

قَالَ عُمَرُ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِنْ وَجَدْتِ بَيْتَهُ، تَجِدُوهُ عِنْدَ الْمِبْرَعِيَّةِ،
وَإِنْ لَمْ يَجِدْ بَيْتَهُ، فَلَمْ تَجِدُوهُ.

فَلَمَّا أَذْ جَاءَ بِالْعَشِيِّ، وَجَدُوهُ. قَالَ: يَا أَبَا مُوسَى! مَا تَقُولُ؟ أَنْذَ
وَجَدْتَ؟ قَالَ: نَعَمْ، أَبُي بْنَ كَعْبٍ. قَالَ: عَذْلٌ. قَالَ: يَا أَبَا الطُّفَلِيِّ!
مَا يَقُولُ هَذَا؟ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ ذَلِكَ، يَا ابْنَ
الْخَطَّابِ! قَلَا تَكُونَنَّ عَذَابًا عَلَى أَضْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ:
سُبْحَانَ اللَّهِ! إِنَّمَا سَمِعْتُ شَيْنَا فَأَخْبَثَ أَنْ أَتَبَثَ.

TRAŽENJE DOZVOLE I NAZIVANJE SELAMA

1421. Ebu Burde prenosi da je Ebu Musa el-Eš'ari, ﷺ, došao kod Omera b. el-Hattaba, ﷺ, i rekao: Es-selamu alejkum. Ovdje je 'Abdullah b. Kajs.

Međutim, Omer mu nije dozvolio ulazak. Potom je Ebu Musa ponovo rekao: Es-selamu alejkum. Ovdje je Ebu Musa. Es-selamu alejkum. Ovdje je El-Eš'ari. Potom je otisao.

Omer je rekao: Vratite ga, vratite ga! Kada se vratio, Omer ga je upitao: Ebu Musa, šta te vratilo?! Ja sam bio zauzet.

Rekao je: Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: Dozvola za ulazak u tuđu kuću se traži tri puta. Pa ako ti dozvoli uđi, a ako ne, onda se vrati.

Rekao je: Ako mi za to ne doneseš dokaz, uradit će to i to.

Ebu Musa je otišao a Omer, رضي الله عنه, je rekao: *Ako nade dokaz, naći ćete ga kod minbera naveće, a ako ne nade, onda ga nećete naći.*

Kada je pala noć, zatekli su ga na tom mjestu. Omer ga je upitao: *Eba Musa, šta kažeš, jesli li našao dokaz?*

Rekao je: *Jesam, Ubejj b. K'ab.*

Rekao je: *Pouzdan.*

Omer je rekao: *Ebu Tufejle,¹ šta ovaj govor?*

Rekao je: *Čuo sam Allahovog Poslanika, صلوات الله عليه وآله وسالم, da je to rekao, sine Hattabov, i zato nemoj da kažnjavaš drugove Allahovog Poslanika, صلوات الله عليه وآله وسالم.*

Rekao je: *Subhanellah!, samo sam čuo nešto i htio sam da to provjerim.*

باب جَفْلُ الْإِذْنِ رَفْعُ الْحِجَابِ

١٤٢٢ - عن ابن مسعود رضي الله عنه؛ قال: قال لي رسول الله صلوات الله عليه وآله وسالم: «إذْنَكَ عَلَى أَنْ يُرْفَعَ الْحِجَابُ، وَأَنْ تَسْتَمِعَ مِوادِي، حَتَّى آنَهَاكَ».

ODREĐIVANJE DOZVOLE DIZANJEM ZASTORA

1422. Ibn Mesud, رضي الله عنه, prenosi da mu je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسالم, rekao: *Dozvoljeno ti je da uđeš kod mene kad se podigne zavjesa i kad čuješ moje tajno sašaptavanje, sve dok ti to ne zabranim.*

¹ On je Ubejj b. K'ab (op. prev.).

باب كراهة أن يقول: أنا ؛ عند الاستئذان

١٤٢٣ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما؛ قال: استأذت على النبي ﷺ، فقال: «من هذا؟». فقلت: أنا. فقال النبي ﷺ: «أنا! أنا!». (وفي رواية): كأنه تكره ذلك.

POKUĐENO JE PRILIKOM TRAŽENJA DOZVOLE REĆI: JA SAM

1423. Džabir b. 'Abdullah, ؓ, je rekao: Zatražio sam od Poslanika, ؓ, dozvolu za ulazak pa je upitao: **Ko je?**

Odgovorio sam: **Ja!**

Rekao je: **Ja, ja!**

U drugoj predaji stoji: *Kao da je takav postupak osudio.*

باب النهي عن الاطلاع عند الاستئذان

١٤٢٤ - عن سهل بن سعيد الساعدي رضي الله عنهما؛ أن رجلاً أطلع في جحر في باب رسول الله ﷺ، ومع رسول الله مدرسي يخلُّ به رأسه، فلما رأه رسول الله ﷺ، قال: «لو أفلم أنت نظرتني؛ لطقت به في عينك». وقال رسول الله ﷺ: «إنما جعل الإذن من أجل البصر».

ZABRANJENO JE PROVIRIVATI KAD SE TRAŽI DOZVOLA

1424. Sehl b. Sa'd es-Sa'idi, ؓ, prenosi da je neki čovjek provirio kroz rupu na Poslanikovim, ؓ, vratima. U rukama Poslanikovim, ؓ, je bio željezni češalj kojim se češljao. Nakon što ga je Poslanik, ؓ, primijetio, rekao je: **Da znam da proviruješ, zabio bih ti ga u oko.**

Potom je rekao: *Traženje dozvole je naređeno radi pogleda.*

بابٌ مِنْ اطْلَعَ فِي بَيْتِ قَوْمٍ بِغَيْرِ إِذْنِهِمْ، فَفَقَأُوا عَيْنَهُ

١٤٢٥ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَوْ أَنْ رَجُلًا أَطْلَعَ عَلَيْكَ بِغَيْرِ إِذْنِهِ، فَخَدَقَتْهُ بِحَصَّاءٍ، فَفَقَأَتْ مَبْنَتَهُ؛ مَا كَانَ عَلَيْكَ مِنْ جُنَاحٍ».

KO PROVIRI U NEČIJU KUĆU BEZ DOZVOLE, PA MU IZBIJU OKO

1425. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Ako bi neko provirio u twoju kuću bez twoje dozvole, pa se ti na njega bacio kamenčićem i izbio mu oko, ne bi za to bio odgovoran.

بَابٌ فِي نَظَرِ الْفُجَاءَةِ وَصَرْفِ الْبَصَرِ عَنْهَا

١٤٢٦ - عن حَرِيرَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ نَظَرِ الْفُجَاءَةِ، فَأَمْرَنِي أَنْ أَصْرِفَ بَصَرِي.

O IZNENADNOM POGLEDU I NJEGOVOM OBARANJU

1426. Džerir b. Abdulla, ﷺ, je rekao: Pitao sam Allahovog Poslanika, ﷺ, o iznenadnom pogledu, pa mi je naredio da oborim svoj pogled.

بابٌ مِنْ أَتَى مَجْلِسًا؛ سَلَّمَ وَجَلَسَ

١٤٢٧ - عن أبي واقد الئبئني رضي الله عنه، أن رسول الله ﷺ
يَئِمَا هُوَ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ، وَالثَّانِي مَعَهُ، إِذْ أَقْبَلَ نَفَرٌ ثَلَاثَةً، فَأَقْبَلَ
إِثْنَانِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَدَفَعَ وَاحِدًا. قَالَ: فَوَقَفُوا عَلَى
رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَأَمَّا أَحَدُهُمَا، فَرَأَى فُرْزَجَةً فِي الْحَلَقَةِ، فَجَلَسَ فِيهَا،
وَأَمَّا الْآخَرُ؛ تَجَلَّسَ خَلْفَهُمْ، وَأَمَّا الثَّالِثُ؛ فَأَذْبَرَ ذَاهِبًا.
فَلَمَّا فَرَغَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «أَلَا أَخْبِرُكُمْ مِنْ النَّفَرِ الْعَلَيْهِ؟ أَنَا
أَخْدُهُمْ؛ فَأَوْيَ إِلَى اللَّهِ؛ فَأَوَّهَ اللَّهَ، وَأَمَّا الْآخَرُ؛ فَأَنْتَخِي؛
فَأَنْتَخِي اللَّهَ مِنْهُ، وَأَمَّا الْآخَرُ؛ فَأَغْرِضُ؛ فَأَغْرِضُ اللَّهَ عَنْهُ».

KO DOĐE NA NEKI SKUP NEKA NAZOVE SELAM I SJEDNE

1427. Ebu Vakid el-Lejsi, ۃ، kaže: Dok je jednom Allahov Poslanik, ۃ, sjedio u džamiji sa ljudima došla su neka tri čovjeka. Dvojica su mu prišla a treći je otišao. Spomenuta dvojica su stala pored Poslanika, ۃ. Jedan od njih je našao mjesto u halki i sjeo, a drugi je sjeo iza halke. Treći se okrenuo i otišao.

Kada je Poslanik, ۃ, završio, rekao je: Hoćete li da vas obavijestim o ovoj trojici? Jedan od njih je tražio utočište kod Allaha pa mu ga je Allah dao. Drugi se zastidio, pa se i Allah njega zastidio. Treći se, pak, okrenuo pa se i Allah od njega okrenuo.

باب النهي أن يقام الرجل من مجلسه ويجلس فيه

١٤٢٨ - عن ابن عمر رضي الله عنهما، عن النبي ﷺ، قال: لا يقيم الرجل الرجل من مقعده ثم يجلس فيه، ولكن، تفسموا وتوسعوا.

وفي رواية: قلت: في يوم الجمعة؟ قال: في يوم الجمعة وغيرها.
وكأن ابن عمر إذا قام له رجل عن مجلسه؛ لم يجلس فيه.

ZABRANJENO JE PODIĆI NEKOG S MJESTA DA BI NEKO DRUGI TU SJEO

1428. Ibn Omer, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: Neka ne diže čovjek čovjeka sa njegova mjesta da bi on potom tu sjeo, nego, napravite jedni drugima mjesto i raširite se.

(U drugoj predaji stoji): Upitao sam: Je li to petkom?

Rekao je: Petkom i svakom drugom prilikom.

Ibn Omer, kada bi mu neko ustupio svoje mjesto, ne bi tu sjedao.¹

باب إذا قام من مجلسه، ثم رجع إليه فهو أحق به

١٤٢٩ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ أن رسول الله ﷺ قال: إذا قام أحدكم (وفي حديث أبي عوانة): من قام من مجلسه، ثم رجع إليه؛ فهو أحق به.

KO USTANE SA SVOG MJESTA, PA SE VRTI, IMA NAJVEĆE PRAVO NA TO MJESTO

1429. Ebu Hurejre, ؓ، prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Kad neko od vas ustane, a u hadisu koji prenosi Ebu Avane, stoji: Ko

¹ Kažem: Ebu Hurejre, ؓ, prenosi hadis pripisujući ga Poslaniku, ﷺ, čiji tekst glasi: Ne ustajte jedni drugima na sijelu, nego se raširite, Allah vam načinio mjesta. Lanac prenosilaca ovog hadisa je hasen kako sam pojasnio u zbirci vjerodostojnih hadisa pod brojem 228.

ustane sa svog mjesta a zatim se vrati, on ima najveće pravo na to mjesto.

باب النهي عن مناجاة الاثنين دون الثالث

١٤٣٠ - عن عبد الله بن منور رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «إذا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً؛ فَلَا يَنْتَاجِي اثْنَانُ دُونَ الْآخَرِ، حَتَّى تَخَلِّطُوا بِالثَّالِثِ، مِنْ أَجْلِ أَنْ يَخْرُجَهُ». ﴿كُلُّهُ لِلَّهِ وَهُوَ عَلَيْهِ بِسْمِهِ﴾

ZABRANJENO JE DA SE DVOJICA SAŠAPTAVAJU U PRISUSTVU TREĆEG

1430. 'Abdullah b. Mes'ud, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, رسول الله, rekao: *Kada vas bude trojica, neka se ne sašaptavaju dvojica, da se ne bi razalostio treći dok se ne pomiješate s ostalim ljudima.*

باب السلام على العلماء

١٤٣١ - عن سعيد؛ قال: كنت أنتشي مع ثابت البزنطي، فمر بيضيان، فسلم عليهما، فحدث ثابت؛ أنه كان يمشي مع أنس، فمر بيضيان، فلم عليهما، وحدث أنس؛ أنه كان يمشي مع رسول الله ﷺ، فمر بيضيان، فسلم عليهما. ﴿كُلُّهُ لِلَّهِ وَهُوَ عَلَيْهِ بِسْمِهِ﴾

NAZIVANJE SELAMA DJECI

1431. Sejjar je rekao: Išao sam sa Sabitom el-Bunajjem. Prošli smo pored djece, pa im je on nazvao selam i rekao da je jednom išao sa Enesom, pa kada su prošli pored neke djece on im je nazvao selam i rekao da je jednom prilikom išao sa Allahovim Poslanikom, رسول الله, i da su naišli pored djece i on im je nazvao selam.

باب لا تبدأوا اليهود والنصارى بالسلام

١٤٣٢ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، أنَّ رسول الله ﷺ قال: «لا تبدأوا اليهود ولا النصارى بالسلام، وإذا لقيتم أحدهم في طريقِ؛ فاضطروه إلى أضيقِه».

NE NAZIVAJTE PRVI SELAM ŽIDOVIMA I KRŠĆANIMA

1432. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Ne nazivajte prvi židovima i kršćanima selam. Kada nekog od njih sretnete na putu, prisilite ga da prođe tamo gdje je najtešnje.*

باب الرد على أهل الكتاب

١٤٣٣ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما، قال: سلم ناسٌ من يهود على رسول الله ﷺ، فقالوا: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أبا القاسم! فقال: «وَعَلَيْكُمْ». فقالت عائشة رضي الله عنها - وَغَصَبَتْ - : أَلَمْ تَسْمِعْ مَا قَالُوا؟ قال: «بَلِّي؛ فَذَسِّفْتُ، فَرَدَدْتُ عَلَيْهِمْ، وَإِنَّ نَجَابَ عَلَيْهِمْ وَلَا يَجَابُونَ عَلَيْنَا».

ODVRAĆANJE SELAMA SLJEDBENICIMA KNJIGE

1433. Džabir b. Abdullah, ؓ، je rekao: Neki židovi su nazvali selam Allahovom Poslaniku, ﷺ, i rekli: *Es-samu alejkum,*¹ Ebu-l-Kasime. Poslanik, ﷺ, je rekao: *Ve 'alejkum.*

Aiša, ؓ، se naljutila i rekla: *Zar nisi čuo šta su rekli?*!

Rekao je: *Naprotiv! Čuo sam i odgovorio im. Naše dove protiv njih će biti uslišane a njihove protiv nas neće.*

¹ *Es samu alejkum*, znači: neka je smrt na vas, a *ve alejkum*: i na vas (op. prev.).

باب مَنْعِ النِّسَاءِ أَنْ يَخْرُجْنَ بَعْدَ نُزُولِ الْحِجَابِ

١٤٣٤ - عن عائشة رضي الله عنها، أن أزواج النبي ﷺ كُنْ يَخْرُجُنَ بِاللَّيْلِ إِذَا تَبَرَّزَنَ إِلَى الْمَنَاصِعِ، وَهُوَ صَمِيدٌ أَفْيَحُ، وَكَانَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رضي الله عنه يَقُولُ لِرَسُولِ اللهِ ﷺ: اخْجُبْ نِسَاءَكَ. فَلَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللهِ ﷺ يَفْعُلُ، فَخَرَجَتْ سَوْدَةُ بْنَتُ زَمْعَةَ رَأْوَجُ النَّبِيِّ ﷺ لَيْلَةً مِنَ الْلَّيَالِيِّ عَشَاءً، وَكَانَتْ امْرَأَةً طَوِيلَةً، فَنَادَاهَا عُمَرُ رضي الله عنه: أَلَا قَدْ عَرَفْنَاكِ يَا سَوْدَةً! جَرِصَا عَلَى أَنْ يَنْزِلَ الْحِجَابَ. قَالَتْ عَائِشَةُ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَ الْحِجَابَ.

ZABRANA ŽENAMA DA IZLAZE, NAKON OBJAVLJIVANJA AJETA O HIDŽABU

1434. Aiša, ﷺ, je rekla: Poslanikove, ﷺ, supruge su noću izlazile radi fizioloških potreba na otvoren prostor. Omer, ﷺ, bi tada govorio Allahovom Poslaniku, ﷺ: Naredi da ti se supruge pokriju. Međutim, Poslanik, ﷺ, to nije poslušao.

Jedne noći je Sevda, Zem'ina kćerka, Poslanikova, ﷺ, supruga, izišla. Bila je visoka žena, pa ju je Omer, ﷺ, prepoznao i rekao: Sevdo, prepoznali smo te!, s namjerom da se naredi hidžab.

Aiša je rekla: Nakon toga je Allah, ﷺ, naredio hidžab.¹

¹ Kurtubi je rekao: Hidžab koji je nareden Poslanikovim, ﷺ, suprugama podrazumijeva pokrivanje lica i šaka.

Kadija Tjad je rekao: Nema razilaženja medu ulemom o pitanju obaveznosti pokrivanja lica i šaka kada su u pitanju Poslanikove, ﷺ, supruge. Razilaženje o obaveznosti pokrivanja lica i šaka odnosi se na ostale žene. (op. prev.)

باب الإِذْن لِلَّنْسَاءِ فِي الْخُرُوجِ لِحاجَتِهِنَّ

١٤٣٥ - عن عائشة رضي الله عنها، قالت: خرجت سودة رضي الله عنها بعدها ضرب علينا الحجاب ليقضى حاجتها، وكانت امرأة حسنة، ترفع النساء جنماً، لا تخفي على من يغرهها، فرأى أمراً عمر بن الخطاب رضي الله عنه: فقال: يا سودة! والله، ما تخفين علينا، فانظرى كيف تخرجين. قالت: فانكفت راجعة، ورسول الله ﷺ في بيتي، وإنه ليتعذر وفي بيته عرق، فدخلت، فقالت: يا رسول الله! إني خرجت، فقال لي عمر كذا وكذا. قالت: فأوجي إليه، ثم رفع عنه، وإن العرق في بيته، ما وضعته، فقال: «إنه قد أفن لكثأن تخرجن ل حاجتكم».

DOZVOLA IZLASKA ŽENAMA RADI NJHOVIH POTREBA

1435. Aiša, رضي الله عنها, je rekla: Nakon što je naređen hidžab, Sevda, رضي الله عنها, je izšla radi svoje potrebe. Bila je krupna žena, veća od svih supruga i svako ko ju je poznavao po tome bi je prepoznao.

Jednom prilikom ju je Omer b. el-Hattab, رضي الله عنه, video i rekao: Sevdo, tako mi Allaha, ti se od nas ne možeš sakriti. Zato, pazi kakva ćeš izaći.

Vratila se poražena. Poslanik, رضي الله عنه, je bio u mojoj kući i večeras je. U ruci je držao kost. Ušla je i rekla: Allahov Poslaniče, ja sam izašla pa mi je Omer rekao to i to. Tada mu je počela silaziti objava. Kada je prestala u ruci mu je još bila kost koju nije spustio.

Rekao je: Dozvoljeno vam je da izađete radi svojih potreba.¹

¹ Pogledaj prethodni hadis i fusnotu. (op. prev.)

باب جعل المرأة ذات المحرم من خلفه

١٤٣٦ - عن أسماء بنت أبي بكر رضي الله عنهمَا، قالت: ترَوْجَنِي الرُّبَيْرُ، وَمَا لَهُ فِي الْأَرْضِ مِنْ مَالٍ وَلَا مَفْلُوكٍ وَلَا شَيْءٍ غَيْرَ فَرَسِيْهِ.

قالت: فكنت أغلف فرسه، وأكميه مَوْتَهُ، وأسوشه، وأدْفُقُ الثَّوْيَ لِنَاضِجِهِ، وأغْلِفُهُ، وَأَنْتَقِيَ المَاءَ وَأَخْرُجُ غَرَبَةَ، وأغْجُنُ، ولم أكُنْ أَخْبِرُ، فكان يخْبِزُ لِي جاراتَ لِي مِنَ الْأَنْصَارِ، وَكُنْ نِسْوَةً صِدْقَةً.

قالت: وكنت أنقلُ الثَّوْيَ مِنْ أَرْضِ الرُّبَيْرِ الَّتِي أَفْطَعَهُ رسولُ الله ﷺ على رأسي، وهي على ثلثي فرسنِي.

قالت: فجِئْتُ يَوْمًا وَالثَّوْيَ عَلَى رَأْسِي، فَلَقِيَتِي رَسُولُ الله ﷺ وَمَعْهُ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَدَعَانِي، ثُمَّ قَالَ: «إِخْ! إِخْ!». لِيَخْمُلَنِي خَلْفَهُ. قَالَتْ: فَانْتَخَيْتُ، وَعَرَفْتُ غَيْرَتَكَ. فَقَالَ: وَاللهِ، لَخَمْلُكَ الثَّوْيَ عَلَى رَأْبِكَ أَشَدُّ مِنْ رُكُوبِكَ مَعْنَى.

قالت: حتى أَرْسَلَ إِلَيَّ أَبُو بَكْرٍ رضي الله عنْهُ بَعْدَ ذَلِكَ بِخَادِمٍ، فَكَفَنَنِي سِيَاسَةَ الْفَرَسِ، فَكَانَمَا أَعْتَقَنِي.

STAVLJANJE UDATE ŽENE NA JAHALICU¹

1436. Esma, Ebu Bekrova, ابنة بكر، kćerka, je rekla: Za ženu me je uzeo Ez-Zubejr. Od imetka nije imao ništa ni robova, imao je samo konja. Ja sam ga hranila, njegovala i vodila. Tucala sam hurmine košpe za njegovu devu, hranila je i izvlačila vodu i šilom je zašivala u veliku

¹ Rekao je Kadi Ijad: Ovo je Poslanikova, ﷺ, posebnost. Drugima to nije dozvoljeno. Naredno je da se muškarci i žene udaljavaju jedni od drugih i to je bio Poslanikov, ﷺ, običaj kad su u pitanju žene kojima nije mahrem, kako bi se umjet ugledao na njega. Pošto je Esma Ebu Bekrova kćerka, Aišina sestra, i Zubejrova žena, bila je kao dio Poslanikove, ﷺ, porodice i kao jedna od njegovih žena, s tim da je Poslanik, ﷺ, najbolje kontrolisao svoje strasti. Stavljanje na jahalicu žene kojoj je muškarac mahrem dozvoljeno je u svakom slučaju. Nevevi (op. prev.).

posudu. Zakuhavala sam hljeb. Međutim, nisam dobro znala zakuhati hljeb pa su mi ga pravile moje komšinice ensarijke. Bile su, uistinu, iskrene žene.

Prenosila sam hurmine košpe na glavi od Ez-Zubejrove zemlje, koju mu je Poslanik, ﷺ, dodijelio, na udaljenosti dvije trećine *fersaha*.¹ Jednog dana, dok sam nosila košpe na glavi, srela sam Allahovog Poslanika, ﷺ, sa grupom ashaba. Pozvao me i zaustavio devu da me stavi na nju iza sebe.

Rekla sam Ez-Zubejru: *Postidjela sam se i sjetila sam se twoje ljubomore!*

Rekao je: *Tako mi Allaha, twoje nošenje košpi na glavi teže mi pada od twoj jahanja iza njega.* Nakon toga je Ebu Bekr, ؓ, poslao sluškinju koja me je zamijenila u radu s konjima. Osjećala sam nakon toga kao da me oslobođio.

باب إذا مَرَ بِرَجُلٍ وَمَعْهُ امْرَأَةٌ فَلَيُقْلِلُ : إِنَّهَا فُلَانَةٌ

١٤٣٧ - عن صفية بنت حبيبي رضي الله عنها، قالت: كانَ

النبي ﷺ مُغتَكِفاً، فاتَّبَعَهُ أَزْوَارُهُ لَيْلَةً، فَحَدَّثَهُ، ثُمَّ قَفَتْ لِتَقْبِيبِ، فَقَامَ مَعِي لِيَقْلِبَنِي وَكَانَ مَسْكَنُهَا فِي دَارِ أَسَانَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ، فَمَرَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ، فَلَمَّا رَأَيَا النَّبِيَّ ﷺ، أَسْرَعَ عَلَى سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: إِنَّ الشَّيْطَانَ يَخْرُجُ مِنَ الْإِنْسَانِ مَخْرُى الدَّمِ، وَإِنَّمَا خَشِبْتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمَا شَرًّا - أَوْ: قَالَ: شَيْئًا .

KADA NEKO PROĐE PORED NEKOG ČOVJEKA SA KOJIM JE NEKA ŽENA, NEKA KAŽE: OVO JE TA I TA

1437. Safijja, Hujejova kćerka, ﷺ, je rekla: Poslanik, ﷺ, je bio u i'tikjafu. Došla sam jedne noći da ga posjetim. Popričala sam sa njim. Potom sam ustala da krenem. Ustao je sa mnom da me isprati. Moj stan je bio u kući Usame b. Zejda, ؓ.

¹ Fersah iznosi tri milje. Nevevi (op. prev.).

Potom su naišla dvojica ensarija. Nakon što su vidjeli Poslanika, ﷺ, požurili su. Poslanik, ﷺ, je rekao: *Polahko vas dvojica!* Ovo je *Safija, Hujejova kćerka.*

Rekli su: *Subhanellah, Allahov Poslaniče?*

Rekao je: *Šejtan, zaista, kruži čovjekom kao što kruži njegova krv, pa sam se pobojao da ne stavi u vaša srca zlo,* ili je rekao: *Nešto.*

بَابْ نَهْيِ الرَّجُلِ عَنِ الْمَبِيتِ عِنْدَ اِنْتِرَأَةِ
غَيْرِ ذَاتِ مَحْرَمٍ

١٤٣٨ - عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
«أَلَا لَا يَبْيَثُ رَجُلٌ عِنْدَ اِنْتِرَأَةِ شَيْبٍ؛ إِلَّا أَنْ يَكُونَ نَاكِحًا أَوْ ذَا مَحْرَمٍ».

ZABRANJENO JE DA MUŠKARAC ZANOĆI KOD ŽENE UZ KOJU NEMA MAHREMA

1438. Džabir, ڇ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Neka nikako ne zanoći muškarac kod udate žene, osim ako joj je muž prisutan ili neko ko joj je mahrem.*

١٤٣٩ - عَنْ عَقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّكُمْ وَالَّذِينَ دُخُولُ عَلَى النِّسَاءِ». فَقَالَ رَجُلٌ مِّنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفَرَأَيْتَ الْحَمْوَ؟ قَالَ: «الْحَمْوُ الْمَزْتُ».
قَالَ الْلَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ: الْحَمْوُ: أَخْرُ الزَّوْجِ وَمَا أَشْبَهُهُ مِنْ أَقْارِبِ
الزَّوْجِ؛ إِنِّي أَعْلَمُ بِالْقَمْ وَنَحْوِهِ.

1439. 'Ukbe b. 'Amir, ڇ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Pazite se da ne ulazite kod tuđih žena.*

Neki ensarija je upitao: *Šta misliš za hamva?*

Rekao je: *Hamv je smrt.*

Lejs b. Sa'd je rekao: *El-hamv je mužev brat ili neka druga njegova rodbina, npr. amidžić i dr.*

باب النهي عن الدخول على المغيبات

١٤٤٠ - عن عبدالله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما، أنَّ

تقرأ من بني هاشم دخلوا أسماء بنت عمرين، فدخل أبو بكر الصديق رضي الله عنه - وهي تخته يومئذ -، فرأهم، فكره ذلك، فذكر ذلك لرسول الله ﷺ، وقال: لم أر إلا حيراً، فقال رسول الله ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَرَأَهَا مِنْ ذَلِكَ». ثم قام رسول الله ﷺ على المنبر، فقال: «لَا يَذْخُلَنَّ رَجُلٌ بَغْدَ يَوْمِي هَذَا عَلَى مُغِيبَةٍ؛ إِلَّا وَمَعَهُ رَجُلٌ أَوْ اثْنَانٌ».

ZABRANJENO JE ULAZITI KOD ŽENA ČIJI SU MUŽEVI ODSUTNI

1440. 'Abdullah b. 'Amr b. el-'As, ﷺ, prenosi da je jedna grupa Hašimija ušla kod Esme, 'Umejsove kćerke. Potom je došao Ebu Bekr, ؓ، a ona je tada bila udata za njega. Vidio ih je i prezreo je taj njihov postupak.

Spomenuo je to Allahovom Poslaniku, ﷺ, i rekao: *Ništa loše nisam viđio.*

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: *Allah ju je očistio od toga.*

Potom se Allahov Poslanik, ﷺ, uspeo na minber i rekao: *Neka niko poslije ovog dana ne ulazi kod žene čiji muž je odsutan, osim sa jednim ili dvojicom ljudi.¹*

¹ Kurtubi u svom djelu *El-Mufti*, tom V, str. 502 je rekao: *Ovaj ulazak se desio u Ebu Bekrovom odsustvu, ali nije bio putnik. Sam način ulaska bio je doličan dobrom ljudima koji su prije islama bili poznati po lijepom ponašaju i udaljavanju od izlaganja sumnjivim situacijama. Moguće je da se desio prije spuštanja propisa o hidžabu, i prije bilo kakva propisa o tome.* (op. prev.)

باب الرَّجُرِ عَنْ دُخُولِ الْمُحَثَّنِ عَلَى النِّسَاءِ

١٤٤١ - عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها، قالت: كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أَزْوَاجِ النَّبِيِّ مُحَمَّدٌ، فَكَانُوا يَعْدُونَهُ مِنْ غَيْرِ أُولَى الْإِرْبَةِ. قَالَ: فَلَا يَدْخُلَ النَّبِيُّ بِيَوْمٍ وَهُوَ عَنْدَ بَغْضِ نِسَائِهِ وَهُوَ يَنْتَقِطُ افْرَأَةً؛ قَالَ: إِذَا أَفْبَلْتَ؛ أَفْبَلْتَ بِأَزْبَعٍ، وَإِذَا أَدْبَرْتَ؛ أَدْبَرْتَ بِشَمَانٍ. فَقَالَ النَّبِيُّ بِيَوْمٍ: «أَلَا أَرَى هَذَا يَعْرُفُ مَا مَهْنَا؟ لَا يَدْخُلُنَّ عَلَيْنَا». قَالَتْ فَحَجَّبَهُ.

ZABRANJENO JE ŽENSKASTIM MUŠKARCIMA DA ULAZE KOD ŽENA

1441. Aiša, ﷺ, je rekla: Kod Poslanikovih, ﷺ, žena je ulazio jedan ženskast muškarac.¹ Smatrali su ga jednim od onih koji nemaju potrebe za ženama.

Jednog dana Poslanik, ﷺ, je došao dok je on bio kod nekih njegovih žena opisujući neku ženu.

Rekao je: *Kada prilazi, prilazi sa četvero a kada odlazi - sa osam.*²

Poslanik, ﷺ, je rekao: *Pa, kako vidim, on zna šta se tu nalazi. Neka više ne ulazi kod vas.*

Rekla je: *Nakon toga smo mu zabranili ulazak kod nas.*

¹ To je muškarac koji liči ženama u svom ponašanju, govoru, pokretima, ponekad to bude urođeno a ponekad on to sam radi. Ovaj hadis se odnosi na ovog drugog.

² Učenjaci su rekli: To znači četiri i osam trbušnih debljina. Znači da ima četiri naslage sala, kada dolazi, sa svake strane po dvije a kada odlazi ukaže se osam.

باب إطفاء النار عند النوم

١٤٤٢ - عن أبي موسى رضي الله عنه؛ قال: اخترق بئثت على أهله بالمدية من الليل، فلما حدث رسول الله ﷺ بشأنهم؛ قال: «إن هؤلءة النار إنما هي عدو لكم، فإذا نفتم؛ فأطفووها عشمن».

GAŠENJE VATRE PRIJE SPAVANJA

1442. Ebu Musa, رضي الله عنه, je rekao: Jedne noći u Medini izgorjela je kuća sa stanarima. Kada je to čuo, Allahov Poslanik, ﷺ, rekao je: *Ova vatra je vaš neprijatelj. Zato, kada hoćete spavati - ugasite je!*

كتاب الرقى

POGLAVLJE O RUKJI

باب في رُقْبَةِ جِبْرِيلٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِلنَّبِيِّ ﷺ

١٤٤٣ - عن عائشة رضي الله عنها زوج النبي ﷺ: أنها قالت: كان إذا اشتكتى رسول الله ﷺ، رقة جبريل عليه السلام. قال: بِسْمِ اللَّهِ يُبَرِّيكَ، وَمِنْ كُلِّ دَاءٍ يَشْفِيكَ، وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ، وَشَرِّ كُلِّ ذِي عَيْنٍ.

O DŽIBRILOVOJ RUKJI POSLANIKU,

1443. Aiša, ﷺ, supruga Poslanikova, ﷺ, kaže: Kada bi se Allahov Poslanik, ﷺ, razbolio, Džibril, ﷺ, bi mu učio rukju¹ govoreći: Bismillahi jubrike, ve min kulli dain ješfike, ve min šerri hasidin iza hased, ve šerri kulli zi 'ajn.

Sa Allahovim imenom koje liječi i čisti, od svake bolesti te liječi, od zla zavidnika kada zavidi i od zla svakog uroklijivog oka.

١٤٤٤ - عن عبد العزيز بن صهيب، عن أبي نصرة، عن أبي سعيد رضي الله عنه: أن جبريل عليه السلام أتى النبي ﷺ، فقال: يا محمد! اشتكتي؟ قال: نعم. قال: بِسْمِ اللَّهِ أَرْزِيكَ، مِنْ كُلِّ شَرٍّ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ خَيْرٍ حَابِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْزِيكَ.

1444. 'Abdu-l-'Aziz b. Suhejb prenosi od Ebu Nadra² a on od Ebu Se'ida, ﷺ, da je rekao da je Džibril, ﷺ, došao kod Poslanika, ﷺ, i rekao: Muhammede! Da li si se razbolio? Rekao je: Da.

¹ Rukja je odučavanje. Rekao je Ibn Hadžer: Rukja – odučavanje, koja sadrži sljedeće tri karakteristike; dozvoljena je po konsenzusu učenjaka:

1. Da se uči Kur'an, ili Allahova imena i svojstva
2. Da bude na arapskom, ili jeziku čije se značenje razumije
3. Da se vjeruje da ona ne djeluje sama po sebi nego sa Allahovom dozvolom

Fethu-l-Bari (op. prev.).

² Ovako je u osnovi; ovo nije uobičajeno za pisca, ﷺ, jer obično spomene samo ashaba a izostavi ostale prenosioce. Dok je ovdje spomenuo dvojicu prenosilaca, osim ashaba. Moguće da je to uradio zbog toga što su obojica tabiini jer je 'Abdu-l-'Aziz b. Suhejb tabiin, umro 130. h. god.

Džibril je rekao: Bismillahi erkike, min kulli šejin ju'zike, min šerri kulli nefsina ev 'ajni hasidin Allahu ješlike, bismillahi erkike.

U ime Allaha ti učim rukju, od svakog zla koje te uznemiruje, od zla svake duše ili zavidna oka da te Allah izlječi, u ime Njegovo ti učim rukju.

باب في السحر وسحر اليهود للنبي ﷺ

١٤٤٥ - عن عائشة رضي الله عنها، قالت: سحر رسول الله ﷺ يهوديٌّ من يهود بنى زرينق، يُقال له: ليبد بن الأفضل. قالت: حتى كان رسول الله ﷺ يُحيِّل إليه آلة يَفْعَل الشَّيْءَ وَمَا يَفْعَلُهُ.

حتى إذا كان ذات يوم أُوذِت ذات ليلة؛ دعا رسول الله ﷺ، ثم دعا، ثم دعا، ثم قال: «يا عائشة! أشعرت أنَّ الله أنتاني فيما استغتنيتُ فيه؟ جاءني رجلان، فقد أحدهما عند رأسي، والآخر عند رجلي، فقال الذي عند رأسي للذى عند رجلي أو الذي عند رجلى للذى عند رأسي : ما وجَعَ الرَّجُل؟ قال: مَطْبُوبٌ. قال: مَن طَبَّهُ؟ قال: ليبد بن الأفضل. قال: في أي شئ؟ قال: في مُشْطٍ ومشاطة وجف طلعة ذكر. قال: فَإِنَّهُ هُو؟ قال: في بَثْرٍ ذي أزوان».

قالت: فأتاهما رسول الله ﷺ في أنسٍ من أصحابه، ثم قال: «يا عائشة! والله؛ لَكَأَنَّ ماءَهَا نَقَاعَةَ الْحَنَاءِ، ولَكَأَنَّ تَخْلُمَهَا رُؤُوسَ الشَّبَاطِينِ». قالت: فقلت: يا رسول الله! أَفَلَا أَخْرُقْتَهُ؟ قال: «لا، أنا أنا، فقد حافاني الله، وكِرْفَتْ أَنَّ أُثِيرَ عَلَى النَّاسِ شَرًا، فَأَمَرْتُ بِهَا، فَدُفِقَتْ».

O SIHIRU I ŽIDOVSKOM OPSIHRAVANJU POSLANIKA, ﷺ

1445. 'Aiša, ﷺ, je rekla: Allahovom Poslaniku, ﷺ, je napravio sihir jedan židov iz plemena Zurejk po imenu Lebid b. el-E'asam. Sihir je djelovao tako da mu se činilo da je nešto uradio a on to, ustvari nije bio uradio.¹

¹ U Buharijinoj predaji stoji - da mu se činilo da prilazi svojim ženama, a nije to činio. Slično navodi i Ahmed u Mušnedu. (Vidi: 6/63).

Jednog dana ili noći Allahov Poslanik, ﷺ, je učio dovu, zatim je ponovo učio, zatim je ponovo učio a potom je rekao: Aiša, znaš li da mi je Allah dao odgovor na ono što sam Ga pitao?¹ Došla su dva čovjeka. Jedan od njih sjeo je pored moje glave a drugi pored nogu. Onaj koji je sjeo pored glave rekao je onom pored nogu, ili je onaj koji je bio pored nogu rekao onom koji je bio pored glave: Koja je bolest u čovjeka?

Rekao je: Napravljen mu je sihir.

Upitao je: Ko mu ga je napravio?

Rekao je: Lebid b. el-E'asam.

Na čemu mu je napravio sihir, upitao je.

Na češlju, češljanoj kosi i cvjetovima muške palme, rekao je.

Upitao je: Gdje je to?

Odgovorio je: U bunaru Zu Ervanu.

Potom je Allahov Poslanik, ﷺ, otišao do bunara sa svojim ashabima. Kada se vratio, rekao je: Aiša, tako mi Allaha, voda mu je kao otopina kne a palme oko njega su kao šejtanske glave.

Upitala sam: Allahov Poslaniče, zašto to nisi zapalio?

Rekao je: Ne, Allah me je sačuvao od toga, pa nisam želio da ljude opteretim tim zlom nego sam naredio da se to izvadi i zakopa.²

¹ Tražio je od Allaha da mu pokaže šta se dešava s njim. Ibn Hadžer, *Fethu-l-Bari* (op. prev.)

² Znaj da ovaj hadis ima vjerodostojan lanac prenosilaca, bez imalo sumnje. Zabilježili su ga u svojim zbirkama Buhari, Muslim i drugi, sa više lanaca prenosilaca od Hišama b. Urvea od njegova oca, od Aiše, ؓ, čemu svjedoči i hadis koji prenosi Zejd b. Erkam a bilježi ga Ahmed u *Musnedu* (4/367), sa vjerodostojnjim lancem prenosilaca i Ibn Sad (2/2/6) bilježi ga takođe sa vjerodostojnjim lancem prenosilaca koji se razlikuje od Ahmedovog. Prenio ga je takode od Ibn Abbasa, Seida b. Museiba i Ikrime.

Es-Sejjid Rešid Rida, ؓ, i oni koji su ga slijedili pogriješili su kad su za ovaj hadis rekli da je slab. Spominjući, u vezi s ovim hadisom, razumske kontradiktornosti koje su u suštini poput fatamorgane koja se žednom čini vodom, dok hadis u suštini govori samo da se Poslanik, ؓ, razbolio tako da mu se činilo da prilazi ženama a nije to činio. Allah, ؓ, sačuvao ga je od greške u šerijatu. On, inače, kao čovjek može pogriješiti, ali ga je Allah sačuvao greške u šerijatu. Isto ga je Allah sačuvao od greške u šerijatu kad je bio opsihren a ljudima se

باب القراءة على المريض بالمُؤوذات والتفت

١٤٤٦ - عن عائشة رضي الله عنها، قالت: كان رسول الله ﷺ إذا مرض أحد من أهله؛ نفث عليه بالمعوذات، فلما ترَضَهُ الذي مات فيه؛ جعلت أنفُث عليه، وأمسحت يده تغسله؛ لأنها كانت أغظم بَرَكةٍ مِنْ يَدِي.

UČENJE BOLESNIKU SURÂ EL-FELEK I EN-NAS I PUHANJE U BOLESNIKA

1446. Aiša, ؓ, je rekla: Kada bi se neko od Poslanikove, ؓ, porodice razbolio, proučio bi mu sure El-Felek i En-Nas i puhnuo bi u njega.

Kada se razbolio bolešću s kojom je umro, ja sam puhala u njega i potirala ga njegovom rukom, jer je bila beričetnija od moje ruke.

باب الرُّقْبَةِ بِاسْمِ اللَّهِ وَالْتَّفَوِيدُ

١٤٤٧ - عن عثمان بن أبي العاص الثقفي رضي الله عنه، أنه شكا إلى رسول الله ﷺ وجاء يجده في جسده مندأً أسلم، فقال له رسول الله ﷺ: «ضع يدك على الذي ثالث من جسدي، وقل: بِسْمِ اللَّهِ؛ ثَلَاثًا، وقل سبع مرات: أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُلْرَبِي مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأَحَذِرُ». .

RUKJA SA BISMILLOM I TRAŽENJE ZAŠTITE OD ALLAH-A

1447. Osman b. ebi-l-'As es-Sekafi, ؓ, se požalio Allahovom Poslaniku, ؓ, na bol koji je osjećao u tijelu još otkako je primio islam.

dešava da budu opsihreni. Šta je problematično u tom sihiru kad se takav sihir desio i Musau?, ؓ, kako spominje Kur'an:

﴿قَالَ كُلُّ الْقُوَافِيْ إِذَا حِبَالُهُمْ وَعَصِيَّهُمْ يَخْبِلُ إِلَيْهِ مِنْ سُرْحَرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى﴾

Činilo mu se kao da se kreću zbog njihova sihira. Taha, 66? Da li je to ugrozilo Musaov, ؓ, položaj? Naravno da nije. Isti je slučaj i s ovim hadisom. Dobro pogledaj i budi pravedan!

Allahov Poslanik, ﷺ, mu je rekao: *Stavi svoju ruku na mjesto gdje te boli i reci: Bismillahi, tri puta, i sedam puta prouči: Euzu billahi ve kudretih min šerri ma edžidu ve uhaziru.*

Utječem se Allahu Njim i Njegovom snagom od zla onoga što me pogodilo i od onoga od čega strahujem.

باب التَّعْوِذُ مِن شَيْطَانِ الْوَسْوَسَةِ فِي الصَّلَاةِ

١٤٤٨ - عن أبي العلاء، أنَّ عُثْمَانَ بْنَ أَبِي العاصِ رضيَ اللَّهُ عنْهُ أتى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنِ صَلَاتِي وَقِرَاءَتِي يَلْبِسُهَا عَلَيَّ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ذَاكَ شَيْطَانٌ يَقُولُ لَهُ: حِنْزِبٌ، فَإِذَا أَخَذْتَهُ، فَتَعَوَّذُ بِاللَّهِ مِنْهُ، وَانْفَلَّ عَلَى يَسَارِكَ ثَلَاثًا». قَالَ: فَعَلَّمَنِي ذَلِكَ، فَأَذْهَبَهُ اللَّهُ عَلَيَّ.

TRAŽENJE ZAŠTITE KOD ALLAHU OD ŠEJTANSKIH DOŠAPTAVANJA U NAMAZU

1448. Ebu-l-'Ala prenosi da je Osman b. ebi-l-'As, ؓ, došao Poslaniku, ﷺ, i rekao: Allahov Poslaniče, šejtan me odvraća od namaza i pravi mi zbrku prilikom učenja u namazu.

Allahov poslanik, ﷺ, je rekao: *To je šejtan koji se zove Hinzeb. Kada ga osjetiš, zatraži zaštitu od Allaha protiv njega¹ i pljucni na lijevu stranu tri puta.*

Tako sam i postupio pa ga je Allah od mene udaljio.

¹ Riječima: *Euzubillahi mine-šejanir-radžim*, što znači: Utječem se Allahu od prokletog šejtana. (op. prev.)

باب رُقْبَةِ الْلَّدِيعِ بِأَمِ الْقُرْآنِ

١٤٤٩ - عن أبي سعيد الخذري رضي الله عنه، أن ناساً من أصحاب رسول الله ﷺ كانوا في سفر، فمرءوا بحيرة من أحياء العرب، فاستضافوهم، فلم يضيقوهم، فقالوا لهم: هل فيكم من راق؟ فإن سيد الحي لديع أو مصاب؟ فقال رجل منهم: نعم. فأنا، فرقاً بفاتحة الكتاب، فبراً الرجل، فأعطي فطيعاً من عني، فأبى أن يقبلها، وقال: حتى أذكر ذلك لرسول الله ﷺ. فأتى النبي ﷺ، فذكر ذلك له، فقال: يا رسول الله! والله؛ ما رأيتك إلا بفاتحة الكتاب. فتبسم وقال: «وما أدركك أنها رقبة؟». ثم قال: «خذوا مثمن، وأضربوا لي بسهم مئكم».

LIJEČENJE FATIHOM ONOGA KOGA JE UJELA ZMIJA

1449. Ebu Se'id el-Hudri, ﷺ, prenosi da su neki ashabi Allahovog Poslanika, ﷺ, bili na putu. Prošli su pored nekog arapskog plemena i zatražili da ih ugoste. Međutim, oni ih nisu ugostili. Upitali su ih: *Ima li među vama neko da uči rukju, jer nam je vođu ujela zmija ili je bolestan.*

Jedan od ashaba je rekao: *Ima*, i krenuo je s njim. Proučio je Fatihu i vođa je ozdravio. Dali su mu stado ovaca, ali je on odbio da ih primi, dok ne upita Poslanika, ﷺ. Otišao je Allahovom Poslaniku, ﷺ, i ispričao mu šta se desilo.

Rekao je: *Allahov Poslaniče, ništa mu nisam učio do Fatihu.*

Poslanik, ﷺ, se nasmijao i rekao: **Kako si znao da se njome lijeći?**

Potom je rekao: **Uzmi te ovce od njih i meni dodijeli jedan dio.¹**

¹ Ovaj hadis je jasan kad je u pitanju dozvola uzimanja naknade za rukju Fatihom. Ali, uzimanje naknade za podučavanje Kur'ana nije dozvoljeno, po ispravnom mišljenju učenjaka, zbog hadisâ koji su došli od Poslanika, ﷺ, u kojima se kaže da je pokudeno uzimanje nadoknade. Znatan dio tih hadisa spomenuo sam u zbirci vjerodostojnjih hadisa od broja 256 do broja 260.

باب في الرُّقْيَةِ مِن كُلِّ ذِي حُمَّةٍ

١٤٥٠ - عن الأَنْسَوْدِ؛ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ الرُّقْيَةِ؟ فَقَالَتْ: رَخْصَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِأَهْلِ بَيْتٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فِي الرُّقْيَةِ مِنْ كُلِّ ذِي حُمَّةٍ.

O RUKJI PROTIV OTROVA SVIH OTROVNICA

1450. Esved je rekao: Pitao sam Aišu, رضي الله عنها, o rukji pa mi je rekla: Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, je dozvolio porodici jednog ensarije da uči rukju protiv svake životinje otrovnice.

باب في الرُّقْيَةِ مِنَ النَّمَلَةِ

١٤٥١ - عن أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: رَخْصَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي الرُّقْيَةِ مِنَ الْعَيْنِ، وَالْحُمَّةِ، وَالنَّمَلَةِ.

O RUKJI PROTIV ČIREVA NA BOKOVIMA

1451. Enes b. Malik, رضي الله عنه, je rekao: Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, je dozvolio učenje rukje protiv uroka, otrova i čireva na bokovima.

باب في الرُّقْيَةِ مِنَ الْعَقَرِبِ

١٤٥٢ - عن جابر رضي الله عنه؛ قال: نهى رسول الله ﷺ عن الرُّقْيَةِ، فجاء آل عمرٍو بن حزم إلى رسول الله ﷺ، فقالوا: يا رسول الله! إِنَّكَ كَانَتْ عِنْدَنَا رُقْيَةٌ نَزَقِي بِهَا مِنَ الْعَقَرِبِ، وَإِنَّكَ نَهَيْتَ عَنِ الرُّقْيَةِ. قال: فَعَرَضُوهَا عَلَيْهِ. قال: «مَا أَرَى بِأَسَا، مَنْ اسْتَطَعَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْفَعَ أَخَاهُ؛ فَلْيَنْفَعْهُ».

O UČENJU RUKJE PROTIV UJEDA ŠKORPIONA

1452. Džabir, رضي الله عنه, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je bio zabranio rukju,¹ pa mu je došla porodica 'Amr b. Hazma i rekla: Allahov Poslanič, mi smo prije učili rukju. Liječili bismo njome ujed od škorpiona a ti si je zabranio.

Potom su mu proučili, pa je Poslanik, ﷺ, rekao: **Nema ništa loše u tome. Ko od vas može da bude od koristi svom bratu, neka to uradi.**

١٤٥٣ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه؛ أَنَّهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا لَقَيْتُ مِنْ عَقَرِبٍ لَدَعْثَنِي الْبَارِحَةَ. قَالَ: «أَمَا لَوْ قُلْتَ حِينَ أَنْسَيْتَ: أَمُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ؛ لَمْ تَضَرَّكَ».

1453. Ebu Hurejre, رضي الله عنه, je rekao: Neki čovjek je došao Allahovom Poslaniku, ﷺ, i rekao: Allahov Poslanič, kakve sam samo muke vidio od sinošnjeg ujeda škorpiona!

Poslanik, ﷺ, je rekao: **Da si rekao kada si zanoćio: Euzu bi kelimatillahi-t-tammati min šerri ma halek - Utječem se Allahu Njegovim savršenim riječima od zla koje je stvorio! - ne bi ti ništa naudilo.**

¹ U kojoj itma širka i čiji je sadržaj nepoznat. (op. prev.)

باب العين حَقٌّ وَإِذَا اسْتَغْسِلْتُمْ فَاغْسِلُوا

١٤٤ - عن ابن عباس رضي الله عنهما، عن النبي ﷺ؛ قال: «العين حَقٌّ، ولن كأن شَيْءاً سَابَقَ الْقَدَرَ؛ سَبَقْتُهُ الْعَيْنُ، وَإِذَا اسْتَغْسِلْتُمْ فَاغْسِلُوا».

UROK JE ISTINA; KADA SE OD ONOGA KO IMA UROČNE OČI ZATRAŽI DA SE OKUPA I SAPERE, DUŽAN JE TO URADITI

1454. Ibn 'Abbas, ؓ، prenosi da je Poslanik، ﷺ، rekao: *Urok je istina. Da išta može preteći sudbinu, pretekao bi je urok.* Zato, kada se zatraži od onoga ko ima uročne oči da se sapere i okupa, dužnost mu je to uraditi.¹

باب في الرُّفْقِيَّةِ مِنَ الْعَيْنِ

١٤٥ - عن عائشة رضي الله عنها؛ قالت: كان رسول الله ﷺ يأمرني أن أشتريني من العين.

O RUKJI PROTIV UROKA

1455. Aiša, ؓ، je rekla: Allahov Poslanik, ﷺ, bi mi naređivao da se liječim rukjom protiv uroka.

¹ U drugim vjerodostojnjim predajama stoji da bi Poslanik, ﷺ, naređivao onome ko je imao uročne oči da se sapere na poseban način, da se voda od njegova sapiranja sakupi u posudu i da se njome sapere onaj koga je pogodio urok (op. prev.).

١٤٥٦ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهم؛ قال: رَخْصَرْسُولُ اللهِ ﷺ لَا يَحْزُمُ فِي رُثْبَةِ الْحَجَّةِ، وَقَالَ لِأَنْسَاءَ بْنَتَ عُثْيَنٍ: إِنَّمَا لَيْ أَرَى أَجْسَامَ بَنِي أَخِي ضَارِعَةَ تُصْبِيْهُمُ الْحَاجَةُ؟!». قَالَتْ: لَا، وَلِكُنَّ الْعَيْنَ شُرِيعٌ إِلَيْهِمْ. قَالَ: «اَرْزِقْهُمْ». قَالَتْ: فَعَرَضْتُ عَلَيْهِ، فَقَالَ: «اَرْزِقْهُمْ».

1456. Džabir b. 'Abdullah, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanik, ﷺ, je dozvolio Hazmovoj porodici da se liječi rukjom od zmijskog otrova.

Poslanik, ﷺ, je upitao Esmu, 'Umejsovu kćerku: Zašto su djeca moga brata mršava? Da im šta ne fali?

Rekla je: Ne, jedino su osjetljivi na urok.

Rekao je: Prouči im rukju.

Pa sam mu proučila.

Pa je rekao: Uči im rukju.

باب في الرثبة من النّظرة

١٤٥٧ - عن أم سَلَمَةَ رضي الله عنها زوج النبي ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللهِ ﷺ قَالَ لِجَارِيَةٍ فِي بَيْتِ أُمِّ سَلَمَةَ زوجِ النَّبِيِّ ﷺ، رَأَى بِوْجَهِهَا سَفْرَةً، فَقَالَ: «بِهَا نَظَرَةٌ؛ فَانْتَرِقُوا لَهَا»؛ يَغْنِي بِوْجَهِهَا صَفْرَةً.

O RUKJI OD UROKA¹

1457. Ummu Selema, ؓ، Poslanikova, ﷺ, supruga, je rekla: Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao za jednu robinju koja je bila u kući Ummu Seleme, nakon što je video žutilo na njenom licu: Ona je urečena, pa joj proučite rukju!

¹ Džinskih ili Ijudskih (op. prev.).

باب الرُّثْقَيْةِ بِتُرْبَةِ الْأَرْضِ

١٤٥٨ - عن عائشة رضي الله عنها، أن رسول الله ﷺ كان إذا اشتكى الإنسان شيئاً منه، أو كاينت به فزعـة أو جـرـحـة؛ قال النبي ﷺ بـاـضـبـعـهـ مـكـذاـ (وـوـضـعـ سـفـيـانـ سـبـابـةـ بـالـأـرـضـ، ثـمـ رـفـعـهـ): **بـنـمـ اللـهـ، تـرـبـةـ آـرـضـنـاـ، بـرـيقـةـ بـعـضـنـاـ، لـيـشـقـيـ بـهـ مـقـبـنـاـ، بـيـاذـنـ رـبـنـاـ.**
 قال ابن أبي شيبة: **«يـشـقـيـ سـقـيمـاـ».**
 وقال زهير: **«لـيـشـقـيـ سـقـيمـاـ».**

RUKJA ZEMLJINOM PRAŠINOM

1458. 'Aiša, ﷺ, prenosi da bi Allahov Poslanik, ﷺ, kada bi se neki čovjek požalio na bol ili bi imao čir ili ranu, uradio svojim prstom ovako, pa je Sufjan stavio svoj kažiprst na zemlju, pa bi ga podigao i rekao: *Bismillahi turbetu erdina birikati ba'dina li jušfa bihi sekimuna bi izni Rabbina.*

U ime Allaha. Prašina naše zemlje sa pljuvačkom jednog od nas, kako bi ozdravio naš bolesnik, sa Allahovom dozvolom.

Ibn ebi Šejbe je rekao: *Jušfa sekimuna - Lijeći našeg bolesnika.*

A Zuhejr je rekao: *Li jušfa sekimuna - Da izligeći našeg bolesnika.*

١٤٥٩ - عن خولة بنت حكيم السليمية رضي الله عنها؛ تقول:
 سـوـفـتـ رـسـوـلـ اللـهـ يـقـولـ: «مـنـ نـزـلـ مـنـزـلاـ، ثـمـ قـالـ: أـعـوـدـ بـكـلـمـاتـ اللـهـ الثـامـاتـ مـنـ شـرـ ما خـلـقـ؛ لـمـ يـضـرـهـ شـيـءـ حـتـىـ يـرـجـعـ مـنـ مـنـزـلـهـ ذـلـكـ».

1459. Prenosi Havla, kćerka Hakima es-Sulemijja, ﷺ, da je čula Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: *Ko dođe u neko mjesto i rekne: Euzu bi kelimatillahi-t-tammati min šerri ma halek - Utječem se sa Allahovim savršenim rijećima od zla koje je stvorio! - ništa mu neće moći naškoditi sve dok ne napusti to mjesto.*

بَابُ رُقْيَةِ الرَّجُلِ أَهْلَهُ إِذَا اشْتَكَوْا

١٤٦٠ - عن عائشة رضي الله عنها، قالت: كان رسول الله ﷺ إذا اشتكتي مثنا إنسان، مسحه بيديه، ثم قال: «أذهبِ البَأْسَ، رب الناس، واصفِ؛ أنت الشافعي، لا شفاء إلا شفاؤك، شفاء لا يغادر سقماً».

فَلَمَّا مَرِضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَتَقَلَّ، أَخْدَثَ يَدِيهِ لِأَصْبَعَ بَهْرَجَهُ مَا كَانَ يَضْعُفُ، فَانْتَزَعَ يَدَهُ مِنْ يَدِي، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، واجْعَلْنِي مَعَ الرَّفِيقِ الْأَخْلَى».

قالت: فذهبت أنظر، فإذا هو قد قضى.

O UČENJU RUKJE ČLANOVIMA PORODICE, KADA SE RAZBOLE

1460. Aiša, رضي الله عنها, je rekla: Kada bi se neko od nas razbolio Allahov Poslanik, ﷺ, potrao bi ga svojom desnicom i rekao: Ezhibi-l-be'se, Rabbe-n-nasi, vešti Ente-š-šafi, la šifa illa šifauke, šifaen la jugadiru sekamen.

Gospodaru ljudi, ukloni bolest, izlječi, Ti si Onaj koji liječi, jedino Ti liječiš, i nakon Tvoj liječenja bolest se potpuno otklanja.

Kada se Poslanik, ﷺ, razbolio i iznemogao, uzela sam njegovu ruku kako bih uradila ono što je on radio u takvim situacijama. Istrgnuo je svoju ruku iz moje i rekao: Allahu moj oprosti mi i učini da budem sa Najuzvišenijim prijateljem.

Pogledala sam i vidjela da je već preselio.

١٤٦١ - عن عائشة رضي الله عنها، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَرْزُقُ بِهِنْدِ الرُّقْيَةِ: «أَذْهَبِ الْبَأْسَ، رب الناس، بِيَدِكَ الشُّفَاءُ، لا كَاشِفٌ لَهُ إِلَّا أَنْتَ».

1461. 'Aiša, رضي الله عنها, prenosi da je Poslanik, ﷺ, liječio ovom rukjom: Ezhibi-l-be'se, Rabbe-n-nasi, bijedike-š-šifau, la kašife lehu illa ente.

Ukloni neugodnost, Gospodaru ljudi. U Tvojoj ruci je lijek.
Samo Ti možeš bolest uklonuti.

بَابٌ لَا بَأْسَ بِالرُّقْبَى مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ شِرْكٌ

١٤٦٢ - عَنْ عُوْفِ بْنِ مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ قَالَ: كُنْتُ
تَرْزُقِي فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَيْفَ تَرَى فِي ذَلِكَ؟ فَقَالَ:
«أَغْرِضُوا عَلَيْهِ رُقَائِمَ، لَا بَأْسَ بِالرُّقْبَى مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ شِرْكٌ».

RUKJA JE DOZVOLJENA SAMO AKO U NJOJ NEMA ŠIRKA

1462. 'Avf b. Malik el-Ešdže'i, , je rekao: Koristili smo se rukjama u džahilijetu pa smo upitali Poslanika, : Allahov Poslaniče, šta misliš o tome?

Rekao je: *Pokažite mi vaše rukje. One su dozvoljene samo ako u njima nema širka.*

كتاب المرض والطب

POGLAVLJE O BOLESTI I MEDICINI

باب ما يصيب المؤمن من الوجع والمرض

١٤٦٣ - عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه؛ قال: دخلت على رسول الله ﷺ وهو يوعق، فمسنته بيدي، فقلت: يا رسول الله! إينك لتوعلك وغكا شدیدا؟ فقال رسول الله ﷺ: «أجل، إني أُوغل كَمَا يُوغل رجلانٌ مثکُم». قال: فقلت: ذلك أَنَّ لك أخرين؟ فقال رسول الله ﷺ: «أجل».

ثم قال رسول الله ﷺ: «ما من مُسلم يصيبه أَذى من مَرضٍ فما سواه، إِلَّا خطَّ اللَّهُ بِهِ سَيِّاتِهِ كَمَا تَحْطُ التَّجْرِهُ وَرَفْهَا».

O BOLOVIMA I BOLESTIMA KOJE ZADESE VJERNIKA

1463. 'Abdullah b. Mes'ud, ﷺ, je rekao: Ušao sam kod Allahovog Poslanika, ﷺ, dok je imao vrućicu. Dotakao sam ga sa svojim rukama i rekao: Allahov Poslaniče, ti imaš jako visoku temperaturu.¹

Rekao je: Da, moja vrućica je kao u dvojice od vas.

Rekao sam: To je zato što ćeš ti imati duplu nagradu.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Da! A potom je rekao: *Svakom muslimanu, kojeg zadesi neka neugodnost, bolest ili nešto drugo, Allah će na ime toga izbrisati grijeha, kao što lišće spadne sa drveta.*

باب في فضل عيادة المرضى

١٤٦٤ - عن ثوبان رضي الله عنه، عن النبي ﷺ؛ قال: «إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا عَادَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ؛ لَمْ يَرْزُلْ فِي حُزْنَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَرْجِعَ».

O VRIJEDNOSTI OBILASKA BOLESNIKA

1464. Sevban, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: *Musliman koji obide svoga brata muslimana kada se razboli, ostaje neprestano u džennetskim baščama,² sve dok se ne vrati.*

¹ Ovo se odnosi na vrućicu ili bol koji dolazi od nje.

² Tj. to će biti razlogom njegova ulaska u Džennet, gdje će ubirati plodove. Nevevi (op. prev.).

١٤٦٥ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ هُوَ وَجْلٌ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: يَا ابْنَ آدَمَ مَرِضْتُ فَلَمْ تَعْذِنْنِي. قَالَ: يَا رَبِّا كَيْفَ أُمُوذِكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّنِي فَلَمْ تَعْذِنْنِي؟ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَنْ عَذَّنَتْهُ؛ لَوْجَدْنِي عِنْدَهُ؟ يَا ابْنَ آدَمَ! أَسْتَطْعِمُكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِي. قَالَ: يَا رَبِّا! كَيْفَ أُطْعِمُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّهُ أَسْتَطْعِمُكَ عَنْدِي فَلَانَ فَلَمْ تُطْعِمْنِي؟ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ أَطْعَمْتَهُ؛ لَوْجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي؟ يَا ابْنَ آدَمَ! أَسْتَسْقِيَّكَ فَلَمْ تَسْقِنِي. قَالَ: يَا رَبِّا! كَيْفَ أَسْقِيَكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: اسْتَفَاكَ عَنْدِي فَلَانَ، فَلَمْ تَسْقِهِ، أَمَا إِنَّكَ لَوْ سَقَيْتَهُ؛ وَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي».

1465. Ebu Hurejre, ﷺ, veli da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Uzvišeni Allah će na Sudnjem danu reći: Čovječe, Ja sam se bio razbolio ali ti Me nisi posjetio.*

Čovjek će upitati: Gospodaru, kako da te posjetim a Ti si Gospodar svjetova?

Reći će: Zar nisi znao da se taj i taj Moj rob razbolio, ali ga nisi posjetio? Zar ne znaš da bi Me našao kod njega¹ da si ga posjetio?! Čovječe, tražio Sam od tebe da Me nahranиш pa Me nisi nahranio.

Čovjek će reći: Gospodaru, kako da Te nahranim a ti si Gospodar svjetova?!

Reći će: Zar nisi znao da je taj i taj Moj rob od tebe tražio da ga nahranиш, a ti ga nisi nahranio? Zar ne znaš, da si ga nahranio to bi našao kod Mene?!² Čovječe, tražio Sam od tebe da Me napojiš, pa Me nisi napojio.

Čovjek će reći: Gospodaru kako da Te napojim a Ti si Gospodar svjetova?!

Reći će: Od tebe je taj i taj Moj rob tražio da ga napojiš, ali ga nisi napojio, a da si ga napojio to bi našao kod Mene!

¹ T.j. našao bi nagradu i Moje počasti. Nevevi (op. prev.).

² Nagradu za to. (op. prev.)

باب لا تقل: خبئث نفسٍ

١٤٦٦ - عن عائشة رضي الله عنها، قالت: قال رسول الله ﷺ:
«لا يقول أحدكم خبئث نفسٍ، ولكن ليقل: لفَتْ نفسٍ».

NE RECI: MOJA DUŠA JE HABUSET

1466. 'Aiša, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Neka niko od vas ne kaže: Habuset, nego neka kaže lekiset!¹

باب لكل داء دواء

١٤٦٧ - عن جابر رضي الله عنه، عن رسول الله ﷺ؛ آنَّه قَالَ:
«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أَصَبَبَ دَوَاءَ الدَّاءِ؛ بَرَأَ بِإِنْفَانِ اللَّهِ هُنْدُ وَجْلٍ».

ZA SVAKU BOLEST IMA LIJEK

1467. Džabir, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Za svaku bolest ima lijek, pa kada se pronađe ogovarajući lijek za bolest, ona će, Allahovom dozvolom, biti izlječena!

¹ Učenjaci vele da *habuse* i *lekise* imaju isto značenje u arapskom jeziku. Međutim, u hadisu se zabranjuje da se upotrijebi spomenuta riječ zbog odvratnosti njene forme. Tako je Poslanik, ﷺ, podučavao ashabe i lijepom izražavanju, podstičući ih da koriste lijepe izraze a da se klone ružnih.

باب الحُمَى مِنْ فَيْحَ جَهَنَّمَ فَابْرُدُوهَا بِالْمَاءِ

١٤٦٨ - عن أئمَّةٍ رضيَ اللَّهُ عنْهُمْ أَئمَّةٌ كَانُوا تُؤْتَى بِالْمَرْأَةِ الْمَرْعُوَةِ، فَتَذَعُرُ بِالْمَاءِ، فَتَصْبُرُ فِي جَنِّيهَا، وَتَقُولُ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «ابْرُدُوهَا بِالْمَاءِ». وَقَالَ: «إِنَّهَا مِنْ فَيْحَ جَهَنَّمَ».

VRUĆICA JE DŽEHENNEMSKA ŽEGA, PA JE RASHLADITE VODOM

1468. Esma, ﷺ, prenosi da bi ona, kada bi joj doveli ženu koja je imala vrućicu, zatražila vode i sipala joj vodu u njedra govoreći: Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: **Razblažite je vodom!**, i rekao je: **To je džehennemska žega!**

بَابُ الْحُمَى تُذَهِّبُ الْخَطَايَا

١٤٦٩ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ دَخَلَ عَلَى أُمِّ السَّائِبِ أَوْزَ، أُمِّ الْمُسَبِّبِ، فَقَالَ: «مَا لَكِ يَا أُمِّ السَّائِبِ - أَوْزَ: يَا أُمِّ الْمُسَبِّبِ - نَرْفَزِفِينَ؟». قَالَتْ: الْحُمَى، لَا بَارَكَ اللَّهُ فِيهَا، فَقَالَ: «لَا تَسْبِي الْحُمَى، فَإِنَّهَا تُذَهِّبُ خَطَايَا بَنِي آدَمَ كَمَا يُذَهِّبُ الْكِبِيرُ حَبَّتُ الْحَدِيدِ».

VRUĆICA BRIŠE GRIJEHE

1469. Džabir b. Abdullah, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, ušao kod Ummu Saib ili Ummu Musejjeb i upitao: **Šta ti je Ummu Saib ili Ummu Musejjeb, zašto se treseš?**

Rekla je: Vrućica, Allah joj ne dao berićeta!

Rekao je: **Nemojte proklinjati vrućicu, ona uklanja čovjekove grijehu, kao što mijeh uklanja prljavštinu sa željeza.**

باب في الصرخ وثوابه

١٤٧٠ - عن عطاء بن أبي رباح، قال: قال لي ابن عباس رضي الله عنهما: ألا أريك امرأة من أهل الجنة؟ قلت: بلى. قال: هذِي المرأة السَّرْدَاءُ، أتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فقالت: إِنِّي أُضْرِعُ، وَإِنِّي أَتَكَشِّفُ؛ فَادْعُ اللَّهَ لِي. قال: «إِنْ شِئْتَ؛ صَبَرْتَ وَلَكِ الْجَنَّةُ، وَإِنْ شِئْتَ؛ دَعَوْتَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يَعْافِكَ». قالت: أَضَبِّرُ. قالت: فَإِنِّي أَتَكَشِّفُ؛ فَادْعُ اللَّهَ أَنْ لَا أَتَكَشِّفَ، فَدَعَا لَهَا.

O PADAVICI I NAGRADI ZA NJU

1470. 'Ata b. ebi Rebah prenosi da mu je Ibn 'Abbas, رضي الله عنه, rekao: Hoćeš li da ti pokažem ženu Džennetliku?

Rekao sam: Hoću! Rekao je: Ova crnkinja je došla kod Poslanika, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, i rekla: Ja imam napade padavice, pa u tom stanju mi se otkrije tijelo, zato zamoli Allaha za mene.

Poslanik, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, je rekao: Ako se strpiš, bit ćeš nagrađena Džennetom ili, ako hoćeš, zamolit ću Allaha da ti da ozdravljenje?

Rekla je: Strpit ću se. Međutim, u tom stanju se otkrijem. Zamoli Allaha da se ne otkrivam!, pa je zamolio Allaha za nju.

باب التلبية مجمعة لفؤاد المريض

١٤٧١ - عن عائشة رضي الله عنها زوج النبي صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؛ أنها كانت إذا مات الميت من أهلها، فاجتمع لذلِك النساء، ثم تفرقن؛ إلا أهلها وخاصتها، أمرت ببرمة من تلبية، فطبخت، ثم ضبع ثريد، فصببت التلبية عليناها، ثم قالت: كُلُّنَا منها؛ فإِنِّي سمعت رسول الله صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقول: «التلبية مجمعة لفؤاد المريض، تذهب بغض الخزن».

TELBINA SMIRUJE SRCE BOLESNIKA

1471. Prenosi se od Aiše, رضي الله عنها, Poslanikove, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, supruge da bi, kada bi neko od članova njene porodice umro i nakon što bi se sakupile žene a potom razišle, osim njene porodice i najbližih, naredila da se

donese kameni čup za telbinu.¹ Zatim bi napravili poparu i na nju prosuli telbinu. Potom bi Aiša govorila: *Jedite ovo, jer sam ja čula Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: Telbina smiruje srce bolesnika i ublažava žalost.*

بَابُ الدَّادِيِّ بِسْقِيِ الْعَصْلِ

١٤٧٢ - عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، قال: جاء رجل إلى النبي ﷺ، فقال: إِنَّ أخِي اسْتَطَلَقَ بَطْنَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اسْفَهٌ عَلَّا». فَسَفَاهَ، ثُمَّ جَاءَهُ، فَقَالَ: إِنِّي سَقِيهُ، فَلَمْ يَرِدْهُ إِلَّا اسْتَطَلَقَ. فَقَالَ لَهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ جَاءَ الرَّابِعَةَ، فَقَالَ: «اسْفَهٌ عَلَّا». فَقَالَ: لَقَدْ سَقَيْتَهُ فَلَمْ يَرِدْهُ إِلَّا اسْتَطَلَقَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اصْدَقُ اللَّهَ، وَكَذَّبَ بَطْنَ أَخْبَكَ». فَسَفَاهَ فَبَرَا.

LIJEČENJE MEDOM

1472. Ebu Se'id el-Hudri, ؓ, je rekao: Neki čovjek je došao Poslaniku, ﷺ, i rekao: *Moj brat ima proljev.*

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: *Daj mu meda.*

Dao mu je, no on je ponovo došao i rekao: *To se ponovilo tri puta. Potom je došao i četvrti put i Poslanik, ﷺ, mu je ponovo rekao: *Daj mu meda.**

Čovjek je rekao: *Dao sam mu, ali je proljev sve jači.*

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: *Allah je istinu rekao,² a slagao je stomak tvog brata!*, pa mu je dao ponovo meda i on je ozdravio.

¹ Telbina je čorba od brašna i pljeve, kažu: *Ponekad se stavi u nju meda.*

² Odnosi se na ajet:

﴿ثُمَّ كُلُّ مِنْ كُلِّ آثَمَّرَاتِ فَاسْلُكِي سُبْلَ رَبِّكِ ذُلْلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شَهَاءُ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَأَيَّةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾

Zatim, hrani se svakovrsnim plodovima, pa onda idi stazama Gospodara svoga, poslušno! Iz utroba njihovih izlazi piće različitih boja, koje je lijek ljudima. To je, uistinu, dokaz za ljudi koji razmišljaju. Sura En-Nahl, 69. (op. prev.).

باب التَّدَاوِي بِالشُّونِيزِ

١٤٧٣ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ أنَّه ممَع رسول الله ﷺ يقول: «إِنَّ فِي الْحَبَّةِ السُّوْدَاءِ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ؛ إِلَّا السَّامَ». والسام: الموت، والhabba السوداء: الشونيز.

LIJEČENJE ČUREKOTOM

1473. Ebu Hurejre, prenosi da je čuo Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: *U zmu čurekota je lijek za svaku bolest, osim smrti.*

باب مَنْ تَصْبَحَ بِتَمْرٍ عَجْوَةً؛ لَمْ يَضْرُهُ سُمٌّ وَلَا سِخْرٌ
١٤٧٤ - عن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه؛ قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: «مَنْ تَصْبَحَ بِسَبَعَ تَمْرَاتٍ عَجْوَةً؛ لَمْ يَضْرُهُ ذَلِكَ الْبَزْمُ سُمٌّ وَلَا سِخْرٌ».

KO NAŠTE SRCE POJEDA HURME ADŽVE NEĆE MU NAŠKODITI OTROV NITI SIHIR

1474. Sa'd b. ebi Vekkas, prenosi da je čuo Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: *Ko našte srce pojede sedam adžva¹ hurmi, neće mu toga dana naškoditi otrov niti sihir.*

١٤٧٥ - عن عائشة رضي الله عنها؛ أنَّ رسول الله ﷺ قال: «إِنَّ فِي عَجْوَةِ الْعَالِيَّةِ شِفَاءً، وَإِنَّهَا تَزِيَّنُ أَوَّلَ الْبُكْرَةِ».

1475. 'Aiša, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *U alijskoj² adžvi je lijek. One su protuotrov u rano jutro.*

¹ Adžva je vrsta dobrih hurmi. (op. prev.)

² Predio u Medini. (op. prev.)

بابُ الْكَنَّاءِ مِنَ الْمَنْ، وَمَاوْهَا شِفَاءُ الْعَيْنِ

١٤٧٦ - عن سعيد بن زيد رضي الله عنه، عن النبي عليه السلام؛ قال:
«الكناء من المن الذي أنزله الله عز وجل على موسى، وماوها شفاء
للغين». .

BIJELA JELENGLJIVA JE OD MANE A NJEN SOK JE LIJEK ZA OČI

1476. Se'id b. Zejd, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: **Bijela jelengljiva je od mane koju je Allah spustio Musau, a njen sok je lijek za oči.**

بابُ التَّدَاوِي بِالْعُودِ الْهِنْدِيِّ وَهُوَ الْكُنْتُ

١٤٧٧ - عن عبد الله بن عبد الله بن عمارة بن مسعود؛ أن أم قيس
بنت مخمن (وكانت من المهاجرات الأولى اللاتي بايغرن
رسول الله عليه السلام)، وهي أخت عكاشة بن مخمن، أحد بنى أسد بن
حرثمة؛ قال: أخبرتني أنها أتت رسول الله عليه السلام بابن لها لم يبلغ أن
يأكل الطعام، وقد أغلقت عليه من العذرة (قال يonus: أغلقت:
عمرت؛ فهي تخاف أن تكون به عذر). قالت: فقال
رسول الله عليه السلام: «علامة تذعرن أولادكم بهذا الإلحاد؟ عليكم بهذا
العود الهندي (يعني به: الكنـتـ)؛ فإن فيه مبتعة أشفيـةـ، منها ذات
الجـبـ». .

قال عبد الله: وأخبرتني أن ابنتها ذات بال في حـجـرـ
رسول الله عليه السلام، فدعـاـ رسول الله عليه السلام بـماءـ، فـتـضـحـعـ على ظـيـدهـ، ولمـ
يـغـسلـ غـسـلاـ.

LIJEČENJE INDIJSKIM DRVETOM ZVANIM KUST

1477. 'Ubejdullah b. 'Abdullah b. 'Utbe b. Mes'ud prenosi da ga je
Umm Kajs, Mihsanova kćerka, - jedna od prvih muhadžirki koje su
dale prisegu Allahovom Poslaniku, ﷺ, sestra Ukkaše b. Mihsana koji je
508

bio iz plemena Esed b. Huzejme, - obavijestila da je otišla sa svojim sinom koji je bio još dojenče kod Allahovog Poslanika, ﷺ. Imao je grlobolju, pa mu je gnoj istisnula prstima.

Rekla je da joj je Allahov Poslanik, ﷺ, tada rekao: **Zbog čega na taj način liječite svoju djecu?!¹ Koristite indijsko drvo², jer je u njemu sedam lijekova i lijek za zatu-l-dženb.³**

'Ubejdullah je rekao: *Obavijestila me da se njenoj dijeti tada pomokrilo u krilu Allahovog Poslanika, ﷺ, a on je zatražio vode i poprskao je po svojoj odjeći i nije ju oprao.*

¹ Žene su u to vrijeme liječile tu bolest tako da su uzimale komad platna pa su ga dobro uvratile i kroz nos djetetu puštale krv nakon čega bi i potekla crna krv.

² Zvano aloja. (op. prev.)

³ Postoje dvije vrste bolesti zvane zatu-l-dženb - pleuritis: pravi i prividni. Pravi je pleuritis teška upala membrane, koja se nalazi na unutrašnjoj strani grudnog koša i okružuje pluća, uzrokujući oticanje pleure. Često je popraćen lučenjem tečnosti u šupljinu grudnog koša, dok je prividni pleuritis, koji takođe karakterišu disajne teškoće, popraćene bolom pleure, premda je uzrokovan sprečavanjem oticanja štetnih, teških, raspadnih gasova između membra na oko strana, a njegov bol može biti zamijenjen bolom pleuritisa ili oticanjem unutrašnje pleure. Razlika između ove dvije vrste bola da je u slučaju prividnog pleuritisa bol ponekad konstantan, dok je u slučaju pravog pluričita bol iznenadan, žestok, oštar i popraćen vrućicom...

Prema tome, hadis naveden u ovom poglavlju ne odnosi se na pravi pleuritis, već prije na onaj prividni uzrokovan zatvaranjem gasova oko prsa. U ovom slučaju, kora indijskog drveta – aloja smravljeni do praha pomiješana sa mlakim biljnim uljem nanosi se na strane. Takva mješavina također može biti uzeta i oralno, da pomogne izbacivanje zaostalih začpljenih gasova i da uravnoteži rad crijeva.

Ibn-l-Kajim *Zadu-l-Me'ad*, IV tom, 74 str. Vidi: *Poslanikova medicina*, str. 81. (op. prev.)

باب التَّدَاوِي بِاللَّدُوْدِ

١٤٧٨ - عن عائشة رضي الله عنها، قالت: لَذَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ في مَرْضِيهِ، فَأَشَارَ أَنَّ لَا تَلْدُونِي. فَقُلْنَا: كَرَاهِيَّةُ الْمَرِيضِينَ لِلَّدُوْدِ. فَلَمَّا أَفَاقَ، قَالَ: «لَا يَنْعِي أَحَدٌ مِثْكُمْ إِلَّا لَدَّ؛ غَيْرُ الْعَبَاسِ، فَإِنَّهُ لَمْ يَشْهُدْكُمْ».

LIJEĆENJE UBRIZGAVANJEM LIJEKA SA JEDNE STRANE USTA

1478. Aiša, ﷺ, je rekla: Kada se Allahov Poslanik, ﷺ razbolio ubrizgali smo mu lijek. Pokazao je da mu ne ubrizgavamo lijek.

Rekli smo: Možda bolesnik ne voli lijek.

Kada se osvijestio, rekao je: Svakom od vas nek se lijek ubrizga izuzev Abbasu, jer on nije bio s vama.¹

بَابُ فِي الْحِجَامَةِ وَالسَّعُوتِ

١٤٧٩ - عن ابن عباس رضي الله عنهما، أن النبي ﷺ اخْتَجَمَ، وأغْطَى الْخَجَامَ أَجْرَهُ، وانْسَعَطَ.

O HIDŽAMI I DAVANJU LIJEKA KROZ NOS

1479. Ibn 'Abbas, ﷺ, prenosi da je Poslaniku, ﷺ, uradena hidžama, da je platio kupičaru i da je uzimao lijek kroz nos.²

¹ Dali su mu lijek dok je bio u nesvijesti, a već im je rekao da mu ne daju lijek. Pa ih je kaznio tako da je svako ko je prisustvovao morao popiti lijek da ne bi i drugi put uradili isto (op. prev.).

² Hidžama je liječenje puštanjem krvi, a kupičar je osoba koja to radi (op. prev.).

باب التَّدَاوِي بِالْحِجَامَةِ وَالْكَيِّ

١٤٨٠ - عن عاصم بن عمر بن قتادة؛ قال: جاءنا جابر بن عبد الله رضي الله عنهما في أهلينا، ورجل يشكى خراجاً أو حراحاً، فقال: ما تشكى؟ قال: خراج بي قد شق علي. فقال: يا غلام! انتبه لِحِجَامٍ. فقال له: ما تضع بالحجام يا أبي عبد الله؟ قال: أريد أن أغلق فيه مخجماً. قال: والله؛ إنَّ الدُّبَابَ لِيصِيبُنِي أو يصيبيني التَّوْبَ فِيَوْدِينِي، وَيَشْقَ عَلَيَّ.

فلما رأى ثيَرَمَةً من ذِلِكَ، قال: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يقول: «إِنَّ كَانَ فِي شَيْءٍ مِّنْ أَذْوَاتِكُمْ خَيْرٌ؛ فَفِي شَرْطَةٍ مَخْجَمٌ، أَوْ شَرْبَةٍ مِّنْ عَسلٍ، أَوْ لَذْعَةٍ بِنَارٍ». قال رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَمَا أَحَبَّ أَنْ أَخْتُرِي».

قال: فجاء بِحِجَامٍ، فَسَرَطَةٌ، فَدَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ.

LIJEČENJE HIDŽAMOM I KAUTERIZACIJOM

1480. 'Asim b. Omer b. Katade veli: Džabir b. 'Abdullah, رضي الله عنه, je došao u našu porodicu. Jedan od članova porodice se žalio na neku oteklinu ili ranu.

Upitao ga je: Na što se žališ?

Rekao je: Na oteklinu koja je postala nesnosna.

Rekao je: Mladiću, dovedi mi kupičara.

Upitao je: Šta će ti kupičar, Ebu Abdullahu?

Odgovorio je: Hoću na tom mjestu da uradi hidžamu.

Rekao je: Tako mi Allaha, kada sleti muha ili me dotakne odjeća smeta mi i bude mi teško!

Kada je vidio da nije zadovoljan s tim, rekao je: Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: Ako ima kakva dobra u vašem liječenju to je u urezu na vratu, konzumiranju meda ili kauterizaciji vatrom.

Poslanik, ﷺ, je rekao: Ne volim da se kauteriziram.

Potom je došao kupičar, zarezao ga i ozdravio je od onoga što ga je mučilo.

١٤٨١ - عن جابر، أنَّ امْ سلمةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهَا اسْتَأْذَنَتْ رَسُولَ اللَّهِ فِي الْجَامِعَةِ، فَأَمَرَ النَّبِيَّ أَبَا طَيْبَةَ أَنْ يَخْجُمَهَا. قالَ حَبَّتْ أَنَّهُ قَالَ: كَانَ أَخَاهَا مِنَ الرَّضَاعَةِ، أَوْ غُلَامًا لَمْ يَخْتَمْ.

1481. Džabir prenosi da je Ummu Seleme, رضي الله عنها, zatražila dozvolu od Allahovog Poslanika, صلوات الله عليه وآله وسلام, da uradi hidžamu, pa je Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, naredio Ebu Tajbeu da joj to uradi .

Rekao je: Mislim da je rekao: *Bio joj je brat po mljeku ili je bio dječak koji nije dostigao punoljetnost.*

باب التَّدَاوِي بِقَطْعِ الْعِرْقِ وَالْكَيْ

١٤٨٢ - عن جابر رضي الله عنه؛ قال: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ إِلَى أُبَيِّ بْنِ كَعْبٍ طَبِيبًا، فَقَطَّعَ مِنْهُ عِرْقًا، ثُمَّ كَوَاهُ عَلَيْهِ.

LIJEČENJE PRESIJECANJEM VENA I KAUTERIZACIJOM

1482. Džabir, رضي الله عنه, je rekao: Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, je poslao Ubejj b. Ka'bu ljekara. Presjekao mu je venu a zatim je kauterizirao.

باب التَّدَاوِي لِلْجَرَاجِ بِالْكَيْ

١٤٨٣ - عن جابر رضي الله عنه؛ قال: رُومَيْ سَعْدُ بْنُ مُعاذٍ رضي الله عنه في أَكْحَلِه. قال: فَحَسَمَهُ النَّبِيُّ صلوات الله عليه وآله وسلام بِيَدِهِ بِمِشْقَصٍ، ثُمَّ وَرَمَتْ، فَحَسَمَهُ الثَّانِيَةُ.

LIJEČENJE RANE KAUTERIZACIJOM

1483. Džabir, رضي الله عنه, je rekao: Sa'd b. Mu'az, صلوات الله عليه وآله وسلام, je bio pogoden u središnju venu na ruci. Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, mu je izvršio kauterizaciju na ruci nekim željezom sličnim šiljku na strijeli. Nakon toga ruka mu je otekla pa je ponovio proces.

بَابُ التَّدَاوِي بِالْحَمْرِ

فِيهِ حَدِيثُ وَائِلَ بْنِ حُجْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَقَدْ تَقَدَّمَ فِي كِتَابِ
الْأَشْرَبَةِ رَثْمٌ ١٢٧٩

LIJEČENJE ALKOHOLOM

O tome se prenosi hadis od Vaila b. Hudžra, رضي الله عنه, u poglavlju o pićima; hadis br. 1279.¹

¹ Vail el-Hadremi prenosi da je Tarik b. Suvejd el-Džu'fi, رضي الله عنه, pitao Poslanika, صلوات الله عليه وآله وسلام, o alkoholu pa mu je zabranio ili nije mu odobrio da ga proizvodi. Rekao je: *Ja ga proizvodim samo za lijek.* Poslanik, صلوات الله عليه وآله وسلام, je rekao: *To nije lijek. To je bolest.* (op. prev.).

كتاب الطاعون

POGLAVLJE O KUGI

بَابُ فِي الطَّاعُونِ وَأَنَّهُ رِجْزٌ فَلَا تَذَكُّلُوا عَلَيْهِ
وَلَا تَخْرُجُوا فِرَارًا مِّنْهُ

١٤٨٤ - عن أَسَمَّةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عنْ
رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؛ أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّ هَذَا الْوَجَعَ - أَوِ: الْتَّقْمَ - رِجْزٌ خَذُّبَ
بِهِ بَغْضُ الْأَمْمَ قَبْلَكُمْ، ثُمَّ يَقْعِي بَعْدَ إِلَيْرَضِينَ، فَبَلْقُبُ الْمَرْأَةِ وَيَنْتَبِي
الْأُخْرَى، فَمَنْ سَعَى بِهِ بِإِلَرَضِينَ؛ فَلَا يَفْدَمَنْ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَقَعَ بِإِلَرَضِينَ
وَهُوَ بِهَا؛ فَلَا يَخْرُجُنَّهُ الْفِرَارُ مِنْهُ».

KUGA JE KAZNA PA NE IDITE TAMO GDJE SE POJAVILA A NEMOJTE NI BJEŽATI IZ MJESTA U KOME SE POJAVILA

1484. Usame b. Zejd, ՞, prenosi da je Allahov Poslanik, ՞, rekao: *Ova bolest ili pošast je kazna kojom su kažnjeni neki narodi prije vas. Zatim je ona ostala još na Zemlji. S vremena na vrijeme se pojavi pa je nestane. Ko čuje da se pojavila u nekom kraju, neka ne ide tamo. A ako se pojavi u mjestu gdje se on zadesi, neka ne izlazi bježeći od nje.*

١٤٨٥ - عن عبد الله بن عباس رضي الله عنهمَا؛ أَنَّ عَمَرَ بْنَ الخطابِ رضي الله عنه خَرَجَ إِلَى الشَّامَ، حَتَّى إِذَا كَانَ يَرْغُبُ ، لَقِيَهُ أَفْلَلُ الْأَخْنَادِ: أَبُو عَيْنَةَ بْنَ الْجَرَاحِ وَأَصْحَابَهُ، فَأَخْبَرُوهُ أَنَّ الْوَبَاءَ قَدْ وَقَعَ بِالشَّامِ.

قال ابن عباس: ف قال عمر: اذْعُ لِي الْمُهَاجِرِينَ الْأُولَئِينَ .
فَدَعَوْتُهُمْ، فَاسْتَشَارَهُمْ، وَأَخْبَرَهُمْ أَنَّ الْوَبَاءَ قَدْ وَقَعَ بِالشَّامِ؟ فَاخْتَلَفُوا،
فَقَالَ بَعْضُهُمْ: قَدْ حَرَجَتْ لِأَفْرِيَقِيَّةَ، وَلَا تَرَى أَنْ تَرْجِعَ عَنْهُ . وَقَالَ
بَعْضُهُمْ: مَعَكَ بَقِيَّةُ النَّاسِ وَأَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَا تَرَى أَنْ
تُنْهِيهِمْ عَلَى هَذَا الْوَبَاءِ . قَالَ: ارْتَقِبُوهَا عَنِّي .

ثُمَّ قَالَ: اذْعُ لِي الْأَنْصَارَ. فَدَعَوْتُهُمْ لَهُ، فَاسْتَشَارُوهُمْ، فَلَكُوا سَبِيلَ الْمُهَاجِرِينَ، وَاخْتَلَفُوا كَاخْتِلَافِهِمْ، فَقَالَ: ازْتَقِعُوا عَنِّي.

ثُمَّ قَالَ: اذْعُ لِي مَنْ كَانَ هُنَا مِنْ مَشِيقَةِ قُرْيَاشٍ مِنْ مُهَاجِرَةِ الْفَتْحِ. فَدَعَوْتُهُمْ، فَلَمْ يَخْتَلِفْ عَلَيْهِ رَجُلٌ، فَقَالُوا: تَرَى أَنْ تَرْجِعَ بِالْأَنْسَ، وَلَا تَنْدِمْهُمْ عَلَى هَذَا الْوَبَاءِ.

فَنَادَى عُمَرٌ بِالنَّاسِ: إِنِّي مُضْبَحٌ عَلَى ظَهْرِكُمْ فَأَضْحِوْهُ عَلَيْهِ. فَقَالَ
أَبُو عَبِيدَةَ بْنُ الْجَرَاحَ: أَفَرَارًا مِنْ قَدْرِ اللَّهِ؟! فَقَالَ عُمَرُ: لَوْغَيْرِكَ
قَالَهَا يَا أَبَا عَبِيدَةَ! وَكَانَ عُمَرُ يَتَكَرَّرُ خَلَاقَةً نَعَمْ نَفَرُ مِنْ قَدْرِ اللَّهِ إِلَى
قَدْرِ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ لَكَ إِلَيْنَا، فَهَبَطَتْ وَادِيَّا لَهُ عَذْوَبَاتٍ؛ إِخْدَاعًا
خَضِيَّةَ وَالْأُخْرَى جَذَبَةً، أَلِيسْ إِنْ رَعَيْتَ الْحَضْبَةَ، رَعَيْتَهَا بِقَدْرِ اللَّهِ،
وَإِنْ رَعَيْتَ الْجَدْبَةَ؛ رَعَيْتَهَا بِقَدْرِ اللَّهِ؟

قال: فجاء عبد الرحمن بن عوف، وكان متقياً في بعض حاجته، فقال: إنّ عندي من هذا علماء، سمعت رسول الله ﷺ يقول: إذا سمعتم به بأرض؛ فلا تقلعوا عليه، وإذا وقع بأرضٍ وأنتم بها، فلا تخربوا فراراً منه.

قال: فَحَمِدَ اللَّهُ عَمْرُ بْنُ الْخَطَابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، ثُمَّ اتَّصَرَّفَ.

1485. 'Abdullah b. 'Abbas, , prenosi da je Omer b. el-Hattab, , jednom krenuo prema Šamu. Kada je došao do mjesta zvanog Serg'

¹ Mjesto na ulazu u Šam na izlazu iz Hidžaza.

srele su ga edžnadske vođe,¹ Ebu Ubejde i njegovi prijatelji i obavijestili ga da se kuga već pojavila u Šamu.

Omer je rekao Ibn 'Abbasu: Pozovi mi prve muhadžire. Pozvao sam ih. Omer ih je konsultovao nakon toga i obavijestio da se kuga pojavila u Šamu. Nisu zauzeli jedinstven stav o tome.

Neki su rekli: *Izišao si zbog određenog razloga, zato smatramo da ne bi trebalo da se vraćaš.*

Drugi su rekli: *S tobom je ostatak ljudi i ashabi Allahovog Poslanika, ﷺ, zato smatramo da ne bi trebalo da ih vodiš u tu zarazu.*

Potom je rekao: *Raziđite se!* Zatim je rekao: *Pozovi mi ensarije!*

Pozvao sam ih. I njih je pitao za savjet. Ponijeli su se kao i muhadžiri. Zauzeli su različite stavove kao i oni. Potom je i njima rekao: *Raziđite se!* Zatim je rekao: *Pozovi mi, ako tamo ima neko od kurejševičkih staraca koji su primili islam kada je osvojena Mekka.* Pozvao sam ih. Svi su imali jedinstven stav. Rekli su: *Smatramo da treba da se vratiš sa ljudima i da ih ne vodiš u tu zarazu.* Potom je Omer povikao: *Ja se vraćam u Medinu ujutro pa se i vi pripremite za put.*

Ebu Ubejde b. el-Džerrah je rekao: *Zar bježiš od Allahovog određenja?* Omer je rekao: *Da je to neko drugi rekao, Ebu Ubejde! ?*

Omer nije volio da mu proturječi. Rekao je: *Da, bježimo od Allahovog određenja ka Allahovom određenju. Šta misliš, da imaš deve i da si ih dotjerao u neku dolinu sa dvije prohodne strane, jedna je plodna a druga pusta. Ako ih budeš čuvao na plodnoj strani, zar ih nećeš napasati po Allahovom kaderu a ako ih budeš čuvao i po drugoj, zar ih opet nećeš čuvati po Allahovom kaderu? !*

Potom je došao 'Abdurrahman b. 'Avf, koji je bio odsutan zbog nekih svojih potreba, pa je rekao: *Ja o ovom pitanju znam nešto.* Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, da je rekao: *Kada čujete da se u nekoj zemlji pojavila kuga, nemojte ići tamо, a ako se pojavi u nekoj zemlji a vi ste u njoj, nemojte izlaziti bježeći od nje.*

Potom je Omer, ﷺ, zahvalio Allahu i krenuo.

¹ Edžnad je riječ koja označava pet oblasti u Šamu: Palestina, Jordan, Damask, Hims i Kinsrin. Nevevi (op. prev.).

كتاب الطيارة والعدوى

POGLAVLJE O TIJERI I 'ADVI

باب لا عَذْوَى ولا طِيَرَةَ ولا صَفَرَ ولا هَامَةَ

١٤٨٦ - عن أبي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عن أبي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه؛ حين قال رسول الله ﷺ: «لا عَذْوَى، ولا صَفَرَ، ولا هَامَةَ». فقال أَغْرَابِيُّ: يا رسول الله! فَمَا بَالِ الْإِبْلِ تَكُونُ فِي الرَّمَلِ كَائِنًا الظَّبَاءَ، فَيَجِيِّهُ الْأَجْرَبَ، فَيَدْخُلُ فِيهَا، فَيَجْرِبُهَا كُلُّهَا؟ قال: «فَمَنْ أَخْدَى الْأَوَّلَ».

وفي رواية: «لا عَذْوَى، ولا طِيَرَةَ، ولا صَفَرَ، ولا هَامَةَ».

NEMA 'ADVE, NITI TIJERE, NITI SAFERA, NITI HAME

1486. Ebu Seleme b. Abdurrahman prenosi od Ebu Hurejre, ﷺ, da je, kada je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Nema 'adve, niti safera² niti hame³!*, neki beduin upitao: Allahov Poslaniče, šta ćemo za deve koje pasu u pustinji zdrave kao srne, pa im dođe šugav mužjak, te ih sve zarazi?

Rekao je: **Ko je njega zarazio?**⁴ A u drugoj predaji stoji: *Nema 'adve, niti tijere⁵, niti safera, niti hame.*

¹ To je vjerovanje Arapa u džahilijetu da se zarazna bolest sama od sebe širi i djeluje bez Allahovog određenja i volje. Postojanje zaraze je potvrđeno šerijatom i Allahovom odredbom, ali uz Allahovu dozvolu.

² Odgadanje svetog mjeseca muharrema do safera, kad im je to bilo potrebno. To su Arapi radili u džahilijetu. Drugo tumačenje je da se ovo odnosi na glistu koja bude u stomaku. Vjerovali su da se prilikom gladi uznemiri od čega čovjek može i da umre. Smatrali su tu glistu zaraznjom od šuge.

³ *Hama* je sova. Arapi su u džahilijetu gatali po njoj. Kada bi pala nekom na kuću, vjerovali su da je to vijest o njegovoj smrti ili smrti nekoga od članova njegove porodice, a vjerovali su i da se kosti umrlog pretvaraju u sovu, tvrdili su da iz glave ubijenog izade životinja, ili nastane iz njegove krvi, i pušta glasove sve dok se ne osvete za njega. Šerijat je to negirao (op. prev.).

⁴ Poslanik, ﷺ, nije negirao to što je beduin vidio, da zaražene deve zaraze zdrave, naprotiv, potvrdio je to jer je to poznato i dokazano praksom. Poslanik, ﷺ, mu je skrenuo pažnju da to biva Allahovom voljom a ne samo od sebe, jer da je tako ne bi se prva deva ni razboljela, pošto nije ni bilo zaraze.

⁵ Gatanje po letu ptica: kada bace neku pticu pa ona odleti na jednu stranu, to je dobro, a ako odleti na drugu stranu, onda to nije dobro (op. prev.).

باب لا يورِد مُرِضٌ على مُصْحَّ

١٤٨٧ - عن ابن شهاب؛ أَنَّ أَبَا سَلَمَةَ بْنَ عَزْبٍ حَدَّثَهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا عَذْوَى». وَيُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يُورِدُ مُرِضٌ على مُصْحَّ».

قال أبو سلمة: كان أبو هريرة يُحدِّثُهُما كليتهما عن رسول الله ﷺ، ثم صَمَّت أبو هريرة بعد ذلك عن قوله: «لا عَذْوَى»، وأقام على أن: «لا يُورِدُ مُرِضٌ على مُصْحَّ».

قال: فقال الحارث بن أبي ذباب (وهو ابن عم أبي هريرة): فذكْرُتْ أَسْمَعْكَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ تُحدِّثُنَا مَعَ هَذَا الْحَدِيثِ حَدِيثًا آخَرَ فَذَكَرْتَ عَنْهُ، كُنْتَ تَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا عَذْوَى». فَأَبَيْ أَبُو هُرَيْرَةَ أَنْ يَعْرِفَ ذَلِكَ، وَقَالَ: «لَا يُورِدُ مُرِضٌ على مُصْحَّ». فَمَارَأَهُ الْحَارِثُ فِي ذَلِكَ حَتَّى عَضِّبَ أَبُو هُرَيْرَةَ، فَرَاطَنَ بِالْجَبَشِيَّةِ، فَقَالَ لِلْحَارِثِ: أَتَنْدِرِي مَاذَا قُلْتُ؟ قَالَ: لَا. قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: إِنِّي قُلْتُ: أَبَيْتُ.

قال أبو سلمة: ولغمري؛ لفظ كان أبو هريرة يُحدِّثُنا أنَّ رسولَ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: «لا عَذْوَى»؛ فلا أَذْرِي؛ أَنِسِيَّ أَبُو هُرَيْرَةَ، أَفَ تَسْخَعَ أَحَدُ الْقَوْلَيْنِ الْآخَرَ؟

NEKA SE NE MIJEŠA BOLESNA STOKA SA ZDRAVOM

1487. Ibn Šihab prenosi od Ebu Seleme b. 'Abdurrahmana b. 'Avfa da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Nema 'adve, i da je Poslanik, ﷺ, još rekao: Neka se ne miješa bolesna sa zdravom stokom.

Ebu Seleme je rekao: Oba ova hadisa je Ebu Hurejre prenio od Allahovog Poslanika, ﷺ. Zatim je Ebu Hurejre prešućivao svoju predaju: Nema 'adve, i zadovoljavao se samo sa predajom: Neka se bolesna stoka ne miješa sa zdravom.

Haris b. ebi Zubab (a on je bio Ebu Hurejrev amidžić) je rekao: Slušao sam te, Ebu Hurejre, kako uz ovaj hadis, prenosiš i drugi hadis, ali si ga kasnije prešutio. Govorio si: Rekao je Allahov Poslanik, ﷺ Nema'adve.

Međutim, Ebu Hurejre je odbio to priznati i tvrdio je da je samo rekao:
Neka se bolesna stoka ne mijesha sa zdravom.

Haris se s njim o tome prepirao, sve dok se Ebu Hurejre nije naljutio i počeo govoriti habešijskim.

Potom je rekao Harisu: *Znaš li šta sam rekao?*

Rekao je: *Ne znam.* Rekao je: *Rekao sam da ne priznajem da sam to rekao.* Ebu Seleme je rekao: *Kunem se da nam je Ebu Hurejre govorio da je Allahov Poslanik,* ﷺ, *rekao: Nema 'adve. Pa ne znam da li je zaboravio ili je jedan govor derogirao drugi.*¹

باب لا نَزَعٌ

١٤٨٨ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ أنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا عَذْوَى، وَلَا هَانَةَ، وَلَا نَزَعٌ، وَلَا صَفَرٌ.

NEMA NEV'E

1488. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Nema 'adve, niti hame, niti nev'e², niti safera.*

باب لا غُولٌ

١٤٨٩ - عن جابرٍ رضيَ اللَّهُ عنْهُ؛ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا عَذْوَى، وَلَا طَبِيرَةَ، وَلَا غُولَ.

NEMA DEMONA

1489. Džabir, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Nema 'adve, niti tijere, niti demona³.*

¹ Ebu Seleme, ﷺ, smatra da je ovo jedini hadis koji je Ebu Hurejre, ﷺ, zaboravio, kao što se na to ukazuje u Buharijinoj predaji. Derogacija ne dolazi u obzir, jer je općepoznato u nauci *usulu-l-fikha* da se derogacija ne primjenjuje u obavijestima.

² Da se kaže da je kiša pala zbog te i te zvjezde i da se u to vjeruje.

³ Većina uleme smatra da se ovo odnosi na ubjedjenje Arapa da se u pustinjama vrsta šejtana prikazuje ljudima u raznim oblicima, skrećući ih sa puta i uništavajući ih na taj način, pa je Poslanik, ﷺ, to negirao.

باب في اختبار المبتلى

١٤٩٠ - عن الترميذ رضي الله عنه، قال: كان في وفدي ثقيف رجل مجنون، فأنزل إليه النبي ﷺ: «إنا قد بايناك، فازجع». ^{أبا هريرة}

TREBA IZBJEGAVATI DOLAZAK U DODIR S ONIM KO JE ISKUŠAN NEKOM ZARAZNOM BOLESTI

1490. Šerid, ^{رضي الله عنه}, je rekao: U sekifskom izaslanstvu je bio jedan čovjek sa leprom. Poslanik, ^{رسول الله}, mu je poslao obavještenje u kome je stajalo: Prihvatili smo tvoju prisegu bez rukovanja, pa se vradi.^١

باب في الفأل الصالح

١٤٩١ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، قال: سمعت النبي ﷺ يقول: «لا طيرة، وخيرها الفأل». قيل: يا رسول الله! وما الفأل؟ قال: «الكلمة الصالحة يسمعها أحدهم».

O FE'LU

1491. Ebu Hurejre, ^{رضي الله عنه}, prenosi da je čuo Allahovog Poslanika, ^{رسول الله}, da je rekao: *Nema gatanja, a najbolje gatanje je fe'l.*

Upitan je: Allahov Poslaniče, šta je fe'l?

Odgovorio je: *Dobra i lijepa riječ koju čuje neko od vas.*

¹ Ovo je jasan dokaz da je Vjerovjesnik, ^{رسول الله}, smatrao da je lepra zarazna bolest. Zbog toga je preventivno postupio da se ne bi zarazio tom bolešću, što nije kontradiktorno oslanjanju na Allaha, na što je ukazao Omer, ^{رضي الله عنه}, riječima: *Bježimo od Allahovog određenja ka Allahovom određenju*, u hadisu pod brojem 1485. gdje je odlučio da ne ulazi u zemlju u kojoj je zaraza. Neki su ovaj hadis neprikladno protumačili, na što ne treba obraćati pažnju, a na to ih je naveo hadis koji prenosi Džabir gdje kaže da je Poslanik, ^{رسول الله}, jeo zajedno s čovjekom zaraženim leprom i rekao: *Reci: Bismillahi, uzdaj se u Allaha i osloni se na Njega*. Taj hadis je slab, kako sam pojasnio u zbirci slabih i izmišljenih hadisa pod brojem 144.

باب الشُّؤمِ فِي الدَّارِ وَالْمَزَأَةِ وَالْفَرَسِ

١٤٩٢ - عن ابن عمر رضي الله عنهما، عن النبي ﷺ؛ أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّ يَكْ مِنَ الشُّؤمِ شَيْءٌ حَقٌّ؛ فَفِي الْفَرَسِ وَالْمَزَأَةِ وَالْدَّارِ».

NESREĆU DONOSE KUĆA, ŽENA I KONJ

1492. Ibn Omer, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: *Ako je istina da nešto donosi nesreću onda su to: konj, žena i kuća.*¹

١٤٩٣ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؛ قَالَ: «إِنْ كَانَ فِي شَيْءٍ؛ فَفِي الرَّبِيعِ وَالخَادِمِ وَالْفَرَسِ».

1493. Džabir b. 'Abdullah, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Ako je nesreća u nečemu, onda je to u kući, slugi i konju.*

¹ Kurtubi u svom djelu El-Muhib je rekao: Ne treba shvatati to što je Poslanik, ﷺ, dao olakšicu kad je u pitanju pesimizam u ovo troje što je spomenuto, da su iste kao što su u njih vjerovali u džahilijetu i da se radi što su oni radili u vezi s tim, vjerujući da ona šteti, što je greška.

Značenje navedenog je da kad je u pitanju ovo troje ljudi smatraju da im najviše donose nesreću, zato što su u stalnom kontaktu s njima.

Kome se desi tako nešto, šerijat mu je dozvolio da to ostavi i zamijeni drugim, što će mu smirit dušu i srce; nije ga prisilio da boravi u mjestu koje ne voli i da bude sa ženom koju ne voli. Naprotiv, dozvolio mu je da ostavi sve to, uz uslov da vjeruje da Allah radi što hoće i da sve to ne postoji u stvarnosti (op. prev.).

كتاب الكهانة

POGLAVLJE O VRAČANJU

باب النهي عن إتيان الكهان وذكر الخط

في حديث معاوية بن الحكم الشمالي رضي الله عنه، وقد تقدم
في كتاب الصلاة. [الحديث: ٣٣٣].

O ZABRANI ODLASKA VRAČARIMA I SPOMINJANJU CRTE

O ovome je hadis koji prenosi Mu'avija b. Hakem es-Sulemi, رضي الله عنه, već naveden u Poglavlju o namazu, pod brojem 333.¹

باب ما يختطفه العز

١٤٩٤ - عن عائشة رضي الله عنها؛ قالَتْ: سأَلَ أَنَاسٍ رَسُولَ اللَّهِ عَنِ الْكُهَانِ؟ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ: الْبَسْوَا بِشَيْءٍ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَإِنَّهُمْ يَحْدُثُونَ أَخْيَانًا شَنِيءً يَكُونُ حَقًّا؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «تِلْكَ الْكَلِمَةُ مِنَ الْحَقِّ يَخْطُفُهَا الْجِنِّيُّ، فَيَقْرُئُهَا فِي أُذْنِ وَلِيْهِ قَرْدَ الدَّجَاجَةِ، فَيُخْلِطُونَ فِيهَا أَكْثَرَ مِنْ مَائَةَ كَذْبَةً».

O DŽINSKOJ KRAĐI VIJESTI

1494. Aiša, رضي الله عنها, je rekla: Neki ljudi su pitali Allahovog Poslanika, صلوات الله عليه وآله وسلام, o vračarima, pa im je rekao: **Oni ne znaju ništa**.

Rekli su: Allahov Poslaniče, oni ponekad pogode istinu?!

¹ ... Rekao sam: Allahov Poslaniče, ja sam, doista, nedavno primio islam. Allah nam ga je poslao. Kod nas ima ljudi koji idu vračarima. Rekao mi je: *Ti im nemoj ići*. Rekao sam: Medu nama ima ljudi koji gataju. Rekao je: *To je nešto što osjećaju u svojim srcima, zato neka ih to ne odvraća*. (Ibn Sabbah je rekao: *Neka vas to ne odvraća*.) Rekao sam: Medu nama ima ljudi koji povlače linije/nagadaju. Rekao je: *Bio je jedan poslanik koji je povlačio linije, pa ko bi potrefio njegovu liniju potrefio bi istinu...*

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: *Tu istinitu riječ džin ukrade i došapne je u uho svog miljenika, kao što kokoš poziva druge koke, ali s njom pomiješa stotinu laži.*

بابُ فِي رَمْيِ الشَّيَاطِينِ بِالثَّجُومِ عَنْ اسْتِرَاقِ السَّمَعِ

١٤٩٥ - عن عبد الله بن عباس رضي الله عنهم؛ قال: أخْبَرَنِي رَجُلٌ (وفي رواية: رِجَالٌ) مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْأَنْصَارِ، أَنَّهُمْ يَتَّمَّا هُمْ جُلُوسٌ لَيْلَةً مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؛ رُمِيَ بِتَجْمُعٍ، فَاسْتَشَارَ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ إِذَا رُمِيَ بِعِمْلٍ هَذَا؟». قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَغْلَمُ، كُنَّا نَقُولُ: وَلِدَ اللَّيْلَةِ رَجُلٌ عَظِيمٌ، وَماتَ رَجُلٌ عَظِيمٌ.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَلِئْنَاهَا لَا يَرْمِي بِهَا لِمَعْزَتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاةِ، وَلِكُنْ رَبِّنَا تَبَارِكَ وَتَعَالَى أَسْمَهُ إِذَا قُضِيَ أَنْرَأِ، سَبَعَ حَمَلَةَ الْعَرْشِ، ثُمَّ سَبَعَ أَهْلَ السَّمَاءِ الَّذِينَ يَلُونُهُمْ، حَتَّى يَنْلُغَ التَّسْبِيحُ أَهْلَ هَذِهِ السَّمَاءِ الدُّنْيَا، ثُمَّ قَالَ الَّذِينَ يَلُونُ حَمَلَةَ الْعَرْشِ لِحَمَلَةِ الْعَرْشِ: مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ فَيَخْبِرُوْنَهُمْ مَاذَا قَالَ».

فَال: «فَيَسْتَغْرِي بِغَضْبِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ بِغَضَّاً، حَتَّى يَنْلُغَ الْحَبْرُ إِلَى هَذِهِ السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَتَخْطُفُ الْجِنُّ السَّمَعَ، فَيَقْذِفُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ، وَيَزْمَوْنَ بِهِ؛ فَمَا جَاؤُوا بِهِ عَلَى وَجْهِهِ؛ فَهُوَ حَقٌّ، وَلِكِنَّهُمْ يَفْرَغُونَ فِيهِ وَيَزِيدُونَ».

O GAĐANJU ŠEJTANA ZVIJEZDAMA KADA POČNU PRISLUŠKIVATI

1495. Abdullah b. 'Abbas, ؓ, je rekao: Obavijestio me neki čovjek, a u drugoj predaji se kaže: Neki Poslanikovi, ؓ, ashabi, ensarije, da su jednom prilikom noću sjedili s Allahovim Poslanikom, ؓ, pa je zvijezda pala i obasjala horizont.

Poslanik, ؓ, ih je tada upitao: *Šta ste u džahilijetu govorili kada bi zvijezda ovako pala?*

Rekli su: Allah i Njegov Poslanik, ؓ, najbolje znaju. Govorili bismo: Rođen je ove noći neki veliki čovjek, ili umro je ove noći neki veliki čovjek.

Potom je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Ona se ne baca ni radi čije smrti niti života, nego naš Gospodar, neka je uzvišeno Njegovo ime, kada odredi nešto, meleki koji nose Arš ga počnu veličati, zatim se za njima u tome povedu stanovnici nebesa, oni koji su do njih, i sve tako dok to slavljenje ne dopre do stanovnika zemaljskog neba.*

Zatim meleki koji su blizu nosilaca Arša upitaju nosioce Arša: Šta je rekao vaš Gospodar?, pa ih oni obavijeste o onome što je rekao. Tako meleki priupitaju jedni druge o toj Allahovojoj naredbi sve dok vijest ne stigne do zemaljskog neba i tada je čuju džini, ugrabe je i prenesu svojim sljedbenicima, zbog čega bivaju gađani zvijezdama. Ako je njegovi sljedbenici prenesu originalnu, to je istina, ali oni u nju ubace i laži i uveličaju je.

بَابُ مَنْ أَتَى عَرَافَاً، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ
١٤٩٦ - عَنْ صَفِيَّةِ (هِيَ بُنْتُ أَبِي عَبْدِنِيدٍ)، عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ
النَّبِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؛ قَالَ: «مَنْ أَتَى عَرَافَاً، فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ؛
لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَبْغَيْنَ لِيَلَةً».

KO ODE VRAČARU, NEĆE MU BITI PRIMLJEN NAMAZ

1496. Safija (Ebu Ubejdova kćerka) prenosi od nekih Poslanikovih, ﷺ, supruga, da je on rekao: *Ko ode vračaru pa ga upita o nečemu, namaz mu neće biti primljen četrdeset noći.*

كتابُ الحَيَّاتِ وغَيْرِهَا

POGLAVLJE O ŽMIJAMA I DRUGIM ŽIVOTINJAMA

باب النهي عن قتل ذوات البيوت

١٤٩٧ - عن ابن عمر رضي الله عنهم؛ قال: سمعت رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يأمر بقتل الكلاب؛ يقول: «اقتلو الحيتان والكلاب، واقتلو ذا الطفيفين والأبتر؛ فإنهما يتسمان البصر، ويستنسقان العجالي».

قال الزهري: ونرى ذلك من محبهما، والله أعلم.

قال سالم: قال عبد الله بن عمر: قلبت لا أترك حية أراها؛ إلا قتلتها، فبينا أنا أطارد حية يوماً من ذوات البيوت؛ مر بي زيد بن الخطاب (أو: أبو لبابة) وأنا أطاردها، فقال: مهلاً يا عبد الله! فقلت: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِقَتْلِهِنَّ. قال: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قد نهى عن ذوات البيوت.

ZABRANJENO JE UBIJATI KUĆNE ZMIJE

1497. Ibn Omer, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, kada je naredio da se poubijaju psi, rekao: *Poubijajte zmije i pse. Ubijte zmije otrovnice sa dvije bijele pruge na ledima i kusorepu, jer one oduzimaju vid i uzrokuju pobačaj.*¹

Zuhri je rekao: *Muslim da je to zbog njihova otrova, a Allah najbolje zna.*

Salim prenosi od Abdullahe b. Omera, رضي الله عنه, da je rekao: Nakon toga ubijao sam svaku zmiju koju sam vido. Dok sam jednog dana progonio kućnu zmiju, pored mene je prošao Zejd b. el-Hattab ili Ebu Lubabe pa je rekao: *Polahko Abdullahu!*

Rekao sam: Allahov Poslanik, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, je naredio da ih ubijamo.

Rekao je: Allahov Poslanik, صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, je zabranio ubijanje kućnih zmija.

¹ Oduzimaju vid svojim pogledom, ako se podudare njen i pogled nekog čovjeka, što je posebnost koju je Allah dao u njihovim pogledima. Na to ukazuju i drugi rivajeti u Muslimovom Sahihu. Pobačaj biva kada je žena pogleda i pobaci zbog straha.

باب إِنْدَانُ الْعَوَامِرِ ثَلَاثًا

١٤٩٨ - عن أبي السائب مؤذن هشام بن زهرة؛ أَنَّهَا دَخَلَ عَلَى أَبِي سعيد الْحُدْرِي رضي الله عنه في بيته. قال: فَوَجَدْنَاهُ يُصْلِي، فَجَلَّتُ أَنْتِظَرَهُ حَتَّى يَقْضِي صَلَاتَهُ فَمَغَتْتَ تَغْرِيْكًا فِي غَرَاجِينَ فِي نَاحِيَةِ الْبَيْتِ، فَالْتَّفَتَ، فَإِذَا حَيَّةً؛ فَوَبَثَتْ لِأَقْنَاهَا، فَأَشَارَ إِلَيْهِ أَنْ اجْلِسْ. فَجَلَّتْ.

فَلَمَّا أَنْصَرَفَ؛ أَشَارَ إِلَى بَيْتِهِ فِي الدَّارِ، فَقَالَ: أَتَرِي هَذَا الْبَيْتُ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: كَانَ فِيهِ فَتَّى مِنَ الْحَدِيثِ عَنْهُ بِعْزَىْنِ. قَالَ: فَخَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَى الْخَنْدِقِ، فَكَانَ ذَلِكَ الْقَتْنِي بَسْتَادِنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِأَنْصَافِ الْأَهَارِ، فَيَرِجِعُ إِلَى أَهْلِهِ، فَاسْتَأْذَنَهُ يَوْمًا، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خُذْ عَلَيْكَ مِلَاحِكَ؛ فَإِنِّي أَخْفِي عَلَيْكَ قُرْنِيَّةً».

فَأَخْذَ الرَّجُلُ مِلَاحِهِ، ثُمَّ رَجَعَ، فَإِذَا أَمْرَأَتُهُ بَيْنَ الْبَابَيْنِ قَائِمَةً، فَأَهْوَى إِلَيْهَا بِالرُّفْعِ لِيَطْعَنُهَا بِهِ (وَأَصَابَتْهُ عَيْزَةً)، فَقَالَتْ لَهُ: اكْفُفْ عَلَيْكَ رُفْحَكَ، وَادْخُلْ الْبَيْتَ حَتَّى تَشْتَرِطَ مَا الَّذِي أَخْرَجْنِي. فَدَخَلَ فَإِذَا بِحَيَّةٍ عَظِيمَةٍ مُنْظَرِيَّةٍ عَلَى الْفِرَاشِ، فَأَهْوَى إِلَيْهَا بِالرُّفْعِ، فَانْتَظَمَهَا بِهِ، ثُمَّ خَرَجَ فَرَكَّرَةً فِي الدَّارِ، فَاضْطَرَبَتْ عَلَيْهِ، فَمَا يُدْرِى أَيُّهُمَا كَانَ أَنْزَعَ مَوْتَأَ الْحَيَاةَ أَمِ الْفَتْنَةَ؟

قَالَ: فَجَنَّتَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَذَكَرْنَا ذَلِكَ لَهُ، وَقُلْنَا: اذْعُ اللَّهَ يُخْبِيْنَا لَنَا. فَقَالَ: «اسْتَغْفِرُوا لِصَاحِبِكُمْ». ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ بِالْمَدِينَةِ جِنًا قَدْ أَسْلَمُوا، فَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنْهُمْ شَيْئًا، فَاقْتُلُوهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَإِنْ بَدَا لَكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ؛ فَاقْتُلُوهُ؛ فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ».

O TRODNEVNOM TRAŽENJU OD KUĆNIH ZMIJA DA IZAĐU IZ KUĆE

1498. Ebu Saib, oslobođeni rob Hišama b. Zuhre, ﷺ, prenosi da je jednom ušao u kuću Ebu Se'ida el-Hudrija, ﷺ, i zatekao ga kako klanja.

Rekao je: Sjeo sam, čekajući ga da završi namaz. Potom sam čuo neke pokrete u ostavi na kraju kuće. Okrenuo sam se i video zmiju.

Skočio sam da je ubijem. Međutim, Ebu Se'id mi je dao znak da sjednem. Sjeo sam. Kada je završio, pokazao mi je jednu kuću u blizini i upitao: *Vidiš li ovu kuću?*

Rekao sam: *Vidim.*

Rekao je: *U njoj je živio jedan naš tek oženjen mladić. Krenuli smo s Allahovim Poslanikom, ﷺ, na kopanje handeka. Taj mladić bi na podne tražio dozvolu od Poslanika, ﷺ, da ode kući. Jednog dana ga je zamolio, pa mu je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Ponesi sa sobom oružje, jer se bojim da ti Kurejzije¹ ne naškode.*

Mladić je uzeo svoje oružje i vratio se kući. Kada je došao do kuće zatekao je ženu kako stoji na vratima. Krenuo je da je ubode kopljem iz ljubomore.

Rekla mu je: *Sebi kopljje! Udi u kuću i vidi šta me je istjeralo iz kuće. Kada je ušao video je ogromnu zmiju smotanu na postelji. Udario ju je kopljem i probo. Izšao je i zabo kopljje van kuće. Zatim ga je napala, tako da se ne zna ko je prije umro zmija ili on.*

Potom smo došli kod Allahovog Poslanika, ﷺ, i ispričali mu šta se desilo i rekli: *Zamoli Allaha da nam ga oživi.*

Rekao je: *Zatražite oprosta za vašeg prijatelja.*

A potom je rekao: *U Medini ima džina koji su primili islam. Kada primijetite nešto od njih tri dana tražite da izađu, pa ako se nakon toga pojave, ubijte ih, jer je to šejtan.*

¹ Jevrejsko pleme nastanjeno u blizini Medine (op. prev.).

باب قتل الحيات

١٤٩٩ - عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه؛ قال: كُنَّا مع النبي ﷺ في غارٍ، وقد أثْرَلْتُ عليه: ﴿وَأَمْرَلَتِي عَزْفًا﴾؛ فَنَحَنْ نَأْخُذُهَا مِنْ فِيهِ رَطْبَةً؛ إِذْ خَرَجْتُ عَلَيْنَا حَيَّةً، فَقَالَ: «أَفْلُوهُمَا». فَابْتَدَأْنَاهَا لِتَقْتُلُهَا، فَسَبَقَنَا، فَقَالَ رَسُولُ الله ﷺ: «وَقَاتَاهَا اللَّهُ شَرِيكُكُمْ كَمَا وَقَاتُوكُمْ شَرِيكُمْ».

UBIJANJE ZMIJA

1499. Ibn Mes'ud, ؓ, veli: Bili smo s Allahovim Poslanikom, ﷺ, u nekoj pećini kada mu je objavljeno: **Ve-l-murselati 'urfa.**¹

Dok smo slušali te riječi iz njegovih usta pred nama se pojavila zmija. Poslanik, ﷺ, reče: **Ubijte je!**

Požurili smo da je ubijemo, ali je pobegla. Potom je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: **Allah ju je sačuvaо vašeg zla, kao što je vas sačuvaо njena zla.**

باب في قتل الأوزاع

١٥٠٠ - عن سعيد بن أبي وقاص رضي الله عنه؛ أن النبي ﷺ أمر بقتل الوزع، وسمّاه فوينسا.

O UBIJANJU GEKA

1500. Sa'd b. ebi Vekkas, ؓ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, naredio da se ubije geko i nazvao ga štetočinom.

¹ Sura El-Murselat (op. prev.).

١٥٠١ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «من قتل وَزْغَةً في أولِ ضَرْبَةٍ؛ فلهَ كُذَا وَكُذَا حَسَنَةً؛ وَمَنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ الثَّانِيَةِ؛ فلهَ كُذَا وَكُذَا حَسَنَةً؛ لِدُونِ الْأُولَى، وَإِنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ الثَّالِثَةِ؛ فلهَ كُذَا وَكُذَا حَسَنَةً؛ لِدُونِ الثَّانِيَةِ». وفي رواية: «مَنْ قَتَلَ وَرَغَّاً فِي أَوَّلِ ضَرْبَةٍ؛ كُتِبَتْ لَهُ مِائَةٌ حَسَنَةٌ، وَفِي الثَّانِيَةِ دُونَ ذَلِكَ، وَفِي الثَّالِثَةِ دُونَ ذَلِكَ».

1501. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Ko ubije geka prvim udarcem, imat će toliko i toliko sevapa. Ko ga ubije drugim udarcem, imat će toliko i toliko sevapa, ali manje od prvog. A ko ga ubije trećim udarcem, imat će toliko i toliko sevapa, ali manje od drugog.

U drugoj predaji stoji: Ko ubije geka prvim udarcem, dobit će stotinu sevapa, a ko ga ubije drugim, dobit će manje od toga a ko trećim, dobit će manje od toga.

باب في قتل النمل

١٥٠٢ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ عن النبي ﷺ؛ قال: «نَزَلَ نَبِيٌّ مِنَ الْأَئِمَّةِ تَحْتَ شَجَرَةً، فَلَدَعَنَهُ نَمَلٌ، فَأَمَرَ بِجَهَازٍ، فَأَخْرَجَ مِنْ تَحْتِهَا، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَأَخْرَقَتْ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ: فَهَلَا نَمَلًا وَاحِدَةً».

O UBIJANJU MRAVI

1502. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: Jedan od poslanika je sjeo pod neko drvo, pa ga je ujeo mrav. Naredio je pokret. Napustio je prostor ispod drveta i naredio da se mravlja nastamba spali. Potom mu je Allah objavio: Što nisi ubio samo jednog mrava!?

باب في قتل الهر

١٥٠٣ - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما، أنَّ رسول الله ﷺ قال: «عذبت امرأة في هرّة، سجّنتها حتى ماتت، فدخلت فيها النار، لا هي أطعمتها وسقّتها إدحبيستها، ولا هي تركّتها تأكلُ من خشاش الأرض». .

O UBIJANJU MAČAKA

1503. Abdullah b. Omer, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Neka žena je kažnjena zbog mačke zato što ju je zatvorila i nije je pustila dok nije uginula. Zbog toga je ušla u Vatru. Nije je nahranila niti napojila kada ju je zatvorila niti ju je pustila da jede insekte i životinje sa zemlje.

باب في الفارِ وأنه مُنْخَ

١٥٠٤ - عن أبي هريرة رضي الله عنه؛ قال: قال رسول الله ﷺ: «فقدت أمةٌ من بني إسرائيل لا يذرى ما فعلت، ولا أراها إلا الفار، ألا ترونها إذا وضع لها ألبان الإبل لم تشربها، وإذا وضع لها ألبان الشاء شربتها». .

قال أبو هريرة: فحدثت بهذا الحديث كعباً، فقال: أنت سمعتَ من رسول الله ﷺ؟! قلت: نعم. قال ذلك مراراً، قلت: ألم تقرأُ التوراة وفي رواية: أفلتحت على التوراة؟

O MIŠEVIMA I TOME DA SU ONI IZOBLIČENI

1504. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Jedan se narod od Israilovih sinova izgubio i nije se znalo šta je bilo s njim. Ja smatram da su pretvoreni u miševe. Zar ne vidite da kada se

miševima stavi devino mlijeko, da ga ne piju a kada im se dadne ovčije mlijeko, da ga piju?!¹

Ebu Hurejre je rekao: Ovaj hadis sam ispričao Ka'bu pa je rekao: *Ti si ga, doista, čuo od Allahovog Poslanika,* ﷺ.

Rekao sam: Da!

To me je pitao više puta.

Upitao sam ga: Zar ja čitam Tevrat!? a u drugoj predaji stoji: Zar je meni objavljen Tevrat!?

باب سُقْنِ الْبَهَائِمِ

١٥٠٥ - عن أبي هريرة رضي الله عنه، أنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ، أَشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ، فَوَجَدَ بَشَرًا، فَتَرَأَّفَ فِيهَا، فَشَرَبَ، ثُمَّ خَرَجَ، فَإِذَا كَلَّبَ يَنْهَثُ، يَأْكُلُ الشَّرِيْنَ مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلَّبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلَ الَّذِي كَانَ بَلَغَ مِنِّي، فَتَرَأَّفَ الْبَرَّ، فَمَلَأَ خُفَّةً مَاءً، ثُمَّ أَفْسَكَهُ بِفَيْهِ، حَتَّى رَقَى، فَسَقَى الْكَلَّبَ، فَفَكَرَ اللَّهُ لَهُ، فَغَفَرَ لَهُ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَإِنَّ لَنَا فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ لَا جُرَاحًا! قَالَ: «فِي كُلِّ كَيْدٍ رَّطْبَةٌ أَجْزَءٌ».

O NAPAJANJU ŽIVOTINJA

1505. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Neki je čovjek, putujući, jako ožednio. Našao je bunar, sišao u njega, napisio se i izišao. Kada je izišao, video je jednog psa, kako od velike žeđi jede vlažnu zemlju. Rekao je sam sebi: Ovaj pas je ožednio kao i ja. Sišao je u bunar, napunio svoju cipelu vodom, prihvatio je zubima, izišao iz bunara i napojio psa. Allah mu je zbog toga zahvalio i grijehu mu oprostio.* Upitali su: Allahov Poslaniče, zar ćemo mi i za životinje biti nagrađeni?

Rekao je: Za svako dobročinstvo prema, bilo kojem živom biću, slijedi nagrada.

¹ Aludira se na to da su židovima zabranjeni meso i mlijeko deve a dozvoljeni ovčije meso i mlijeko. Pošto miševi neće da piju mlijeko deve a hoće ovčije, to ukazuje da su oni pretvoreni u miševe.

كتابُ الشّعرِ وغَيْرِهِ

O PJESENJSTVU I DRUGIM TEMAMA

باب في الشِّغْرِ وإنْشَادِهِ

١٥٠٦ - عَنِ الْشَّرِيدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: زَدَفْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَيْمَا، فَقَالَ: «هَلْ مَعَكَ مِنْ شِغْرٍ أُمَّةَ بْنِ أَبِي الصَّلَتِ شَيْءٌ؟»؟ قَلَّتْ: نَعَمْ. قَالَ: «هِيهِ». فَأَشَدَّدْتُهُ بَيْتًا، فَقَالَ: «هِيهِ». ثُمَّ أَشَدَّدْتُهُ بَيْتًا، فَقَالَ: «هِيهِ». حَتَّى أَشَدَّدْتُهُ مِائَةً بَيْتًَ.

O PJESENJU I RECITOVAЊU

1506. Šerid, ﷺ, veli: Jahao sam jednog dana sa Allahovim Poslanikom, ﷺ, pa me upitao: *Znaš li išta od poeziјe Umejjea b. ebi Salta?*

Rekao sam: Znam.

Rekao je: **Da čujem.**

Izrecitovao sam mu jedan stih.

Rekao je: *Još!* Izrecitovao sam još jedan.

Rekao je: *Još!*

Tako se ponavljalо sve dok mu nisam izrecitovao stotinu stihova.

باب أَضَدَّقُ كَلِمَةً قَالَهَا الشَّاعِرُ

١٥٠٧ - عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَضَدَّقُ كَلِمَةً قَالَهَا شَاعِرٌ كَلِمَةً لَّيْدَ: أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَقَ اللَّهُ بَاطِلٌ». ^{وَمَنْ يَقْرَأْهُ فَلَمْ يَعْلَمْ بِهِ فَلَمْ يَرَهُ}

O NAJISTINITIJEM GOVORU KOJI JE IZREKAO PJEŠNIK

1507. Ebu Hurejre, ؓ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Najistinitiji govor koji je izrekao neki pjesnik je Lebidov govor: Sve što je mimo Allaha bezvrijedno je.*

باب كراهيۃ الامتلاء من الشغیر

١٥٠٨ - عن سعد بن أبي وقاص رضي الله عنه، عن النبي ﷺ:
قال: «لأن يمتليء جوف أحدكم قيحاً حتى يربه حبز من أن يمتليء
شغراً».

POKUĐENOST POTPUNOG PREDAVANJA POEZIJI

1508. Sa'd b. ebi Vekkas, رضي الله عنه, prenosi da je Allahov Poslanik, صلوات الله عليه وسلم, rekao: *Da neko od vas svoju unutrašnjost ispunи otrovnim gnojem, koji će mu je potpuno upropastiti, bolje mu je nego da je ispunи poezijom.*¹

¹ Tj. želi se reći da pjesništvo preovlada njim, da ga odvoji od Kur'ana, hadisa i drugih vjerskih nauka. Iz toga razumijemo da ne smeta da čovjek uči nešto malo od pjesništva, jer se na to hadis ne odnosi. Ne mijenja ništa ni dodatak na ovaj hadis koji se prenosi putem nekih lanaca prenosilaca koji glasi: ...*koji me vrijeda*, jer je taj dodatak izmišljen, kako sam pojasnio u zbirci slabih i izmišljenih hadisa pod brojem 1111. Uprkos tome, neki književnici ovog vremena stalno ga spominju, osim toga ovaj dodatak nema ni smisla u ovom hadisu, ako se malo bolje pogleda. Neki su ovaj hadis ocijenili slabim zbog toga što ga prenosi Ebu Hurejra, رضي الله عنه, jer ga smatraju slabim prenosiocem, to su oni na koje su uticale šije, što je čista izmišljotina i neznanje o hadisu, jer ovaj hadis, pored Ebu Hurejrea, prenose još četverica ashaba medu kojima je i Sa'd, kao što vidiš u samoj knjizi. Njihove hadise sam spomenuo u zbirci vjerodostojnih hadisa pod brojem 330.

باب حَقِّ التُّرَابِ فِي وُجُوهِ الْمَدَاحِينَ

١٥٠٩ - عن هَمَّامَ بْنِ الْحَارِثِ؛ أَنَّ رَجُلًا جَعَلَ يَمْذُخُ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَعَمَدَ الْمِقْدَادُ، فَجَئَتْ عَلَى رُكْبَتِيهِ، وَكَانَ رَجُلًا ضَخْمًا، فَجَعَلَ يَخْتُو فِي وَجْهِهِ الْخَضْبَاءَ، فَقَالَ لَهُ عُثْمَانُ: مَا شَائِكَ؟ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا رَأَيْتُمُ الْمَدَاحِينَ؛ فَاخْتُوا فِي وُجُومِهِمُ التُّرَابَ».

O SIPANJU PRAŠINE U LICA LASKAVACA

1509. Hemmam b. el-Haris prenosi da je neki čovjek počeo hvaliti Osmana, ﷺ. Mikdad je kleknuo na koljena, a bio je krupan čovjek. Zatim je počeo da mu baca sitne kamenčiće u lice.

Potom ga je Osman upitao: Šta ti je?

Rekao je: Allahov Poslanik, ﷺ je rekao: Kada vidite laskavce, pospite prašinom njihovo lice.

باب فِي كَرَاهِيَّةِ التَّرْكِيَّةِ وَالْمَدْحُ

١٥١٠ - عن أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ؛ أَنَّهُ ذَكَرَ عِنْدَهُ رَجُلًا، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا مِنْ رَجُلٍ بَغَدَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَفْضَلُ مِنْهُ فِي كَذَا وَكَذَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَنِحْكٌ؛ قَطَعْتَ هُنْقَ صَاحِبِكَ»؛ وَرَأَيْتَ يَقُولُ ذَلِكَ.

ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنْ كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا أَخَاهُ لَا مَحَالَةَ»؛ فَلَيَقُلْ: أَخِيْبْ فَلَانَا إِنْ كَانَ يَرِيْ أَنَّهُ كَذَلِكَ، وَلَا أَزْكِيْهُ عَلَى اللَّهِ أَحَدًا».

O POKUĐENOSTI ISTICANJA NEPOROČNOSTI I SAMOHVALI

1510. Ebu Bekre, ؓ, prenosi od Poslanika, ﷺ, da je pred njim neki čovjek spomenuo drugog i rekao: Allahov Poslaniče, poslije tebe nema boljeg čovjeka od toga i toga.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: **Teško tebi. Odrubio si vrat svom prijatelju! i to je ponovio više puta.**

Potom je rekao: **Ako neko od vas mora da pohvali svoga brata, neka rekne: Smatram toga i toga, - ako smatra da je takav, - ali Allah najbolje zna kakav je.**

بَابُ الْلَّعْبِ بِالْتَّزَدِيشِ

١٥١١ - عَنْ بُرِيَّنَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَنْ لَعَبَ بِالْتَّزَدِيشِ، فَكَانَ مَا صَبَغَ بَنَدْهُ فِي لَعْمٍ خَنَزِيرٍ وَمَوْمِهٍ».

IGRANJE KOCKE

1511. Prenosi Burejde, ﷺ, da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: **Ko igra kocku,¹ kao da je stavio svoju ruku u svinjsko meso i krv.^{2*}**

¹ Nerd je vrsta kockarske igre koja datira od jednog perzijskog kralja i koja je zabranjena sunnetom (op. prev.).

² Hadis u kom se kaže: *Proklet je onaj ko bude igrao šah!*, nije vjerodostojan, kako kaže Nevevi. A Zehebi je rekao da je neprihvatljiv (munker). Ja sam ga verifikovao u svojoj zbirci slabih i izmišljenih hadisa pod rednim brojem: 1145.

^{*} Zabrana za šah je prenesena od Alije, ؓ: Prošao je pored grupe ljudi koji su igrali šah i rekao im: *Kakvi su to kipovi pored kojih boravite*. Bilježi Bejheki u svom Sunenu. Šah zabranjenim smatraju: Imami: Ebu Hanife, Malik i Ahmed b. Hanbel.

Vidi *Tefsir Ibn Kesir* – prevod, 386 – 387 str. (op. prev.)

كتاب الرؤيا

POGLAVLJE O SNOVIMA

باب في رؤيا النبي ﷺ

١٥١٢ - عن أنس بن مالك رضي الله عنه، قال: قال رسول الله ﷺ: «رأيت ذات ليلة فيما يرى الثائِمَ كاتاً في دارِ عَقْنَةِ بِنِ رافع، فأتينا بِرُطْبٍ مِنْ رُطْبِ ابْنِ طَابٍ، فأولت الرُّقْعَةَ لَنَا فِي الدُّنْيَا، وَالْعَاقِبةُ فِي الْآخِرَةِ، وَأَنَّ دِينَنَا قَدْ طَابَ».

O SNOVIMA POSLANIKA, ﷺ

1512. Enes b. Malik, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Vidio sam jedne noći, u snu, kao da smo u kući 'Ukbe b. Rafi'a. Počašćeni smo suježim Ibn Tabinim hurmama. Protumačio sam da taj san upućuje na to da će nam na ovome svijetu pripasti visoki položaji i sretan svršetak na onom, te da je naša vjera ojačala.*

١٥١٣ - عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه، عن النبي ﷺ، قال: «رأيت في النَّهَارَ أَنِّي أَهَاجِرُ مِنْ مَكَّةَ إِلَى أَرْضٍ بِهَا ثَغْلٌ، فَذَهَبَ وَهَلَّى إِلَى أَنْهَا الْبَيْمَانَةُ أَوْ هَجَرْ؛ فَإِذَا هِيَ الْمَدِينَةُ بِشَرِبٍ. وَرَأَيْتُ فِي رُؤْيَايِّ هَذِهِ أَنِّي هَرَثْتُ سَيْفَنَا، فَانْقَطَعَ صَدْرُهُ؛ فَإِذَا هُوَ مَا أَصْبَبَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ أَحَدٍ، ثُمَّ هَزَّنَهُ أُخْرَى، فَعَادَ أَحْسَنَ مَا كَانَ؛ فَإِذَا هُوَ مَا جَاءَ اللَّهُ بِهِ مِنَ الْفَحْشَاءِ وَاجْتَمَاعِ الْمُؤْمِنِينَ. وَرَأَيْتُ فِيهَا أَنْصَاصًا بَقَرًا، وَاللَّهُ خَيْرٌ؛ فَإِذَا هُمُ الْتَّفَرَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ أَحَدٍ، وَإِذَا الْخَيْرُ مَا جَاءَ اللَّهُ بِهِ مِنَ الْخَيْرِ بَغْدُ، وَثَوَابُ الصَّدْقِ الَّذِي آتَانَا اللَّهُ بَغْدُ، يَوْمَ بَغْدٍ».

1513. Ebu Musa el-Eš'ari, ﷺ, prenosi da je Poslanik, ﷺ, rekao: *Vidio sam u snu da činim hidžru iz Mekke u zemlju sa puno palmi. Mislio sam da je to Jemama ili Hedžer. Međutim, ispostavilo se da je to Medina, Jesrib. U ovom snu sam, također, video kako sam prodrmao neku sablju i kako se njen početni dio prebio. Objelodanilo mi se da je to ukazalo na ono što je zadesilo vjernike na Uhudu. Ponovo sam je potresao pa se vratila ljepša nego što je bila. To je opet ukazalo na osvojenje Mekke i jedinstvo muslimana. U tom snu sam,*

također, video krave¹. To je ukazalo na ubijene ashabe na Uhudu. A dobro je Allah dao kasnije i nagradu za iskrenost nakon Bitke na Bedru.

باب رُؤيا النبي ﷺ مُسَيْلِمَةُ الْكَذَابِ وَالْعَنْسِيُّ الْكَذَابِ

١٥١٤ - عن ابن عباس رضي الله عنهم؛ قال: قدم مُسَيْلِمَةُ الْكَذَابُ على عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ الْمَدِيَّةَ، فَجَعَلَ يَقُولُ: إِنْ جَعَلَ لِي مُحَمَّدًا الْأَمْرَ مِنْ بَعْدِهِ تَبَعَّتُهُ.

فَتَدِيمَهَا فِي بَشَرٍ كَثِيرٍ مِنْ قَوْمِهِ، فَأَقْبَلَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ، وَمَعَهُ ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ بْنُ شَمَاسٍ، وَفِي يَدِ النَّبِيِّ ﷺ قِطْعَةُ جَرِيدَةٍ، حَتَّى وَقَفَ عَلَى مُسَيْلِمَةَ فِي أَصْحَابِهِ، قَالَ: «لَوْ سَأَلْتَنِي هَذِهِ الْقِطْعَةَ؛ مَا أَعْطَيْتُكُمْ، وَلَنْ أَتَعْدَى أَنْزَلَ اللَّهَ فِيكُوكَ، وَلَئِنْ أَذْبَرْتَهُ، لِيَغْفِرَنَّكَ اللَّهُ، وَإِنِّي لَأَرَاكَ الَّذِي أُرِينَتُ فِيكَ مَا أُرِينَتُ، وَهَذَا ثَابِتٌ يُجَيِّبُكَ عَنِّي». ثُمَّ انْصَرَفَ عَنْهُ.

فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَسَأَلْتُ عَنْ قَوْلِ النَّبِيِّ ﷺ: «إِنَّكَ أَرَى الَّذِي أُرِينَتُ فِيكَ مَا أُرِينَتُ؟» فَأَخْبَرَنِي أَبُو هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ؛ رَأَيْتُ فِي يَدِي سِوارِنِي مِنْ ذَهَبٍ، فَأَهْمَنَّيْ شَانِهِمَا، فَأُوْجَنَّيْ إِلَيَّ فِي الْمَنَامِ: أَنِّي فَتَحْخُمُهُمَا، فَتَخْخُمُهُمَا، فَطَارَا فَأَوْلَانِهِمَا كَذَابِنِ يَخْرُجُانِ مِنْ بَعْدِي، فَكَانَ أَحَدُهُمَا الْعَنْسِيُّ صَاحِبُ صَنْعَاءَ، وَالْآخَرُ مُسَيْلِمَةُ صَاحِبُ الْيَمَامَةِ».

POSLANIKOVO, ﷺ, VIĐENJE U SNU MUSEJLEME EL-KEZZABA I'ANSIJA EL-KEZZABA

1514. Ibn Abbas, ﷺ, je rekao: U vrijeme Poslanika, ﷺ, Musejleme el-Kezzab² je došao u Medinu i počeo govoriti: Ako bi mi

¹ Ahmed u Musnedu bilježi dodatak od Ibn Abbasa, ﷺ: ...kako se kolju, sa dobrom lancem prenosilaca. A u drugom hadisu od Džabira, ﷺ, stoji: ...zaklane, lanac prenosilaca odgovara Muslimovim uslovima. Uz ove dodatke tumačenje sna biva jasno, tj. da zaklane krave ukazuju na pogibiju ashaba na Uhudu.

² Kezzab, znači lažov. (op. prev.)

Muhammed predao poslanstvo nakon njega, slijedio bih ga! Rekao je to pred brojnim sunarodnjacima.

Potom mu je došao Poslanik, ﷺ, sa Sabitom b. Kajsom b. Šemmasom. U ruci je imao palminu granu. Stao je pred njega, usred njegova društva, i rekao: *Da mi tražiš ovu palminu granu, ne bih ti je dao. I ja neću prekršiti Allahovu odredbu o tebi. Ako mi se ne pokoriš, Allah će te ubiti. Ja mislim o tebi ono što mi je pokazano u snu. Evo, Sabit će ti to reći umjesto mene.*¹ Zatim je Poslanik, ﷺ, otišao od njega.

Ibn Abbas je rekao: Pitao sam o Poslanikovim, ﷺ, riječima: *Ja mislim o tome ono što mi je pokazano u snu, pa me Ebu Hurejre obavijestio da je Poslanik, ﷺ,* rekao: *Dok sam spavao video sam na svojim rukama dvije zlatne narukvice pa me njihovo prisustvo zabrinulo.* Potom mi je u snu objavljeno da puhnem u njih, pa sam puhnuo i one su odletjele. To sam protumačio kao ukazivanje na dva lažova koji će se pojaviti poslije mene. Jedan od njih je bio 'Ansi iz Sane u Jemenu a drugi je Musejleme iz Jemame.

باب قول النبي ﷺ: «مَنْ رَأَيَ فِي الْمَنَامِ فَقُدْ رَأَى»

١٥١٥ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضي اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِّيَتْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ رَأَيَ فِي الْمَنَامِ؛ فَإِنَّ رَأَيَ فِي الْيَقْظَةِ - أَوْ: لَكَانَمَا رَأَيَ فِي الْيَقْظَةِ -، لَا يَتَمَثَّلُ الشَّيْطَانُ بِي». وَقَالَ: قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: قَالَ أَبُو قَمَادَةَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ رَأَى؛ فَقُدْ رَأَى الْحَقَّ».

KO ME VIDI U SNU, UISTINU ME JE VIDIO

1515. Ebu Hurejre, أَبُو هُرَيْرَةَ, prenosi da je čuo Allahovog Poslanika, ﷺ, kada je rekao: *Ko me vidi u snu vidjet će me i na javi ili, kao da me je video i na javi, jer se šeđtan ne pojavljuje u mom liku.*

¹ Učenjaci su rekli: Sabit b. Kajs je bio Poslanikov, سَابِيتُ بْنُ كَعْبٍ, glasnogovornik, koji je bio zadužen za razgovore sa delegacijama.

Ebu Seleme prenosi od Ebu Katade da je Poslanik, ﷺ, rekao: **Ko me vidi u snu, video je istinu.**¹

باب الرؤيا من الله والحلُم من الشيطان

١٥١٦ - عن أبي سلمة، قال: سمعت أبا قنادة رضي الله عنه يقول: سمعت رسول الله ﷺ يقول: «الرؤيا من الله ، والحلُم من الشيطان فإذا رأى أحدكم شيئاً يكرهه، فلينفث عن بيته ثلاثة مرات، ولি�تعوذ بالله من شرها؛ فإنها لئن نصرَّه». ف قال: إِن كُنْتُ لأرى الرؤيا أثقل علَيَّ من جبلٍ، فَمَا هُو إِلَّا أَنْ سَمِعْتُ بِهَذَا الْحَدِيثَ؛ فَلَا أُبَالِيهَا.

LIJEPI SNOVI SU OD ALLAHA, A LOŠI OD ŠEJTANA

1516. Ebu Seleme prenosi od Ebu Katade, ﷺ, da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Lijepi snovi su od Allaha, a loši od šejtana.* Kada neko od vas usnije san koji mu se ne dopada, neka pljucne na lijevu stranu tri puta i neka zatraži od Allaha zaštitu od šejanovog zla, pa mu on neće naškoditi.

Rekao je: Ponekad su mi snovi bili teži od brda. Međutim, nakon što sam čuo ovaj hadis više za njih nisam mario.

¹ Pod uslovom da odgovara opisu u siri. Čovjek može vidjeti nekog u snu da mu kaže da je Poslanik, ﷺ, a da on to ne bude. (op. prev.)

بَابُ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةِ مِنَ اللَّهِ،
وَمَنْ رَأَى مَا يَكْرَهُ؛ فَلَا يُحَدِّثُ بِهِ

١٥١٧ - عن أبي سلمة، قال: إن كُنتُ لأرى الرؤيا ثمُّ حُرِضْتُني، قال: فَلَقِيْتُ أبا قتادة، فقال: وأنا إِنْ كُنْتُ لآرِي الرُّؤْيَا فَتُمْرِضُنِي، حَتَّى تَمْغُطَ رَسُولُ اللَّهِ يَسْعِيْكَ يَقُولُ: «إِنَّ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةَ مِنَ اللَّهِ، فَإِذَا رَأَى أَخَدُوكُمْ مَا يَحْبُّ؛ فَلَا يُحَدِّثُ بِهَا إِلَّا مَنْ يَحْبُّ، وَإِذَا رَأَى مَا يَكْرَهُ؛ فَلَيَسْتَقْرُلْ عَنْ بَسَارِهِ، ثَلَاثَةَ، وَلَيَسْمَوْذَ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ الْشَّيْطَانِ وَشَرِّهَا، وَلَا يُحَدِّثُ بِهَا أَخَدًا، فَإِنَّهَا لَنْ نَفْرَأُ».

DOBRI SNOVI SU OD ALLAHU, A KO VIDI SAN KOJI PREZIRE NEKA NE GOVORI O NJEMU

1517. Ebu Seleme je rekao: Sanjao sam snove od kojih sam obolijevao, pa sam sreo Ebu Katadea i spomenuo mu to. On mi je rekao: I ja sam takve snove sanjao sve dok nisam čuo da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Dobri snovi su od Allaha. Pa ako neko od vas usnije nešto što voli, neka to ispriča samo onome koga voli.

A kada vidi san koji mu se ne dopada, neka pljucne na lijevu stranu tri puta i od Allaha zatraži zaštitu od šejtanskog zla i zla tog sna, i neka ga nikom ne priča, pa mu taj san neće naškoditi.

باب إذا رأى ما يكره؛ فليتعوذ ولتحوّل عن الجب الذي كان عليه

١٥١٨ - عن جابر رضي الله عنه، عن رسول الله ﷺ: أَنَّهُ قَالَ: إِذَا رَأَى أَحَدُكُمُ الرُّؤْيَا بِخَرْفَهَا، فَلْيَبْسُطْهُ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثَةً، وَلْيَسْتَعِدْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ ثَلَاثَةً، وَلْيَتَحَوَّلْ عَنْ جَنَّبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ.

KO USNIJE RUŽAN SAN TREBA DA PROUČI ISTIAZU I OKRENE SE U POSTELJI NA DRUGU STRANU

1518. Džabir, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: Ko od vas usnije ružan san, naka pljucne na lijevu stranu tri puta, zatraži tri puta od Allaha zaštitu od šejtanskog zla¹ i neka promijeni stranu na kojoj je spavao.

باب رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِّنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءاً مِّنَ النُّبُوَّةِ
١٥١٩ - عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّابِيْتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِّنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءاً مِّنَ النُّبُوَّةِ».

SNOVI VJERNIKA SU ČETRDESET I ŠESTI DIO POSLANSTVA

1519. 'Ubade b. Samit, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Snovi vjernika su četrdeset i šesti dio poslanstva.*²

¹ Riječima: *Euzubillahi mine šeđtan i radžim* - Utječem se Allahu od prokletog šeđiana.

² U drugom hadisu se navodi da su istiniti snovi četrdeset i peti dio poslanstva. U hadisima koji nisu u Buharijinoj i Muslimovoj zbirci, navode se i drugi brojevi. Islamski učenjaci navode da je do razlike došlo zbog onog koji vidi te snove. Sve što vjernik bude imao veći iman i bude bliži Allahu taj udio se povećava i obratno, a Allah najbolje zna.

باب إذا اقترب الرَّمَانُ لِمْ تَكُنْ رُؤْيَا الْمُسْلِمِ تَكْذِبُ

١٥٢٠ - عن أبي هُرَيْرَةَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ عن النَّبِيِّ ﷺ؛ قال: «إِذَا
اَقْتَرَبَ الرَّمَانُ؛ لَمْ تَكُنْ رُؤْيَا الْمُسْلِمِ تَكْذِبُ، وَأَصْدَقُكُمْ
حَدِيثًا، وَرُؤْيَا الْمُسْلِمِ جُزْءٌ مِّنْ خَمْسَةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًّا مِّنَ الشَّيْءَةِ،
وَالرُّؤْيَا ثَلَاثَةُ: فَالرُّؤْيَا الصَّالِحةُ بُشْرَى مِنَ اللَّهِ، وَرُؤْيَا تَخْزِينٍ مِّنَ
الثَّبَطَانِ، وَرُؤْيَا مِمَّا يَحْدُثُ الْمَرْءُ نَفْسَهُ، فَإِنْ رَأَيْ أَحَدُكُمْ مَا يَكْرَهُ؛
لَنْ يَبْقَى، فَلَيُصَلِّ، وَلَا يَحْدُثُ بِهَا النَّاسَ».
قال: «أَوْ أَحَبُّ الْقَيْدَ، وَأَكْرَهُ الْفُلُّ، وَالْقَيْدَ ثَبَاثَ فِي الدِّينِ». فَلَا
أَذْرِي هُوَ فِي الْحَدِيثِ أَمْ قَالَ أَبُو سِيرِينَ.

PRED SUDNJI DAN MUSLIMANI GOTOVO DA NEĆE IMATI LAŽNIH SNOVA

1520. Ebu Hurejre, ﷺ, prenosi da je Allahov Poslanik, ﷺ, rekao: *Pred Sudnji dan skoro da musliman neće sanjati lažne snove, a najistinitije snove od vas će imati oni koji budu najiskreniji u govoru. Snovi muslimana su četrdeset i peti dio poslanstva. Snova ima tri vrste: dobri snovi - koji su radosna vijest od Allaha, snovi ražalošćenja - koji su od šejtana i snovi u kojima čovjek vidi ono o čemu razmišlja na javi.*

Kada neko od vas sanja ono što prezire, neka ustane i klanja i neka taj san ne prepričava.

Rekao je: *Volim sputavanje nogu a ne volim omče o vratu. Sputavanje nogu je metafora za čvrstinu vjere.¹*

Ne znam da li je ovo od hadisa ili je to Ibn Sirinov govor.

¹ Omča o vratu je metafora za kažnjavanje na Sudnjem danu. Sve to odnosi se na san. (op. prev.)

باب ما جاء في تأويل الرؤيا

١٥٢١ - عن عبيدة الله بن عبد الله بن عتبة، أن ابن عباس رضي الله عنهما كان يحدّث، أن رجلاً أتى النبي ﷺ، فقال: يا رسول الله! إني أرى في المنام ظلة تُنْظَفُ السُّمْنَ والعَسْلَ، فأرى الناس يتَكَفَّفُونَ منها بِأيديهم؛ فالْمُسْتَكْبِرُ والمُسْتَقْلُ، وأرى سبعة واصلاً من السماء إلى الأرض، فاراك أخذت به، فقلت، ثم أخذ به رجل آخر، فانقطع به، ثم وصل له، فعلا.

قال أبو بكر رضي الله عنه: يا رسول الله! بأبي أنت، والله؛ لقد عَنِّي؛ فلَا عِبْرَةَ لِهَا. قال رسول الله ﷺ: «اغْرِبُهَا».

قال أبو بكر: أَمَا الظِّلُّ؛ فَظِلُّ الْإِسْلَامِ. وأَمَا الَّذِي يَنْظُفُ مِنَ السُّمْنَ والعَسْلَ؛ فَالْقُرْآنُ حَلَوْتُهُ وَلِيَهُ. وأَمَا مَا يَتَكَفَّفُ النَّاسُ مِنْ ذَلِكَ؛ فَالْمُسْتَكْبِرُ مِنَ الْقُرْآنِ وَالْمُسْتَقْلُ مِنْهُ. وأَمَا التَّبْتُ الْوَاصِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ؛ فَالْحَقُّ الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ؛ تَأْخُذُ بِهِ، فَيُغَلِّبُكَ اللَّهُ بِهِ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ، فَيَغْلُبُ بِهِ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ، فَيَغْلُبُ بِهِ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ، فَيَنْقِطُعُ بِهِ، ثُمَّ يُوَصَّلُ لَهُ فَيَغْلُبُ بِهِ. فأخبرني يا رسول الله بأبي أنت وأمي: أصبت أم أخطأت؟ قال رسول الله ﷺ: «أَصَبْتَ بِعَضًا وَأَخْطَأْتَ بِعَضًا». قال: فوالله يا رسول الله لأشهدني ما الذي أخطأت؟ قال: «لا تُفَسِِّمْ».

ŠTA SE PRENOŠI O TUMAČENJU SNOVA

1521. 'Ubejdullah b. 'Abdullah b. 'Utbe prenosi od Ibn Abbasa, رضي الله عنهما, da je neki čovjek došao Poslaniku, ﷺ, i rekao: Allahov Poslaniče, video sam noćas u snu oblak iz kojeg padaju maslo i med. Video sam ljude kako to grabe svojim rukama, neki manje a neki više.

Potom sam video jedno uže koje se protezalo od nebesa do Zemlje i ti si se prihvatio za njega i popeo se. Zatim ga se prihvatio neki drugi čovjek i popeo se. Zatim ga je uzeo još jedan čovjek i popeo se. Potom ga je prihvatio treći čovjek pa se prekinulo, a zatim se spojilo i on se uspeo.

Ebu Bekr, ﷺ, je rekao: Allahov Poslanič, oca bih žrtvovao za tebe, dozvoli mi da to protumačim!

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Protumači!

Ebu Bekr je rekao: Što se tiče oblaka, to je islam. Ono što je padalo iz njega: maslo i med, je Kur'an, njegova slast i blagost. Oni što su grabili od tog masla i meda, to su oni koji uče i pamte Kur'an, neki ga znaju mnogo a neki malo. Što se tiče užeta koje spaja nebo sa zemljom, koje si ti prihvatio, to je istina na kojoj si ti i po kojoj postupaš, to znači da će te Allah uzdići s Kur'anom, zatim će ga prihvatiti čovjek poslije tebe, pa će ga Allah uzdići s Kur'anom, pa će ga uzeti čovjek poslije tebe i ono će se otkinuti pa će se ponovo sastaviti i Allah će ga njime uzdići.

Obavijesti me, Allahov Poslanič, ti za koga bih žrtvovao oca i majku, da li sam potrefio ili pogriješio?

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao: Nešto si pogodio a nešto nisi.

Rekao je: Tako ti Allaha, Allahov Poslanič, reci mi šta sam pogriješio?

Rekao je : Ne zaklinji se!

باب لا يُخِرِّبُ بِتَلْعِبِ الشَّيْطَانِ بِهِ فِي الْمَنَامِ

١٥٢٢ - عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما، قال: جاء أغرابي إلى النبي ﷺ، فقال: يا رسول الله! رأيت في المنام كأن رأسى ضرب، فتدحرج، فاشتذت على أثريه. فقال رسول الله ﷺ للأغرابي: «لا تحدُث الناس بِتَلْعِبِ الشَّيْطَانِ بِكَ فِي مَنَامِكَ». وقال: سمعت النبي ﷺ ينذر بَدْي خطب، فقال: لا يَحْدُثُنَّ أَحَدُكُمْ بِتَلْعِبِ الشَّيْطَانِ بِهِ فِي مَنَامِهِ.

ONAJ S KIM SE ŠEJTAN POIGRAVA U SNU, NE TREBA PRIČATI O TOME

1522. Džabir b. 'Abdullah, ﷺ, je rekao: Neki beduin je došao Poslaniku, ﷺ, i rekao: Allahov Poslanič! Vidio sam u snu da mi je glava odsječena, da se otokotljala, a ja da trčim za njom.

Allahov Poslanik, ﷺ, je rekao tom beduinu: **Nemoj pričati ljudima o šejtanskim poigravanjima s tobom u snu!**

Rekao je: Čuo sam Allahovog Poslanika, ﷺ, da je jednom na hutbi rekao: **Neka niko od vas ne priča o poigravanjima koja šeđtan čini s njim u snu!**

SADRŽAJ

RIJEČ IZDAVAČA.....	5
NAPOMENA IZDAVAČA	7
RECENZIJA KNJIGE MUSIMOVA ZBIRKA HADISA – IZBOR HAFIZA EL-MUNZIRIJA U PRIJEVODU DOC. DR. ŠEFIKA KURDIĆA	8
POGLAVLJE O KUPOPRODAJI.....	9
Prodaja hrane za hranu iste vrste i u istom omjeru.....	11
Zabranjeno je prodavati hranu prije nego što se preuzme	11
Prenošenje hrane, ako se kupi ne mijereći.....	12
Prodaja hrane određene količine, za hranu neodređene količine.....	13
Prodaja iste količine hurmi za istu količinu	13
Prodavanje hurmi ne mijereći	14
Plodovi se ne prodaju sve dok ne sazriju	14
Zabranjeno je prodati plodove čiji su kvalitet i ispravnost upitni	15
'Araja prodaja prema procjeni.....	16
O količini koja je dozvoljena u 'araja prodaji	17
Uticaj poštasti ili prirodnih nepogoda na prodaju plodova	17
Zajmodavci uzimaju ono što nađu	18
Ko proda palmu na kojoj imaju plodovi.....	18
Muhabere i muhakale prodaja	19
Mu'aveme prodaja.....	20
Prodaja jednog za dvojicu robova	21
Zabrana prodaje danima nepomuzene životinje.....	21
Zabranjeno je prodavati ono što je zabranjeno i jesti.....	22
Zabranjeno je prodavati alkohol	23
Zabranje je prodavati strvinu, kipove i svinje	24
Zabranjen je novac dobijen prodajom psa, te zarada prostitutke i vračara.....	24
Zabrana prodaje mačke	25
Kupičareva zarada je nečista	25
Dozvolje je kupičaru platiti uslugu	26
Habelu-l 'habele prodaja.....	27
Zabrana mulamese i munabeze prodaje	27
Garer i hasat prodaja.....	28

Zabrana nedžša	28
Nadmetanje na kupoprodaju svoga brata	29
Zabranjeno je presretati trgovce s robom	29
Nije dozvoljeno čaršinlji da prodaje za seljaka	30
Zabrana hukre	30
Sloboda izbora u kupoprodaji	31
Iskrenost i jasnoća u prodaji	32
Ko bude varan u kupovini	32
Ko vara nije moj!	33
Mijenjanje i prodaja zlata za srebro iz ruke u ruku	33
Prodaja zlata za zlato, srebra za srebro, pšenice za pšenicu i ostalih kamatnih roba, pod uvjetom da to bude u istom omjeru i iz ruke u rukuj	34
Zabranjeno je na poček prodavati zlato za srebro	35
Nije dozvoljeno prodati zlatnik za dva zlatnika, niti srebrenjak za dva srebrenjaka	35
Prodavanje ogrlice koja u sebi ima zlata i ukrasnih kamenčića za zlato	36
Kamata u kupoprodaji novca	36
Proklet je onaj koji se hrani kamatom i daje kamatu	38
Uzimanje jasno dozvoljenog i klonjenje sumnjivih stvari	38
Ko pozajmi nešto pa vrati bolje nego što je pozajmio; najbolji od vas su oni koji na najljepši način vraćaju dugove	39
Zabranjeno je zaklinjati se prilikom prodaje	40
Prodaja deve pod uvjetom da je onaj ko ju je prodao jaše određeni dio puta	41
O smanjivanju duga	43
O nasilju koje čini imućni odugovlačeći da vrati dug i o prenosu duga	44
O čekanju dužnika koji je u nevolji i oprostu duga	44
O onome ko nađe svoj imetak kod onog koji je bankrotirao	45
Kupoprodaja i zalog	46
Plaćanje plodova unaprijed	46
O šufi	47
Zabijanje drveta u komšijin zid	47
Ko usurpira pedalj tuđe zemlje natovariće mu se sve to do sedme zemlje	48
Kada nastane spor o nekom putu, tada će se odrediti da njegova širina bude sedam laktova	49

POGLAVLJE O MUZARE'I - NAPOLIČARSTVU	51
Zabranjeno je iznajmljivati zemlju	53
Iznajmljivanje zemlje	53
Iznajmljivanje zemlje za zlato i srebro	54
Muadžera.....	55
O besplatnom davanju zemlje na obradu.....	56
Musakat i obradivanje zemlje za dio plodova i usjeva.....	57
O onome ko posadi sadnicu	58
Prodavanje viška vode	58
Zabranjivanje viška vode i ispaše	59
POGLAVLJE O OPORUKAMA, SADAKI, POKLONIMA I POKLONU 'UMRÂ	61
O podsticanju oporučivanja onome ko ima šta oporučiti	63
Oporuka ne smije da pređe trećinu imetka.....	64
Poslanik , ﷺ, je oporučio Allahovu knjigu.....	65
Poslanik , ﷺ, oporučio je protjerivanje idolopoklonika sa Arapskog poluostrva i lijepo ugošćavanje delegacija.....	67
Zabranjeno je da se vraća ono što je dato kao sadaka	68
O onome ko pokloni nešto od svoje imovine jednom od svoje djece a izostavi ostale	69
O poklonu 'umrâ	70
POGLAVLJE O NASLJEDSTVU	73
Musliman ne nasljeđuje nevjernika niti nevjernik nasljeđuje muslimana	75
Dajte nasljedstvo onima kojima pripada.....	75
Kelala nasljedstvo	75
Posljednji ajet koji je objavljen je ajet o <i>kelali</i>	77
Imetak koji ostane iza umrlog pripada njegovim nasljednicima	78
POGLAVLJE O VAKUFU	79
Uvakufljavanje osnove imetka i davanje njenih plodova u sadaku ...	81
Od čega čovjeku pristižu sevapi i poslije njegove smrti	82
Sadaka za onoga ko je umro a nije ništa oporučio	82
POGLAVLJE O ZAVJETIMA	83
Izvršenje zavjeta u kojem se očituje pokornost prema Allahu	85
Naređeno je da se zavjet naknadno izvrši	86
O onome ko se zavjetuje da će otići pješice do Kjabe.....	86

Zabrana zavjetovanja jer zavjet ne otklanja i ne donosi ništa.....	87
Ne izvršava se onaj zavjet u kome se ogleda nepokornost prema Allahu niti zavjet koji je u vezi s onim što čovjek ne posjeduje	89
O otkupu za prekršeni zavjet.....	90
POGLAVLJE O ZAKLETVAMA	91
Zabranjeno je da se čovjek zakune ocem	93
Zabranjeno je zaklinjati se kumirima	93
Ko se zakune Latom i Uzzatom neka rekne: <i>la ilah illallah!</i>	94
Mustehab je u zakletvi reći inša-Allah.....	94
Zakletva se mjeri po namjeri onoga ko traži zakletvu	95
Ko usurpira pravo drugog muslimana svojom zakletvom Vatra mu je neminovna	95
Ko se zakune pa vidi da je nešto drugo bolje, neka se iskupi zbog toga i uradi ono šta je bolje	97
O iskupljenju za prekršenu zakletvu	98
POGLAVLJE O ZABRANI ODUZIMANJA ŽIVOTA, ODMAZDI I KRVARINI	99
Zabrana oduzimanja života, imovine i časti	101
Prvo za šta će se suditi na sudnjem danu je krv	103
Koja djela dozvoljavaju krv muslimana.....	103
Šerijatski stav o onom ko se odmetne od vjere, ubije i bavi se razbojništvom	104
Grijeh onoga koji je prvi ubio	105
Ko sebe ubije nečim, time će biti kažnjavan u vatri.....	105
Ko ubije nekoga kamenom i on treba da bude ubijen kamenom....	107
Ko ugrize nekog za ruku pa mu on iščupa Zub	108
Za ranjavanje slijedi odmazda, osim ako se oštećeni zadovolje krvarinom.....	109
O onome ko prizna ubistvo, pa bude izručen staratelju ubijenog a on mu oprosti	110
Iznos krvarine za trudnicu koju neko udari po stomaku pa ona pobaci dijete i umre i iznos krvarine za pobačeno dijete	112
Za šta se ne plaća odšteta.....	113
POGLAVLJE O KASAMI	115
Ko se treba zakleti prilikom <i>kasame</i>	117
Prihvatanja <i>kasame</i> kakva je bila u džahilijetu	118

POGLAVLJE O ODREĐENIM ŠERIJATSKIM KAZNAMA .. 119

O određenoj kazni za blud	121
Kako će biti kažnjeni ženjeni, ako počine blud, a kako neženjeni...	121
Kamenovanje ženjenih i udavanih zbog počinjenog bluda	123
Kazna za onog ko prizna da je počinio blud	124
O vraćanju onoga ko prizna blud četiri puta, rupi za kamenovanog, odgađanju izvršenja kazne za trudnicu dok rodi i dženazi za bludnika koji je kamenovan	125
Kamenovanje židova, stanovnika islamske države, za blud	127
O bičevanju robinje kada počini blud	128
O određenoj kazni koju treba da izvrši vlasnik nad svojim robom ..	129
O kazni određenoj za krađu	130
Za koju ukradenu vrijednost se primjenjuje kazna odsijecanja ruke	130
O odsijecanju ruke za ukradenu vrijednost od tri srebrenjaka	130
Odsijecanje ruke za ukradeno jaje	131
Zabranjeno je zauzimati se za neizvršenje određenih šerijatskih kazni	132
Određena kazna za konzumiranje alkohola	134
Koliko udaraca bićem je kazna za konzumiranje alkohola.....	134
Bičevanje u slučajevima kad kazna nije određena	136
Ko uradi neko djelo i bude zato kažnjen propisanom kaznom, ta kazna bit će mu iskup od tog grijeha.....	136

POGLAVLJE O SUDSTVU I SVJEDOČENJIMA .. 137

Sudi se po izloženim dokazima i vještini izlaganja dokaza.....	139
O žestokom i vještrom svadljivcu	139
Presuda sa zakletvom optuženog	140
Suđenje na osnovu zakletve i svjedoka	140
Sudija ne smije da sudi kada je ljut	140
Kada sudija, nakon idžtihada, presudi pa pogodi ili pogriješi.....	141
Neslaganje mudžtehida u vezi s nekom presudom	141
Sudija treba da izgladi odnose između zavađenih strana.....	142
Najbolji svjedok	143

POGLAVLJE O LUKATI .. 145

Šerijatski stav o <i>lukati</i>	147
O stvari koja bude izgubljena na hadždžu	148
Ko prisvoji izgubljenu stvar, on je izgubljen	148
Zabranjeno je musti tuđu stoku bez dozvole vlasnika	148

POGLAVLJE O GOSTOPRIMSTVU	149
Status onoga koji odbije ugostiti musafira.....	151
Naređeno je gostoprimstvo	151
Potpomaganje viškom imetka	152
O prikupljanju hrane i vode na jednom mjestu u vrijeme oskudice i zajedničkom raspolaganju onim što je prikupljeno	153
POGLAVLJE O DŽIHADU.....	155
O govoru Uzvišenog: <i>Ne mislite za one koji su poginuli na Allahovu putu da su mrtvi, i o šehidskim dušama.....</i>	157
Džennetska vrata su pod sjenama sablji.....	158
Podsticanje na džihad i vrijednosti džihada	159
Čovjeku se džihadom podižu stepeni kod Allaha	160
Najbolji čovjek je onaj koji se svojim životom i imetkom bori na Allahovom putu.....	161
Ko umre, a ne bude se borio na Allahovom putu, niti razmišljao o tome	161
Vrijednost džihada na moru.....	162
Vrijednost bdijenja na Allahovom putu	164
Jutarnji ili večernji izlazak na Allahovom putu bolji je od dunjaluka i onoga što je na njemu	164
O riječima Uzvišenog: <i>Zar smatrate da je onaj koji hodočasnike vodom napaja</i>	165
O podsticanju da se pogine kao šehid	166
Vrijednost pogibije na Allahovom putu	167
O važnosti nijjeta u djelima	167
Allahovo zadovoljstvo šehidima i njihovo zadovoljstvo Allahom ..	168
Pet je vrsta šehida	169
Kuga je šehadet svakom muslimanu	169
Šehidu se opršta svaki grijeh, osim duga	170
Šehid je ko pogine braneći svoju imovinu	171
O riječima Uzvišenog: <i>Ima ljudi koji ispunjavaju zavjet dat Allahu.....</i>	172
O onome ko se bori da Allahova riječ dominira	173
O onome ko se bori za to da bude viđen i da se za njega čuje	174
Velika nagrada za borbu na Allahovom putu	176
Ko se bude borio pa bude pogoden, ili osvoji plijen	176
Nagrada onome ko opremi borca	177
Ko se pripremi za borbu pa se razboli neka opremu dadne onome ko će se boriti	177

Nepovredivost suprûgâ mudžahida	178
O Poslanikovim, ﷺ, riječima: <i>Stalno će se iz mog ummeta jedna grupa boriti za istinu, sve do Sudnjeg dana</i>	178
O dva čovjeka od kojih će jedan ubiti drugog aoba će ući u Džennet	180
Ko ubije nevjernika a zatim ustraje na Allahovom putu, neće ući u Vatru.....	181
O nagradi za onog ko pokloni devu na Allahovom putu.....	182
O riječima Uzvišenog: <i>I protiv njih pripremite koliko god možete snage</i>	183
Podsticanje na gađanje.....	184
U konjskim grivama je dobro sve do Sudnjeg dana	185
Nepoželjnost šikâla kod konja.....	185
O nadmetanju konja u brzini i njihovoj pripremi	186
O onima koji izostanu iz borbe iz opravdanih razloga i o riječima Uzvišenog: <i>Oni koji se ne bore, nisu jednaki</i>	186
Koga bolest sprijeći od borbe na Allahovom putu.....	188
POGLAVLJE O DOGAĐAJIMA IZ POSLANIKOVIH, ﷺ, RATNIH POHODA.....	189
O vojskovođama u vojnim pohodima i izvidnicama, te o porukama koje im treba uputiti prilikom njihovog kretanja u borbu	191
O naredbi izaslanstvu da olakšava	193
O izaslanstvu i onome ko zamijeni mudžahida koji izostane iz borbe	193
Životna dob na osnovu koje se nekome dozvoljava ili ne dozvoljava učešće u borbi.....	194
Zabranjeno je nositi Kur'an u neprijateljsku zemlju.....	195
O putovanju plodnim i neplodnim krajevima i odmaranju na putu	195
Putovanje je vrsta patnje.....	196
Pokuđeno je vraćati se kući noću bez najave	196
O pozivanju u vjeru uoči borbe i o napadu na neprijatelja	197
O Poslanikovim, ﷺ, pismima koja je slao vladarima pozivajući ih da vjeruju u Uzvišenog Allaha.....	198
Pismo Allahovog Poslanika, ﷺ, upućeno Herakliju u kojem ga poziva da primi islam.....	201
O Poslanikovom, ﷺ, pozivanju u vjerovanje u Allaha i o njegovom strpljenju nakon što su ga licemjeri uznemiravali	205
Zabranjena je pronevjera	207
Ispunjene preuzetog ugovora	207

Ne treba željeti sukob sa neprijateljem i treba biti strpljiv kada se sukobi s njim	208
Dova protiv neprijatelja	209
Rat je varka	210
Potpomaganje sa idopoklonicima u borbi	210
O izlasku žena sa borcima	211
Zabranjeno je ubijati žene i djecu u ratu	213
O neprijateljskim ženama i djeci koji budu ubijeni u noćnom napadu.....	214
Sječa i spaljivanje neprijateljskih palmi	214
Uzimanje hrane u neprijateljskoj zemlji	215
Ratni plijen je dozvoljen samo ovom ummetu	216
O ratnom plijenu.....	218
Plijen koji zaplijene izvidnice	219
Podjela plijena na petine	219
Davanje opreme ubijenog borcu koji ga je ubio.....	220
Dodjeljivanje opreme ubijenog nekim borcima na osnovu idžtihada	222
Nedodjeljivanje opreme ubijenog ubici na osnovu idžtihada	224
O dodjelivanju kompletne opreme borcu koji ga je ubio	225
O podjeli ratnog plijena i otkupu muslimana za neprijateljske zarobljenike	227
Djelovi i petina izdvajaju se u pokorenim i oslobođenim gradovima...	228
U što se troši plijen koji se osvoji bez borbe	230
Konjanikov i pješakov dio ratnog plijena.....	237
Žene nemaju određen udio u ratnom plijenu ali im se daje od njega, i o neubijanju djece u ratu	238
O ostavljanju zarobljenika i njihovom oslobođanju	240
Progon židova iz medine.....	242
Izgon židova i kršćana sa Arapskog poluotoka.....	243
Šerijatski propis za napadače i one koji krše ugovore	243
POGLAVLJE O HIDŽRI I POSLANIKOVIM, ﷺ, RATNIM POHODIMA	245
O Poslanikovoj, ﷺ, hidžri i dokazima poslanstva.....	248
O Bici na Bedru	250
O pomoći meleka, otkupu zarobljenika i dozvoli ratnog plijena.....	255
Poslanikovo, ﷺ, obraćanje poginulim idopoklonicima na Bedru poslije njihove pogibije	258
O Bici na Uhudu	259

Ranjavanje Poslanika, ﷺ, na Uhudu.....	260
O Džibrilovom i Mikailovom branjenju Poslanika, ﷺ, na Uhudu ...	261
Žestina Allahove srdžbe nad onim koga je ubio Allahov Poslanik, ﷺ.....	262
Neugodnosti koje je Poslanik, ﷺ, doživio od svog naroda	263
Strpljenje poslanikâ nad nedaćama koje su im uzrokovali njihovi narodi	266
O ubistvu Ebu Džehla	267
O ubistvu Ka'ba b. el-Ešrefa.....	268
Bitka Er-rika'	270
O bici Ahzab, a to je Bitka na Handeku.....	271
Spominjanje plemena Benu Kurejza	274
O bici koja se zove <i>Zu kared</i>	280
Dogadjaj na Hudejbiji i Poslanikovo, ﷺ, primirje sa Kurejševićima .	287
Bitka na Hajberu	289
Uzvraćanje muhadžira za dobra koja su im učinile ensarije, nakon što im je Allah otvorio svoje riznice.....	291
O osvojenju Mekke silom i Poslanikovom, ﷺ, oprostu njenim stanovnicima	294
Uklanjanje kipova koji su bili oko Kjabe	297
Poslije osvojenja Mekke nijedan Kurejšević neće više biti ubijen zavezan u okovima	297
Davanje prisege na islam, džihad i dobra djela poslije oslobođenja Mekke	298
Nema hidžre poslije oslobođenja Mekke, ali ostaju džihad i nijet ..	298
Onome kome je teško učiniti hidžru naređeno je da radi dobra djela.....	299
Kome je dozvoljeno da poslije hidžre živi u pustinji.....	299
Bitka na Hunejnu.....	300
O Bici za Taif	304
Broj bitaka koje je vodio Allahov Poslanik, ﷺ.....	304
POGLAVLJE O VLASTI	307
Halife su od Kurejševića.....	309
O halifinom imenovanju ili neimenovanju nasljednika.....	311
Naređeno je da se prisege date halifama ispunjavaju, i to po redu, kako su davane.....	312
Kada se ustoliče dvojica halifa	315
Svi ste vi pastiri i svi ćete biti pitani za one za koje ste bili odgovorni.....	316

Pokuđeno je tražiti vlast i žuditi za njom	316
Mi ne postavljamo na položaje one koji to traže	318
Vladar koji naredi bogbojaznost i pravdu imat će za to nagradu	319
Ko preuzeće neku odgovornost pa bude pravedno postupao	320
Ko bude otežavao ili olakšavao kada dobije neku funkciju	320
Vjera je savjet.....	321
Ko vara svoje podanike i ne bude imao iskren odnos prema njima .	322
O velikoj prijetnji namjesnicima koji prikriju ratni plijen	323
Ono što prikriju namjesnici smatra se kao da je riječ o krađi ratnog plijena	324
O poklonima koje dobiju namjesnici	325
Davanje prisege Vjerovjesniku, ﷺ, pod drvetom, da se neće bježati sa bojnog polja	326
Davanje prisege na smrt.....	328
Davanje prisege na poslušnost i pokornost, koliko se može.....	328
Prisega na poslušnost i pokornost, osim ako vide jasno nevjerstvo .	329
Provjeravanje vjernica, koje su učinile hidžru, prilikom prisege.....	330
Pokornost vladaru	331
Treba slušati i pokoriti se onome ko radi po Allahovoj, ﷺ, knjizi... Nema pokornosti u grijšeњu prema Allahu, nego je	332
pokornost u dobru	332
Kada se naredi grijeh, nema slušanja niti pokornosti.....	333
Pokornost vladarima i onda kada uskraćuju prava	334
O najboljim i najgorim vladarima	335
O osuđivanju postupaka vladara i ostavljanju borbe protiv njih sve dok klanjaju	335
Naređeno je strpljenje u vrijeme oduzimanja prava.....	336
Naređeno je da se drži džemata kad se pojave smutnje	337
O onome ko odbije pokornost i napusti džemat	338
O onom ko razjedin i muslimane kad su složni	339
Ko upotrijebi protiv nas oružje - nije naš	340
Obaveza je držati se Allahovog užeta i kaniti se razjedinjenosti	340
Odbijanje novotarija	341
O onome ko naređuje dobro, a sam ga ne radi	341
POGLAVLJE O LOVU I KLANJU ŽIVOTINJA	343
Lov strijelom i izgovor <i>bismillahi</i> pri bacanju.....	345
O lovnu strijelom, te lovnu sa dresiranim i nedresiranim psom.....	346
Lov kopljem i izgovor <i>bismillah</i> prije slanja psa	347
Kada lovac sa zakašnjenjem pronađe ono što je ulovio	347

Dozvoljeno je imati lovačkog i ovčarskog psa.....	348
O ubijanju pasa	349
Zabranjeno je bacanje kamenčića prstima	349
Zabranjeno je uzimati životinje za mete	350
Naređeno je da se klanje obavlja na najljepši način oštrim nožem..	351
Klanjem se smatra ono što uzrokuje oticanje krvi a zabranjeno je klati zubima i noktima.....	351
POGLAVLJE O KURBANIMA	353
Kada nastupi prvih deset dana mjeseca zu-l-hidždžeta, neka se ne šiša i ne reže nokte onaj ko je odlučio da zakolje kurban.....	355
Vrijeme kada se kolje kurban.....	355
Ko zakolje kurban prije namaza nije se odužio.....	356
Koliko godina treba da ima kurban.....	357
Klanje za kurban ovce <i>džaze'a</i>	357
Mustehab je zaklati za kurban dva rogata crno-bijela ovna, zaklati ih sobom i proučiti pri njihovom klanju: <i>Bismillahi, Allahu Ekber</i>	358
Poslanik, ﷺ, bi klapo kurban za sebe, svoju porodicu i svoj ummet ..	358
Zabranjeno je jesti kurbansko meso poslije tri dana	359
Dozvola konzumiranja kurbanskog mesa poslije tri dana; dozvola njegova skladištenja, opskrbljivanja i davanja u sadaku	360
O <i>el-fere'i</i> i <i>el-'atiri</i>	361
O onome ko zakolje u ime nekog drugog mimo Allaha.....	361
POGLAVLJE O PIĆU	363
Zabrana alkohola.....	365
Sve što opija je haram	367
Svako piće koje opija je haram	368
Ko bude pio alkohol na ovom svijetu, neće piti džennetsko vino na drugom svijetu, osim ako se pokaje	368
Alkohol je od hurmi i grožđa	368
Alkohol je i od nezrelih i zrelih hurmi	369
Alkohol se pravi od petero	369
Zabranjeno je da se zajedno kisele suho grožđe i hurme	370
Zabranjeno je kiseljenje u <i>dubbai</i> i <i>muzeffetu</i>	371
Dozvoljeno je kiseliti u kamenoj posudi.....	371
Dozvoljeno je kiseljenje voća u svim posudama a zabranjeno je sve što opija	372
Dozvola kiseljenja u vrču koji nije od <i>muzeffeta</i>	372
Objašnjenje o tome koliko dugo može stajati pokiseljeno voće.....	373

Pravljenje sirćeta od alkohola	373
Liječenje alkoholom	374
○ pokrivanju posuda.....	374
Pokrijte posude i zavežite mješine	375
○ pijenju meda, mošta, mljeka i vode.....	376
Pijenje iz vrča	377
Zabranjeno je piti direktno iz posude	378
Zabranjeno je piti iz zlatnog i srebrenog posuđa	379
Nakon što prvi pije, prednost u pijenju treba dati onima sa desne strane.....	380
○ traženju dozvole od mlađih, kako bi se dala prednost starijim ..	381
Zabranjeno je disati u posudu prilikom pijenja	381
Allahov Poslanik, ﷺ, je pravio predahе van posude prilikom pijenja.....	382
Zabranjeno je piti stojeći.....	382
Dozvoljeno je piti Zemzem stojeći.....	383
POGLAVLJE O JELU I HRANI	385
○ izgovoru <i>bismillahi</i> prije jela	387
Jesti desnom rukom	388
Jesti ispred sebe	389
○ jedenju sa tri prsta.....	389
Kada neko jede, neka obliže ruku ili neka dadne da se obliže	390
Oblizivanje prstiju i posude	390
Čišćenje i jedenje zalogaja koji ispadne	391
○ zahvaljivanju Allahu na jelu i piću	391
Ljudi će biti pitani o blagodatima jela i pića	392
Odazivanje na poziv komšije kada pozove na objed	393
Ko bude pozvan na gozbu pa neko nepozvan kreće sa njim	394
○ davanju prednosti gostu	395
Hrana za dvojicu dovoljna je za trojicu	396
Vjernik jede u jedno crijevo a nevjernik u sedam crijeva	397
○ jedenju tikve	398
Divan li je umak sirće	399
○ jedenju hurmi i bacanju košpi između dva prsta.....	400
Jedenje hurmi sjedeći na stražnjici, usađenih potkoljenica.....	401
U kući u kojoj nema hurmi ukućani su gladni	401
Zabranjeno je uzimati više od jedne hurme odjednom	402
Jedenje krastavaca sa svježim hurmama	403
○ crnim plodovima eraka	403

Jedenje zečijeg mesa	404
O jedenju bodljorepog guštera	404
Jedenje skakavaca	406
Jedenje morskih životinja i onoga što more izbací	407
O jedenju konjskog mesa	409
Zabranjeno je jesti meso domaćih magaraca.....	409
Zabranjeno je jesti meso životinje koja ima očnjake	410
Zabranjeno je jesti meso ptice koja ima kandže	410
Pokuđeno je jesti bijeli luk	411
Ne treba kuditi hranu	412
POGLAVLJE O ODJEĆI I UKRASIMA.....	413
Svilu oblači na ovome svijetu onaj koji neće imati udjela na ahiretu i o dozvoli korištenja svile i njene protuvrijednosti	415
Ko bude oblačio svilu na ovom svijetu, neće je oblačiti na onom ...	416
Bogobojazni ne treba da oblače svilene ogrtače	417
Dozvoljeno je oblačiti svilu samo do veličine dva prsta.....	417
Zabranjeno je nositi svileni ogrtač	418
Dozvoljeno je oblačiti svilu u slučaju nekih bolesti	419
Dozvoljeno je oblačiti odjeću zakrpljenu svilom	420
Rezanje svilene odjeće za ženske pokrivače	421
Zabrana oblačenja prugaste odjeće sa slikama, žute odjeće obojene šafranom, kao i nošenja zlatnih prstenova	422
Zabranjeno je bojiti se šafranom	422
O farbanju kose i mijenjanju sijedih dlaka	423
O razlikovanju od židova i kršćana u farbanju.....	423
O oblačenju hibera odjeće	423
O oblačenju odjeće na kojoj su bile slike devinog sedla	424
O oblačenju grubog donjeg ogrtača i zakrpljenog gornjeg ogrtača ..	424
O prekrivačima	425
Ograničavanje na nužno kada je riječ o namještaju za spavanje	425
Kožna posteljina napunjena palminim vlaknima	426
O oblačenju odjeće bez otvora i sjedanju na podvijena koljena ogrnuvši se odjećom	426
Zabranjeno je leći na leđa i staviti jednu nogu na drugu	427
Dozvola ležanja na leđima i stavljanja jedne noge na drugu.....	427
O podizanju donjeg ogrtača do pola potkoljenica.....	428
Allah neće pogledati u onoga čija se odjeća bude vukla po zemlji iz oholosti.....	428
Sa trojicom ljudi allah neće govoriti niti će ih pogledati	429

Ko bude vukao svoju odjeću iz oholosti	429
Dok je neki čovjek hodio diveći se sam sebi, zemlja ga je progutala	430
Meleki ne ulaze u kuću u kojoj ima pas ili neka slika	430
Meleki ne ulaze u kuću u kojoj je slika, osim slike na platnu	431
O pokuđenosti zavjese sa slikama i šta uraditi s njom	432
O jastucima na kojima su slike i njihovom preinačavanju u naslonjače	433
Kažnjavanje slikara na Sudnjem danu	434
Žestoka prijetnja slikarima	435
Zabranjeno je nositi zlatni prsten, piti iz srebrenog posuđa i oblačiti svilu i kadifu	435
O bacanju zlatnog prstena	436
Poslanik, ﷺ, je nosio srebreni prsten na kom je pisalo: Muhammedun Resulullahi, a nakon njega su ga nosile pravedne halife	437
O srebrenom prstenu sa habešijskim kamenom i o nošenju prstena na desnoj ruci	439
O nošenju prstena na malom prstu lijeve ruke	439
O zabrani nošenja prstena na srednjem prstu i onom koji ga slijedi	440
Šta se prenosi o obuvanju obuće i o motivisanju da se ima što više obuće.....	440
Kada se obuća nazuva počinje se desnom nogom a kada se skida lijevom	441
Zabranjeno je hodati sa samo jednom cipelom na nozi	441
Zabranjeno je obrijati dio glave a preostali dio ostaviti	442
Zabranjeno je da se napliće kosa ženi	442
Zabranjeno je da žena naplete sebi nešto na glavi	443
O prokletstvu onih koje tetoviraju i onih koji razmiču zube	444
O onome ko se hvali nečim što mu nije dato	446
O ženama koje će biti obučene a, ustvari, su gole	446
Skidanje ogrlica sa vratova životinja	447
O zvonima i tome da meleki ne ulaze u društvo u kome je pas ili zvono	448
Zabrana udaranja životinje po licu i žigosanja po licu	448
Obilježavanje ušiju sitne stoke	449
O obilježavanju tovarnih životinja	450
POGLAVLJE O LIJEPOM PONAŠANJU	451
Poslanikove, ﷺ, riječi: <i>Nadijevajte moje ime, ali ne dajte moj nadimak.....</i>	453
Nadijevanja Poslanikova, ﷺ, imena - Muhammed	453

Uzvišenom Allahu najdraža su imena: <i>Abdullah i Abdurrahman</i>	454
Davanje novorođenčetu imena - <i>Abdurrahaman</i>	454
O davanju novorođenčetu imena <i>Abdullah</i> , milovanju djeteta i učenju dove za njega	455
O nadijevanju imena Allahovih poslanika i dobrih ljudi.....	457
Davanje novorođenčetu imena - <i>Ibrahim</i>	458
Davanje novorođenčetu imena - <i>El-Munzir</i>	458
Zamjena imena za ljepše.....	459
Ime <i>Berra</i> promijenjeno je u <i>Džuvejrija</i>	459
Drugoj <i>Berri</i> je promijenio ime u <i>Zejnab</i>	460
O nazivanju grožđa <i>keram</i>	460
Zabranjeno je nadijevati sljedeća imena: <i>Efleh, Rebah, Jesar i Nafi'</i>	461
Olakšica u vezi sa zabranom davanja nekih imena	462
Nazivanje imenima kao što su <i>abd</i> - rob, <i>eme</i> - robinja, <i>mevla</i> - vlasnik i <i>sejjid</i> - gospodin.....	462
Davanje nadimka djetetu.....	463
Kada čovjek kaže čovjeku: <i>Sine moj</i>	463
Najponičnije ime kod Allaha biti će Kralj Kraljeva	464
Musliman prema muslimanu ima pet obaveza	465
O zabrani sjedenja po putevima i o davanju prava puta.....	466
Jahač naziva selam pješaku a manja grupa većoj	466
Traženje dozvole i nazivanje selama	467
Određivanje dozvole dizanjem zastora	468
Pokuđeno je prilikom traženja dozvole reći: <i>Ja sam</i>	469
Zabranjeno je provirivati kad se traži dozvola.....	469
Ko proviri u nečiju kuću bez dozvole, pa mu izbiju oko.....	470
O iznenadnom pogledu i njegovom obaranju	470
Ko dođe na neki skup neka nazove selam i sjedne	471
Zabranjeno je podići nekog s mjesta da bi neko drugi tu sjeo.....	472
Ko ustane sa svog mjesta, pa se vrati, ima najveće pravo na to mjesto.....	472
Zabranjeno je da se dvojica sašaptavaju u prisustvu trećeg	473
Nazivanje selama djeci	473
Ne nazivajte prvi selam židovima i kršćanima	474
Odvraćanje selama sljedbenicima Knjige	474
Zabrana ženama da izlaze, nakon objavljivanja ajeta o hidžabu	475
Dozvola izlaska ženama radi njihovih potreba	476
Stavljanje udate žene na jahalicu	477

Kada neko prođe pored nekog čovjeka sa kojim je neka žena, neka kaže: ovo je ta i ta.....	478
Zabranjeno je da muškarac zanoći kod žene uz koju nema mahrema	479
Zabranjeno je ulaziti kod žena čiji su muževi odsutni	480
Zabranjeno je ženskastim muškarcima da ulaze kod žena.....	481
Gašenje vatre prije spavanja	482
POGLAVLJE O RUKJI	483
O Džibrilovo rukji Poslaniku, ﷺ	485
O sihiru i židovskom opsihravanju Poslanika, ﷺ	486
Učenje bolesniku surâ <i>El-Felek</i> i <i>En-Nas</i> i puhanje u bolesnika	488
Rukja sa <i>bismillom</i> i traženje zaštite od Allaha	488
Traženje zaštite kod Allaha od šejtanskih došaptavanja u namazu ..	489
Liječenje <i>fatihom</i> onoga koga je ujela zmija.....	490
O rukji protiv otrova svih otrovnica	491
O rukji protiv čireva na bokovima	491
O učenju rukje protiv ujeda škorpiona	492
Urok je istina; kada se od onoga ko ima uročne oči zatraži da se okupa i sapere, dužan je to uraditi	493
O rukji protiv uroka	493
O rukji od uroka.....	494
Rukja zemljinom prašinom.....	495
O učenju rukje članovima porodice, kada se razbole.....	496
Rukja je dozvoljena samo ako u njoj nema širka	497
POGLAVLJE O BOLESTI I MEDICINI	499
O bolovima i bolestima koje zadese vjernika	501
O vrijednosti obilaska bolesnika	501
Ne reci: moja duša je <i>habuset</i>	503
Za svaku bolest ima lijek	503
Vrućica je džehennemska žega, pa je rashladite vodom	504
Vrućica briše grijeha	504
O padavici i nagradi za nju	505
<i>Telbina</i> smiruje srce bolesnika	505
Liječenje medom	506
Liječenje čurekotom.....	507
Ko naše srce pojede hurme <i>adžve</i> neće mu naškoditi otrov niti sihir	507
Bijela jelengljiva je od mane a njen sok je lijek za oči.....	508

Liječenje indijskim drvetom zvanim <i>kust</i>	508
Liječenje ubrizgavanjem lijeka sa jedne strane usta.....	510
O <i>hidžami</i> i davanju lijeka kroz nos.....	510
Liječenje hidžamom i kauterizacijom	511
Liječenje presijecanjem vena i kauterizacijom	512
Liječenje rane kauterizacijom	512
Liječenje alkoholom	513
POGLAVLJE O KUGI	515
Kuga je kazna pa ne idite tamo gdje se pojavila a nemojte ni bježati iz mesta u kome se pojavila	517
POGLAVLJE O TIJERI I 'ADVI.....	521
Nema 'adve, niti tijere, niti safera, niti hame	523
Neka se ne mijesha bolesna stoka sa zdravom	524
Nema nev'e	525
Nema demona.....	525
Treba izbjegavati dolazak u dodir s onim ko je iskušan nekom zaraznom bolesti	526
O <i>fe'lu</i>	526
Nesreću donose kuća, žena i konj	527
POGLAVLJE O VRAČANJU	529
O zabrani odlaska vračarima i spominjanju crte	531
O džinskoj krađi vijesti.....	531
O gađanju šejtana zvijezdama kada počnu prislушкиvati	532
Ko ode vračaru, neće mu biti primljen namaz	533
POGLAVLJE O ZMIJAMA I DRUGIM ŽIVOTINJAMA	535
Zabranjeno je ubijati kućne zmije	537
O trodnevnom traženju od kućnih zmija da izađu iz kuće	538
Ubijanje zmija	540
O ubijanju geka	540
O ubijanju mravi	541
O ubijanju mačaka	542
O miševima i tome da su oni izobličeni	542
O napajanju životinja.....	543
O Pjesništvu i drugim temama.....	545
O pjesništvu i recitovanju	547

O najistinitijem govoru koji je izrekao pjesnik.....	547
Pokuđenost potpunog predavanja poeziji	548
O sipanju prašine u lica laskavaca	549
O pokuđenosti isticanja neporočnosti i samohvali	549
Igranje kocke.....	550
POGLAVLJE O SNOVIMA	551
O snovima poslanika, ﷺ.....	553
Poslanikovo, ﷺ, viđenje u snu Musejleme el-Kezzaba i 'Ansija el-Kezzaba.....	554
Ko me vidi u snu, uistinu me je vidio.....	555
Lijepi snovi su od Allaha, a loši od šejtana	556
Dobri snovi su od Allaha, a ko vidi san koji prezire neka ne govorи o njemu	557
Ko usnije ružan san treba da proučи <i>Istiāzu</i> i okreće se u postelji na drugu stranu	558
Snovi vjernika su četrdeset i šesti dio poslanstva	558
Pred Sudnji dan muslimani gotovo da neće imati lažnih snova.....	559
Šta se prenosi o tumačenju snova.....	560
Onaj s kim se šeđtan poigrava u snu, ne treba pričati o tome	561
SADRŽAJ.....	563